

Pražské Quadriennale scénografie a divadelního prostoru 2015

Prague Quadrennial of Performance Design and Space 2015

SdílenýProstor
Hudba Počasí Politika

SharedSpace
Music Weather Politics

PQ 2015

Pražské Quadriennale
scénografie a divadelního
prostoru

Prague Quadrennial
of Performance Design
and Space

**In memoriam
Jarmila Gabrielová**

28. 7. 1928 — 8. 4. 2013

PQ'15 je součástí/PQ'15 is a part of

SdílenýProstor
Hudba Počasí Politika
2013 — 2016

Realizuje/Realized by

Pořádá/Organized by

Podpořeno z programu Kultura Evropské unie/
With the support of the Culture Program of the
European Union

© Institut umění – Divadelní ústav/Arts And Theatre Institute, 2015

ISBN 978-80-7008-350-5

	Obsah	Content
006	Úvodní slova	Opening Statements
010	SdílenýProstor	SharedSpace
017	PQ v historickém přehledu	PQ in Historical Overview
024	Prostory PQ'15	PQ'15 Spaces
026	Zúčastněné země a regiony	Participating Countries and Regions
028	Vystavující země a regiony	Exhibiting Countries and Regions
304	Předměty	Objects
318	Tvůrci	Makers
330	Kmeny	Tribes
360	Další projekty	Further Projects
380	Porota, Ceny, Rada, Tým	Jury, Awards, Council, Team

Úvodní slovo ministra kultury

Daniel Herman

ministr kultury
České republiky/
Minister of Culture of
the Czech Republic

Přemýšlím nad tím, co znamená SdílenýProstor. Ačkoliv se může jevit velmi abstraktně, ve skutečnosti jde o pojem klíčový. Kdykoliv se potkají dva lidé – nebo jakékoliv množství lidí – sdílejí spolu prostor. Zní to banálně, dokud to není třeba realizovat v praxi, jako je tomu například i u Pražského Quadriennale...

Účastníci tohoto ročníku jsou jak tvůrci, tak experimentátoři, kteří si vytkli nelehký cíl:

postihnout v celé rozmanitosti a poté představit nejnovější trendy scénografie i architektonické práce s divadelním prostorem a přiblížit tak nám všem prostředí, která, ač nás jistě nesmírně ovlivňují – nejsou hmatatelná. Doklad toho, že se jim práce daří, je i účast téměř 80 zemí světa.

Velmi často se pro život společnosti používá metafora divadla. Mluvíme o společenských rolích, o tom jak je kdo hraje, čím jsou určeny a omezeny, jaký mají popis a smysl, jak v nich kdo obstát.

Hovoří se též o propadlišti dějin a režisérech, oblíbený je i pojem zákulisí. Jako by to, co je skutečně důležité, se odehrávalo za scénou, a nikoliv na ní... V jistém slova smyslu toto - stejně jako na divadle - platí i ve společenském životě. Výsledek, který vidíme, se připravoval ve skrytu, ve stínu, v tom dobrém (v životě někdy bohužel i ve špatném) slova smyslu.

Vidím-li divadelní představení, velmi často mě napadá, jestli se divadlo inspiruje životem, nebo zda je tomu také naopak. A tak zůstávám u hledání odpovědi, kterou možná ani sám nemohu rozklíčovat. Uvažuji-li totiž o prostoru, scéně, kulise a rekvizitách, hercích a jejich rolích, jejich vymezeném místě, uvažuji vlastně v jakémsi zmenšeném měřítku o životě, který mi byl dán, a který spolu s Vámi sdílím.

Kultura a umění nejsou jen jakousi společenskou nadstavbou, zálibou, na kterou se dávají peníze až poté, co se zaplatily takzvané „důležitější položky“. V ideálním případě by kultura měla tomu ostatnímu předcházet. Všichni ale víme, že nežijeme v ideálním světě.

Proto jsem rád, že mohu podpořit projekty, nekončící dnem, kdy se zavře opona nebo vstup do divadla, galerie, přednáškové síně. Tyto projekty nás provázejí našimi životy, v nichž přenášíme hru z jedné scény na druhou, z projekce do reality, z myšlenky do akce, či dávají z jedné myšlenky vzniknout dalším. Proto přeji všem tvůrcům, organizátorům a spolupracovníkům Pražského Quadriennale, aby jejich díla vidělo co nejvíce lidí, které zážitky z tohoto výjimečného kulturního počínu vnitřně zasáhnou, obohatí a budou je nutit k dalšímu zamyšlení.

Opening Statement of Minister of Culture

I think to myself: What does SharedSpace mean? Although it may seem highly abstract, in reality it is a key concept. Whenever two people – or indeed any number of people – meet, they share a space. It may sound banal, but only until we need to realise it in practice, as is the case, for example, with the Prague Quadrennial...

Participants in this edition include both creators and experimenters, who have set themselves no easy task: to capture in all their diversity, and then to present, the latest trends in performance design and architectural practice with theatre space and then introduce to us environments that, even though they have a considerable influence on us, are not tangible. Proof of the success of their work is the participation of almost 80 countries from all over the world.

Theatre is very frequently used as a metaphor for social life. We talk of societal roles, of how people play them, how they are determined and restricted, what their description and meaning is, and how someone has coped with theirs.

One also talks about the trapdoor of history and directors, and ‘behind-the-scenes’ is another popular term, as if that which is truly important takes place behind the stage and not on it... In a certain sense, this – as in the theatre – also applies in social life. The result that we see has been prepared out of sight, in the shadows – in the good (and in real life, sadly, sometimes also the bad) sense of the word.

When I watch a theatre performance, I very often wonder whether theatre is inspired by life, or vice-versa; and so I keep searching for an answer that, perhaps, I myself cannot find. If I think about space, the stage, the set and props, actors and their roles, and their defined places, I am actually considering life on a smaller scale than that which I’ve been given, and which I share with you.

Culture and art are not just a mere addition to society, a hobby on which we spend money only after ‘more important things’ have been paid for. Ideally, culture should come before all of this. We all know, however, that we do not live in an ideal world.

I am therefore delighted to be able to support projects that do not end when the curtain closes, or when the theatre, gallery and lecture halls close their doors. These projects accompany us throughout our lives; the play moves from one scene to another, from projection to reality, from thought to action, or when one thought leads to others. I therefore hope that the work of all creators, organisers and collaborators involved in the Prague Quadrennial will be seen by as many people as possible, and that this exceptional cultural enterprise will touch and enrich them, and make them think.

Úvodní slovo ředitelky PQ

Pavla Petrová

ředitelka Pražského
Quadriennale scénografie a divadelního
prostoru / Director of
the Prague Quadrennial of Performance
Design and Space

Úspěch 13. ročníku Pražského Quadriennale v roce 2015 je výsledkem tvrdé práce celého přípravného týmu tohoto ročníku. Za jeho realizací stojí ale i práce všech předcházejících generací scénografů a dalších umělců, kteří se v průběhu téměř 50 let na Pražském Quadriennale prezentovali a aktivně tak jeho podobu utvářeli.

Považuji zde proto za důležité připomenout, proč Pražské Quadriennale v Praze vůbec máme. Pražské Quadriennale vzniklo v reakci na výrazné úspěchy českých scénografů v zahraničí v 60. letech 20. století, které se vázaly především na několik nejvyšších ocenění na Bienále současného umění v São Paulu v Brazílii (São Paulo Art Biennial), tehdy nejvýznamnější akci v oblasti scénografie.

Pořadatelé bienále tehdy začali uvažovat o spojení s nějakým vhodným partnerem v Evropě, a protože Československo bylo tehdy Mekkou evropské scénografie, vybrali si v roce 1967 pro spolupráci právě Prahu. První ročník Pražského Quadriennale byl velmi úspěšný, zúčastnilo se jej kolem 25 zemí a zaznamenal i poměrně velkou návštěvnost laického publika. Přesto Pražské Quadriennale bylo však až do počátku 90. let vnímáno spíše jako expertní akce určená poučenému publiku. Její historický význam byl však naprosto zásadní, neboť akce dokázala překonat „železnou oponu“ a do tehdejšího Československa přivážet tvorbu i samotné umělce ze západních zemí.

Po roce 1989 jsme museli hledat cesty, jak Pražské Quadriennale přiblížit širšímu publiku, což se nám podle mého názoru podařilo a stále daří. Pražské Quadriennale se vyvíjí a roste nejen po umělecké stránce, ale i v počtu expozic, lokací či návštěvníků – letos se v rámci národních expozic představí 67 zemí a v rámci celého projektu pak umělci ze 78 zemí.

Pražské Quadriennale se od svého počátku až do dnes stalo unikátní akcí, která překonává fyzické hranice i pomyslné bariéry a ukazuje v té nejpřirozenější formě uměleckou různorodost, rozmanitost a lidskou kreativitu.

Opening Statement of Director PQ

The success of the 13th Prague Quadrennial in 2015 is the result of the hard work of the entire organisational team. Nevertheless, the festival has also been made possible by the work of all preceding generations of scenographers and other artists who have exhibited at the Prague Quadrennial over the past nearly 50 years and have thus contributed to shaping its identity.

For these reasons, I find it important for us to recall why the Prague Quadrennial exists in the first place. The festival was born in response to Czech scenographers’ significant international successes in the 1960s, in particular their receiving the highest awards at the São Paulo Art Biennial, which was the most important event in the field of scenography at the time.

The São Paulo biennial’s organizers had been looking for a suitable partner in Europe, and because the Czechoslovakia was a Mecca of European scenography, in 1967 they chose Prague as their partner. The first Prague Quadrennial was a great success, with 25 participating countries and a relatively large number of visitors from the general public. Still, until the early 1990s the Prague Quadrennial was seen more as an industry event for professionals. The festival nevertheless was of fundamental historical importance, because it acted as a bridge across the Iron Curtain that helped bring Western artists and their work into the former Czechoslovakia.

Since 1989, we have had to find ways of opening up the Prague Quadrennial to the general public, which I believe we have succeeded in doing. The festival continues to grow and evolve not only artistically but also in the number of expositions, exhibition sites, and visitors – this year’s festival features 67 country expositions and, with all the accompanying projects, artists from 78 countries.

Over the course of its history, the Prague Quadrennial has grown into a unique event that overcomes physical borders and mental barriers to show artistic diversity and human creativity in their most natural form.

Úvodní slovo výkonné ředitelky PQ

Daniela Pařízková

výkonná ředitelka PQ/
PQ Executive Director

Na přípravě 13. ročníku Pražského Quadriennale se po několik let podílely tisíce umělců, tvůrců, teoretiků, art manažerů, produkčních, techniků, koordinátorů, architektů a zástupců mnoha dalších profesí z celého světa. Přípravy PQ 2015 byly, v mém srovnání za poslední čtyři ročníky, u jejichž přípravy jsem byla, jednoznačně nejnáročnější. Všichni jsme společně museli překonat opravdu mnoho nových překážek a hledat inovativní řešení, abychom mohli letošní PQ smysluplně realizovat, některé konkrétní důvody zmíním později. Na úvod bych tak především chtěla poděkovat vám – všem svým kolegům v pražském týmu, týmům všech vystavujících zemí i stovkám jednotlivých umělců zapojených v dílčích projektech. Poděkování patří také spolupracujícím institucím a zejména těm, v jejichž prostorech se PQ letos odehrává, i mnoha dalším partnerům a podporovatelům. Důležitou roli hrají také naši partneři ve víceletém projektu SdílenýProstor, kteří nám pomáhají myšlenky, témata i formy vztahující se ke Quadriennale rozvíjet dále.

Prostorová koncepce se měnila a rozrůstala i v minulých ročnících, nicméně tentokrát se dotýká samotné základní části celého Quadriennale- scénografické výstavy, již se letos účastní rekordních 67 zemí a regionů. Po předešlých ročnících, kdy byla soustředěna na jednom místě, se letos odehrává v sedmi hlavních, a velmi různorodých, lokacích a zároveň expanduje i do dalších budov a zejména veřejného prostoru. Ve výsledku tak společně realizujeme více než 120 site-specific projektů, protože skoro všechny expozice jsou připraveny přímo na míru místu, v němž se konají. Poprvé v dějinách PQ se desítky zahraničních kurátorů a tvůrců národních reprezentací sešli již rok před zahájením PQ v Praze, aby si svůj výstavní prostor vybrali Mezinárodním symposiem (Prostor a kurátorství, duben 2014) jsme zahájili rozsáhlou komunikaci a spolupráci na celé akci. Praha samotná již tvořila scénografii některým dílčím projektům PQ v minulých ročnících, tentokrát je však jejím výchozím a ústředním bodem. Název Pražské Quadriennale tak je tentokrát skutečně významně naplněn a letošní ročník by se nemohl odehrát nikde jinde.

A ještě více než kdy v minulosti se my ve stanovené inspirující umělecké koncepci i kurátoři a umělci ze zúčastněných zemí snažíme vypořádat s jedním z hlavních paradoxů Quadriennale – výstavou scénografie jako jedné části živého divadelního projektu bez představení samotného celku, pro který scénografie vznikala. Národní prezentace se ale letos ještě více vzdálí výstavě kostýmů, nákresů a maket, jak bylo v minulosti PQ zjednodušeně popisováno, a to směrem k živoucím zážitkovým expozicím, instalacím, představením, procházkám, performativním přednáškám a mnoha dalším nesčetným formám, které znovu doloží svébytnost a smysluplnost této scénografické akce.

Kromě prostorové koncepce jim to umožňuje o to více i téma letošního ročníku – scénografie jako sdílený

Opening Statement of Executive Director PQ

The 13th edition of the Prague Quadrennial has been prepared over the course of several years, with contributions from thousands of artists, makers, theorists, arts managers, producers, technicians, coordinators, architects and representatives of many other professions from all over the world. When I compare it to the last four editions, whose preparations I also contributed to, the preparations for PQ 2015 were definitely the most demanding. All of us have had to overcome a considerable number of new hurdles and find innovative solutions to make it possible to properly realize this year's edition of the PQ – I will discuss some specific reasons later. To start, I would mainly like to thank you – all my colleagues on the team in Prague, teams from all exhibiting countries and the hundreds of individual artists involved in the projects that make up the exhibition. I would also like to express my gratitude to cooperating institutions, primarily those on whose premises the PQ is taking place this year, as well as our many other partners and supporters. A key role, too, is played by our partners on the multiannual SharedSpace project, who help us to further develop the ideas, themes and forms relating to the Quadrennial.

Although the concept of space has changed and grown over previous editions, this time round it embraces the main section of the Quadrennial as a whole, the performance design exhibition, in which this year a record 67 countries and regions will participate. This year's edition will take place across seven main, highly diverse, locations, while expanding to other buildings and, primarily, the public space. We are thus jointly realizing more than 120 site-specific projects, as virtually all exhibitions have been for their respective locations. For the first time in the history of the PQ, the dozens of curators and makers of national exhibitions met a whole year before the start of the PQ in Prague in order to select their own exhibition space. A major symposium ('Spatial in Prague in April 2014) was held to initiate the extensive communications and cooperation for the event as a whole.

This year more than ever both we, in the set, inspiring artistic concept, and the curators and artists from participating countries, will, in our response, endeavour to address one of the main paradoxes of the Quadrennial – the performance design exhibition as a single part of a live theatre project without the presentation of the actual artistic piece for which it was created. However, national presentations will, this year, be even farther-removed from exhibition of costumes, sketches and models, as the PQ was simplistically described in the past. This year's edition is oriented more towards live exhibitions, experiences, installations, performances, walks, performative lectures and countless other forms demonstrating the peculiarity and meaningfulness of this performance design event.

Úvodní slovo
výkonné ředitelky PQ

prostor, které se od tématu prostoru napříč uměleckými i dalšími disciplínami v minulém ročníku, posouvá k přemýšlení o prostoru jako elementu hrajícímu zásadní roli v našem běžném životě. Koncepty jednotlivých expozic tak reagují na složitou situaci, v níž v současné době žijeme. Formou tak letošní PQ vypadá jako hravá zážitková akce, v obsahu však přináší vážné problémy, v nichž se jak v globálních světech, tak i v jednotlivých zemích, lidé ocitají, ať už jde o témata sociální, genderová, národní, ekologická, psychologická, technologická, válečná, osobní, citová... zdá se mi, že letošní PQ tak bude více hravé a dobrodružné než kdy předtím, ale také vážné, a občas nám i zatrne...

V minulých ročnících jsme se také vypořádávali s problematickou strukturou PQ, která vždy vycházela z účasti dle zemí. Jde však o zjednodušující schéma, a tak i letos přinášíme projekty a výstavy, v nichž v dosud nejrozsáhlejší míře umožňujeme účast jednotlivých umělců. Do Kmenů, Tvůrců, Předmětů, workshopů, představení, Show and Tell, Sound Kitchen a mnoha dalších částí se přihlásilo více než 1100 tvůrců z 60 zemí. Při vytváření těchto projektů jsme vycházeli z velkého zájmu, který vyvolaly veřejné výzvy na naše projekty v minulosti, ať už to byly výstavy, workshopy nebo i symposia, která pořádáme v mezidobí mezi jednotlivými ročníky. I přes tyto široké možnosti jsme museli stovky dalších nápadů, projektů i tvůrců odmítnout, protože program PQ 2015 dní již více neunes.

Diváci již tak budou mít náročnou roli, protože je čeká nebývalý výběr – míst, forem, umělců, situací, témat, zážitků. Právě jako jedinečný zážitek diváci Quadriennale často charakterizují a tentokrát bude v mnoha expozicích a projektech záležet právě na nich, nejen jak se zapojí a projekt budou dále utvářet, ale co si o našem dnešním světě myslí, a jak chtějí žít.

Občas slýcháme, a zejména zde doma v Čechách, výtky, že z Quadriennale mizí divadlo a scénografie. Scénografie ale „nie je o tom, ako zateplit' priestor vázičkou“ (slovy významného slovenského scénografa Aleše Votavy) a divadlo není pouze uvedení dramatického textu s herci na jevišti. Scénografie je vyjádření našeho vztahu k prostoru a divadlo je o spolupráci lidí, o jejich konkrétním vztahu jak k prostoru, v němž se pohybují, tak k ostatním lidem, jejich osobní situaci a ke světu a jeho problémům, i o postoji a emocím diváka k tématům, které mu divadelní tvůrci otevírají a zážitku, který v něm divadlo akce vyvolalo. Z výše uvedených odstavců vidíme, že to vše je na Quadriennale 2015 ve velké míře zastoupeno. Takže ano, Pražské Quadriennale je stále i o po téměř padesáti letech o tom, co si o současném divadle a scénografii myslí tisíce lidí z celého světa, a to vše, co si přečtete na následujících stránkách a co uvidíte na celém PQ, tak „Tohle je divadlo!“

Opening Statement
of Executive Director PQ

Apart from the space concept, participants will, this year, be aided all the more in their efforts by the theme of this year's edition – scenography as a shared space – which will shift from the previous edition's theme of space across artistic and other disciplines to the consideration of space as an element that plays a fundamental role in our everyday life. This fundamental shift. The concepts of individual expositions respond to the complex situation in which we live in the modern world. In its form, therefore, this year's PQ looks like a playful live event, while its content addresses the serious problems affecting people in both the world as a whole and in individual countries, be these social, gender, national, ecological, psychological, technological, war, personal, emotional issues... I expect that this year's PQ will be more playful and adventurous than ever before, as well as serious, and sometimes it might even frighten us...

In previous editions we have also with the PQ's problematic structure, which was always based on countries' and regions' exhibitions: this is a simplified concept and this year, too, we will present projects and exhibitions in which, to the greatest extent thus seen, artists can participate as individuals. Over 1100 artists 60 countries applied to our Open Calls for participation in participate in Tribes, Makers, Objects, workshops, performances, Show and Tell, Sound Kitchen and many other sections. In creating these projects we took as our starting-point the massive amount of interest provoked in the appeals to the public in previous project, be these expositions, workshops, or symposia that we organize in the period between individual editions. Despite this broad range of options, we were forced to reject hundreds of other ideas, projects and makers due to lack of space on the PQ 2015 program.

We sometimes hear criticism, especially in the Czech Republic, that theatre and scenography are disappearing from the Quadrennial. However, scenography "is not about heating a space with a small vase" (in the words of major Slovak performance designer Aleš Votava) and theatre is not the mere staging of a dramatic text with actors. Scenography is the expression of our relationship to space and theatre is about cooperation between theatre makers, their specific relationship to both the space in which they move and to other people, their personal situation and to the world and its problems, as well as to the attitude and feelings of the viewer to the themes that theatre makers open up and the way in which they have experienced theatrical events. As one can see in the paragraphs above, all of this is, to a considerable extent, represented at the Quadrennial 2015. So yes, the Prague Quadrennial is, even after nearly fifty years, still about how thousands of people across the world see contemporary theatre and scenography; and everything you see in this publication and at the PQ as a whole – This is Theatre!

Sodja Lotker

umělecká ředitelka PQ
/PQ Artistic Director

Pražské Quadriennale 2015 se zabývá scénografií coby důraznou a občas i neviditelnou silou představení; silou, která nás ovlivňuje stejně jako hudba, počasí a politika. Divadlo je místem, kde se setkávají lidé a kde vznikají důležité společensko-politické vztahy. Název SdílenýProstor poukazuje ke společenské funkci scénografie, která poskytuje prostor ke sdílení, navazování vazeb i ke vzájemným střetům – je to místo spojování i zdůrazňování rozdílů.

Právě to je velmi důležité ve světě, v němž se lidé těžko orientují, v němž politici používají imaginaci a fikci, zatímco umělci jsou paradoxně posedlí autenticitou.

Co bychom s tím měli udělat?

Pražské Quadriennale 2015 zve zúčastněné kurátory a umělce, aby se zamysleli nejen nad „způsobem, jakým děláme scénografii“, ale také, což je důležitější, nad tím „proč děláme věci, které děláme“, aby zkoumali silu a dopad scénografie a aby se postavili k zodpovědnosti za poskytnutí performativního prožitku lidským komunitám.

Nejen takové otázky budou zaznívat v průběhu celého PQ 2015 v jednotlivých výstavách, které zkoumají postavení scénografa v tvůrčím procesu, místo scénografa v národním a mezinárodním kontextu a především místo jednotlivce ve své vlastní komunitě v současném světě. Samotné scénografické instalace vystavené na PQ 2015 jsou prostorem, který se vztahuje ke svému okolí: prostorem pro zážitky, přičemž důležitou součástí prostředí je přítomnost diváků. Výstavy jsou performativním prostředím plným větru, nebe, vody, oblaků, řek, mlhy, vztahů teploty k temperamentu, vytváření počasí a míst, jako je mořské dno, les, a divadlo pod pískem...

Toto zkoumání bude zasahovat do veřejného prostoru, mnohé výstavy se uskuteční v ulicích, na náměstích, v parcích nebo na řece. Po celé Praze se bude odehrávat řada procházek, přednášek, dílen a debat o teatralitě a městem budou procházet desítky maskovaných kmenů tvořených umělci a studenty - to vše vytvoří prostor pro střetávání vzpomínek, imaginárního a neviditelného se skutečností, s každodenností, s místními obyvateli a s novým publikem.

Cíl Pražského Quadriennale 2015 je ukázat, že všechna odvětví scénografie se rychle regenerují a mění: scénografie jeviště A scénografie v ulicích A scénografie lidí...

To A, pouze to je klíč, který nám pomůže s orientací mezi spoustou výstav, projektů a programů Pražského Quadriennale. Pokud zde někdo očekává jednoduchá řešení, rychle se ztratí. Jedinec zde musí zaujmout přístup zahrnutí a ne se řídit vylučovací metodou. Takový přístup je očividně náročnější, ale tak příznačný pro divadlo, které je místem pro masu.

Prague Quadrennial 2015 explores scenography as a strong and sometimes invisible force of performance; a power that influences us just like music, weather and politics influence us. Theatre is a place where people gather and where important socio-political relations are created. The SharedSpace title points to scenography's social function, providing a space for sharing, relating, and also for being in conflict – a place of connection and of difference.

The difficulty of orienting one's self in the fast changing world makes scenography's social function very important: here politicians use imagination and fiction while paradoxically artists are often obsessed with the authentic.

So, what is to be done?

Prague Quadrennial 2015 invites participating curators and artist to explore not only 'what we do' and 'how we do scenography' but also and more importantly 'why we do the things we do', to explore the impact, the power of scenography, and take responsibility for providing performative experience to communities of people.

The questions 'what should be done?' and 'how should one position oneself?' ring throughout PQ 2015: individual expositions explore the position of the designers in their process; the place 'of the designer in national and international contexts'; and often the place of an individual in a community in the contemporary world. The scenographic installations of the expositions themselves at PQ 2015 are relational spaces, spaces of experience where audience presence is an important part of the setting. The expositions are performative environments full of: wind, sky, water, clouds, rivers, fog; relations of temperature to temperament; 'the making of the weather'; and places like the bottom of the sea; and a forest; and a 'theatre beneath the sand'...

The explorations will extend into public spaces as well. Many expositions will take place in streets and squares, and parks, and on the river. Many tours, talks, and workshops about theatricality of the city will circulate through Prague, as will dozens of masked Tribes created by students and professionals - creating possibilities for the friction of remembered, imagined, and invisible with the 'real,' with the everyday, with the local, and with new audiences.

Prague Quadrennial 2015 aims to show that all branches of scenography are quickly regenerating and changing: scenography for stage AND scenography for streets AND scenography for bodies...

This AND is the only key that can help one orient themselves in the multitude of Prague Quadrennial exhibition, projects and programs. If one expects to find simple results here, they will be quickly lost. Here

Pražské Quadriennale se chystá ukázat, že scénografie ještě nikdy neměla tolik tváří. Tyto tváře poukazují na fakt, že scénografie je PROSTŘEDKEM k dosažení cíle, nikoliv samotným CÍLEM. Scénografie je způsob myšlení.

Ve svém popisu koncepce PQ 2011 jsem citovala režiséra Simona McBurneyho, který řekl, že divadlo se odehrává v hlavách diváků. Nyní bych k tomuto prohlášení dodala, že taková představitost má kořeny ve velmi skutečných věcech (v architektuře, scénografii, rekvizitách, kostýmech, hercích, publiku, městech). A právě k takovému pojetí divadla se Pražské Quadriennale 2015 vztahuje – jednotlivé expozice jsou třetími prostory, v nichž se skutečné a imaginární setkává v těsném sepětí.

Jestliže, spolu s nizozemskými kurátorkami, předefinujeme scénografii jako prostor ke čtení a psaní, potom nahlédneme na scénografii jako na neustálou choreografii imaginárního a skutečného, v níž je absolutně zásadní, abychom byli schopni skutečnost přečíst a napsat její změnu.

Vítejte na Pražském Quadriennale 2015!
SdílenýProstor: Hudba Počasí Politika

one has to define by inclusion rather than exclusion, an obviously harder approach, but so characteristic of theatre that is a place of multitude.

Prague Quadrennial is about to show that scenography has never had so many faces. These many faces point to the fact that scenography is a MEANS to an end, and not an END in itself. Scenography is a way of thinking.

In my description of the concept for PQ 2011, I quoted director Simon McBurney who said that 'theatre happens in audience's heads.' Now I would like to add to this statement that this imagination is grounded in very, very real things (architecture, scenography, props, costumes, actors, audiences, cities). Prague Quadrennial 2015 works very strongly with this sense of theatre – the projects themselves are ultimate 'third spaces' where the real and imagined come together in very close connection.

If we are redefining scenography as both 'reading and writing' of space, as defined by the curators of the Netherlands exhibition, then we understand scenography to be a constant choreography of the imagined and the real where our capacity to 'read' reality and 'write' the changes to it is critical.

Welcome to Prague Quadrennial 2015
SharedSpace: Music Weather Politics

Jiří Heřman

Komisař tématu
Hudba / Commissioner
of Music

Dvě cesty – inscenování hudby v prostoru a prostor jako inspirační zdroj pro kompozici a inscenování hudby.

„z hudby do prostoru“

Hudba v nás může vyvolávat vnitřní prostorové vize, ve vnějším světě člověka mnohdy nepřítomné. Inscenování hudby v prostoru se otevíráme nové dimenzi vnímání hudby.

„z prostoru k hudbě“

V prostoru se mnohdy odráží život a duševní stav společnosti, vnímáním prostoru proto můžeme dospět k hlubšímu porozumění člověka a v jeho neustálé proměně objevovat smysl naší existence. Vnitřní svět člověka v jeho nekonečných proměnách můžeme vnímat také prostřednictvím hudby.

„koexistence hudby a prostoru“

Spojení prostoru a hudby citlivému pozorovateli přináší unikátní pocit a mnohdy i překvapivé poznání něčeho doposud skrytého a prchavého, poznání nás samých, a dává nám příležitost nahlížet na naše vlastní životy z jiné perspektivy.

Two paths – staged music in space, and space as a source of inspiration for composing and staging music.

“from music to space“

Music can evoke visions of space that are often not present in man’s inner world. By staging music in space, we open up new dimensions in the perception of music.

“from space to music“

Space often reflects the life and mental state of society, and so our perception of space can help us reach a deeper understanding of man, and its constant transformation allows us to discover the meaning of our existence. Music also allows us to see man’s inner world in its endless transformations.

“the co-existence of music and space“

The combination of music and space gives the sensitive observer a unique sense and often a surprising understanding of something hidden and fleeting, an understanding of ourselves, and it gives us the opportunity to explore our lives from a different perspective.

Simon Banham

Komisař tématu
Počasí / Commissioner
of Weather

podstatné jméno: atmosférické podmínky v jistém čase a místě.

angl. sloveso: to weather – změnit formu nebo vzhled [zvětrat]

angl. sloveso: to weather – přestát složitou situaci.

Scénografie:

[snad] tvorba atmosféry v jistém čase a prostoru. [často] změna formy a vzhledu.

[doufejme] provokativní a transformativní zážitek.

V rámci tématu Počasí + Scénografie vás vyzýváme ke zkoumání nepostižitelného, pomíjivého a náhodného, k objevování okamžiků, kdy „být tam“ odhalí tady a teď a „možná“ už nikdy víc, ke sdílené zkušenosti zkoumající prostupnou hranici mezi tvůrcem a pozorovatelem.

Výsledkem této výzvy může být setkání s následujícím počasím:

Venkovní počasí: počasí jako spoluautor, jako přechodný a proměnlivý (náladový) spolupracovník.

Jestliže svá díla vystavujete venku, počasí může být velmi pozitivním rušivým prvkem. Může se stát nejdůležitější optikou, skrze níž dané dílo vnímáme. Ať se jedná o karmínové západy slunce či nakupené mraky, o prudký déšť či nekonečné mrholení, záhadný opar či neproniknutelnou mlhu, přírodní jevy mají svou vlastní, neodmyslitelnou dramaturgii.

Počasí uvnitř: počasí jako scénografický prvek přenášející vnější prostředí dovnitř.

Vytváření počasí v interiéru; divadelní prostor často obývá mlha, déšť, vítr či teplotní výkyvy – co se stane, když pozveme vnější prostředí dovnitř? Možná, že z pohledu narušení je potenciální riziko větší, když se pokoušíme počasí ovládnout? Možná mu „dovolíme“, aby zničilo naši scénografii, a přivítáme nejistý výsledek?

Počasí v našem nitru: publikum jako počasí.

Když odhlédneme od „teploty“ pasivního publika, která může ovlivnit atmosféru celé akce, co se stane, jestliže publikum dostane možnost jednat? Jestliže je vyzveme k aktivní účasti? Jestliže se divák stane tvůrčím prvkem, (přírodní) silou?

A pojďme si vyzkoušet ještě něco. Až začnete hovořit o počasí, zkuste (omylem) vyslovit či zaslechnout místo anglického weather (počasí) whether (jestli), abyste dostali příležitost zeptat se: „Co kdyby?“

noun: condition of atmosphere at a certain time and place.

verb: to weather – to change form or appearance [through wearing away]

verb: to weather – to come safely through or withstand a difficult situation.

Scenography:

[perhaps] the creation of atmospheres in a certain space and through time.

[often] the alteration of form and appearance. [hopefully] a challenging and transformative experience.

With the Weather + Scenography theme we issue an invitation to explore the intangible, the transient and the accidental. The moments when ‘being there’ reveals the here and the now and the ‘potentially’ never again. A shared experience, exploring the permeable border between maker and watcher.

As a result of this invitation you might encounter:

The Weather outside: the weather as co-author, a transient and changeable (mood-y) collaborator.

When placing work outside, the weather is potentially a highly positive agent of disruption and can become the most significant optic through which we might view that work. This might be vivid crimson sunsets or blankets of cloud, driving rain or endless drizzle, mysterious mists or impenetrable fog, natural events that carry their own inherent dramaturgy.

The Weather within: the weather as scenographic element, taking the outside inside.

The creation of weather inside: fog, rain, wind and temperature variations are all elements that can regularly inhabit our theatre spaces; what are the consequences of inviting what’s out there in here? Perhaps, as an agent of disruption the potential risk is greater when we attempt to control the weather? Perhaps we should ‘allow’ it to destroy the other scenographies and embrace the uncertainty?

The Weather within us: the audience as weather.

As well as the ‘temperature’ of a ‘passive’ audience that can affect the atmosphere of an event, what happens when an audience is given direct agency? When there is an invitation to act? When the spectator becomes a creative actant, a force (of nature).

Let us offer you another invitation. When you start your conversation about the weather perhaps you could also [mis]pronounce or [mis]hear ‘weather’ as ‘whether’, and open an opportunity to ask- “what if ?”

Aby Cohen

Komisařka téma
politika/Commissioner
Politics

Téma POLITIKA bude na PQ 2015 představeno s cílem postavit scénografa do středu jeviště jako dirigenta, který podníká vzájemnou komunikaci, bude vybízet k činům a vyprovokuje zkušenost společného bytí. PQ 2015 si uvědomuje zásadní roli, kterou scénograf sehrává při (re)definování prostoru: scénograf navazuje vztah mezi jevištěm, publikem, prostředím a společností, vytváří živé místo sestávající ze spleťových a překrývajících se vrstev, buduje pluralitní identitu a definuje střety i narativy.

Prostor jako POLITIKA se zaměřuje na opětovné spojování a vyjadřování přemíry hlasů, přičemž je stále otevřený, naslouchá a povzbuzuje tvorbu vzájemných vztahů. Je to místo, které prezentuje silnou výpověď politické organizace takovým způsobem, že k ní nikdo nemůže zůstat lhostejný.

Prostor jako společné území pro umělecké vyjádření: hlavní osa teatralnosti a performativních postupů, setkávání různých jazyků, identit, názorů a sporů.

Prostor jako zprostředkovatel vzájemných vztahů: prostor, který umožňuje prezentaci místních a globálních odkazů a přináší odlišné identity do střetu v rámci prostorových a časových hranic, který sleduje imaginární a časová města.

PQ 2015 oslovilo kurátory Sekce zemí a regionů, aby se ujali tématu Prostor jako POLITIKA, podíleli se tak na nové geografii celé akce a zabývali se vlastnostmi prostoru, které vedou k nadvládě POLITIKY – k jeho schopnosti vytvářet vzájemnou komunikaci, rozdělovat a konfigurovat. Kurátoři byli vyzváni zamyslet se nad prostorem, který POLITIKA obývá, nad jeho (re)organizací, a to nejen z pohledu situačního rozvržení, ale také z pohledu politické existence – měli by zohlednit, jak prostor ovlivní ostatní kurátory na hranicích... Některá území vytvořená pro PQ budou sdílená, jiná budou předmětem sporu, čímž dojde k posílení myšlenky, že prostor není statické, neživotné těleso, ale že prostor je vždy v pohybu.

PQ'15, by the concept POLITICS, aims to bring, into the heart of the scene, the designer for performance as a conductor who will establish interactions, promote actions, and provoke experiences of coexistence. Recognizing the critical role played by the designer on (re)defining a space; establishing a relationship between stage, audience, environment and society; creating a lively place formed by the overlapping of intertwining layers, building a plural identity, conflicts and narratives.

Space as POLITICS focuses on reuniting and representing multitude of voices, keeping open, listening and motivating the interrelationships. A place where a strong statement of political organization is presented in a way that no one can remain indifferent.

Space as a common territory for the artistic expression: the main axis to the theatricality and the performative practices, a meeting point of distinct languages, identities, point of views and conflicts.

Space as the mediator of interrelationships: in which the local and the global references are presented, bringing distinct identities into to a confrontation between the spatial and temporal boundaries, tracing an imaginary and temporary Urbis.

Curators of the Countries and Regions Section were invited to work on a new geography for the PQ '15 by taking on the concept of Space as POLITICS: exploring the spatial features that lead to the rule of POLITICS: its capacity for interaction, divisibility, and configuration: to reflect its occupancy and (re)organization, not only as a lay-out but as a political attitude, and how it will affect the other curators on the borders... Traces of territories in common shared or in contest, reinforcing the idea that space is not a static lifeless body but always on the move.

Divadelní prostor neboli Pomíjivá sekce architektury

Serge von Arx

Komisař výstavy
Divadelní prostor/
Performing Space
Commissioner

Scénografie představuje setkání architektury a divadla. Spojuje protichůdné prvky skutečného a fiktivního; tedy architektury, která je ve své podstatě skutečná, a divadla, které nemůže být jiné než fiktivní. Zatímco divadlo vždy zůstávalo pomíjivé, architektura je nejtvrdejším lidským projevem už od prvopočátků. Scénografie jako taková vlastně neexistuje, je to pouhé zprostředkování, definování potenciálních vztahů.

Architektonická sekce letošního PQ se nazývá „Divadelní prostor“ a odráží podstatu této dichotomie. Zpochybňuje všudypřítomný pomíjivý přístup současné architektury, který se rozbíjí v mnoha městech, kde architektonické výtvořiny, zasazené do tapiserie města, zcela opomíjejí svou přirozenou vlastnost stát se základními prvky tvarujícími coby neustále probíhající metamorfóza našeho okolí mimo kapitalistické paradigma. Architektura je neustále vystavena procesu rozkladu, jež musí respektovat. Architektura představuje zhmotněný svět, v němž se plně rozvíjejí naše životy (tento princip jen podtrhuje globální nárůst městských osídlení). Tento svět uchopíme svými smysly, jsme neustále vystaveni prolínání vizuálních dojmů, zvuků, hmatových vjemů a pachů. Přes veškerou naši snahu o zjednodušení vytvářením umělých ploch a prostor, kam můžeme uniknout – pokud vezmeme v úvahu čas, který trávíme ve světě digitálních médií –, jsou naše těla uzpůsobena tak, abychom své okolí vnímali všemi smysly. Jazykem architektury je zhmotnění, dotek plsti, syrový a živý vzhled zoxidované oceli, spektrum zvuků v betonové hale i vůně vlhkého borového dřeva, i to, jak se takové materiály mění v závislosti na denním světle, počasí a každodenním používání. A právě na tyto vlastnosti se „Divadelní prostor a sekce pomíjivé architektury“ zaměřuje.

Současné divadlo stále více podléhá zásadám úspěchu, poměřovaného pouhým prodejem vstupenek, jako kdyby se nějaká kulturní avantgarda mohla vynořit na základě popularity. Nejde o naivní a romantické vzpomínání na časy hojnosti po skončení studené války. V zásadě je zpochybněna integrita umění jako takového. Zábavní průmysl a umění už před nějakou dobou objevily a navázaly vztah mnoha různými způsoby. Ale divadlo je velice křehká membrána, kterou rozechvívají impulsy a přesvědčení dané společností. Protože divadlo neexistuje bez publika, je tato umělecká forma nejvíce spjata se společností. Následkem komerčních požadavků na divadlo coby membránu odrážející stav společnosti se ztrácí v obyčejných tržních strategiích. Divadlo si musí zachovat a rozvíjet schopnost přesáhnout dočasné obsazení veřejného prostoru mimo ten skutečný.

Důraz na divadelnost veřejného městského prostoru cílí na oba zásadní, výše popsané faktory. Divadelní prostor neboli Pomíjivá sekce architektury se tedy nezaměřuje na objevování nejnovějších a nejvýraznějších architektonických počínů, naopak se snaží obrátit pozornost

Performing Space or Ephemeral Section of Architecture

Scenography is the meeting of architecture and theatre. It amalgamates the contradictory moments of the inherently real of architecture and the inevitably fictitious of any theatre. At the same time architecture represents the most enduring of human manifestations, while theatre is bound to the ephemeral. Scenography as such does not exist; it is mere agency, a defined potentiality of relationships.

The architecture section of this PQ is called “performing space” and reflects the essential aspect of this dichotomy. It questions the ubiquitous ephemeral approach of contemporary architecture, which we can see erupt in many cities, where architectural creations, implants on the urban carpet, totally ignore their intrinsic quality of being constituents that give shape to our built surrounding as a continuous metamorphosis, beyond capitalist paradigms. Architecture is subject to a constant process of decay, to which it must relate. Architecture is the materialized world in which our lives unfold to the greatest degree. (The global increase of urban settlements further enhances this principle.) And we perceive this world with our senses; we are constantly subject to a holistic interweaving of visual information, sounds, haptic sensations and smells. In spite of all our efforts to reduce that complexity by creating artificial areas and spaces into which we can escape - if we think of the time we spend in digital media-based worlds - our bodies are made to perceive our surrounding with our senses. Materiality, the touch of felt, the raw and vivid appearance of oxidized steel, the soundscape in a hall of concrete and the smell of humid pine, is the language of architecture and how these materials change in regard to daylight, the weather condition and daily use. “Performing Space and the Ephemeral Section of Architecture” refocuses on those qualities.

Contemporary theatre is increasingly succumbing to the idea of success, measured purely by the number of tickets sold, as if any cultural avant-garde has emerged through broad popularity. This is not a naïve, romantic remembering of post-Cold-War times of abundance: the integrity of the arts is fundamentally in question. Entrepreneurship and the arts have, for quite some time now, discovered and entered into relationships in manifold ways. But theatre is an enormously fragile membrane, vibrating in tune to society's impulses and convictions. Since theatre does not exist without an audience, theatre is the art form which is most interwoven into society. Commercial requirements for theatre as a membrane reverberating through society have resulted in it drifting away into mere market strategies. Theatre must maintain and unfold its ability to transcend the temporal occupation of public space beyond the real.

The focus on the theatricality of the public urban space aims at both vital factors described above. Rather than

k tomu, co již existuje, a zkoumat možnosti, které stávající zástavba nabízí. Zlepšit si povědomí není jen výrazně současné, ale také důležité, je třeba vytvořit třetí plochu mezi stávajícím a nově vznikající proměnlivou situací.

Divadelní prostor neboli Pomíjivá sekce architektury zkoumá mezinárodní projekty, které v sobě snoubí divadlo s architekturou, a zve je do Prahy coby partnery v dialogu mezi historií a současností města. Cílem je zamyslet se nad mnohočetnými vrstvami města Prahy, jeho historií a komplexní charakteristikou. PQ představuje enormní a jedinečný potenciál divadelních tvůrců, výtvarníků, architektů a dalších profesionálů z celého světa, kteří se sejdou na jednom výjimečném místě: potenciál podělit se spolu o myšlenky, práci, výtvořiny a sny. Tato živá výměna se ale odehraje na konkrétním místě s vlastní charakteristikou získanou prostřednictvím architektury – té trvalé, i té pomíjivé –, a divadelnosti městského prostoru. Chceme zjistit, jak bude probíhat ona výměna myšlenek v rámci této charakteristiky.

Zveme vás, abyste se k tomuto zkoumání ztvárnění divadla v pomíjivé architektuře připojili prostřednictvím živých diskuzí, přednášek a procházek po městě!

going with the flow of finding the latest, cutting-edge architectural statements, the Performing Space or the Ephemeral Section of Architecture aims to redirect our focus on what is already there and explore its contexts. Sharpening our awareness accordingly is not only profoundly contemporary, but, by establishing a field of tension between that which exists and a newly created situation in flux, also substantial.

The Performing Space or the Ephemeral Section of Architecture investigates international projects in the intertwinement between theatre and architecture and invites them to Prague as partners of a dialogue with the city's history and situation today. The aim is to reflect on the multiple layers of the city of Prague, its history and complex identity. The PQ represents an enormous and unique meeting of theatre creators, artists, architects and other professionals from all over the world, who gather at one distinct place: the potential of sharing thoughts, works, constructions and dreams with each other. But this vibrant exchange takes place at a specific location with its own identity constituted through architecture - enduring and ephemeral -, and the theatricality of the urban space. We inquire as to how the exchange of thoughts unfolds within that identity.

We welcome you to join this exploration of theatrical manifestations in ephemeral architecture through live discussions, lectures, and walks through the city!

Barbora Příhodová

Myšlenka založit Pražské quadriennale, tedy soutěžní přehlídku specializující se na scénografii, divadelní technologii a architekturu, vzešla z úspěchů českých a slovenských scénografů na brazilské výtvarné přehlídce Biennale São Paulo, kteří zde počínaje Františkem Trösterem v roce 1959 opakovaně získávali zlaté medaile jako nejlepší jevištní výtvarníci.

1967

Založením Pražského quadriennale byla scénografie uznána jako specifický druh umění, jež si zasluhuje veřejnou i odbornou pozornost. Výstava se skládala ze tří soutěžních sekcí: scénografické a kostýmní tvorby (s rozdělením na mezinárodní sekci a sekci československých scénografů), tematické sekce a sekce divadelní architektury. Součástí výstavy byla také nesoutěžní sekce československých laureátů z Biennale v São Paulu. Vystavovány byly především scénické a kostýmní návrhy s důrazem na výtvarné pojetí. Tematická sekce: Inscenace oper W. A. Mozarta. Výběr doprovodných akcí: založena tradice tzv. národních dnů coby příležitosti, jak prostřednictvím speciálních akcí podrobněji prezentovat expozici, divadelní kulturu země a její představitele; organizované prohlídky divadelních dílen a návštěva DAMU; symposium na téma spolupráce režiséra s jevištním výtvarníkem a vliv nového dramatu na vývoj divadelní scény a budovy. Zlatá triga: Francie.

Vstupní hala, PQ'67 /
Entrance hall, PQ'67

The idea of founding the Prague Quadrennial, a competitive exhibition specializing in performance design, theatre technology and architecture, arose from the success enjoyed by Czech and Slovakian scenographers at the São Paulo Biennial exhibition of applied art, where, starting with František Tröster in 1959, they repeatedly won gold medals as artists creating for stage.

1967

The founding of the Prague Quadrennial recognized stage design as a specific type of art, deserving of the attention of the public and professionals. The exhibition consisted of three competitive sections: scenography and costume design (divided into an international section and section for Czechoslovak scenographers), thematic sections and a section of theatre architecture. The exhibition also included a non-competition section for Czechoslovak laureates from the São Paulo Biennial. Exhibitions focused on set and costume design, with an emphasis on the visual rendering. Thematic section: stagings of operas by Wolfgang Amadeus Mozart. Selected accompanying events: start of tradition of so-called national days as an opportunity to give a more detailed presentation of countries' exhibitions and theatre culture, and their representatives, through special events; guided tours of theatre workshops and visits to DAMU; symposium on the theme of cooperation between directors and stage designers and the influence of modern drama on the development of the theatre stage and building. Golden Triga: France.

1971

Tematická sekce: Inscenace dramát W. Shakespeara. Kresbný návrh začíná nahrazovat fotografická dokumentace; první známky proměny funkce scénografie, nástup tzv. akční scénografie. Výběr doprovodných akcí: výstava divadelního kostýmu; návštěva barokního divadla v Českém Krumlově; 2. kongres OISTT a dvě symposia („téma: Divadlo ve víceúčelových sálech a Nové prvky v divadelním výrazu a scénografii“). Zlatá triga: Německá demokratická republika.

Karl von Appen

B. Brecht: Pekařství/
The Bakery (Berliner
Ensemble, 1967, r./d.:
M. Karge, M. Lange).
Německá demokratická
republika, národní
sekce/German
Democratic Republic,
national section

1975

Tematická sekce: Scénografické školy. Scénografie se proklamativně vzdává reprezentativního charakteru, prosazuje se akční scénografie, která klade důraz na přítomnost herce, týmovou spolupráci inscenátorů, improvizaci a autenticitu každodenních předmětů. Objevuje se hledání nových prostorů pro divadlo. Výběr doprovodných akcí: 4. kongres OISTT a mezinárodní symposium na téma scénografické školství; promítání dokumentů, záběrů inscenací a medailonů scénografů v kinosále Bruselského pavilonu. Zlatá triga: Svaz sovětských socialistických republik.

Vstupní instalace
PQ'75/Entrance
installation, PQ'75

1971

Thematic section: Stagings of dramas by William Shakespeare. Photographic documentation starts to replace renderings; first indications of the change in function of performance design, rise of so-called action stage design. Selected accompanying events: exhibition of theatre costumes; visit to Baroque theatre in Český Krumlov; 2nd OISTT congress and two symposia (theme: 'Theatre in Multipurpose Auditoria and New Elements in Theatre Expression and Stage Design'). Golden Triga: German Democratic Republic.

1975

Thematic section: Schools of stage design. Stage design proclaims the abandonment of its representative character and action stage design comes to the fore, placing emphasis on the presence of the actor, teamwork between theatre makers, improvisation and the authenticity of everyday objects. Seeking for new spaces for theatre. Selected accompanying events: 4th OISTT congress and international symposium on stage design education; screening of documentaries, recordings of productions and display of scenographers' medallions in the cinema of the Brussels pavilion. Golden Triga: Union of Soviet Socialist Republics.

1979

Tematická sekce: Loutka. Po úspěchu tematické sekce v předchozím ročníku se expozice scénografických škol stává stabilní nesoutěžní sekcí výstavy. Objevuje se důraz na hru coby způsob, jak vyprovokovat diváka k aktivitě a zapojit jej do představení. Výběr doprovodných akcí: kongres OISTT a mezinárodní symposium věnované vlivům současného výtvarného umění na scénografii; přehlídka československých loutkových divadel; nesoutěžní švýcarská výstava díla reformátora Adolpha Appii; první výstava scénografů-amatérů; italská výstava Masky a pohybové struktury. Zlatá triga: Velká Británie.

Jenifer Carey

Loutky/Puppets
Velká Británie,
národní sekce/Great
Britain, national
section

1983

Tematická sekce: Scénografie hudebně dramatických děl českých a slovenských autorů. Scénografie se stává samostatnou výpovědí, expozice začínají nabývat podobu scénografických instalací. Prosazuje se audiovizuální záznam coby objektivní dokumentace inscenace. Výběr doprovodných akcí: kongres OISTAT a mezinárodní symposium na téma Divadlo dneška a zítřka; nesoutěžní italská výstava rekonstrukcí historických divadelních budov; výstava fotografií S. I. Witkiewicze; zájezd na výstavu Loutka a divadlo do Liberce. Zlatá triga: Spolková republika Německo.

Národní sekce,
Spolková republika
Německo/
National section,
Federal Republic of
Germany

1979

Thematic section: Puppets. Following the success of the thematic section in the previous edition, the exhibition of schools of stage design became a permanent, non-competition section of the exhibition. First emphasis on playfulness as a means of provoking the viewer into activity and involving them in the performance. Selected accompanying events: OISTT congress and international symposium on the impact of contemporary visual arts on stage design; exhibition of Czechoslovakian puppet theatres; non-competition Swiss exhibition of the works of reformer Adolphe Appia; first exhibition for amateur stage designers; 'Masks and Mobile Structures' exhibition from Italy. Golden Triga: Great Britain.

1983

Thematic section: Stage design for operatic works by Czechoslovak authors. Scenography is becoming an independent statement and exhibitions start to resemble scenographic installations. Audiovisual recordings come to the fore as an objective document of productions. Selected accompanying events: OISTAT congress and international symposium entitled Theatre today and tomorrow; non-competition Italian exhibition of reconstructions of historic theatre buildings; exhibition of photography by Stanisław Ignacy Witkiewicz; excursion to 'Puppet and Theatre' exhibition in Liberec. Golden Triga: Federal Republic of Germany.

1987

Tematická sekce: Inscenace her A. P. Čechova. V expozicích – instalacích se projevuje snaha aktivizovat diváka a vyzvat jej k přímé účasti na scénické události. Výběr doprovodných akcí: přehlídka živých vystoupení studiových divadel Paralely Quadriennale; kongres OISTAT a mezinárodní symposium na téma Je elektronika a výpočetní technika pomocí nebo brzdou v umělecké práci divadla?; seminář o scénografii divadla pro děti ASSITEJ; výstava Mladá česká scénografie; výstava Americké divadlo dneška, v rámci které vystupovalo Actors Theatre of Louisville. Zlatá triga: Spojené státy americké.

Národní sekce,
Spojené státy
americké / National
section, United States
of America

1991

Tematická sekce: Opery W. A. Mozarta. Československo poprvé nevystavuje samostatně, ale je včleněno mezi ostatní expozice. Návrat dokumentárního způsobu vystavování – scénického návrhu, makety a fotografie. Výběr doprovodných akcí: kongres OISTAT a mezinárodní symposium na téma Mozart v současném divadle; výstava celoživotního díla předního českého scénografa Františka Trösterera; zájezd na Slovensko do divadel v Bratislavě, Trnavě a Nitře; seminář a panelová diskuse k otázkám výuky scénografie; výstava významného polského scénografa Andrzeje Majewského. Zlatá triga: Velká Británie.

Ralph Koltai

Long-Brooks-Hughes:
Metropolis (Piccadilly
Theatre London, 1989,
r./d.: J. Savary). Velká
Británie, národní
sekce / Great Britain,
national section

1987

Thematic section: productions of plays by Anton Chekhov. Exhibitions and installations show an effort to stimulate the viewer and challenge them to participate directly in performative events. Selected accompanying events: exhibition of live performances of studio theatres in the Parallel Quadrennial; OISTAT congress and international symposium entitled Are electronics and computer technology an aid or hindrance in artistic work in the theatre?; ASSITEJ seminar on theatre scenography; Young Czech Scenography exhibition; American Theatre of Today exhibition, including participation of Actors Theatre of Louisville. Golden Triga: United States of America.

1991

Thematic section: The Operas of Wolfgang Amadeus Mozart. For the first time Czechoslovakia does not put on a separate exhibition but presents amongst other exhibitions. Return of the documentary method of exhibiting – scenic designs, models and photography. Selected accompanying events: OISTAT congress and international symposium entitled Mozart in Contemporary theatre; exhibition of life's work of leading Czech stage designer František Tröster; excursion to Slovakia to visit theatres in Bratislava, Trnava and Nitra; seminar and panel discussion on issues surrounding the teaching of stage design; exhibition on major Polish stage designer Andrzej Majewski. Golden Triga: Great Britain.

1995

Tradiční členění na scénografickou, tematickou a architektonickou sekci z důvodu prostorových omezení nahrazenou jednou národní sekci na téma Hledání inscenačního prostoru. Nová soutěžní sekce věnovaná literatuře o scénografii a divadelní architektuře. Výběr doprovodných akcí: kongres OISTAT a mezinárodní symposium na téma Tři dekády PQ a OISTAT; reprezentativní výstava celoživotního díla Josefa Svobody. Zlatá Triga: Brazílie.

José Carlos Serroni

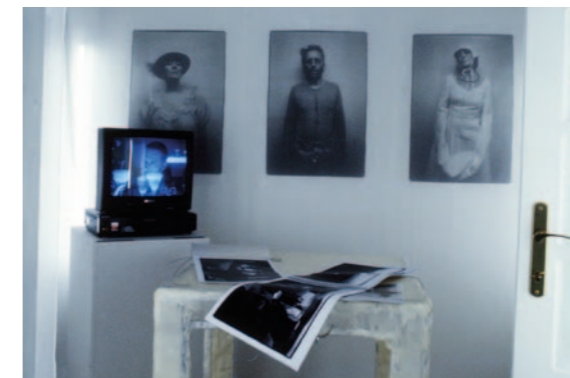
B. Beckett: Šťastné
dny / Happy Days
(Teatro Vila Lobos Rio
de Janeiro, 1995, r./d.:
J. Laurance), Brazílie,
národní sekce / Brazil,
national section

1999

Nová koncepce PQ jako přehlídky živého umění a prostoru pro setkávání s instalacemi, workshopy a semináři. Návrat k modelu tří soutěžních sekcí (sekce scénografie a divadelního kostýmu, tematická sekce, sekce divadelní architektury), který je doplněn o studentskou sekci. Tematická sekce: Pocta scénografii. Výběr doprovodných akcí: světelná laboratoř Lightlab; festival Le Campement jako místo setkávání, na kterém se svými představeními vystupovalo pět divadelních skupin; výstava díla Ralpha Koltai; beseda Rozhovory tří koryfejí scénografie: Ralpha Koltai, Josefa Svobody a Ming Cho Lee s Pamelou Howard. Vzniklo PQ dětem. Zlatá triga: Česká republika.

Jana Preková.
Fotografie kostýmů
z inscenací, Česká
republika, národní
sekce / Scenographer
Jana Preková. Photos
of costumes and
productions, Czech
Republic, national
section.

1995

Due to spatial restrictions, the traditional division between scenography section, thematic and architectural sections is replaced by a single national section on the theme of Seeking a Production Space. New competition section devoted to publications on scenography and theatre architecture. Selected accompanying events: OISTAT congress and international symposium entitled Three Decades of the PQ and OISTAT; representative exhibition on the works of Josef Svoboda. Golden Triga: Brazil.

1999

A new concept for the PQ as a festival of live art and meeting space with installations, workshops and seminars. Return to the model with three competition sections (section of performance design and theatre costume, thematic section, section of theatre architecture), supplemented with a student section. Thematic section: Homage to Scenography. Selected accompanying events: Lightlab; Le Campement festival as a meeting-place at which five theatre groups presented their shows; exhibition of the works of Ralph Koltai; discussion entitled 'Three Visions of Scenography: Ralph Koltai, Josef Svoboda and Ming Cho Lee' with Pamela Howard. Beginning of PQ for Children. Golden Triga: Czech Republic.

2003

Motto: Labyrint světa a ráj divadla. Rostoucí důraz na PQ nejenom jako výstavu, ale místo pro setkávání. Součástí PQ mezinárodní projekt – interaktivní výstava/performance Srdce PQ: Infarkt konvencí, která nahrazuje tematickou sekci. Nesoutěžní sekci škol obohatil edukační projekt OISTAT Scenofest. Součástí sekce Národních expozic byl tzv. Průvod dramatických postav (kostýmy umístěné v prostoru). Výběr doprovodných akcí: retrospektivní výstavy Tadeusze Kantora, Dionysa Fotopoula a Otakara Schindlera; výstava kostýmů japonského divadla Nó; výstava České divadelní architektury. Zlatá triga: Velká Británie.

Paul Brown

A. P. Chekhov:
Platonov (Almeida
Theatre Company,
London, 2001, r./d.:
by J. Kent). Velká
Británie, národní
sekce/Great Britain,
national section.

2007

Téma si národní kurátoři určují sami. Svoboda poskytnutá kurátorům má představit scénografii v jejích rozmanitých podobách a poukázat na její schopnost reflektovat okolní svět. Pokračuje důraz na PQ jako místo setkávání, které představuje scénografii jako živé umění. Součástí PQ se stávají představení na ulicích v centru Prahy a další projekty na pomezí divadla a výtvarného umění. Živá představení a akce nejen součástí doprovodného programu, ale také soutěžních expozic. Studentská sekce – Scenofest, koprodukována PQ a OISTATem, se stává jednou ze tří hlavních sekcí. Rozsáhlý živý program, čítající cca 500 akcí (představení, instalace, módní přehlídky, dílny, kritické semináře). Poprvé jednotná výtvarná koncepce PQ (grafika, webová prezentace, architektura, video, ceny). Zlatá triga: Rusko.

2003

Motto: The labyrinth of the world and the paradise of the theatre. Growing emphasis on the PQ as not only an exhibition, but a meeting-place. PQ includes the PQ Heart: a Cardiac arrest to the Conventional! international project and exhibition/performance, which replaces the thematic section. The non-competition section for schools is enriched with the OISTAT Scenofest project. The National Exhibitions section includes the so-called Crowds of Characters (costumes placed within a space). Selected accompanying events: retrospectives of the works of Tadeusz Kantor, Dionysos Fotopoulos and Otakar Schindler; exhibition of costumes from the Japanese Nô theatre; Czech Theatre Architecture exhibition. Golden Triga: Great Britain.

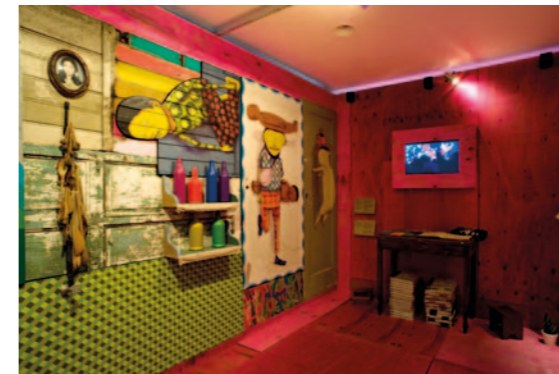
2007

National curators choose their own themes. This freedom given to curators is intended to present performance design in its diverse forms and highlight its ability to reflect the world around it. Continued emphasis on the PQ as a meeting-place, presenting performance design as a living art. The PQ now includes performances on streets in the center of Prague and other projects lying on the boundary between theatre and the visual arts. Live performances and events form part of not only the accompanying program, but also competition exhibitions. The Student Section – Scenofest, co-produced by the PQ and OISTAT, becomes one of the three main sections. Wide-ranging live program, consisting of c. 500 events (performances, installations, fashion shows, workshops, critical seminars). For the first time the PQ has a uniform visual concept (graphics, web presence, architecture, video, prizes). Golden Triga: Russia.

2011

Motto: v nehybném bodě světa, jenž se točí. Název akce v angličtině přeměněn na Prague Quadrennial of Performance Design and Space. Důraz na zkoumání průsečíků performančního a výtvarného umění; scénografie pojmána jako širší kulturní aktivita a komplexní performativní prostředí, jež překračuje hranice divadelní budovy. Vystavování je chápáno jako vytváření nových kontextů představení, jehož součástí je i divák. Jednou ze soutěžních sekcí se stává Extrémní kostým. Mezi nesoutěžní projekty patří Intersekce: Intimita a Spektákl, projekt Světlo a zvuk, Scenofest a rozsáhlý doprovodný program čítající desítky workshopů, představení, seminářů, prezentací umělců a diskusí. Zlatá triga: Brazílie.

Postavy a pomezí:
brazilské scénogra-
fické teritorium/
Characters and
frontiers: Brazilian
Scenographic
Territory. Brazílie,
národní sekce/Brazil,
national section.
Foto/Photo: Martina
Novozámská.

Zdroje:
Gabrielová, Jarmila: Kronika Pražského quadriennale.
Praha: Divadelní ústav, 2007.

Ptáčková, Věra: Zrcadlo světového divadla. Pražské quadriennale 1967–1991. Praha: Divadelní ústav, 1995.

www.pq.cz

2011

Motto: at the still point of the turning world. Title in English changed to Prague Quadrennial of Performance Design and Space. Emphasis on exploring points of intersection between performance and visual art; performance design conceived as a broader cultural activity and complex performative environment that exceeds the boundaries of the theatre building. Exhibiting is understood as the creation of new contexts for performances, of which the viewer is an integral part. New competition section entitled Extreme Costume. Non-competition projects include Intersections: Intimacy and Spectacle, the Light and Sound project, Scenofest and a wide-ranging accompanying program including dozens of workshops, performances, seminars and artist presentations and discussions. Golden Triga: Brazil.

Sources:
Gabrielová, Jarmila: Kronika Pražského quadriennale.
Praha: Divadelní ústav, 2007.

Ptáčková, Věra: Zrcadlo světového divadla. Pražské quadriennale 1967–1991. Praha: Divadelní ústav, 1995.

www.pq.cz

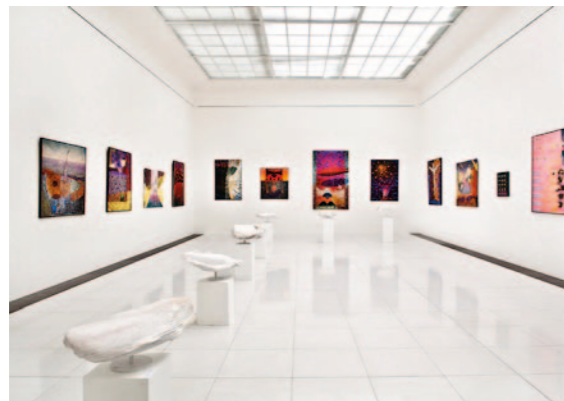
Clam-Gallasův palác/
Clam-Gallas Palace

Colloredo-Mansfeldský
palác – Galerie
hlavního města Prahy/
Colloredo-Mansfeld
Palace – City Gallery
Prague

Galerie Nová síň/
Nová síň Gallery

Kafkův dům/
Kafka's House

ČVUT – Betlémská
kaple – Lapidárium/
CTU – Bethlehem
Chapel – Lapidarium

Topičův salon/
The Topič Salon

Náprstkovo muzeum/
Náprstek Museum

DAMU/
AMU Theatre Faculty

Pražská křižovatka –
Kostel sv. Anny/
The Prague Crossroads
– St. Anne's Church

Zúčastněné země a regiony

Antarktida
 Arménie
 Austrálie
 Bangladéš
 Belgie
 Bělorusko
 Brazílie
 Bulharsko
 Česká republika
 Čína
 Dánsko
 Egypt
 Ekvádor
 Estonsko
 Filipíny
 Finsko
 Francie
 Gruzie
 Hongkong
 Chile
 Chorvatsko
 Island
 Indie
 Irsko
 Itálie
 Izrael
 Japonsko
 Jihoafrická republika
 Korejská republika
 Kostarická republika
 Kanada
 Katalánsko
 Kazachstán
 Kolumbie
 Kuba
 Kubinia
 Kypr
 Libanon
 Lichtenštejnsko
 Litva
 Lotyšsko
 Lucembursko
 Macao
 Maďarsko
 Makedonie
 Mexiko
 Moldavsko
 Monako
 Mongolsko
 Německo
 Nizozemsko
 Norsko
 Nový Zéland
 Peru
 Polsko
 Portoriko
 Portugalsko
 Québec
 Rakousko

Participating Countries and Regions

Antarctica
 Arab Countries Collective Exposition
 Armenia
 Australia
 Austria
 Bangladesh
 Belarus
 Belgium
 Brazil
 Bulgaria
 Canada
 Catalonia
 Chile
 China
 Colombia
 Costa Rica
 Croatia
 Cuba
 Cyprus
 Czech Republic
 Denmark
 Ecuador
 Egypt
 Estonia
 Finland
 France
 Georgia
 Germany
 Greece
 Hong Kong
 Hungary
 Iceland
 India
 Ireland
 Israel
 Italy
 Japan
 Kazakhstan
 Kubinia
 Latvia
 Lebanon
 Liechtenstein
 Lithuania
 Luxembourg
 Macau
 Macedonia/FYROM
 Mexico
 Moldova
 Monaco
 Mongolia
 The Netherlands
 New Zealand
 Norway
 Peru
 The Philippines
 Poland
 Portugal
 Puerto Rico
 Quebec

Zúčastněné země a regiony

Rumunsko
 Rusko
 Řecko
 Slovensko
 Slovinsko
 Společná expozice arabských zemí
 Srbsko
 Španělsko
 Švédsko
 Švýcarsko
 Thajsko
 Tchaj-wan
 Trinidad a Tobago
 Turecko
 Ukrajina
 Uruguay
 USA
 Velká Británie
 Venezuela

Participating Countries and Regions

Republic of Korea
 Romania
 Russia
 Serbia
 Slovakia
 Slovenia
 South Africa
 Spain
 Sweden
 Switzerland
 Taiwan
 Thailand
 Trinidad and Tobago
 Turkey
 Ukraine
 United Kingdom
 Uruguay
 USA
 Venezuela

**Vystavující
země
a regiony**

**Exhibiting
Countries
and Regions**

Red Hail, ScenoLab
Scenography
Laboratory, 2014,
photo: Vahan
Stepanyan

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

Rudé krupobití... protože to nemá nikdy konce

kurátor / curator:
Nelly Barseghyan

autor tématu /
author of theme:
Nelly Barseghyan,
Lilit Stepanian

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
ScenoLab Scenography
Laboratory (Eiva Arts
Foundation)

další spolupracovníci /
other collaborators:
Vahan Stepanyan
(režisér filmu / film
director), Tigran
Hamasyan (skla-
datel – hudebník /
composer – musici-
an), Lia Mkhitarian
(umělecký manažer /
art manager), Jussi
Flemming Biørn

Současná arménská scénografie eliminovala představu, že scénografie je pouze součástí inscenace. Scénografie se zbavila všech pout, aby se stala zcela novým směrem současného umění. ScenoLab, Scenography Laboratory se zaměřuje na objevování a rozvíjení současné arménské scénografie. Náš projekt pro PQ'15 plně reprezentuje myšlenku osvobozené scénografie. Vybrali jsme si „Hudbu Počasí“ (protože Hudba Počasí Politika jsou hlavními tématy Sekce zemí a regionů), jelikož toto téma nejlépe reflektuje podstatu našeho projektu. Instalace současné scénografie s názvem *Rudé krupobití* je výsledkem vzájemného působení dokumentární série *Some Little Armenian Girls with Their Dolls*, kterou nafotila Bodil Biørnová a hudby Tigrana Hamasyana. Hudba je metaforickým vyjádřením nikdy nekončících dětských her zachycených na fotografiích.

Počasí plynoucí z dětských her je rozptýleno po celém výstavním prostoru. Prostoru, kde se zastavil čas a plyne zde jedině nikdy nekončící hudba, která se rozezná teprve tehdy, kdy skončí dětské hry. Ale ty hry nikdy neskončí... Navždy zachycená vzpomínka nedohraných dětských her je nečekaná jako krupobití a neměnná jako barva krve, která nám pulzuje v žilách.

A kdo jsou ony děti zachycené na fotografiích? Fotografie pořídila v roce 1910 ve městě Mush na západě Arménie norská misionářka Bodil Katharine Biørnová (též známá jako Matka Kateřina), která zde působila jako humanitární pracovnice. Zachycují arménské školáčky, které podle memoárů Biørnové dostaly dárkem

Red Hail... Because it Never Ends

Armenian contemporary scenography has eliminated the idea that scenography is solely a part of a performance. Scenography has liberated itself from all kinds of bondage to become a completely new direction within contemporary art. The ScenoLab Scenography Laboratory focuses on discovering and developing Armenian contemporary scenography. Our project for PQ'15 fully embodies the idea of liberated scenography. We have chosen “Music Weather” (Music Weather Politics being the main themes for the Section of Countries and Regions), as this subject best reflects the core essence of our project. *The Red Hail* contemporary scenography installation results from the interaction of Bodil Biørn documentary series *Some Little Armenian Girls with Their Dolls* and the contemporary music of Tigran Hamasyan. The music is a metaphorical expression of the children's never-ending games depicted in the photographs.

The weather resulting from the children's games is diffused all around the space. Space where time has stopped and only infinite music flows. The music is heard only when the children's games end. But the games will never end... The frozen memory of the children's unfinished games is as unexpected as hail and as unchangeable as the color of the blood flowing in our veins.

Who are the children in the photographs?
The photographs were taken in 1910 in the town of Mush in western Armenia by the Norwegian missionary

norské panenky. Plyň štěstí se dívají do fotoaparátu, nedočkavě čekající na to, až bude snímek exponován, aby se mohly opět vrátit ke hře...

Tyto holčičky se staly obětmi arménské genocidy, ke které došlo v roce 1915. Na svědomí jí má Osmanská říše.

Expozici tvoří zavěšené sítě plné hraček, které připomínají krupobití. Sítě jsou statické, až na jednu, která se hýbe. Na pohybující se síť je promítáno video věnované dětským hrám. Čas od času se rozpohybují i všude roztroušené hračky, pohupují se a vydávají zvuky. Hudba, která má symbolizovat neukončené dětské hry, je nečekaně zapínána a vypínána. Návštěvníci si povšimnou určitých pohybů a uslyší hlasy uvnitř zdánlivě statického a nehybného prostoru. Skrze tento pohyb, dýchání a hlasy se všichni stanou součástí oněch neukončených dětských her.

Nelly Barseghyan, Lilit Stepanian: Rudé krupobití... protože to nemá nikdy konce, ScenoLab Scénografická laboratoř (Eiva Arts Foundation), Church of Tsiranavor, Aštarak / Arménie, 2014, režie: Vahan Stepanyan (filmový režisér)

Instalace současné scénografie *Rudé krupobití* je výsledkem interakce mezi fotografií a současnou hudbou. Hudba je metaforickým vyjádřením nikdy nekončících her dětí, zachycených na fotkách. Tyto děti byly mezi obětmi arménské genocidy, kterou v roce 1915 spáchala Osmanská říše.

Nelly Barseghyan
*1982

— scénografka, kostýmní výtvarnice, kurátorka, vizuální umělkyně
Je spoluzakladatelkou ScenoLab Scénografické laboratoře a kurátorkou Eiva Arts Foundation. Zúčastnila se bezpočtu výstav, mezinárodních festivalů a sympózií. Byla kurátorkou arménské expozice pro PQ'11.

Tigran Hamasyan
*1987

— skladatel, autor, producent, zvukový umělec
Za svou kariéru zatím vydal pět alb a odehrál stovky koncertů po celém světě, které mu vynesly uznání jak od kritiky, tak i od posluchačů. Hamasyan vyhrál v roce 2013 Vilcek Prize for Creative Promise in Contemporary Music.

Lilit Stepanian
*1983

— scénografka, kostýmní výtvarnice, vizuální umělkyně, grafička, ilustrátorka
Scénografii se věnuje už 11 let, během kterých navrhla výpravu pro více než 20 inscenací. Lilit je spoluzakladatelkou ScenoLab Scénografické laboratoře a uměleckou ředitelkou Eiva Arts Foundation. Zúčastnila se mnoha mezinárodních divadelních festivalů včetně PQ'11.

worker Bodil Katharine Biørn (also known as Mother Katharine), who was doing humanitarian work there. They depict Armenian day-school children who, according to Biørn's memoirs, received new Norwegian dolls as gifts. They look at the camera with their happy faces, impatient for the picture to be taken so they can continue playing with the dolls...

These children were among the victims of the Armenian Genocide organized by the Ottoman Empire in 1915.

The exposition consists of nets full of toys hanging from the ceiling, resembling hail. The nets are static, except for one that is moving. A video dedicated to the children's games is projected onto the moving net. Sometimes the toys, which are scattered all around, are set into motion as well, swinging and making noises. The music, which symbolizes the children's unfinished games, is turned on and off unexpectedly. Visitors will notice certain movements and hear voices within the seemingly static and unmoving space. Through their movement, breathing and voices, all those entering the space become a part of the children's unfinished games.

Nelly Barseghyan, Lilit Stepanian: Red Hail... because it never ends, Church of Tsiranavor, Ashtarak / Armenia, 2014, director: Vahan Stepanyan (film director)

The *Red Hail* installation of contemporary scenography is the result of an interaction between photography and contemporary music. The music is a metaphorical expression of the never-ending games of the children depicted in the photographs. These children were among the victims of the Armenian Genocide organized by the Ottoman Empire in 1915.

— set designer, costume designer, curator, visual artist, graphic designer
A co-founder of the ScenoLab Scenography Laboratory and a curator at the Eiva Arts Foundation, she has participated in numerous exhibitions, international festivals and symposia. She was the curator of Armenia's exposition for PQ'11.

— composer, author, producer, sound artist, pianist
He has earned serious recognition through five albums and hundreds of concerts all around the world. Hamasyan was named the winner of the 2013 Vilcek Prize for Creative Promise in Contemporary Music.

— set designer, costume designer, visual artist, graphic designer, illustrator
She has 11 years of working experience, during which time she has designed the scenography for more than 20 performances. Lilit is a co-founder of the ScenoLab Scenography Laboratory and art director at the Eiva Arts Foundation, and has participated at many international theatre festivals, including PQ'11.

Vahan Stepanyan
* 1983

— režisér, novinář, pedagog, vizuální umělec, fotograf
Spoluzakladatel PAN Photo Agency. Spolupracoval se společnostmi jako Universal Music, Levi's, Adidas, Alain Mikli, Vogue, pro Filmový festival v Cannes a pro umělce jako Wim Wenders, Tonino Guerra, Peter Gabriel, Charles Aznavour a pro mnoho dalších.

— director, journalist, teacher, visual artist, photographer
Prominent photographer Stepanyan is a co-founder of the PAN Photo Agency. He has worked with Universal Music, Levi's, Adidas, Alain Mikli, Vogue, the Cannes Film Festival, Wim Wenders, Tonino Guerra, Peter Gabriel, Charles Aznavour and many others.

Red Hail, ScenoLab
Scenography
Laboratory, 2014,
photo: Vahan
Stepanyan

Michael Kantor,
Tom E. Lewis:
The Shadow King,
Malthouse Theatre,
2013, director: Michael
Kantor, costumes:
Ruby Langton-Batty
set: Paul Jackson,
Michael Kantor,
David Miller,
photo: Jeff Busby

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

kurátor / curator:
Anna Tregloan

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Anna Tregloan

další spolupracovníci /
other collaborators:
Virginia Hyam
(producer),
Tobhia Stone-Fellah
(assistant)

A-MASS

Všechny práce shromážděné v australské expozici jsou založeny na spolupráci. Málo z nich se dá bezpečně zařadit do kategorií divadla, vizuálních umění nebo hudby a málo z nich se řídí tradiční kreativní strukturou řízenou ze shora dolů. Expozice je realizována prostřednictvím videoartefaktů a je podporována interaktivními místy a živými akcemi. Zároveň oslavuje a přijímá design jako interaktivní a organickou akci, která nestojí osamocně, ale zjevuje se skrze kreativní událost.

To, co tato díla spojuje, je smysl pro „tady a teď“, pro prožitou zkušenost a její vnitřní účinek. Divadlo považují za jev, který vyžaduje kapitulaci masy lidí a zatímco se sice můžeme ohrazovat proti masové spotřebě, masové touze, masové kultivaci, masovému vymírání, vytváříme také krásu a komunitu. Můžeme vytvářet bouře, ale také proti nim vytváříme úkryty.

The Democratic Set od divadla Back to Back je samostatnou scénou, která na 28 různých místech zastřešila už 28 různých představení vytvořených stovkami umělců. Super Critical Mass shromažďuje nesčetné množství hlasů pro nádherný hudební experiment. Renae Shadler pro svůj projekt *Yawn* spojuje jednotlivce opakováním jednoduché, nepotlačené lidské akce. Shromážděné záběry zatahují diváka do nevyhnutelné fyzické účasti. Resist od PVI představuje masu jako fyzickou sílu. Je to živé přetahování lanem, které má za cíl testovat představy o konfliktu. Rozdílná představa o fyzické vytrvalosti je k vidění v instalaci *Whelping Box*. Vytrvalostní

A-MASS

The works gathered in the Australian exhibit are all, in various ways, participatory works. Few fit neatly into categories of theater, the visual arts or music, and few of them hold to a traditional top-down creative structure. Presented through video artifacts and supported by interactive sites and live actions and events, the exhibit celebrates and embraces design as an interactive and organic action that does not stand apart from but slithers through the creative event.

What these works share is empathy for the here and now, for the lived experience, the visceral effect. They recognize theater as an event that requires the capitulation of the masses and that while we might rail against mass consumption, mass desire, mass cultivation, mass extinction as a mass, we also create beauty and we create community. We might make storms but we also make shelter from them.

Back to Back's *The Democratic Set* is a single set that has now housed 28 different performances in 28 different locations created by hundreds of individuals. Super Critical Mass gathers together numerous voices for sublime musical experiments. For *Yawn*, Renae Shadler links individuals by repetition of a simple, raw and very human action, and the amassed footage draws the viewer into an unavoidable physical participation. Mass as a physical force is presented in PVI's Resist. It is a live tug-of-war aimed at testing the notion of conflict. A different notion of physical endurance can be witnessed in *Whelping Box*. An act of endurance that transcends

úkon, jenž přesahuje hranice normálnosti, je zážitkem, který pohlcuje diváky na vnitřní a smyslové úrovni.

Z Nového Jižního Walesu představujeme v *Home Project* artefakty z průzkumu bezdomovectví od Northern Rivers Performing Arts a z ještě vzdálenějšího severozápadu zařazujeme filmy promítané v inscenaci *The Shadow King* od Malthouse Theatre. Byly natočeny ve městech Katherine a Beswick a na jeviště přinášejí drsnou rozlehlost, majestátnost a křehkost australské pustiny a evokují realitu lidí, kteří zde žijí.

A ze všech koutů Austrálie pochází *The Colour of the Sky Today*, což je sbírka vytvořená umělci, designéry a divadelníky, která ukazuje specifické textury, tóny a měnící se barvu australské oblohy. Kolekce byla vytvářena šest měsíců před začátkem PQ a pohrává si s myšlenkou, že otevírací doba PQ (denní světlo) je zároveň v Austrálii temnou nocí, ovládanou záplavou umělého světla.

Expozice AUPQ'15 byla podpořena The Australia Council for the Arts and Creative Victoria. Děkujeme také za podporu The Association of Optimism and Insite Arts.

Rena Shadler
& Collaborators

— režisérka, herečka, producentka
Rena Shadler je novou performerkou a autorkou trans-disciplinárních děl. Zabývá se performancemi na neobvyklých místech, která ovlivňuje divadlo, současný tanec, nová média a interakce s obecností. Rena Shadler: Yawn: In-ya-ear, Melbourne, Austrálie, 2013, režie: Rena Shadler
Yawn je jedním z pěti interaktivních uměleckých děl, která vytvářejí In-ya-ear, což je projekt se zapojením veřejnosti, který byl k vidění na nesčetných zastávkách metra v australském Melbourne. Nová verze Yawn pro PQ'15 bude vytvořena na místě.
Podpořeno městem Yarra, the Maribyrnong City Council a Victorian Association of Performing Arts Centres.

pvi collective

— performeři, tvůrci site-specific intervencí, digitálních a participačních akcí
Kolektiv pvi byl založen v r. 1999 v Perthu, produkuje interdisciplinární umělecká díla, která se zaměřují na kreativní narušení každodenního života. Každé umělecké dílo se snaží ovlivnit publikum na osobní a politické úrovni a zaměřuje se na iniciaci malých revolucí. pvi collective: resist: praha, 2008, klíčoví tvůrci: Kelli McCluskey a Steve Bull
Resist představuje živé přetahování lanem, které si za cíl klade testování představy o konfliktu a potenciál lidské síly něco změnit. Pro PQ načrtne několik specifických problémů a pak bude chtít tyto konflikty vyřešit vzdáleně v Austrálii s denními aktualizacemi posílanými do Prahy.

the confines of normality, it is an experience that consumes the audience on a visceral and sensorial level.

From New South Wales, we present artifacts from an exploration of homelessness in Northern Rivers Performing Arts' *Home Project*, and from much further to the north-west we include the films intertwined in Malthouse Theatre's *The Shadow King*. Shot on location in Katherine and Beswick, these films brought to the stage the gritty vastness, grandeur and fragility of the Australian outback and evoked the reality of the people living within it.

And from all corners of Australia comes *The Colour of the Sky Today*, a collection made by artists, designers and theater makers showcasing the specific textures, tones and changing colors of the Australian sky. Collected over the six months leading up to PQ, it toys with the notion that the opening hours of PQ (daylight) are the dark night of Australia, where a mass of artificial light rules.

AUPQ'15 has been supported by The Australia Council for the Arts and Creative Victoria. We are grateful for the support of The Association of Optimism and Insite Arts.

— director, actor, producer
Rena Shadler is an emerging performance artist and self-author of trans-disciplinary new work. Her interest lies in site-specific performance that is informed by theatre, contemporary dance, new media and audience interaction. Rena Shadler: Yawn: In-ya-ear, Melbourne, Australia, 2013, director: Rena Shadler
Yawn is one of five interactive artworks that make up In-ya-ear, a public engagement project that has been presented at various Metro Stations in Melbourne, Australia. A new version of Yawn will be made on-site as part of PQ'15.
Supported by the City of Yarra, the Maribyrnong City Council, and the Victorian Association of Performing Arts Centres.

— performance and intervention makers of site specific, digital and participatory events
The pvi collective was found in Perth in 1999 and produces interdisciplinary artworks aimed at the creative disruption of everyday life. Every artwork aims to affect audiences on a personal and political level and is geared towards instigating tiny revolutions. pvi collective: resist: prague, 2008, core artists: Kelli McCluskey and Steve Bull
Resist is a live tug-of-war event aimed at testing the notion of conflict and the potential of people power to enact change. For PQ, pvi will canvas specific issues and then look to resolve these suggested conflicts remotely in Australia, with daily updates sent back.

Super Critical Mass

Super Critical Mass je permanentní projekt, který vytvořili Julian Day, Luke Jaaniste a Janet McKay. Projekt zapojuje jedince, aby vytvořili hudební díla, jež by odpovídala architektuře a prostoru, kde se zrovna nacházejí, a která by vytvořila dočasnou komunitu. Julian Day – Luke Jaaniste – Janet McKay: Super Critical Mass, 2014, Museum of Contemporary Arts, Sydney, 2014, režie: Julian Day, Luke Jaaniste a Janet McKay
Za užití jednoduchých komponent hlasů, úhozů nebo mas jednoho typu nástroje prozkoumávají Day a Jaaniste sluchové a prostorové vlastnosti různorodých prostorů. Vytvářejí dočasné, participační a těžko postižitelné zkušenosti, které zkoumají společnosti, zvuk a „relační vlastnosti prostoru“.

Branch Nebula

V roce 2012 spolupracovala Branch Nebula (konkrétně Lee Wilson a Mirabelle Wouters) s Claire Britton a Mattem Prestem na vytvoření inscenace *Whelping Box*, která představuje bezprostřední, riskantní, fyzický, niterný a provokativní zážitek. Branch Nebula (Lee Wilson, Mirabelle Wouters), Matt Prest a Clare Britton: Whelping Box, Sydney a Melbourne, 2012
Whelping Box je místo, které testuje tělo, účinkující a diváky. Je to místo povolení, tedy toho, co navzájem jeden druhému povolíme. Je to také plocha pro chov divokých věcí, psů a bohů.

Northern Rivers Performing Arts

NORPA byla založena v r. 1993 v Lismore v Novém Jižním Walesu, inspiruje se krajinou, historií, lidmi a kulturou. Jejich původní divadelní díla jsou vytvořena s ohledem na imaginaci a ducha jejich komunity. Berou je i nás na nová místa. The Home Project, Northern Rivers Performing Arts, Lismore, 2013, režie: Julian Louis
Průzkum bezdomovectví realizovaný soubory Northern Rivers Performing Arts, Southern Cross University a The Winsome Hotel/Lismore Soup Kitchen. Skládá se z výstavy, sběru příběhů a kreativního workshopu. Projekt prozkoumal témata cesty, jídla, pohostinnosti a samozřejmě domova.

Malthouse Theatre

Malthouse Theatre je divadelní společností, kreativním prostorem a motorem pro změnu. Produkuje vzrušující multiformátová díla, která řeší podstatné otázky. Sídlí v australském Melbourne. Diváky provokuje lokálně, národně a i mezinárodně. Michael Kantor a Tom E. Lewis: The Shadow King, Malthouse Theatre, 2013, režie: Michael Kantor
Velkolepé a nadčasové přepracování Shakespearovy hry *Král Lear*. Adaptace hovoří o historii a současné situaci domorodých Australanů.

Back to Back Theatre

Back to Back Theatre bylo založeno v r. 1987 v Geelong. Vytváří nové formy současného divadla z imaginace myslí a zkušeností unikátního ansámbly herců s postižením, čímž upozorňuje na sociální a politické problémy, které hovoří ke všem lidem.

Super Critical Mass is an ongoing project by Julian Day, Luke Jaaniste and Janet McKay that engages groups of individuals to create music works that respond to the architecture and space where they are located and that create temporary communities.

Julian Day, Luke Jaaniste and Janet McKay: Super Critical Mass, 2014, Museum of Contemporary Art, Sydney, 2014, director: Julian Day, Luke Jaaniste and Janet McKay

Using the simple components of voices, percussion or masses of one type of instrument, Day and Jaaniste explore the aural and spatial qualities of diverse spaces. They create temporary, participatory, intangible experiences that are explorations of societies, sound and the „relational properties of spaces“.

In 2012, Branch Nebula (Lee Wilson and Mirabelle Wouters) collaborated with Claire Britton and Matt Prest to create *Whelping Box*, an experience that is immediate, risky, physical, visceral and challenging. Branch Nebula (Lee Wilson, Mirabelle Wouters), Matt Prest and Clare Britton: Whelping Box, Sydney and Melbourne, 2012

Whelping Box is a place to test the body, the performer, and the spectator. It is a place of permission, of what we allow of each other. A breeding ground for wild things, for dogs and gods.

NORPA was found in 1993 in Lismore, NSW and they draw inspiration from this landscape, history, people and culture. Their original theatre works are created with the imagination and spirit of their community in mind, and they take them and us to new places. The Home Project, Northern Rivers Performing Arts, Lismore, 2013, director: Julian Louis
An exploration of homelessness by Northern Rivers Performing Arts, Southern Cross University and The Winsome Hotel/Lismore Soup Kitchen. Consisting of an exhibition, story collecting and creative workshops, the project examined the themes of journey, food, hospitality and of course home.

Malthouse Theatre is a theatre company, creative site and engine for change. It produces thrilling multi-form works that tackle the big questions. Based in Melbourne, Australia, it provokes audiences locally, nationally and internationally. Michael Kantor and Tom E. Lewis: The Shadow King, Malthouse Theatre, 2013, director: Michael Kantor
Majestic and timeless reworking of Shakespeare's *King Lear* that speaks to the history and current circumstances of Indigenous Australia.

Back to Back Theatre was found in 1987 in Geelong. It creates new forms of contemporary theatre imagined from the minds and experiences of a unique ensemble of actors with a disability, giving voice to the social and political issues that speak to all people.

Bruce Gladwin: *The Democratic Set, Back to Back Theatre*, 2008

Jde o rezidenční model pro vytváření krátkých filmů a vystoupení, v nichž zkoumá tvrzení, že jsou si všichni lidé ve své podstatě rovni a že by měli mít ta stejná sociální, politická a ekonomická práva a možnosti. *The Democratic Set* používá vlastní na zakázku vyrobenou filmovou scénu, kterou představuje neutrální pokoj s dvojnými dveřmi naproti sobě.

Bruce Gladwin:
The Democratic Set, Back to Back Theatre, 2008, photo: Jeff Busby

Bruce Gladwin: *The Democratic Set, Back to Back Theatre*, 2008

It is a residency model for creating short films and performances, for exploring the belief that all people are, in principle, equal and should enjoy social, political and economic rights and opportunities. *The Democratic Set* uses a custom-made film set, a neutral room with two opposing doors.

Branch Nebula, Matt Prest, Clare Britton:
Whelping Box, Sydney and Melbourne, 2012, set and costumes: Clare Britton, photo: Heidrun Lohr

Studentská sekce/
Student Section

kurátor/curator:
Carson Andreas (NIDA),
Thea Brejzek (UTS)
a Leon Salom (VCA)

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Carson Andreas,
Thomas Cole,
Leon Salom

Intimní mapování

Australská studentská expozice představuje vůbec první spolupráci tří hlavních australských škol vyučujících scénografii: National Institute of Dramatic Art (NIDA), University of Technology, Sydney (UTS) a Victorian College of the Arts (VCA). Pro prezentaci tří oddělených, ale navzájem propojených expozic, vyjednaly školy stísněný prostor v Kafkově domě.

Výstava Victorian College of the Arts (VCA) pojmenovaná *Způsoby vidění* vybízí návštěvníky, aby se dívali a uvažovali o svém okolí a možná i o sobě samých v novém světle. Reflektuje myšlenku, že politické názory a hodnoty ovlivňují způsob, jakým se díváme a rozumíme. Začíná to uvažováním nad přístroji, do kterých se díváme. Ty nabízejí konkrétní pohled, který je podpořen určitým rámem. Také mohou zkreslovat a měnit velikost: fotoaparáty, portály, klenby předscény, kukátka, okna, objektivy, mikroskopy, zrcadla. Studenti konceptuálně zkoumají, jakou souvislost mají tyto technické pojmy se způsoby, jakými můžou politické a sociální názory ovlivnit to, co „vidíme.“

Příspěvek školy NIDA s názvem *Krasy ve zdech* byl zpracován studenty druhého ročníku a obrací se k sochařství. Exponát je zmenšeným modelem s performančním aspektem a je založen na krátkém příběhu *Krasy ve zdech* od amerického spisovatele H. P. Lovecrafta. Studenti zkoumají problematická témata jeho textu skrze optiku gotické architektury, nepřírodných míst Giovanniho Battisty Piranesiho a australského umělce Ricka Amora. Popisky nepřímo ukazující na text jsou uzavřeny uvnitř sochy škeble a jsou navrženy k dlouhodobějšímu zapojení publika, protože diváci zkoumají částečně obskurní stopy a vytvářejí si vlastní chápání vyprávění. Projekt uznává vlastnictví prostoru coby opakujícího se strachu v současném australském dialogu. Zdi jsou užity k vymezení prostoru jako soukromé komodity; mohou se ale stát nástrojem pro kontrolu proudění lidské dopravy; zdi se staly značkou lidského chování. Definují, kdo má a kdo nemá kontrolu v daném konkrétním prostoru. Prostor se stává něčím, o co se musí bojovat, a důvodem pro uvěznění, deportaci nebo dokonce zabití další lidské bytosti.

Yallourn: Město, které se samo snědlo – Studenti z Programu interiérového a prostorového designu z University of Technology v Sydney předvedou zmenšený model, který nabízí kritický výklad událostí, ke kterým došlo v malém městečku jménem Yallourn v reakci na neustálé a tvrdohlavé využívání neobnovitelných zdrojů Austrálie. Na počátku současné dekadý byla australská ekonomika posílena všudypřítomným důlním sektorem. Jen obchod s uhlím z různých míst ostrovního kontinentu do čínských, japonských a korejských přístavů vynesl

Intimate Topographies

The Australian student exhibition is the first-time collaboration of three of Australia's major institutions of design education: the National Institute of Dramatic Art (NIDA), the University of Technology, Sydney (UTS) and the Victorian College of the Arts (VCA). The schools negotiate a confined space in the Kafka House to present three separate but entwined inquiries.

The Victorian College of the Arts (VCA) exhibit, *Ways of Seeing*, encourages people to look at and consider their surroundings and maybe even themselves in a different way. Reflecting the idea that political beliefs and values affect the way that we view and understand, it begins by considering the devices that we look into, that offer a particular view, that encourage a certain frame, or that can distort and rescale: cameras, portals, proscenium arches, peepholes, windows, lenses, microscopes, mirrors. Conceptually, the students explore how these technical ideas relate to ways that political and social beliefs can affect what it is we "see".

NIDA's contribution, *Rats in the Walls*, developed by second-year students, takes a sculptural approach. The work is a scale model with a performative aspect. Based on *The Rats in the Walls* by H. P. Lovecraft, the students examine the problematic themes of the text through lenses of Gothic architecture, the uncanny spaces of Giovanni Battista Piranesi and Australian artist Rick Amor. Vignettes alluding to the text are encased within a kinetic sculptural shell, and designed to engage audiences over a sustained duration as they explore its semi-observed clues, forming their own sense of its narrative. The project acknowledges the ownership of space as a recurring anxiety in contemporary Australian dialogue. Walls are used to demarcate space as a private commodity; these boundaries can become tools for controlling the flow of human traffic; walls become markers of human behaviour, defining who does and does not have control within specific spaces. Space becomes something to fight over and a reason to imprison, deport or even kill another human being.

Yallourn: The Town That Ate Itself – Students from the Interior and Spatial Design Program (ISD) at The University of Technology, Sydney (UTS) show a scale model that offers a critical reading of the events that occurred at the small town of Yallourn in the face of Australia's continued and stubborn exploitation of non-renewable resources. At the beginning of the current decade, Australia's economy was bolstered by its omnipresent mining sector. The trade of coal alone, from sites across the island continent to the ports of China, Japan and Korea, secured 29 billion dollars for

národní ekonomice 29 miliard dolarů. V předešlém století došlo k vzestupu a pádu Yallournu, malého města v údolí Latrobe. Město bylo zapsáno do historie australské ekonomiky a její poslušné závislosti na neobnovitelné energii. Ke vzniku firemního města, které mělo poskytnout ekonomické zisky a infrastrukturní služby australské populaci, a k jeho zničení těžbou fosilního paliva, došlo během šedesáti let. Hrozivá křížovka mezi počasím, prostorem a politikou. Historie Yallournu vypráví příběh australského města, které se samo snědlo.

Victorian College of the Arts and Melbourne Conservatorium of Music, Production Department
Alicia Aulsebrook, Dagmara Gieysztor, Daniel Moulds, Eloise Kent.

University of Technology Sydney, Faculty of Design, Architecture and Building, Interior and Spatial Design Department
2nd and 3rd year students from the Interior and Spatial Design program directed by Thomas Cole (March) and Professor Thea Brejzek (PhD).

National Institute of Dramatic Art, Design for Performance Department
Design Lecturer: Carson Andreas, Students: Ara Steel, Charlotte Mungomery, Courtney Westbrook, Genevieve Graham, Mathilda Robba, Nicholas Fry, Sabina Myers, Tyler Hawkins.

Divadelní prostor/ Performing Space

Space Walks

kurátor/curator:
Carson Andreas
(NIDA),
Thea Brejzek (UTS)
a Leon Salom (VCA)

autor tématu/
author of theme:
Madeleine Flynn,
Tim Humphrey

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Madeleine Flynn,
Tim Humphrey

další spolupracovníci/
other collaborators:
Bec Reid (Producer),
Pavel Brycz (writer),
Tony Birch (writer)

Pět krátkých zatroubení

V mezinárodním námořnickém jazyce znamená signál pěti krátkých zatroubení: „Nejsem si jistý vašimi záměry, ale jsem si jistý, že se srazíme.“ Ke sdělení tohoto varování používají plavidla zvukový signál v podobě pěti krátkých zatroubení a využijí k němu cokoli, co je zrovna po ruce – trubky, píšťaly a podobně. Performance *Pět krátkých zatroubení* je inspirována a ovlivněna tímto námořnickým vyjádřením nejistoty a směřuje pozornost ke sdílenému aktu plavení se v neznámém prostoru.

Městská exkurze je kritickým proniknutím na Vltavu, tedy řeku, která je zatížena historickými a kulturními významy a dnes funguje hlavně jako hřiště pro turistické lodě, které zde představují architektonicky cizí element. Ať už se plaví nebo jsou omešovány kotvištěm, reprezentují dřívější funkce a významy. Jedná se o experimentální site-specific představení, které se soustředí na zpochybnění tradiční interpretace daného místa, a které je realizováno komponovanými zvuky prolínajícími se s uklidňující akustickou atmosférou.

Výlet v malých loďkách na čtyřech jevištích: napříč rychle či pomalu tekoucí řekou, naproti zdymadlu; loďky jsou unášeny kolem Střeleckého ostrova, směrem k jezu a zůstanou stát na pod klenbou mostu. Naše malá flotila bude naslouchat zvuku náhodné, ale vnitřně propojené symfonii počasí, vody, lidí a lodí. Vzájemně se prolínající akce jsou oznamovány zvuky z rádia. Ty se tak nevysvětlitelně a nejednoznačně prolínají s okolní symfonií zvuků. Je to choreografie navzájem se překrývajících akcí s hudebním doprovodem rozličných

the nation's economy. In the century prior to this, the rise and fall of Yallourn, a small town in the Latrobe valley, charted a history within Australia's economy and its docile reliance on unrenovable energy. Within a 60-year period, the company town Yallourn was birthed and destroyed by the collection of fossil fuels to provide economic gains and infrastructural services to the Australian population; a terrifying intersection between weather, space and politics. The history of Yallourn tells the story of an Australian town that ate itself.

Five Short Blasts

In international maritime language the sound signal of five short blasts means "I am not sure of your intentions and am concerned we are going to collide". Vessels use the audible signal of five short blasts to communicate this alarm, using a horn, a whistle, or whatever is to hand. *5 Short Blasts* is inspired and deeply informed by this maritime expression of uncertainty, drawing attention to the shared act of navigating the unknown.

This city tour is a critical incursion onto the Moldau, a river laden with historical and cultural meaning and existing today as a playground for tourist boats. These boats are the architectural obtrusion, navigating and/or confined by lochs representing past functions and meanings. It is an experimental in situ work focusing on contested narratives of place, realised in composed sound that intersects with ambient sonic atmosphere.

A journey in small boats and in four stages: across the swiftly/slowly running river across to the lock; drifting down past the Shooting island; across the top of the cascade; and, lingering under the bridge arch. Our small fleet quietly turns our ears toward the incidental and inter-dependent orchestration of weather, water, people and boats. The work literally navigates through a series of overlapping spheres of activity, signalled with a composed radio broadcast that inexplicably and ambiguously blends with the ambient soundscape. It is a choreography of overlapping activities and an orchestration of all kinds of sound signals and voices associated with the

zvuků a hlasů nějak spojených s vodou, která je zde symbolem průmyslu, komunity i rekreace. Každá scéna zhudebňuje a do kontextu uvádí sesbírané zvuky a promluvy. Akci rámuje originální texty Pavla Brycze.

Pět krátkých zatroubení bylo původně vytvořeno v melbournském přístavu a v dolní části řeky Yarra v Melbourne. *Pět krátkých zatroubení* popře městský prostor v hranicích, které definuje zdánlivě neměnnou architekturu Starého města v Praze.

Pět krátkých zatroubení bylo poprvé uvedeno v Melbourne a produkováno City of Melbourne's Arts Participation Program s podporou Port of Melbourne Corporation. Tato adaptace je podpořena IETM-Australia Council for the Arts Collaboration Project.

Madeleine Flynn
Tim Humphrey

Australští audio umělci, kteří pracují s lidským zážitkem poslouchání, jejich spolupráce protíná průmysl, komunitu a místa napříč veřejným uměním, filmem, rádiem, divadlem, tancem a instalacemi.

Předměty/Objects

Za finálním střihem/Beyond the Final Cut – Emma Hicks, Katie Louise Williams → 304
The Dilly Bag/Dilly taška – Francis Djulbing → 304

Tvůrci/Makers

Kmeny/Tribes

Pro lásku k pomeranči/For the Love of an Orange – The Indirect Object → 318

Australští hybridi/Australian Hybrids – Waapa (West Australian Academy of Performing Arts) → 330
Bezvodný/Anhydrous – Waapa (West Australian Academy of Performing Arts) → 330
Efflorescence – Waapa (West Australian Academy of Performing Arts) → 330
Po špičkách na kolečkových bruslích/Tiptoe On Roller Skates – Paul Matthews → 330
Zahrada levného zboží/Bargain Garden – Theatre Kantanka → 330
Spor kolonií/Colonies in Conflict – Victorian College of the Arts, University of Melbourne → 330
Čtyři roční období v jednom dni/Four Seasons In One Day – Charles Sturt University → 330
Sbohem Velký bariérový útes/Goodbye Great Barrier Reef – Charles Sturt University → 330
Slavný plaz/The Glorious Crawl – NIDA (National Institute of Dramatic Art in Australia) → 330

*Five Short Blasts/
Heading Out,
Melbourne, 2013,
photo: Five Short
Blasts archive*

*Five Short Blasts/
Trombone on Tower,
Melbourne, 2013,
photo: Five Short
Blasts archive*

water, with its intersection of industry, community and recreation. Each stage orchestrates and contextualizes collected sounds and speech, from the Czech Republic, framed by original texts by Pavel Brycz.

Originally created in the Port of Melbourne and the lower Yarra River, Melbourne Australia with the local water communities. *5 Short Blasts* continues our aim to present experimental in situ works that focus on contested narratives of place, realised in composed sound works. *5 Short Blasts* will traverse an urban space of accreted transformation that is on the apparently unchanging architectures of old Prague.

Five Short Blasts was first presented in Melbourne and produced by the City of Melbourne's Arts Participation Program with support from Port of Melbourne Corporation. This adaptation has been supported by IETM-Australia Council for the Arts Collaboration Project.

Australian audio artists who work with the human experience of listening, their collaborations intersecting with industry, communities and sites across public art, film, radio, theatre, dance and installation.

MovingLab.be,
photo: Jean-Claude
De Bemels

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

MovingLab.be

kurátor/curator:
Christian Halkin

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Katrien Geebelen

další spolupracovníci/
other collaborators:
Rose Werckx, Jean-
Claude De Bemels,
Thomas Delord,
Jo Klaps (scénografo-
vé/scenographers)

Belgie představuje vybrané produkce, kde byl „kolektiv“ základním principem tvorby představení. Prezentovaná díla vznikala originálními postupy a předčila ostatní belgickou tvorbu různých stylů a disciplín za poslední čtyři roky. Jako přímí účastníci hnutí, které využívá kolektivní tvorbu, jsme byli po řadu let svědky jeho rozmachu. V současnosti je tato metoda používána nejen mladými divadelníky, ale rovněž už existujícími a zavedenými soubory.

Belgičtí tvůrci chtějí ve své tvorbě odstranit veškeré hranice, aby se mohli navzájem inspirovat, chtějí dát nápadům prostor k růstu. Svá představení chtějí stavět spíše na vlastních zkušenostech a zkouškách než na existujícím textu. Tato metoda „kolektivní“ tvorby rozšiřuje prostor pro možné experimenty, stejně jako například práce v laboratoři. Kolektivní práce nutí všechny účastníky k tomu, aby každý den znovu kladli otázky týkající se všech aspektů tvorby.

Místo toho, abychom se za každou cenu snažili vystavit „divadelní scény“, jsme se rozhodli předvést „spektákly“. Jsou to jen některé ze skvělých výstupů tohoto úžasného tvůrčího procesu: jde o záměrně teatrální podívané, jejichž tvůrci se ne vždy honosí tituly nebo funkcemi. A přestože nemůžeme hovořit o jediném konkrétním scénografovi té které inscenace, všechny se opírají o silnou a jasně vymezenou scénografii. A to nám potvrzuje, že tento nový, demokratický (a tím pádem politický) přístup je tím správným mixem hravosti, scénografie a prostorového designu, jehož výsledkem je

MovingLab.be

Belgium presents a selection of creations that represent 'the collective' as the applied approach to creating spectacles. All works selected have surpassed all other Belgian creations that have emerged in different styles and disciplines over the past four years with their unique methods leading to new creations. While working as part of a collective is a movement that we've seen develop over the years, we can now clearly see a new movement rising. This method of creating is being used not only by young theatre companies, but also by existing, more established companies.

Belgian creators want to remove boundaries in order to inspire each other, to give ideas room to grow, to start from experience and rehearsal rather than to base their play on an existing text. This method of 'collective' creation extends the scope of possible experiments, like in a laboratory. Collective creation compels each participant to question everything, day by day, about every aspect of the creation.

So, rather than trying to exhibit 'stage sets' at any cost, we choose to show 'spectacles'. These works are just some of the great results of this fascinating, inventive evolution: decidedly theatrical spectacles whose creators do not always label themselves with titles or functions. And although we therefore can't speak of one stage designer for a certain play, the play is definitely being supported by strong, defining stage design, assuring us not only that this new, democratic (and thus political) approach is the right mixture of

„Gesamtkunstwerk“, tedy komplexní zážitek, z něhož nemůže být nic odstraněno.

Prezentované produkce / Presented productions:

La estupidez, Compagnie Transquennal, April 2012

Wonders, Compagnie Side-show, October 2013

Moi, Nuage, Théâtre de Galafronie, August 2014

Haïku, Théâtre du Papyrus, October 2012

Le signal du promeneu, Compagnie Raoul, October 2012

Duikvlucht, Studio Orka, 2012

Ghost, Abattoir Fermé, Mai 2013

Opera Buffa, Laika / Muziektheater, 2012

Perhaps all the dragons, 2014 in Berlin

Studentská sekce/
Student Section

kurátor/curator:
Christian Halkin

autor tématu/
author of theme:
Marie Ghaye,
Ella Sinelle

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Marie Ghaye,
Ella Sinelle

Odstartování

Belgická studentská expozice spojuje tři školy scénografie: Hogeschool Limburg, École Nationale Supérieure des Arts visuels de La Cambre, École Supérieure des Arts de Saint-Luc Bruxelles (Brusel).

Škola Saint-Luc vyhrála soutěž o možnost reprezentovat belgické školy se svým projektem *Odstartování*. Na PQ'15 jí pak reprezentují Marie Ghaye a Ella Sinelle.

Cílem každého studenta je získat vše potřebné k vlastnímu startu. V kontextu našeho projektu najde každý student scénografie v zemi své místo v rámci tohoto symbolu (v knize, kterou každý z nich obdrží a která jim umožní vyjádřit sebe sama). Každý má na mysli stejný cíl: sdělit příběh, který v přihlížejícím vyvolá emoce.

Instalace prezentuje působivou hojnost studentských nápadů. Každý z nich se bude moci usídlit v knihovně bez nábytku.

Poetickým výsledkem je pak možnost zapojit se do díla jako celku, či do jeho jednotlivých částí, kterou dostane každý návštěvník.

University of Hasselt, Faculty of Architecture and Arts

High School of Arts Saint-Luc, Scenography Interior Design Department

National Superior School of Visual Arts of La Cambre, Scenography Department

Kmeny/Tribes

Půl na půl / Half & Half → 330

play, performance design and spatial design, where the outcome is a Gesamtkunstwerk, a total experience from which nothing can be removed.

The Take Off

The Belgian student exhibition brings together three schools of stage design: Provinciale Hogeschool Limburg, École Nationale Supérieure des Arts visuels de La Cambre, École Supérieure des Arts de Saint-Luc Bruxelles.

Saint-Luc, represented by Marie Ghaye and Ella Sinelle, won the competition to represent Belgian schools with their *Take Off* project.

The goal of every student is to get the formation needed to take off. In the context of our project, every stage design student in the country will find their place within this symbol (a book that each of them will receive and that will allow them to express themselves). Everyone has the same goal in mind: to tell a story that will provoke emotions in the bystander.

The installation will represent a spectacular cornucopia of students' ideas, and where each of them will be able to settle down in a library without furniture.

The poetic consequence of the work leaves the visitor the possibility of engaging with each piece as a whole, as well as with its individual parts.

Andrey Kureychik: *The Charter of the Blind*, unrealised students project, 2013, set design and photo: Alexandra Kovalchik

[Studentská sekce/
Student Section](#)

Mezanin

kurátor / curator:
Volha (Olga)
Shcharbinskaya

Mezanin je malý tajemný prostor. Nachází se někde v mezistádiu, nad nebo pod obytnou částí. Je to svět hry, místo pro fantazii, kde se obyčejné věci stávají neobyčejnými.

autor tématu/
author of theme:
Volha (Olga)
Shcharbinskaya,
Aliaksandr Baldakou

Pavilon představí studentské projekty (modely, nákresy) nerealizovaných her. Jsou výsledkem experimentů, vzorků, chyb a nečekaných objevů.

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Aliaksandr Baldakou

Naše expozice obsahuje různé umělecké předměty: „knihy“ (kniha s obrazovkou, která promítá film o Akademii a jiných studentských pracích, předmětech/ knihách s náčrtky kostýmů a scény), a také umělecké dílo *Magický kufr* nebo středobod expozice *The Bike-pipe* z projektu *Alenka v říši divů*.

[University of Hasselt, Faculty of Architecture and Arts](#)

[Unrealised students
projects, set design
and photo: Ashukha
Siarhei](#)

1) Aleksey Dudarev:
The Dump, 2014

2) Ivan Chegrinov:
*Weirdy from Pottery
Street*, 2013

The Mezzanine

The mezzanine is a small mysterious space. This space is situated in some intermediate state, above or below the main living space. It is a gaming world, a fantasy space where ordinary things become extraordinary.

The pavilion represents student projects (models, sketches) of unrealized plays. This is a result of experiments, samples and mistakes and unexpected discoveries.

In our exposition space you can see some art objects: “books” (a book with a screen showing a film about the Academy and other student work, objects/books with sketches of costumes and scenery), as well as the art object *Magic Suitcase* and the central art object *The Bike-pipe* from the project *Alice in Wonderland*.

Marcelo Denny and Marcos Bulhões: *Blind*, São Paulo, 2012, director: Marcelo Denny, Marcos Bulhões and Priscilla Toscano, costumes: Desvio Coletivo, photo: Eduardo Bernardino

[Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions](#)

kurátor / curator:
Ronald Teixeira

autor tématu/
author of theme:
Ronald Teixeira,
Doris Rollemberg

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Doris Rollemberg,
Ronald Teixeira

A znova!

Kurátoři brazilské expozice se rozhodli sestavit sbírku příběhů zidealizovaného prostoru. Jedná se o prostory, které nebyly prozrazeny, nebo je běžný divák jednoduše nevidí. Místo předtím, místo, které si představujeme. Připouštíme a zároveň zdůrazňujeme, že naše volba není víc, než pokus zachytit obraz stavu brazilské scénografie posledních čtyř let. Za tímto účelem vychází návrh kurátorů z pohledu scénografa, aby vznikla jakási multidimenzionální aréna, ve které několik hlasů obývá živé kinetické teritorium. Zkoumali jsme existenci pra-místa, které by se stalo základem pro vytvoření jedinečného prostoru. Cílem našeho návrhu je umožnit divákům nahlédnout do prostoru, který vytvořil a zabydlel designér, do prostoru, který tu byl předtím, než vznikl prostor samotné scény, prozradit původ nápadu prostřednictvím Tvůrčí zpovědi – formou zidealizovaného a utopického prostoru objasnit neviditelnou scénografií, která existuje a předchází scénografickému projektu. Zdůrazňujeme, že „nejde zas až tak o to vědět, kde se tu vzal, ale jednoduše přijmout fakt, že jsme tu my: kolem nás neexistuje žádný specifický prostor, krásný prostor, nádherný prostor, ale milion střípků různých prostorů.“¹ Pokud je vnímání subjektivních prostorů tvůrců scény čitelné, vytváří společné dílo prostorovou krajinu. Také návštěvníci se stanou součástí tohoto prostoru, když si tyto příběhy osvojí a nechají se jimi vést. Ztotožňujeme se s Lopesovou koncepcí krajiny². Podle této koncepce otvírá krajina řadu možností, je chápána jako předmět vědění a estetické kontempace, poté jako předmět konzumu, sféra intervence a lidských aktivit, „kde se setkávají prvky

Everything to Start Over!

The curators of the Brazilian representation have chosen to gather a collection of stories of an idealized space. These are stories about a space that has not been revealed or is not commonly seen by the viewer. A previous and imagined place. We admit and emphasize that our choice is no more than an attempt to establish an image of the state of the Brazilian performance design over the last four years. For this purpose, the curatorial proposal starts from the performance designer's point of view in order to establish a multi-dimensional arena in which several voices cohabit a live kinetic territory. We investigated the existence of a primeval place; a space built and inhabited by the designer and the space that predates the creation of the scene's space, in order to make visible the origins of the idea by sharing the Creative Confession – to unravel, when confessing, the invisible scenography that exists and predates the scenographic project, with an idealized and utopian space. We emphasize that “the problem isn't so much to find out how we have reached this point, but simply to recognize that we have reached it, that we are here. There isn't one space, a beautiful space, a beautiful space round about, a beautiful space all around us, there's a whole lot of small bits of space“.¹ If the perception of the scene creators' subjective spaces is readable, the grouping of the works creates a space landscape. Visitors cohabit this space when they, too, possess it and are illuminated by these stories. We adopt the concept of landscape as presented by Lopes². According to this concept, the landscape opens to a wide range of possibilities, it is understood as an object of knowledge and

přírody a kultury, geografie a historie, interiéru a exteriéru, jednotlivce a skupiny, prvky reálné a symbolické.¹³ Když takto uvažujeme o krajině, lokalizujeme její místo před světem. Krajina „se rozpiná do každého prostoru, vždy je prezentována jako místo střetu.“¹⁴ Naším cílem je objevit neviditelnou scénografii: takovou, která nás všechny hluboce ovlivňuje, včetně a především té, která vychází od scénografů – vydat se zpět k projektu, který upozorňuje na místa, kde jsou autoritou. Prozkoumávat její místo a zdůrazňovat tím její teritoriální funkci. V souladu s tímto pohledem představujeme krajinu, jejímž cílem je přeučit naše vnímání jemnosti, ač s vědomím bezmocnosti. Prostor, který geometricky ztělesňuje každodenní vztah mezi stavem beztíže a sněním za bílého dne o tvůrčí představivosti.

aesthetic contemplation; then as an object of consumption, the domain of intervention and human activities, “where elements of nature and culture, geography and history intersect; where the interior and the exterior, the individual and the group, the real and the symbolic, meet.”¹³ Thinking of the landscape in this way implies a positioning before the world. A landscape “amplifies to any space, always conceived as a place of conflict.”¹⁴ We intend to discover invisible scenography: that which influences us all deeply, especially including the one coming from the set designers; to go back to the project that signals their sites of authority. To study its place and thus emphasize its territorial function. In accordance with this perspective, we present a landscape which aims to reeducate us in delicacy, albeit aware of the helplessness. A space which embodies, in a geometrical manner, the everyday relationship between the states of weightlessness and the daydreaming of creative imagination.

¹ 1 PEREC, George. *Espèces d'espace*. Paris Galilé, 1987, p. 13.

² LOPES, Denílson. *Invisibilidade e desaparecimento*. In *Espécies de Espaços: territorialidades, literatura, mídia*. Organizadores: Izabel Margato e Renato Cordeiro Gomes. Belo Horizonte. Editora UFMG, 2008, p. 81.

³ LOPES, Denílson. Op. cit. p. 81.; COSTA, Antonio. *Invention et reinvention du paysage*. Cinémas – Reveu d'études Cinematographiques, Montreal, Université de Montreal, vol. 12, no. 1, 2001, p. 7. (dossier Le Paysage et le Cinéma)

⁴ LOPES, Denílson. Op. cit. p. 83., MITCHELL, W. J. T. *Introduction*. In: *Landscape and power*. Chicago: Chicago University Press, 1994, p. 1.

Cássio Pires:
Iphigenia, Elevador de Teatro Panorâmico Theatre Company, Sesc Belenzinho, São Paulo, 2012, director: Marcelo Lazzaratto, set and costumes: Lu Bueno, photo: João Caldas

Ronald Teixeira

— kurátor
Umělecký ředitel, scénograf a kostýmní výtvarník, magisterský titul z Fluminense Federal University, pedagog na Rio de Janeiro Federal University

Doris Rollemberg

— kurátorka, architektka, scénografka, doktorský titul v oboru divadla, pedagožka na Rio de Janeiro State Federal University

Rosane Muniz

— kurátorská poradkyně pro Sekci zemí a regionů
Kostýmní výtvarnice, novinářka, doktorandka a magistra performativního umění na University of São Paulo, pedagožka na Fine Artes University Center

Samuel Abrantes
* 1961

— herec, učitel, kostýmní výtvarník, módní návrhář
Vystudoval klasické jazyky – portugálštinu / řečtinu a literaturu. Magistr dějin umění, doktor sémiologie, divadelní kostýmní výtvarník aktivní na festivalech a ve školách samby v Rio de Janeiru. Od roku 1979 pracuje na karnevalu.

Marcus Ferreira (karnevalový výtvarník – Carnavalesco) / Samuel Abrantes (kostýmní výtvarník):
Spojnice, vzpomínky a heterodoxie, Sambodrom, Rio de Janeiro, 2014

Kostým z tkané síťoviny s flitry, krajky, tylu a lněného plátna. Na výrobu bylo použito dvacet silných křišťálů a 4 000 červených akrylových kaminků. Kostým na sobě měla postava psa jménem Samile Cunha, jejímž autorem je tvůrce kreslených příběhů Lan.

Marisa Bentivegna
* 1971

— scénografka, světelná designérka
Posledních 25 let působila v oblasti performativního umění a spolupracovala s řadou divadelních režisérů. Je členkou dvou tvůrčích skupin: Hiato Company a Band Mirim.

Leonardo Moreira: *Zahrada, Sesc Belenzinho, São Paulo, 2011, režie: Leonardo Moreira*

Do tří skupin rozdělené publikum sleduje divadelní výstupy v různém pořadí. Cílem je, aby si složili příběh několikagenerační rodinné ságy sestavením zčásti vymyšlených a znovu vytvořených vzpomínek.

Lu Bueno
* 1969

— pedagožka, scénografka, kostýmní výtvarnice, vizuální umělkyně, porotce
Vystudovala grafiku. Získala ocenění jako scénografka a kostýmní výtvarnice. Více než 20 let pracovala jako divadelní, filmová a televizní umělecká ředitelka. Magistra umění z univerzity v São Paulu, vyučuje na postgraduálním studiu a vede specializované kurzy.
Cássio Pires: Ifigenie, Sesc Belenzinho, São Paulo, 2012, režie: Marcelo Lazzaratto / Elevador de Teatro Panorâmico Theatre Company

Inszenace – zcela improvizovaná – využívá jazykový systém „zorného pole“ (Field of View). Devět herců na scéně improvizuje a střídá se v roli postav hry. Všichni herci umí celý text, který je při každé repríze nově uspořádaný.

— curator

Art director, set and costume designer Master at Fluminense Federal University, teacher at Rio de Janeiro Federal University

— co-curator for the Section of Countries and Regions
Architect, set designer, PhD in Theater, teacher at Rio de Janeiro State Federal University

— curatorial counselor for the Section of Countries and Regions
costume designer, journalist, PhD student and Master in Performing Arts at University of São Paulo, teacher at Fine Artes University Center

— actor, teacher, costume designer, fashion designer
Graduated in Classical Languages – Portuguese / Greek and Literature. Masters in Art History. PhD in Semiology. Theatrical costume designer active in festivals and samba schools in Rio de Janeiro. Has worked in carnival since 1979.

Marcus Ferreira (Carnival Creator – Carnavalesco) / Samuel Abrantes (Costume Maker): *Transconnection, Memories and Heterodoxy, Sambódromo, Rio de Janeiro, 2014*

A costume made of microtule with sequins, lace, tulle and line. Twenty thick crystals and 4,000 red acrylic stones were applied. The costume was used by the character Samile Cunha, representing the dog in the cartoonist Lan's drawings.

— set designer, lighting designer, scenographer
She has been working in performing arts for the last 25 years, establishing numerous partnerships with theatre directors. She is a member of two creative groups: Hiato Company and Band Mirim.

Leonardo Moreira: *The Garden, Sesc Belenzinho, São Paulo, 2011, director: Leonardo Moreira*

The audience, previously divided into three parts, watches the scenes of the play in a different order so that they can piece together the family saga over various generations, putting together elements of invented and recreated memories.

— teacher, set designer, costume designer, visual artist, jury, art director
Graduated in graphic design. Has won awards as a set and costume designer and has worked as a theatre, film and television art director for over 20 years. Master of Arts at University of São Paulo, teacher of postgraduate and specialization courses.
Cássio Pires: Iphigenia, Sesc Belenzinho, São Paulo, 2012, director: Marcelo Lazzaratto / Elevador de Teatro Panorâmico Theatre Company

The show – which is entirely improvised – uses the 'Field of View' language system, in which the nine actors on stage improvise and take turns playing the characters of the play. All actors know the entire text, which is structured differently for every presentation.

Marcos Bulhões
* 1965

— režisér, herec, divadelní technik, producent, pedagog, kurátor
Režisér a badatel v oboru divadla a performance. Profesor divadelní režie na University of São Paulo. Jeden z režisérů divadelní skupiny Desvio Coletivo. Spolutvůrce inscenace Slepý (Blind), která byla uvedena na turné doma i v zahraničí.
Marcelo Denny, Marcos Bulhões: Slepý, ulice, náměstí a veřejné parky, São Paulo, 2012, režie: Marcelo Denny, Marcos Bulhões a Priscilla Toscano
Městská performance, ve které vystupují desítky mužů a žen ve společenském oděvu, jsou pokryti keramickou hlinou a oči mají zavázané páskou. Pomalu chodí městem a poeticky zasahují do jeho každodennosti.

Lúcia Chedieck
* 1963

— světelná designérka
Od roku 1986 pracuje v různých oblastech, především v antropologickém výzkumu světla jako symbolického jazyka, na jehož vzniku se podílí expresivními prvky. V oblasti architektury spolupracuje na projektech v historických budovách, na průčelích a v galeriích.
Lev Tolstoj, Edmilson Cordeiro, Cácia Goulart: Smrt Ivana Iljiče, Redimunho Space of Theatre, São Paulo, 2013, režie: Cácia Goulart
Volná adaptace děje a inscenačního plánu Ivana Iljiče z pohledu herečky na jevišti. Světelný design zajišťuje výrazové proměny ve vztahu k psychologickému, sociálnímu a politickému stavu postavy.

José de Anchieta
* 1948

— scenograf, kostýmní výtvarník, vizuální umělec
Svou kariéru nastartoval v 60. letech a od 70. let získával řadu cen. Jako jeden z umělců brazilské národní expozice získal na PQ'95 Zlatou Trigu.
Ricardo Karman: Biliri a prázdný hrnec, Kulturní centrum Banco do Brasil, São Paulo, 2011, režie: Ricardo Karman
Volná adaptace starodávného čínského příběhu v podání divadelní společnosti Companhia do Centro da Terra. Ve válkou zničeném ponurém království vyzve císař, který nemá dědice, děti, aby rozhodly o tom, kdo získá trůn. Biliri je velmi oddaný chlapec, jenž svého cíle nedosáhne, ale předstoupí před císaře s prázdným hrncem.

Claudia de Bem
* 1961

— režisérka, světelná designérka, vizuální umělkyně
Magistra v oboru scénického umění na Federal University of Rio Grande do Sul. Během své dvaadvacetileté kariéry získala devět národních cen. V současné době tvoří po celé zemi a také vede kurzy o světle, senzibilitě a vnímání.
Michelle Ferreira: Jeho život, Teatro São Pedro, Porto Alegre, Rio Grande do Sul, Brazílie, 2014, režie: Ramiro Silveira
Hra uzavírá trilogii vycházející z divadelní tvorby Paula Austera v podání oceněné divadelní společnosti In.Co.Mo.De.Te. Hlavní myšlenkou je ospravedlnění

— director, actor, theatre technician, producer, teacher, curator
Director, theatre and performance researcher. Professor of Theatre Direction at the University of São Paulo. One of the directors of Desvio Coletivo theatre group. Co-creator of production Blind, which has toured both nationally and internationally.
Marcelo Denny and Marcos Bulhões: Blind, Streets, Squares and Public Parks, São Paulo, 2012, director: Marcelo Denny, Marcos Bulhões and Priscilla Toscano
An urban performance that features dozens of men and women in formal wear, covered in clay and blindfolded, walking slowly and interfering poetically with the daily flow of the city.

— lighting designer
Since 1986, works in diverse spaces, especially in anthropological research into light as symbolic language, providing expressive elements in its creation. In the context of architecture, involved in projects in monumental buildings, facades and galleries.
Lev Tolstoj, Edmilson Cordeiro, Cácia Goulart: The death of Ivan Ilyich, Redimunho Space of Theatre, São Paulo, 2013, director: Cácia Goulart
Free adaptation made from the actress's perspective on the stage, based on the plot and the plan for staging Ivan Ilyich. The lighting design provides variations of languages related to the psychological, social and political state of the character.

— scenographer, costume designer, visual artist
He started his career in the end of the 1960s and has received a number of awards since the 1970s. Received the Golden Triga at PQ'95 as one of the artists of the Brazilian National Exhibition
Ricardo Karman: Biliri and the Empty Pot, Banco do Brasil Cultural Center, São Paulo, 2011, director: Ricardo Karman
Free adaptation of the ancient Chinese tale by the Companhia do Centro da Terra theatre company. In a gray kingdom ruined by war, an emperor without heirs proposes a challenge to the children of the country to decide who will have the throne. Biliri, a very committed boy, can't achieve the goal, but presents himself to the emperor with an empty pot.

— director, lighting designer, visual artist
Masters in Scenic Arts at the Federal University of Rio Grande do Sul. Her twenty-two years of experience include nine national awards. She is currently active all over the country, and also teaches courses about light, sensibility and perception.
Michelle Ferreira: His Life, São Pedro Theater, Porto Alegre, Rio Grande do Sul, Brazil, 2014, director: Ramiro Silveira
The play concludes the trilogy based on the theatrical work of Paul Auster, staged by the award-winning In.Co.Mo.De.Te Theater Company. The essence is to

vlastní existence v očích druhých, fobie dnešní doby živěná sociálními sítěmi a ovlivňovaná soudem zvenčí.

Marcelo Denny
* 1969

— režisér, producent, pedagog, scénograf, kostýmní výtvarník, sochař, kurátor, vizuální umělec
Vítěz řady brazilských divadelních festivalů. Magisterský a doktorský titul z performativního umění na University of São Paulo. Zakládající člen několika divadelních společností.
Marcelo Denny, Marcos Bulhões: Slepý, ulice, náměstí a veřejné parky, São Paulo, 2012, režie: Marcelo Denny, Marcos Bulhões a Priscilla Toscano
Městská performance, ve které vystupují desítky mužů a žen ve společenském oděvu, jsou pokryti keramickou hlinou a oči mají zavázané páskou. Pomalu chodí městem a poeticky zasahují do jeho každodennosti.

Helio Eichbauer
* 1941

— pedagog, malíř, scénograf, vizuální umělec
V 60. letech studoval u Josefa Svobody a pracoval v mnoha evropských zemích. S Teatro Oficina přispěl v roce 1967 k renesanci brazilské scénografie, v níž hraje jeho dílo klíčovou roli.
Claude Debussy: Pelléas a Mélisanda, Municipal Theatre of São Paulo, São Paulo, 2012, režie: Jacov Hillel
Scénografie tohoto dramatického díla vyjadřuje abstraktní a minimalistický scénář. Odraz kruhu různými způsoby, otáčivé jeviště a detail projekce obrazů impresionistického malíře Clauda Moneta, vytvořené pomocí světelného designu, povznášejí diváka.

Doug Wright, Scott Frankel, Michael Korie:
The Women of Grey Gardens, The Musical, Municipal Theater Hall Baden Powell, Rio de Janeiro, 2013, director: Wolf Maya, costumes: Marta Reis, set and projections: Bia Junqueira, lighting designer: Luis Paulo Nenen

justify one's own existence in the eyes of the other, a contemporary phobia fueled by social networks and ruled by external endorsement.

— director, producer, teacher, set designer, costume designer, sculptor, curator, visual artist
Winner of several Brazilian theatre festivals. Masters and PhD in Performing Arts at University of São Paulo. Founding member of several theatrical companies.
Marcelo Denny and Marcos Bulhões: Blind, Streets, Squares and Public Parks, São Paulo, 2012, director: Marcelo Denny, Marcos Bulhões and Priscilla Toscano
An urban performance that features dozens of men and women in formal wear, covered in clay and blindfolded, walking slowly and interfering poetically with the daily flow of the city.

— teacher, painter, scenographer, visual artist
Studied with Josef Svoboda in the 1960s, working in many European countries. Contributed to a renaissance in Brazilian stage design with Teatro Oficina in 1967. His work is a key component of Brazilian scenography.
Claude Debussy: Pelléas et Mélisande, Municipal Theatre of São Paulo, São Paulo, 2012, director: Jacov Hillel
The scenography of this dramatic opera conveys an abstract and minimalist scenario, with the circle reflected in many ways, a spinning stage and details of projections taken from paintings by Impressionist painter Claude Monet, created from light design, relieving the spectator.

Anna Ferrari
* 1978

— architektka, scénografka, vizuální umělkyně
Deset let spolupracovala s architektem Paulo Mendem da Rocha a s Herzog & de Meuron ve Švýcarsku. Má magisterský titul z Faculty of Architecture and Urbanism na University of São Paulo.

Celso Sim, Anna Ferrari: Proniknutelný Genet / Zázitek Araçá, Hřbitov Araçá, 2013, režie: Celso Sim a Anna Ferrari

Pronikání hřbitovem Araçá, poslech requiem, nejprve v uličkách hřbitova a nakonec uvnitř hlavní kostnice, kde bludiště mramorových sloupů slouží jako plátno pro simultánní projekci. Proniknutelný Genet je zážitková performance, která pokračuje jako filmový zážitek.

Marcos Flaksman
* 1944

— architekt, herec, divadelní režisér, pedagog, scénograf

Vytvořil více než 100 divadelních a operních děl a více než 35 brazilských a mezinárodních filmů. Obdržel několik cen a řídí atelier ve městě Rio de Janeiro.

Marcos Flaksman: Palác konce, Teatro Poeira, 2011, režie: José Wilker

Toto představení se odehrálo v divadle arénového typu, kde diváci sedí ze tří stran s dostatečným odstupem od herců. Divadlo opět udává podobu lidské bytosti přímo tady před námi. Drama výroků představuje šílenství, které trvá vlivem nesnášenlivosti a nedorozumění.

Flavio Graff
* 1974

— režisér, dramatik, autor, producent, novinář, pedagog, scénograf, kostýmní výtvarník, mediální umělec, performer a hudebník
Získal řadu cen (SHELL, APCA, FUNARTE...). Koordinátor a editor brazilské národní výstavy na PQ'07.

Jô Bilac: Pískoviště, Teatro do Sesi, Rio de Janeiro, 2013, režie: Sandro Pamponet a Jô Bilac

Dům postavený ze vzpomínek a zapomenutých předmětů, které se během let nahromadily. Z prasklin volně loženého rozpadajícího se nábytku, který vypadá jako pseudo-architektonický dům, se vynořují a zase mizí strašidelné postavy minulých životů a fragmenty příběhů, snaží se postavit na nohy a dát smysl životu současnému.

Fernando Guimarães
* 1963

— režisér, pedagog, vizuální umělec

Od roku 1989 pracuje na divadelních, výtvarných a performativních projektech. Více než 15 let se věnuje studiu Samuela Becketta a vystupoval v mnoha představeních a performancích a byl zastoupen na výstavách v Brazílii i v zahraničí.

Fernando Guimarães a Emanuel Aragão: Nic / Šum, Oi Futuro Flamengo, Rio de Janeiro, Brazílie, 2012, režie: Fernando Guimarães a Miwa Yanagizawa

Instalace / scénář je složen z 6 000 kusů starožitného skla, které jsou rozprostřeny po jevišti za účelem vytržení z jejich přirozeného prostředí a nového uspořádání jako součásti obrovského kompaktního a nadpozem-

— architect, scenographer, visual artist
Collaborated with architect Paulo Mendes da Rocha for ten years and with Herzog & de Meuron in Switzerland. Masters degree from the Faculty of Architecture and Urbanism of the University of São Paulo.

Celso Sim, Anna Ferrari: Penetrable Genet / Araçá Experience, Araçá Cemetery, São Paulo, 2013, director: Celso Sim and Anna Ferrari

Experience of penetrating with Araçá Cemetery, listening to a requiem, first between the alleys of the cemetery, and finally inside the General Ossuary building, where the labyrinth of a marble monolith serves as a big screen for simultaneous projections. Penetrable Genet is a performance experience that continues its development as a movie experience.

— architect, actor, director, teacher, scenographer
Has more than 100 creations for theatre and opera and more than 35 Brazilian and international films. Has received several awards and runs an atelier in the city of Rio de Janeiro.

Marcos Flaksman: Palace of the end, Poeira Theater, Rio de Janeiro, 2011, director: José Wilker

This assembly took place in a three-sided arena theatre with a gap between audience and actors. The theatre once again gives the dimension of the human being, there, in front of us. The drama of the statements represents the insanity that persists from intolerance and the misunderstanding.

— director, dramatist, author, producer, journalist, teacher, set designer, costume designer, media artist, performer and musician
Has received a number of awards (SHELL, APCA, FUNARTE...). Coordinator and researcher for the content of the Brazilian national exhibit at PQ'07.

Jô Bilac: Sandbox, Sesi Theater, Rio de Janeiro, 2013, director: Sandro Pamponet and Jô Bilac

A house made up of memories and forgotten items, accumulated over the years. Through the fissures of the deteriorated, heaped-up furniture, forming a pseudo-architectural house, the ghostly figures of past lives and fragments of stories come out or hide, trying to rebuild themselves and create a meaning for the present life.

— director, teacher, visual artist
He has been working since 1989 with theater, visual arts and performance. Have research the author Samuel Beckett for over 15 years and has performed many shows, exhibitions and performances in Brazil and abroad.

Fernando Guimarães and Emanuel Aragão: Nothing / Buzz, Oi Futuro Flamengo, Rio de Janeiro, Brasil, 2012, director: Fernando Guimarães and Miwa Yanagizawa

The installation / scenario consists of 6,000 antique glass pieces distributed in the scenic area in order to remove them from their manure condition to rearrange them in a huge compact and ethereal body. The set

ského tělesa. Masa skla je probuzena k životu pomocí žhnoucích lamp, jejichž intenzita se pomalu zvětšuje a zmenšuje. Do této téměř průhledné masy je zasazeno němé piano.

Christiane Jatahy
* 1968

— režisérka, dramatička, novinářka, mediální umělkyně
Její dílo charakterizuje dialog různých uměleckých žánrů, divadelní performance, které se pohybují na hranicích reality a fikce, herce a postavy či divadla a audiovize.

Christiane Jatahy: Co kdyby odjeli do Moskvy?, Cia Vértice, SESC Copacabana Theater, Rio de Janeiro, 2014, režie: Christiane Jatahy

Adaptace Čechovových *Tří sester*, představení naživo snímané třemi kamerami a simultánně sestříhané a promítané v kině. Diváci a technici jsou součástí scény, čímž stírají hranice mezi fikcí a realitou, současností a minulostí, a divadlem a kinem.

Bia Junqueira
* 1959

— režisérka, pedagožka, scénografka, kostýmní výtvarnice, módní návrhářka, kurátorka, vizuální umělkyně, porotce

Působí v mnoha uměleckých oblastech, také jako kurátorka a ředitelka festivalu International Performing Arts Festival Cena Contemporânea. Její práce vyniká intenzitou, poetickými vlastnostmi a koncepční flexibilitou.

Doug Wright, Scott Frankel, Michael Korie: Ženy z Šedých zahrad, Teatro Municipal Sala Baden Powell, Rio de Janeiro, 2013, režie: Wolf Maya

Muzikál sleduje životní příběh obou Edie Beale od počátečního společenského postavení jako bohaté aristokratky, až po zchudlé podvínky v rozpadajícím se domě. V centru pozornosti je nekonečný psychologický boj mezi matkou a dcerou. Jedna Beale byla tetou a druhá sestřenicí Jacqueline Kennedy.

Anton Chekhov:
The Duel, mundanacompanhia, José de Alencar Theater, Fortaleza, 2013, director: Georgette Fadel, set: Laura Vinci, costumes: Diogo Costa, lighting designer: Guilherme Bonfanti, photo: Renato Mangolin

of glasses awake by incandescent lamps which slowly increased and decreased intensity. Imbedded in almost transparent mass, a mute piano.

— director, dramatist, journalist, media artist
Her works feature dialogs between different fields of art, with theatrical performances that drift between the borders of reality and fiction, actor and character, theatre and audiovisual.

Christiane Jatahy: What if they went to Moscow?, Cia Vértice, SESC Copacabana Theater, Rio de Janeiro, 2014, director: Christiane Jatahy

Adapted from *The Three Sisters* by Anton Chekhov, this performance is shot live using three cameras and simultaneously edited and broadcast in a movie theatre. The audience and technicians are part of the scene, blurring the boundaries between fiction and reality, present and past, theatre and cinema.

— director, teacher, set designer, costume designer, fashion designer, curator, visual artist, jury
Artist, set designer and art director on multiple platforms, and also a curator and director of the International Performing Arts Festival Cena Contemporânea. Her work stands out for its strength, poetic qualities and conceptual and diverse flexibility.

Doug Wright, Scott Frankel, Michael Korie: The Women of Grey Gardens, Municipal Theater Hall Baden Powell, Rio de Janeiro, 2013, director: Wolf Maya

The musical follows the lives of the two Edie Beales, from their original social status as wealthy aristocrats to their eventual fate as penniless eccentrics in a crumbling home. The real focus is on the endless psychological struggle between mother and daughter. The Beales were Jacqueline Kennedy's aunt and cousin.

Marcelo Lipiani
* 1959

— architekt, pedagog, scénograf, vizuální umělec, designér nábytku a umělecký ředitel
Od roku 1997 pracuje jako scénograf v tandemu s režisérkou Christiane Jatahy, kde uplatňuje odvážné a nekonvenční scénografické koncepty. Během 18 let byl patnáctkrát nominován na ceny, přičemž dvě získal.
Christiane Jatahy: Co kdyby odjeli do Moskvy?, Cia Vértice, SESC Copacabana Theater, Rio de Janeiro, 2014, režie: Christiane Jatahy
Adaptace Čechovových *Tří sester*, představení naživo snímané třemi kamerami a simultánně sestříhané a promítané v kině. Diváci a technici jsou součástí scény, čímž stírají hranice mezi fikcí a realitou, současností a minulostí, a divadlem a kinem.

Nadia Luciani
* 1967

— divadelní technička, inspicientka, teatroložka, pedagožka, světelná designérka, vizuální umělkyně
Koordinátorka UNESPAR-FAP Scenic Lighting Laboratory. Spoluzakladatelka centra ABRIC/OISTATBr. Zúčastnila se tří ročníků PQ a vystavovala na dvou ročnících výstavy světového designu World Stage Design.
Harold Pinter: Správce, Teatro da FALEC, Curitiba, Paraná, 2013, režie: Ênio Carvalho
Světelný design koresponduje s nesmyslným stylem, aniž by působil chronologicky. Zvukové efekty a teplá a studená světla zajišťují spád a návaznost hry bez přerušení textu. Vzájemné působení jeviště a světla zdůrazňují podstatné a výrazné detaily v rámci omezeného vizuálního prostoru.

André Curti, Artur Ribeiro: *Absence*, Sesc Ginástico Theater, Rio de Janeiro, 2012, director: André Curti, Artur Ribeiro, set: Fernando Mello da Costa, costumes: Tician Passos, lighting designer: PH and Artur Ribeiro, photo: Renato Mangolin

— architect, teacher, scenographer, visual artist, furniture designer and art director
Has worked as a set designer since 1997 in partnership with director Christiane Jatahy, utilizing risky and unconventional scenographic concepts. Has been nominated for awards 15 times in 18 years, winning twice.
Christiane Jatahy: What if they went to Moscow?, Cia Vértice, SESC Copacabana Theater, Rio de Janeiro, 2014, director: Christiane Jatahy
Adapted from *The Three Sisters* by Anton Chekhov, this performance is shot live using three cameras and simultaneously edited and broadcast in a movie theatre. The audience and technicians are part of the scene, blurring the boundaries between fiction and reality, present and past, theatre and cinema.

— theatre technician, stage manager, theatre theoretician, teacher, lighting designer, visual artist
Coordinates the UNESPAR-FAP Scenic Lighting Laboratory. Founding member of the ABRIC/OISTATBr center. Has participated in three editions of PQ and exhibited at two World Stage Design exhibitions.
Harold Pinter: The Caretaker, FALEC Theatre, Curitiba, Paraná, 2013, director: Ênio Carvalho
Lighting design follows the nonsense style, but without chronological indications. Sound effects and hot and cold lights give the play flow and continuity, without the blackouts of the text. Important interactions between stage and lighting highlight significant and expressive details within the limited visual space.

Rosa Magalhães
* 1947

— producentka, pedagožka, scénografka, kostýmní výtvarnice
Pracuje pro televizi, divadlo a karneval. Členka Academy of Television Arts and Sciences (USA). Členka Costume Design Guild (USA).
Roger Waters: Ça Ira, Teatro Municipal de São Paulo, 2013, režie: Stage Director: André Heller-Lopes
Inszenace uvedená v Městském divadle v São Paulo zaznamenává stejnojmennou operu do současnosti, Leonardo Neiva je vypravěčem v knihovně a herci a zpěváci prožívají fiktivní šílenství v sanatoriu. Scénář vznikl na motivy života brazilského umělce Arthura Bispo do Rosária (1909–1989).

João Marcelino
* 1959

— režisér, scénograf, kostýmní výtvarník
Narozen v severovýchodní Brazílii jako syn Marie Isaury Alves, která ho naučila šít. Marcelino vystudoval kresbu, malbu, akvarel a podílel se na vzniku 106 divadelních her, přičemž 52 z nich režíroval. Získal 25 národních a 1 mezinárodní cenu.
César Ferrario/Estação de Teatro Theater Group: Luísova zahrada – chlapcovy vzpomínky, ulice, náměstí a veřejné parky, Natal, Rio Grande do Norte, 2014, režie: Rogério Ferraz
Příběh je poctou brazilskému spisovateli Luís da Câmara Cascudovi (1898–1986), jehož dílo odkazuje k národní orální tradici a lidové kultuře. Luísovu zahradu obývají fiktivní a reálné bytosti, které vystupují jako obžalovaní v soudním procesu svých vlastních vzpomínek. Příběh vychází ze skutečné události, kterou Cascudo zažil ve 20. letech 20. století.

Fernando Marés
* 1955

— divadelní technik, umělecký manažer, inspicient, teatrolog, pedagog, scénograf, kostýmní výtvarník
Scénograf s magisterským titulem v oboru divadla. Koordinátor scénografického workshopu ve Studio of Theatrical Creation v Curitiba, výsledné studentské práce byly součástí PQ'03. Od roku 2006 spolupracuje s Companhia Brasileira de Teatro.
Joël Pommerat: Tohle dítě, Kulturní centrum Banco do Brasil, Rio de Janeiro, 2012, režie: Márcio Abreu
Tato hra rozdělená do deseti krátkých výstupů přibližuje různé podoby vztahu mezi rodiči a dětmi prostřednictvím zábavy, trapných situací, agrese i výbuchů hněvu. Scénický prostor je v konfliktu „další postavou“, místo most mezi obyčejnými lidmi na scéně a publikem.

Fernando Mello da Costa
* 1950

— režisér, scénograf, vizuální umělec, výrobce rekvizit, umělecký manažer
Má zkušenosti s experimentem a výzkumem. Pracoval s renomovanými umělci a režiséry současného brazilského divadla. Založil divadlo Nós do Morro ve čtvrti Vidigal Favela v Rio de Janeiro.
André Curti, Artur Ribeiro: Absence, Teatro SESC Ginástico, Rio de Janeiro, 2012, režie: André Curti and Artur Ribeiro
Absence je příběhem gest, který se vyvine v hlubokou

— producer, teacher, set designer, costume designer
Works for television, theatre and in carnival. Member of the Academy of Television Arts and Sciences (USA). Member of Costume Design Guild (USA).
Roger Waters: Ça Ira, Municipal Theater of São Paulo, 2013, director: André Heller-Lopes
The production presented at the Municipal Theatre of São Paulo set the opera objectively in the present day, with the narrator Leonardo Neiva in a library and the actors and singers experiencing imaginary madness in a sanatorium. The script was inspired by the Brazilian artist Arthur Bispo do Rosário (1909–1989).

— director, set designer, costume designer
Born in the north-east of Brazil, Marcelino is the son of Maria Isaura Alves, from whom he learned the art of sewing. Marcelino studied drawing, painting and watercolor and has worked in 106 theatre plays, fifty-two of which he has directed. He has received 25 national and 1 international award.
César Ferrario/Estação de Teatro Theater Group: Luís' Yard – Boy Memories, Streets, Squares and Public Parks, Natal, Rio Grande do Norte, 2014, director: Rogério Ferraz
A fable in honor of Luís da Câmara Cascudo (1898–1986), a Brazilian author whose works reference national oral tradition and popular culture. Luís' Yard is populated by creatures (fictitious or real) posing as respondents in a court of their own memories, based on a true event that occurred to Cascudo in the 1920s.

— theatre technician, art manager, stage manager, theatre theoretician, teacher, set and costume designer
Set designer with a Masters in theatre. Coordinated the Set Design Workshop at the Studio of Theatrical Creation in Curitiba and students' works became part of PQ'03. Has been working with the Companhia Brasileira de Teatro since 2006.
Joël Pommerat: This Child, Banco do Brasil Cultural Center, Rio de Janeiro, 2012, director: Márcio Abreu
Structured in ten short scenes, this play approaches different aspects of the relationship between parents and children through funny, embarrassing situations, aggression and outbursts. The scenic space is also 'another' in strife, the place/bridge between the common people on the stage and the audience.

— director, theatre director, scenographer, visual artist, prop maker, art director
Experienced in experimentation and research. Has worked with major artists and directors in contemporary Brazilian theatre. Founded the group Nós do Morro in the district of Vidigal Favela in Rio de Janeiro.
André Curti and Artur Ribeiro: Absence, Sesc Ginástico Theater, Rio de Janeiro, 2012, director: André Curti and Artur Ribeiro
Absence is the tale of gestures that becomes a deep

báseň o samotě. Osamělý muž je uvězněn na vrcholku věže, kde se obklopí vlastním imaginárním světem, který je surrealistický a absurdní. V této izolaci si uvědomí svou naprostou absenci lidskosti, odvahy a života.

Simone Mina
* 1977

— umělecká manažerka, pedagožka, scénická a kostýmní výtvarnice, módní návrhářka, kurátorka, vizuální umělkyně
Mina se zabývá ateliérem jako vzdorujícím útočištěm urbanistických center a zkoumá tělo, oblečení a prostor ve vztahu k překážkám, které určují chod věcí – prostor pro více flexibility mezi uměním a vývojem.
Simone Mina: NE_NITĚ, SESC Vila Mariana – 8° Hemispheric Institute Meeting, SESC Vila Mariana, São Paulo, 2013, režie: Simone Mina

Ve studiu se postupně proměňuje obrovská „možná košile“ na „nemožnou košili“, přináší tím zpět její jedinečnou auru a zamyšlení nad tím, jaké místo na světě patří oděvům. Přítomnost košile v různých kontextech vnímá šev nově jako jazyk a snaží se aktivovat / poodelhalit tajemství řemesla výroby oděvů.

Ismael Monticelli
* 1987

— vizuální umělec, grafik, fotograf
Jako výtvarník spolupracuje od roku 2010 s Coletivo Irmãos Guimarães. Zúčastnil se řady výstav v brazilských městech. Za své dílo získal v roce 2011 stipendium Iberê Camargo a ceny na HTTPpix Photography Festival (SP, 2010).

Fernando Guimarães, Ismael Monticelli: Nic/Šum, Oi Futuro Flamengo, Rio de Janeiro, 2012, režie: Fernando Guimarães a Miwa Yanagizawa

Instalace / scénář je složen z 6 000 kusů starožitného skla, které jsou rozprostřeny po jevišti za účelem vytržení z jejich přirozeného prostředí a nového uspořádání jako součásti obrovského kompaktního a nadpozemského tělesa. Masa skla je probuzena k životu pomocí žhnoucích lamp, jejichž intenzita se pomalu zvětšuje a zmenšuje. Do této téměř průhledné masy je zasazeno němé piano.

Camila Murano
* 1976

— režisérka, herečka, kostýmní výtvarnice, módní návrhářka, scenografka
V roce 2001 absolvovala obor módní návrhářství na Santa Marcelina Faculty of Fashion a v roce 2006 pak scénické umění na Célia Helena Superior Faculty of Arts. V kategorii „Nejllepší kostým“ byla nominovaná na Shell Prize.

Nelson Baskerville, Veronica Gentilin: Luis Antonio Gabriela, CCSP – Centro Cultural São Paulo, 2011, režie: Nelson Baskerville

Autorův starší bratr byl homosexuál a do svých 30 let žil v Santos, odkud se přestěhoval do Španělska. Třicet let byl téměř neznámý. V Bilbao vystupoval pod jménem Gabriela v nočních klubech a v roce 2006 zemřel na AIDS. Hra nahlíží do jeho života.

poem about loneliness. A lonely man is a prisoner on top of a tower, creating his own imaginary world. In this territory, he gives life to a surreal and absurd universe. Confined, he finds himself involved by the total absence of humanity, courage and life.

— art manager, teacher, set designer, costume designer, fashion designer, curator, visual artist
Mina researches the atelier as a resistance zone in urban centers and investigates the body, clothing and space and its relation to the boundaries that determine the course of things – a space for greater flexibility between the arts and processes.

Simone Mina: UN_THREADS, SESC Vila Mariana – 8° Hemispheric Institute Meeting, SESC Vila Mariana, São Paulo, 2013, director: Simone Mina

Inside the studio, a 'possible shirt', on an industrial scale, is gradually reconfigured to an 'impossible shirt', returning its aura of uniqueness and what place you think clothes have in the world. The presence of the shirt in different contexts revisits the seam as language and seeks to activate / reveal the métier related to clothes.

— visual artist, graphic designer, photographer
A visual artist, Monticelli has collaborated with the Coletivo Irmãos Guimarães since 2010. He has participated in various exhibitions around Brazilian cities. His work was chosen for the Iberê Camargo 2011 Scholarship and won awards in the HTTPpix Photography Festival (SP, 2010).

Fernando Guimarães and Ismael Monticelli: Nothing / Buzz, Oi Futuro Flamengo, Rio de Janeiro, 2012, director: Fernando Guimarães and Miwa Yanagizawa

The installation / scenario consists of 6,000 antique glass items distributed around the stage in order to remove them from their natural condition and rearrange them in a huge, compact and ethereal body. The set of glasses awakes via incandescent lamps whose intensity slowly increases and decreases. Embedded in an almost transparent mass is a mute piano.

— director, actor, costume designer, fashion designer, scenographer
Graduated in Fashion Design from the Santa Marcelina Faculty of Fashion in 2001, and in Scenic Arts from the Célia Helena Superior Faculty of Arts in 2006. Was nominated for the Shell Prize in the category 'Best Costume Design'.

Nelson Baskerville, Veronica Gentilin: Luis Antonio Gabriela, CCSP – São Paulo Cultural Center, 2011, director: Nelson Baskerville

The author's older brother was gay and lived in Santos until he was 30 years old, when he moved to Spain. For three decades, almost nothing was known about him. In Bilbao, he assumed the identity of Gabriela, staged shows in nightclubs and ended up a victim of AIDS in 2006. His story is revealed in this play.

Nadja Naira
* 1972

— světelná designérka, režisérka, herečka
Od roku 2002 členka Brazílské divadelní společnosti. Spolupracovala s uměleckým ředitelem Marcio Abreujem na deseti hrách, které zkoumaly prostor „mezi“ jevištěm a hledištěm.

Marcio Abreu, Patrick Pessoa: Nomád, Teatro Poeira, Rio de Janeiro, 2014, režie: Marcio Abreu

Tři přítelkyně, všechny herečky, jsou zaskočeny předčasnou smrtí své čtvrté kamarádky, také herečky. Každá na tuto ztrátu reaguje jinak během jediného dne, od zprávy o nečekané smrti po poslední rozloučení na pohřbu.

Tomás Ribas
* 1976

— světelný designér, výtvarník
Pracoval s významnými divadelními režiséry a brazilskými divadly, kde získal řadu cen. Jako umělec byl zastoupen na výstavách v Rio de Janeiro, Paříži a Soulu.

Isabel Cavalcanti: Moi Lui, Teatro Poeira, Rio de Janeiro, 2013, režie: Isabel Cavalcanti
Volně inspirované románem *Molloy* Samuela Becketta, ve kterém dvě postavy – A, vypravěč, a Molloy – vyprávějí příběh o tom, jak Molloy hledá matku.

José Carlos Serroni
* 1950

— architekt, pedagog, scenograf, kostýmní výtvarník, světelný designér, vizuální umělec, porotce
Od roku 1987 se pravidelně účastní PQ a od roku 1997 je koordinátorem Espaço Cenográfico / SP. Publikoval tři knihy o designu / scénografii a obdržel dvě ceny PQ, kde také v roce 2007 předsedal porotě.

Maurício Kartun: Sacco a Vanzetti, Armazém da Utopia, Rio de Janeiro, 2014, režie: Luiz Fernando Lobo

Realizace této scénografie byla velmi náročná kvůli umístění hlediště na scéně. Opuštěný sklad číslo 6 v docích Rio de Janeiro měl být přestavěn na divadlo se scénografií pro 220 lidí. Vycházelo se z principů konstruktivismu 20. let 20. století, kdy celá stavba nebyla zastřešena.

Maurício Kartun:
Sacco and Vanzetti, Utopia Warehouse, Rio de Janeiro, 2014, director: Luiz Fernando Lobo, set: José Carlos Serroni, costumes: Beth Filipecki and Renaldo Machado, lighting designer: César Ramirez, photo: Luiz Fernando Lobo

— lighting designer, theater director and actress
Member of Brazilian Theatre Company since 2002. Has collaborated with artistic director Marcio Abreu on ten plays investigating the space 'between' the stage and the audience.

Marcio Abreu, Patrick Pessoa: Nomad, Poeira Theatre, Rio de Janeiro, 2014, director: Marcio Abreu

Three friends, all actresses, are surprised by the early death of a fourth friend, also an actress. The three react differently to their loss over a single day, between the news of this unexpected death and paying their last respects at the funeral.

— lighting designer, visual artist
Worked with important theatre directors and Brazilian theatre groups, receiving several awards. Has taken part as an artist in exhibitions in Rio de Janeiro, Paris and Seoul.

Isabel Cavalcanti: Moi Lui, Poeira Theatre, Rio de Janeiro, 2013, director: Isabel Cavalcanti

Freely inspired by Samuel Beckett's novel *Molloy*, in which two characters – A, the narrator, and Molloy – tell the story of Molloy's search for his mother.

— architect, teacher, set designer, costume designer, lighting designer, visual artist, jury
Has taken part in the PQ since 1987 and has coordinated Espaço Cenográfico / SP since 1997. He has published three books on design / scenography and received two awards at the PQ, as well as being President of the Jury at PQ'07

Maurício Kartun: Sacco and Vanzetti, Utopia Warehouse, Rio de Janeiro, 2014, director: Luiz Fernando Lobo

The creation of this scenography was a challenge due to the superposition of the audience onto the stage. The abandoned Warehouse 6 at the Rio de Janeiro docks was appropriated in order to create a theatre with the set design, a space for 220 people and based on constructivist principles from the 1920s, when the structure was fully uncovered.

Celso Sim
* 1969

— režisér, dramatik, herec, skladatel, umělecký manažer, producent, mediální umělec, scénograf, zvukový umělec, vizuální umělec, scénárista, filmový režisér

Komponuje filmovou a divadelní hudbu. Sim spolupracuje jako herec, skladatel a umělecký ředitel přes dvacet let s divadelními skupinami Teatro Oficina a Cia Livre de Teatro.

Celso Sim, Anna Ferrari: Penetrable Genet / Zázitek Araçá, Hřbitov Araçá, São Paulo, 2013, režie: Celso Sim a Anna Ferrari

Pronikání hřbitovem Araçá, poslech requiem, nejprve v uličkách hřbitova a nakonec uvnitř hlavní kostnice, kde bludiště mramorových sloupů slouží jako plátno pro simultánní projekci. *Proniknutelný Genet* je zážitková performance, která pokračuje jako filmový zázitek.

Marcio Tadeu
* 1949

— architekt, režisér, herec, pedagog, scénograf, kostýmní výtvarník, malíř, vizuální umělec
Vystudoval architekturu na FAU-USP a herectví na EAD-USP, pracuje jako scénograf, kostýmní výtvarník, režisér, pedagog a grafický designér. Profesor a zakladatel Akademie divadelního umění na State University of Campinas.

Postavy a hlasy, Teatro Sérgio Cardoso, São Paulo, 2014, režie: Marika Gidali a Décio Otero

Kolážový tanec, Ballet Stagium se hrou formou vyjadřuje k dědictví dadaistů a jejich vlivu na současné umění. Dětský muž, drzost, provokace, antimilitarismus, anarchie a porušení zákona.

Priscilla Toscano
* 1984

— režisérka, herečka, producentka, pedagožka
Ředitelka Collective PI, centra pro performanci a městskou intervenční performanci, mezi jehož hlavní díla patří následující performance / intervence: *Contours, Between Heels, At Paul's House.*

Marcelo Denny, Marcos Bulhões: Slepý, ulice, náměstí a veřejné parky, São Paulo, 2012, režie: Marcelo Denny, Marcos Bulhões and Priscilla Toscano

Městská performance, ve které vystupují desítky mužů a žen ve společenském oděvu, jsou pokryti keramickou hlinou a oči mají zavázané páskou. Pomalu chodí městem a poeticky zasahují do jeho každodennosti.

Eduardo Tudella
* 1953

— divadelní technik, režisér, pedagog, scénograf, světelný designér
Magisterský titul z výtvarného umění na New York University (1993), PhD titul z performativního umění na Federal University of Bahia (2013). Profesor na divadelní škole univerzity UFBA. Ceny za světelný design.
Heiner Müller: Quartet, Teatro do ICBA, Salvador, Bahia, 2014, režie: Gil Vicente Tavares

Dva herci na scéně ztělesňují ve scénické hře čtyři hlavní postavy, kde změny odhalují mocenské a svůdné intriky. Průvodní výtvarná koncepce této hry vychází ze scénického znázornění represe, náboženství, touhy

— director, dramatist, actor, composer, art manager, producer, media artist, scenographer, sound artist, visual artist, screenwriter, movie director

Creates soundtracks for film and theatre. Sim has collaborated with the Teatro Oficina theatre group for over twenty years, as well as with Cia. Livre de Teatro.

Celso Sim, Anna Ferrari: Penetrable Genet / Araçá Experience, Araçá Cemetery, São Paulo, 2013, director: Celso Sim and Anna Ferrari

Experience of penetrating with Araçá Cemetery, listening to a requiem, first between the alleys of the cemetery, and finally inside the General Ossuary building, where the labyrinth of a marble monolith serves as a big screen for simultaneous projections. *Penetrable Genet* is a performance experience that continues its development as a movie experience.

— architect, director, actor, teacher, set designer, costume designer, painter, visual artist
Graduated in Architecture at FAU-USP and in Acting at EAD-USP, works in set design, costume, direction, pedagogy and graphic arts. Professor and founding member of the Performing Arts Department at the State University of Campinas.

Figures and Voices, Sérgio Cardoso Theater, São Paulo, 2014, director: Marika Gidali and Décio Otero

Collage Dance, Ballet Stagium playfully addresses the exciting legacy of the Dadaists and their influence on contemporary art. Childish man, irreverence, provocation, anti-militarism, anarchy and transgression.

— director, actor, producer, teacher
Director of Collective PI, a performance and urban intervention center whose main works include the following performances / interventions: *Contours, Between Heels, At Paul's House.* One of the performance directors of Blind.

Marcelo Denny and Marcos Bulhões: Blind, Streets, Squares and Public Parks, São Paulo, 2012, director: Marcelo Denny, Marcos Bulhões and Priscilla Toscano

An urban performance that features dozens of men and women in formal wear, covered in clay and blindfolded, walking slowly and interfering poetically with the daily flow of the city.

— theatre technician, theatre director, teacher, set designer, lighting designer
Masters in Fine Arts from New York University (1993), PhD in Performing Arts at the Federal University of Bahia (2013). Professor at the Theatre School of UFBA. Has won awards as a lighting designer.
Heiner Müller: Quartet, ICBA Theater, Salvador, Bahia, 2014, director: Gil Vicente Tavares
On the stage, two actors perform the four main characters in a scenic game where changes reveal games of power and seduction. The guiding design concept for this play is based on scenic images of repression,

a moci, inspirované zrcadlem, záramováním / limitem a zpovědníci.

Caetano Vilela
* 1968

— režisér, světelný designér

Kontinuálně se účastní obou brazilských hudebních festivalů ve městech Manaus (Amazonas) a Belém (Pará) a spolupracuje s mezinárodními odborníky jako Roger Waters, Emilio Sagi a Gustavo Dudamel.

Caetano Vilela: Světlo + světlo, Teatro Guairinha, Curitiba, 2012, režie: Caetano Vilela

„Licht“ je německy „světlo“, slovo, které zahrnuje jak fyzický jev, tak i myšlenku moudrosti. Toto drama odhaluje poslední chvíle německého básníka Goetha, konkrétně jeho poslední slova: „Licht, mehr Licht“ („světlo, víc světla“). Objeví se nejvýraznější Goethovy postavy a chovají se přesně naopak, než jak si představoval.

Laura Vinci
* 1962

— vizuální umělkyně

Výtvarnice a umělecká ředitelka / scénografka inscenace *Cacilda!* v režii José Celso Martinez Corrêa a umělecká ředitelka / scénografka inscenace *Idiot* v režii Cibely Forjaz. Účastnila se 26. Mezinárodního bienále v São Paulu (2004).

Anton Pavlovič Čechov: Souboj, José de Alencar Theater / Fortaleza, 2013, režie: Georgette Fadel

Zápletka popisuje napětí mezi dvěma bojovníky: jedním z nich je karikatura typického ruského romantického hrdiny bez osobnosti, druhým je další typická karikatura tragické budoucnosti lidstva ve 20. století: sociální darwinista. Sledujeme souboj těchto dvou antagonistických světů na okraji společnosti.

Isabel Cavalcanti:
Moi Lui, Poeira Theatre, Rio de Janeiro, 2013, director: Isabel Cavalcanti, set and costumes: Rui Cortez, lighting designer: Tomás Ribas, photo: Dalton Valério

religion, desire and power derived from the mirror, the frame/limit and the confessional.

— director, lighting designer

Continually active at the two Brazilian lyric festivals, in the cities of Manaus (Amazonas) and Belém (Pará), as well as collaborating with international professionals such as Roger Waters, Emilio Sagi and Gustavo Dudamel.

Caetano Vilela: Light + Light, Guairinha Theater, Curitiba, 2012, director: Caetano Vilela

'Licht' means 'light' in German, a word that encompasses both physical effect and the concept of wisdom. This drama reveals the last moments of the German author Goethe and in particular his last words: „Licht, mehr Licht“ ('Light, more light'). Goethe's most memorable characters emerge and behave in the opposite way to what he imagined.

— visual artist

Visual artist with stints as art director / set designer for *Cacilda!*, directed by José Celso Martinez Corrêa, and art director / set designer for *The Idiot*, directed by Cibele Forjaz. Artist at the 26th International Biennale of São Paulo (2004).

Anton Chekhov: The Duel, José de Alencar Theater / Fortaleza, 2013, director: Georgette Fadel

The plot reveals the tension between two fighters: one, a caricature of a typical Russian romantic hero without character, the other, also another typical caricature of the tragic future of humanity in the twentieth century: a social Darwinist. We watch the struggle between these two views of antagonistic worlds in a peripheral society.

Yuri Yamamoto
* 1972

— režisér, dramatik, herec, autor, scénograf, kostýmní výtvarník, světelný designér, sochař, vizuální umělec
Vzdělání získal na College of Theatre Direction na Dragão do Mar Institute. V oboru působí od roku 1996, v roce 2000 založil divadelní skupinu Bagaceira Theatre Group, která má na kontě 15 her a dva krátké filmy.
Rafael Martins: Interiér, Grupo Bagaceira de Teatro, Fortaleza, 2013, režie: Yuri Yamamoto
Tato hra je součástí repertoáru divadelní společnosti Bagaceira Theatre Group (Fortaleza/CE), která v roce 2015 oslavila 15 let intenzivní tvorby na brazilské divadelní scéně.

Freusa Zechmeister
* 1941

— architektka, kostýmní výtvarnice
Od roku 1981 kostýmní výtvarnice v Corpo Dance Company. Vyrábí kostýmy a scénografie pro taneční a operní inscenace brazilských i zahraničních společností. Pracuje také na projektech v oblasti architektury, řešení interiérů, designu a krajinářství.
Paulo Pederneiras: Triz, Palácio das Artes, Belo Horizonte/ MG, 2013, režie: Paulo Pederneiras
Jediný kus sítě v celku a exkluzivní práce s černými a bílými kostkami, které půlí těla tanečnicků, si pohrává s hranicí relativity. Kostýmy vyplouvají na povrch jako jasné symboly toho, že pouhé odhodlání hýbat může být klíčem k překonání problémů.

Marcio Abreu, Patrick Pessoa: *Nomad*, Poeira Theatre, Rio de Janeiro, 2014, director: Marcio Abreu, set: Fernando Marés, costumes: Cao Albuquerque, Natalia Duran, lighting designer: Nadja Naira, photo: Guga Melgar

Marcos Flaksman: *Palace of the end*, Poeira Theater, Rio de Janeiro, 2011, director: José Wilker, set: Marcos Flaksman, costumes: Beth Filipecki, lighting designer: Maneco Quinderé, photo: Marcos Flaksman

— director, dramatist, actor, author, set and costume designer, lighting designer, sculptor, visual artist
He trained at the College of Theatre Direction at the Dragão do Mar Institute. Active since 1996, in 2000 he founded the Bagaceira Theatre Group, which has created 15 plays and two short films.
Rafael Martins: Interior, Bagaceira Theater Group, Fortaleza, 2013, director: Yuri Yamamoto
This play forms part of the repertoire of the Bagaceira Theatre Group (Fortaleza), which in 2015 celebrated 15 years of intense activity on the Brazilian theatre scene.

— architect, costume designer
Costume designer with the Corpo Dance Company since 1981. Creates costumes and set design for dance and opera productions of national and foreign companies. Also develops projects in architecture, interiors, design and landscaping.
Paulo Pederneiras: Triz, Arts Palace, Belo Horizonte/ MG, 2013, director: Paulo Pederneiras
The one-piece mesh and the exclusive use and of blocks of black and white to slice the dancers' bodies in half plays around the edge of relativity. The costumes emerge as the most obvious symbol that the key to overcoming may be the mere determination to keep moving.

Studentská sekce/
Student Section

kurátor/curator:
Sonia Paiva

autor tématu/
author of theme:
Ronald Teixeira,
Sonia Paiva

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Sonia Paiva and
Stage Design
Transdisciplinary
Laboratory

Brazílie: Sdílené LAByrinty

Brazílie: Sdílené LAByrinty je názvem a konceptem, jehož záměrem je podnítit uvažování o mnohoznačnosti scénického díla a pečovat o sdílení zkušeností, objevů a porozumění, ke kterým dochází ve výukových laboratořích. Název expozice je vytvořen z jednoho z etymologických významů slova „labyrint“, které pochází ze slov „labor“ (práce) a „intus“ (interiér nebo uzavřený prostor). Brazilští badatelé byli přizváni, aby přemýšleli nad vzájemnými odlišnostmi, což mělo směřovat k vytvoření národní jednoty z regionálních specifíků. Tato perspektiva, adaptována pro studentskou expozici, odpovídá návrhu komisařky Pražského Quadriennale 2015 jak je prezentována v názvu tohoto ročníku, *SdílenýProstor: Hudba Počasí Politika*. Komise kurátorů určila téma „Politika“ jako konceptuálního průvodce pro brazilské účastníky.

Při snaze rozšířit tento výzkum, rozpracovaný v předchozích ročnících, v oblasti brazilských škol, na kterých se vyučuje scénografie, byla vytvořena komunikační platforma s názvem Brazil Labirintos Compartilhados (www.brasillabirintoscompartilhados.com). Tato platforma umožňuje lidem podporovat a sdílet vývoj projektů.

Na základě pravidel z národní výzvy byly přihlášeny projekty prezentovány formou notesů, fotek a videí – kartografických portfolií – do kterých byly vloženy scénografické návrhy z různých škol. Klíčové bylo představit proces a jednotlivé kroky kreativní tvorby při navrhování scény a prostoru, hodnocena byla rovněž interakce mezi studenty a vyučujícími, tedy ne jen výsledné umělecké dílo. Bylo doporučeno, aby školy hledaly regionální specifika obsažená v různých typech uměleckého projevu: v krátkých příbězích, básních, divadelních textech a obrazech, stejně jako v současných problémech jednotlivých regionů, aby bylo možné volně prozkoumat a vyložit téma „Politika“.

The Identity Cooperative Game, která je dostupná na naší webové stránce, umožnila všem institucím zúčastnit se tvorby vizuální identity Brazílie: Sdílené LAByrinty. Každá škola vytvořila symbol za užití čtvercové mřížky (prázdného jeviště), jež byla rozdělena do tří řad, čímž byl vytvořen kvádr následně obarvený virtuální paletou.

Vůbec poprvé hostilo město Brasília (hlavní město Brazílie) výstavu, na které byly vybrány projekty, jež budou prezentovány během Pražského Quadriennale 2015. Kurátorem expozice je profesorka Sonia Paiva z University of Brasilia, která společně se Stage Design Transdisciplinary Laboratory (zkratka LTC v portugal-

Brasília: Shared LAByrints

Brasília: Shared LAByrints is the title and the concept which intend to trigger a reflection on the multiplicity of stage work, and to foster the sharing of experience, discoveries and understanding that take place in teaching laboratories. The name is suggested by one of the etymological meanings of the word “labyrinth”, which originates from “labor” (work), and “intus” (interior or a closed place). Brazilian researchers were invited to contemplate their differences as opportunities to build a national unit from the regional particularities. This perspective adopted for the Students' Exhibit is aligned with the proposal from the Prague Quadrennial 2015 Commissionaire, presented in the title of this edition, *SharedSpace: Music Weather Politics*. The Curators' Commission has appointed the theme “Politics” as the conceptual guide for the Brazilian Participants.

Aiming to broaden the study – developed in previous editions – regarding the Brazilian schools where performance design is taught, a communication platform called Brasil Labirintos Compartilhados (www.brasillabirintoscompartilhados.com) was created. This platform has allowed people to promote and share the development of projects.

Based on the guidelines from the national call for projects, the latter were presented in the form of notebooks, photos and videos – cartographic portfolios – in which the stage designs from different schools were inserted. It was given priority to the recording of the processes and steps of the creative actions of the scene drawing and space, valuing the interaction between students and educators, and not exactly the resulting works of art. It was suggested that schools sought regional references stemming from multiple forms of expression: short stories, poems, theatrical texts, and images, as well as current affairs in their regions, so as to investigate and interpret freely the theme “Politics”.

The Identity Cooperative Game available on the website allowed for all the institutions to take part in building the visual identity of Brasília: Shared LAByrints. Each school created a symbol by means of a square grid (an empty stage), cut into three lines, forming a block to be colored with the virtual palette.

For the first time ever, Brasília (capital of Brazil) hosted an exhibit to select the projects to be presented during the Prague Quadrennial 2015. The exhibit's curator was Professor Sonia Paiva, from the University of Brasilia, who turned the event into a national happening, together with the Stage Design Transdisciplinary Labo-

štině) akci proměnila v národní událost. Cílem bylo shromáždit brazilské učitele a studenty, aby společně probrali vzdělávací možnosti v oboru scénografie.

ratory (LTC in Portuguese). The objective was to gather Brazilian teachers and students to discuss educational paths regarding performance design.

UNB – University of Brasília, Arts Institute, Scenic Arts Department

Bianca de Brito Alvarez, Caio Sato Schwantes, Gabriela Barbosa Rocha, Iasmin O. Conde, Lucas F. da Silva, Luênia Graciane S. Guedes, Marina Mestrinho Peliano, Matheus MacGinity, Maysa C. Gonçalves, Pedro R. Sena, Rafael de Assis Paula, Raissa Maria C. Mota Moruzzi, Rhayssa Freire de Sousa Ramalho, Roberto Luiz dos S. Cardoso, Valdinei Bezerra de Sousa

Scenographic Space, Research Center

César Riello Santos, Danielle C. Dessierê Antonio, Gabriela Fernadez Menacho, Henrique Yokoyama, Luiz Felipe B. dos Santos, Nina Nuernberger, Rodrigo Araujo L. Rosa, Rosana R. e Silva, Sueliton E. Martins

UFRJ – Federal University of Rio de Janeiro, Fine Arts School, Utilities Arts Department – Scenography Course

Carolina L. de Sá Barbosa, Elena Cristina Souza, Eric Fuly Firmino, Luciana Bressan Nascimento, Pedro Ivo Tenório, Uirá A. Clemente, Vanessa T. Cordeiro

UNIRIO – Federal University of Rio de Janeiro, State School of Theatre, Scenography Department

Alice Cruz S. Ferreira da Silva, Bianca Lopes, Francisco José Cabral Leocádio, Gaia Medeiros Catta, Jefferson Ribeiro Peixoto, Joana Angélica Laválle de M. Silva, Lia Ramos Maia, Nicole Lopes Marengo Nascimento, Pâmela Peregrino da Cruz

USP – University of São Paulo, Arts and Communication School, Scenic Arts Department

Aline Silva Okumura, Dalmir Rogério Pereira, Isabela Cristina Godoi Bono, Maria Celina Gil Reis Boeira, Renata Cardoso da Silva

SP School of Theatre, Center of Stage Arts Education

Ivan Zancan, Jéssica Tuffengdjian Gouveia, Juliana Corina Silveira de S. Arantes, Luciana P. Crozetta, Victor Vinicius de Almeida

São Paulo School, Contemporary Scenography Center

Acácia Montagnoli, Bruna Felix, Camilla Assis Ribeiro, Fernanda C. Santiago, Gabriel Prado, Karinna Bidermann, Maria Clara Rodrigues, Martha S. Castello Branco, Meire K. Shiroma, Mônica Nassar

São Paulo Fine Arts University Center, Scenography and Costume Post Graduation Course

Carolina S. Conde, Carolina Nascimento Martins, Denise C. Fujimoto, Juliana Pacheco Grego, Luiz Henrique S. de Mello Lula

SENAI CETIQT – Chemical and Textile Technological Center, Visual Arts Department

Elton Luís Oliveira Edvik, Júlia Hasselmann Calvet, Luna Santos Silva, Vivian Engiel Rebouças

UFMG – Federal University of Minas Gerais, Architecture School, Projects Department

Alexandre Hugo de Souza, Alissa Rezende dos Santos, Arthur T. Marques, Branca P. Vasconcelos, Bruna C. Ferreira, Fernanda Comparth Pinheiro Oliveira, Maiara Luchi Camilotti

UNESPAR – Parana State University, Arts Faculty, Stage Light Design Laboratory

Bianca de Manuel, Guilherme Almeida, Marcela Mancino

UTFPR – Parana Technological Federal University, Research and Post-Graduation Directory

Jônatas de Carvalho Nascimento, Luiz Ricardo G. Castro, Maiara Conti Donadoni, Máira F. Costa, Paulo R. M. Gomes de Abreu Filho

UNICAMP – Campinas State University, Arts Institute, Scenic Arts Department
Ângela S. de Andrade, Cauê Novaes, Renan Souzat

UFMS – Santa Maria Federal University, Scenic Arts Department
Geilson Sommer

Creation Process
Notebooks
photo: Helano
Stuckert

1) Joana Angélica
Laválle de M. Silva,
Francisco José Cabral
Leocádio (UNIRIO):
Vem pro viaduto

2) Luciana P. Crozetta,
Victor Vinicius de
Almeida (SP Escola
de Teatro): *Homo
habitats*

3) Carolina L. de
Sá Barbosa, Ellena
Cristina Souza,
Luciana Bressan
Nascimento, Uirá
A. Clemente (UFRJ):
Ópera do malandro

4) Ângela S. de
Andrade, Cauê
Novaes, Renan
Souzat (UNICAMP):
Biblioteca

5) Luna Santos Silva
(SENAI CETIQT):
Espaço vestir

Divadelní prostor /
Performing Space

Zvuk ticha

Space Walks

kurátor / curator:
Leno Veras

výtvarné řešení /
designer of exhibition

Divadelnost nalezená v charakteristice města hraje hned dvoji úlohu, dává minulosti podobu vize budoucnosti a připodobňuje metropoli k dávné kosmologii. Genius loci, tkvící v tomto nastaveném zrcadle, představuje klíč k současné scénografii a jako časosběrný obraz zkoumá koncept sdíleného prostoru. To, jak tyto charakteristiky jednotlivých míst komunikují v globálním kontextu, je zásadní otázka, kterou bychom si dnes měli položit všichni, zvláště po akcích hnutí Occupy, které se šíří po celém světě. Od arabského jara v roce 2010 po „Je Suis Charlie“ v březnu 2015 přes brazilské manifestace v roce 2013 či hongkongskou „deštníkovou revoluci“ v roce 2014 je zabírán veřejný prostor. Vrstevnatý charakter města je konfrontován a zkoumán prostřednictvím kolektivního vnímání běžných míst, která patří státu nebo městu. Naším záměrem je sloučit chápání historických událostí a vjemy našich smyslů ve vícerozměrové urbanistické vyprávění, které je ve vsí své komplexnosti neviditelné, a přece se našim prostřednictvím jasně projevuje. Vycházeli jsme z popisu inspirativní cesty a pozvali skutečné diváky k prezentování neslyšitelných myšlenek, které v nás vyvolává experimentování s místem, na němž se nacházíme. Chtěli jsme konfrontovat chápání historických událostí a vjemy našich smyslů ve vícerozměrovém urbanistickém vyprávění, které je ve vsí své komplexnosti neviditelné, a přece se našim prostřednictvím jasně projevuje. Mapování vjemů probíhalo v podobě nahrávání okolních zvuků s pomocí aplikací dostupných v osobních přístrojích, jako jsou smartphony, tablety a podobně. Vytváříme digitální úložiště, na něž bude možné nahrát zvuky zachycené jednotlivými aktéry a kde bude možné zároveň geo-referencovat tento archiv a vytvářet virtuální prostor. Tyto záznamy tvoří složitou mapu lidské přítomnosti a zkušenosti z architektonických a urbanistických prostorů, které se, navzdory všemu, ukazují být divadelním prostorem. Náš SdílenýProstor: Hudba Počasí Politika – svět, který budeme všichni obývat, stvořený spojením jednotlivých pohledů na věc vyjádřených prostřednictvím dialogů tiché poezie, zachycené našimi smysly z okolního prostoru.

Projekt je realizován jako samostatná účast.

Sound of Silence

The critical theatricality presented as an urban identity plays a double role, reshaping the past as a vision of the future and, at the same time, reforming the contemporary cosmopolis as an antique cosmology. The genius loci inhabiting this vernacular mirror was revealed by the convocation as a key for the contemporary scenography and, as a time-lapse image, questioned the shared space concept. How the local identities are able to communicate with the global context is, nowadays, a primordial inquiry that we all should be making after the self-named Occupy events spread around the world. From the Arab Spring in 2010 to the “Je Suis Charlie” march in 2015, through the Brazilian manifestations in 2013 or Hong Kong’s “Umbrella Revolution” in 2014, public space is being taken up. Our layered urbanity is deeply investigated by an opposing narrative that is grounded by the collective in ordinary places whose imaginary function was the property of the state or the capital. Such cohabitation strategies are solely possible due to the advent of the space extended by media, whose augmented reality through locative devices turned sensitive cities into reality, articulating presences and experiences. Our intention is to merge the reading of historic discourses and the lecturing of our senses in a multidimensional urbanistic narrative that is invisible in its complexity, yet, nevertheless, manifests in our fruition. Based on the description of an inspirational tour, we invited the actual spectators to present the inaudible thoughts that each person has as a result of the experimentation of a place in your personal presence. We aimed to confront the reading of the historic discourses and the lecturing of our own senses in a multidimensional urbanistic narrative that is invisible in its complexity, yet nevertheless manifests in our fruition. This mapping occurred by means of the recording of ambient sonorities by capturing applications common to the personal devices, like smartphones, tablets or other similar technologies. We generate a digital repository to which it will be possible to upload the sounds captured by each individual, who is also able to geo-reference the archive, building a virtual place for occupation. These charts figure an intricate map of the human presence and experience from architectural and urbanistic places that, athwart a critical theatricality, reveal themselves as performance spaces. Music Weather Politics, that is our SharedSpace: the world that we all occupy and which is composed of our confluence of views per dialogues of silent poetry that our sensibility can collect from the spaciality.

Project realized as individual participation.

Leno Veras

— mediální umělec
Odborník na komunikologii, zabývá se estetikou a vyprávěním v rámci oboru „obraz a zvuk“ z programu komunikace a kultury. Profesor teorie, kritiky a dějin umění na Katedře umění Brazílské univerzity.

— media artist
Communicologist, researcher on aesthetics and narratives at the Image and Sound scholar field of Communications and Culture Program and professor for the Theory, Criticism and History of Art course at the Arts Institute of the University of Brasília.

Kmeny/Tribes

Famigerada – Colectivo Miscelânea – Paula De Paoli, Alessandra Tafuri, Marcia Pires, Margariata Hernández, Eduardo Fraga, Wagner Almeida → 330
Baiany / Baianas – Jose Miguel Marcarian Junior, Gustavo Krelling → 330
Obiectare – Erika Schwarz → 330

Sound of Silence,
photo: Juan Torassa

Merry Go Round,
photo: Venelin
Shurelov

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

Kolotoč

autor tématu /
author of theme:
Venelin Shurelov,
Elica Georgieva

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Venelin Shurelov

další spolupracovníci /
other collaborators:
Elica Georgieva spolu-
autorka / co-autor),
Sibin Vassilev (skla-
datel / composer), Rin
Yamamura (stylizace
zvířat / stylization of
the animals)

Vasil Abadjiev
* 1966

Silva Batchvarova
* 1953

Maria Dimanova
* 1950

Bulharská národní prezentace na PQ'15 sestává z kinetického objektu – „KOLOTOČE“ – vytvořeného divadlem SubHuman Theatre, a z katalogu, který představuje práci skupiny začínajících scénografů v posledních čtyřech letech.

KOLOTOČ je zároveň instalace i divadelní performance. Na PQ'15 představíme adaptovanou verzi instalace. Středem expozice je konstrukce na způsob kolotoče, do níž mohou diváci vstoupit a točit se na ní.

Dílo nás tak asociativně přivádí k zamyšlení nad tématy jako je odchod či únik do opuštěných míst nebo touha a naděje se do nich dostat. Prostor, který vytváří situace.

— kostýmní výtvarník, malíř, mediální umělec

— učitelka, scénografka, kostýmní výtvarnice, malířka, výtvarnice loutek, ilustrátorka
Její jméno je spojeno s inscenacemi, které získaly mezinárodní ocenění. Přednášela na Národní akademii divadla a filmu v Sofii.

— pedagožka, scénografka, kostýmní výtvarnice
Přednáší loutkářskou scénografií na Národní akademii divadla a filmu v Sofii.

Merry Go Round

The national presentation of Bulgaria at PQ'15 consists of a kinetic object – carousel titled “MERRY GO ROUND” – a project developed by SubHuman Theatre and a catalog presenting the work of this group of emerging scenographers, working together for the last four years.

MERRY-GO-ROUND is an installation and a theatre performance. At PQ'15 we will present an adapted version of the installation. The center of the exposition is a construction, a kind of merry-go-round, which the audience can enter and spin around.

In an associative way it makes you think about aspects such as departure, escape, desire and hope, for abandoned spaces. The space creates the situation.

— costume designer, painter, media artist

— teacher, set designer, costume designer, painter, puppet designer, illustrator
Her name is associated with productions, which have received international recognition. She lectured at the National Academy for Theatrical and Film Arts in Sofia.

— teacher, set designer, costume designer
She lectures in puppet design at the National Academy for Theatrical and Film Arts in Sofia.

Elica Georgieva
* 1972

— scénografka
Absolventka oboru scénografie na Národní akademii umění. Pracuje na volné noze jako výtvarnice scény a kostýmů pro činoherní divadla v Sofii a dalších oblastech Bulharska.

Marieta Golomehova
* 1969

— scénografka, kostýmní výtvarnice, výtvarnice loutek, herečka

Chavdar Gyuzelev
* 1961

— scénograf, kostýmní výtvarník, grafik
Pracuje jako grafický designér a ilustrátor pro několik časopisů a jako scénograf pro televizi a divadlo. Od roku 2007 je profesorem na Nové bulharské univerzitě (Katedra výtvarných umění).

Mira Kalanova
* 1975

— učitelka, kostýmní výtvarnice, scénografka
Absolventka katedry scénografie na Národní akademii umění. Pracuje na volné noze jako scénografka a kostýmní výtvarnice pro divadlo, film, video, zábavní hudební průmysl a komerční produkce.

Ivan Karev
* 1960

— scénograf, kostýmní výtvarník, světelný designér
Pracuje jako scénograf a kostýmní výtvarník pro činoherní divadlo, vytváří multimediální expozice a instalace. Je stálým výtvarníkem a technickým ředitelem Činoherního divadla v Pazardžiku.

Petar Mitev
* 1960

— scénograf, kostýmní výtvarník, světelný designér
Studoval scénografií na Národní akademii výtvarných umění v Sofii. V současné době pracuje v Národním divadle mladých v Sofii.

Nina Pashova
* 1955

— scénografka

Maya Petrova
* 1950

— pedagožka, kostýmní výtvarnice, výtvarnice loutek
Zakladatelka a vedoucí Loutkového výtvarného programu. Jako umělkyně loutkového divadla získala uznání v divadlech a na univerzitách po celém světě. V letech 1985–1995 byla předsedkyní Bulharského centra OISTAT.

Chayka Petrusheva
* 1951

— pedagožka, scénografka, kostýmní výtvarnice
Studovala scénografií na Národní akademii výtvarných umění v Sofii, v současné době zde přednáší scénografií.

Antonia Popova
* 1980

— scénografka, kostýmní výtvarnice, mediální umělkyně, grafická designérka

Marina Raytchinova
* 1961

— pedagožka, scénografka, kostýmní výtvarnice, světelná designérka
Absolventka Národní akademie umění v Sofii. Pracovala v divadlech v Bulharsku, Makedonii, Rusku, Švýcarsku, Francii a USA. Příležitostně pracuje jako výtvarnice pro Divadlo bulharské armády v Sofii a učí dějiny kostýmního výtvarnictví a scénografie na Národní akademii výtvarných umění v Sofii. Od roku 2004 předsedkyně Vzdělávací komise OISTAT. Aktivně se podílela na orga-

— scenographer
She graduated from the National Academy of Art, Department of Scenography. She works as a freelance designer in the areas of set and costume design for drama theatres in Sofia and other areas of the country.

— set designer, costume designer, puppet designer, actor

— set designer, costume designer, graphic designer
Graphic Designer and Illustrator for several Magazines. Stage Designer for television and theatre. From 2007 has been working as a Professor at the New Bulgarian University (Department of Visual Arts).

— teacher, costume designer, scenographer
She graduated from the National Academy of Art, Department of Scenography. She works as a freelance set and costume designer for theatres as well as for film, video, entertainment music, and commercial productions.

— set designer, costume designer, lighting designer
He works in the areas of set and costume design for drama theatre, multimedia and installation art. He is the resident designer and technical director at the Drama Theatre Pazardjik.

— set designer, costume designer, lighting designer
Studied scenography at the National Academy of Fine Arts in Sofia. Currently works at the National Youth Theatre in Sofia.

— scenographer

— teacher, costume designer, puppet designer
She is the founder and head of the Puppet Design Program. Petrova is a puppet theatre artist with design and teaching credits from theatres and universities all over the world. She served as a chair of the Bulgarian OISTAT Centre 1985–1995.

— teacher, set designer, costume designer
Studied and currently teaches scenography at the National Academy of Fine Arts in Sofia.

— set designer, costume designer, media artist, graphic designer

— teacher, set designer, costume designer, lighting designer
She graduated from the National Academy of Arts, Sofia. She has theatre credits in Bulgaria, Macedonia, Russia, Switzerland, France and the USA. She is a temporary resident designer at „Bulgarian Army“ Theatre, Sofia and Associate professor of History of Costume and Scenography at the National Academy of Arts, Sofia. Chair of the OISTAT Education Commission since

nizaci Scenofest 2003 a Scenofest na PQ'07. Vystavovala na PQ v letech 1987, 1995, 1999.

Vasil Rokomanov
* 1954

— pedagog, scénograf, kostýmní výtvarník, výtvarník loutek
Pracuje jako loutkářský výtvarník a učí divadelní technologii a dějiny scénografie. Jeho práce zahrnují divadelní plakáty, loutková představení, ilustrace do knih a časopisů, instalace výstav.

Ogniana Serafimova
* 1984

— kostýmní výtvarnice, scénografka

Venelin Shurelov
* 1977

— pedagog, mediální umělec, scénograf, výtvarník
Jeho díla pojednávají o dekódování jazyka moderních mýtů a jeho zakódování do nových výtvorů, o průniku mezi člověkem a technologií, lidským a podlidským jakožto vedlejším produktem společenské, hospodářské a kulturní situace.

Vessela Statkova Kareva

— pedagožka, mediální umělkyně, scénografka
Absolventka oboru scénografie na Národní akademii umění a postgraduálního studia na Burg Giebichenstein Hochschule für Kunst und Design v německém Halle, kde se specializovala na multimédia a design virtuální reality. Pracuje na volné noze jako scénografka a kostýmní výtvarnice pro činoherní divadla, v multi-mediální tvorbě a na instalacích. Učí počítačový design na Hudební a taneční akademii v Plovdivu.

Petya Stoikova
* 1957

— scénografka, kostýmní výtvarnice, výtvarnice loutek
Pracuje na volné noze. Studovala scénografii na Národní akademii výtvarných umění v Sofii. Vystavovala na PQ v roce 1979 (v sekci škol) a v roce 1995.

Youlian Tabakov

— režisér, scénograf, kostýmní výtvarník, sochař, módní návrhář, ilustrátor, filmový tvůrce

Hanna Todorova Schwarz
* 1956

— scénografka, kostýmní výtvarnice, výtvarnice loutek
Přednáší v oboru scénografie loutkového divadla a loutkového designu.

Nikola Toromanov
1968

— scénograf, kostýmní výtvarník, světelný designér
Pracuje na volné noze jako scénograf a kostýmní výtvarník. Navrhuje scény pro divadelní soubory v Bulharsku i v zahraničí, je autorem návrhů pro několik televizních inscenací, knih a katalogů.

Rin Yamamura
* 1979

— scénograf, loutkář, ilustrátor
Narozen v Japonské Kanagawě. Od roku 2001 žije a pracuje v Sofii v Bulharsku. V letech 2001–2006 studoval loutkářskou scénografii u prof. Maij Petrovové na Národní akademii divadelního a filmového umění.

2004. Was actively involved in organizing Scenofest 2003 and Scenofest at PQ'07. She exhibited at PQ in 1987, 1995, 1999.

— teacher, set and costume designer, puppet designer
He is a puppet theatre designer, teacher of theatre technology and history of scenography. His design credits include posters for drama and puppet shows, illustrations for books and magazines, arrangements of exhibitions.

— costume designer, scenographer

— teacher, media artist, scenographer, visual artist
His work relates to decoding the language of modern myths and encoding them in new creatures, to the intersection between man and technology, human and subhuman as a sub-product of the social, political, economic and cultural situation.

— teacher, media artist, scenographer
She graduated from the National Academy of Arts, Department of Scenography. Her post graduate studies were at Burg Giebichenstein Hochschule für Kunst und Design in Halle, Germany. There she specialized in multimedia and virtual reality design. She works as a freelance designer in the areas of set and costume design for drama theatre, multimedia, installation art. She teaches a computer aided design course at the Academy of Music and Dance, Plovdiv.

— set designer, costume designer, puppet designer
Freelance artist. Studied scenography at the National Academy of Fine Arts in Sofia. She exhibited at the PQ in 1979 (school section) and 1995.

— director, set designer, costume designer, sculptor, fashion designer, illustrator, film maker

— set designer, costume designer, puppet designer
Lecturer in scenography of puppet theatre and puppet design.

— set designer, costume designer, lighting designer
He is a freelance set and costume designer. He has created designs for productions at theatres in Bulgaria and abroad and his design credits include several TV productions, books and catalogues.

— set designer, puppet designer, illustrator
Born in Kanagawa, Japan. Has been living and working in Sofia, Bulgaria since 2001. 2001-2006 studied to prof. Maia Petrova for „Puppet Scenography“ at the National Academy for Theatre and Film Arts.

Studentská sekce / Student Section

4 Space

4 Space představuje dílo čtyř bulharských institucí vyššího vzdělávání: Národní akademie umění – Sofie, Národní akademie divadelních a filmových umění – Sofie, Nové bulharské univerzity – Sofie, Akademie hudebních, tanečních a výtvarných umění –

Interaktivní objekt

Interaktivní modulární objekt složený z obrázků do samonosné struktury. Obrázky představují studentské projekty v oblastech produkčního designu, kostýmního výtvarnictví, digitální scénografie a animace. Plovdiv.

National Academy of Art Sofia, Scenography Department

Vytváříme prostor očekávající člověka

kurátor / curator:
Rozina Makaveeva,
Manya Vaptsarova

autor tématu /
author of the theme:
Chayka Petrusheva

kurátor / curator:
Elena Ivanova

video:
Ralitsa Russeva

kurátor / curator:
Vessela Statkova

New Bulgarian University Sofia, Department of Fine Arts, Module Scenography
Ralitsa Russeva, Zhanet Ivanova, Paulina Tzoneva, Maria-Eliza Bakova, Theodora Marinova, Irina Magdalincheva, Milena Dimitrova.

Scénografie a konceptuální význam prostoru, struktury a materiálu jakožto aspektů utvářejících umělecký obraz představení.

Academy of Music, Dance and Fine Arts, Plovdiv, Faculty of Fine Arts

Kmeny / Tribes

Někteří / Some – Lili Dzhagarova → 330

4 Space

4 Space presents the work of four higher education institutions in Bulgaria: The National Academy of Art – Sofia, National Academy for Theatre and Film Arts – Sofia, New Bulgarian University – Sofia, Academy of Music, Dance and Fine Arts – Plovdiv.

Interactive Object

Interactive modular object composed of images together in a self-sustaining structure. The images present student projects for production design, costume design, digital scenography projects and animation.

We Create Space Awaiting Man

The Dream of the Masters (based on A Midsummer Night's Dream)

NBU presents a video clip (app. 15'), showing a performance / study by scenography students to mark the 400th anniversary of Shakespeare. This is a collage centered on the story of the masters from *A Midsummer Night's Dream*. The whole study is scripted, directed, acted, staged and costumes designed by 3rd and 4th year scenography students.

Stage design and the conceptual significance of space, texture and the material as bearers of the artistic image of the performance.

Merry Go Round,
photo: Venelin
Shurelov

Kalin Nikolov: *Almost
an Evening*, Nikolay
Binev Youth Theatre
and Bright Light
Entertainment Ltd.,
2013, director: Javor
Gardev, set: Chavdar
Gyuzelev, costumes:
Daniela Oleg Lyahova,
photo: Kalin Nikolov

The Little Fairy,
State Puppet Theatre,
Stara Zagora, 2012,
director: Slavcho
Malenov, set: Vassil
Rokomanov, photo:
archive of theatre

Rangel Gidikov,
Academy of Music,
Dance and Fine Arts,
Plovdiv, photo: Rangel
Gidikov

*The Dream of
the Masters*, New
Bulgarian University,
Sofia, photo: Ralitsa
Russeva

The Wind in the Willow,
State Satirical Theater
"Aleko Konstantinov",
2014, director: Zdravko
Mitkov, set and costu-
mes: Vasil Rokomanov
and Silva Bachvarova,
photo: Simon Varsano

William Shakespeare:
King Lear, The National
Theatre, Prague, 2011,
director: Jan Nebeský,
set: Jan Nebeský, Jana
Preková, costumes:
Jana Preková, photo:
author's archive

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

SWEET / SWEET / SWEET – Nebeský Festival

kurátor / curator:
Jana Preková

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Jana Preková

další spolupracovníci/
other collaborators:
Lucie Ferenzová
(dramaturgy),
Dominika Andrasko
(dramaturgy),
Matěj Samec
(dramaturgy),
Michal Pěchouček,
Ivana Kannhäuserová,
Jan Štěpánek,
Petra Vlachynská,
Tomáš Ruller,
Igor Korpaczewski,
Margita Titlová-
Ylovsky,
Vladimír Kokolia

Český pavilon pro PQ'15 SWEET / SWEET / SWEET Nebeský festival je věnován divadelnímu režisérovi Janu Nebeskému, známému pro svou výjimečnou divadelní práci, která se zaměřuje na ty nejnaternější otázky lidské existence. Tím přitahuje pozorné a aktivní diváky, ať už jde o herce nebo o publikum. Nebeský pracuje s paradoxy. Nikoho a nic nesoudí. Naopak, přivádí na světlo světa to, co je skryto pod povrchem. Mezilidské vztahy jsou živé, nebývají černobílé. Nebeský často provokuje vizuálními a textuálními koncepty svých her, spolupracuje s umělci mimo divadelní svět, s nimiž své hry strukturálně proměňuje. Inicjuje nestabilní momenty, snaží se co nejvíce vypočítat smysl svých her a překonávat to, co se od něj očekává. Ačkoli je Nebeský divadelním režisérem světové úrovně, jeho dílo zatím ještě nikdo kriticky nezpracoval. V českém prostředí je vnímán jako kontroverzní a obtížně pochopitelný režisér. Jeho práce je oceňována a zároveň zatracována. Proč?

Součástí českého pavilonu PQ'15 bude platforma na Piazzetě, Nové scéně Národního divadla a Café NoNa, kde budou diváci moci prozkoumat jeho dílo. Nebeský festival bude probíhat od 18. do 28. června, a to každý den od 10 hodin dopoledne do půlnoci. Během festivalu také proběhne premiéra Nebeského nové hry Sweet a tři další reprízy na Nové scéně Národního divadla. Každý den (a noc) bude koncipovat buď přímo Jan Nebeský anebo jeho kolegové umělci. Rána budou věnována kritickým debatám, konferencím, archivním studiím a dalším událostem. V průběhu dne se pak sociální skulptura promění v příjemný a plynule probíhající

SWEET / SWEET / SWEET – "Nebeský Festival"

The Czech Pavilion PQ'15 SWEET / SWEET / SWEET Nebeský Festival is dedicated to theatre director Jan Nebeský, who is known for his exceptional theatre work, which addresses the innermost issues of human existence, attracting attentive and active viewers, both actors and audience. Nebeský works with paradoxes. He does not judge; instead, he brings to life that which is hidden under the surface. Relationships are live, not black and white. He often provokes with his plays' visual and textual concepts and works with artists from outside of the theatre world, structurally transforming his plays. He initiates unstable moments, pushing the meaning of his plays and transcending the expected. Although Nebeský is a world-class theatre director, a critical study of his work has yet to be undertaken. In the Czech environment, he is perceived as a controversial and abstruse director. His work is both valued and condemned. Why?

The Czech Pavilion PQ'15 will include a platform for exploration of his life's work on the Piazzeta, at the New Stage of the National Theatre and at Café NoNa. The Nebeský festival will run from 18-28 June and will be open every day from 10 a.m. to midnight. The premiere of Nebeský's new play Sweet, followed by three more showings at the New Stage of the National Theatre, will take place as a part of the festival. Concepts of events for every day and every night will be created by his artistic colleagues or by Nebeský himself. Mornings will be dedicated to critical debates, conferences, archive studies and events. During the day, live social sculpture

„Nebeský večírek“. Café NoNa a Národní divadlo budou hostit „živý archiv“ vystupujících umělců. Jedenáctý den SWEET / SWEET / SWEET festivalu bude složen z prací Nebeského blízkých kolegů – vizuálních umělců, umělců mladší generace a hudebníků. Umění recyklace, sociální skulptura, slovo jako objekt, čerstvý odpad. Dezorganizované, volné, otevřené a plynulé kombinace kompletního chaosu a maximální přesnosti – takový bude SWEET / SWEET / SWEET – Nebeský festival.

Jana Preková: SWEET/SWEET/SWEET – Nebeský festival, Národní divadlo, Nová scéna Národního divadla, Café NoNa a Piazzeta Národního divadla, 2015

Egon Tobiaš, Lucie Trmíková: SWEET/SWEET/SWEET, Praha 2015, režie: Jan Nebeský, hudba: Jan Šíkl ve spolupráci s dalšími umělci, scénografie: Jana Preková ve spolupráci s dalšími umělci

SWEET – Nebeský festival (jehož kurátorkou je Jana Preková) se bude odehrávat na Nové scéně Národního divadla, v Café NoNa a na Piazzetě Národního divadla. Návštěvníci se zúčastní celodenní události, která bude improvizována uvnitř formátu daného samotnými umělci.

Ivana Kanhäuserová
* 1982

Spolupracovala s řadou umělců a režisérů, včetně Jiřího Adámka (*Řekni něco*, 2013), Spitfire Company (*Hlas Anny Frankové*, NoD, 2007), Jana Friče a Jana Nebeského.

Vladimír Kokolia
* 1956

— pedagog, malíř, vizuální umělec
Žije a pracuje ve Veverské Knínici a v Praze. Zorganizoval více jak 90 samostatných výstav a zúčastnil se více než 300 skupinových výstav. Zpěvák a textař skupiny E Band (1986–1998), Cena Jindřicha Chaloupeckého (1990), Cena Dalibora Chatrného (2012).

Igor Korpaczewski

— pedagog, malíř, hudebník, vizuální umělec
Jeho práce se skládají především z figurální reprezentace ostatních. Jeho model je zřídka specifikován (portréty jsou anonymní) a jedná se především o individuální, izolované postavy.

Michal Pěchouček
* 1973

— malíř, scénograf, režisér, fotograf
I deset let po svém uvedení do divadla v roce 2005 stále působí Michal Pěchouček jako exotický, a to dokonce i v alternativních divadelních kruzích, ve kterých se pohybuje s diskretní excentricí.

Jana Preková
* 1956

— pedagožka, kostýmní výtvarnice, světelná designérka, scénografka, vizuální umělkyně
Spoluzakladatelka Ateliéru scénografie a kostýmní tvorby na JAMU a Ateliéru tělového designu na Fakultě výtvarných umění VUT v Brně. Spolupracuje s režisérem Janem Nebeským. Pracuje na experimentálních a zavedených uměleckých / sociálních projektech.

ture will blend into a sweet, fluid Nebeský party. Café NoNa at the National Theatre will host a 'live archive' of performing artists. The eleventh day of the SWEET / SWEET / SWEET festival will consist of the works of Jan Nebeský's close colleagues – visual artists, artists of the younger generation and musicians. The art of recycling, a social sculpture, word as an object, "fresh trash". Disorganized, free, open and sweet, combinations of complete chaos and maximum accuracy – the SWEET / SWEET / SWEET Nebeský Festival.

Jana Preková: SWEET/SWEET/SWEET – Nebeský Festival, National Theatre, New Stage, Café NoNa and the Piazzeta of the National Theatre, 2015

Egon Tobiaš, Lucie Trmíková: SWEET/SWEET/SWEET, Prague, 2015, director: Jan Nebeský, music: Jan Šíkl in collaboration with other artists, scenography: Jana Preková in collaboration with other artists

The SWEET – Nebeský Festival (curated by Jana Preková) will take place at the New Stage, Café NoNa and on the Piazzeta of the National Theatre. Visitors will participate in a day-long event, improvised within the a format determined by the artists themselves.

She has collaborated with a number of artists and directors, including Jiří Adámek (*Say Something*, 2013), Spitfire Company (*The Voice of Anne Frank*, NoD, 2007), Jan Frič and Jan Nebeský.

— teacher, painter, visual artist
Kokolia lives and works in Veverské Knínice and Prague; he has organized more than 90 solo exhibitions and participated in 300 group exhibitions; vocalist and lyric writer of E band (1986–1998), Jindřich Chaloupecký Prize (1990), Dalibor Chatrny Prize (2012).

— teacher, painter, visual artist
He is a painter and musician. His works mainly consist of figural representations of others. The model is rarely specified (portraits are anonymous) and are mostly individual, isolated figures.

— painter, scenographer, director, photographer
Ten years after his entry to theatre in 2005, Michal Pěchouček still comes across as exotic, even in alternative theatre circles, where he moves with a discreet eccentricity.

— teacher, costume designer, lighting designer, scenographer, visual artist
Cofounder of the JAMU Scenography and Costume Department and Body Design Department of FaVU UT Brno. Collaborates with director Jan Nebeský. Works on experimental and established art / social projects.

Tomáš Ruller
* 1957

— pedagog, scénograf, mediální umělec, sochař, architekt

Pracuje pro média a performance art už od 70. let. Jako spoluzakladatel uskupení East-West / School of Attention & Black Market organizoval Open Situation European Projects. Je profesorem výtvarného umění.

Jan Štěpánek

— scénograf

V roce 1997 dokončil studium scénografie DAMU pod vedením prof. Jana Duška. Poté začal pracovat v divadle a zabýval se především experimentálními pracemi. V roce 2003 začal učit scénografi na JAMU v Brně. Také pracuje na televizních projektech a účastní se výstav.

Margita Titlová-
Ylovsky

— pedagožka, malířka, vizuální umělkyně

Dříve se soustředila na expresivní kresbu a malování, které přechází do živého umění díky její fyzické koncepci a světskosti. Nyní se soustředí na objekty a instalace.

Petra Vlachynská

— kostýmní výtvarnice, scénografka

Spolupracovala s řadou umělců a režisérů, včetně Jana Nebeského (*Peklo – Dantovské variace*, NoD 2014), Spitfire Company (*Krevety à la Indigo*, Palác Akropolis, 2013), Jana Friče (*Kokkola*, 2011) a Braňu Holička (*Demokracie*, divadlo Minor, 2014).

Per Olov Enquist:
Blanche and Marie,
Theatre on the
Balustrade, Prague,
2009, director: Jan
Nebeský, set: Jan
Štěpánek, costumes:
Jana Preková, photo:
Bohdan Holomíček

— teacher, set designer, media artist, sculptor, architect

He has worked in media & performance art since the 1970s. As cofounder of East-West / School of Attention & Black Market movement, he has organized Open Situation European Projects. He is a Professor of Fine Arts.

— scenographer

After graduating from DAMU in Prof. Jan Dušek's stage design class of 1997, he started to work in theatre, concentrating mostly on experimental works. In 2003 he started teaching stage design at JAMU in Brno. He also works on TV projects and participates in exhibitions.

— teacher, painter, visual artist

She previously focused on expressive painting and drawing which, crossing over into action art thanks to her physical conception and temporality. She now concentrates on objects and installations.

— costume designer, scenographer, fashion designer
Petra Vlachynská has collaborated with several artists and directors, such as Jan Nebeský (*Inferno – Dante Variations*, NoD 2014), Spitfire Company (*Prawns à la Indigo*, Palác Akropolis, 2013), Jan Frič (*Kokkola* 2011) and Braňu Holiček (*Democracy*, Minor, 2014).

2/2 + 0,5° Společná expozice studentů scénografie DAMU a JAMU

kurátor / curator:
Kateřina Bláhová,
Marie Jirásková,
Jana Preková,
Jan Štěpánek

autoři tématu /
authors of theme:
Standa Cibulka,
Anna Chrtková,
Juliána Kvíčalová,
Markéta Šlejmarová

Expozice české studentské sekce v Kafkově domě se zúčastní Divadelní fakulta Akademie múzických umění (Katedra scénografie a Katedra alternativního a loutkového divadla) a Divadelní fakulta Janáčkovy akademie múzických umění (Ateliér scénografie a Ateliér světelného designu).

V pojetí společného prostoru se studenti rozhodli reflektovat politicky aktuální téma hranic, možnost jejich posouvání, překračování, dodržování, boření, vytváření či zneužívání. Předmětem expozice nejsou pouze hranice ve fyzickém smyslu slova, ale i v přenesených významech jako jsou hranice reality, hranice divadla nebo hranice tvorby.

Celkové pojetí prostoru české studentské sekce, ve které se setkají katedry s různým přístupem k výuce scénografie, bude oscilovat mezi instalací a performancí. Místnost v Kafkově domě je členěna tak, aby částečně umožnila prezentaci jednotlivých kateder a zároveň byla platformou pro společné zpracování zvoleného tématu hranic, tzn. místa, které rozděluje, ale zároveň spojuje. Bude zkoumáno, ve kterých pasážích může být tato uměle vytvořená hranice narušena, kde se oddělené světy prolínají a jak. Zdali je hranice silná půl metru, nebo je naopak tenká a křehká jako papír, anebo je jen formou nehmatatelné metafory.

Orson Welles: *Citizen Kane*, set design: Jiří Karásek (DAMU)

2/2 + 0,5° A joint exposition of scenography students from DAMU and JAMU

Both the Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague (the Department of Scenography and the Department of Alternative and Puppet Theatre) as well as the Theatre Faculty of the Janáček Academy of Music and Performing Arts (the Scenography Studio and the Lighting Design Studio) will participate in the Czech Student Section expositions that will be held in Kafka's House.

In relation to the concept of common space, the students have decided to reflect the currently hot political topic of borders: the ability to shift borders, to cross them, to destroy them or to respect them, to create them or to abuse them. The subject of the exposition does not however include borders only in their physical sense, but also their figurative interpretation, such as the borders of reality, the borders of theatre, and the borders of creation.

The overall interpretation applied to the space used by the Czech Student Section, which brings together departments that have different approaches to stage design, ranges from installations to performances. The layout of the exhibition room in Kafka's House allows the individual departments to present their own separate projects, but, at the same time, also provides a platform where they can introduce their joint interpretation of the selected topic of borders, i.e. the room offers spaces that divide, yet also join. The exposition explores those areas where an artificially created border can be broken, where the separate worlds can intermingle and how they can blend ... whether a border is half a meter thick or only as thin and fragile as paper, or if it is just an intangible metaphor.

kurátor / curator:
Nikola Tempír

studentští kurátoři /
student curators:
Jan Tereba, Mariana
Kuchařová

2/2

Katedra scénografie DAMU

Studenti katedry scénografie DAMU zachytili ve své instalaci tvůrčí atmosféru, panující v ateliéru, kde se prolíná studentská tvorba s dalšími emocemi „civilního“ života. Naše studium je zde předvedeno jako studentská proměnná pocitová situace, kdy milujeme divadlo a jeho nezaměnitelnou atmosféru, avšak vše v divadelním světě je pro nás zcela nové, překvapivé a zpravidla poněkud jiné, než jsme si dříve představovali. Instalace reflektuje místo kde žijeme, bydlíme, milujeme. Místo, kde jsme šťastní, rozechvěni, vystrašení. Místo, kde diskutujeme a hádáme se, smějeme se i pláčeme, oslavujeme i truchlíme. Místo, kde se navzájem inspirováme, kopírujeme, ovlivňujeme se. Tyto světy – vnitřní i vnější – jsou zcela nedělitelné. Na jedné straně prožíváme ty nejhlubší emoce z objevování přenáherného světa divadla, potýkáme se s láskami a přátelstvím a zároveň se nás dotýká současná politika a její dopady. Řešíme grandiózní otázky soudobého světa a vedle toho počítáme, z čeho zaplatit večeři. Vysmíváme se starému zapšklému světu a věříme, že ten budoucí proměníme k obrazu svému. To vše ovlivňuje naše duše – jsme šťastní i rozervaní, rozhodní i pochybovační, smělí i bezradní.

To vše chceme našim prostorem vyjádřit. Navazujeme na úctyhodné myšlenky, které se zrodily na nejstarší katedře scénografie na světě. Jsme si vědomi této kontinuity, ale chceme vidět scénickou realitu zcela nově a netradičně, chceme nacházet zcela nová scénická vyjádření, protože my vidíme svět jinak, než naši rodiče nebo prarodiče. Důležitost přikládáme rozdílným situacím. Črtáme, kreslíme, malujeme, lepíme a barvíme, brouzdáme na internetu a neúnavně objevujeme nové souvislosti a úhly pohledu. Věříme, že se nám to podaří.

Vystavujeme naše skicy, kresby, makety i návrhy našich spolustudentů z posledních čtyř let, kteří už katedru opustili a vydali se za velkým dobrodružstvím. Za dobrodružstvím hledání scénografie.

studentští kurátoři /
student curators:
Jitka Pospíšilová
a Lucie Wildtová

Katedra alternativního a loutkového divadla DAMU

Expozice Katedry alternativního a loutkového divadla (KALD) DAMU v Kafkově domě je pozvánkou k setkávání, pobytu a seznamování v prostoru v Cihelné ulici, který studenti nazvali PQ Squat. Tento prostor by se měl stát ideálním místem trávení volného času, ve kterém hlavně studenti naleznou prostor pro diskusi a zábavu. Prostor je pojat jako velký byt, ve kterém je každé místnosti přidělena určitá funkce a od ní se pak odvíjí i její vizuální pojetí. Tyto funkce se mohou během PQ měnit. Návštěvník tak bude stále překvapován a zároveň udržován ve střehu a nejistotě. Naleznete zde skleník, sklep, koupelnu, noclehárnu, domácí kapli, dětský pokoj, jídelnu, obrazárnu atd. V otevřených hodinách výstavy PQ v Kafkově domě, bude mezi

2/2

DAMU Department of Scenography

In their installation, the students from the DAMU Department of Stage Design have captured the creative atmosphere that rules in their design studios, where the students' creativity intermingles with other emotions from "civilian" life. Our studies as presented here show how our sensations as students are transformed, as people who have always loved the theatre and its irreplaceable atmosphere, but for whom everything in the theatre world is entirely new – it is surprising and, as a rule, somewhat different from how we originally thought it would be. The installation reflects the place where we live ... where we stay ... where we love ... where we are happy, excited, frightened ... where we discuss and argue ... where we laugh and cry ... where we celebrate and where we mourn. It is a reflection of how we inspire each other, copy each other, and have an influence on each other. These "worlds" – both internal and external – are indivisible. On the one side we experience the deepest possible emotions associated with discovering the extraordinary beauty of the theatre world, we find love and friendship, but, at the same time, we are affected by current politics and its effects. We solve grandiose issues of the present-day world, but, at the same time, we have to worry where our next meal will come from. We laugh at the bitter old world and firmly believe that we will transform the future world to match our image of it. This all has an influence on our souls – we are happy, yet torn; decisive, yet doubtful; bold, yet helpless.

We are exhibiting our sketches, drawings, and mock-ups as well as the designs of our fellow students from the past four years, who have already left the department and embarked on their great adventure – their adventure in the search for stage design.

DAMU Department of Alternative and Puppet Theatre

The exposition prepared by the DAMU Department of Alternative and Puppet Theatre in Kafka's House is an invitation to meet, stay, and get acquainted in a space on Cihelná Street, which the students have named the PQ Squat. This space is intended to be the ideal spot to spend leisure time, where primarily students will meet for discussion and entertainment. The space as conceived as a large apartment, in which each room has been designated for a specific purpose and the entire visual concept then evolves from this function. These functions may change over the course of the PQ. Visitors will thus continue to be surprised and also kept in an attentive state of uncertainty. You will find a winter garden, cellar, bathroom, dormitory, family chapel, children's room, dining room, picture gallery, and other specific purpose areas. During the opening hours of the PQ exhibition in Kafka's House, live videos will be streamed in the space between Cihelná Street and Kafka's House. The cameras will

Cihelnou a Kavkovým domem probíhat live streaming videa, kdy se kamera bude náhodně (nebo zcela záměrně) pohybovat po místnostech a přenášet dění z PQ Squatu na obrazovky v Kavkově domě v expozici KALD DAMU. Součástí expozice bude i text v mnoha jazycích, který bude zvat návštěvníky k osobní návštěvě PQ Squatu. Tím, že pozvání přijmou a do Cihelné ulice přijdou, se mohou stát součástí obrazu přenášeného do Kafkova domu, budou moci ovlivnit, co jiní návštěvníci v expozici uvidí.

randomly (or maybe entirely intentionally) move from room to room and broadcast the activity in the PQ Squat on screens located in the Department of Alternative and Puppet Theatre exposition in Kafka's House. The exposition will include text in many languages inviting visitors to drop in to the PQ Squat. If they accept the invitation and visit Cihelná Street, they will become a part of the images transmitted from Kafka's House and thus have an effect on what other exposition visitors see.

The Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague, Department of Stage Design, Department of Alternative and Puppet Theatre

Jiří Karásek, Anna Forstová, Jennifer Bailey, Lituhayu Cahaya, Mariana Kuchařová, Jan Tereba, Vasilisa Kharchevka, Lenka Kristiánová, Eleanor Pinkavová, Paulína Bočková, José Alejandro Gonzáles, Tiber Yilmaz, Enric Porta Sàrries, Olga Macutkevič, Alena Dziarnovich, Olga Ermakova, Jovana Gospavic, Tereza Gsöllhoferová, Eva Justichová, Pavel Morávek, Lucie Heřmánková, Lukáš Mathé, Patrik Janka, Polina Akhmetzhanova, Michaela Semotánová, Anežka Straková a Barbora Malenínská a většina studentů KALD DAMU/and the majority of the students from the DAMU Department of Alternative and Puppet Theatre

DAMU: Study of
Performing Space,
photo: DAMU

JAMU

kurátor / curator:
Kateřina Bláhová,
Marie Jirásková,
Jana Preková,
Jan Štěpánek

autoři tématu /
authors of theme:
Standa Cibulka,
Anna Chrtková,
Juliána Kvíčalová,
Markéta Šlejmarová

0,5°

Česká hospoda představuje stálou hodnotu v burácejícím vesmíru nejistot.

Výstava JAMU je hluboko zakořeněna v tradičním českém prostředí – v místě, kde se každý může potkat s každým. Kde se nad půllitrem piva probírají důležitá témata jako počasí, hudba nebo politika. Zde se definují a zkoumají nové a skutečné hodnoty české kultury. Prostorová laická smyčka obsahující krásu české identity a sdílený prostor pro všechny. Stejně jako Česká republika je i ona zemí „bez hranic“, která je otevřená pro každého.

Pulzující a klimaticky proměnlivý prostor, půlnoční karaoke, tancování, večírky pro všechny. Prostor přestává být třídídimenzionální a stává se multidídimenzionálním. Čech coby strážce celosvětových hodnot jako: „Nepustíme sem žádné UFO“... Poetická expozice, nad kterou se vznáší delikátní poselství se špetkou „ožraly“. Esence místa, kde se rodí a umírají ideály.

JAMU vystupuje na PQ s touto instalací, která byla vytvořena jako společný projekt studentů oboru Scénografie a oboru Světelného designu.

Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno, Faculty of Theatre, Department of Stage Design and Department of Lighting Design

Il tabarro,
set: Eliška Konečná,
photo: JAMU Archive

0,5°

The Czech pub is a stable value in a roaring universe of insecurities.

JAMU Exposition is deeply rooted in its traditional Czech surroundings – a place where everyone meets anyone. Where the major topics like weather, music, or politics are discussed over a pint of beer. Here, new and real values of the Czech culture are defined and scrutinized. A spatio-temporal loop containing the beauty of the Czech identity, a shared space open to everyone, just like the Czech Republic, a land ‘without frontiers’ and open to everyone.

A pulsing and climatically variable environment, midnight karaoke, dancing, parties for everyone. The space ceases to be three-dimensional and becomes multidimensional. A Czech as the guardian of planetary values a.k.a. “We’re not gonna let the UFO in”... A poetical exposition over which a delicate message is floating, a touch of the ‘boozier’, the essence of a place where the world and ideals are born and destroyed.

JAMU presents itself at PQ with this installation, which was created through a joint project by students of the Department of Stage Design and the Department of Lighting Design.

Divadelní prostor /
Performing Space

výstava / exhibition

kurátor / curator:
Ivo Kristián Kubákautor tématu /
author of theme:Ivo Kristián Kubák,
František Týmal,
Ivana Kanhäuserová
a kol.výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Ivana Kanhäuserová**GOLEM Cube**

GOLEM Cube je unikátní multimediální interaktivní čtyřplátnová videoinstalace, která přímo navazuje na inscenaci GOLEM Štvanice na stejnojmenném pražském ostrově. Úspěšný a oceňovaný projekt, který se odehrával v původně opuštěné vile č. p. 858, poprvé v Česku použil inscenační metodu imerzivního divadla. Divadla, které diváka zcela obklopuje.

Dvacetičlenný tvůrčí tým proměnil tři patra klasicistní vily a její okolí v dějiště mystického detektivního románu pražského německého spisovatele Gustava Meyrinka Der Golem. Celý prostor v divadle na tři hodiny ožil, stal se alternativní realitou, ve které se odvíjí paralelní příběhy, splétaly a rozplétaly se sítě vztahů a divák si musel, jako detektiv a voyer, sám nalézat situace a skládat si svůj nezaměnitelný příběh. Inscenace byla poprvé uvedena v září 2013 a třicítka herců se do objektu vrátila znovu i v dubnu 2014; tehdy také byla tato událost přetvořena do své výstavní podoby. Propojením audiovizuální záznamu, divadelní i filmové režie, herectví, scénografie, designu a polyekranové instalace se divákovi zprostředkovává původní divadelní zážitek pomocí všeobklopující projekce. Díky GOLEM Cube je možno přehledně sledovat jak celé dramatické situace, tak ta nejjemnější herecká gesta a scénografické detaily, jedinečnou atmosféru, prostor a výtvarnou podobu původní inscenace.

Instalace je vystavena v nově otevřeném kulturním prostoru VILA Štvanice, který byl objeven, získán a rekonstruován právě díky inscenaci GOLEM Štvanice.

„...je to podivné, dráždivé neuspořádané a obtížně sledovatelné divadlo-nedivadlo, a právě to je jeho hlavním půvabem.“ (Vladimír Mikulka, 7. 9. 2013).

Informace o instalaci GOLEM Cube: www.golemcu.be
Informace o divadelní produkci GOLEM Štvanice: www.golemstvanice.cz
Informace o VILE Štvanice: www.vilastvanice.cz

G. Meyrink, I. K. Kubák,
F. Týmal, I. Kanhäuserová
et al.: **GOLEM
Cube**, VILA Štvanice,
Praha, 2014, director:
I. K. Kubák, set: V. Ben-
derský, D. Březinová,
A. Hrušková, R. Jasková,
I. Kanhäuserová,
M. Kuchařová, J. Myslín,
M. Špitálský, P. Vítek,
costumes: A. Hrušková,
photo: F. Týmal

GOLEM Cube

GOLEM Cube is a unique multimedia interactive video installation utilizing four screens. It is inextricably linked to the GOLEM Štvanice theatre production, held on the eponymous island in Prague. The successful, highly-rated project, which took place in an originally abandoned villa, house number 858 on Štvanice island, was the first in the Czech Republic to use the immersive theatre staging method, which entirely surrounds the spectator.

The twenty-strong creative team transformed three floors of the Classicist villa and its surroundings into the venue of the mystical detective novel The Golem by Prague-German writer Gustav Meyrink. The entire area came to life during the three-hour play – an alternative reality in which parallel stories evolved and a complex net of relationships was spun. The spectator had to take on the role of a detective and a voyeur in order to figure out situations on their own and put together their own, unique story. The theatre production was launched in September 2013 and 30 actors returned to the venue in April 2014, when the event was transformed into its own exhibition. The interconnection of audiovisual recording, theatre, film, scenography, and the polyekran installation conveys the original theatre experience via an all-encompassing projection. Thanks to GOLEM Cube it is possible to holistically observe complete dramatic situations, as well as the most subtle dramatic gestures and scenographic details, as well as the incomparable atmosphere, space and creative form of the original theatre production.

The installation is being exhibited in the newly opened cultural venue VILA Štvanice, which was discovered, acquired and reconstructed thanks to the GOLEM Štvanice theatre production.

Information about the GOLEM Cube installation: www.golemcu.be
Information about the GOLEM Štvanice theatre production: www.golemstvanice.cz
Information about the VILA Štvanice venue: www.vilastvanice.cz

Ivana Kanhäuserová
* 1982Ivo Kristián Kubák
* 1977František Týmal
* 1987

Spolupracovala s řadou umělců a režisérů, včetně Jiřího Adámka (Řekni něco, 2013), Spitfire Company (Hlas Anny Frankové, NoD, 2007), Jana Friče a Jana Nebeského.

Absolvent Katedry teorie a kritiky a Katedry režie, získal titul PhD na Katedře alternativního a loutkového divadla (DAMU), programátor, publicista a umělecký režisér v nezávislé divadelní skupině Tygr v tísni.

Experimentální filmař, jehož práce leží na rozcestí mezi stříbrným plátnem a prkny, která znamenají svět. Jeho práce je zasvěcena světlu a zvuku, při jehož poslechu vnímáme více než běžný, normální pocit, ale pociťujeme jej jako neoddělitelnou součást inscenace.

She has collaborated with a number of artists and directors, including Jiří Adámek (Say Something, 2013), Spitfire Company (The Voice of Anne Frank, NoD, 2007), Jan Frič and Jan Nebeský.

Graduate of Theory and Criticism and Directing, PhD at the Department of Alternative and Puppet Theatre (DAMU, Prague), programmer, publicist and artistic director of Tygr v tísni independent theatre group.

František Týmal is an experimental filmmaker whose work lies midway between the silver screen and the theatre stage. His work is dedicated to light and sound, which becomes more than a common, natural feeling, but immanent matter.

Předměty / Objects

Katovský meč / Executioner's Sword – National Theatre Prague → 304
Korunka / Crown – National Theatre Prague → 304
Kouzelný cirkus / Wonderful Circus – Laterna magika Prague → 304

Tvůrci / Makers

Trumpety na nebi: neposlušné dvojče / Trumpets in the Sky: The Naughty Twin – T.I.T.S. → 318
Tragédie o čtyřech dějstvích / A Tragedy in Four Acts – Rudolf Skopec, Ladislav Vondrák → 318
Kyneme / Leavening – GengBeng – Jana Zimčíková a Martina Oškrdová → 318

Kmeny / Tribes

Post-apokalyptický oblek / Post-apo Suit – Eva Justichová → 330
Potřebujeme hrdiny / Needed Heroes – Tereza Gsöllhoferová → 330
Outcidre – Budil Theatre School → 330
Králové buskingu / Kings of Busking – Spielraum Kollektiv – Linda Straub, Mathias Straub → 330
Budouhřdina / Futuhero – Hana Frišonsová → 330
Theatrum Politicum Turbulentis – DAMU Praha → 330
Říše zvířat / Animal Kingdom – Kamila Polivková → 330
Labutě / Swans – Simona Rybáková → 330
Luxury / Luxury – Tereza Hrzánová, Kateřina Štefková → 330
Cesta / The Trip – Jitka Pospíšilová → 330

Don Juan, set design:
Markéta Šlejmarová
(JAMU), photo:
archive of JAMU

Salon of Czech
Scenography (JAMU),
photo: archive of
JAMU

Wang Renjie: *The Peony Pavilion*, Beijing North Kun Opera Theatre, Mei Lanfang Grand Theatre, Beijing, 2014, director: Qijing Cao, Chunlan Xu, set: Xinglin Liu, costumes: Lin Lan, photo: Xinglin Liu

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

kurátor / curator:
Xinglin Liu

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Zeen Tan

další spolupracovníci /
other collaborators:
Zhuojun Wang

Mlha nebo Nemlha

1) V jedné ze svých nejznámějších básní píše čínský básník dynastie Tchang, Po Ťü-i:

Květ není květem, mlha není mlhou,
přichází o půlnoci a zmizí za svítání.
Přichází jako letní snění – jak dlouho, než zase zmizí?
Zmizí jako ranní oblak, beze stopy.

Obraz květiny a mlhy je často užíván v klasické čínské literatuře k naznačení prchavosti věcí / života. Pro naši interpretaci tématu „Počasí“ pro PQ'15 jsme si vybrali tuto představu doplněnou o čínskou estetiku a perspektivu.

2) Téma „Počasí“ pro PQ'15 vyzývá zúčastněné země a regiony k průzkumu možných implikací a inspirací, které může fenomén klimatu nabízet umělcům a k (opětovnému) utváření „prostupných hranic náhodného, neznámého a záhadného“. Mlha může být například považována za „mrak dotýkající se země“, zatímco scénografie ji může chápat jako umění, díky kterému se stanou na (prchavý) okamžik výtvoři naší imaginace hmatatelnými.

Počasí odkazuje jak na klima v daném prostoru a času, tak i na atmosféru scénografie vytvořenou v prostoru a skrze čas. Scénografie může fungovat v našem chápání prostoru a času stejně jako měnící se počasí. „Když hovoříme o počasí, míváme tím atmosféru, něco prchavého a nepostižitelného, míváme tím stabilitu a nestabilitu – v rovnováze, v rytmu a náladách

Fog or Not Fog

1) In one of his well-known poems, Chinese Tang-dynasty poet Bai Juyi wrote:

The bloom is not a bloom, the mist not mist,
At midnight she comes, and goes again at dawn.
She comes like a spring dream – how long will she stay?
She goes like morning cloud, without a trace.

The image of flower and fog is often employed in classical Chinese literary culture to imply the ephemerality of things / life. We chose this image to show our interpretation of the “Weather” theme for PQ'15, tinging it with Chinese aesthetics and perspectives.

2) The “Weather” theme for PQ'15 invites the participating countries and regions to explore the possible implications and inspiration that climate phenomena might offer to artists, and to (re)shape “the permeable borders of the accidental, the unknown and the mysterious.” For instance, fog may well be perceived as “a cloud that touches the ground,” while scenography may be understood as an art by which the imagined is made tangible for a (fleeting) moment.

Weather refers both to the climate of a given place and time, and to atmosphere of scenography created in space and through time. Scenography may work on our perception of space and time, just as changing weather does. “When we talk of weather we talk of atmosphere, of the ephemeral and the intangible, stability and instability – of balance, the rhythms and moods of the

jednotlivých ročních období, míváme tím tlak a teplotu, pohyb a změnu stavu a možná také něco neznámého a nevědouceho, nechtěného a náhodného. Při rozmluvách o Scénografii je náš slovník podobný.“

Britský scénograf Simon Banham a zároveň kurátor tématu „Počasí“ se domnívá, že je nezbytné rozjímat nad tímto tématem nejenom z perspektivy národní, ale i z perspektivy etnické. Námi navržený námět pro Sekci zemí a regionů, který jsme pojmenovali Mlha nebo Nemlha, rozšiřuje hlavní téma doslovným a metaforickým přidáním perspektivy čínské kultury.

3) Téma „Počasí“ se silně shoduje s chápáním měnícího se světa v tradiční čínské filozofii. Jak napsal Lao-c' ve své knize Tao te ťing:

Díváme se, ale nevidíme nic,
nazýváme to nepostižné.
Nasloucháme, ale neslyšíme nic,
nazýváme to jemné.
Hmatáme, ale nenahmatáváme nic,
nazýváme to nepatrné.
Toto trojí je nevyzpytatelné,
proto splývá v jediné.
Jeho hořejšek není světlý,
jeho dolejšek není tmavý.
Nepřetržitě proudící, nemůže být pojmenováno.
Vrací se opět tam, kde není nic.
Tomu se říká beztvář tvar,
bezpodobná podoba,
neviditelný obraz.

Popsal stav, jenž nezačíná ani nekončí, navždy se proměňuje, ale je nemožné jej pojmenovat a vždy se navrací k nehmotnosti. Jinými slovy představuje beztvář tvar a bezpodobnou podobu.

V jeho textech se také můžeme dočíst, že „hurikán nikdy nevydrží po celé ráno, stejně jako bouřka celý den“ a „Návratnost je pohybem tao, poddajnost je projevem tao. Nebesa a země i všechno tvorstvo mají svůj vznik v bytí; bytí má svůj vznik v nebytí.“. To vše ukazuje na měnící se, avšak opakující se cyklus, jakým prochází i počasí. Máme v úmyslu odhalit takové vlastnosti a svět na nich založený skrze náš námět Mlha nebo Nemlha.

4) Inspirace v procesu umělecké tvorby se objevuje a mizí přesně jako mlha v měnícím se počasí. Jsou to často pouze náhodné a nepředvídatelné okamžiky. Takové magické momenty potkají pouze vytrvalé, chytré a citlivé umělce, kteří jsou schopni je pevně uchopit a využít jich. Doufáme, že se nám skrze náš námět podaří o tomto fenoménu a zážitku informovat a reflektovat jej. Také se budeme snažit upozornit na historické, kulturní a přírodní faktory, které, ačkoli jsou neviditelné, mají též silný vliv na uměleckou tvorbu.

seasons, pressure and temperature, movement and transition, and perhaps, the unknown and unknowing, the unintentional and the accidental. When we talk of Scenography our vocabulary is not dissimilar.“

British scenographer Simon Banham, the curator of the “Weather” theme, believes that it is necessary to contemplate upon this theme from national and ethnic perspectives. The theme we propose for the countries and regions section, “Fog or Not Fog”, extends the main theme by adding to it, both literally and metaphorically, a perspective of Chinese culture.

3) The theme of “Weather” strongly coincides with the understanding of the changing world in traditional Chinese philosophy. As Lao Tzu stated in the Tao Te Ching:

Because the eye gazes but can catch no glimpse of it,
It is called elusive.
Because the ear listens but cannot hear it,
It is called the rarefied.
Because the hand feels for it but cannot find it,
It is called the infinitesimal.
These three, because they cannot be further scrutinized,
Blend into one.
Its rising brings no light;
Its sinking, no darkness.
Endless the series of things without name
On the way back to where there is nothing.
They are called shapeless shapes;
Forms without form;
Are called vague semblances.

He described a state that neither begins nor ends, that is ever changing yet is impossible to name, and that always returns to the intangible. In other words, it is a shapeless shape and form without form.

We may also read in his writing lines such as “a hurricane never lasts a whole morning, nor a rainstorm all day”, and “in Tao the only motion is returning; The only useful quality, weakness. For though all creatures under heaven are the products of Being, Being itself is the product of Not-being”, all pointing to the changing yet repeating cycling, like weather. We intend to reveal such qualities and the world view based on them through our theme, “Fog or Not Fog”.

4) Inspirations in the process of artistic creation come and go just like fog or changing weather. The moments are more often than not accidental and unpredictable. Only persistent, sharp-minded and sensitive artists may find and grasp such magical moments. Through our theme we hope to report and reflect these phenomenon and experience. We also try to call attention to historical, cultural and natural factors which, albeit invisible, have a profound effect on artistic creation.

5) Náš námět je i o dočasném a prchavém charakteru divadelního vystoupení, charakteru, kterému se nemusíme vyhýbat nebo se jím dát strhnout. Divadlo má stejnou krásu nepostižitelnosti, nepředvídatelnosti a prchavosti jako mlha. Tyto estetické hodnoty poskytují divadlu jeho smysl bytí. A je umělcovým posláním takové momenty zachytit a použít. Momenty, které mu nabízejí možnosti umocnit nebo zesílit svět okolo nás.

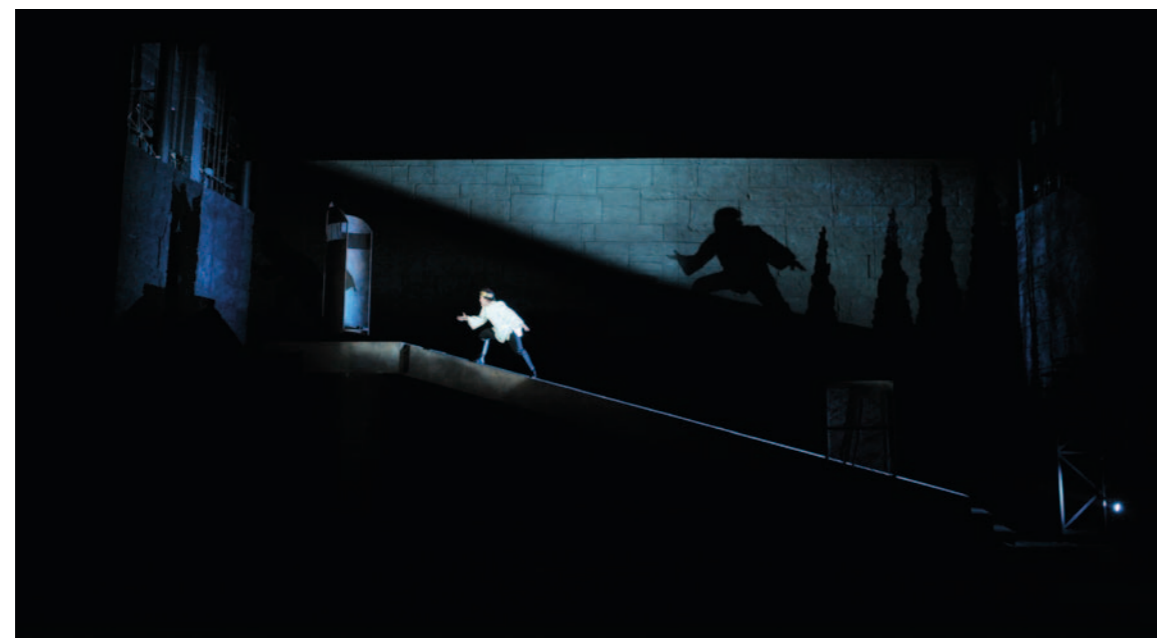
6) Funkce a významy scénografie musí být provedeny v kombinaci s dalšími faktory procesu vystoupení, stejně jako je klima ovlivněno vícerymi podmínkami počasí. Skrze náš námět chceme zdůraznit, že scénografie by měla zůstat otevřena všem divadelním faktorům, včetně vystupujících a diváků, stejně tak jako dalším syntetickým možnostem nebo faktorům, které se jednou teprve objeví.

7) Počasí také odkazuje na jevištní poznámky nebo požadavky, které můžeme nalézt v mnoha slavných divadelních hrách. Zde můžeme hovořit o další interpretaci nebo další vrstvě interpretace našeho tématu Mlha nebo Nemlha. Na divadelním jevišti se mlha, stejně jako déšť, vítr, sníh a blesk, může objevit jedině za užití technického vybavení. Jinými slovy, mlha na jevišti není mlhou ve skutečnosti. Divadelní publikum si je samozřejmě velmi dobře vědomo, že se jedná pouze o imitaci skutečného světa, ať už je to imitace šikovněji nebo hůře provedená. Jestli jim to vadí nebo nevadí, je určeno vztahem mezi vystupujícími a diváky a imaginativním charakterem jeviště. Nakonec, jeviště představuje v nejlepším případě paralelu ke skutečnému světu, ne svět samotný.

5) Our theme is also about the temporal and elusive nature of theater performance, a nature that we need not avoid or overcome. Theater possesses the same beauty of elusiveness, unpredictability and ephemerality as fog. It is these aesthetic values that provide theater its raison d'être. And it is the artist's mission to grasp and employ such moments that provide him with possibilities to intensify or amplify the world around us.

6) The functions and meanings of scenography must be carried out in combination with other factors in the process of performance, just as a climate is shaped by various weather conditions. Through our theme we intend to emphasize that scenography should remain open to all theater factors, including performers and audience, as well as other synthetic possibilities, or such factors which are yet to emerge.

7) Weather also refers to the stage directions or requirements found in many famous plays. There may be another interpretation, or another layer of interpretation, of the theme "Fog or Not Fog". On the theatrical stage, fog, as well as wind, rain, snow and thunder is produced using technical devices. In other words, fog on stage is not fog in reality. The theater audience knows very well that it is only an imitation of the real world, even if a make-believe imitation. This is determined by the performer-audience relationship and the imaginative nature of the stage. After all, the stage is at most a parallel of the real world, rather than the real world itself.

William Shakespeare: *Macbeth*, Guangzhou Dramatic Arts Centre, 2014, director: Xiaodi Wang, set and photo: Qiao Ji

Guangjian Gao
* 1961

— scénograf
Hlavní Inspektor scénografie v Národním centru performativního umění v Pekingu. Viceprezident Čínského institutu scénografie.
Cchaj Fu-čchao: Napříč říší se k němu otočila všechna srdce, Beijing Opera Theatre, National Centre for the Performing Arts, Peking, 2012, režie: Čang I-mou
Scénograf a režisér se pokoušejí užívat principu estetiky, čínské tradiční umění a tradiční operní jeviště pro vytvoření nového stylu Pekingské opery.

Sheng Han

— scénograf
Prezident a profesor Šanghajské divadelní akademie. Viceprezident Čínského institutu scénografie. Vystavoval na PQ 1987.
Li Li: Ťin Sung, Šanghajské Velké divadlo / Společnost Šanghaj Ťing-ťü, 2013, režie: Li Siao-pching
Spisovatel Dynastie Čching Ku Čen-kuan je známým autorem hry *Ťin Sung*, ve které se intelektuál pracující pro vládu a snaží zachránit svého přítele Wu Čao-čchien. Nicméně když se po 20 letech oba konečně opět střetnou, je Ku zklamán, že Wu už není stejným člověkem jako dříve a oba dva se zdají být odcizeni.

Qiao Ji

— scénograf
Research Institute of Art v Kantonu, viceprezident Čínského institutu scénografie.
William Shakespeare: Macbeth, Dramatic Arts Centre v Kantonu, No. 13 Theatre, Kanton, 2014, režie: Wang Siao-ti
Scénografie se pokouší dosáhnout výstižného a silného způsobu a prostoru k vyjádření atmosféry vystoupení.

Xinglin Liu
* 1953

— scénograf
Je profesorem na Centrální divadelní akademii v Pekingu a je viceprezidentem Čínského institutu scénografie. Je předsedou Čínského centra OISTAT.
Wang Žen-ťie: Pavilón pivoňek, Tradiční opera Kchun v Pekingu, 2014, režie: Čchi-ťing Cchao, Čchun-lan Sü
Dílo *Pavilón pivoňek* od spisovatele Tchang Sien-cu z Dynastie Ming je slavná klasická čínská hra. Scénografie se pokouší kombinovat současný vizuální styl s estetickými principy tradiční čínské opery.
Anton Čechov: Višňový sad, Theatre of the Central Academy of Drama, Peking, 2014, režie: Vladimír Sergejevič Petrov
Čechovova hra *Višňový sad* je pro nás tak známá pro své plynutí času, změny ve společnosti a každý z nás se díky ní cítí nenávratně ztracen. Toto je můj koncept scénografie.

Kedong Liu

— scénograf
Scénograf v Čínském národním divadle v Pekingu.
William Shakespeare: Richard III, Národní divadlo v Číně, Peking, 2012, režie: Wang Siao-jing
Představení Shakespearovy hry s čínskými kulturními prvky.

— set designer
Chief Inspector of Scenography at the National Centre for the Performing Arts, Beijing. Vice-president of the Chinese Institute of Scenography.
Cai Fuchao: Throughout the Empire All Hearts Turned to Him, Beijing Opera Theatre, National Centre for the Performing Arts, Beijing, 2012, director: Zhang Yimou
The designer and the director try to use the principle of aesthetics, Chinese traditional art and traditional opera stage to create a new Beijing Opera style.

— set designer
President and professor at the Shanghai Theatre Academy. Vice-president of the Chinese Institute of Scenography. Exhibited at PQ in 1987.
Li Li: Jin Song, Shanghai Jingju Company, Shanghai Grand Theatre, Shanghai, 2013, director: Li Xiaoping
Qing Dynasty writer Gu Zhenguan is the famous author of *Jin Song*. Gu, an intellectual working for the government, tries to rescue his friend Wu Zhaoqian. However, when Gu is finally reunited with Wu 20 years later, he is disappointed to find that Wu is not the same person any more and the two seem to be estranged.

— set designer
Research Institute of Art in Guangzhou, vice-president of the Chinese Institute of Scenography.
William Shakespeare: Macbeth, Guangzhou Dramatic Arts Centre, No. 13 Theatre, Guangzhou, 2014, director: Wang Xiaodi
The stage design attempts to achieve concise and strong form and space, to express the performance's atmosphere.

— set designer
Currently a professor at the Central Academy of Drama in Beijing, Vice-president of the Chinese Institute of Scenography. Chairman of the China Centre of OISTAT.
Wang Renjie: The Peony Pavilion, Beijing North Kun Opera Theatre, Mei Lanfang Grand Theatre, Beijing, 2014, director: Qijing Cao, Chunlan Xu
Ming Dynasty writer Tang Xianzu's *Peony Pavilion* is a famous classic Chinese play. The stage design attempts to combine a contemporary visual style with the aesthetic principles of traditional Chinese opera.
Anton Chekhov: The Cherry Orchard, Theatre of the Central Academy of Drama, Beijing, 2014, director: Vladimír Sergeevich Petrov
Chekhov's *The Cherry Orchard* is so familiar to us, in the passage of time, in the changes of society, that each and every one of us will feel irretrievably lost. This is my concept of stage design.

— set designer
Stage designer at the National Theatre of China, Beijing.
William Shakespeare: Richard III, National Theater of China, Beijing, 2012, director: Wang Xiaoying
A performance of Shakespeare's story with Chinese cultural elements.

Peiru Miao

— scénograf
Scénograf v Čínském národním divadle pro děti v Pekingu. Viceprezident v Čínském institutu scénografie. Chan Čchun-čchi: Legenda Tai-či, Henan Song and Dance Company, Henan Grand Theatre, Čeng-čou, 2013, režie: Čchen Wej-ja
Scénografie plně začleňuje charakteristiky a prvky čínské kultury. Představení se může chlubit bohatým regionálním stylem.

Qi Sang

— scénograf
Scénograf v Šanghajském centru dramatického umění v Šanghaji v Číně. Albert Ramsdell Gurney: Milostné dopisy, Šanghajské centrum dramatického umění, 2014, režie: Wang Chuan
Milostný příběh muže a ženy, kteří spolu po dobu padesáti let udržují komunikaci.

Zhang Wu

— scénograf
Scénograf v Čínském národním divadle v Pekingu. Jü Chua: Žít, Národní divadlo v Číně, 2012, režie: Meng Ťing-chuej
Podle novely známého autora Jü Chua *Žít*, nejnovější produkce nejvýznamějšího čínského divadelního režiséra Menga Ťing-chueje. Představení bylo předvedeno v mnoha městech v Číně a dostalo se mu kritického uznání a úspěchu u diváků. Stalo se senzací na čínské divadelní scéně.

Zhengping Zhou

— světelný designér
Světelný designér na Institute of Art Research v provincii Če-ťiang. Wang Žen-ťie: Pavilón pivoňek, Tradiční opera Kchun v Pekingu, Mei Lanfang Grand Theatre, Peking, 2014, režie: Čchi-ťing Cchao, Čchun-lan Sü
Světelný design pro *Pavilón pivoňek*.

William Shakespeare:
Richard III, National Theater of China, Beijing, 2012, director: Wang Xiaoying, set: Liu Kedong, photo: Cao Zhigang

— set designer
Stage designer at the China National Theatre for Children, Beijing. Vice-president of the Chinese Institute of Scenography. Han Chunqi: The Legend of Tai Chi, Henan Song and Dance Company, Henan Grand Theatre, Zhengzhou, 2013, director: Chen Weiya
The stage design fully incorporated the characteristics and features of Chinese culture. The performance boasts a rich regional style.

— set designer
Stage designer at the Shanghai Dramatic Arts Centre, Shanghai, China. Albert Ramsdell Gurney: Love Letters, Shanghai Dramatic Arts Center, 2014, director: Wang Huan
A love story about a man and a woman who communicate with each other over fifty years.

— set designer
Stage designer at the National Theatre of China, Beijing. Yu Hua: To Live, National Theater of China, 2012, director: Meng Jinghui
Adapted from the novel by renowned author Yu Hua, *To Live* is the latest production from China's most influential theater director, Meng Jinghui. Touring many cities across China, it has claimed both critical recognition and box office success, becoming a sensation on the Chinese theater scene.

— lighting designer
Lighting designer at the Zhejiang Institute of Art Research. Wang Renjie: The Peony Pavilion, Beijing North Kun Opera Theatre, Mei Lanfang Grand Theatre, Beijing, 2014, director: Qijing Cao, Chunlan Xu
Lighting design for *Peony Pavilion*

Studentská sekce / Student Section

kurátor / curator:
Xinglin Llu

autor tématu / author of theme:
Wei Li, Lvwei Wang

výtvarné řešení / designer of exhibition:
Daqing Sun

Starý vzor a nová témata

Naše expozice se zabývá dvěma důležitými tématy – rovnocennou propagací tradičních kvalit a průzkumem těch současných s cílem představit nejnovější úspěchy ve výuce čínské scénografie. Tři účastníci – Central Academy of Drama, Shanghai Theater Academy a National Academy of Chinese Theater Arts – se mohou pyšnit nejdélsí historií ve výuce čínského divadla a scénografie.

Na těchto školách vyučují uznávaní a zkušení profesoři. Na pozadí sociální a kulturní transformace posledních třiceti let narazily stávající učební metody a předměty na neodolatelné výzvy.

Školy učí podle předchozích oborových modelů a zároveň v různém rozsahu testují a využívají nový studijní plán a podílejí se tak na vývoji učebních metod.

Expozice se zabývá dvěma důležitými tématy – rovnocennou propagací tradičních kvalit a průzkumem těch současných – s cílem představit nejnovější úspěchy ve výuce čínské scénografie.

The Central Academy of Drama, The Stage Design Department

The National Academy of Chinese Theatre Arts, Department of Stage Design

Shanghai Theater Academy China, Stage Design Department

Divadelní prostor / Performing Space

Space Talks & Walks

kurátor / curator:
Wenlong Yan

výtvarné řešení / designer of exhibition:
Wenlong Yan

Kulturní, přirozené a dramatické Divadlo Triune – Divadlo Cchao-lu

Divadlo Cchao-lu je unikátní formou budovy ve tvaru Cchao-lu. Nesídlí v chaotickém centru města. Sídlí v horách daleko od něj.

Divadlo je ušité na míru pro první čínské živé drama ve velkém měřítku, Cchao-lu Ču-ke Liang. Je to jediné velké divadlo na světě postavené z bambusu a trávy. Divadlo jako celek má perfektní kruhový tvar. Je otevřeným amfiteátre. To přirozeně znamená, že každé vystoupení musí použít systém pro zesílení zvuku. Divadlo Cchao-lu je obklopeno patnácti žebříky z bambusu a trávy. Divadlo se skládá z deseti Cchao-lu budov, které mohou být zformovány do oblouku o 180 stupních. Krásné hory jsou scénickým pozadím a staly se nedílnou součástí divadla. Scénografie a představení jsou rozšířeny až na kopec. Jevišťe má

Old Pattern and New Topics

Our exhibition revolves around two important topics – the equal promotion of traditional characteristics and contemporary exploration in order to present the latest achievements in Chinese Stage Arts education. The three participants – the Central Academy of Drama, the Shanghai Theater Academy and the National Academy of Chinese Theater Arts – boast the longest history in Chinese theater and stage art education.

These academies are home to prestigious masters and possess abundant teaching experience. Against the backdrop of social and cultural transformation over the past thirty years, existing teaching methods and subjects have inevitably encountered challenges.

Working on the basis of previous disciplinary models, the schools have tested and made use of new curricula to varying extents, injecting energy into the development of teaching methods.

Our exhibition therefore revolves around two main topics: the equal promotion of traditional characteristics and contemporary exploration in order to present the latest achievements of Chinese Stage Arts education.

Cultural, Natural and Dramatic Triune Theater – Caolu Theater

This is an experimental theater. This is a new drama dream. The Caolu Theatre is a unique form of a Caolu-shaped building. It is not in the bustling city center. It is located in the mountains away from the city.

The Caolu Theatre is a tailor-made theater for China's first large-scale live-action drama, Caolu Zhuge Liang. It is the only large-scale bamboo and grass theater in the world. The theater as a whole is in a perfect ring shape, an open amphitheater. Naturally, this means that any performance must use a sound amplification system. The Caolu Theatre is surrounded by 15 bamboo-grass ladders. The play area consists of 10 Caolu buildings that can be formed into a 180-degree arc. The beautiful natural mountain backdrop has become an integral part of the theater; the scenography and

28 metrů v průměru a obsahuje velký bazén a zvedací platformu.

Kruhový bazén je obklopen dvěma vodními kanály a vnějším jezerem. Pozice 128 na sobě nezávislých projekčních ploch může být kdykoli změněna podle potřeb projekce.

Hlediště (včetně řídicí místnosti) tvoří čtyřpatrová budova ve stylu Cchao-lu, do které je možné usadit 1500 lidí. Třetí a čtvrté patro hlediště obsahuje čajovnu a vyhlídku. Hlediště a jeviště jsou utvořeny v naprosto stejném Cchao-lu stylu. Divadlo je rovněž důležitým turistickým cílem.

Divadlo je 23 metrů vysoké, vnější průměr budovy činí 70 metrů. Exteriér užívá bambus, dřevo a trávu. Dvojitě se stáčející struktura kupole divadla nabízí jednoduchou eleganci a styl (připomínající orientální klasický architektonický styl ve velkém měřítku). Kromě toho, že je zde uváděna hra Cchao-lu Ču-ke Liang, má divadlo ambice stát se mezinárodním festivalovým centrem.

[Předměty/Objects](#) Rekviem 2009 – MG Theater Studio – Liao Shifu → 304

[Kmeny/Tribes](#) Kmen Vivi Carp/Vivi Carp Tribe – Wei Wei → 330
Kmen Vivi Tunkou/Vivi Tunkou Tribe – Wei Wei → 330

Yu Hua: *To Live*, National Theater of China, 2012, director: Meng Jinghui, set and photo: Zhang Wu

performance have been extended onto the hill. The central play area is 28 meters in diameter and includes a large pool and a lifting platform.

The circular pool is surrounded by two waterways and an outside lake. The 128 independent electric projection screens can be changed at any time according to the projection needs.

The audience area (including the control room) is a four-floor Caolu-style building seating 1,500 people. The third and fourth floor of auditorium feature a tea room and a sightseeing space for visitors. The auditorium and stage area keep exactly the same Caolu style. The building has an important tourist value.

The Caolu Theatre is 23 meters high, the building perimeter is 70 meters in diameter. The theater exterior uses bamboo, wood and grass. The theater's double curved dome structure offers simple elegance and style (large-scale Oriental classical architectural style). Besides showing the play Caolu Zhuge Liang, perhaps one day its elegant and unique charm can host a small world theater festival.

Examples from *Through Different Eyes*, Global Stories, 2015, director: Morten Nielsen, set: Julie Forchhammer, photo: André Viking

[Sekce zemí a regionů/Section of Countries and Regions](#)

kurátor / curator:
Sara Vilslev

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Sara Vilslev

další spolupracovníci/
other collaborators:
Julie Forchhammer (design výstavy/
exhibition design), Sara Vilslev, Julie Forchhammer (realizace/realisation), Morten Nielsen Dorte Pedersen, André Viking (Global Stories team), Signe Hendel Møller (zvukový technik/sound technician)

Jinýma očima

Migrace a mobilita jsou na vzestupu, což vyžaduje velkou míru porozumění mezi různými kulturami. Té se však dosahuje těžko, protože je téměř nemožné pochopit, jaké je to být na druhé straně. Musíme si cvičit schopnost empatie a rozvíjet mezikulturní porozumění, abychom nesklouzli do stylu myšlení, který staví imaginární bariéry mezi „námi“ a „jimi“, a který je dnes běžný ve značné části evropské komunity. Mnozí jsou terčem diskriminace na základě pohlaví, etnického původu, věku a dalších faktorů.

Rozmanitost, začlenění, prožitek a dialog jsou klíčová slova, která charakterizují dánskou expozici pro rok 2015. Jejím cílem je oslavit performativní prostředí, které slouží jako základna pro výměnu nápadů, konexí, úhlů pohledu a osobních příběhů. Věříme, že vývoj a rozvoj nastává díky setkání v reálném světě, a stejným způsobem dokáže šířit nové myšlenky a přinášet změny i divadlo. V souladu s tím bude dánská expozice hostit živá představení, každodenní prezentace umělců i veřejné besedy.

Představte si sebe sama s jinou barvou kůže. Představte si vlastní matku, ale jiného pohlaví. Jak důležitá je změna barvy kůže, barvy vlasů?

Divadelní soubor Global Stories představí v rámci expozice živou performativní akci *Jinýma očima*, která oslavuje rozmanitost a bojuje proti rasismu. Spočívá v živém setkání performerů s publikem, v setkání, kdy se i diváci stávají účinkujícími a okolní prostředí jejich pódiem.

Through Different Eyes

Migration and mobility are on the rise. This development demands a high level of understanding among different cultures. But this understanding is difficult, since it is next to impossible for anyone to get a sense of how it feels to be on the other side. We all need to stimulate our empathy and our cross-cultural understanding in order to avoid the mindset that creates the imaginary distinction of Us versus the Other. It is a mindset that today is present in large parts of the European community. Many people experience discrimination – based on gender, ethnicity, age or other factors.

Diversity, inclusion, immersion and dialogue are the key words for the Danish exhibition in 2015. The aim is to celebrate the performative environment that serves as a foundation for exchanging ideas, connections, narratives and personal stories. We believe that development and progress happen through real-life encounters between people, and so this is where theatre is capable of change and of promoting new ideas. In line with this approach, the Danish exhibition will host live performative events, daily artist talks, and public dialogues.

Imagine yourself with another skin colour. Imagine your mother with a different gender. Does a change of skin and hair colour make a difference?

In the exhibition the theatre group Global Stories presents their live performative event *Through Different Eyes* – an event developed to celebrate diversity and

Diváci tak mají možnost vyzkoušet si jinou barvu kůže nebo i jiné pohlaví. Prostor expozice bude rozehrán mezi návštěvníky PQ a performancí *Jinýma očima* prostřednictvím makeupových sezení, video přenosů, veřejných debat a osobních příběhů zúčastněných.

Morten Nielsen: Jinýma očima, Global Stories, 2015
Jinýma očima je produkce divadelní společnosti Global Stories založená na zkušenostech herce Mortena Nielsena s rolí Pákistánců Samira, díky které zásadně prozřel v otázkách pojmů jako majorita, minorita, etnický původ a diskriminace.

Julie Forchhammer
* 1963

— kostýmní výtvarnice, scénografka
Zúčastnila se PQ'11, byla součástí dánského týmu. Je členkou Asociace dánských scénografů.

Morten Nielsen

— herec, pedagog
Je manažer projektu Jinýma očima. Vystudoval herectví a dvacet let pracoval na volné noze v malých i velkých divadlech. Je spoluautorem hry Rukojmí (2007), která získala ocenění Danish Reumert Prize.

Dorte Pedersen

— maskérka
Maskérka a členka týmu projektu Jinýma očima. Pracuje na volné noze pro film, divadlo, hudební klipy a performativní projekty.

André Viking

— fotograf
André je fotograf a stálý člen týmu projektu Jinýma očima. Během studií získal dvě stipendia ICP Director's Scholarship. Pracuje jako fotograf na volné noze.

Sara Vilslev
* 1981

— kostýmní výtvarnice, scénografka, kurátorka
V roce 2009 zakončila studium na pražské DAMU. Zúčastnila se PQ'11, kdy byla součástí dánského týmu. Je členkou Asociace dánských scénografů.

Tvůrci/Makers

Sesterská akademie * Sestry jedí / Sisters Academy * Sisters eat – Sisters Hope → 318

Kmeny/Tribes

Para-dice Return – Lise Klitten → 330

fight racism. The event focuses on the immersive live encounter between performer and audience. A meeting in which the audience become performers and the surrounding environment their stage.

It gives individuals an opportunity to try another skin colour and possibly a different gender. The exhibition space will be a negotiation between PQ visitors and the *Through Different Eyes* performance, using a combination of live makeup sessions, video feed from the event, public dialogues and personal stories from participants.

Morten Nielsen: Through Different Eyes, Global Stories, 2015

Through Different Eyes is produced by the Global Stories theatre company and is based on actor Morten Nielsen's experiences with his role as the Pakistani Samir, which gave him essential realisations about the concepts of majority, minority, ethnicity and discrimination.

— costume designer, scenographer
Participated in PQ'11 as part of the Danish Team. Member of the Association of Danish Scenographers.

— actor, teacher
He is the project manager of Through Different Eyes. Morten is educated as an actor and has worked freelance at large and small theatres for 20 years. He is co-creator of the play Hostage (2007), which won the Danish Reumert Prize.

— makeup
Makeup artist and member of the Through Different Eyes team. Works freelance for film, theater, music videos and performance projects.

— photographer
André is a photographer and part of the permanent team for Through Different Eyes. During his studies, he received two ICP Director's Scholarships. He works as a freelance photographer.

— costume designer, scenographer, curator
Studied at DAMU, Prague, in 2009. Participated in PQ'11 as part of the Danish Team. Sara is a member of the Association of Danish Scenographers

The Blue Elephant, Cairo Opera House, 2014, director: Monadel Antar, set, lighting, multimedia: Amr Alashraf, costumes: Hala Mahmoud, photo: Amr Alashraf

Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions

kurátor a designér / curator and designer: Hazem Shebl

autor tématu / author of theme: Hazem Shebl, Omar El-Moutaz Bel'lah

další spolupracovníci / other collaborators: Mohamed Saad, Amro Abdallah El Sheref, Bassam Yaqout

Amr Abdallah El-Sherif
* 1965

Egypt a jeho prostor

Egyptská národní expozice představuje díla scénografů z různých generací. Jejich práce se zabývají hlavními styly a trendy a ukazují, jak vznikaly a jak se rozvíjely nové nápady při vytváření dramatického náboje představení.

V naší expozici bychom se rádi věnovali dvěma kategoriím egyptského prostoru s cílem zprostředkovat přívětivou, autentickou podobu a atmosféru tradiční egyptské ulice.

Účast Egypta zorganizovalo ESTTC (Centrum egyptských scénografů a divadelních techniků), které je nově oficiálním členem OISTAT.

— scénograf, světelný designér
Od roku 1998 působí jako scénograf a světelný designér v Káhirské Opeře. Získal BA (1986) a diplom (1989) z Vyšší školy divadelního umění, katedry scénografie. Mezi jeho práce patří: *Poslední dny Sokratovy, Romeo a Julie*, a další.
Tawfik al Hakim: Brexa (Ženský parlament), Káhirská opera, Káhira, 2014, režie: Akram Mostafa
Hra se zabývá pojmem vládnutí a povahou vztahu mezi vládnoucím režimem a lidmi, přičemž na tuto problematiku nahlíží sarkasticky. Děj hry začíná tím, že je ženám prostřednictvím parlamentu předána moc vládnout zemi.

Egypt's Space

The Egyptian national exhibition presents the works of stage designers of various generations. Designs explore the main style trends and show the initiation and development of new ideas in the creation of the dramatic atmosphere of performances.

In our exhibition, we aim to explore two categories in the Egyptian space in order to convey the cozy, authentic look and feel of the traditional Egyptian street.

The Egyptian representation is organized by ESTTC – the Egyptian Scenographers and Theatre Technicians Center, the newest official member of OISTAT.

— set designer, lighting designer
Set and lighting designer at the Cairo Opera House since 1998, BA (1986) and Graduate Diploma (1989) at the Department of Decoration of the Higher Institute of Dramatic Art. Designs include: *The Last Days of Socrates, Romeo and Juliet* and others.
Tawfik al Hakim: Brexa (The Women's Parliament), Cairo Opera House, Cairo, 2014, director: Akram Mostafa
The play discusses the notion of governance and the nature of the relationship between the governing regime and the people in a sarcastic manner. The plot starts by handing the women in society the power to rule the country through a parliament.

Naima Agamy
* 1948

— scénografka, kostýmní výtvarnice
V roce 1971 získala BA na Fakultě výtvarných umění, obor scénografie. Scénografka a výtvarnice v Uměleckém činoherním divadle, v Egyptském národním divadle a dalších divadlech. Získala Cenu za nejlepší návrh kostýmu na Národním festivalu arabského divadla, 2014. Mahfouz Abd El Rahman: Belkis, Egyptské národní divadlo, Káhira, 2011, režie: Ahmed Abd El Halim
Stará jemenská legenda, která se zabývá myšlenkou, že lidské ambice mohou narazit na bolestivou realitu, a dohnat nás tak k experimentům a cestám do neznáma, protože věříme, že právě cesta do neznáma vede k jejich naplnění.

Amr Alashrf
* 1983

— pedagog, scénograf, kostýmní výtvarník, malíř, sochař
Umělec, malíř, sochař, scénograf a světelný designér v Káhirské Opeře (do roku 2014). V současné době vyučuje scénografii na Akademii umění. Vytvořil scény a světelný design v mnoha moderních tanečních představení v Káhirské Opeře.
Podle novely Ahmeda Mourada: Modrý slon, Káhirská Opera, Káhira, 2014, režie: Monadel Antar
Moderní tanec

Marwa Auda
* 1985

— kostýmní výtvarnice
Získala titul PhD v oboru filmový kostým na Fakultě výtvarných umění. Nositelka Národní ceny za kreativitu ve filmovém a divadelním výtvarnictví – Cenu za nejlepší kostým udělenou na Národním festivalu egyptského divadla v roce 2007.
Abdul Rahman el Abnoudi: Moje milovaná země, Káhirská Opera, Káhira, 2013, režie: Khaled Galal
Moje milovaná země je muzikálem zobrazujícím různé scény z Egypta.

Omar El-Moutaz Bel'lah
* 1982

— režisér, scénograf
Všestranně nadaný absolvent Fakulty výtvarných umění v Káhiře z roku 2003, v roce 2009 získal magisterský titul v oboru dějiny umění. Od roku 2003 pracuje jako divadelní režisér a scénograf.
Jean-Paul Sartre: S vyloučením veřejnosti, Divadlo Teatro Independent, Káhira, 2013, režie, scénografie: Omar El-Moutaz Bel'lah
Dílo El-Moutaz Bel'laha je charakteristické tím, že se zabývá abstraktními lidskými tématy, jako jsou smrt a bytí, a vztahem člověka se sebou samým a s ostatními. Některé nápady autora jsou inspirovány jeho vlastními sny a nočními můrami, proto také říká, že lidem o svých nočních můrách nevypráví, ale raději jim je ukazuje.

Mohammed Gaber
* 1978

— scénograf, 3D designér
Pracuje jako scénograf pro veřejná i soukromá divadla a koncerty, získal množství cen, například Nejlepší dekorace na Národním festivalu dětského divadla za inscenaci *Popelka* (2009) a Nejlepší dekorace na festivalu Národního divadla za scénu k inscenaci *Proces* (2014).

— set designer, costume designer
BA from the Faculty of Fine Arts, Department of Decoration, 1971. Set and costume designer for the Artistic Drama House, theatres and the Egyptian National Theatre. Winner of award for Best Costume Designer at the National Festival of Arabian Theatre, 2014. Mahfouz Abd El Rahman: Belkis, Egyptian National Theatre, Cairo, Egypt, 2011, director: Ahmed Abd El Halim
Based on an old Yemeni legend, the play deals with the idea that human ambitions may collide with painful reality, forcing us to experiment and go into the unknown because we believe that this unknown can lead us to our ambitions.

— teacher, set designer, costume designer, painter, sculptor
Artist, painter, sculptor, set and lighting designer at the Cairo Opera House (until 2014). Currently a Faculty Member at the Academy of Arts, where he teaches stage design. Alashrf has designed sets and lighting for many modern dance productions at the Cairo Opera House. Based on the novel by Ahmed Mourad: The Blue Elephant, Cairo Opera House, Cairo, 2014, director: Monadel Antar
Modern dance

— costume designer
PhD in cinematic costumes from the Faculty of Fine Arts. Winner of national award for creativity in Costume Design and Film and Theatre design – Best Fashion Award from the National Festival of Egyptian Theatre in 2007. Abdul Rahman el Abnoudi: My Beloved Country, Cairo Opera House, Cairo, 2013, director: Khaled Galal
My Beloved Country is a musical featuring different scenes about Egypt.

— theatre director, scenographer
A versatile graduate of the Faculty of Fine Arts, Cairo in 2003, Bel'lah obtained a master's degree in the History of Art in 2009. He has worked as a theatre director and performance designer since 2003. Jean-Paul Sartre: No Exit, Teatro Independent Theatre, Cairo, 2013, director, scenographer: Omar El-Moutaz Bel'lah
El-Moutaz Bel'lah's work is characterized by dealing with abstract human subjects such as death and existence, and the relationship between man and himself and others. Some of the author's ideas are inspired by his own dreams and nightmares, hence his statement that he doesn't tell people about his nightmares, but shows them to them.

— set designer, 3D designer
Set designer for public and private theatres and concerts. Has won numerous awards, including: Best Decor at the National Festival of Children's Theatre for the play *Cinderella*, 2009 and Best Decor at the National Theatre Festival in 2014 for set design of *The Trial*.

Salah Hafez
* 1949

Robert Lee – Jerome Lawrence: Proces, Egyptské národní divadlo, Káhira, 2014, režie: Tarek Al-Douiri

— scénograf
Scénograf v Egyptském národním divadle, výtvarník mnoha inscenací ve veřejných divadlech i v soukromém sektoru, např. Moment in the description of Mustafa Rehab, House spinsters women's prison, Princess and the Tramp, Bilqis, Dictator. Mahfouz Abdel Rahman: Bilqis, Egyptské národní divadlo, Káhira, 2011, režie: Ahmed Abdel Halim
Ačkoliv text vychází ze staré jemenské legendy, zabývá se myšlenkou, že lidské ambice se mohou střetnout s bolestivou realitou, a přimět nás tak k experimentům a cestám do neznáma, protože věříme, že právě toto neznámo nás dovede k našim ambicím.

Mohamed Saad
* 1972

— scénograf, sochař
V roce 1994 absolvoval Vyšší školu divadelního umění. Vítěz Národní ceny za uměleckou kreativitu v oblasti scénografie. Pracuje na divadelní katedře Fakulty umění na Helwan University. Titul PhD za scénografií získal roku 2010. Abo-Elela El Salamony: El Mahrousa a Mahroos, Egyptské národní divadlo, Káhira, 2013, režie: Shady Sorour
Inscenace se zabývá případem zavraždění královny Alder Tree a mocenskými konflikty v důležitých historických obdobích Egypta a arabského světa.

Hazem Shebl
* 1967

— scénograf, světelný designér
Scénograf a světelný designér více než stovky velkých divadelních inscenací a akcí v mnoha velkých egyptských divadlech, včetně čtyř scénografií v Egyptském národním divadle a více než dvaceti pro Káhirskou Operu. Saad Allah Wanoos: Rituály u Znaků a Transformací, Gerhart Theatre na Americké univerzitě v Káhiře, Centrum umění, Káhira, 2011, režie: Effat Yehia
Scéna je pojata tak, aby zapojila diváky do příběhu; proto je zvolena „Enviromentální scéna“, řečeno divadelním jazykem, a diváci jsou umístěni doprostřed, obklopení scénou ze všech stran. Výsledkem je atmosféra, v níž se diváci mísí s postavami a samotnou scénou hry.

Saad Allah Wanoos: Rituals for Signs and Transformations, Gerhart Theatre at the American University in Cairo, Center for the Arts, Cairo, 2011, director: Effat Yehia, set, lighting design: Hazem Shebl, costumes: Jeanne Arnold, photo: Hazem Shebl

Robert Lee – Jerome Lawrence: The Trial, Egyptian National Theatre, Cairo, 2014, director: Tarek Al-Douiri

— set designer
Set designer at the Egyptian National Theatre. Has designed sets for many plays at public theatres and in the private sector, including Moment in the description of Mustafa Rehab, House spinsters women's prison, Princess and the Tramp, Bilqis, Dictator. Mahfouz Abdel Rahman: Bilqis, Egyptian National Theatre, Cairo, 2011, director: Ahmed Abdel Halim
Based on an old Yemeni legend, the play deals with the idea that human ambitions may collide with painful reality, forcing us to experiment and go into the unknown because we believe that this unknown can lead us to our ambitions.

— set designer, sculptor
Graduated from the Higher Institute of Theatre Arts in 1994. Winner of the State Prize for Artistic Creativity in the Stage Design category. Faculty member at Helwan University – Department of Theatre at the Faculty of Arts. PhD in stage design, 2010. Abo-Elela El Salamony: El Mahrousa and Mahroos, Egyptian National Theatre, Cairo, 2013, director: Shady Sorour
The production deals with the assassination of Queen Alder Tree and power conflicts at key points in the history of Egypt and the Arab world.

— set designer, lighting designer
Set and lighting designer for more than 100 main stage productions and events at many leading Egyptian theatres, including stage design for four productions at the Egyptian National Theatre and more than 20 production design assignments at the Cairo Opera House. Saad Allah Wanoos: Rituals for Signs and Transformations, Gerhart Theatre at the American University in Cairo, Center for the Arts, Cairo, 2011, director: Effat Yehia
The set is designed to engage the audience in the story by choosing an 'Environmental Stage Set', in the language of the theatre, placing the audience in the center, surrounded by a stage on all sides... an atmosphere in which merged the audience merges with the characters and scenes of the play.

Studentská sekce /
Student Section

Prostor / Hudba

kurátor a designér /
curator and designer:
Hazem Shebl

Rádi bychom se pohybovali mezi dvěma kategoriemi v egyptském prostoru, abychom mohli autenticky sdělit, jak vypadá a jak působí tradiční egyptská ulička.

Space / Music

We'd like to dart between two categories in the Egyptian space in order to present a cozy authentic look and feel for the traditional Egyptian alley.

autor tématu /
author of theme:
Hazem Shebl, Omar
El-Moutaz Bel'lah

Helwan University Cairo, Fine Arts Faculty, Décor Department, Performing Arts Division

Helwan University, Faculty of ATS, Department of Science Theater

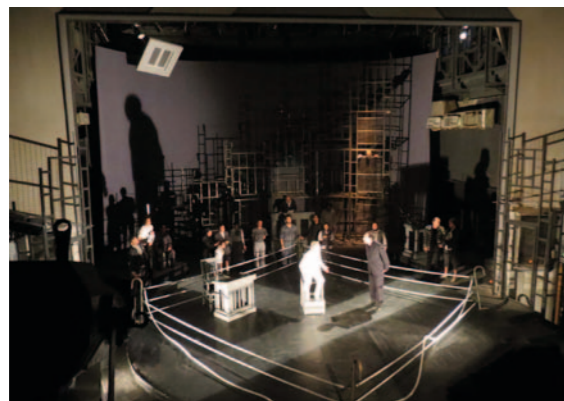
Academy of Arts, Higher Institute of Dramatic Arts, Department of Stage Design

Alexandria University: Faculty of Fine Arts: Scenic & Production Design

Abo-Elela El Salamony:
El Mahrousa
a Mahroos, Egyptian
National Theatre,
Cairo, 2013, director:
Shady Sorour, set:
Mohamed Saad,
costumes: Nadia
Elmelegy, photo:
Mohamed Saad

Robert Lee – Jerome
Lawrence: The Trial,
Egyptian National
Theatre, Cairo, 2014,
director: Tarek Al-
Douiri, set: Mohamed
Gaber, costumes: Lina
Ali, photo: Mohamed
Gaber

Convention of Unified
Estonia, Theatre
NO99, 2010, director:
Ene-Liis Semper,
Tiit Ojasoo, set and
costumes: Ene-Liis
Semper, photo: Tõnu
Tunnel

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

Sjednocené Estonsko

kurátor / curator:
Eero Epner

autor tématu / author
of theme: Ene-Liis
Semper, Jaak Prints

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Ene-Liis Semper

V dnešní době jsou politicky orientované divadelní hry běžnou záležitostí. Pokládají nebezpečné otázky, jdou přímo po publiku, provokují a podobně. Ale tyto hry stále zůstávají divadlem. Všechno se odehrává v černém prostoru. Jsou tady herci a jsou tady diváci. A někde mezi nimi najdeme i politiku. Umělci někdy vystupují venku, například ve starých továrnách nebo na ulicích. Ale stále je to „divadlo“.

Projekt *Sjednocené Estonsko* je unikátní ve svém přístupu ke skutečným politickým problémům, protože nikdy neměl být pouze divadlem. Bylo k němu přístupováno jako ke skutečné politické síle. Když divadlo začalo kopírovat všechny mechanismy, které mají v repertoáru skuteční politici, rozdíl mezi realitou a fikcí se začaly smazávat. Celé Estonsko si dva měsíce myslelo, že Divadlo NO99 má skutečné politické ambice. Průzkumy veřejného mínění tvrdily, že pokud by se nová politická strana vytvořená touto divadelní společností účastnila parlamentních voleb, získala by 25% hlasů. Ale Divadlo NO99 se voleb nikdy nezúčastnilo.

Sjednocené Estonsko bylo fiktivním politickým hnutím vytvořeným Divadlem NO99 v estonském hlavním městě Tallinnu. Během 44 dní užívalo nesčetných politických technik. Divadlo používalo všechny druhy politické manipulace, jako nereálné sliby, politické reklamy na ulici a v televizi, virální videopřednášky o politice, provokace, rozhovory v televizi a rádiu. Divadlo bylo všude v médiích a zároveň užívalo média pro své vlastní účely. Hranice mezi realitou a fikcí se začaly vymazávat a to,

Unified Estonia

Contemporary political theatre is a common thing. It asks dangerous questions, goes directly to the audience, provokes, etc. But it still remains theatre. Everything happens in a black box. There are the spectators and there are the performers. And somewhere there is also politics. Sometimes the performers go outside and perform in old factories or on the streets. But it is still "theatre".

The project *Unified Estonia* is unique in terms of its approach to actual political issues since it was never treated only as theatre. It was treated as a real political force. The boundaries between reality and fiction were blurred when theatre started copying all the mechanisms used by real politicians. For two months all of Estonia was convinced that Theatre NO99 was about to assume power. Polls said that the new party created by this theatre company would take 25% of the votes if they were to run in the parliamentary elections. But Theatre NO99 never did.

Unified Estonia was a fictitious political movement created by Theatre NO99 (Tallinn, Estonia). It lasted 44 days, during which various political techniques were introduced. The theatre used all forms of political manipulation in order to create a new reality: larger than life promises, political ads on the streets and on TV, viral video lectures about politics, provocation, interviews on TV and radio shows etc. Theatre was everywhere in the media, using the media at the same time for its own purposes. The boundary between real-

co bylo dříve divadlem, se nyní stalo čistou politikou, kterou brala vážně jak média, tak občané. Divadlo už neprobíhalo ve svém normálním „prostoru“, ale zabíralo prostory zcela nové – ulice, nadpisy novinových článků, televizní studia a vstupní halu Parlamentu. Divadlo už nebylo pouze o vystupování umělců. Stalo se skutečným. Novináři dychtili po tom otisknout vše, co divadlo dělalo nebo řeklo. Všichni byli nedočkavostí bez sebe: zda divadlo skutečně založí novou politickou stranu. A to navzdory tomu, že NO99 první den otevřeně prohlásilo, že se jedná pouze o divadelní performanci. Projekt kulminoval sjezdem hnutí Sjedenocené Estonsko, který se uskutečnil 7. května 2010 a na vlastní oči ho sledovalo více jak 7000 diváků. Šlo tak o jednu z největších divadelních událostí v současné Evropě.

Projekt *Sjedenocené Estonsko* bere divadlo do ulic, médií a politiky. Politické problémy, na které chtělo Divadlo NO99 upozornit, se nevztahují pouze na jednu zemi či jedno časové období. Stále existují a ještě ve větším měřítku. Úpadek demokracie a vzestup populismu můžeme v dnešní době vidět po celé Evropě. Sjedenocené Estonsko bylo jednorázovým projektem. Ale i přesto může být tento projekt zopakován. A taky bude. V létě 2015 v Praze. Zůstaňte ve střehu.

Sjedenocené Estonsko, Divadlo NO99, Praha, 2015,
režie: Ene-Liis Semper a Tiit Ojasoo
(premiéra březen – květen 2010, Tallinn)

Ene-Liis Semper

Kromě své divadelní práce je také mezinárodně činná jako nezávislá video tvůrkyně, spolupracuje s galeriemi v Evropě, Severní Americe a Asii.

Studentská sekce /
Student Section

kurátor / curator:
Lilja Blumenfeld

autor tématu /
author of theme:
Franz Kafka

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
kolektivní design
estonských studentů
scénografie / collective
design by Estonian
scenography students

Zpráva pro jistou akademii

Hybridní instalace s živou akcí a digitálním zprostředkovaným představením studentů Fakulty scénografie z Estonské akademie umění.

V krátké povídce *Zpráva pro jistou akademii* od Franze Kafky přednese opičák Červený Petr přednášku pro učenou společnost. Během své přednášky popisuje život, který vedl předtím, než se stal umělcem. Petr byl uloven u Zlatého pobřeží a následně v kleci přepraven do Hamburku, kde si mohl vybrat ze dvou alternativ – buď půjde do zoologické zahrady, nebo na varietní jeviště. Nakonec se rozhodne pro druhou možnost. Skrz sérii pokusů o únik se mu jakožto opici postupně podaří dosáhnout toho, co bylo jeho cílem: „Má opičí nátura ze mě vyrchala, hlava nehlava a pryč...“

Naše instalace zkoumá dramatickou životní situaci hlavní postavy a křehkou hranici mezi opicí a člověkem ve světle Kafkova příběhu. Také se ptá, čím člověk musí

ity and fiction was crossed and what used to be theatre was now pure politics, taken for real by the mass media and citizens alike. Theatre was no longer in its usual “space”, but captured completely new spaces – streets, newspaper headlines, TV studios and the lobby of Parliament. Theatre was no longer merely performing. It was real now. The press was eager to print everything they did or said. Everybody was anxious: will they really create a new political party – despite the fact that on day one, NO99 openly declared that this is a theatre performance. The project culminated with the convention of the Unified Estonia movement on May 7th 2010 attracting more than 7,000 viewers. It was one of the largest theatre events in contemporary Europe.

The project *Unified Estonia* takes theatre to the streets, media and politics. The political issues that NO99 dealt with five years ago are neither local nor temporary. They are still there and even more so. The decline of democracy and the rise of populism can be seen throughout Europe. Unified Estonia was a one-off project. But it can also be repeated today. And it will be repeated. In the summer of 2015 in Prague. Stay tuned.

Unified Estonia, Theatre NO99, Prague, 2015,
director: Ene-Liis Semper a Tiit Ojasoo
(premiéra March–May 2010, Tallinn)

Besides her work in theatre, she works internationally as an independent video artist, collaborating with galleries in Europe, North America and Asia.

A Report to the Academy

A hybrid installation with live action and a digital mediated performance by students from the Department of Scenography at the Estonian Academy of the Arts.

In Franz Kafka’s *A Report to an Academy*, an ape named Red Peter (Rotpeter) delivers a lecture to a learned society in which he gives an account of the life he led before he became an artist. Captured on the Gold Coast, Peter is transported in a cage to Hamburg where he faced two alternatives – the zoological gardens or the variety stage, of which he chose the stage. Through a series of efforts to escape being an ape, he gradually achieves what he intended: “My ape nature fled out of me, head over heels and away...”

Examining the drama of the main character and the fragile line that separates ape and human within the light of Kafka’s story, the current installation questions

projít, aby se stal umělcem, zatímco současně komentuje roztržštěnou podobu současného systému uměleckého vzdělávání.

Předtočené vystoupení je divákům představeno v podobě filmu, ale je také organicky integrováno do prostorové instalace. Spolu se zprostředkovanou verzí příběhu budou některá jeho jednání předvedena samotnými studenty, kteří přemění malý pokoj na divadelní prostor, v němž bude hlavní postava – s rukama zastrčenými v kapsách svých kalhot a s lahví vína na stole – napůl ležet a napůl sedět ve svém houpacím křesle a oknem bude pozorovat večerní stmívání. Při procházení se tímto instalačním prostorem budou návštěvníci zároveň procházet životním příběhem opičákových bolestných snah stát se člověkem.

Jak popisuje samotná hlavní postava: „Bral jsem si učitele sám, usadil jsem je do pěti místností za sebou a učil jsem se u všech najednou tak, že jsem ustavičně skákal z jedné místnosti do druhé. Jaké to byly pokroky! Jak pronikaly paprsky vědění ze všech stran do procitajícího mozku! Nepopírám: blažilo mě to. Ale také přiznávám: nepřeceňoval jsem to, již tehdy ne, a tím méně dnes. S úsilím, jemuž není na zemi rovno, jsem získal průměrné vzdělání Evropana.“

Zatímco opičák předvádí na jevišti své představení, vareté umožňuje Červenému Petrovi, aby si vychutnal více než zasloužený životní styl, který sám Petr považuje za jasně lidský. Jak se píše ve zprávě: „Když se pozdě v noci vrátím domů z banquetů, z vědeckých shromáždění, z příjemných setkání, očekává mne malá polocvičená šimpanzice a s ní se po opičím způsobu dobře poměju.“

Tři hlavní postavy příběhu – Červený Petr, jeho bezejmenná šimpanzí žena a impresáριο Busenau – se čas od času pozdě odpoledne objeví, plně kostýmovaní, aby jen o chvíli později zase zmizeli.

Estonian Academy of the Arts, Department of Scenography
Laura Verte, Kaia Tungal, Gerda Samm, Anette Konksi, Gerli Mägi, Eva Vellesaar-Mäik, Bibi-Ann Kahk, Eliise Selisaar, Terje Kähr, Mirjam Aimla, Joanna Juhkam, Erika Sall, Grete Tarkmees, Mari-Liis Bunder
Vedoucí / Supervisors: Ann Lumiste, Inga Vares, Lilja Blumenfeld
Technické zajištění / Technical support: Pärtel Tall, Urmas Jõemees

Kmeny / Tribes

Brainy (Chytrý) / Brainy – Marit Sirgmets → 330

what it takes to become an artist while simultaneously commenting on the fragmented nature of the contemporary art education system.

The pre-recorded performance is presented to viewers in film format, but is also organically integrated into the spatial installation. Along with the mediated version of the story, some acts are performed by the students themselves, thus transforming the tiny room into a performance space in which the main character – hands in the pockets of his trousers and with a bottle of wine on the table – half lies and half sits in his rocking chair, gazing out of the window into the evening twilight. Walking through the installation space, the spectators simultaneously walk through the life story of an ape’s painful efforts at becoming human.

As the central character himself describes: “I engaged teachers for myself, established them in five communicating rooms, and took lessons from them all at once by dint of leaping from one room to the other. That progress of mine! How the rays of knowledge penetrated from all sides into my awakening brain! I do not deny it: I found it exhilarating. But I must also confess: I did not overestimate it, not even then, much less now. With an effort, which up till now has never been repeated, I managed to reach the cultural level of an average European.”

His stage performances as a variety artist enable Red Peter to enjoy a much desired lifestyle that he considers to be distinctly human. As the report goes: “When I come home late at night from banquets, from scientific receptions, from social gatherings, there sits waiting for me a half-trained little chimpanzee, and I take comfort from her as apes do.”

The three characters of the story – Red Peter, his nameless chimpanzee wife, and Busenau the impresario – occasionally make discreet appearances in full costume in the late afternoon and disappear soon after.

Andy Alvis: *Mask and Kaftan Costume*, The Parish Church of Pampanga, 2011, director: Andy Alvis, set, costumes and photo: Rolando M. de Leon

[Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions](#)

Politika: Odhalená tagpograpiya (scénografie)

kurátor/curator:
Rolando Meriales
De Leon

Filipínský pavilon na PQ'15 nebude působit tak hřejivě a slavnostně jako na PQ'11. Sled přírodních neštěstí, která Filipíny postihla v roce 2013, z mé domoviny opět učinily zeměpisné ohnisko katastrof v tichomořském Ohnivém kruhu. Způsobily rozsáhlé škody na některých našich historicky cenných kostelích, některé byly zcela zničeny. Kostely jsou přitom místy pro realizaci našich společenských, duchovních i jinak důležitých komunitních aktivit.

autor tématu/
author of theme:
Rolando Meriales
De Leon

Filipínci však v době těchto přírodních katastrof prokázali velkou houževnatost. Náš život šel dál i přesto, že jsme přišli o značnou část našeho dědictví, že ve vládě panuje korupce, na jižních Filipínách hrozí vypuknutí války a lid je negramotný a chudý. Díky síle naší náboženské kultury jsme se naučili zachraňovat i to málo, co v troskách zbylo, přežít a jít dál. Tyto scény devastace, které byly opakovaně vysílány v televizi, byly zobrazeny během živých představení a na místech společenských akcí. I politické protesty v ulicích byly vedeny kreativním způsobem, byly při nich používány figuríny a masky vyzdvihující talent a vynalézavost účastníků.

Výstava Filipín na PQ'15 bude proto obsahovat různé masky vytvořené umělci a řemeslníky ze všech oblastí našich roztroušených ostrovů – všechny byly vyrobeny ručně díky ohromné tvořivosti a zánícení jejich autorů. Na maskách jsou vyobrazeny symboly odvozené z našich tradic, které jsou využívány i pro divadelní představení. Tato díla v sobě nesou design a prostor a vyjadřují celou řadu emocí od hněvu přes strach až po štěstí.

Politics: Tagpograpiya (Stage Design) Revealed

The Philippine Pavilion in PQ'15 will not be as heart-warming and festive as the one at PQ'11. The succession of natural disasters that struck the Philippines in 2013 once again turned my motherland into a calamitous geographical hotspot in the Pacific Ring of Fire, causing severe damage to and, in some cases, the destruction of several of our historical churches – special spaces for performances of our social and spiritual, as well as other vital community activities.

Yet the Filipino people have learned to be resilient throughout this environmental destruction. We have moved on with our lives despite the severe loss to our heritage, corruption in government, threats of war in the Southern Philippines, illiteracy and poverty. Strong in our religious culture, we learned to salvage what little was left in the ruins, and moved on for survival. These images of devastation, repeatedly broadcast on television, were represented in live stage performances and event spaces. Even political protests in the streets were carried out creatively, dotted with effigies and masks bringing out the talent and resourcefulness of the participants.

What you will see from the Philippines in PQ'15, therefore, are the different masks by artists and artisans throughout our scattered islands – all hand-made and driven by immense creativity and dedication. These masks incorporate symbols derived from our distinct traditions for the purpose of theatrical performances.

Podstatou scénografie však je odhalovat to, co leží za těmito maskami. Masky ve filipínské scénografii je Tagpograpiya naší duše – odhalená tagpograpiya.

[Studentská sekce / Student Section](#)

kurátor/curator:
Rolando M. de Leon

autor tématu/
author of theme:
studenti a učitelé
BACS-PQ'15 / students
and teachers of
BACS-PQ'15

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
společný koncept
studentů a učitelů
BACS-PQ'15 / collaborative concept of
BACS-PQ'15 student
and teacher participants

„Mabuting Tao“ (Dobry člověk) / Bedýnka úlevy

Označení „dobry člověk“ odkazuje na učitelku, herečku a pedagožku, jejíž vášní bylo divadelní umění. Svůj herecký talent prokázala v inscenacích realizovaných podle předloh z klasické i moderní literatury, které získaly různá ocenění. Hrála také ve filmech a v televizních inscenacích. Amable Quiambao-Viray, známější pod svým divadelním jménem Ama Quiambao, před svou smrtí vyzvala scénografa a kulturního pracovníka Rolanda M. de Leona, aby začal vyučovat na Pamantasan ng Lungsod ng Valenzuela (Valenzuelské univerzitě), kde sama v rámci bakalářského programu komunikačních studií učila kurzy divadelního umění a mediálních studií. V té době to byl poslední běh kurzu divadelního umění. Po uspořádání laboratorního semináře scénografie, jenž vzbudil obrovský zájem akademického vedení, však bylo rozhodnuto, že kurz bude pokračovat, a zapojili se do něj další studenti z příbuzných oborů. Díky práci Amy Quiambao se podařilo odhalit krásu studia scénografie, která se nyní označuje jako „Tagpograpiya“ (scénografie).

Filipínská expozice ve Studentské sekci na PQ'15 představí kolektivní tvorbu studentů, jež se stala prostředkem ke zdolání překážek v podobě hrozby zrušení kurzu. Cílem expozice je vyjádřit interaktivním způsobem fyzické aspekty prozkoumávání bedýnky. Koncept „bedýnky úlevy“ byl pojat jako balík, který obsahuje úlevu přinášející zkušenost ze shromážděných příběhů, které inspirovaly scénografické a divadelní práce filipínských studentů a pomáhaly k jejich přetvoření do politické, společenské a kulturní praxe, jež se brzy stane dobrou tradicí, stejně jako osobnost Amable Quiambao-Viray – dobrého člověka, který se obětavě a vášnivě věnoval této umělecké disciplíně.

Bedýnka úlevy (ve tvaru kostky) má délku strany 152,5 cm. Bedýnka slouží jako fyzická schránka pro realizované studentské práce a díky lezení jejím vnitřkem umožňuje společný zážitek, protože je možné si věci uvnitř bedny osahat, prohlédnout a vnímat pocity z nich. Uvnitř bedny jsou slisované předměty, například obrázky nebo texty realizovaných studentských her ukazujících, jak „Tagpograpiya“ (scénografie) ovlivnila politiku univerzity, která otočila svůj názor ohledně vládního návrhu na zrušení kurzu o 360 stupňů. Místní

These works encompass design and space, expressing a range of emotions from anger, to anxiety, to happiness.

But the essence of stage design is to reveal what lies behind these masks. The mask in Philippine stage design is the Tagpograpiya of our soul – tagpograpiya revealed.

„Mabuting Tao“ (A Good Person) / Relief-box

A good person refers to a teacher, an actor and an educator, whose passion is Theatre Arts. She mastered the skill of acting proven by her award-winning performance from classic to contemporary literature, including films and television. Amable Quiambao-Viray, better known by her stage name Ama Quiambao. Before her death, she was able to invite Rolando M. de Leon, a scenographer and cultural worker to teach in Pamantasan ng Lungsod ng Valenzuela (University of Valenzuela City) where she taught the Bachelor of Arts in Communication Studies major in theatre arts and minor in media. During that time this was to be the last batch of theatre art course offered. But following the laboratory class on Scenography (Production Design in layman terms) which attracted great interest from the university administration, the course continued and caught the attention of those with related majors. Through her efforts, the beauty of scene design study was uncovered and revealed which is now called as „Tagpograpiya“ (scenography).

The Philippine Students Sections in PQ'15 will present collective students productions completed that became a way to overcome the struggles of the abolition of the course. The exhibit aims to share an interactive exposition on physical aspects exploring the tiny box. The Relief box concept was formed as a parcel containing relieving experience content of a collected story that was inspired by the scenographic and theatrical works of the Filipino students as molding them in political, social and cultural practice which is soon to be a good tradition like a Amable Quiambao-Viray. A good person who was selflessly devoted to this Art discipline.

Relief Box's (in the form of a crate cube) actual measurements of 5ft x cube (152.5 cm). The cube serves as a physical shell containing works carried out by the students, sharing experiences by crawling inside. Giving them the opportunity to touch, feel and see the objects inside the box. Inside are compressed objects such as images and text of plays done by students, telling how „Tagpograpiya“ (scenography) influences the policy of the university which created a 360 degree change to the idea of the government to abolish the course.

jazyk scénografie dokázal veřejné univerzitě otevřít oči, aby tuto disciplínu zaznamenala.

Bedna je symbolem útočiště, sbírky, mezních limitů a toho, jak se mladí lidé houževnatě učili se přizpůsobit a vydat ze sebe to nejlepší, aby vytvořili velký svět na úzkém prostoru zkušebny školní laboratoře. Prostoru, v němž vznikaly naděje a získávaly dynamiku. Prostoru určeném pro studentská mistrovská díla.

The local language of performance design has made for the public university to see the discipline differently. The box is an emblem of refuge, collection and final limits, of why young minds became resilient as they learned how to adjust and give their best to create a big world inside a narrow space called the school's laboratory performance room. A space where hope gathered momentum and developed. A space meant for the student's masterpiece.

University of Valenzuela City, Bachelor of Arts and Communication Studies, Department of College of Arts and Science

Teachers: Prof. MA. Angela Herrera, Mr. Rolando M. De Leon

Students: Gabrielle Dequilla, Jerome Roslin, Elisia Jades Malicdem, Mary Grace Algaba

Kmeny/Tribes

Maska a Kaftan rituál kmene / Mask and Kaftan Tribe Ritua – Rolando M. de Leon → 330

Ato Del Rosario:
The Pasyon Masks,
Barasoin Kalinangan
Foundation, 2013,
director: Armando
Sta, set, costumes
and photo: Rolando
M. de Leon

Alvis: *Mask and
Kaftan Costume,*
The Parish Church of
Pampanga, 2011,
director: Andy Alvis,
set, costumes and
photo: Rolando M. de
Leon

*The Masskara Festival
in Bacolod, Negros
Island, 2013, photo:*
Enrico Dee

Antti Mäkelä: *Melting
Point, installation –
hydrophonic sound
composition, 2014,*
photo: Uupi Tirronen

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

kurátor / curator:
Maiju Loukola Timo
Heinonen

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Johanna Hyrkäs

další spolupracovníci /
other collaborators:
Mia Kivinen (produ-
cent / producer),
Ada Halonen
(technická produkce /
technical producer)

METEOROLOGICKÁ STANICE. inscenace zvuku

Expozice zkoumá neprobádané oblasti a okolnosti zvukových performancí.

Meteorologická stanice je výstava performativního zvuku a zvukového umění, která ke zvuku přistupuje jako k prostorovému, časovému, mnohasmyslovému a transformačnímu činiteli, který tvoří a aktivuje prostor.

Z témat PQ'15 (Hudba Počasí Politika) jsme si vybrali „Počasí“ jako výchozí bod naší zvukové výstavy.

Zvuk je performativní a prostorový element, který je stejně jako počasí nepředvídatelný, nezkrotný, nečekaně proměnlivý, účinný hybatel a zasáhne nás až do morku kostí. Výstava zkoumá roli zvuku jako scénografického faktoru v performativních uměních různými způsoby a pomocí různých smyslů.

Meteorologická stanice se rozkládá na dvou místech: ve výstavním prostoru A4 v Colloredo-Mansfeldském paláci a ve veřejném prostoru na Ovocném trhu na pražském Starém Městě.

Meteorologická stanice představuje čtyři umělecká díla: dvě instalace a dvě dokumentace.

Instalace I

Zvuk hudby (v krabici), Colloredo-Mansfeldský palác a Uhelný trh, autoři: Kasper Laine, Jani-Matti Salo, Ville Seppänen, Heidi Soidinsalo

WEATHER STATION. staging sound

The exhibition explores the novel spaces and conditions of performative sound.

Weather Station is an exhibition of performative sound and sound art in which sound is approached as a spatial, temporal, multisensory, affective and transformative creator and activator of space.

From the themes of PQ'15 (Music Weather Politics), we have chosen „Weather“ as the starting point for our sound-based exhibition.

Sound is a performative and spatial element that, like the weather, is unpredictable, untamed, changing in unexpected ways, an effective mover and a circumstance that digs to the bone. The exhibition explores the role of sound as a scenographic factor in the performing arts in various multisensory ways.

Weather Station takes place at two sites – the exhibition space A4 at the Colloredo-Mansfeld Palace and on Ovocný Square, a public space located in the heart of Prague's Old Town.

Weather Station presents four artistic works – two installations and two documentations.

Installation I

The Sound of Music (In a Box) Colloredo-Mansfeld Palace and Uhelný Square. By Kasper Laine, Jani-Matti Salo, Ville Seppänen, Heidi Soidinsalo

Instalace o dvou částech: jednou je výstava opotřebených nástrojů v Colloredo-Mansfeldském paláci a druhou je koncertní prostor ve veřejném prostranství tvořený nákladním kontejnerem na Ovocném trhu

Kontejner bude obsahovat hudebníky a zvukové umělce, kteří stvoří novou hudbu určenou přímo pro dané místo a pro nástroje, které značně a nepředvídatelně pozmění mikroklima kontejneru. Na koncertech vystoupí takové meteorologické jevy jako déšť, sníh, dusivé horko, povodeň a vítr, i všechny jejich možné kombinace. Většina nástrojů reaguje už na malé výkyvy vlhkosti, o takových extrémech nemluvě.

Změnu budeme měřit na Vivaldiho *Čtyřech ročních obdobích*. Skladba, kterou zná téměř každý, nám umožní ocenit, do jaké míry počasí ovlivňuje zvuk nástroje. Bude zajímavé sledovat, jak se během několika týdnů Vivaldiho dílo mění v něco zcela nového. Zůstane rozpoznatelné až do konce? Pokud ano, podle čeho? Nebo se promění ve zcela nový hudební kus naprosto jiného charakteru?

S postupným rozkladem hudebních nástrojů se mění i způsob hry, který bude silně záviset na tvořivosti a zvidavosti hudebníků. Jak hrát na nástroj, na který už nelze hrát tak, jak by se mělo? Jaké nečekané zvuky vyloudí, pokud se k němu přistoupí s otevřenou myslí?

Instalace II

Boď táni, Colloredo-Mansfeldský palác, autor: Antti Mäkelä

Instalace založená na využití hydrofonů – mikrofonů pro nahrávání zvuků pod vodou. Instalace využívá změn skupenství a stavů vody: kapalina, led, tání, odpařování. Zvuková instalace neustálou přeměnu skupenství vody převádí do slyšitelné podoby a činí tak prostorově, mnohostranně a s jemnými odstíny.

Dokumentace I

Vodárenská věž – dokumentace rozpracovaného projektu, Colloredo-Mansfeldský palác, autoři: Elina Liffänder, Nanni Vapaavuori, Leila Kourkia, Kristian Ekholm

Audiovizuální dokumentace projektu. Skupina Vodárenská věž převzala nepoužívanou vodárenskou věž v helsinské čtvrti Lauttasaari, která měla být zbourána, a proměnila ji v obrovský hudební nástroj, na který lze hrát jediňe celým tělem. Uvnitř věže je nesmírné echo a vzduch chudý na kyslík, což dohromady ovlivňuje mysl, hlas i rovnováhu. Hra na vodárenskou věž vyluzuje mohutné, působivé a divoké zvuky.

Dokumentace II

Zvukový les – dokumentace rozpracovaného projektu, Colloredo-Mansfeldský palác, Autor: Antti Nykyri

It is an installation in two parts: an exhibit of weathered instruments at the Colloredo-Mansfeld Palace, and a public space concert venue consisting of a cargo container on Ovocný Square.

The container will host musicians and sound artists who will create new and site-specific music for instruments that have been greatly and unpredictably altered by the container's microclimate. Weather phenomena will include rain, snow, stifling heat, floods and winds, as well as all possible combinations of these weather conditions. Most instruments react to just slight changes in humidity, let alone these extremes that the container.

Vivaldi's *Four Seasons* will act as a measure of change. The composition, which is known to almost everyone, is a way of hearing how much the weather can affect the instruments' tone. Over the course of several weeks, it will be interesting to see how this shift can turn Vivaldi's piece into something new and different. Will it be recognizable until the very end, and if so, in what ways? Or will it change into a new piece with a new character?

As the instruments decay, the ways of creating music change as well. This is where the creativity and curiosity of the participating musicians and artists will play a great role: How to use an instrument that cannot be used in its original way? What kind of unexpected sounds will it produced when treated with an open mind?

Installation II

Melting Point, Colloredo-Mansfeld Palace. By Antti Mäkelä

It is an installation based on the use of hydrophones – microphones designed for underwater recording and for listening to underwater sounds. The installation utilizes the changing states of water – liquid, frozen, melting, evaporating – according to prevailing conditions. The sound installation recycles the continuous phase transitions of water, making them audible in the most spatial, multifaceted and nuanced ways.

Documentation I

The Water Tower – documentation of a work in progress, Colloredo-Mansfeld Palace. By Elina Liffänder, Nanni Vapaavuori, Leila Kourkia, Kristian Ekholm

Audiovisual documentation of ongoing project. The group Water Tower has taken over a disused water tower in Helsinki's Lauttasaari neighbourhood that was slated for demolition, and turned it into a monumental instrument that can only be played with the whole body. The tower inside was dominated by an immense echo and an oxygen-scarce microclimate that affected the mind, voice and equilibrium. Playing the water

V rámci své multidisciplinární umělecké činnosti a doktorandského výzkumu vyvinul Antti Nykyri koncepci prostorového interaktivního zážitkového zvukového prostředí. Tuto koncepci v různých podobách aplikoval v několika performancích a instalacích.

Projekt je založen na speciálně vyrobených experimentálních zdrojích zvuku a velkých bednách šterku, které slouží jako fyzické a hratelné zvukové nástroje. Elektronický zvuk jemného deště zalévá prostor instalace a vytváří akustické prostředí, které místo zcela obklopuje a znehybňuje. Pomocí beden šterku mohou performeři nebo návštěvníci vytvářet rozmanité chrstivé muzikální zvuky.

Meteorologická stanice vznikla ve spolupráci s Finským centrem Oistat a za podpory Finského kulturního centra (SKR), Centra pro propagaci audiovizuální kultury (AVEK), nadací Kone, nadací Wihuri a Kulturním oddělením města Helsinky.

Kristian Ekholm

— zvukový designér

Žije v Helsinkách a pracuje v oblasti instalací a performativního umění. Magistr v oboru divadelní umění (2008) a výtvarné umění (2013). Zajímá se o prostorovou dimenzi zvuku. Podílí se na projektu *Vodárenská věž*.

Timo Heinonen * 1967

— dramatik, dramaturg, autor, teatrolog, kurátor, umělec, výzkumník
Kurátor finské expozice na PQ'15. Ve svém oboru hojně publikuje a přednáší, spolupracuje s řadou univerzit a divadel.

Leila Kourkia * 1982

— choreografka, tanečnice, performerka
Žije v Helsinkách, je tanečnice a choreografka na volné noze, zabývá se multidisciplinární tvorbou a spoluprací s vizuálními umělci. Podílí se na projektu *Vodárenská věž*.

Kasperii Laine

— spisovatel, hudebník, zvukový designér, zvukový umělec
Pracuje se vším, co lze považovat za umění. Absolvoval na Katedře světelného a zvukového designu helsinské Theatre Academy (MA).

Elina Liffänder * 1978

— scénografka, vizuální umělkyně
Prostorová umělkyně a badatelka v oblasti moderní scénografie, tance a živého umění. V rámci svého uměleckého výzkumu se zajímá o objevování nových druhů prostorových a rytmických pracovních metod. Podílí se na projektu *Vodárenská věž*.

tower is an opportunity to make spatially intense and wild sound.

Documentation II

Sound Forest – documentation of a work in progress, Colloredo-Mansfeld Palace. By Antti Nykyri

As part of his multidisciplinary artistic work and doctoral research, Antti Nykyri developed a concept for a spatial, interactive and participatory sound environment. This concept has been applied in different forms for several performances and installations.

The work is based on custom experimental sound sources and large boxes of gravel as tangible and playable sound sources. Grainy rain-like electronic sounds are directed and diffused all around the installation space, creating an acoustic environment that surrounds and transfixes the space. Boxes of gravel are used by performers or visitors as instruments for creating crackling, varying, musical sounds.

Weather Station is organised in collaboration with the Finnish Oistat Centre and funded by the Finnish Cultural Centre (SKR), the Promotion Centre for Audiovisual Culture (AVEK), the Kone Foundation, the Wihuri Foundation and the City of Helsinki Cultural Office.

— sound designer

He is a Helsinki-based sound designer working with installations and the performing arts. He holds an M.A. in the theatre arts (2008) and fine arts (2013). His interests lie in the spatial dimensions of sound. He participates in *Water tower* project.

— dramatist, author, theatre theoretician, curator, artist, researcher

Co-curator of Finland's PQ'15 exposition. He has published widely in his field and has lectured and worked at various universities and theatres.

— choreographer, dancer, performer

She is a Helsinki-based freelance dancer and choreographer interested in multidisciplinary work and collaboration with visual artists. She participates in *Water tower* project.

— writer, musician, sound designer, sound artist

He works with everything that might be considered art. He graduated from the Department of Lighting and Sound Design at the Helsinki Theatre Academy (MA).

— scenographer, visual artist

She is a spatial artist and researcher in the field of contemporary scenography, dance and live art. In her artistic research she is interested in exploring new kinds of spatial and rhythmic working methods. She participates in *Water tower* project.

Maiju Loukola

— scénografka, kurátorka, badatelka
Kurátorka finské expozice na PQ'15. Je scénografka (Doctor of Arts/PhD) a umělkyně-badatelka v oblasti intermédií, rozšířené scénografické praxe a uměleckého výzkumu.

Antti Mäkelä

— skladatel, zvukový designér, zvukový umělec
Má magisterský titul v oboru zvukový design z Theatre Academy (University of Arts). Všeestrannost svojí práce uplatnil v mnoha žánrech v oblasti performativního a instalačního umění.

Antti Nykyri
* 1976

— zvukový designér, zvukový umělec, badatel v oblasti umění, lektor, novinář
Je autorem hudby a zvukového designu různých odvětví, včetně moderního tance, instalačního umění, výzkumu interface, divadla, designu aplikací a elektronické hudby. V současné době pracuje na své disertační práci na Helsink University of Arts.

Jani-Matti Salo
* 1984

— scénograf, světelný designér
Žije v Helsinkách, pracuje v oblasti moderního tance a performativního umění.

Ville Seppänen
* 1982

— scénograf, světelný designér, tvůrce video designu a video artu
Jeho tvorbu bylo možné spatřit v řadě divadelních, tanečních a operních produkcích jak ve Finsku, tak v zahraničí. Podílí se na projektu *Za zvuků hudby*.

Heidi Soidinsalo
* 1983

— zvuková designérka a umělkyně, dramaturgyně, performerka
Působí v oblasti moderního divadla a tance. Věnuje se zvukovému designu, pracuje jako zvuková umělkyně, dramaturgyně a performerka, a také píše o současném performativním zvukovém designu.

Nanni Vapaavuori
* 1969

— světelná designérka
Kromě svojí tvorby na scéně vytvořila celou řadu site-specific prací, věnuje se světelnému designu pro muzea a výstavy, je autorkou prostorově inspirativních děl realizovaných ve spolupráci s řadou uměleckých skupin. Podílí se na projektu *Vodárenská věž*.

— scenographer, curator, researcher
She is the co-curator of Finland's PQ'15 exhibition. She is a scenographer (Doctor of Arts/PhD) and artist-researcher in the field of intermedia and expanded scenographic practices and artistic research.

— composer, sound designer, sound artist
He has a master of arts degree in sound design from the Theatre Academy (University of Arts). He has applied his versatile work in a multitude of genres in the field of the performing and installation arts.

— sound designer, sound artist, artistic researcher, lector, journalist
He has created music and sound design in various fields, including contemporary dance, installation art, interface research, theatre, application design and electronic music. He is current working on his doctoral dissertation at the Helsinki University of Arts.

— set designer, lighting designer
He is a Helsinki-based lighting and set designer who works with contemporary dance and performance art.

— set designer, lighting designer, video design, video art
His work has been seen in various theater, dance and opera productions both in Finland and abroad. He participates in *Sound of music* installation.

— sound designer, sound artist, dramaturgist, performer
She works in the field of contemporary theater and dance. In addition to her work as a sound designer, she also works as a sound artist, dramaturg, and performer, and writes about contemporary performance sound design.

— lighting designer
In addition to creating works for the stage, she has created numerous site-specific works, does lighting design for museums and exhibitions, and has created spatially-inspired works in collaboration with various artistic groups. She participates in *Water tower* project.

Antti Nykyri: *Sound Forest*, documentation of an ongoing work-in-progress, 2008, photo: Antti Nykyri

Studentská sekce / Student Section

kurátor / curator:
Sampo Pyhälä
a Sofia Pantouvaki
(Univerzita Aalto),
Kimmo Karjunen
(Univerzita umění
v Helsinkách)

Druhá strana

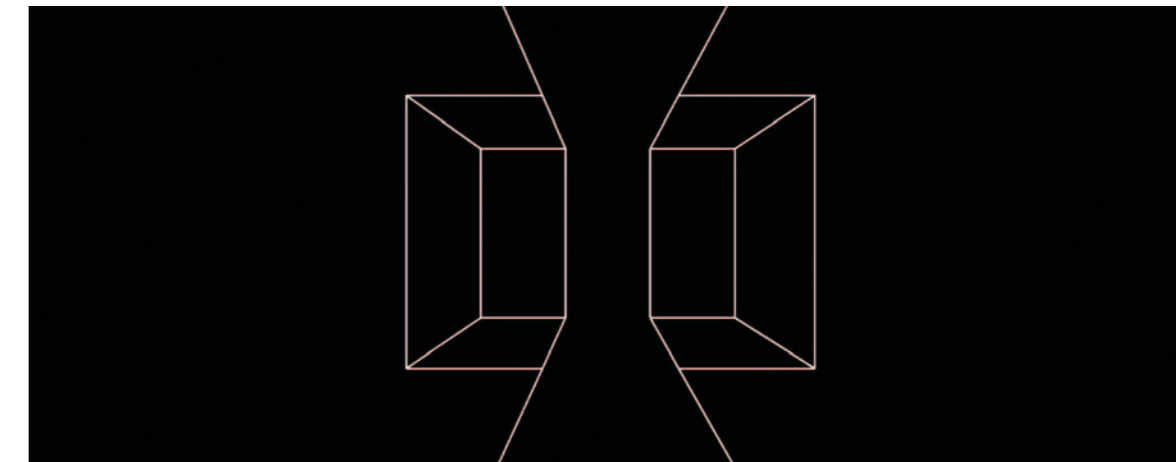
Překážky si sami vytváříme a překonáváme je
Měníme je a přeskupujeme, na základě důvodů i bez nich
Na ostatních nám záleží mnohem víc, jsme-li v odloučení
Jak se dorozumíte
Dorozumíte se
Nebo prostě odejdete a druhou stranu
nikdy nepoznáte.
Překážky si sami vytváříme a překonáváme je
Měníme je a přeskupujeme, na základě důvodů i bez nich
Na ostatních nám záleží mnohem víc, jsme-li v odloučení
Jak se dorozumíte
Dorozumíte se
Nebo prostě odejdete a druhou stranu
nikdy nepoznáte.

Druhá strana vytvořili studenti různých národností a oborů na Aaltově univerzitě a Univerzitě umění v Helsinkách.

Aalto University School of Art, School of Arts – Design and Architecture Department, Department of Film, TV and Scenography

University of the Arts Helsinki, Theatre Academy, Degree Programmes in Lighting Design & Sound Design

Finland Student
Section, Concept
Image, photo: Niklas
Pöllönen

Divadelní prostor / Performing Space

Space Walks

kurátor a výtvarné řešení / curator and designer of exhibition:
členové skupiny KOKIMO / members of KOKIMO

KOKIMO: Série prostorů III – všudypřítomná Praha

KOKIMO připravilo pro výstavní sekci Divadelní prostor Pražského Quadriennale site-specific performativní dílo inspirované místem konání – architekturou města Prahy a mnohovrstevnatou plochou, která je obklopuje. Uskupení má zájem prozkoumat místo, kde se kříží architektura a inscenování: prostorovost, teatralita a prožitkovost.

KOKIMO: Series of Spaces III – Ubiquitous Prague

KOKIMO is preparing a site-specific performative piece (a walk) for the Performing Space exhibition at the 2015 Prague Quadrennial. The piece will be inspired by the space in which it will be performed – the architectural space and the multi-layered city space surrounding it. The group is interested in exploring the intersection of architecture and staging: spatiality, theatricality and experientiality.

Performance se bude zabývat tím, jak je architektura a prostor zažívána v různých kontextech. Budeme se věnovat například tomu, jak historické budovy a prostředí či stimulace zahraničním publikem ovlivňují naše vnímání prostoru. Dále, jaké to je nečekaně jednat v rámci určitých městských prostor? Performance se pokouší zobrazit, jak jsou různé úrovně času, prostoru, zkušenosti a představitivosti přítomny na určitém místě. Klade si za cíl některé z těchto úrovní vynést na povrch a jejich vnímání prostřednictvím performativního zážitku učinit intenzivnějším.

Členové skupiny KOKIMO při všech vystoupeních zastávají práci techniků, účinkujících a spoluúčastníků, čímž je zajištěn sdílený a žitý zážitek.

Představení trvá hodinu a zúčastnit se jej může asi 10 osob najednou.

Markus Heino
*1978

— zvukový designér
Zabývá se divadlem, rozhlasem a video artem.

Raisa Kilpeläinen
*1979

— scénografka a světelná designérka
Na volné noze spolupracuje s divadelními a tanečními scénami a zabývá se živým uměním. Raisa pracuje také jako pedagog na Divadelní akademii v Helsinkách.

Veera-Maija Murtola
*1980

— scénografka
Na volné noze spolupracuje s divadelními scénami, tanečními scénami a zabývá se živým uměním.

Anna Pöllänen
*1979

— světelná designérka
Na volné noze spolupracuje s produkcemi zabývajícími se moderním tancem a divadlem. Jako technická ředitelka pracuje ve Středisku novodobého tance Zodiac.

Předměty/Objects

Pudl/Poodle – Pipsa Keski-Hakuni → 304

Kmeny/Tribes

Oficiální asociace finského turismu (s jedním párem Lapikkaat a kabelkou Pulla) / The Official Finnish Tourism Association (with one pair of Lapikkaat and a Pulla purse) – Mimosa Norja, Lauren Sever → 330
Přístřešek / A Shelter – KATOS! – Sattva-Hanna Toiviainen, Anna Sinkkonen, Maria Rosenqvist → 330
Za koronovačnickými klenoty / Beyond Regalia – Riitta Ikonen → 330

Kokimo, Series of Spaces II – The Kiasma Edition, Kiasma Theatre, Helsinki, 2014, photo: Pirje Mykkänen

The performance will explore how architecture and space are experienced in various contexts. For example, how does the history of a built environment or foreign auditory stimulation influence our experience of a place? What does it feel like to act unexpectedly within a certain urban context? The performance attempts to show how different layers of time, space, experience and imagination are present in a place, and aims to bring some of these layers to the surface, making them more intensively perceptible using a performative structure.

In all of KOKIMO's performances, the group's members work as technicians, performers and co-participants, enabling a shared and lived experience.

The performance lasts one hour and is for approximately 10 participants at a time.

— sound designer
He works with performances, radio and video art.

— scenographer, lighting designer
She works as a freelancer in theatre, dance and live art. Kilpeläinen also works as a teacher at the Helsinki Theatre Academy.

— scenographer
She works as a freelancer in theatre, dance and live art.

— lighting designer
She works as a freelancer in contemporary dance and theatre and as a technical director at the Zodiac Center for New Dance.

Sarah Kane: 4.48 Psychosis, Music and Drama State Theatre, Tbilisi, 2012, director: Maka Natsvlishvili, set and costumes: Nino Kitia, photo: Maka Kukulava

Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions

kurátor / curator: Nino Gunia-Kuznetsova

výtvarné řešení / designer of exhibition: Manana Gunia

další spolupracovníci / other collaborators: Tamar Bokuchava (autorka koncepce / author of concept)

Ženský hlas

Gruzínská národní expozice představuje práci 12 scénografek ukazující obecné charakteristiky současného gruzínského divadla.

V 19. a 20. století bylo gruzínské divadlo protagonistou národní myšlenky a národního politického a sociálního vývoje. Divadlo při pohledu na novou politickou a kulturní realitu 21. století čelí novým výzvám. Proces hledání nové identity se vztahuje na všechny vrstvy intelektuálního života, protože osobní a genderová identita jedince se proměnila společně s identitou politickou. Tyto procesy se projevují ve specifikacích kompozice, prostoru pro vystoupení, modelování času a dramatické interpretaci materiálů a barev. V některých z prací lze vnímat krizi identity skrze obrazy duševního a psychického utrpení, rozdělení, sebeironie, snění a rozkouskovaného, mozaického nebo stísněného a zdrženlivého prostoru, který vzniká díky nedávným konfliktům a nevyřešeným politickým a sociálním problémům. V dalších pracích je vše groteskní nahrazeno estetismem a půvabem, coby ideální protiváhou k disharmonické skutečnosti. Za negací reality, bolesti, utrpení a frustrace můžeme vidět svět na pokraji sebeobjevení. Artistická struktura ženských návrhů byla navržena s použitím zcela typických symbolů a základních barev, které jsou sice použity sporadicky, ale jsou plně životně důležité energie. Díky tomu máme pocit, že v hlubinách spirituality a kultury právě probíhá proces transformace a obnovy.

The Woman's Voice

The Georgian national exposition presents the works of 12 women scenographers manifesting the general characteristics of contemporary Georgian theater.

In the 19th and 20th centuries, Georgian theater was the protagonist of the national idea and the country's political and social processes. In view of the new political and cultural reality of the 21st century, the theater now faces new challenges. The process of searching for a new identity extends to all levels of intellectual life, as the individual's personal and gender identity has been transformed along with political identity. These processes manifest themselves in the specifics of composition, performance space, time modeling, and the dramatic interpretation of material and colors. In some of these works, this crisis of identity is felt in the images of spiritual and physical suffering, division, self-irony, dreaming, and the fragmented, mosaic or compressed and restrained space that originates from the recent conflicts and unresolved political and social problems; in other works, the grotesque is substituted to aestheticism and glamour as an ideal counterweight to disharmonic reality. Behind the negation of reality, pain, suffering and frustration, we can see a world at the edge of self-discovery. The artistic fabric of the women's designs has been woven using archetypal symbols and basic colors, which are sporadic but full of vital energy. This results in the impression that, in the depths of spirituality and culture, a process of transformation and renewal is taking place.

Gruzínský národní pavilon – *Ženský hlas* – je „prostorem“, kde virtuální jednota scénografů vytváří sjednocené panorama syntézou obrazotvornosti a hudby, která se skládá ze skutečných a virtuálních artefaktů. Na obrazovkách budou promítány záznamy scénografických prací / vystoupení, společně s videoartem inspirovaným ženskými divadelními designy.

Expozice zahrnuje specifika výstavního prostoru. Otevřené dveře do třech různých směrů zesilují proud návštěvníků, což symbolicky reflektuje geopolitickou specifickou Gruzii. Zároveň pak otevřenost architektonického prostoru odporuje designu pavilonu, což se přibližuje estetice „černé skříňky“. Zatemněná okna a černé panelové struktury jsou navrženy tak, aby vytvářely prostor niternosti. Jako celek pak tvoří metaforu nevyhraněnosti názoru, která je typická pro politickou a duševní situaci tohoto přechodného období.

Hudební doprovod expozice je též dvojnásobný a obsahuje kombinaci ticha a zvuku. Zvuk je tvořen mixem hudby a hluku. Ženský hlas je tak slyšen jak přímo, tak i obrazně.

Nino Chitashvili
* 1965

— scénická a kostýmní výtvarnice, pedagožka Státní umělecká akademie v Tbilisi, 1989. Hlavní designérka v Divadle mladých v Tbilisi. Spolupracuje s operními a dramatickými divadly v Gruzii a v zahraničí. Zúčastnila se mezinárodních výstav.

Nino Chubinishvili
* 1969

— kostýmní výtvarnice, módní návrhářka, vizuální umělkyně Státní umělecká akademie v Tbilisi, 1996; postgraduální program v mezinárodním módním návrhářství na Institutu Français de la Mode, 2006. Nezávislá umělkyně, spolupracuje s divadly, zúčastnila se mezinárodních výstav.

Manana Gunia
* 1973

— scénická a kostýmní výtvarnice, vizuální umělkyně Státní umělecká akademie v Tbilisi, 1996; postgraduální diplom ve filmové a televizní scénografii, 1998, Akademie výtvarných umění, Florencie, postgraduální studium, 2002. Spolupracuje s více divadly. Scénografka Studentského pavilónu Gruzii na PQ'07 a PQ'11.

Anna Kalatozishvili
* 1967

— scénická a kostýmní výtvarnice, vizuální umělkyně, pedagožka Státní umělecká akademie v Tbilisi, 1992, MgA. Univerzita užitého umění, Vídeň, 1995. Pracuje jako divadelní a filmová scénografka v Gruzii a v zahraničí. Zúčastnila se mezinárodních výstav.

Nino (Nutsa) Khidasheli
* 1967

— herečka, kostýmní výtvarnice, výtvarnice loutek, historička umění, restaurátorka textilu, pedagožka Státní umělecká akademie v Tbilisi, Architektura a teorie umění, 1992. Spolupracuje s loutkovými a dramatickými divadly jako kostýmní výtvarnice.

The National Pavilion of Georgia – *The Woman's Voice* – is the “area” where the virtual unity of stage designers creates a unified panorama through the synthesis of visual imagery and music, consisting of real and virtual artifacts. Recordings of scenographic works / performances will be presented on screens along with video art inspired by the women's theater designs.

The exposition embraces the specifics of the exhibition space. Doors open in three directions, thus enhancing the flow of the audience, which symbolically reflects the geopolitical specificity of Georgia. At the same time, the openness of the architectural space opposes the pavilion design, which approaches the “black box” aesthetics. Darkened windows and black panel structures are designed to create a sense of inwardness. Taken as a whole, this creates the metaphor of ambivalence typical for the political and mental situation of a transition period.

The music at the exposition is also ambiguous and includes a combination of silence and sound – a mixture of music and noise. The Woman's voice is heard both directly and figuratively.

— scenographer, costume designer, teacher Tbilisi State Academy of Arts, 1989. Head Designer of the Tbilisi Youth Theatre. Collaborates with opera and drama theatres in Georgia and abroad. Has taken part in international exhibitions.

— costume designer, fashion designer, visual artist Tbilisi State Academy of Arts, 1996; post-graduate program in international fashion design at Institut Français de la Mode, 2006. Independent artist, collaborates with theatres; participant of international exhibitions.

— scenographer, costume designer, visual artist Tbilisi State Academy of Arts, 1996; post-graduate diploma in film & TV scenography, 1998; Academy of Fine Arts of Florence, post-graduate studies, 2002. Collaborates with various theatres. Designer of the Georgian Student Pavilion at PQ'07 and PQ'11.

— scenographer, costume designer, visual artist, teacher Tbilisi State Academy of Arts, 1992. MA, University of Applied Arts, Vienna, 1995. Works as a theatre and movie designer in Georgia and abroad. Has participated at international exhibitions.

— actor, costume designer, puppet sculptor, art historian, fabric restorator, teacher Tbilisi State Academy of Arts, Architecture and Theory of Art, 1992. Collaborates with puppet and drama theatres as a costume designer.

Nino Kitia
* 1982

— scénická a kostýmní výtvarnice Chabukianiho škola choreografie, 2000; Státní profesionální divadlo pro mladá, Herec-Režisér Studio, 1998, Státní akademie v Tbilisi, 2006. Spolupracuje s hudebními a dramatickými divadly v Gruzii a v Ruské federaci.

Teo Kulkhanidze
* 1980

— scénická a kostýmní výtvarnice, designérka akcí Státní kulturní a umělecká univerzita v Tbilisi, design akcí, 2004. Rustaveliho státní divadelní a filmová univerzita Gruzii, 2006. V současnosti postgraduální studentka. Spolupracuje s loutkovými a dramatickými divadly.

Anano Mosidze
* 1975

— kostýmní výtvarnice, módní návrhářka, vizuální umělkyně Státní umělecká Akademie v Tbilisi, 1997. Od roku 2005 pracuje pro Státní hudební a dramatické divadlo v Tbilisi jako kostýmní výtvarnice. Účastní se mezinárodních výstav.

Anna Ninua
* 1979

— scénická a kostýmní výtvarnice Státní umělecká akademie v Tbilisi, 2004, Státní divadlo v Suchumi, umělecká šéfk. Spolupracuje s hudebními a dramatickými divadly v Gruzii a v zahraničí.

Tamara Okhikyan
* 1985

— scénická a kostýmní výtvarnice, vizuální umělkyně Státní umělecká akademie v Tbilisi, Bc. v oboru grafický design, 2008; Mgr. v oboru scénografie, 2010. Scénografka v Poti Drama Theatre, spolupracuje s více divadly. Podílela se na Studentské sekci na PQ'11 a Scénofestu.

Ekaterine Sologashvili
* 1971

— scénická a kostýmní výtvarnice, vizuální umělkyně, pedagožka Scénografka a kostýmní návrhářka. Rustaveli Státní divadelní a filmová Univerzita, 1998, Mgr., 2007. Spolupracuje s řadou divadel. Zúčastnila se Studentské sekce na PQ'07.

Nino Surguladze
* 1971

— kostýmní výtvarnice Akademie výtvarných umění v Tbilisi, televizní a filmová výtvarnice, 1997; ETSU a NYU Tischova škola umění, scénografie, 1994. Kostýmní výtvarnice v Marjanishviliho státním divadle, pracuje jako vedoucí výroby filmu a uspořádala několik osobních výstav.

YTA UNĪ THEATRE RUSTAVELI THEATRE

Studentská sekce / Student Section

výtvarné řešení / designer of exhibition: George Lapiashvili

Čekám na...

„Nostalgie budoucnosti, Čekání na minulost“ (Berel Lang)

Autobusová / vlaková / tramvajová zastávka...nostalgická vzpomínka na opuštěnou autobusovou zastávku ze sovětské minulosti. Namísto obvyklých míst k sezení je

— scenographer, costume designer Chabukiani School of Choreography, 2000; Professional State Youth Theatre, Actor-Director Studio, 1998; Tbilisi State Academy, 2006. Collaborates with music and drama theatres in Georgia and the Russian Federation.

— scenographer, costume designer, event designer Tbilisi State University of Culture and Arts, event design, 2004. Rustaveli Theatre and Film State University of Georgia, 2006. Currently post-graduate student. Collaborates with puppet and drama theatres.

— costume designer, fashion designer, visual artist Tbilisi State Academy of Arts, 1997. Has worked at the Tbilisi Music and Drama State Theatre as a costume designer since 2005. Takes part in international exhibitions.

— scenographer, costume designer Tbilisi State Academy of Arts, 2004, Sokhumi State Theatre, chief artist. Collaborates with music and drama theatres in Georgia and abroad.

— scenographer, costume designer, visual artist Tbilisi State Academy of Arts, BA graphic design, 2008; MA in scenography, 2010. Scenographer at the Poti Drama Theatre; collaborates with numerous theatres. Participated in the PQ'11 Student Section and Scenofest.

— scenographer, costume designer, visual artist, teacher Rustaveli State University of Theatre and Film, 1998. MA, 2007. Collaborates with numerous theatres. Has teaching experience. Participated in the PQ'07 Student Section.

— costume designer Tbilisi Academy of Fine Arts, TV & Film Set Designer, 1997; ETSU and NYU Tisch School of Arts, Stage Design, 1994. Costume designer at Marjanishvili State Theatre; has worked as a film production designer and has held several personal exhibitions.

Waiting for...

“Nostalgia for the Future, Waiting for the Past” (Berel Lang)

The bus / train / tram station... reminiscent of an abandoned bus stop from the Soviet period. Instead of the usual seats, the building, with its imitation of old

budova s imitací starých přilepených betonových zdí vybavena pohodlnými rudými sametovými židlemi jako v divadle.

Tato „stanice“ je identifikována s politickou situací v Gruzii (a jinde) – s „rudou“ sovětskou minulostí a nejistou budoucností, ale také lokální / globální divadelní situací – nesouladem mezi tradiční skříňkou a novými úkoly moderního světa. Stěny stanice jsou plné naškrábaných frází a citací z klasických a moderních her a „reklam“, které „cestující“ informují o nejrůznějších událostech a zprávách – o soudu Oresta (*Oresteia*), o soukromé lekci (hra *The Lesson*), o „ztracených“ osobách (*Čekání na Godota*) a tak dále. Obrazovka uvnitř stanice ukazuje záběry války v Gruzii (v Abcházii v letech 1992-93 a v Jižní Osetii v roce 2008) a jízdní řád změněných a zrušených tras. Při čekání na *Lidský hlas* (Jean Cocteau) u starého telefonu na zdi můžeme slyšet úryvky z politických projevů z různých her, které jsou smíchány s hudbou a zvuky každodenního života. Také můžeme kontrolovat monitor s předpovědí počasí – „divadelní“ stav počasí včetně bouřky, blesku, oblak... nebo extrémních situací (jako například pohybující se birnamský les z *Macbetha*), které mají za následek změny v trasách a v jízdním řádu autobusů.

Nefunkční utopická „divadelní mapa“ na zemi ukazuje několik tras (Antigona, Hamlet, Blanche DuBois, Godot a tak dále), které spojují „nespojitelné“ divadelní prostory jako: Elsinor – Olymp – Domeček pro panenky – Kolchida – Višňový sad a podobně. To symbolizuje postmoderní situaci, a to nejen v divadle... Mapa současně reprezentuje velké divadelní jeviště a geopolitickou mapu, na níž z různých důvodů (válka, konflikt, emigrace) změnila některá místa svou původní lokaci a „posunula“ se ze svých originálních poloh.

Aby člověk mohl v této utopické stanici čekat, musí doplnit tuto větu – „Čekám na...“. Až poté, co se každý jedinec rozhodne, na co vlastně čeká, může vstoupit do tohoto fikčního / nefikčního světa. Na tomto běžném místě a sdíleném prostoru, kde je každý sjednocen společnou myšlenkou čekání (na), si každý může vybrat svou vytouženou cestu a destinaci.

Toto abstraktní místo pro čekání je jako divadlo – spojuje koncepty, sjednocuje lidi a spojuje místa a epochy.

Tbilisi State Academy of Arts, Faculty of Fine Arts, Direction of painting

Loutkoví lidé – Sen (znovuvedení) / Puppet People – Dream (restaged) – Nino Maglakelidze-Sheets → 330

plastered concrete walls, is equipped with comfortable red velvet chairs, like in a theater.

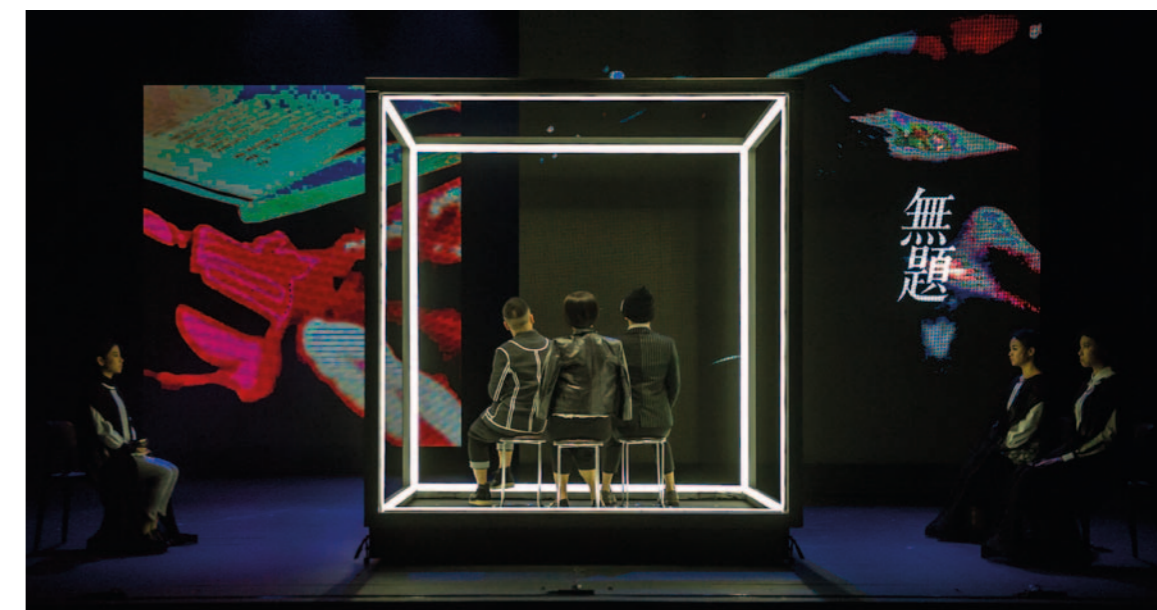
This “station” is identified with politics in Georgia (and elsewhere) – the “red” Soviet past and an uncertain future, but also with the local/global theater situation – the dissonance between the traditional box and the new tasks of the modern world. The station walls are full of scratched phrases and citations from classical and modern plays and “ads” informing the “passengers” about various events and news – the trial of Orestes (*The Oresteia*), private lessons (*The Lesson*), “lost” persons (*Waiting for Godot*) and so on. The screen inside the station shows footage of the war in Georgia (Abkhazia 1992-93, South Ossetia 2008) and a timetable of changed and cancelled routes. While waiting for the *Human Voice* (Jean Cocteau) by an old phone on the wall, one can hear bits and pieces of political monologues from plays, mixed with music and sounds from everyday life. We can also check the monitor with the forecast – “theatrical” weather conditions such as storm, thunderbolt, clouds... or extreme situations (such as moving Birnam wood) that result in changes to the routes and timetables.

A defunct utopian “theatrical map” on the floor shows several routes (Antigone, Hamlet, Blanche, Godot etc.) that linking “unconnectable” theatre spaces such as: Elsinore – Mt. Olympus – A Doll’s House – Colchis – The Cherry Orchard, etc. It symbolizes the postmodern situation, and not only in theater... The map simultaneously represents a giant theatrical stage and geopolitical map on which, for various reasons (war, conflict, emigration), some places have changed their original location and context and have “moved” from their original position.

To be able to wait in this utopian station, one must complete the sentence – “Waiting For...” Only after deciding what one is waiting for can one enter this fiction/nonfiction world. In this common place, this shared space where everyone is united by the common idea of waiting (for), one can choose the desired route and destination.

This abstract waiting place is like a theater – it connects concepts, unites people, and links places and epochs.

Martin Crimp:
Attempts On Her Life
#4, Hong Kong City
Hall Theatre, 2014,
director: Wai Hang
Fung, set: Jonathan
Yak Kwan Wong,
costumes: Cindy Pui
Shan Ho, lighting
design: Tsz Yan Yeung,
photo: Carmen So

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

kurátoři / curators:
Allan Tsui, Billy Chan

výtvarné řešení,
autoři námětu /
designer of exhibition,
authors of theme:
Wai Man Siu, Po Yu
Cha, Cindy Pui Shan
Ho, Ted Kin Tak Chan,
Tsz Yan Yeung

Proč existuje divadlo?

1964. Radnice v centrální části Hongkongu ve stylu Bauhausu se dva roky po svém otevření na dalších několik dekád stala hlavní divadelní scénou a kulturním centrem. Ve stejném roce pronesl Marshall McLuhan svůj neblaze proslulý výrok „médiem je zpráva“, který v tehdejší době přerostl ve významnou teorii o médiích. Tedy v době, kdy byla televize stále ještě v plenkách a do vynálezu osobního počítače chybělo dvacet let.

2014. O nějakých padesát let později bylo o jedné letní noci vypáleno 87 plechovek slzného plynu v okolo centrální části Hongkongu. Snímky a záběry lidí zasažených té noci slzným plynem běžely okamžitě na všech televizních stanicích, v televizi v každé domácnosti, na mobilech a sociálních sítích.

Domníváme se, že divadlo je „zrcadlem společnosti“, díky čemuž může samo zkoumat svět „koncentrované reality“, ve kterém nacházíme kousky nás samotných, je také dveřmi pro provokující myšlenky a změny. Divadelní umělci otevírají s diváky konverzace o životním prostředí, komunitě a filozofii a zároveň svými pracemi v lidech probouzejí delší a hlubší myšlenky. Kromě vytvoření smysluplného dialogu je jejich největší touhou nějak reagovat na to, co se děje ve společnosti. V situaci, které právě Hongkong čelí, se musí všichni divadelníci ptát sebe samotných: Proč existuje divadlo?

Expozice má tři sekce: PROZKOUMEJ, ZAŽIJ, ODEJDI. Návštěvníci se před vstupem musejí zout. Nápís Proč existuje divadlo? bude viset u vstupu, a tím ukáže téma

Why Theatre Exists?

1964. Two years after the new ‘Bauhaus style’ Hong Kong City Hall had been opened in Central Hong Kong, it started to become the main theatre venue and cultural hub, which it remained for decades; Marshall McLuhan coined his infamous expression ‘the medium is the message’ in the same year, an influential media theory for the contemporary, at a time when television was still in its infancy, and the personal computer lay almost twenty years in the future.

2014. In a summer night some fifty years later, 87 cans of tear gas were fired in and around Central. That night, snapshot images and video clips of people being dispersed by the gas were, in an instant, all over television news, home TV screens, smartphones and social networks.

We believe theatre is a ‘mirror to society’, allowing it to examine itself; a world of ‘concentrated reality,’ we find pieces of ourselves in it; it is also a door for provoking thoughts and changes; theatre artists open conversations with the audience about the environment, community and philosophy, establishing an extended and in-depth thinking with their works. Apart from creating a meaningful dialogue, their greatest desire is to respond to what is happening in society. Faced with Hong Kong’s current situation, as local theatre practitioners we must ask ourselves: Why Theatre Exists?

The exhibition has three sections: EXPLORE, EXPERIENCE, EXIT. Visitors must take off their shoes before

našeho zájmu, stejně jako otázku pro všechny návštěvníky. Nejreprezentativnější divadelní díla z Hongkongu budou ukázána u bočních stěn, a to za pomoci modelů, uměleckých ztvárnění, videí, fotografií.

PROZKOUMEJ

Černá barva je ústřední barvou, stejně jako náš koncept prozkoumávání užití prostoru. Thermochromická technologie vyžaduje po návštěvnicích, aby použili svou tělesnou teplotu k interakci s prostorem, zatímco budou prozkoumávat odlišné divadelní estetiky.

ZAŽIJ

Rozhovory pro expozici Proč existuje divadlo jsou promítány na zdi. Lidé na nich sdílejí své zkušenosti s tím „jak je divadlo jejich únikem“. Video je promítáno skrze jediné malé okno v pokoji.

ODEJDI

Jsou slyšet hlasy tázajících a díky teplu, které vychází z nohou návštěvníků, zmizí podlaha, načež pod sebou odhalí nebe. Nohy návštěvníků a „modrá obloha“ se spojí v jedno, čímž se zmenší vzdálenost mezi jejich tělem a myslí, a oni se budou moci zamyslet a znovu si položit otázku: Proč existuje divadlo?

Žít je odejít? Žít nebo odejít?

Divadlo je jedním z nejstarších kreativních povolání na světě, ale co přesně znamená pro Hongkong? Jaká je jeho hodnota a pozice? Hledáme komunikaci, úlevu, vytváření nebo sebeuspokojení? Malé okénko existující v našem stísněném prostoru je jediným východem z pokoje.

Martin Crimp: Pokusy o její život, Hong Kong Repertory Theatre, 2013, režie: Wai Hang Fung

„Co se to v našem světě děje?“ ptá se dramatik Martin Crimp. Svět se změnil. Rozmělnil se v neustálých nesvárech, v nichž těžko určit, kdo má pravdu. Lidé spolu neustále soupeří a tím se rozpadá společnost. Annin život nepatří jí; může být člověkem, ale i čímkoli jiným. Jedno se ovšem nemění – nedokáže ovládat vlastní život.

Wai Fat Chan

— zvukový designér, zvukový umělec
Chan se narodil a vyrůstal v Hongkongu, na Hongkongské univerzitě získal titul bakalář umění (hudby). V posledních letech pracoval především jako divadelní skladatel a zvukový designér. Hraje na kytaru, na basu a několik doma vyrobených nástrojů.

Cindy Ho

— scénická a kostýmní výtvarnice
Kostýmní návrhy pro Hongkongský festival umění, The Hong Kong Jockey Club, Artocrite Theatre, The Cans (Plechovky). Macauské kulturní centrum. Hong Kong Repertory Theatre.

entering. Why Theatre Exists? will be imprinted at the entrance wall, manifested our theme to explore, as well as an question to all visitors. Hong Kong's most representative theatre works will be shown on the side walls, and in models, renderings, videos, photos.

EXPLORE

Black is the keynote of theatre, as well as of our concept of exploring the use of space. Thermochromic technology requires visitors to use their body-heat to interact with the space while at the same time exploring different esthetics of theatre.

EXPERIENCE

Interviews for Why Theatre Exists? will be projected onto the wall, with people sharing their experiences of 'how theatre is their exits' shown through the only small window in the room.

EXIT

Interviewees' voices will be heard and the warmth of visitors' feet will make the floor disappear to reveal the sky underneath. Their feet and the 'blue sky' are merged, narrowing the distance between their body and mind, to reflect themselves and again asking the question: Why theatre exists?

Exist is Exit? Exist or Exit?

Being one of the oldest creative industries in the world, what does THEATRE mean to Hong Kong? What is its value and position? Are we seeking communication, relief, creation or self-satisfaction? The small window that exists in our confined space is the only exit from the room.

Martin Crimp: Attempts On Her Life, Hong Kong Repertory Theatre, 2013, director: Wai Hang Fung

“What is happening in our world?” asks playwright Martin Crimp. The world has changed. It is becoming blurry, constant disputes, hard to judge right or wrong. People keep challenging each other, making the society disintegrate. Anne's life is not hers; she can be human, but also anything else. The only thing that does not change – she can't control her life.

— sound designer, sound artist
Born and raised in Hong Kong, Chan obtained his Bachelor of Arts (Music) from the University of Hong Kong. In recent years, Chan has worked extensively as a theatre composer and sound designer. He plays guitar, bass and various homemade instruments.

— set and costume designer
Recent costume design for Hong Kong Arts Festival, The Hong Kong Jockey Club, Artocrite Theatre, The Cans. Macau Cultural Centre. Hong Kong Repertory Theatre.

Wing Lo

— mediální umělec
Jeho dílo *Me, Mother, Grand Mother, Father, DV (Já, máma, babička, táta, DV)* vyhrálo hlavní cenu poroty na Pekingském studentském filmovém festivalu v roce 2007. *She is a Girl, I am a Girl too (Ona je dívka a já také)* se promítal na festivalu asijského lesbického filmu a videa 2005.

Jonathan Wong

— scénický a kostýmní výtvarník
Za moderní přístup ke scénografii a kostýmnímu výtvarnictví ve své diplomové práci, projektu *Phaedra (Faidra)*, získal cenu Studentské akademie za nejlepší scénografii a nejlepší produkci a několik dalších hongkongských divadelních cen.

Tsz Yan Yeung

— světelný designér
Yan získala hned dvakrát cenu HK Drama Award za představení *Phaedra (Faidra)*, 2006, a *Iron (Železo)*, 2012. V roce 2012 byla celému scénografickému týmu inscenace *Two Swallows – Ode to Wu Guanzhong (Dvě vlaštovky – Óda na Wu Guanzhong)* udělena cena za výjimečnou scénografii.

Janice Sze Wan Poon: A pak se vznáším, On and On Theatre Workshop, Hongkong, 2013, režie: Chun Chow Lee

Tento monolog, inspirovaný *Dopisy Olze*, sbírkou dopisů, které psal český dramatik Václav Havel své ženě z vězení, zachycuje hlas a cesty disidentovy manželky, která má zákaz vycházet z domu. Utěšuje se četbou dopisů a v duchu cestuje se svým mužem.

Wai Fat Chan

— zvukový designér, zvukový umělec
Chan se narodil a vyrůstal v Hongkongu, na Hongkongské univerzitě získal titul bakalář umění (hudby). V posledních letech pracoval především jako divadelní skladatel a zvukový designér. Hraje na kytaru, na basu a několik doma vyrobených nástrojů.

Ziv Chun

— mediální umělec, vizuální umělec, grafik
Zabývá se také videoprojekcemi pro divadelní inscenace a výrobou propagačních trailerů.

Ming Hang Lau

— světelný designér, pop-upový designér, divadelní režisér
Režiroval a vytvářel vlastní divadelní inscenace včetně *Mr. Windy NoBody (Pan prázdný NiKdo)*, *Am I Crying, Just Do It Lady Eccentric (Pláču? Tak to udělej, excentričko)* a *Ordinary Living (Obyčejný život)*, v nichž se snoubí vyprávěčství, vystřihování z papíru, hudba a vytváření pohádkových lepoprel.

Wai Man Siu

— scénický a kostýmní výtvarník
Dvakrát získal cenu HK Drama Award za *Shedskin (Svléknutá kůže)*, 2012, a *The Cherry Orchard (Višňový sad)*, 2014.
Wing Sze Wong: Co je úspěch?, Edward Lam Dance Theatre, Tchaj-pej a Hongkong, 2012, režie: Edward Lam

— media artist
His work *Me, Mother, Grand Mother, Father, DV* won the Grand Jury Prix at the 2007 Beijing College Student Film Festival; *She is a Girl, I am a Girl too* was screened at the Asian Lesbian Film and Video Festival 2005.

— set and costume designer
In his graduation project *Phaedra*, his contemporary approach of set and costume design won the Academy Student Union awards for Best Stage Design and Best Production, as well as several Hong Kong Drama Awards.

— lighting designer
Yan has twice won the HK Drama Award, for *Phaedra* (2006) and *Iron* (2012). In 2012 the whole design team for HK Dance *Two Swallows – Ode to Wu Guanzhong* received the HK Dance Dance Award for Outstanding Design.

Janice Sze Wan Poon: And Then, I Float, On and On Theatre Workshop, Hong Kong, 2013, director: Chun Chow Lee

Inspired by *Letters to Olga*, a collection of letters to his wife written by Czech playwright Vaclav Havel from prison, this monologue depicts the voice and journey of a dissident's wife who is under house arrest. She is comforted by reading letters and her thought travels far with her counterparts.

— sound designer, sound artist
Born and raised in Hong Kong, Chan obtained his Bachelor of Arts (Music) from the University of Hong Kong. In recent years, Chan has worked extensively as a theatre composer and sound designer. He plays guitar, bass and various homemade instruments.

— media artist, visual artist, graphic designer
He also works on video projection design for theatre production and promotion trailer editing.

— lighting designer, pop-up art designer, theatre director
Lau has directed and created his own theatre productions, including *Mr. Windy NoBody*, *Am I Crying, Just Do It Lady Eccentric and Ordinary Living*, which are fusions of storytelling, paper-cutting, music and the crafting of pop-up storybooks.

— set and costume designer
Double winner of HK Drama Award, for *Shedskin* (2012) and *The Cherry Orchard* (2014) respectively.
Wing Sze Wong: What is Success?, Edward Lam Dance Theatre, Taipei, Hong Kong, 2012, director: Edward Lam

Věrnost. Odvaha. Shovívavost. Odpuštění. Obdiv. Žárlivost. Odmítnutí. *Co je úspěch?* je adaptace známého románu *Tři království*, který zkoumá nejistotu lidského srdce. Lamův styl zůstává dialektický a rozmanitý. Jeho odhodlání rekonstruovat klasické dílo vyjadřují výrazné emoce, jimiž je toto představení prostoupeno.

Ewing Chan

— scénograf, scénický umělec
Ewing spolupracoval s mnoha divadly, tanečními soubory a uměleckými festivaly. Jeho výtvoři jsou prosté, přesto velmi silné. Největší uznání sklídl za design pro ELDT – od francouzské třídy po opuštěné skladiště, všechny působivé a nezapomenutelné.

Billy Chan

— světelný designér
Billy spolupracoval s mnoha režiséry a choreografy opery, tance a moderního divadla, v roce 2008 získal ocenění HK Drama Awards za nejlepší světelný design. Je jedním z kurátorů Paralelního prostoru – hongkongské scénografické výstavy 2013–15.

Chai Ming Chung

— zvukový designér
Ming je zvukový a hudební designér, bubeník, perkusionista, člen nezávislé skupiny Gayamyan (Falzet) a... HuH!?

Kary Kwok

— kostýmní výtvarník, fotograf
Kary fotografuje pro reklamní účely a pro časopisy. Zaměřuje se na výtvarné umění a módu. Působí jako vizážista všech divadelních her Edwarda Lama. V roce 1999 vydal fotografickou publikaci nazvanou 109 žen, 69 mužů a 10 mezi tím.

John Wong

— multimediaální umělec, režisér
Vystudoval filmovou a televizní tvorbu na Honkongské akademii múzických umění. V současnosti působí jako kreativní režisér v multimediaální agentuře dontbelievhinstyle. Podílel se na tvůrčích projektech v oblasti umění, zábavy i komerce.
Wing Shing Ma – Chun Tung Sin: Bouřková mračna, Hong Kong Dance Company, Hongkong, 2014, režie: Yuntao Yang
V tanečním dramatu *Bouřková mračna*, vycházejícím z válečného komiksu slavného hongkongského výtvarníka Wing Shing Ma, ožívají pozoruhodné postavy a jejich fantastní svět. Dílo odráží vizuální stavbu komiksu a jeho základní zenové myšlenky prostřednictvím vynalézavé režie a citlivé choreografie a vytváří na jevišti velkolepý a bohatý svět.

Sai Ho Choi

— audiovizuální umělec, hudebník
V roce 2006 se stal prvním hongkongským hudebníkem, který nastoupil na Red Bull Music Academy v Melbourne. V roce 2008 byl hongkongským časopisem Time Out vyhlášen jedním z 20 nejlepších hudebníků Hongkongku, v roce 2009 byl oceněn jako nejlepší hudebník hongkongské nezávislé scény.

Loyalty. Courage. Benevolence. Forgiveness. Admiration. Jealousy. Resentment. *What Is Success?* is an adaptation of classic novel *Three Kingdoms* that delves into the uncertainty of the human heart. LAM's style remains dialectical and diverse. His persistence with the reconstruction of the classics is expressed with rich emotion in this work.

— set designer, scenic artist
Ewing has collaborated with a large number of theatres, dance companies and arts festivals; his works are simple yet powerful. His designs with ELDT were most acclaimed – from French classroom to abandoned warehouse, all were impressive and unforgettable.

— lighting designer
Billy has collaborated with a large number of directors and choreographers in opera, dance and modern theatre, and won the award for Best Lighting Design at the 2008 HK Drama Awards. He is one of the curators for the Parallel Space – Hong Kong Theatre Design Exhibition 2013–15.

— sound designer
Ming is a sound engineer, sound effects and music designer, drummer, percussionist, member of independent band Gayamyan (Falsetto) and... HuH!?

— costume designer, photographer
Kary photographs for commercial and editorial clients. His work takes its inspiration from fine art and fashion. He is the image designer for all of Edward Lam's theatre plays. In 1999 he published a photography book entitled "109 Women 69 Men and 10 in between".

— multimedia artist, director
A multi-media artist, Wong graduated from the Hong Kong Academy for Performing Arts, majoring in Film & Television. He is now the creative director of a multimedia creative agency – dontbelievhinstyle. He has worked on creative projects in art, entertainment and commercial.
Wing Shing Ma – Chun Tung Sin: Storm Clouds, Hong Kong Dance Company, Hong Kong, 2014, director: Yuntao Yang
Based on the martial arts comic by Hong Kong's renowned artist Wing Shing MA, dance drama *Storm Clouds* brings memorable characters and their fantastical, imaginative world to life. It mirrors the comic's visual structure and its underlying Zen ideas through inventive staging and sensitive choreography, creating a grand and expansive world on stage.

— audio-visual artist, musician
In 2006 he became the first Hong Kong musician to join the Red Bull Music Academy in Melbourne; he was one of Hong Kong Time Out Magazine's Hong Kong Top 20 Musicians in 2008 and came first at The Best of HK Indie 2009.

Che Yi Lee
— hudební režisér, skladatel
Lee zkomponoval přes 1 500 skladeb a přes 3 700 jich aranžoval. Kromě skládání a aranží pro více než 100 místních i mezinárodních souborů také účinkoval na desítkách mezinárodních uměleckých festivalů.

Eddy Kwan Kit Mok

— kostýmní výtvarník, filmový a televizní režisér
Podílel na celé řadě filmů a televizních inscenací, na filmových festivalech získal několik ocenění za uměleckou režii, kostýmy a líčení.

Man Tong Tsang

— scénický a kostýmní výtvarník, vibrační a energetický léčitel
Získal ve svém oboru mnoho ocenění včetně ceny HK Drama Awards za nejlepší scénografii a kostýmní výtvarnictví a také za nejlepší vizáž, mimo to byl hongkongskou uměleckou radou zvolen mladým umělcem roku 2003 a nejlepším umělcem (obor divadlo) roku 2008.

John Chi Wai Wong

— multimediaální umělec, režisér
Vystudoval filmovou a televizní tvorbu na Honkongské akademii múzických umění. V současnosti působí jako kreativní režisér v multimediaální agentuře dontbelievhinstyle. Podílel se na tvůrčích projektech v oblasti umění, zábavy i komerce.

Tsz Yan Yeung

— světelný designér
Yan získala dvakrát cenu HK Drama Award za představení *Phaedra (Faidra)*, 2006, a *Iron (Železo)*, 2012. V roce 2012 byla celému scénografickému týmu inscenace *Two Swallows – Ode to Wu Guanzhong (Dvě vlaštovky – Óda na Wu Guanzhong)* udělena cena za výjimečnou scénografii.

Studentská sekce/
Student Section

kurátor / curator:
Richard Roberts

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Bacchus Lee

Jsme snílky

Jako téma výstavy jsme zvolili politiku, se kterou tedy souvisejí všechna vystavená díla. Výroky napsané na stěnách jsou citáty režisérů, spisovatelů a choreografů čtyř děl – umělců, kteří dali k vystaveným návrhům prvotní impulz.

Výběrem materiálů na výstavu jsme chtěli demonstrovat rozsah jednotlivých uměleckých oblastí, kterými se akademie zabývá – činohry, opery, tance a čínského divadla. Všechna čtyři díla byla vytvořena během posledních čtyř let a jsou příkladem práce, jež odráží dialog mezi východní a západní tvůrčí praxí, který představuje jeden z hlavních pilířů naší akademie.

Jako středobod tří ze čtyř děl jsme se rozhodli použít zmenšené modely, zatímco čtvrté dílo je založeno na použitých kostýmech, protože vzdělávání v akademii je stále silně napojeno na tradiční způsoby popisu návrhů,

— music director, composer
Lee has composed and arranged over 1,500 and 3,700 songs respectively. Apart from composing, arranging and scoring for over 100 local and international performing companies, he has also performed at dozens of international arts festivals.

— costume designer, art direction in film and TV
He has worked on countless films and TV dramas and has received multiple nominations at the Hong Kong Film Awards for Art Direction, Costume and Makeup Design.

— set and costume designer, vibrational healing and subtle-energy therapy
He has received numerous awards in the field, including Best Set & Costume Design and Best Make-up & Image design at the HK Drama Awards and Young Artist in 2003 and Best Artist (Theatre) in 2008 from the HK Arts Development Council.

— multimedia artist, director
Graduated from the Hong Kong Academy for Performing Arts, majoring in Film & Television. He is now the creative director of a multimedia creative agency – dontbelievhinstyle. He has worked on creative projects in art, entertainment and commercial.

— lighting designer
Yan has twice won the HK Drama Award, for *Phaedra* (2006) and *Iron* (2012). In 2012 the whole design team for HK Dance *Two Swallows – Ode to Wu Guanzhong* received the HK Dance Dance Award for Outstanding Design.

We Are Dreamers

We chose politics as the theme for the exhibit, and as a result the exhibited works all have politics at their core. The statements written up on the walls of the exhibit are those of the directors, writers and choreographers of the four works – the artists who provided the initial stimulus for the designs.

In choosing material for the exhibit, we also wanted to demonstrate the range of performance work that is generated by the Academy – drama, opera, dance, Chinese theatre. All four works were made over the last four years, and are examples of work that reflect the dialogue between Eastern and Western creative practice, which is one of the central exchanges in our Academy.

We have chosen to use the scale model as a centerpiece for three of the four works, and costume renderings for the final piece, as training at the Academy is still

při kterém se studenti zabývají kresbou, výrobou modelů a technickými kategoriemi. Pro každou produkci jsou navíc k dispozici iPady s digitálními obrázky.

strongly connected to traditional ways of describing design, with students engaging in rigorous drawing, model making and technical classes. In addition, there are iPads providing digital images for each production.

The Hong Kong Academy for Performing Arts, The College of Media Arts, The School of Theatre and Entertainment Arts

Chan Sze Nga (DD), Tse Kin Chu (Niki), Li Mung Sai (Seamy), Ngai Fung Mei (Umi), Choi King Yiu (Tony), Cheung Hoe Ling (Sarah), Lee Yuet Suet (Suki), Leung Ho Ki (Bobo), Leung Migu Mianizt (Migu), Giu Yuen Man (Tracy)

1, 2) Wing Shing Ma, Chun Tung Sin: *Storm Clouds*, Hong Kong Dance Company, 2014, director: Yuntao Yang, set: Man Tong Tsang, costumes: Kwan Kit Mok, lighting design: Tsz Yan Yeung, photo: Hong Kong Dance Company

3, 4) Janice Sze Wan Poon: *And Then, I Float, On and On* Theatre Workshop, Cattle Depot Theatre, Hong Kong, 2013, director: Chun Chow Lee, set and costumes: Wai Man Siu, lighting designer: Ming Hang Lau, photo: Chi Wai Lee

5) *The Scholar and The Executioner*, HKAPA, 2012, director: Tony Wong, set: Yoki Lai, costumes: Fei Chan, photo: Felix Chan

August Strindberg: *Father, La María* Theatr Company, 2011, director: Alexis Moreno, set: Rodrigo Ruiz, costumes: Ricardo Romero, Rodrigo Ruiz, photo: Rodrigo Ruiz

Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions

Divácký paradox. Podnebí/atmosféra a scénický design

kurátor / curator: María Teresa Lobos Rubilar

výtvarné řešení / designer of exhibition: María Teresa Lobos Rubilar

další spolupracovníci / other collaborators: Andres Poirot (technický asistent / technical assistant)

V chilském divadle jsme koncept atmosféry převzali z tradičního chilského designu a v určitém smyslu jej stále používáme. Jde o mnohoznačný termín, který různými způsoby rezonuje v oblasti scénického designu: je spojen s realistickým pojetím divadelního osvětlení (které jsme přejali prostřednictvím osvětlovací metody MacCandless) a navíc nám umožňuje vstoupit do kritické reflexe na místě diváka. Tento problém syntetizoval Jacques Rancière (2010) ve své knize *The Emancipated Spectator* z divadelních představení Brechta a Artauda.

Současná scéna staví diváka před paradox, neboť jej nutí, aby si zvolil svůj vztah ke scéně: může sledovat scénické dění z odstupu, jako když sleduje interpretaci nebo představení, nebo se může stát jeho součástí, ponořit se do dané události a podílet se tak na atmosféře. První z nich zaujímá kritickou perspektivu, druhý usiluje o ponoření do díla.

Pojetí atmosféry a „ponoření se“ je velmi blízké realistickému paradigmatu a vztahuje se tedy k emočnímu vlivu na diváka. Spolupodílí se na divákově reflexi. Ten se musí rozhodnout, jaký vztah zaujme k dílu odehrávajícímu se před jeho očima: „ponoří se“ do něj, nebo je bude pozorovat. Na cestě prostorem je divák nucen svou perspektivu neustále měnit. Koncept „ponoření se“ představuje specifický způsob, jímž se divák podílí na atmosféře, protože atmosféra / podnebí nejsou pozorovány zdaleka, ale zkoumány a křížovány. Návrh

The Paradox of the Spectator. Climate / Atmosphere and Stage Design

In Chilean theatre, atmosphere is a concept that we have received from the tradition of stage design and that, to some extent, remains in use today. It is an ambiguous term that has a variety of resonances in stage design: it is linked to the realist concept of theatrical lighting (conveyed to us through the MacCandless method of lighting) and moreover, allows us to enter a critical reflection on the place of the viewer. This is the problem synthesized by Jacques Rancière from the theatres of Brecht and Artaud in *The Emancipated Spectator* (2010).

The paradox that the contemporary scene poses to the viewer is to force them to define how it should relate to the scene: they can witness the stage from a distance, as a viewer looking at the representation or performance, or be involved with it, immersed in the event itself, and thus participate in the atmosphere. The first of these is located in the critical perspective while the second seeks immersion in the work.

Atmosphere and immersion are concepts that are very close to the realist paradigm and therefore related to the emotional impact on the viewer. They operate here in favor of the reflection of the viewer, who has to decide how they relate to the work that is before their eyes: through immersion or through observation. They are forced to constantly shift their perspective through a space path. The concept of im-

prostorového řešení pojímá podnebí jako ponořující (kritický) zážitek v atmosférách za různých teplot, světelných/barevných podmínek a dramatických prostředí z celé řady uměleckých představení v Chile. Při prohlížení místnosti lze z prostoru vycítit různé scénické/zeměpisné teploty.

Daniel Bagnara Mena
* 1983

— producent, kostýmní výtvarník, módní návrhář, výrobce kostýmů
Designér, umělecký režisér a producent působící přes deset let v oblasti designu pro performativní umění. Při své umělecké práci zkoumá tělo a jeho řeč v projevu na scéně. Aktivně působí také v oblasti tance.

Paula Castillo Tocornal
* 1986

— scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka, designérka životního prostředí
Od roku 2009 působí především v oblasti světelného designu pro divadlo a jako výtvarnice pro reklamní a televizní průmysl. Pracovala také v Itálii a na italsko-chilských divadelních koprodukcích.

Eduardo Cerón Tillería
* 1974

— pedagog, scénický a kostýmní výtvarník, světelný designér, mediální umělec, fotograf, tvůrce videí, ilustrátor a grafický designér
Od roku 2000 působí v oblasti umělecké režie, vizuální výpravy a integrálního designu. Vyučoval na několika institucích a zabýval se výzkumem v oblasti fotografování a divadla.

Josefina Angela Cifuentes Castillo
* 1988

— divadelní technička, pedagožka, scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka
Profesionálně aktivní je od roku 2012. Spolupracuje na divadelních inscenacích a jiných akcích, např. festivalech nebo pouličních divadelních představeních. Rovněž vede workshopy zaměřené na líčení, rekvizity, divadelní výpravu a kostýmní tvorbu.

Rocío Hernández Marchant
* 1985

— scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka
Divadlu věnuje od roku 2008, především v oblasti scénografie a světelného designu. Některá z jejích děl se dostala na mezinárodní festivaly, v současné době patří k nejplodnějším designérům v Chile.

Francisca Lazo Jerez
* 1986

— kostýmní výtvarnice, módní návrhář, fotografka, švadlena
Spolupracuje na projektech pro divadlo, film, reklamu a výtvarná umění. Vytváří design kostýmů, rekvizit a scén pro filmové a divadelní produkce v Chile a Mexiku.

mersion is, then, the specific way in which the viewer participates in the atmosphere, namely, the atmosphere/climate is not observed from afar, rather it is explored and crossed. The proposal of the spatial device is to address the concept of climate as an immersive (critical) experience under atmospheres of different temperatures, qualities of light/color and dramatic environments from a variety of artistic performances in Chile. The space communicates various scenic/geographical temperatures, that one perceives when viewing the room.

— producer, costume designer, fashion designer, costume maker
Designer, art director and producer with over ten years of experience in designing for the performing arts. As an artist, his research experience focuses on the body and its speech as projected on the stage. He also actively contributes to dance.

— set and costume designer, lighting designer, environment designer
She has been professionally active since 2009, mainly working in lighting design for theatre and design for advertising and television. She has also worked in Italy and Italian-Chilean coproductions for theatre.

— teacher, set and costume designer, lighting designer, media artist, photographer, video-maker, illustrator and graphic designer
He has worked in art direction, visual staging and integral design from 2000 to date. He has taught at several institutions and developed research on photography and theatre.

— theatre technician, teacher, set and costume designer, lighting designer
She has been professionally active since 2012, participating in theatre works, events as well as festivals and street theatre. She has also guided workshops on makeup, props, scenery and costume-making.

— set and costume designer, lighting designer
She has worked professionally in theatre since 2008, mainly in stage design and lighting. Several of her works have featured at international festivals and she is one of the most prolific designers today in Chile.

— costume designer, fashion designer, photographer, dressmaker
She is involved in projects in theatre, film, advertising and the visual arts. She has directed the design of costumes, props and sets for television, film and theatre productions in Chile and Mexico.

Loreto Martínez Labarca
* 1978

— pedagožka, scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka, výtvarnice loutek
Svou uměleckou dráhu zahájila v roce 2004. Zabývá se zejména integrálním designem a kostýmním výtvarnictvím pro divadlo a loutkářským designem v audiovizuálních produkcích. Vydala ilustrovanou knihu Kostýmy pro indiánské rituály na území Chile (Costume of Indian Ritual in Chilean Territory).

Natalia Morales Tapia
* 1988

— divadelní technička, scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka
Profesi divadelní designérky se věnuje od roku 2013, zaměřuje se zejména na světelný design a integrální scénický design pro nové divadelní společnosti. Přispěla k přípravě kolektivního designu a Studentské sekce na PQ'11.

Felipe Olivares Sepúlveda
* 1981

— dramatik, autor, divadelní režisér, pedagog, scénický a kostýmní výtvarník, světelný designér
Od roku 2008 pracuje jako scénograf a od roku 2011 jako režisér, především se svou skupinou Accountants Auditors. Při své práci se soustředí na oblíbená témata a používá komplexní přístup založený na mnohočetnosti zdrojů od televize po populární kulturu.

Elizabeth Perez Neira
* 1987

— scénická a kostýmní výtvarnice, návrhářka divadelního líčení
V současné době se specializuje na divadelní líčení a pracuje v Městském divadle v Santiagu. Od roku 2009 působí jako výtvarnice kostýmů a dekorací v divadlech i audiovizuálních produkcích.

Ricardo Romero Perez
* 1972

— pedagog, scénický a kostýmní výtvarník, světelný designér, módní návrhář
Od roku 1999 působí jako scénograf a kostýmní výtvarník, je spoluzakladatelem Divadelní společnosti La María. Spolupracoval s celou řadou divadelních společností a režisérů, mimo jiné s Andrésem Pérezem a Raúlem Ruizem. Na PQ'11 organizoval výstavu chilských studentů.

Rodrigo Cristian Ruiz Jofré
* 1976

— scénický a kostýmní výtvarník, světelný designér
Jako scénický a kostýmní výtvarník působí od roku 2000, pracuje zejména v divadlech. Své úvahy o scénickém prostoru a procesu tvorby publikoval v řadě článků vydaných Divadlem Chilské univerzity.

Valentina Paz San Juan Standen
* 1986

— scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka
Od roku 2009 aktivně pracuje jako designérka. Zabývá se výzkumem umělecké režie a kostýmů pro audiovizuální produkce. Její práce v oblasti divadelního kostýmu byla k vidění na výstavě chilských studentů na PQ'07, v téže roce také přispěla k přípravě kolektivního designu chilské studentské expozice.

— teacher, set and costume designer, lighting designer, puppet designer
Her artistic work stretches from 2004 to the present. She mainly works in integral design, costume design for theatre and puppet design in audiovisual productions. She has published the illustrated book Costume of Indian Ritual in Chilean Territory.

— theatre technician, set and costume designer, lighting designer
Theatre designer with professional work since 2013, focusing primarily on lighting design and integral stage design for various new theatre companies. She contributed to the collective design and production of the Students Section at PQ'11.

— dramatist, author, theatre director, teacher, set and costume designer, lighting designer
He has worked as a designer since 2008 and as director since 2011, mostly with his group Accountants Auditors. His work is framed in popular issues and is marked by a complex approach based on a multiplicity of sources from television and popular culture.

— set and costume designer, theatrical makeup design
She currently specializes in theatre makeup and works at the Municipal Theatre of Santiago. Since 2009 she has worked in the design of theatrical costumes and scenery and developed both disciplines in theatre and audiovisual productions.

— teacher, set and costume designer, lighting designer, fashion designer
Stage designer and costume designer from 1999 to present, co-founder of La María Theatre Company. He has worked with a wide range of theatre companies and directors, including Andrés Pérez and Raúl Ruiz. He organizes the Chilean students' exposition at PQ'11.

— set and costume designer, lighting designer
His professional experience stretches from 2000 to the present and he has mainly worked in theatre. He has written his reflections on the stage space and the creation process in various articles published by the Theatre of the UC, Chile.

— set and costume designer, lighting designer
She is a designer who has been active from 2009 to the present. She researches art direction and costumes for audiovisual productions. Her work on theatrical costumes featured at the Chilean Students' exposition at PQ'07 where she contributed to the collective design.

Miryam Singer
* 1954

— architektka, operní režisérka, pěvkyně (sopranistka), producentka, scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka
Spolupracovala na více než dvaceti produkcích pro Teatro Municipal de Santiago a další chilská divadla, např. Operu UC. Ve svých produkcích má na starost kostýmní design, scénografii, světelný design a režii.

[Studentská sekce /
Student Section](#)

Místo pohledu

kurátor / curator:
Maria Teresa Lobos
Rubilar

Reflexe místa, z něhož se rozhlížíme, a jež zahrnuje koncept PROSTORU, který nás obklopuje a umísťuje nás do daného místa scény; pojem označující paměť. ČAS jako možnost prodloužení pohybu diváka v prostoru, která nám dovoluje něco prožít. Reflexe těchto konceptů nám umožňuje vytvořit před návštěvníkem proces zpochybňující hranice scény v místnosti, jeviště, divadelnosti a textu, osobního prostoru a naopak utvrdit se o dočasnosti zobrazované na scéně.

Média – vizuální i zvuková – jsou tvořena formou příběhů, které sestavil kreativní tým na základě vlastních zkušeností se scénickou realitou získaných prostřednictvím výuky a umělecké tvorby. Odhaluje se tak obrovské množství pohledů, možnost pochopení narativního prostoru i četné možnosti příběhu.

Kolem ústředního prostoru je instalován povrch z látky vyrobené z odřezků kůry. Zde se nacházejí svědectví mnoha příběhů, které vyprávějí o nestabilním území tvořícím geologické podmínky naší země.

[University of Chile, Faculty of Arts, Department of Theatre](#)

[Předměty / Objects](#)

Stůl / Table – Marcela Oteiza (Chile / USA) → 304

[Kmeny / Tribes](#)

Proyecto Selk' Nam – Complejo Conejo → 330
Dostředivost / Centripetal – Loreto Monsalve → 330

[The Place of the
Glance, 2015, photo:
Arely Antonieta Ubilla](#)

— architect, opera director, singer (soprano), producer, set and costume designer, lighting designer
She has worked on more than twenty productions for the Teatro Municipal de Santiago and other Chilean theatres such as the Opera UC. In her productions she is in charge of costume design, stage design, lighting and direction.

The Place of the Glance

Reflections on the place from where we look around ourselves, and which incorporates the concept of SPACE, which surrounds us and puts in a specific part of the stage, a signifier of memory. TIME as a possibility for extending the viewer's movement in space, allowing us to experience things. Reflection on these concepts allows us to create before the visitor a process that challenges the boundaries of the scene in the room, the stage, the theatricality and text and the personal space, and in turn to convince oneself of the temporality depicted in the scene.

Media – both visual and audio – are constituted as stories constructed by the creative team based on their own educational experiences and art about scenic realities. It reveals a massive amount of views of looking at things and the possibility of comprehending the narrative space and the numerous possibilities offered by the story.

A surface made of a fabric made from bark shavings has been installed around the central space, which contains testimonies of many stories speaking of the unstable ground that constitutes the geology of our country.

[BADco.: Is There Life
on Stage?, POGON
– Zagreb Center for
Independent Culture
and Youth, Zagreb,
2013, director: Goran
Sergej Pristaš, photo:
Tomislav Medak](#)

[Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions](#)

Nepostižitelné

kurátor / curator:
Nikola Radeljković,
Marko Golub,
Igor Ružić

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Mauricio Ferlin

další spolupracovníci /
other collaborators:
Ana Marija Habjan
(režisérka filmů / film
director), Tina Ivezić
(grafická designérka /
graphic designer),
Lovro Rumiha (projek-
tový manažer / project
manager)

Chorvatská výstava na Pražském Quadriennale scénografie a divadelního prostoru zkoumá širší koncept scénografie coby křížovky mezi současnými díly performance artu a praktikami vizuálního umění. Pokusí se osvětlit rozmanité spektrum metod, přístupů, činností a předmětů, které mají silný scénografický vliv, ačkoli samy o sobě do oboru scénografie nepatří, alespoň co se týče vytváření prostorové jevištní iluze. Konkrétně je pak design expozice založen na příkladech inscenací, které spoléhají na účast a začlenění, a tím činí skutečné architektonické a veřejné městské prostory poetičtějšími a poskytují větší estetičnost každodennímu životu. Expozice se také zaměřuje na divadelní prostor jako místo kreativní a sociální provokace, nepovažuje jej za nic svatého. Expozice též obsahuje nedávné příklady performance artu, které jsou pro jejich ne-fiktivní a anti-narativní charakter málokdy zmíněny v kontextu scénografie. Tato část zdůrazňuje umělecké praktiky, které je vhodné použít v kontextu performance artu a které aktivují divadelní prostor nebo zapojují diváky jako spoluúčastníky a herce do představení. Soustřeďuje se na roli nejrůznějších předmětů, látek, rekvizit a typických scénografických konstrukcí v praxi uměleckého vystoupení, které jsou sice v samotném centru dění, ale díky tomu, že většina pozornosti diváků je soustředěna na umělce, často zůstávají mimo něj.

Expozice představuje devět umělců či skupin – inscenace umělců, režisérů a scénografů, jejichž díla byla uvedena v průběhu posledních šesti let – a to ve formě krátkých filmů, které byly natočeny speciálně pro Praž-

Intangible

The Croatian exhibition at the Prague Quadrennial of Performance Design and Space explores the broader concept of scenography at the intersection between contemporary performance and visual arts practices. It will attempt to shed light on different methods, approaches, activities and objects that can have a powerful scenographic impact without being scenography in and of themselves in terms of creating a spatial stage illusion. Specifically, the exhibition design is based on examples of performances that rely on participation and inclusiveness, that fictionalise real architectural and public urban spaces and aestheticize everyday life. It also looks at the performance space as a place of creative social antagonising and as a nominally consecrated performance space. The exhibition also includes recent examples of performance art that are rarely considered within the context of scenography because of their non-fictional and non-narrative character. This segment highlights artistic practices that, withing the context of performance act, appropriate and activate the performance space or involve the audience as accomplices and actors within the performance. This segment also focuses on the role of different objects, props and typical scenographic constructions in the practice of artistic performance, which are at the very center of events but often remain out of the main focus with respect to the artist.

The exhibition presents nine artists or groups – performance artists, directors, and stage designers whose works were performed over the past six years – in the

ské Quadriennale. Filmy jsou vždy představeny v rámci samostatné umělecké či designérské scénografické instalace, což také zrcadlí hlavní myšlenku Sdílených prostorů a vtahuje diváka na interaktivní jeviště.

Projekt *Nepostižitelné* podpořila Chorvatská asociace designérů a Ministerstvo kultury Chorvatska.

Boris Bakal
* 1959

— režisér, herec, scénograf, mediální umělec, kurátor, spisovatel, pedagog
Spoluzakladatel kolektivu *Shadow Casters*. Jeho multimediální výtvoři se vyznačují výrazným zkoumáním místní / časové specifičnosti a interaktivností v uměních.

Boris Bakal: Otcovská chrabrost, Letní Festival v Dubrovniku/Shadow Casters, Dubrovnik (Staré město), Chorvatsko, 2013, režie: Boris Bakal

Otcovská chrabrost je velkoformátové městské představením napříč Starým městem Dubrovniku, vedené touhou aktivovat vztah diváků s jejich každodenní realitou. Vystoupení se skládá z pěti částí, každá se odehrává zároveň a prochází těmi stejnými městskými lokacemi a potkává stejné lidi, ale ne vždy za těch stejných podmínek.

Damir Bartol Indoš
* 1957

— režisér, herec, choreograf, autor, producent, pedagog, scénograf, zvukový umělec, vizuální umělec, performer

Žijící legenda chorvatského alternativního divadla, svou strategii představení staví na nemožnosti vlastní politické aktivity. Damir Bartol Indoš a jeho společnost DB Indoš Extrémní hudební divadlo je po několik dekád unikátním fenoménem.

Damir Bartol Indoš, Tanja Vrvilo: Tosca 914, DB Indoš Extrémní hudební divadlo, Theater &TD, Záhřeb, 2014

Jedná se o kontra-operu, jenž se vypořádává s technikou politické moci a s individuální a společenskou nesnášenlivostí, jak jí chápeme dnes. Bouřící se protagonisté jsou inspirováni svobodou a chaosem začátku 20. století, přejí si oslabení a eventuální vymýcení státní moci, stejně tak jako její samotnou existenci.

BADco.
* 2000

BADco. je performativní skupina sídlící v chorvatském Záhřebu. Umělecké jádro tvoří Ivana Ivković, Ana Kreitmeyer, Tomislav Medak, Goran Sergej Pristaš, Nikolina Pristaš, Lovro Rumiha a Zrinka Užbinec.

BADco.: Existuje na jevišti život?, POGON – Záhřebské Centru pro nezávislou kulturu a mládež, Záhřeb, 2013, režie: Goran Sergej Pristaš

Toto vystoupení je uměleckým zkoumáním dvou spojených sad problémů: ustavení minimálních podmínek pro život a práci na jevišti (teraformace, sítě vztahů, ekosystémy, formy života, komunit, atd.) a faktičnosti divadla.

form of short films that were specifically produced for the PQ. The framework in which they are presented is the artist's or designer's scenographic installation per se, which also reflects the main theme of Shared Spaces and pulls the viewer into an interactive stage.

Project *Intangible* is supported by Croatian Designers Association and Ministry of Culture of the Republic of Croatia.

— director, actor, set designer, media artist, curator, writer, teacher
Co-founder of the collective *Shadow Casters*. His multimedia creations are marked by a pronounced exploration of site/time-specificity and interactivity in the arts.

Boris Bakal: Father Courage, Dubrovnik Summer Festival/Shadow Casters, Dubrovnik (Old Town), Croatia, 2013, director: Boris Bakal

Father Courage is a large-scale urban performance through the Old Town of Dubrovnik, driven by the desire to activate the audience's relationship to its everyday reality. The performance consists of five parts, each taking place simultaneously and passing through the same set of urban locations, meeting the same place-keepers, but not always in the same circumstances.

— director, actor, choreographer, author, producer, teacher, scenographer, sound artist, visual artist, performer

A living legend of Croatian alternative theatre who builds his performance strategy around the impossibility of political engagement, Damir Bartol Indoš and his company DB Indoš Extreme Musical Theatre have been a truly unique phenomenon for the past several decades.

Damir Bartol Indoš, Tanja Vrvilo: Tosca 914, DB Indoš Extreme Musical Theater, Theater &TD, Zagreb, 2014

A counter-opera dealing with the technology of political power and individual and social incompatibility as it is understood today. Inspired by the freedom and turmoil of the early 20th century, the mutinous protagonists wish to constantly diminish and, eventually, eradicate the powers of the state, as well as its pure existence.

BADco. is a collaborative performance collective based in Zagreb, Croatia. Its artistic core is Ivana Ivković, Ana Kreitmeyer, Tomislav Medak, Goran Sergej Pristaš, Nikolina Pristaš, Lovro Rumiha and Zrinka Užbinec.
BADco.: Is There Life on Stage?, POGON – Zagreb Center for Independent Culture and Youth, Zagreb, 2013, director: Goran Sergej Pristaš

The performance is an artistic exploration of two connected sets of problems: establishing the minimal conditions for life and work on stage (terraforming, networks of relationships, ecosystems, forms of life, communities etc.) and facticity in the theater.

Oliver Frljić
* 1976

— režisér, autor, scénograf
Jeden z nejvýraznějších divadelních režisérů v Chorvatsku a v bývalé Jugoslávii, je znám svým talentem, který mu umožňuje zabývat se velkolepými tématy a velmi citlivými společenskými problémy, a to důkladným a nelitostným způsobem.

Georg Büchner: Dantonova smrt, Letní festival v Dubrovniku, Chorvatsko, 2012, režie: Oliver Frljić

Tato verze Dantonovy smrti se vypořádává jak s divadelním, tak i s politickým úhlem pohledu. Ačkoli je hra prezentována téměř coby historická skutečnost, způsob, jakým je publikum umístěno, reflektuje umístění postav, stejně tak jako politické povědomí diváků nejenom v divadle, ale také v historických a politických procesech.

Božena Končić Badurina
* 1967

— vizuální umělkyně
Artistická práce Boženy Končić Baduriny obsahuje vystoupení, intervence a zkonstruované participativní situace, které zkoumají sílu dynamičnosti lidských střetnutí. Vystavovala po celém světě.

Božena Končić Badurina: Chráněný prostor, Muzeum moderního a současného umění, Rijeka, 2011

Dva členové ostrahy stojící u vstupu do jedné z muzejních místností provedou na každém vcházejícím do místnosti bezpečnostní prohlídku. Zatímco jsou návštěvníci v „chráněné místnosti“, musí se řídit řadou přísných nařízení, která jsou inspirována pravidly, jež jsou často k vidění v jiných muzeích. Hlavní „náplň“ díla a její „scénografie“ je tím pádem bezpečnost.

Siniša Labrović
* 1965

— vizuální umělec
Multimediální umělec nejvíce známý díky performancím jako *Gloria*, *Potrestání a Ošetření zraněných* a pro sérii *Fráze*, *Močení a Volný čas*. Vystavoval na Biennale v Istanbulu (2009) a na Architektonickém Biennale v Benátkách (2012).

Siniša Labrović: Volný čas (Komunistický Manifest), Krize? Jaká Krize?, 9. ročník Trouble Performance Festival, Les Halles, Brusel, Belgie, 2013

Toto participativní vystoupení užívá dobrovolníky z publika jako „rekvizity“ pro veřejné čtení Komunistického Manifestu. Vystoupení trvá tak dlouho, než se účastníci z publika vzepřou proti situaci, ve které se nachází.

G. Büchner: Danton's Death, Dubrovnik Summer Festival, 2012, director: O. Frljić, set: I. Pauška, photo: Dubrovnik Summer Festival archive

D. B. Indoš, T. Vrvilo: Tosca 914, DB Indoš Extreme Musical Theater, Theater &TD, Zagreb, 2014, photo: R. Mavar

— director, author, scenographer
One of the most prominent theatre directors in Croatia and the former Yugoslavia, Frljić is known for his talent in dealing with the most sublime performance issues and most sensitive social problems, which he addresses profoundly and remorselessly.

Georg Büchner: Danton's Death, Dubrovnik Summer Festival, Croatia, 2012, director: Oliver Frljić

This version of *Danton's Death* deals with both the theatrical and political points of view. Although the play is presented almost as historical fact, the way the audience is positioned reflects the position of the characters as well as the political awareness of the spectator not only in theater, but also in historical and political processes.

— visual artist
The artistic work of Božena Končić Badurina involves performance, intervention and constructed participatory situations examining the power dynamics of human encounters. She has exhibited worldwide.
Božena Končić Badurina: Protected Space, Museum of Modern and Contemporary Art, Rijeka, 2011

Two security guards posted at the entrance to one of the rooms in the museum carry out a security check on all who enter. While in the “protected room,” the visitors must follow a number of strict rules inspired by those that often apply at museum venues. The main “content” of the work and its “scenography” is thus security.

— visual artist
Multimedia artist best known for performances such as *Gloria*, *Punishment and Bandaging the Wounded*, and the series *Phrase*, *Pissing* and *Leisure*. He has exhibited at the Istanbul Biennial (2009) and the Venice Architecture Biennale (2012).

Siniša Labrović: Leisure (Communist Manifesto), Crisis? What Crisis?, 9th Trouble Performance Festival, Les Halles, Brussels, Belgium, 2013

This participatory performance uses volunteers from the audience as “props” for a public reading of the Communist Manifesto. The performance lasts for as long as it takes for the participating audience members to rebel against the situation they are in.

Kata Mijatović
* 1956

— vizuální umělec
Multimediální umělkyně, která pracuje především s médii a s videem. V letech 1988–1991 byla členkou umělecké skupiny Swamp a v roce 2007 spoluzaložila umělecký kolektiv PLEH.
Kata Mijatović: Autobus Kneževo – Osijek, Dopust Performance Festival, Záhřeb, 2010
Umělec stojící vně projekce videonahrávky cesty autobusu skrze region Baranja namáčí část promítací zdi vodou, což je následováno recitací názvů vesnic, kterými autobus projíždí. Vystoupení je věnováno odlehlym vesnicím v regionu Baranja. Ty totiž v dnešní době pomalu ale jistě mizí z mapy.

Igor Pauška
* 1976

— umělecký manažer, světelný designér, mediální umělec, scénograf, vizuální umělec
Multimediální umělec a scénograf se specifickým zájmem v multi-vrstevnatosti prostorů pro vystoupení. Jako světelný a multimediální konzultant spolupracuje s architektonickými a designovými studii na mezikulturních, architektonických a s designem spojených projektech.
Georg Büchner: Dantonova smrt, Letní festival v Dubrovniku, Chorvatsko, 2012, režie: Oliver Frlić
Tato verze Dantonovy smrti se vypořádává jak s divadelním, tak i s politickým úhlem pohledu. Ačkoli je hra prezentována téměř coby historická skutečnost, způsob, jakým je publikum umístěno, reflektuje umístění postav, stejně tak jako politické povědomí diváků nejenom v divadle, ale také v historických a politických procesech.

Borut Šeparović
* 1967

— režisér, choreograf, skladatel, autor, producent, pedagog, scénograf, mediální umělec
Vedoucí představitel skupiny Montažstroj, která představuje typický rys nového a odlišného divadla v Chorvatsku po roce 1989. Skupina vytváří řadu interdisciplinárních a interaktivních projektů, jejichž finální tvar a obsah je často určen publikem samotným.
Borut Šeparović: 55+, Montažstroj, Záhřeb, 2012
Tato unikátní kulturní událost je zároveň divadelním představením, politickou manifestací a také v tu chvíli utvářeným dokumentem. 44 protagonistů hovoří samo za sebe a za celou svou generaci přímo z jeviště a zobrazují cestu, kterou jejich generace ušla v procesu vývoje společnosti.

Tanja Vrvilo
* 1966

— dramatička, herečka, autorka, inspicientka, performerka, filmová vědkyně a kurátorka
Pracuje jako filmová vědkyně a kurátorka filmů a také jako herečka a spoluautorka experimentálních divadelních produkcí. Je autorkou velké řady esejí a publikací a pravidelně přednáší v oboru filmu a vizuálních a múzických umění.
Damir Bartol Indoš, Tanja Vrvilo: Tosca 914, DB Indoš Extrémní hudební divadlo, Theater &TD, Záhřeb, 2014
Jedná se o kontra-operu, jež se vypořádává s technikou politické moci a s individuální a společenskou nesnášenlivostí, jak jí chápeme dnes. Bouřící se prota-

— visual artist
Multimedia artist, primarily works in the media of performance and video. In 1988–1991 she was a member of art group Swamp, and in 2007 she co-founded the artist collective PLEH.
Kata Mijatović: Bus Kneževo – Osijek, Dopust Performance Festival, Zagreb, 2010
Standing inside the projection of a video recording of the bus ride through the Baranja region, the artist soaks a part of the projection wall with water, followed by a recitation of the names of the villages through which the bus passes. The performance is a dedication to Baranja's remote villages, which today are slowly disappearing from the landscape.

— art manager, lighting designer, media artist, scenographer, visual artist
Multimedia artist and set designer with a specific interest in multi-layered performance spaces. As a light and multimedia consultant, he collaborates with architectural and design studios on intercultural, architectural and design-related projects.
Georg Büchner: Danton's Death, Dubrovnik Summer Festival, Croatia, 2012, director: Oliver Frlić
This version of Danton's Death deals with both the theatrical and political points of view. Although the play is presented almost as historical fact, the way the audience is positioned reflects the position of the characters as well as the political awareness of the spectator not only in theater, but also in historical and political processes.

— director, choreographer, composer, author, producer, teacher, set designer, media artist
Leader of the performance group Montažstroj, since 1989 a trademark of new and different theatre in Croatia. Created a number of interdisciplinary and interactive projects whose final shape and content is often determined by the audience itself.
Borut Šeparović: 55+, Montažstroj, Zagreb, 2012
This unique cultural event is a theater performance, political rally and documentary in the making all at the same time. The 44 protagonists speak right from the stage on their own behalf and on behalf of a whole generation, mapping the road it pursued in the process of developing society.

— dramatist, actor, author, stage manager, performer, filmologist, film curator
She works as a filmologist and film curator, as well as a performer and co-author of experimental theatre productions. She is the author of numerous essays and publications and gives regular lectures in the fields of cinema and the visual and performing arts.
Damir Bartol Indoš, Tanja Vrvilo: Tosca 914, DB Indoš Extreme Musical Theater, Theater &TD, Zagreb, 2014
A counter-opera dealing with the technology of political power and individual and social incompatibility as it is understood today. Inspired by the freedom and turmoil

Leo Vukelić
* 1972

gonisté jsou inspirováni svobodou a chaosem začátku 20. století, přejí si oslabení a eventuální vymýcení státní moci, stejně tak jako její samotnou existenci.

— architekt, herec, mediální umělec, scénograf, vizuální umělec
Často vystavuje jak v Chorvatsku, tak v mezinárodních projektech. Zkoumá médium fotografie a své práce realizuje formou fotokoláží billboardů a prostorových instalací, které jsou často součástí jeho vždy funkční divadelní scénografie.
Boris Bakal: Otcovská chrabrost, Letní Festival v Dubrovniku / Shadow Casters, Dubrovnik (Staré město), Chorvatsko, 2013, režie: Boris Bakal
Otcovská chrabrost je velkoformátové městské představením napříč Starým městem Dubrovniku, vedené touhou aktivovat vztah diváků s jejich každodenní realitou. Vystoupení se skládá z pěti částí, každá se odehrává zároveň a prochází těmi stejnými městskými lokacemi a potkává stejné lidi, ale ne vždy za těch stejných podmínek.

Vlasta Žanić
* 1966

— vizuální umělkyně
Vystudovala sochařství, ale dnes pracuje v oblasti performance a video artu. Její práce se zabývá především autoreferenčními problémy a vyvíjejícím se vztahem s jejím okolím a publikem, stejně tak jako s proměňujícím se potenciálem médií.
Vlasta Žanić: Odpadkový koš, Muzeum současného umění, Záhřeb, 2014
V této instalaci / performanci zkoumá umělkyně jevištní rekvizity, které použila ve svých představeních za posledních deset let. Jsou umístěny na jevišti a znovu interpretovány s jejich novým, pozměněným, „umocněným“ významem. Náhodné zapojení publika s rekvizitami utváří atmosféru, jež hraničí s divadlem a akcemi Fluxusu.

hrvatsko
Hrvatska
HDD

Kata Mijatović:
Bus Kneževo – Osijek, Dopust Performance Festival, Zagreb, 2010, photo: Zoran Pavelić

Vlasta Žanić:
Recycle Bin, Museum of Contemporary Art, Zagreb, 2014, photo: Jasenko Rasol

of the early 20th century, the mutinous protagonists wish to constantly diminish and, eventually, eradicate the powers of the state, as well as its pure existence.

— architect, actor, media artist, scenographer, visual artist
Frequently exhibiting in Croatia and internationally, Vukelić researches the medium of photography and executes his works as photo-collages, billboards and space installations, which are often part of his always functionally theatrical set designs.
Boris Bakal: Father Courage, Dubrovnik Summer Festival / Shadow Casters, Dubrovnik (Old Town), Croatia, 2013, director: Boris Bakal
Father Courage is a large-scale urban performance through the Old Town of Dubrovnik, driven by the desire to activate the audience's relationship to its everyday reality. The performance consists of five parts, each taking place simultaneously and passing through the same set of urban locations, meeting the same place-keepers, but not always in the same circumstances.

— visual artist
Trained as sculptor, but today works with performance and video art. Her work is mostly concerned with self-referential issues and the evolving relationship with her surroundings and audiences, as well as the transformative potential of media.
Vlasta Žanić: Recycle Bin, Museum of Contemporary Art, Zagreb, 2014
In this installation / performance, the artist re-examines the stage props that she has used in her performances during the last 10 years. They are set on the stage and reinterpreted in their new, altered, “amplified” meaning. The audience's random involvement with the props creates an ambience bordering on theater and Fluxus events.

Divadelní projekt Orfeus a Eurydika (2014)

kurátor/curator:
Ivana Bakal

Třicet šest studentů z absolventského kurzu kostýmního výtvarnictví z oboru Módního návrhářství na Fakultě textilní technologie vytvořilo kostýmy od prvních návrhů až po dokončení finálního produktu.

University of Zagreb, Faculty of Textile Technology, Department of Fashion Design, costume design graduate course

Sanja Jakupec, Jelena Matas, Barbara Bursać, Matea Vrban, Ozana Gabriel, Daniela Supić, Lora Vran, Aleksandra Koluder, Anja Vrančić, Lorena Podolski, Anamarija Bevandić, Barbara Milovac, Slađana Buljan, Josipa Georgina, Rebeka Čupić, Martina Ivanković, Diana Mihalić, Ana Bujak, Matea Matejaš, Irena Stolla, Julijana Mašina, Tonia Vukušić, Marina Horvat, Maja Augustinović, Iva Šuman, Toni Carić, Marina Novoselić, Tea Gregl, Anre – Michell Jovanović, Tiana Pivčević, Marina Gaurina, Irena Kljajić, Slađana Tomić, Davor Ivanec, Nika Wenzinger, Mateja Presečki, Mirna Marčelić

Costume design mentors at the FTT, Head of the Costume Design Department: Nina Režek-Wilson

Costume design mentor: Ivana Bakal (FTT)

Assistants: Đurđica Kocijančić, Sandra Škaro, Marin Sovar (FTT)

University of Zagreb, The Academy of Fine Arts, Department of Painting, Sculpture and Department of Animated Film and New Media, in cooperation with the Department of Architecture, University of Zagreb

University of Zagreb, the Academy of Dramatic Art, Department of Radio and Theater Directing, Department of Film and TV Directing, Shooting Department, Production Department and the Department of Contemporary Dance

University of Zagreb, The Academy of Music, Music Arts

Christoph Willibald
Gluck: *Orpheus and
Eurydice*, 2014, photo:
Sanja Jakupec

Theater Project Orpheus and Eurydice (2014)

Thirty six students from the costume design graduate course at the Faculty of Textile Technology's Department of Fashion Design created costumes, starting with first costume sketches and moving all the way to the final product.

Taj Mahal,
Abhimanch NSD, 2006,
director: Abhilash
Pillai, set: Dinesh
Yadav, costumes:
Kriti V. Sharma,
photo: S. Tyagrajan

[Studentská sekce /
Student Section](#)

kurátor/curator:
Dinesh Yadav

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Dinesh Yadav

Posvátný prostor: Natyasangeet

Koncept divadla je tak starý jako koncept Boha. Divadelní umění coby *Panchamvéda* (*Pátá Věda*) je spojením všech předchozích čtyř Véd. Obsahuje v sobě veškeré znalosti a všichni ho mohou praktikovat a číst. V pojednání *Natyashastra* se o divadle píše: Na tajjana na tacchilpa na sa vidya na sakala/Na sa yogo na tat karma yanna tyesminna drsyate // NS 1.116. [Neexistuje žádná moudrá mravní zásada, žádné učení, žádné umění nebo řemeslo, žádný přístroj, žádná akce, která není založena/reflektována divadelním uměním]. V *Natayavédě* nebo *Panchamvédě* nabývá hudba Sangeet velké důležitosti. Je kombinací tří uměleckých forem: vokální hudby, instrumentální hudby a tance. Slovo „Sangeet“ pochází ze Sanskrtu – „sangi-ta“. To znamená zpěv v jakékoli formě, koncert, hudbu, tanec, divadlo a všechno, co je s nimi spojeno. Divadelní hudba (rang sangeet nebo natya sangeet) je esenciální součástí indických divadelních praktik v odlišných formách (klasické nebo tradiční divadlo). Nezahrnuje pouze vývoj příběhu, ale je také rozvrstvena ve všech významech vystoupení. Jak píše B.V. Karanth: „Hudba mých her ke mně přichází z nějakých neznámých hloubek mého předchozího života... Na nesčetných úrovních evokuje zoufalství.“ Indická studentská sekce se snaží prozkoumat tuto hloubku života za užití divadelní hudby a pobízí duši k tomu, aby byla harmonická.

The Sacred Space: Natyasangeet

The concept of theater is as old as the concept of the God. Drama recognized as the *Panchamved* (*Fifth Veda*) is the amalgamation of all the four Vedas i.e. all the knowledge and is available for all to practice/read. It's mentioned in the *Natyashastra* as: Na tajjana na tacchilpa na sa vidya na sakala/Na sa yogo na tat karma yanna tyesminna drsyate // NS 1.116. [There is no wise maxim, no learning, no art or craft, no device, no action that is not found/reflected in the drama.] In the *Natyaaveda* or *Panchamveda*, Sangeet assumes great importance. It's a combination of three art forms: vocal music, instrumental music and dance. The word 'Sangeet' originates from Sanskrit 'sangi-ta' i.e. singing together in any form, concert, music, dance, theater and everything connected to these. Theater Music (rang sangeet or natya sangeet) is an essential part of Indian theater practices in different forms (classical or traditional). It's not only encompassed in the development of the story but also layered in the meanings of the performance. B.V. Karanth expresses it: "The music of my plays comes to me from some unknown depths of my past life... It connotes despair at multiple levels." The Indian Student section tries to explore this depth of life using the form of theater music and excites the soul to be harmonious.

National School of Drama, Design
Prof. Robin Das

Birla Institute of Technology and Sciences, Humanities and Social Sciences Department
Dr. Dinesh Yadav

School of Planning and Architecture, Department of Architecture
Prof. Mandeep Singh

National Institute of Design, New Media Design
Prof. Pradyumna Vyas

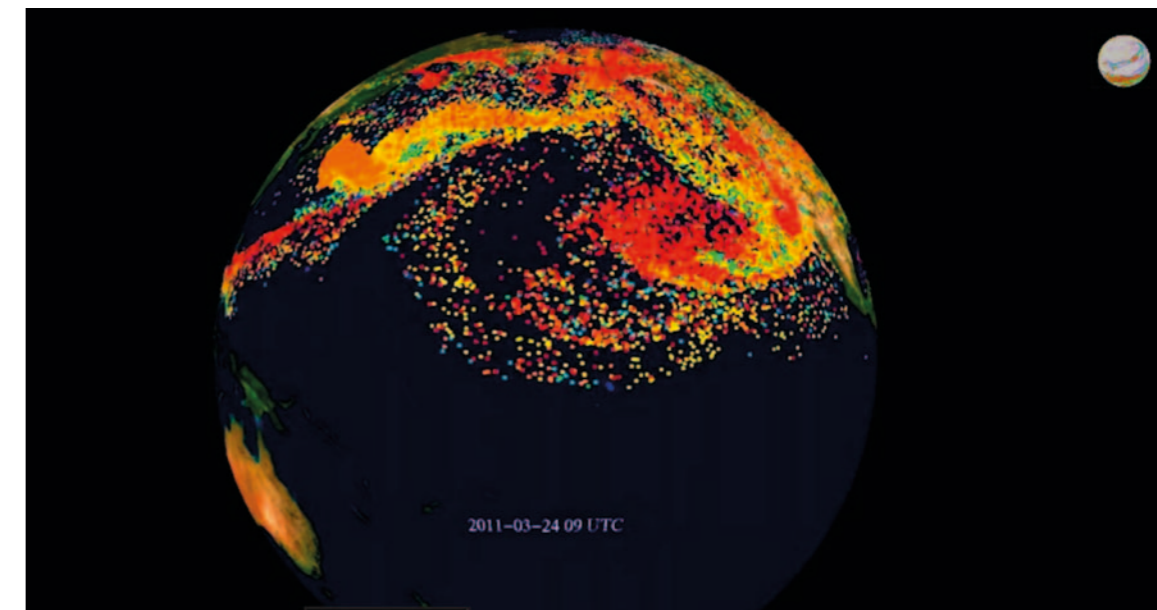

A Dolls House, Model for NSD Workshop, 2015, director: Dinesh Yadav, set: Hitesh Kumar, Chasul Phogat, photo: Dinesh Yadav

Ganesh Kumar: Aab E Zindagi, Abhimanch NSD, 2007, director and set designer: Dinesh Yadav, costumes: Shibani Puri, photo: S. Tyagrajan

Pagadi Project, Dump Yard NSD Delhi, 2013, director and set designer: Dinesh Yadav, costumes: Seema Yadav, photo: S. Tyagrajan

Fukushima radiation dispersal area, photo: Brian Duggan, Steven Starr

Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions
kurátor / curator: Matthew Nevin, Ciara Scanlan

výtvarné řešení / designer of exhibition: vystavující umělci / participating artists

Aktivování emočních atmosfér

Jak a do jaké míry cítíme počasí? Jak se díky němu cítíme? Jakou roli hraje technologie ve sdílených emočních atmosférách, které jsou hlavní jak pro počasí, tak i pro scénografii? Nárůst industrializace ovlivnil klima, na což s vervou reagují pro věc zanícené skupiny. Tato instalace užívá celou řadu technologií, aby sloučila smyslové zážitky, jež díky počasí vnímáme. V naší instalaci se na tvorbě počasí podílí svou aktivní účastí i publikum. Kurátoři Matthew Nevin a Ciara Scanlan (MART) si jako počáteční podnět ve své reakci na téma ta počasí a technologie položili následující otázku: „Jak může být technologie užita k tomu, aby obhájila naše chápání počasí ve vesmíru, tedy v místě, kam se většina lidí nejspíš nikdy nepodívá?“ K týmu Matthewa a Ciary se následně přidali vizuální umělci Brian Duggan a Stephanie Golden, scénograf Ciaran O'Melia a skladatel Tom Lane. Instalaci doprovází film od Noëlie Ruiz a Siobhany O'Gorman, inspirovaný stejnými tématy. Instalace pracuje s nepředvídatelnými povětrnostními vlivy a z diváka se stává účinkující. Rádi bychom zjistili, jaký vliv má počasí na lidské chování a naopak, vytvořili sdílené zážitky skrze změny v atmosféře a našli místo jednotlivce ve vesmíru. Chceme prozkoumat vztah mezi počasím a tvorbou různých performativních prostředí. Jak počasí inspiruje lidi? Jak je možné, že nám v naší mysli tak nápadně evokuje nejrůznější místa? Jak se utvářejí odlišné atmosféry a co je činí zřejmými? Kromě toho, že naše práce zapojuje publikum, také obsahuje několik disciplín, jež mají divákům usnadnit jejich pobyt, interakci a vystoupení uvnitř krytého technologického smyslového prostředí. I když někteří návštěv-

Activating Affective Atmospheres

How and to what effect do we feel weather? How does it make us feel? What is the role of technology in the shared affective atmospheres central to both weather and scenography? Increased industrialization has impacted on climates, and passionate groups have responded vigorously to this situation. This installation uses a range of technologies to synthesize sensory experiences of weather that are co-created by participatory audiences. In doing so, it aims to probe the interrelationships of weather, technology, atmosphere and collective affect. Responding to the themes of weather and technology, curators Matthew Nevin and Ciara Scanlan (MART) used the following question as their initial provocation: "How can technology be used to disarm our notion of weather in space, a place people may never go?" Nevin and Scanlan then worked alongside visual artists Brian Duggan and Stephanie Golden, production designer Ciaran O'Melia, and composer Tom Lane. The installation is accompanied by Noëlie Ruiz and Siobhan O'Gorman's film piece which also draws on these themes. Placing the visitor as a performer, the installation features elements of the weather and of its disruption/disturbance. We wish to examine the power of weather over human behavior and vice versa, creating shared experiences through changes in atmosphere and one's place in space. We want to explore the relationships between weather and the creation of different performative environments. How does it inspire people and imaginatively evoke places? How are distinctive atmospheres created and what makes them palpable? In addition to engaging

níci budou zodpovědní za narušení našeho „počasí“, ostatní mohou na jeho poruchy zareagovat. Tím chceme podpořit sdílení smyslových zážitků, jež jsou jak osobité, tak i prchavé a které jsou vytvořeny pokaždé znovu skrze odlišné jednání účastníků. Ačkoli jsme skupina, zážitky účastníků jsou pro naši práci jsou klíčové. Konvergentní a divergentní aktivity/emoce také naznačují zastoupení jednotlivých účastníků a jejich aktivních rolí, reagování na podněty a utváření atmosféry. Doufáme, že budeme lidi stimulovat k tomu, aby uvažovali nad tím, jak lidské chování a technologie ovlivňují vesmír a počasí a doufáme, že přehodnotí svůj názor na to, jaké to je mít kontrolu nad počasím.

Matthew Nevin and Ciara Scanlan spolu v Irsku řídí organizaci vizuálního umění MART. Během svojí kurátorské spolupráce už zařídili přes 50 národních a mezinárodních expozic.

Brian Duggan
* 1971

Žije a pracuje v Dublinu. Jeho práce je součástí trvalých sbírek v Galerii Hugh Lane, národní sbírce OPW a v Irském muzeu moderního umění. Absolvoval angažmá v ISCP New York, IMMA, CCI, Paříž.

Stephanie Golden
* 1989

— vizuální umělkyně
V roce 2012 získala bakalářský titul v kurzu vizuálního umění na Dun Laoghaire. Její práce je orientovaná především na instalaci. V poslední době rozšířila pole své působnosti i na scénografii pro živá vystoupení.

Tom Lane
* 1984

— skladatel, zvukový designér
Žije a pracuje v Dublinu. Jeho předchozí práce obsahuje: *HARP, A River Cantata* (Ulysses Opera Theatre), *Between Trees and Water* (Painted Bird, v roce 2014 nominován na cenu pro nejlepší zvukový design na Irish Times Theatre Awards), *Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete*.

Matthew Nevin

— režisér, divadelní technik, umělecký manažer, scénograf, vizuální umělec
Pracuje v Irsku, Velké Británii a v Americe. V roce 2006 získal bakalářský titul v oborech film a televize a scénografie z UWA. Magisterský titul pak získal v roce 2013 v oboru Umění v současném světě z NCAD.

Siobhan O’Gorman
* 1983

— teatroložka, novinářka, pedagožka,
V letech 2013–2015 získala stipendium Irské vlády pro postdoktorandy. Její dvouletou práci na monografii s názvem *A Stage of Re-Vision: Scenography in Irish Theatre 1950–1990* finančně podporuje Irish Research Council.

with the public, this work incorporates multiple disciplines in order to facilitate our audiences’ inhabitations, interactions and performances within an in-door, technologized sensory environment. While some visitors might become responsible for the disruption of our ‘weather’, others may respond to its disturbance. As such, we wish to promote shared sensory experiences that are both distinctive and transient, created anew each time through the diverse actions of our participants. Although the collective, participatory experience is central to our work, convergent and divergent activities/emotions also point to the agency of individual participants and their active roles in engaging with, responding to and shaping the atmosphere. We hope to stimulate consideration of how human behaviour and technologies influence space and weather, reassessing what it is to hold power over weather.

Matthew Nevin and Ciara Scanlan are co-directors of the Irish-based visual arts organization MART. As a curatorial partnership, they have curated over 50 exhibitions nationally and internationally.

He lives and works in Dublin. His work is included in the permanent collections of the Hugh Lane Gallery, the OPW national collection and the Irish Museum of Modern Art. He has undertaken residencies in ISCP New York, IMMA, CCI, Paris.

— visual artist
She graduated from a BA course in Visual Arts Practice in Dun Laoghaire in 2012. Her work is primarily installation-based, and she has recently expanded her practice into set design for live performance.

— composer, sound designer
He lives and works in Dublin. Previous work includes: *HARP, A River Cantata* (Ulysses Opera Theatre), *Between Trees and Water* (Painted Bird, nominated for Best Sound Design, 2014 Irish Times Theatre Awards), *Twelfth Night*.

— director, theatre technician, art manager, set designer, visual artist
He works in Ireland, the UK and the US. He completed a degree in film & TV and scenography from UWA in 2006, and a masters degree in Art in the Contemporary World from NCAD in 2013.

— theatre theoretician, journalist, teacher
She was a Government of Ireland Postdoctoral Fellow in 2013–2015. She is currently receiving funding from the Irish Research Council to conduct a full-time, two-year monograph project entitled *A Stage of Re-Vision: Scenography in Irish Theatre 1950–1990*.

Ciaran O’Melia
* 1986

— scénograf, kostýmní výtvarník, světelný designér
Designér na volné noze, divadelní pracovník a příležitostný performer žijící v Dublinu. Studoval na Samuel Beckett Centre, Trinity College Dublin. Byl finalistou na World Stage Design 2013.

Noelia Ruiz
* 1975

— divadelní režisérka, teatroložka, pedagožka
Divadelnice, vyučuje na částečný úvazek na University College Dublin, pracuje jako producentka a obchodní manažerka. Mezi její poslední režijní projekty patří *Animus* (2013), *Better Loved From Afar* (2011) a *The Cappuccino Culture* (2010), Dublin Fringe Festival.

Ciara Scanlan
* 1982

— umělecká manažerka, vizuální umělkyně
Pracuje hlavně s videem, performancí a internetovými médii. Zajímá jí neustále přítomná síla masových médií a jejich schopnost jak sjednocovat, tak rozdělovat společnost.

Předměty/Objects

Kočkopták / Cat Bird – Aedin Cosgrove → 304

Kmeny/Tribes

My/Us – Olga Criado Monleon → 330
Papaveraceae – Emily Aoibheann → 330

Sky, set design
and photo:
Stephanie Golden

— set designer, costume designer, lighting designer
He is a freelance designer, theatre maker and sometime performer based in Dublin. He studied at the Samuel Beckett Centre, Trinity College Dublin. He was a finalist exhibitor at World Stage Design 2013.

— theatre director, theatre theoretician, teacher
Noelia is a theatre-maker, part-time lecturer at University College Dublin, producer and digital branding manager. Recent directing projects include *Animus* (2013), *Better Loved From Afar* (2011) and *The Cappuccino Culture* (2010), Dublin Fringe Festival.

— art manager, visual artist
She works primarily with video, performance and web-based media. She is interested in the ever-present force of the mass media and its ability to both unify and segregate society.

Giuseppe Verdi: *Don Carlos, The Icelandic Opera, Harpa, Reykjavik, 2014*, director: Thorhildur Thorleifsdottir, set and costumes: Thorunn S. Thorgriimsdottir, lighting design: Pall Ragnarsson, video art: Thorgrimur Darri Jonsson, photo: Gisli Egill Hrafnsson

[Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions](#)

„Králi, ty, jenž jsi dostal moc od boha“

kurátor / curator: Thorunn Sigridur Thorgriimsdottir

výtvarné řešení / designer of exhibition: Thorunn Sigridur Thorgriimsdottir

další spolupracovníci / other collaborators: Pall Ragnarsson (světelný designér / light design), Thorgrimur Darri Jonsson (video art), Ingibjörg Jara Sigurdardottir (umělecká asistence / artistic assistance)

Instalace založená na Verdiho opeře *Don Carlos* v uvedení Islandské opery. (Premiéra v koncertní síni Harpa Concert Hall v Reykjavíku v říjnu 2014.) Uprostřed jedné místnosti paláce visí pod lustrem kostým krále Filipa II. U šicího stroje vidíme ještě nedokončenou vestu, dále nákrasy a jiné nápady na kostým, v neposlední řadě také osobní věci garderobiéra. Z garderobiérovu rohu přichází hudba z opery, pravděpodobně jde o úryvek, který se mu stále v hlavě opakuje. Slyšíme repliky, v nichž Rodrigo popisuje králi válečná zvěrstva, poté vlámské vyslance, Alžbětu, Dona Carlose, Rodriga a ostatní, kteří prosí krále o slitování, žádají ho, aby ušetřil životy odsouzených bezvěrců a ukončil válku, boje i vypalování. Od šatní skříně slyšíme královu odpověď a mnohokrát nacvičovanou řeč; jeho rozhodnutí odsoudit provinilce ke smrti ohněm a mečem. Do pokoje proniká mihotavá vzpomínka, záblesk smrtícího ohně. Instalace je pojata jako „pocta“ králům, kteří získali svůj úřad a právo trestat od lidí, nebo jim byla údajně svěřena od boha, jako v případě Verdiho opery; mají moc posílat své lidi do války a dokonce je z jakéhokoliv důvodu, který se hodí jejich cílům, trestat smrtí či mučením. Fiktivní situace zobrazující kostým krále v operní inscenaci, stejně jako každodenní přípravy garderobiérů probíhající za scénou, mají vést k přemítání o spravedlnosti, válčení, hierarchii a moci. Hierarchie existující v opeře či divadle; síla fantazie u tradičních šatů mocných postav. Rodrigo: "Ó, pane, přicházím z Vlámka, ze země, jež bývala krásná, nyní však zbavena všeho světla budí jen hrůzu a podobá se tichému hrobu! Sirotek bez místa k odpočinku chodí po cestách

“O King, You Who Have Your Power From God”

An installation based on Verdi's opera *Don Carlos* staged by The Icelandic Opera. (Premier at the Harpa Concert Hall in Reykjavik in October 2014.) In a room at the palace, King Filippo II's costume is hanging by itself under the chandelier in the middle of the room. The waistcoat, still to be mended, can be seen by the sewing machine as well as some sketches and inspirations for the costume itself along with some personal belongings of the dresser. Out of the dresser's corner some sound of the music from the opera can be heard, likely repetitively present on the dresser's mind. We hear lines where Rodrigo describes to the King the horrors of war and then the Flemish deputies, Elisabetta, Don Carlos, Rodrigo and the people beg the King for mercy, asking him to spare the lives of the condemned infidels and begging him to stop the war, the fighting, the fires. The King's reply and frequently rehearsed speech can be heard or read by his wardrobe; his decision to sentence the guilty to death by fire and the sword. A flickering memory, the flash of the king's death fires are cast into the room. The concept of the installation can be seen as "homage" to the Kings, who have their office or power of execution from the people or as in the case of Verdi's opera, claiming to be ordained from God; their power to direct their citizens to war and even their power to sentence others to death or torture for any reason that suits their purposes. An imaginary situation where a protagonist King's costume from the opera stage as well as the every day preparations made behind the scenes by the dresser, are chosen to reflect on justice, war, hierarchy and

a pláče; Vše pohltit oheň a meče, není už soucitu. Zdá se, že řeky nám před očima zčervenaly krví; Ozývá se křik matek, jejichž děti umírají..." Vyslanci: "...Celý lid vás prosí, abyste ho nenechal navždy nařikat a topit se v slzách. Vaše milosrdné srdce kdyby požádalo o mír a slitování u svaté církve, slitovalo se nad námi a zachránilo naši zemi, ó králi, ty, kdož jsi dostal moc od boha." Filip II.: "Lide, když položili královskou korunu na mou hlavu, přísahal jsem nebesům, která mi korunu svěřila, že budu provinilce trestat ohněm a mečem. Lid: "...Natáhni svou vladařskou ruku a ochraň je, pane, slituj se nad nešťastníky, kteří krvácejí, tahají své okovy, zoufalí, odsouzení ke smrti."

S podporou Islandské opery a Ministerstva školství, vědy a kultury.

power. Amongst these the hierarchy existent within the opera or theatre and the visionary power of a powerful person's traditional suit. Rodrigo: "O sir, I come from Flanders, that country, once so lovely, having now been deprived of every light, inspires horror and seems like a silent grave! The orphan, who has no place of rest goes along the roads weeping; Everything is consumed by sword and flame, pity is banished. The reddened river seems to flow with blood before one's eyes; The cry of the mothers echo for their children who are dying..." Deputies: "...A whole people implores you, let them not groan thus forever in tears. If your merciful heart asked for peace and mercy in the holy church, take pity on us, and save our land, O King, you who have your power from God." Filippo: "When the crown was put on my head, people, I swore to the Heaven who gave it to me, to sentence the guilty to death by fire and the sword". People:..."Stretch out over their heads your sovereign hand, sire, have pity on a wretched people, who go bleeding, dragging their chains, in despair, condemned to death."

With the support of the Icelandic Opera and the Ministry of Education, Science and Culture, Iceland.

[Předměty / Objects](#)

[Tvůrci / Makers](#)

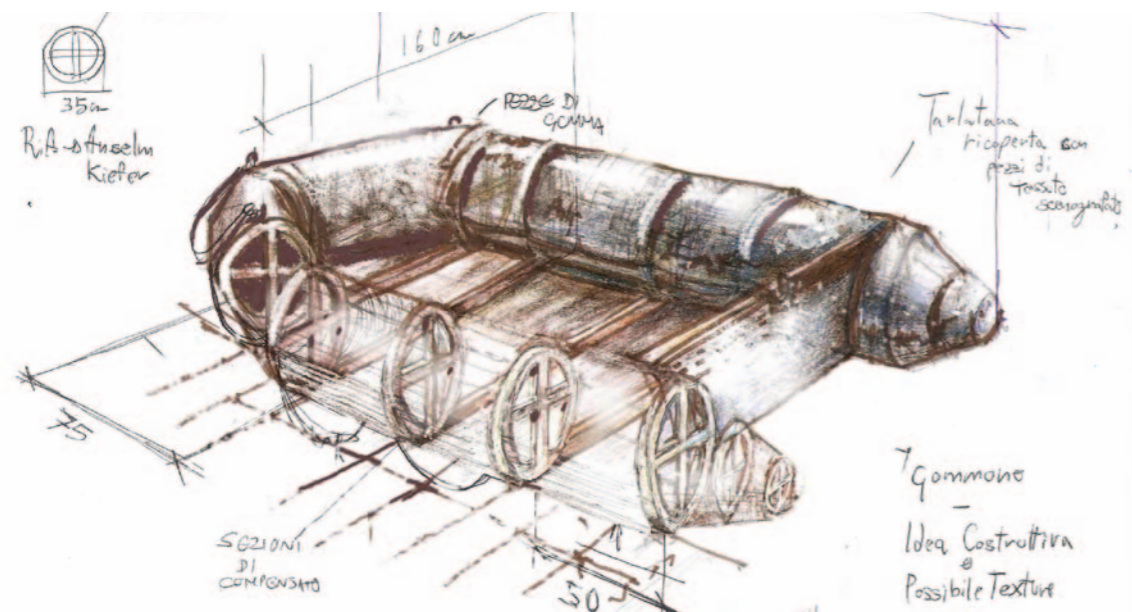
Vlajka nebo zástěra? / A Flag or an Apron? – Gudrun Gisladottir, Thorunn S. Thorgriimsdottir → 304

Jehněčí / Lamb – Thorunn S. Thorgriimsdottir → 318

Giuseppe Verdi: *Don Carlos, The Icelandic Opera, Harpa, Reykjavik, 2014*, director: Thorhildur Thorleifsdottir, set and costumes: Thorunn S. Thorgriimsdottir, lighting design: Pall Ragnarsson, video art: Thorgrimur Darri Jonsson, photo: Gisli Egill Hrafnsson

Sketch of the construction of the life boat, Scuola di Scenografia, photo: Gianluca Agazzi

Studentská sekce/
Student Section

TranSite

kurátor/curator:
Lidia Bagnoli,
Grazia Manigrasso

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Scuola di Scenografia
Accademia di Brera

Název instalace evokuje představu cesty, přechodu, ve spojení se specifickým místem, městem (Prahou), ve kterém chceme dát věci do pohybu, a dosáhnout tak přeměny prostřednictvím nového konceptu scénografie.

Chceme přinést nový pohled, jiný svět, který vyrostl po hrůzném útěku před válkami či hladověním. Tuto tragédii představuje nafukující se loď, kterou pozorujeme z mořského dna. Tento nový svět roste tím, jak do něj návštěvníci přispívají, přinášejí dovnitř dary, které byly vyhozeny ven a návštěvníkům podány herci, kteří hrají na ulici. Hudba, a umění obecně, plní na ulici roli zprostředkovatele kultury. V naší instalaci tak veřejnost nejprve venku dostane dar, poté ho vevnitř předá, a nakonec přináší další předmět, jako dar po sebe, mezi ostatní předměty uvězněné na rybářských udicích, které visí z bočních stěn.

Academy of Fine Arts Brera, Milan, Department of Scene and Costume Design

Předměty/Objects

Brocchetta – Susanna Clemente → 304

Tvůrci/Makers

Jídlo ve válce: od Iliady ke globalizaci / Food at War: from Iliad to Globalization – Lorenza Lombardi, Anastasia Puppis, Roberta Situlin → 318

Kmeny/Tribes

Transite – Accademia of Brera → 330

TranSite

The title of the installation refers to the idea of a passage – a transit in conjunction with a specific site - the city (Prague) where we intend to make things happen and therefore perform a transformation through a new concept of scenography.

We want to create another perspective, another world that comes from perspective of tragedies of escaping wars or starvation. The tragedy is represented by an inflating boat seen from the bottom of the sea. This new world is growing through the contribution of the visitors, who bring some gifts inside, given to them by the performers who play on the streets. In the streets, music or, in general, art plays the role of cultural mediator. In our installation therefore, after having received the gift outside and given as a gift inside, the public brings another object, as a gift for themselves, and puts it among the objects that are trapped in the fishing wires hanging from the top of the side walls.

David Sebba: *Alice in Wonderland* by Lewis Carroll (opera), The Israeli Opera, 2011, director: Moshe Kepten, set: Bambi Friedman, costumes: Dana Tsarfaty, lighting design: Ronen Najar, photo: Eyal Landsman

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

kurátor/curator:
Anat Mesnor

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Niv Manor

další spolupracovníci/
other collaborators:
Lili Ben-Nahshon
(spolupracující designérka/co-designer),
Nimrod Zin (video),
Sigal Cohen (producer/producer)

Hudba a scénický design v Izraeli

Kurátor a členové týmu izraelské výstavy se nechali inspirovat HUDBOU. Designéři se pro PQ'15 rozhodli vytvořit video artovou instalaci. Rádi bychom návštěvníky pozvali k pohodlnému posezení v našem speciálně navrženém prostoru, aby si užili několik chvil pohody a relaxace.

Pohodlně se usadte a shlédněte tři různé filmy natočené ve stylu video art. Každý z filmů je 10 minut dlouhý a promítány jsou současně. Ve filmech je představeno patnáct produkcí, každá z nich byla navržena jiným izraelským scénografem převážně pro izraelské hry, muzikály a opery.

Každý z představených scénických návrhů je výrazně ovlivněn hudbou.

Chopte se této nevšední příležitosti prohlédnout si a zažít výjimečný izraelský zvuk, hudbu a vizualizace.

Každý divák obdrží sluchátka se třemi kanály, mezi nimiž bude moci přepínat a sledovat tak a naslouchat každému filmu zvlášť nebo sledovat všechny tři najednou.

Vítejte a bavte se.

Izraelská expozice vznikla za spolupráce Izraelského sdružení scénografů, Institutu izraelského dramatu Hanoch Levin, Ministerstva kultury a sportu a Ministerstva zahraničních věcí.

Music and Performance Design in Israel

The curator and team-members of the Israeli exposition have taken the theme of MUSIC as their inspiration. The design team for PQ 2015 decided to create a video-art installation. We want to invite our visitors to sit comfortably in our specially designed space and enjoy a few moments of peace and relaxation.

Sit back and watch three different video art films, each of them 10 minutes long and screened simultaneously. The films will present up to fifteen productions, each designed by a different Israeli designer, for mainly Israeli plays, musicals and operas.

All performance designs presented have a strong musical influence.

This is a wonderful opportunity to introduce the special sound and music of Israel and their visualization.

All audiences will be given earphones with three channels, allowing them to switch between the three different films or watch all three at the same time.

Welcome and enjoy.

The Israeli exposition is a collaboration between the Israeli Association of Stage Designers, the Hanoch Levin Institute of Israeli Drama, Ministry of Culture and Sport and the Israeli Ministry of Foreign Affairs.

Bambi Friedman <div>* 1969</div>	<div>— pedagog, scénograf, světelný designér</div> <div>Navrhl scény a osvětlení pro nespočet velkých divadelních i televizních produkcí. Provozuje designové studio pro komerční prostory, výstavy a události.</div>
Eran Atzmon <div>* 1981</div>	<div>— scénograf</div> <div>Jako scénograf pracuje již od roku 2004. Spolupracoval se všemi předními izraelskými divadly, a to jak na muzikálech, tak na klasických a moderních divadelních scénách.</div>
Lily Ben Nachshon <div>* 1963</div>	<div>— scénografka</div> <div>Scénografka divadelních a tanečních inscenací. Vytváří scény (a pro některé produkce také kostýmy) pro několik izraelských divadel.</div>
Svetlana Berger	<div>— scénografka, kostýmní výtvarnice</div> <div>Spolupracuje se všemi izraelskými divadly.</div>
Yoav Cohen	<div>— režisér, vizuální umělec, tvůrce video artu</div> <div>Tvůrce mnoha uměleckých videí pro divadla. Mezi poslední tvorbu patří: <i>Vlasy</i>, <i>Electra</i>, <i>Podivný příběh psa</i>, <i>Dům Bernardy Alby</i> a další.</div>
Neta Haker	<div>— pedagožka, scénografka, kostýmní výtvarnice</div>
Alexander Lisiyanski	<div>— pedagog, scénograf</div> <div>Scénograf v Izraeli a Rusku.</div>
Niv Manor <div>* 1972</div>	<div>— scénograf</div> <div>Niv Manor je scénografem, který navrhl velké množství scén jak pro divadla, tak pro opery, např.: <i>Kouzelná flétna</i>, <i>La Cenerentola</i> (Izraelská opera), <i>God Waits at the Station</i>, <i>Přísaha</i> (divadlo Habima); <i>Ovocný sad</i>, <i>Jeho matka</i> (Betl Lessin) a <i>Figarova svatba</i>.<div><u>Shay Pitovsky: Přísaha, Divadlo Habima, Tel Aviv, 2013, režie: Shay Pitovsky</u></div><div>Předlohou <i>Přísahy</i> je středověký židovský příběh. Mořský kupec svého syna ještě ze smrtelné postele donutí přísahat, že na moře nikdy nevypluje. Ten otci slib sice dá, nicméně o rok později se již sám s kufrem v ruce chystá na moře vyplout, nechávajíc manželku a syna doma. Přísaha je příběhem vášně a touhy, která je ve všech z nás.</div></div>
Anat Messner	<div>— herečka, pedagožka, scénografka, kostýmní výtvarnice, kurátorka</div> <div>Od roku 1978 pracuje na volné noze. Vytvořila scény pro více než 200 vystoupení a inscenací, většinou pro velká, malá a experimentální divadla v Izraeli a také pro dětská divadla. Během své kariéry za svá díla obdržela několik ocenění, je aktivní členkou sdružení Assitej Izrael. Kurátorka PQ.</div>
Uri Onn	<div>— architekt, scénograf</div> <div>Absolvoval Izraelský technologický institut Technion (obor architektura) a pracuje jako scénograf pro divadlo Arab-Hebrew Jaffa.</div>

Israel	<div>— teacher, set designer, lighting designer</div> <div>He has designed stage and lighting for a large number of productions, as well as sets for television productions. He runs a design studio for commercial spaces, exhibitions and events.</div>
Israel	<div>— set designer</div> <div>Set designer since 2004. Has designed for all major theatres in Israel, including musicals, classical and modern theatre.</div>
Israel	<div>— scenographer</div> <div>Stage designer for theatre and dance. Designs (sets and, for some productions, costumes too) for several theatres in Israel.</div>
Israel	<div>— set designer, costume designer</div> <div>Works for all theatres in Israel.</div>
Israel	<div>— director, visual artist, video art creator</div> <div>Many video-art works for theatre. Recent works: <i>Hair</i>, <i>Electra</i>, <i>The Strange Story of the Dog</i>, <i>The Visit</i>, <i>The House of Bernarda Alba</i>, and more.</div>
Israel	<div>— teacher, set designer, costume designer, scenographer</div>
Israel	<div>— teacher, set designer</div> <div>Set designer in Israel and Russia.</div>
Israel	<div>— set designer</div> <div>Has designed many sets for the theatre and opera, including: <i>The Magic Flute</i>, <i>La Cenerentola</i> (The Israeli Opera), <i>God Waits at the Station</i>, <i>The Oath</i> (Habima Theater); <i>The Orchard</i>, <i>Mother of Him</i> (Beit Lessin) and <i>The Marriage of Figaro</i>.<div><u>Shay Pitovsky: The Oath, Habima Theater, Tel Aviv, 2013, director: Shay Pitovsky</u></div><div>The Oath is based on a medieval Jewish tale. Just before his death an important sea merchant makes his son swear that he will never go to sea. However, a year later he finds himself with a suitcase in his hand and on his way to the sea, leaving his wife and son behind. Thus begins a journey. This is a story of passion, on the walls and the great sea which is in all of us.</div></div>
Israel	<div>— actor, teacher, set designer, costume designer, curator</div> <div>Freelance since 1978. Messner has produced designs for over 200 shows and performances, mostly for large, small and fringe theatres in Israel, as well as for many children's theatre productions. She has won several awards in this field. She is an active member of Assitej Israel. Curator for PQ.</div>
Israel	<div>— architect, set designer</div> <div>Graduated from the Technion (architecture) and works as a stage designer for the Arab-Hebrew Jaffa Theatre.</div>

Izrael	<div>— Selim Nassib, Igal Ezraty, Eden Uliel: <u>Oum Kulthoum, Theatron Ivri-Arvi Yaffo, Arab-Hebrew Theatre, Jaffa, 2014, režie: Igal Ezraty, Oum Kulthoum vychází z novely Oum, jejíž autorem je Selim Nassib.</u></div> <div>Životní příběh nejslavnější a nejoblíbenější egyptské zpěvačky, která se rovněž dosti angažovala v politice. Hlavní roli ztvárnila oblíbená izraelská zpěvačka Galit Giat, která i přesto, že nehovoří arabsky, veškeré písně zpívá v originále.</div>
Izrael	<div>— scénografka, kostýmní výtvarnice</div> <div>Vystavovala na PQ'91.<div><u>Dan Almagor: Jen hlupáci jsou nešťastní, Haifa Theatre and Haifa Municipal Theatre, Tel Aviv a Haifa, 2012, režie: Itzik Vinegarten</u></div><div>Sbírka nově upravených židovských a tradičních chasidských povídek a písní, které byly poprvé představeny v šedesátých letech a setkaly se s velikou popularitou, jsou nyní uvedeny v mnohem modernější úpravě.</div></div>
Izrael	<div>— novinář, pedagog, scénograf, kostýmní výtvarník</div> <div>Začal pracovat jako moderátor v televizi, rádiu a jako editor dokumentárních, uměleckých a hudebních pořadů. Jako scénograf a kostýmní výtvarník pracoval v Izraeli v Evropě.<div><u>Yigal Mosinzon, Joel Silberg, Amos Ettinger, Haim Hefer: Kazablan, Divadlo Cameri, Tel Aviv, 2014, režie: Director: Tzadi Zarfati</u></div><div>Izraelský muzikál odehrávající se v období padesátých let ve zchátralé čtvrti Jaffa. Příběh se točí okolo přistěhovalců různých etnických komunit, kteří se vzbouří proti rozhodnutí vlády čtvrt zbourat. Hlavními postavami jsou Kazablan, mladík marockého původu, a Rachel, do níž se Kazablan zamiluje a která je dcerou Feldmana, vůdce aškenázských Židů z Jaffy.</div></div>
Izrael	<div>— pedagožka, scénografka, kostýmní výtvarnice</div> <div>Je autorkou řady scén pro přední izraelská divadla, včetně Izraelské opery, Národního divadla Habima a divadla Cameri Tel Aviv.</div>
Izrael	<div>— scénografka, kostýmní výtvarnice</div> <div>Obor scénografie na Katedře divadelních umění Univerzity v Tel Avivu absolvovala s vyznamenání (2005) a od katedry obdržela stipendium za vynikající úspěchy.</div>
Izrael	<div>— scénograf</div> <div>Pracuje na volné noze, navrhuje scény a kostýmy pro všechna izraelská divadla, převážně však v Habimě.<div><u>Shahar Pinkas: Člověk neumírá nadarmo, Národní divadlo Habima, Tel Aviv, 2013, režie: Shir Goldberg</u></div><div>Úprava čtyř příběhů, jejichž autorem je Deborah Barrone. Hra se odehrává v chudinské čtvrti odlehlého malého města v Bělorusku. Produkce v roce 2013 získala nejvíce izraelských divadelních ocenění: Sharar Pinkas za nejlépe napsanou divadelní hru, Shani Tur za nejlepší scénu a Daniel Salomon za nejlepší divadelní hudbu.</div></div>

Israel	<div>— Selim Nassib, Igal Ezraty, Eden Uliel: <u>Oum Kulthoum, Theatron Ivri-Arvi Yaffo, Arab-Hebrew Theatre, Jaffa, 2014, director: Igal Ezraty, based on the novel Oum by Selim Nassib</u></div> <div>The life story of the most famous and well-loved Egyptian female singer ever. She was also very involved politically. The main role is played by well-known Israeli singer Galit Giat, who sings all the songs in the original language, despite not speaking Arabic.</div>
Israel	<div>— set designer, costume designer</div> <div>Participated in PQ'91.<div><u>Dan Almagor: Only fools are sad, Haifa Theatre and Haifa Municipal Theatre, Tel Aviv and Haifa, 2012, director: Itzik Vinegarten</u></div><div>A collection of new arrangements of Jewish and traditional Hasidic tales and songs. First brought to stage in the 1960s and has enjoyed considerable popularity since. Now presented in an even more modern arrangement.</div></div>
Israel	<div>— journalist, teacher, set designer, costume designer</div> <div>He started out as a TV and radio presenter and editor of documentary, art and music programs. He started his career as a theatre designer in Israel, designing sets and costumes for many productions, and later worked on opera productions in Europe.<div><u>Yigal Mosinzon, Joel Silberg, Amos Ettinger, Haim Hefer: Kazablan, Cameri Theatre, Tel Aviv, 2014, director: Tzadi Zarfati</u></div><div>An Israeli musical. Set in the 1950s, the residents of a rundown neighborhood in Jaffa, new immigrants from different ethnic communities, rise up against the authorities' decision to tear down the neighborhood. Kazablan, a young man of Moroccan extraction, is in love with Rachel, the daughter of Feldman, the Ashkenazi head of the neighborhood.</div></div>
Israel	<div>— teacher, set designer, costume designer</div> <div>She has designed numerous productions for all the leading theatres in Israel, including the Israeli Opera, Habima National Theatre and the Cameri Theatre of Tel Aviv.</div>
Israel	<div>— set designer, costume designer</div> <div>Graduated with excellence from the MFA Stage Design Program at the Department of Theatre Arts, Faculty of Arts, Tel Aviv University (2005) and received the department's Scholarship for Notable Achievements.</div>
Israel	<div>— set designer</div> <div>Freelance designer. Designs set and costumes for all theatres, chiefly at Habima.<div><u>Shahar Pinkas: A Man Does Not Die in Vain, Habima National Theatre, Tel Aviv, 2013, director: Shir Goldberg</u></div><div>Arrangement of four short stories by Deborah Barone. The play takes place in a poor neighborhood of a remote small town in White Russia. The production won the most awards at the 2013 Israeli Theatre Awards: Shahar Pinkas for Playwriting, Shani Tur for Best Set Design and Daniel Salomon for Best Music for Theatre.</div></div>

Maor Zabar
* 1978

— pedagog, kostýmní výtvarník, módní návrhář, kloboučník
Spolupracuje se všemi izraelskými divadly. Vítěz izraelského divadelního ocenění za nejlepší kostýmní návrh roku 2013 v představení *La Calandria Hakhan*. Nejvýznamnější díla: *Kupec benátský*, divadlo Habima, 2012, *Romeo a Julie*, divadlo Beersheba, 2015.

Zachyceno v okamžiku

[Studentská sekce / Student Section](#)

kurátor / curator:
Frida Shoham

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Shai Aharon,
Orna Berent-Shimoni,
Karin Brauner-Komai,
Nofar Drezne,
Zohar Elmalia,
Nofar Livne,
Kineret Vaser

Velké skleněné nádoby na bílých krychlových stojanech.

Vnitřní část skleněných nádob zobrazuje okamžiky, které v nich byly zachyceny a které popisují zážitky Izraelců. Všichni studenti do nádoby zatavili své osobní zážitky, z nichž je patrný jejich pohled na izraelskou společnost.

Vytvořili jsme výstavu, na níž prezentujeme rozmanité pohledy na realitu od různých studentů pocházejících z odlišných poměrů, kultur, atd. Tato sbírka se vyjadřuje k otázce "Co to znamená být Izraelcem?" a k řadě názorů, osobností a původů, které se v Izraeli vyskytují.

Využití skleněných nádob má poukázat na vztah studentů k jejich vzpomínkám z dětství, k jejich rodinnému původu a k mezilidským vztahům, které měly vliv na jejich výchovu.

Výstava je plná frází, které nás se skleněnými nádobami spojují. Nádobka je vnímána jako prostor, ve kterém můžeme zhmotnit a zakonzervovat nějaký okamžik.

Prostor uvnitř nádoby jako divadelní jeviště.

Nádobka jako maketa.

[Seminar Hakibutzim College, Moshe Sternfeld Theatre Design School](#)

„Jez růže“ / 'Eat Roses' – Carmel Bar, Michal Evyatar → 318

[Tvůrci / Makers](#)

Ella Milch-Sheriff:
Baruch's Silence, Staats-
theater Braunschweig
(DE), 2010, director: Ido
Ricklin, set, costumes
and photo: Neta Haker

Daniel Salomon: *Tehila*,
Hakhan Theatre
2012, director: Shir
Goldberg, set: Natasha
Tuchman Poliak,
costumes: Maor Zabar,
photo: Yael Ilani

— teacher, costume designer, fashion designer, milliner
Costume and fashion designer, works with all theatres in Israel. Winner of Israeli Theatre Award for Best Costume Design in 2013 for *La Calandria Hakhan*. Major works: *The Merchant of Venice*, Habima, 2012, *Romeo and Juliet*, Beersheba, 2015.

Seal in the Moment

Big glass jars on white Cube stands.

The inside of glass jars depict sealed-in moments which reflect our Israeli experience. Each student has sealed up a personal moment which reveals their view of Israeli Society.

We have created an exhibition in which there are different views and perceptions of realities of different students from different backgrounds, origins etc. The assemblage of these works will give a statement about "What it means to be an Israeli?", and the range of opinions, people, and the various origins that exist in Israel.

The use of jars represents the student's relationship with their childhood memories, their family origin, and the relationships which defined their upbringing.

We infused the exposition with phrases that connect us to the glass jars. The jar, as a space where you can create a personal moment and bottle it.

The space in the jar, like a theatre stage.

The jar as a maquette.

2/2,
photo: Yukio Horio

[Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions a / and Studentská sekce / Student Section](#)

kurátor / curator:
Yukio Horio

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Yukio Horio

2/2 DVĚ POLOVINY, ne JEDNA

Tentokrát se japonská Sekce zemí a regionů a japonská Studentská sekce spojí v jednu sekci o dvou polovinách.

Jak vzrušující fráze! Není to jen JEDNA. Jsou to DVĚ POLOVINY.

Může existovat spousta odlišných polovin. Doufáme, že díky všem odlišným nápadům předvede každý jednotlivec příběh o DVOU POLOVINÁCH.

[Osaka University of Arts, Theatrical Arts Department](#)

[Musashino Art University, Department of Scenography, Display and Fashion Design](#)

[Kmeny / Tribes](#)

Dobrodružství Alenky v říši divů / Alice's Adventures in Wonderland – Chihiro Kokubu → 330

2/2 TWO HALVES, not ONE

This time, the Section of Countries and Regions and the Student Section unite into one as two halves in the Japan exhibition.

What an exciting phrase! It is not just ONE. It is 'TWO HALVES'.

There could be many different halves. With those different ideas, we hope that each individual shows a story of TWO HALVES.

Jonathan Christenson: *Nevermore – The Imaginary Life & Mysterious Death of Edgar Allan Poe*, Catalyst Theatre, Edmonton, Alberta, 2009, director: Jonathan Christenson, set, costumes and photo: Bretta Gerecke

Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions

kurátor / curator:
Patrick Du Wors

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Patrick Du Wors

další spolupracovníci /
other collaborators:
David Fraser (ředitel
výroby a světelný
designér expozice /
director of production
and exhibition lighting
designer), Wade
Staples (zvukový
designér expozice /
exhibition sound
designer), Nathan
Brown (spolupráce
na designu expozice /
associate exhibition
designer)

Associated Designers
of Canada (ADC):
April Viczko (před-
sedkyně / president),
Sheila Sky (výkonná
ředitelka / executive
director)

Kanada PQ'15 – Sdílený [soukromý] prostor

Koncept výstavy Kanada PQ'15 je navýsost lidský zážitek: kadibudka. V barokním tanečním sále Clam-Gallasova paláce bude postaveno deset latrín. Každé suché WC, ve kterém bude k vidění vždy jedna inscenace, se stane soukromým divadlem pro individuálního diváka. Juxtapozice hrubých latrín a naleštěného sálu má probudit zvědavost a humorně upozornit na politické postavení divadelních výtvarníků a jejich dílo v Kanadě.

Architektura kadibudek rovněž odráží kanadskou identitu. S myšlenkou „posádkové mentality“ jako první přišel významný badatel Northrop Fry a literátka Margaret Atwoodová ji pak zpracovala jako hluboký a nepolevující strach z prázdnoty kanadské krajiny. V kanadské psychice se stavějí zdi – fyzické i psychologické –, které jedince izolují a chrání. Kadibudka představuje jedinečnou formu příbytku a v jistém smyslu funguje jako pevnost pro jednu osobu. Současně je tedy zdrojem příštěší i izolace. Naopak divadlo jakožto sdílený prostor – „poslední lidské místo setkání“ – je nejčastěji oslavováno proto, že lidi spojuje. Tím, že kontext scénografie převádí z tradičního veřejného prostředí do nanejvýš soukromých mezi kadibudky, se tato instalace snaží zkoumat scénografii v kontextu posledního soukromého místa, kde se lidé setkávají.

Vybrané projekty
V porotě, která vybrala práce pro prezentaci na PQ'15, zasedli přední kanadští designéři: Astrid Janson, Teresa Przybylski a Allan Stichbury. Porota se při výběru zaměřovala z velké části na inovace: pohled kupředu

Canada PQ'15 – Shared [private] Space

The Canada PQ'15 exhibition concept is a quintessentially human experience: the outhouse. Ten outhouses will be installed within a baroque-period ballroom at the Clam-Gallas Palace. Each outhouse, showcasing a single production, will become a private theater for an individual viewer. The act of juxtaposing the rough outhouses within the highly finished room aims to provoke curiosity and comment with humor on the political position of the theater designers and their work in Canada.

The architecture of the outhouse is also a reflection on Canadian identity. 'Garrison mentality' is an idea first proposed by prominent scholar Northrop Fry and further elaborated by the author Margaret Atwood as a deep and unrelenting fear of the emptiness of the Canadian landscape. The Canadian psyche is one where walls are built – both physical and psychological – to isolate and protect the individual. The outhouse is a unique form of shelter and is, in a sense, a garrison built for a single person; and once a source of shelter and of isolation. The theater, however, as a shared space – 'the last human venue' – is celebrated most often for bringing people together. But by shifting the context of scenography from its traditional public setting to the supremely private confines of an outhouse, this installation seeks to explore scenography in the context of the last private human venue.

Selected Designs
A jury made up of prominent Canadian designers Astrid Janson, Teresa Przybylski and Allan Stichbury selected the work for the PQ'15 presentation. The Jury's choice

Přípravný výbor /
Planning committee:
Patrick Du Wors, David
Fraser, Snezana Pesic,
Karyn McCallum, Troy
Hourie, Wade Staples,
Nick Blais

Joel Adria
*1991

do budoucnosti kanadského divadla a designu, který by skutečně odrážel vizi Pražského Quadriennale, již je oslava „designéra uprostřed scény“. Porota vybrala devět projektů zastupujících celou škálu scénografických děl z různých disciplín: scénografie, kostýmního výtvarnictví, světelného, zvukového a projekčního designu. Vybraná díla dávají vyniknout neuvěřitelnému rozsahu stylů a postupů. Porota se také rozhodla oslavit dokonalost a divadelnost v široké škále měřítek, od scén na velkých festivalech po okrajové produkce, a zařadila do výběru umělce, kteří jsou v různých fázích kariéry.

— světelný designér, zvukový designér, mediální umělec, scénograf
Joel sám sebe považuje za interaktivního mediálního designéra. Využívá inovativní technologie, aby podpořil uměleckou vizi vytvářením příběhů pomocí promítaných médií a interaktivních audiovizuálních zážitků. Stefan Dzeperoski: *Vymazat (interaktivní mediální design)*, Canadian Centre for Theatre Creation, Timms Centre Second Playing Space, Edmonton, Alberta, 2012, režie: Stefan Dzeperoski
Jako designér interaktivních videí jen zřídka využívám běžné nástroje. Radši je objevuji experimentováním a propojením různých technologií. Projekt *Vymazat (Delete)* zahrnoval zkoumání způsobů, jak může interaktivní systém zvýšit dopad výkonu performerů, posílit dynamiku videoprostředí a lépe tak postihnout dramatický význam.

Bretta Gerecke
*1970

— scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka
Pracuje pro divadlo i operu a je stálou designérkou divadla Catalyst Theatre, kde svou tvorbou pomohla k ocenění světových premiér uvedených i ve Velké Británii, Austrálii, USA a na mnoha místech Kanady. Jonathan Christenson: *Nikyky víc – Smyšlený život a tajemná smrt Edgara Allana Poea (scénografie)*, Catalyst Theatre, Edmonton, Alberta, 2009, režie: Jonathan Christenson
Nejdříve jsme se podívali na siluety z Poeovy doby, poté na schematické čáry, tvar a formu. Materiály použité na přípravu kostýmů byly levné a snadno dostupné – to jsme v divadle Catalyst dělali nejdříve z nutnosti, pak už záměrně. Vedoucím estetickým prvkem bylo fantaziování a noční můry. Chtěli jsme vyvolat dojem knížky povídek v životní velikosti.

Michael
Gianfrancesco
*1976

— scénický a kostýmní výtvarník
Michael pracuje jako designér pro přední kanadské festivalové scény – Stratfordský a Shawův festival – a také jako výtvarník pro taneční divadlo a operu pro National Ballet of Canada, Les Grands Ballets Canadiens, Kanadskou operní společnost (COC) a přední kanadská regionální divadla. John Kander – Joe Masteroff – Fred Eb: *Kabaret (scénický návrh)*, Shaw Festival, Festival Theatre, Niagara-on-the-Lake, Ontario, 2014, režie: Peter Hinton

was largely based on innovation: looking forward to the future of Canadian theater and designs that really mirror the Prague Quadrennial's vision of celebrating "the Designer in the heart of the scene". The Jury has selected nine projects representing the breadth of scenographic work across the design disciplines of set, costume, lighting, sound and projection design. Their selection highlights the incredible range of styles and practices. The jury has also chosen to celebrate excellence and theatricality in a broad range of scales, from major festival stages to fringe-style productions, and to be inclusive of artists at all stages of their careers.

— lighting designer, sound designer, media artist, scenographer
Joel describes himself as an interactive media designer. Joel innovates with technology to support artistic vision by building narratives through projected media and interactive audio-visual experiences. Stefan Dzeperoski: *Delete (interactive media design)*, Canadian Centre for Theatre Creation, Timms Centre Second Playing Space, Edmonton, Alberta, 2012, director: Stefan Dzeperoski
As an interactive video designer my tools are rarely traditional; rather they are discovered through experimentation and interconnection between technologies. *Delete* was an investigation into the ways in which an interactive system could empower the performer and enhance the dynamics of the video environment to better achieve dramatic meaning.

— set and costume designer, lighting designer
She works in both theatre and opera and is the resident designer at Catalyst Theatre, where she has designed award-winning world premieres that have toured to Great Britain, Australia, the US and across Canada. Jonathan Christenson: *Nevermore – The Imaginary Life & Mysterious Death of Edgar Allan Poe (production design)*, Catalyst Theatre, Edmonton, Alberta, 2009, director: Jonathan Christenson
We began the process by looking at silhouettes of Poe's era, then an exploded line, shape and form. The materials used to build the costumes were cheap and readily available; something we did at Catalyst first out of necessity, then later by choice. The guiding aesthetic was that of daydreams and nightmares. We wanted to evoke a life-size storybook.

— set and costume designer
In addition to designing for Canada's major festival stages, Stratford and Shaw, Michael has designed for dance theatre and opera at the National Ballet of Canada, Les Grands Ballets Canadiens, the COC and the major regional theatres in Canada. John Kander – Joe Masteroff – Fred Eb: *Cabaret (set design)*, Shaw Festival, Festival Theatre, Niagara-on-the-Lake, Ontario, 2014, director: Peter Hinton

Záměrem tohoto designu bylo sloučit do jednoho prostředí temný, okouzující, třpytivý svět kabaretu a skutečné a intimní prostory bytu slečny Schneiderové. Konstruktivistická architektura se svými otevřenými skeletovými tvary a dynamickými úhly nám dovolila postavit konstrukci, v níž je taková divadelnost možná.

— scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka, mediální umělkyně

Erin se při své práci scénografky zajímá zejména o nezávislou kolektivní divadelní tvorbu, ráda zkoumá a rozšiřuje hranice toho, jakou hrají v divadle úlohu média. Stefan Dzeperoski: Vymazat (scénografie), Canadian Centre for Theatre Creation, Timms Centre Second Playing Space, Edmonton, Alberta, 2012, režie: Stefan Dzeperoski

Pro ztvárnění Konstantinova stavu – člověka lapeného do digitálních sítí vlastní mysli – jsme vytvořili čistě „digitální“ prostor. Projekt *Vymazat (Delete)* je zážitkem, do něž se divák zcela ponoří. Má posunout hranice role, již na jevišti hrají promítací média, a otevřít mysl divadelních tvůrců i diváků vůči síle, kterou může design disponovat při vyprávění příběhu a a vykreslení postavy.

— scénický a kostýmní výtvarník, světelný designér, zvukový designér, mediální umělec, vizuální umělec
Během své činorodé kariéry vytvořil výtvarné návrhy k více než 275 produkcím pro různé regionální a operní společnosti netradičního typu, a to v USA, Kanadě i po celém světě.

Troy Hourie: Útěk do Beiry, Casa da Maravilha (instalační scénografie), ARTerra, Casa da Vidro, Lobao da Beira, Portugalsko, 2014

Scénografická přítomnost performancí. Každý den jsem pracoval v prosklené galerii, kde mohla můj tvůrčí proces pozorovat celá vesnice. Scénograf se tak stal performerem a publikem. Toto studium vyvrcholilo pohlcující instalací, jež diváka vzala na cestu ke znovuobjevení své komunity prostřednictvím pohledu scénografa.

— herec, zvukový designér

Brian pracuje zejména v západních oblastech Kanady. Jeho návrhy pro produkci divadla Electric Company s názvem *No Exit* se dočkaly velkého úspěchu. V současné době je jeho design k vidění v inscenaci *Broken Sex Doll*.

Henry James – Jeffrey Hatcher: Utažení šroubu (zvukový design), Belfry Theatre, Victoria, Britská Kolumbie, 2008, režie: Gina Wilkinson

Zvukový design k inscenaci *Utažení šroubu* reagoval na hrůzy, které jsou ve hře obsaženy, a jeho záměrem bylo zasáhnout publikum pomocí naturalistické periody a abstraktních moderních zvuků.

T. Erin Gruber
* 1989

Troy Hourie
* 1969

Brian Linds
* 1957

The intention of this design was to allow the dark, glamorous, glittering world of the cabaret, and the real and intimate spaces of Fraulein Schneider's tenement apartments to exist in one environment. Constructivist architecture, with its open, skeletal forms and dynamic angles allowed us to build a structure that made this theatrically possible.

— set and costume designer, lighting designer, media artist

Erin's scenographic work is particularly interested in the development of independent collective theatre creations and to question and expand the boundaries of the projected media's role in theatre.

Stefan Dzeperoski: Delete (production design), Canadian Centre for Theatre Creation, Timms Centre Second Playing Space, Edmonton, Alberta, 2012, director: Stefan Dzeperoski

To convey Konstantin's state - trapped within the digital web of his own mind - we created a purely 'digital' space. A truly immersive experience, *Delete* sought to expand the boundaries of the projected media's role onstage and to open the minds of the theater creators and audience to the power design can have in telling a story and embodying a character.

— set and costume designer, lighting designer, sound designer, media artist, visual artist

In his busy career, he has designed over 275 productions for various off-Broadway, regional and opera companies across the USA, Canada and internationally.

Troy Hourie: Escape to Beira, Casa da Maravilha (installation scenography), ARTerra, Casa da Vidro, Lobao da Beira, Portugal, 2014

Scenographic Presence Performs I worked every day inside the glass gallery where my process was on display for all the village to observe. The scenographer became the performer and audience. These studies culminated in an immersive installation that took the spectator on a journey to rediscover their community through the eyes of a scenographer.

— actor, sound designer

Brian works primarily in Western Canada. His designs for The Electric Company's production of *No Exit* and toured extensively. His design for *Broken Sex Doll* is currently on tour.

Henry James – Jeffrey Hatcher: Turn of the Screw (sound design), Belfry Theatre, Victoria, British Columbia, 2008, director: Gina Wilkinson

The Turn of The Screw sound design was a response to the horrors embedded within the play and sought to reach the audience through a hybrid of a naturalistic period and abstract modern sounds.

Erin MacKlem

— herečka, autorka, scénická a kostýmní výtvarnice
Často se zabývá site-specific tvorbou a divadlem pro omezený okruh diváků v malých prostorách. Působí také jako spisovatelka a jako umělecká spolupracovnice a koordinátorka pro Belfry Theatre ve Victorii.

Henry James – Jeffrey Hatcher: Utažení šroubu (návrhy kostýmů), Belfry Theatre, Victoria, Britská Kolumbie, 2008, režie: Gina Wilkinson

Kostýmy byly navrženy v černé barvě na černém pozadí. Díky této metodě bylo možné na jeviště tajně vstupovat a náhle se na něm vynořovat. Ostrost postav a nebezpečí obsažené v příběhu byly zdůrazněny různými konstrukčními detaily, například korzetem Guvernantky nebo detaily na Mužově límci a manžetě.

Snezanna Pesic
* 1977

— scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka, malířka, módní návrhářka, návrhářka loutek
Snezana pochází ze srbského Bělehradu, nyní žije v Torontu. Spolupracuje s celou řadou subjektů od nezávislých divadel až po velká regionální divadla.

Jason Carnew: Jeden (scénografie), Ghost River Theatre, Pumphouse Theatre, Calgary, Alberta, 2010, režie: Eric Rose

Hra *Jeden (One)* sleduje osudy knihomolky Philistine na její cestě podsvětím, kde hledá svého milence. Sled obrazů a vizuálních prožitků ji vede za hranice světa živých, do podivného a vše stravujícího světa mrtvých. Tato hra je kombinací performance a pohybového díla s předváděním příběhů, a je silně založena na designu.

Anton Chekov – Peter Hinton: *The Seagull, The Alvin and Lenore Segal Centre for the Performing Arts, The Segal Centre, Montreal, Québec, 2014, director: Peter Hinton, set and costumes: Eo Sharp, lighting design: Robert Thomson, photo: Andrée Lanthier*

— actor, author, set and costume designer
Erin often explores site-specific work and theatre for small audiences in small spaces. Erin is also a writer and the Artistic Associate/Outreach Coordinator for Victoria's Belfry Theatre.

Henry James – Jeffrey Hatcher: Turn of the Screw (costume design), Belfry Theatre, Victoria, British Columbia, 2008, director: Gina Wilkinson

The costumes were designed in black against a black set. This technique worked to allow for secret entrances and sudden disappearances. The sharpness of the characters and the danger inherent within the story was emphasized through various construction details such as the Governess' bodice and the Man's collar and cuff details.

— set and costume designer, lighting designer, painter, fashion designer, puppet designer
Originally from Belgrade, Serbia, now based in Toronto, She works across the spectrum from independent to large regional theatre environments.

Jason Carnew: One (production design), Ghost River Theatre, Pumphouse Theatre, Calgary, Alberta, 2010, director: Eric Rose

One follows Philistine, a bibliophile, as she journeys through the underworld in search of her lover. A series of images and visual experiences take her beyond the living world and into the strange and all-consuming world of the dead. This play is a combination of a performance and movement piece featuring storytelling which is heavily based on design.

Lorenzo Savoini
* 1974

— pedagog, scénický a kostýmní výtvarník, světelný designér, videodesignér
Získal řadu cen. Již osm sezón pracuje pro Soulpepper Theatre, šest sezón pro Stratfordský festival a spolupracuje s regionálními a nezávislými divadelními společnostmi po celé Kanadě.
Vern Thiessen: Lidský úděl (scénický a světelný design), Soulpepper Theatre Company, Baillie Theatre, Toronto, Ontario, 2014, režie: Albert Schultz
Phillip Carrey stoupá výtahem doprostřed reflexivní červené podlahy. Během produkce bude k červené podlaze připoután a zároveň bude klesat devět velkých průmyslových svítidel, aby byl obraz tohoto metaforického uvěznění ještě více umocněn. Přesně toto jsme věděli, když jsme začínali zkoušet...

Eo Sharp
* 1959

— scénická a kostýmní výtvarnice
Eo spolupracuje s okrajovými divadly i s předními scénami na Stratfordském festivalu. Získala uznání za velmi vynalézavé návrhy vytvářené takřka z ničeho.
Anton Pavlovič Čechov – Peter Hinton: Racek (scénická a kostýmní návrhy), The Alvin and Lenore Segal Centre for the Performing Arts, The Segal Centre, Montreal, Québec, 2014, režie: Peter Hinton
Chtěli jsme Racka zbavit nostalgického a sentimentálního nádechu, s nímž dnes sledujeme Čechovovy hry, a prodchnout text současnou všedností. Tím, že jsme scénu vyplnili světskými vymoženostmi každodenního života, jsme chtěli vést k zamyšlení o banálnosti i o účelu umění.

Wade Staples
* 1967

— divadelní technik, zvukový designér, multimediální výtvarník, systémový poradce, produkční manažer, zvukař a pyrotechnik
Wade pracuje na volné noze. Od roku 2001 byl jedním z ústředních členů kreativního týmu divadla Catalyst Theatre.
Jonathan Christenson: Nikdy víc – Smyšlený život a tajemná smrt Edgara Allana Poea (zvukový design), Catalyst Theatre, Edmonton, Alberta, 2009, režie: Jonathan Christenson
Zvukový design byl vytvořen tak, aby umocnil aspekt knihy povídek v rámci produkce a aby publikum zcela pohltil. Lyrické spojení hudby, mluveného slova, okolního zvuku a zvukových efektů má vyvolat náladu a ducha okamžiku a vtáhnout posluchače do měnicích se rytmů a postav Poeova života.

Sheree Tams
* 1969

— autorka, scénická a kostýmní výtvarnice
V současné době se zaměřuje na přípravu divadelních a site-specific akcí, je také zdatnou spisovatelkou, její povídky vycházejí v celostátních novinách, časopisech a na blozích.
Gary Kirkham: Posledních 15 sekund (kostýmní design, scénografická spolupráce), MT Space, Waterloo, Ontario, kolektivní práce

— teacher, set and costume designer, lighting designer, video designer
He is a multi-awardwinning designer who has contributed to eight seasons with Soulpepper Theatre, six seasons with the Stratford Festival, and regional and independent theatre companies across Canada.
Vern Thiessen: Of Human Bondage (set & lighting design), Soulpepper Theatre Company, Baillie Theatre, Toronto, Ontario, 2014, director: Albert Schultz
Phillip Carrey rises on an elevator to the center of a reflective red floor. He will be bound over the course of the production by the red floor under his feet and nine large industrial light fixtures above that would descend to further establish his metaphorical imprisonment. This is essentially what we knew going into the rehearsal process...

— set and costume designer
Eo is a designer whose practice spans fringe theatre to the main stages of the Stratford Festival. She has developed a reputation for highly imaginative designs created out of as close to nothing as possible.
Anton Chekov – Peter Hinton: The Seagull (set & costume design), The Alvin and Lenore Segal Centre for the Performing Arts, The Segal Centre, Montreal, Québec, 2014, director: Peter Hinton
We wanted to strip the Seagull of the nostalgic and sentimental spectrum through which we now view Chekov's plays and to imbue the text with a contemporary ordinariness. By filling the set with the mundane paraphernalia of everyday life, we hoped to contemplate the nature of the banal, as well as the purpose of art.

— theatre technician, sound designer, multimedia designer, systems consultant, production manager, sound engineer and pyro technician
Wade is a freelance artist. He has been a core member of the creative team at Catalyst Theatre since 2001.
Jonathan Christenson: Nevermore – The Imaginary Life & Mysterious Death of Edgar Allan Poe (sound design), Catalyst Theatre, Edmonton, Alberta, 2009, director: Jonathan Christenson
The sound design was conceived to heighten the storybook aspect of the production and to envelop the audience within each venue. The lyrical integration of music, spoken word, ambient sound and sound effects serves to evoke mood and spirit, and to draw the listener along through the shifting rhythms and characters of Poe's life.

— author, set and costume designer
Sheree has current focus in devised theatre and site-specific events. She is also an accomplished writer; her stories have been published in national newspapers, magazines and blogs.
Gary Kirkham: Last 15 Seconds (costume & co-set design), MT Space, Waterloo, Ontario, created by the company

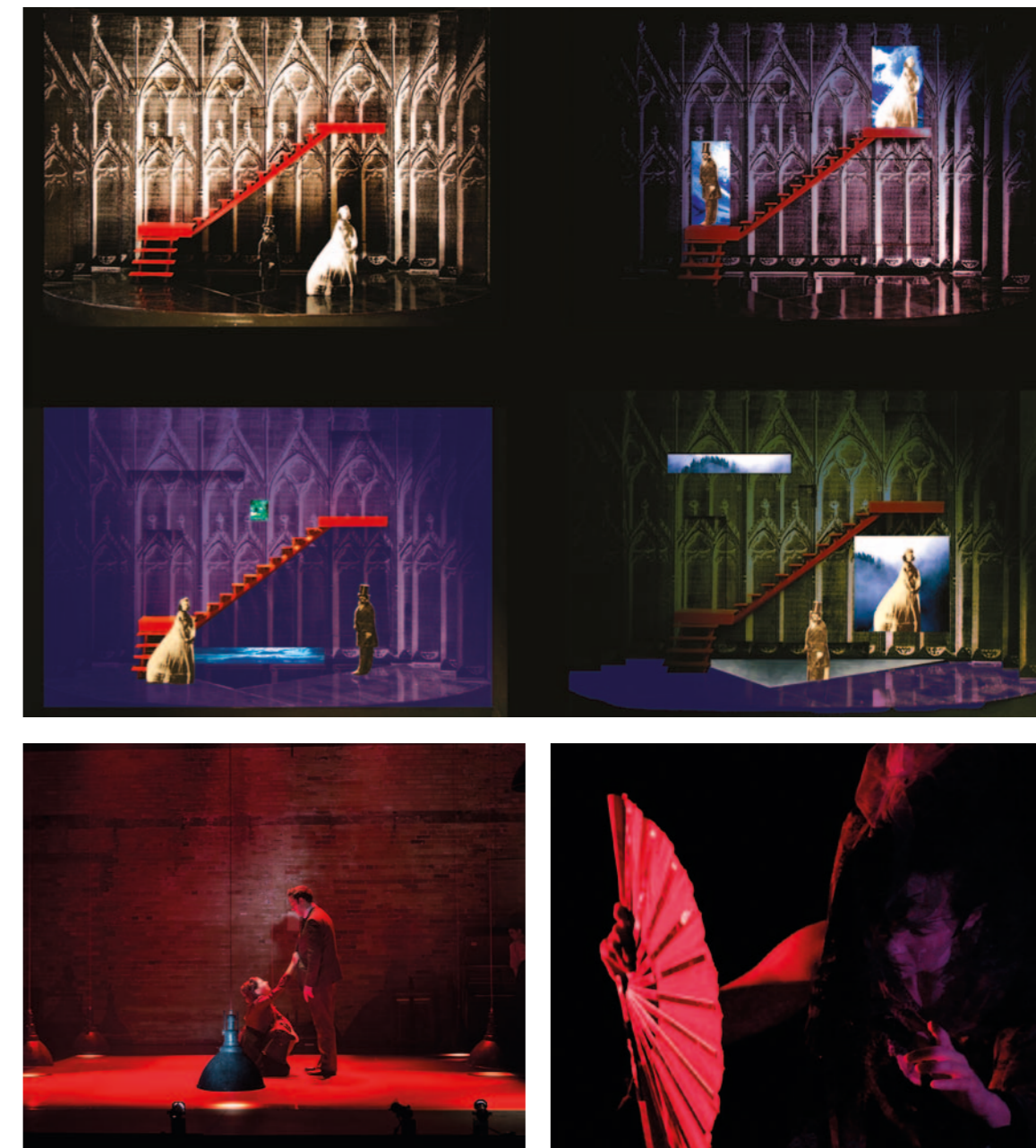
Ontarijské město Kitchener má jeden z nejvyšších podílů přistěhovalců v Kanadě. Někteří členové této komunity přišli o své blízké, když v roce 2005 došlo k tragickému sebevražednému atentátu při svatbě v jordánském Ammánu. Tato událost se stala inspirací projektu na toto téma.

The community of Kitchener Ontario has one of the largest percentages of immigrant populations in Canada. Some members of the community had lost loved ones in this tragic suicide bombing that took place at a wedding in a hotel in Amman Jordan in 2005. This was the seed for the idea of pursuing this subject.

Henry James – Jeffrey Hatcher: *Turn of the Screw*, Belfry Theatre, Victoria, British Columbia, 2008, director: Gina Wilkinson, set: Patrick Du Wors, costumes: Erin MacKlem, photo: Patrick Du Wors

Vern Thiessen: *Of Human Bondage*, Soulpepper Theatre Company, Baillie Theatre, Toronto, Ontario, 2014, director: Albert Schultz, set and lighting design: Lorenzo Savoini, costumes: Erika Conner, photo: Cylla von Tiedman

Jason Carnew: *One*, Ghost River Theatre, Pumphouse Theatre, Calgary, Alberta, 2010, director: Eric Rose, set and costumes: Snezana Pesic, photo: Zachary Ayotte, Marc Chilifoux

Výšiny – Kanada + Québec

kurátor / curator:
Anton de Groot

Studentskou výstavu na PQ'15 s názvem *Výšiny – Kanada + Québec* zorganizovali studenti magisterského studia divadelního designu na Univerzitě v Calgary Anton de Groot, Jennifer Lee Arsenault a Michael Sinnott za pomoci vyučujících Patricka Du Worse, April Viczko a organizace Associated Designers of Canada.

Hudba. Počasí. Politika.

V Kanadě jsou hudba, počasí a politika propojeny jen tehdy, pokud je není možné zobecnit. Nemůžeme ukázat na jednu bouři a říci, že právě takhle vypadá kanadské počasí. Jediné, co můžeme o hudbě, počasí a politice v Kanadě říci, je skutečnost, že se v jednotlivých částech země liší.

Různorodost je katalyzátorem pro sjednocení: místem, kde začít konverzaci. Jak tyto tři nepřehlédnutelné jevy ovlivňují naše umění? Počasí umělce dramaticky ovlivňuje od města Iqaluit na samém severu až po Antigonish na jihu. Hudba neohroženě utváří náš život, ať jsme v Regině v provincii Saskatchewan nebo ve městě St. John's. A politika? Všichni umíme brblat o tom, že na nic nejsou peníze, ale inspiruje nás krajina. Právě ona spoluutváří v jednotlivých oblastech naši estetiku. A kanadská krajina je rozlehlá.

Ke každému umělci, jenž se s těmito výroky ztotožní, se najdou jiní, kteří budou proti. A tyto názorové odlišnosti jsou zdrojem napětí. Napětí, které dává prostor pro konverzaci, umění a potenciál ke změně. Dílo nadcházející generace touto konverzací otřese. Svým dílem vytváříme v podloží zlomové čáry, které podněcují myšlení a tvořivost a vytvářejí trhliny, v nichž lze zahlédnout nové perspektivy.

K tomu se výstava *Výšiny* vyjadřuje. Krajina je sice rozlehlá, ale umělci jako by v ní byli ukotveni od Pacifiku až po Atlantik. A zde v Praze společně zvyšujeme hlas, abychom částečně ukázali, kdo jsme a co pro nás znamená divadelnost.

Zlomové čáry

Celopodlahová instalace, již tvoří částečně mapa a částečně geologický řez znázorňující reliéf od Victorie po St. John's. V tomto řezu budou studenti a designy každé školy zobrazeny jakožto nepřetržitě body zlomu poukávající na příští generaci, která způsobí zemětřesení.

Totem

Přímo uprostřed sálu je vystavena skupinová instalace *Totem*. Každá škola bude mít k dispozici prostor, v němž vytvoří jedinečnou část díla podle tématu PQ 2015 zaměřeného na hudbu, počasí a politiku. Pro předvedení díla byla navržena nosná infrastruktura, ke které je možné připojit osvětlení. Instalace *Totem* bude

Elevations – Canada + Quebec

The *Elevations – Canada + Quebec* PQ'15 Student Exhibition was organized by University of Calgary MFA Theatre Design candidates Anton de Groot, Jennifer Lee Arsenault and Michael Sinnott with the assistance of faculty members Patrick Du Wors, April Viczko and the Associated Designers of Canada.

Music. Weather. Politics.

In Canada, music, weather and politics are tied together only insofar as they are impossible to generalize. We cannot point to one storm and say THIS is Canadian weather. One thing that can be said about Canadian Music, Weather and Politics, is that across the country, they vary.

Variety is a catalyst for unification: a place to begin a conversation. How do these three sizeable elephants-in-the-room affect our art? The weather will affect artists drastically from Iqaluit to Antigonish. Music will have drastic morphologies from Regina to St. John's. And Politics - though we may all be able to gripe equally about funding challenges - it is the landscape that inspires us. That helps define our aesthetic, region to region. And the Canadian landscape is vast.

For every artist that finds the above statements true, there will be others that disagree. And in that difference of opinion lies tension. And within that tension lies conversation, art, and the potential for change. The work of the next generation of artists will shake this conversation. Through our work, we create the fault lines in the bedrock that spark thought, creativity, and open up fissures for new perspectives to be seen.

The *Elevations* exhibit speaks to this. While the landscape is vast, artists can be found entrenched within it from the Pacific to the Atlantic. And here in Prague we elevate our voices together to show a part of who we are and what theatricality means to us.

Fault Lines

A wall-to-wall installation that is part map, part geological cross-section depicting the actual land elevation from Victoria to St. John's. Each school will have its students and designs showcased within the cross-section as a continuous fault line showcasing the next generation who will cause the ground to move.

Totem

Displayed at the very center of the exhibit room, *Totem* is a collaborative group installation. Each school will be given a volume of space wherein they will create a unique section of the piece based on the PQ 2015 theme of Music, Weather, Politics. An infrastructure has been designed that will display the work; it is load-

středobodem výstavy *Výšiny* a půjde o sjednocené dílo ukazující různorodou povahu našeho umění.

bearing and allows power for lighting. As the centerpiece of *Elevations*, the *Totem* installation will be a unified piece that shows off the varied nature of our art.

[University of Victoria, Faculty of Fine Arts, University of Victoria, Theatre Department](#)

[University of Alberta, Faculty of Arts, Department of Drama](#)

[University of Calgary, Faculty of Arts, School of Creative and Performing Arts \(SCPA\)](#)

[University of Regina, Faculty of Fine Arts, University of Regina, Theatre Department](#)

[Brock University, Faculty of Humanities, Department of Dramatic Arts](#)

[Ryerson University, RTS, Ryerson Theatre School](#)

[York University, Faculty of Fine Arts, Department of Theatre](#)

[Concordia University, Faculty of Fine Arts, Department of Theatre](#)

[Cégep de St Hyacinthe, School of Theater](#)

[Conservatoire de musique et d'art dramatique du Québec, Art dramatique, Scénographie](#)

Předměty / Objects

_____saurus - Lorne Reitzenstein (Kanada / Canada – USA) → 304
Automat na objeti Quito / Quito the Hug Dispenser – Huggies → 304

Tvůrci / Makers

Bertoldt Brecht:
Man Equals Man,
University of Calgary,
director: Tim
Sutherland, set and
lighting design:
Anton de Groot,
costumes: April Viczko,
photo: Tim Nguyen

George Enescu –
Edmond Fleg:
Oedipe, La Monnaie,
Brussels, 2011,
director: Àlex Ollé,
set: Alfons Flores,
costumes: Lluç Castells,
photo: Alfons Flores

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

Katalánské způsoby

**Alfons Flores, mezinárodní scénograf.
Franc Aleu a Lluç Castells,
sdílené projekty.**

hlavní kurátor/
general curator:
Bibiana
Puigdefàbregas

kurátor národní
sekce/curator for
national section:
Montse Amenós

autor námětu/
autor of the theme:
Ramon B. Ivars

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Ignasi Cristià

další spolupracovníci/
other collaborators:
Alfonso Ferri (střih
video/video editing)

Název expozice *Katalánské způsoby* má dva významy: katalánské styly a katalánské cesty. Způsobem myslíme trasu, cestu, stezku, trajektorii..., ale také metodu, styl a pochopitelně také způsob, jakým něco děláme.

Můžeme v dnešní době stále hovořit o středozezemním, skandinávském, katalánském nebo českém designu? Mají v dnešním stále více globalizovanějším světě odlišné kultury své vlastní charakteristické rysy nebo dochází postupně k jejich odstraňování?

Podle nás je PQ, které hostí expozice z více než 60 zemí, dobrým fórem pro porovnání a prodiskutování této otázky.

Představíme některé nedávné operní inscenace Alfonse Florese, které vytvořil ve spolupráci s videoumělcem Francem Aleuem a kostýmním návrhářem Lluçem Castellsem.

Stejně jako scénografie je i hudba jazykem, který ke svému vyjádření nepotřebuje žádná slova. Ačkoli mají opery libreta, slova v nich nejsou tak důležitá jako v činohře – opery jsou tradičně zpívány v jazycích, ve kterých byly původně napsány, nehledě na to, kde se právě hrají – a jsou často pouze pretextem pro hudbu a zpěv. A také pro prostor, ve kterém se vystoupení

Catalan Ways

**Alfons Flores, international
stage designer. Franc Aleu and
Lluç Castells, shared projects.**

Catalan Ways has two meanings: Catalan styles or Catalan paths. A way as a route, a track, a path, a trajectory... but also as a method, a style, a manner of doing something.

Can we still talk about Mediterranean, Scandinavian, Catalan or Czech stage design? Do different cultures still have their own attributes in this increasingly global world, where we share common references, or have these features become blurred?

The PQ, with representatives from more than 60 countries, is a good place to compare and discuss this issue.

We will present some of Alfons Flores' recent works in the opera genre, made of which he created in collaboration with video artist Franc Aleu and costume designer Lluç Castells.

Like stage design, music is a language that needs no words to express itself. Although operas have librettos, words are not as important as in the theatre – operas are traditionally sung in their original language wherever they are being performed – and are often only a pretext for music and singing. And for the performance space, since they call for new worlds in which to express themselves.

odehrává, protože opery potřebují nové světy, ve kterých by se mohly vyjádřit.

A přesně to vytváří Alfons Flores. Vymyšlené světy a vesmíry, které chce sdílet s námi, s publikem 21. století. Jsou propojeny s našimi obavami, úzkostmi a strachem.

Velmi současné prostory budou hostit univerzální témata klasických oper, která díky tomu budou odhalena ve zcela novém světle. Kruté nebo poeticky, ale nikdy samolibě. Prostory, které v nás vyvolávají otázky, rozrušují nás, hypnotizují nás. Obrovské, ohromné prostory. Enormní mašinerie, ve kterých je jedinec často pohlcen skupinou nebo přístroji. Prostory jakými jsou například neschůdné horské stezky.

Herci a prostor často vytvoří neoddělitelný celek, ve kterém jsou spolu promícháni lidé a figuríny, všichni jsou přítomni z toho stejného těsta.

Promítané obrázky mění texturu prostoru. Někdy nám sdělují další příběhy, které se překrývají s těmi původními. Někdy je přeměně natolik, až se nám nesmazatelně zapíší do mysli.

Kostýmy vytvářejí postavy, ale především skupiny. Jednotlivce patří do nějakého společenství. Společenství se mohou zdát uniformní, ale pokud se podíváte více zblízka, na každém jednotlivci spatříte malé, charakteristické rozdíly.

Kostýmy hrají ve hře rozhodující roli, někdy v souladu s běžnou představou o hře či postavách, jindy zase nabízejí odlišný způsob vnímání a jiný názor.

Alfons Flores nám také ukazuje mnoho tváří. Práce s různými uměleckými týmy jeho samotného ovlivňuje a mění. Dokáže proto tvořit odlišné, nečekané světy. V některých projektech se znenadání objeví barva hněvu, kterou nás opět svede a zároveň znepokojí.

Díla v naší expozici – mezi nimi je například socha *Clàudia*, která je modelem pro scénu opery *Le Grand Macabre* nebo strom, který je zmenšeným modelem sochařské díly z opery *Daphne* – žijí svým životem i po ukončení představení, pro které byla vytvořena. Stanou se autonomními díly, která mají hodnotu i sama o sobě. Franc Aleu vytváří nové video, které bude promítáno na *Clàudii* a z kostýmů od Lluça Castellse se stanou umělecká díla. Na velké obrazovce bude běžet videomontáž ukazující fotky z několika posledních oper. Tato expozice vytvoří část tříproudového dialogu mezi Coloredo-Mansfeldským palácem a modelem *Clàudia*.

And this is exactly what Alfons Flores creates. Invented worlds, universes ready to be shared with us, the 21st-century audience. They are linked directly with our concerns, our anxieties, our fears.

Strongly contemporary spaces to house the universal themes of classical operas and reveal them in a new light. Harsh or poetic, but never complacent. Spaces that spark questions in us, disturb us, hypnotize us. Huge, overwhelming places. Enormous machines where the individual is often swallowed up by the group or the device. Places like impassable mountains.

Often actors and the space form an inseparable whole, and humans and mannequins are mixed together, all in the same skin.

Projected images change the textures of spaces. Sometimes they tell us other stories that overlap with the originals, and sometimes they transform them, folding them deep into the skin.

The costumes create characters, but above all, groups. Individuals belong to communities. Communities may appear uniform, but if you look closely, each individual reveals small, distinctive differences.

Costumes play a decisive part in the drama, sometimes integrated into a common proposal, sometimes suggesting another reading, another point of view.

Alfons Flores can also show us many faces. As he works with different artistic teams, he himself changes. He can build different, unexpected worlds. In some projects an angry colour suddenly appears, and he once again seduces us, while also unsettling us.

The pieces on show in our exhibition – such as the sculpture *Clàudia*, which is the model for the set of *Le Grand Macabre*, or the tree which is a scale model of the sculpture from *Daphne* – have a life beyond the shows for which they were conceived. They become autonomous works revealing the value in themselves. Franc Aleu is creating a new video to show on *Clàudia* and the clothes by Lluç Castells will become artwork. There will be a video montage on a large screen showing images of several recent operas. This exhibition will form part of a three-way-dialogue with the Coloredo Palace and the model *Clàudia*.

Hudba, Architektura, Scénografie

Diskuze u kulatého stolu: Světy beze slov

Rádi bychom hovořili o scénografii jako o jazyku a způsobu psaní her. Ve svém nejširším slova smyslu obsahuje scénografie kostýmy, osvětlení, projekce...

Diskuze se zúčastní tři katalánští designéři, kteří jsou tu zastoupeni: Alfons Flores, Lluç Castells a Franc Aleu.

— mediální umělec, vizuální umělec

Jeho nejznámější dílo pochází ze španělské divadelní skupiny La Fura dels Baus. Spolupracovali na něm Àlex Ollé a Carlos Padrissa. Obsahuje také videokompozice z oper La Atlantida, Faust 3.0 nebo Le Grand Macabre.

György Ligeti: Le grand macabre, La Monnaie, Brusel, 2009, režie: Àlex Ollé (La Fura dels Baus)

Opera Le grand macabre z pera Györgye Ligetiho zobrazuje společnost na kraji apokalypsy. Příběh je převzatý ze stejnojmenné hry Michela de Ghelderoda a je inspirován tradicí surrealistického a absurdního divadla. Frank Aleu projektuje obrazy na scénografii Alfonse Florese a tím jí proměňuje.

— scénický a kostýmní výtvarník

Pochází z rodiny úzce spjaté se scénografií. V roce 1995 dokončil studium kreslení a začal se věnovat kostýmnímu výtvarnictví a scénografii pro divadlo, muzikály, kino, tanec a operu. Často spolupracuje s kostýmním výtvarníkem Alfonsem Floresem.

George Enescu, Edmond Fleg: Oedipe, La Monnaie, Brusel, 2011, režie: Àlex Ollé (La Fura dels Baus)

Tato opera je částečně založena na Sofoklově hře a představuje jedinou operu v repertoáru, která vypráví příběh Oidipa od kolébky až do hrobu. Kostýmy hrají v této hře rozhodující roli. Lidé a figuríny jsou spolu promícháni dohromady, všichni z jednoho těsta.

— scénograf, vizuální umělec

Flores je aktivní od roku 1978 a jeho práce zahrnuje scénografie pro divadlo a operu, městskou scénografii a design důležitých událostí. Pracoval například s těmito režiséry: Calixto Bieito, Carlos Wagner, Joan Anton Rechi, Guy Joosten a La Fura dels Baus.

Richard Strauss, Joseph Gregor: Daphné, La Monnaie, Brusel, 2014, režie: Guy Joosten

Tato „venkovská tragédie“ pojednává o krásné Daphné, kterou milují jak prostý pastevec Leukippos, tak bůh Apollón. Režisér Guy Joosten ve svém zpracování této opery staví svět ekologicky inspirovaného „hipstera“ na okraji mainstreamu proti tvrdé ekonomické realitě. Hlavním prvkem scénografie je pak obří strom.

Franc Aleu
* 1966

Lluç Castells
* 1975

Alfons Flores
* 1957

Music, Architecture, Stage Design

Roundtable: Worlds without Words

We would like to talk about stage design as a language, as a form of playwriting. In its broadest sense, stage design includes costumes, lighting, projections...

To do so, we are joined by three Catalan designers who are represented on the national stand: Alfons Flores, Lluç Castells and Franc Aleu.

— media artist, visual artist

His best-known work from La Fura dels Baus, in collaboration with Àlex Ollé and Carlos Padrissa, includes the video compositions La Atlantida; Faust 3.0 or Le Grand Macabre.

György Ligeti: Le grand macabre, La Monnaie, Brussels, 2009, director: Àlex Ollé (La Fura dels Baus)

György Ligeti's opera Le grand macabre portrays a society on the brink of apocalypse. The story, taken from Michel de Ghelderode's play of the same name, is inspired by the Surrealist, Absurdist theatre tradition. Frank Aleu projects images onto Alfons Flores' stage designs, transforming them.

— set and costume designer

He comes from a family with close connections to stage design. In 1995 he finished his drawing studies and dedicated himself to costume and set design for theatre, musical, cinema, dance and opera. He often works as costume designer with Alfons Flores.

George Enescu, Edmond Fleg: Oedipe, La Monnaie, Brussels, 2011, director: Àlex Ollé (La Fura dels Baus)

Based partly on the work by Sophocles, this is the only opera in the repertoire which tells the story of Oedipus from cradle to grave. Costumes play a decisive role in the drama. Humans and mannequins are mixed together, all with the same skin.

— scenographer, visual artist

Active since 1978, Flores' work includes sets for theatre and opera, urban set design and the design of major events. He has worked with directors such as Calixto Bieito, Carlos Wagner, Joan Anton Rechi, Guy Joosten and La Fura dels Baus.

Richard Strauss, Joseph Gregor: Daphne, La Monnaie, Brussels, 2014, director: Guy Joosten

In this Daphne – a 'bucolic tragedy' about the beautiful Daphne, who is loved both by the simple shepherd Leukippos and the god Apollo – director Guy Joosten sets the world of an ecologically-inspired 'hipster' on the fringes of the mainstream against hard, economic reality. The main element of the stage design is a huge tree.

Claudia Schneider

— herečka, zvuková umělkyně

Studovala hudbu na Marshall Academy of Barcelona a zpívá pro Montserrat Aparicio. Její debut na Lyceu byl *D.Q. Don Quijot v Barceloně*. Často spolupracuje s Carlosem Santosem.

Píseň sirén

Mezzosopranistka Claudia Schneider byla modelem pro scénu opery Le grand macabre. Předvede barokní árii s doprovodem strunných nástrojů. Její působivé vystupování a příjemný hlas se pohybuje v rozsahu od baroka až po současná průlomová díla.

Studentská sekce / Student Section

kurátor / curator:

Bibiana

Puigdefàbregas

výtvarné řešení /

designer of exhibition:

Ignasi Cristià

Nové způsoby

Naučit se zbavit se toho, co znáte. Naučit se překvapit sebe sama. Impuls. Pozorování. Přemítání. Experimentování. Touha. Objevení. Šance. A znovu impuls.

Umělecká aktivita formuje žijící dialog, který trvá už po tisíciletí. Každá generace přichází s hlasem své vlastní doby s novou vizí tohoto dialogu. Umění a umělecké školy vyžadují neustálou změnu.

A studenti uměleckých škol?

Studenti s impulsy. Skvělé vnitřní světy. Světy, které vytvářejí dialogy. Dialogy s mnoha hlasy. Hlasy, které vytvářejí školu. Školy obohacené fikcí. Umění obohacené impulsy. Impulsy, jenž neznají mezí.

Má umění nějaké meze?

PLATaFORMA, originální koncept, který vytvořil Adrià Pinar Marcó.

PLATaFORMA je malý stavebnicový prostor pro vystoupení, které experimentuje s rozdílnými divadelními situacemi: vnímáním, vztahem mezi objekty, osvětlením, zvuky, účinkujícími a publikem. Existující technické možnosti byly adaptovány do nového prostoru tak, aby mohly být ovládnuty. Jako hudební nástroj. Účinkující, který ovládá *PLATaFORMU*, způsobí, že prostor začne vibrovat skrze expresivní užití technologie.

Zmenšení divadelního prostoru a změna způsobu, jakým ho ovládáme, nevede k reprodukci existujících podmínek v miniaturním rozlišení, ale vytváří prostor pro vystoupení se svými vlastními, unikátními kvalitami.

Institut del Teatre de Barcelona, School of Dramatic Arts, Scenography

Juliana Acevedo, Anna Adrià, Patricia Albizu, Ricard Baldellou, Lola Belles, Caterina Bonet, Mireia Cardús, Josep Carreras, Sergi Cerdan, Albert Chamorro, Oriol Corral, Teresa del Junco, Eva Maria Enriquez, Sara Espinosa, Víctor Fernandez, Ona Grau, Raquel Ibort, Marta Lòpez, Alejandra Reyes Lorenzo, Helena Lucas, Mercè Lucchetti, Alba Macfarlane, Carlota Masvidal, Cristina Merino, Núria Milà, Àngela Rivera, Jordi Rovira, Marcel Rubio, Marc Salicrú, Xesca Salvà, Paula Sanromà, Claudia Serra, Mariona Signes, Marina Soterias, Carmen Triñanes, Marc Udina, Marina Valls, Albert Ventura, Aina Vergés, Núria Vila i Cristina Viñas.

— actor, sound artist

Studied music at the Marshall Academy of Barcelona and singing with Montserrat Aparicio. Debut at the Liceu came with *D. Q. Don Quixote* in Barcelona. She has often collaborated with Carlos Santos.

Song of the Sirens

Mezzo-soprano Claudia Schneider was the model for the set of Le grand macabre. She will perform a Baroque aria with string accompaniment. Her presence and warm voice ranges from Baroque to groundbreaking contemporary works.

New Ways

Learning to let go of what you know. Learning to surprise yourself. Impulse. Observation. Reflection. Experimentation. Desire. Discovery. Chance. And impulse again.

Artistic activity shapes a living dialog that lasts for millennia. Every generation reinvents this dialog in the voice of their own time. Art and art schools need constant change.

And art school students?

Students with impulses. Great universes. Universes that create dialogs. Dialogs with many voices. Voices that build a school. Schools enriched by fictions. Art enriched by impulses. Impulses that know no limits.

Does art know any limits?

PLATaFORMA, an original concept from Adrià Pinar Marcó.

PLATaFORMA is a small-scale, modular performance space for experimenting with different theatrical situations: perceptions, the relationship between objects, lighting, sounds, performers and the audience. Existing technological resources were adapted to the new space so that they could be controlled, like a musical instrument. The performer controlling *PLATaFORMA* makes the space vibrate through the expressive use of technology.

Scaling down a theatre space and changing the way of controlling it doesn't lead to the reproduction in miniature of existing conditions, but creates a performance space with its own, unique qualities.

Divadelní prostor /
Performing Space

Space Walks

kurátor / curator:
Bibiana
Puigdefàbregas

Divadlo ve skrytých městských zákoutích

V minulosti se divadla potulovala po městě a byla průkopníky městského vývoje, protože vnášela kulturu do oblastí, ve kterých se usadila. V případě Barcelony hrála při utváření města vždy klíčovou roli – od ulice Las Ramblas přes bulvár Passeig de Gràcia až k jedné z hlavních ulic v Barceloně, která se jmenuje Paral·lel. Avšak jakmile je jednou uspořádání města etablováno, ta stejná dynamičnost, která divadla původně přitáhla, je poté vyžene na periferii.

Cílem první části naší lekce je zmapovat divadla v Barceloně během různých historických období a shrnout hlavní epizody v šíření divadel po městě v 15.–20. století. Druhá část prezentace se bude soustředit na divadla z pozdního 20. století až po divadla dnešní doby, jež našla svá místa ve městě v tzv. „ostatních prostorech“. Skrze nejrůznější strategie našly tyto prostory místo ve městě vyhledáváním proměňujících se oblastí, unikátních míst s cenově dostupným nájemným v zastrčených koutech města a v přístupných sociálních a kulturních kontextech, díky kterým navázala divadla pouta s okolním prostředím. Zajímavé na tom je to, že tyto „ostatní prostory“ pro divadla mohou být často nalezeny ve stínu větších kulturních míst.

Tato lekce se zaměří na některé budovy v Barceloně, které prošly renovací, recyklací, transformací a nakonec byly adaptovány pro jevištní prostor. Od spolků a zainteresovaných lidí, kteří poskytli útočiště avantgardním návrhům ze 70. let ohledně mikro-prostorů, jež byly domovem pro malé společnosti na recyklovaných místech: tyto historické prostory se adaptovaly a živým uměním se otevřely veřejnosti, zatímco divadlo dobylo periferní a přehlížené městské oblasti, ať už pomíjivě či trvale. Vztah města ke všem těmto místům je odrazem (jak produktu, tak pořadatele) cyklické dynamičnosti, která v závislosti na podmínkách může zapadat do toho, co Sanchis Sinisterra definoval jako „argentini-zaci divadla“.

Myšlenky a strategie, kterých na existujících místech v těchto „dalších prostorech“ užívali Peter Brook, Jean-Guy Lecat a Antoine Vitez o sobě též daly vědět, ať už explicitně nebo implicitně. Jednalo se o Saló Diana, první Teatre Lliure v hlavním sídle společnosti Cooperativa v La Lleiàltat de la Vila de Gràcia, Antic Teatre na pozemcích staré Asociace katolických dělníků, La Poderosa v domácí továrně ve čtvrti Raval, La Caldera ve staré továrně na pásy ve čtvrti Gràcia a instalaci La Perla 29 v jedné z budov staré Nemocnice de la Santa Creu de Barcelona. Tato síť prostorů ukazuje tu nejvíc kreativní a také nejméně známou část Barcelony, velmi vzdálenou od zářivých světla a reklam.

Theatre in the City's Hidden Folds

Historically, theatres roamed the city and acted as pioneers of urban development, bringing culture to the areas in which they set up. In the case of Barcelona, from Las Ramblas to Passeig de Gràcia, and from there to Paral·lel, theatres have played a crucial role in shaping the city. But once the urban fabric is established, the same dynamics that had attracted the theatres then cast them out to more peripheral, and even deprived, areas.

The first part of this lecture aims to map the theatres in the city of Barcelona during various periods of history, summarising the main episodes in the urban spread of theatres from the 15th to the 20th century. The second part of the presentation will focus on theatres from the late 20th century through to the present day, when they have found their place in the city in what we have called 'other spaces'. Through various strategies, such spaces have found a place in the city by seeking out areas under transformation, unique spaces with affordable rents in the city's hidden folds, in receptive social and cultural contexts, where they have forged bonds with the surrounding environment. Interestingly, these 'other spaces' for theatres can often be found in the shadow of major cultural venues.

This lecture will look at some Barcelona buildings that have been renovated, recycled, transformed and adapted for the stage. From associations and cooperatives that gave refuge to avant-garde proposals in the 1970s to the micro-spaces that host small companies in recycled spaces: these historical spaces adapt and open up to the public to put on live art as the city's peripheral and marginalised areas are conquered by the theatre, either ephemerally or permanently. The city's relationship with all these spaces is the reflex (both product and promoter) of cyclical dynamics that, depending on the circumstances, may fit with what Sanchis Sinisterra defined as the "Argentinization of the theatre".

The ideas and strategies used by Peter Brook, Jean-Guy Lecat and Antoine Vitez in existing spaces have also made their presence felt, either explicitly or implicitly, in these 'other spaces', including the Saló Diana, the first Teatre Lliure at the headquarters of the Cooperativa La Lleiàltat de la Vila de Gràcia, the Antic Teatre in the premises of an old Catholic Workers' Association, La Poderosa in a house-factory in the Raval, La Caldera in an old belt factory in Gràcia, and the installation of La Perla 29 in one of the buildings at the old Hospital de la Santa Creu de Barcelona. This network of spaces showcases Barcelona's most creative, and least-known, side, far away from the bright lights and billboards.

Město a jeho chvění

Můžeme pozorovat bez konkrétního rozhledu?
Můžeme se na město podívat novými očima?
Můžeme zažít nové zážitky v pro nás známém prostředí?

Ulice spojující Karlův most a Staroměstské náměstí se vměšuje do okolní městské sítě. Nabízí azyl pro sociální zájmy a iniciativy, pro které hlavní třída nemá žádný prostor.

Naše promenádní vystoupení Prahou odhalí jeden ze záhybů městské sítě. Ve vystoupení načrtneme jedno z hlavních městských zákoutí, které hostí řadu kulturních aktivit, jež dýchají a žijí mimo tlukot srdce hlavní třídy.

Kmeny/Tribes

Luca Francesconi:
Quartett, Teatro Alla Scala, Milan, 2011,
director: Àlex Ollé,
set: Alfons Flores,
costumes: Lluç Castells, photo:
Franc Aleu

Nařasené hedvábní. Kmen dobrých řemesníků / Folds od Silk. The Good Craftsmen's Tribe – Institut del Teatre de Barcelona → 330
HARAKANAY. „Utajený Kmen Kmenů.“ / HARAKANAY. "Incognita Tribe of Tribes." – Mariaelena Roqué → 330

Jonathan Larson:
Rent, Teatre Ovidi Montllor de l'Institut del Teatre de Barcelona, 2014,
director: Joan M. Segura, set and costumes: Núria Milà i Marc Salicrú,
photo: Noelia Ruiz (1), Juli Barrero (2)

The City and its Tremor

Can we observe without a specific viewpoint?
Can we look at a city afresh?
Can we have new experiences in familiar surroundings?

The main thoroughfare linking Karlův most and Staroměstské náměstí folds the surrounding urban network in on itself, offering a haven to social concerns and initiatives that the main road has no room for.

Our promenade performance through Prague reveals one of the folds in its urban network. In this performance we sketch out one of the city's main folds, which hosts a series of cultural activities that breathe and live outside the heartbeat of the main thoroughfare.

Asel Omarova:
Geodistance Ungurtas
 – Contact Points of
 Heaven and Earth.
 Transformation
 in a Geo Location,
 Kazakh National
 Academy of Arts, 2014,
 director: Zhannat
 Baimukhanova,
 set and costumes:
 Aidana Bisembaeva,
 photo: Akbala
 Turginbaeva

[Sekce zemí a regionů/
 Section of Countries
 and Regions](#)

Ungurtas – místo, kde se nebe setkává se Zemí

kurátor / curator:
 Kabył Khalykov,
 Zhannat
 Baimukhanova

Geoscénografický prostor – z dílny studentů scénografie z Kazašské národní akademie umění T. Žurgenova, 17. listopadu 2014. Studenti se zaměřili na geoprostorové představení a jeho scénografické pojetí.

výtvarné řešení /
 designer of exhibition:
 Magzhan Kabiden

Hora Ungurtas je pupek světa, leží 85 km od Almaty. Nachází se zde kámen symbolizující spojení nebe a Země. Označuje místo, kde je využívána vzhůru proudící energie k vzývání neviditelného a je poháněna životodárnou silou Země ochraňované Sluncem. Stejně jako podobná místa v Egyptě a Tibetu vydává Ungurtas mocné energetické záření, které zaznamenaly i satelity NASA. Toto posvátné místo objevila v prosinci 1999 známá turkeštánská derviška Bifatima Dauletova. Lidé, kteří místo navštěvují, doufají, že se jim podaří propojit moderní materialistický přístup k životu s tajemným neviditelným světem, který nás silně ovlivňuje. Pokud se člověk tohoto místa uctivě dotýká, dočká se viditelného zlepšení fyzického i psychického zdraví.

Každá jeskyně Ungurtas je výjimečné místo s výjimečnou energií a výjimečnými léčivými schopnostmi. Lidé tu často vnímají své tělesné orgány. Tyto tajuplné jeskyně můžeme vnímat jako umění původní scénografie, využívající geotektoniku, reliéfy, rozdílnost materiálů, ideální místo pro hmatové hry.

Geodistance Ungurtas – Contact Points of Heaven and Earth

Geoscenographic space – mastered by students of stage design from the T. Zhurgenov Kazakh National Academy of Arts on 17 November 2014. The students' focus is on the development of geospatial performance and the creation of scenographic discourse.

Ungurtas is the navel of the Earth, located 85 km from Almaty. Here on a mountain is the stone that symbolizes the unity of Heaven and Earth. It marks the spot where the upstream energy is taken to ask the unseen and is fueled by the life-giving energy of the Earth, escorted by the Sun. Along with similar sites in Egypt and Tibet, Ungurtas emits a powerful energy beam that has been registered by NASA satellites. This sacred place was discovered in December 1999 by the well-known Turkestani dervish Bifatima Dauletova. The many people who visit this site hope to combine modern man's materialist worldview with the invisible world that has a huge impact on our lives. Respectfully touching the place visibly improves one's well-being, health and inter-personal relationships.

Each of the Ungurtas caves is a unique place with unique energy and unique healing properties. Here often, people become aware of their bodily organs. We can see the artistry in these mysterious caves' original scenography, geotectonics, reliefs, composite distances, distances suitable for tactile games.

Samozřejmě dává smysl zdržet se tu déle už jen proto, že kameny či jeskyně vás mohou vyléčit. Do některých jeskyní je přístup z vrcholu hory. Studený kámen, zdánlivě bez života, začne po chvíli vysílat teplo do každé buňky lidského těla. Lidé do Ungurtas přicházejí, aby se zbavili nemocí – bolestí zad, hlavy, chorob a neduhů. Obzvláště oblíbená je jeskyně, v níž se můžete zbavit genetických vad. Jedna z neznámějších a „nejsilnějších“ jeskyní se nazývá Dračí křídlo. V západní části hory je otvor, který má mít očistné účinky na každého, kdo jím projde.

Hlavním rozcestníkem na cestě na horu je vzpřímený balvan, stéla s nápisem Aidarly Aydahar-Ata. To je onen legendární pupek světa, místo, kde energie vychází ze země a o kus dál se do ní vrací zpátky. Zde načerpáte zásoby síly a obnovíte si imunitní systém, zvýšíte energetické pole a zbavíte se nemocí. V březnu roku 2000 zkoumal Ungurtas Vjačeslav Bronnikov, známý ukrajinský objevitel teorie o bioenergii. S pomocí různé technologie a postupů zde dokázal rozpoznat silné energetické pole.

Naším úkolem bylo vytvořit geoprostorovou inscenaci a scénografii propojit s obrazy a pověstmi této země. Cítit energii toho místa a napojit se na síly nebe i Země. Propojit fikci a skutečnost a pracovat s energií nebes a Země.

Program inscenace:

- 1) *Probouzení.* Splynutí s přírodou. Probouzení kamenů. Motivy jara. Začátek života. Zdravení země a prostoru.
- 2) *Uctívání bohyně Umaj Ana.* Kouzlo ducha matky Země, koloběh energie Jing. Splynutí s přírodou. Sestoupení ducha UmajAny. Stav blaženosti, katarze, úcta, harmonie. Jemná hudba – mýtický akt.
- 3) *Duch Aydakhar Ata.* Výstup na svatou horu. Uctívání, víření, trans, očistění strážců oblasti.
- 4) *Osvobození.* Prostorová spirála – akt chaosu. Matoucí barevné lano – zvedání a klesání.
- 5) *Vize.* Průlom ve světě vizí na druhé straně jeskyně. Snové putování horou Ungurtas.
- 6) *Cesta ke smíru.* Pseudochromatická zvláštnost. Plynulost, grafická iluze.

It makes sense to stay longer just for the stones or caves that are responsible for disrupting your ailment. Some of the cave walls incline from the vertical, and the cold, seemingly lifeless stones begin to send a penetrating warmth into every cell of the human body. Diseases of the back, headaches, ailments, afflictions – people come to Ungurtas to clear their bodies of all illness. The cave in which you can get rid of generic curses and damage is particularly popular. One of the most famous and “strongest” caves is called Dragon Wing. The western part of the mountain has a hole and it is believed that passing through it is very useful for purification.

The main marker of the route up the mountain is an upright stone slab, a stele with the inscription Aidarly Aydahar-Ata This is the legendary “navel of the earth” – a place where the energy comes from the ground and flows back into the ground a little further away. These sites provide a powerful boost of energy and restore the immune system, increase the human energy field, and cure illness. In March 2000, Ungurtas was researched by the famous Vyacheslav Bronnikov, the founder of the theory of bioenergy in the Ukraine. Using a variety of techniques and equipment, he was able to register a strong energy field.

Our task was to develop a geospatial performance and to create scenographic discourse using images and myths from this native land; to feel the energy of the space and to become one with the momentum of Heaven and Earth. It is also important to couple fiction and reality, and to work with the energy of Earth and Heaven.

Performance program:

- 1) *Awakening.* Merging with nature. Awakening of the stones. Motifs of spring. The beginning of life. Greeting earth and space.
- 2) *The Adoration of the Earth Umaj Ana.* The charm of the spirit of Mother Earth with “horns”, the circulation of Yin energy. Merging with nature. Ascension of the spirit UmayAna. A state of bliss, catharsis, respect, harmony (primereniya Aymalau). Gentle music – a mythical act.
- 3) *Spirit Aydakhar Ata.* Climbing the holy mountain. Worship, whirling, trance animation, cleansing the guardians of the area.
- 4) *Liberation.* Space spiral – the act of Chaos. Confusing coloured rope – ups and downs.
- 5) *Vision.* A breakthrough in the world of vision on the other side of the cave. Traveling in a dream through the mountains of Ungurtas.

7) *Ticho*. Kouzlo západu slunce v údolí Ungurtas.

8) *Návrat domů*. Pozdrav PQ 2015 z vrcholku hory. Konec inscenace.

6) *Journey to the Composition*. Pseudo-chromatic peculiarity. Characteristic spaces: fluidity, graphics illusion.

7) *Silence*. The charm of the sunset valley of Ungurtas.

8) *Homecoming*. Greeting PQ 2015 on top of the mountain. The performance finale.

Kazakh National Arts Academy, Theatre Art

Scénografie/Stage design: Bisembaeva Aidana, Turginbaeva Akbala, Kanymzhanova Ayiaulym, Iskandarova Nazipa, Kabiden Magzhan, Bezhina Inna, Omar Akzhaiyk; Skladba/Composition: Asel Omar; Fotografie/Photography: Tsoi Vladislav; Video: Kair Erzhan

Asel Omarova:
Geodistance Ungurtas
– Contact Points
of Heaven and Earth,
Kazakh National
Academy of Arts, 2014,
director: Zhannat
Baimukhanova,
set and costumes:
Aidana Bisembaeva,
photo: Vladislav Tsoi

1) *Meditation scene*

2) *Pippy-Longstocking*
(*Ungurtas*)

3) *Geodistance of Sky*,
Geo Character of
Ice-Space, costume:
Nazipa Iskandarova

Manufactura teatral
students on the
short movie shooting
Locomotra, 2012,
photo: Alfonso
Venegas

Studentská sekce /
Student Section

kurátor / curator:
Philippe Legler

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Philippe Legler

Manufactura teatral

Návštěvníci budou sdílet zkušenosti, které studenti získali při studiu. Projekt se zaměřuje na komunikaci a výměnu informací prostřednictvím nelineární výstavy složené ze scénických objektů uložených v zavazadlech, které si s sebou studenti přinesou.

„Nejdůležitější pro nás je, aby studenti při studiu zkoušeli být aktivní, aby to byli studenti, kdo se vydává za poznáním, nikoliv naopak. Takové cvičení prověří jejich intuici, dožene je k týmové práci, dovede je k řešení skutečných problémů a vytvoří u nich potřebu učit se, kterou bude učitel pouze doprovázet.“

Chtěli jsme, aby zpracování této výstavy bylo součástí výuky, jakýmsi tvůrčím cvičením pro studenty a absolventy, při kterém by si mohli lépe uvědomit vlastní proces učení. Z toho důvodu jsme je požádali, aby se rozdělili do skupin a vytvořili jeden narativní předmět, který s sebou přivezou do Prahy ve svém zavazadle.

Tímto způsobem chceme s veřejností sdílet proces výuky, chceme ho představit z jiného, osobnějšího pohledu a chceme pracovat s hlavním tématem Quadriennale, které, jak se domníváme, spočívá v tom být objeven a objevit odlišnou kulturu, zamýšlet se nad pojmy cestování a setkávání, a zároveň podpořit skutečnou výměnu zkušeností s návštěvníky pavilonu.

Manufactura Teatral

Accompanied by the students, the visitors will share the experience of their apprenticeship. Address communication and exchange through a nonlinear exhibition composed by scenic units disposed inside the same suitcases the students will bring.

“What’s most important for us is the apprenticeship linked to the experience of action, where the student is the one who goes in search of knowledge and not the other way around. This will question his intuition, drive him towards teamwork, encourage him to solve real problems and create a need for learning that teachers will only accompany”.

We wanted the design of this exhibition to be part of the training program itself, as a creative exercise for students and graduates through which they could raise awareness of their own learning. For this purpose we asked them to organize themselves in groups so as to develop a narrative object inside a piece of luggage that they would bring along to Prague.

In this way we seek to share and communicate our training process from a more personal point of view and work within the main theme of the Quadrennial that is, we believe, to be discovered and discover another culture reflecting on the concepts of travel and encounters while encouraging a real exchange experience with the visitors of the pavilion.

Nechceme jen vystavit vzpomínky z archivu, nechceme prezentovat naši práci ve statické podobě. Využijeme zmíněné „scénické objekty“, a to různými způsoby: některé se vystaví a budou představovat vlastní svět svých tvůrců, jiné se použijí jako vybavení samotného pavilonu. Navrhujeme pojmout výstavu jako nelineární narativní prostor, abychom povzbudili komunikaci mezi výstavou a jejími návštěvníky.

Tato zavazadla mohou fungovat samostatně, nebo se mohou doplňovat (lze je kompletovat). Rádi bychom, aby se pavilon každý den měnil, a to nejen svým uspořádáním, ale i obsahem a způsobem, jakým je vyjádřen za pomoci daných prvků. Jako by návštěvníci stáli před jevištěm, na kterém by se neustále měnila scéna.

Dále bychom rádi vyzdvihli Katedru scénografie při Škole architektury ve francouzském Nantes, se kterou úzce spolupracujeme na vytvoření a realizaci výukových programů, ale především se zamýšlíme nad stále se měnící definicí scénografie jako profese.

Témata našeho zájmu jsou pestrá: od teoretického rámce a vytvoření akademického programu, přes praktická cvičení, která jsme vyvinuli v rámci výuky za poslední dva roky (2012–2014), včetně různých odborných cvičení, až po realizaci našich tvořivých workshopů, které stále běží.

V neposlední řadě bychom rádi zdůraznili, že naše zařízení mají vztah ke svému prostředí a že jsou součástí procesu sociální a městské obnovy, která probíhá v krizových oblastech města.

Bogota Workshop School Foundation, Theatrical Manufacture, „Quinta Porra“ Foundation, Theatrical Manufacture

Lorena Alvarez, Lina María Castro, María Alejandra Martínez, Oswar Bladimir Patiño, Edwing Pinzón, Juan Manuel Piñeros, Robinson Rodríguez, Andrés Castro, José Luis Díaz, Ana María Magaldi, Carlos Alberto, Aurora Romero, Santiago Villa, Mónica Yarithza Camacho, Pedro Esteban Cárdenas, Giancarlo Corredor, Sandra Constanza Díaz, Jhon Harlintong Díaz, Laura Marcela Forero, Catalina Manrique, Santiago Navas, Jorge Ivan Parra, Carlos Alduvar Pérez, Andrew Rámirez, Yenni Sotelo, Julieta Vásquez

National Superior School of Architecture, Scenography Department

Léa Adriansen, Julien Archieri, Constant Boerwinkel, Fauve Brignon-Leclerc, Hugo Chapelon, Amélie Chevalerias, Ariane Coste, Justine Creugny, Agnès Dorchies, Sandrine Jacob, Léa Jezequel, Aurore Mortier, Gaëlle Paroutaud, Camille Sylvain, Roxane Touzet

We don't just want to exhibit archive memories, nor to present our work as static. These "scenic units" as we call them, would be deployed in different ways: some as displays, containing the own universe of their creators, and others as pieces of furniture of the pavilion itself. We propose a nonlinear narrative space in order to facilitate the dialogue with our exhibition.

The operation of these bags can be autonomous as well as complementary (via a system of assembly between them). We intend that the pavilion changes day by day, not only in its configuration but also in its content and in the way it is articulated by the elements. A bit like if the visitors were in front of a stage act, with a constant changing of scenery.

We also want to give an important place to the Stage Design Department of the Architecture school of the city of Nantes (FR) with which we have a close collaborative partnership working together in the creation and implementation of the training program but overall by reflecting upon the constant redefinition of the scenography profession.

The topics we want to approach range from: the theoretical framework and the genesis of academic programs, the exercises that we have developed in the training program during the last two years (2012–2014) along with different professional practices, to the implementation of our productive workshop which still functions.

Last but not least, we would like to emphasize the relationship that our facilities have with their environment and how they participate in a process of social and urban renewal in depressed areas of the city.

Yongin University
Cloud image research,
photo:Yongin
University

Studentská sekce /
Student Section

kurátor / curator:
Hak Choi

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Kue-rin Choi

Krabice na počasí

Jaké by to bylo, kdybychom mohli uložit počasí do krabice a doručit ho jiným lidem? Uložili jsme do krabice své myšlenky o počasí a představíme je publiku ve studentské expozici v Praze.

Účastníci se zamýšleli nad významem počasí a společně vytvořili krabice na počasí. Každá škola má svou vlastní interpretaci počasí a své myšlenky vizuálně prezentuje tak, jako by byly „zabalené“. Cílem výstavy je nabídnout divákům počasí jako malý dárek, který je zabalený v krabici a který si mohou užít zábavnou formou.

Univerzita Chung-Ang:
Nepopsané krabice

Každý den vidíme, cítíme, slyšíme a žijeme s jiným počasím a teplotou. Počasí ovlivňuje náš každodenní život, avšak často ho považujeme za samozřejmost nebo o něm příliš nepřemýšlíme. Počasí za sebou zanechává stopy či značky a píše si své vlastní dějiny. Chceme dát divákům příležitost pocítit a prožít počasí; při tomto zážitku budou mít možnost zanechat ve stánku svou vlastní stopu, stejně jako počasí.

Počasí je nepředvídatelné a nepravidelné, tyto charakteristiky chceme vyjádřit skrze diváky, kteří se zapojí do našeho stánku. Krabice umístíme ven, kde si je diváci budou moci otevřít a objevit překvapení. V krabi-

Weather Box

What would it be like if we could put the weather into boxes or if we could deliver it to other people? We have put our own thoughts about the weather into boxes and will present them to the audience at the student booth in Prague.

The participants thought about the meaning of the weather and came together to create a weather box. Each school has its own interpretation of weather, and has visually presented these ideas as if they had been "packed up". The exhibition's aim is to offer audiences the weather as a small boxed present to be enjoyed in various fun ways.

Chung-Ang University:
Untitled Boxes

We see, feel, hear and live with different weather and temperatures every day. Weather effects our everyday lives, but we tend to take it for granted or not think so deeply about it. Weather leaves its marks or traces and makes its own history as well. We want to give the audience a chance to feel and experience weather while leaving their own traces in the booth just like the weather.

Just as the weather is unpredictable and irregular, our project hopes to express these characteristics through the audience's participation in the booth. Boxes will be placed outside the booth that the audience can open

cích budou také instrukce, které divákům sdělí, co mají dělat. Dle instrukcí po sobě diváci budou moci zanechat stopu v našem stánku. Účastníci mohou sdílet své myšlenky o počasí; komunikace je klíčovým aspektem naší výstavy.

Korejská státní univerzita umění:
Zavazadlo s počasím

Dlouho jsme přemýšleli nad tím, jak prezentovat počasí na malém prostoru. Také jsme uvažovali o rozmanitých přístupech ke kompozici a zobrazování počasí v rámci našeho stánku. Vedli jsme diskuze o počasí v každodenním životě a v divadle, o jeho nepředvídatelnosti a nadčasovosti. Rozhodli jsme se, že přivezeme své myšlenky o počasí do Prahy, a proto jsme své téma nazvali „Dodávka“. S ohledem na takto pojaté téma umístíme své myšlenky do zavazadel, která otevřeme až v Praze. Doufáme, že naše prezentace a zpětná reakce diváků nám přinese novou interpretaci počasí. Rozhodli jsme se využít zavazadla jako předměty, přičemž jsme také přemýšleli nad různými způsoby jejich prezentace mimo expozici. S publikem můžeme komunikovat skrze skupinovou performanci, nebo můžeme každé zavazadlo představit divákům samostatně.

Univerzita SangMyung:
Pokažené počasí

Počasí je součástí našeho každodenního života. Může mít vliv na to, jak se každý den cítíme a jak žijeme. Lidé a počasí jsou si podobní v tom, že i počasí má zřejmě osobnost, jako lidské bytosti. Počasí je nepředvídatelné stejně jako my.

Náš tým analyzoval nepravidelnost a nestabilitu počasí z pohledu teorie chaosu. Teorie chaosu se pokouší nalézt řád a pravidelnost v chaosu a nepravidelnosti přírody, což jsou charakteristiky, které vyjádříme vizuálně a zvukově za pomoci Vivaldiho díla *Čtvero ročních dob*. Toto dílo je charakteristické výrazným hudebním ztvárněním střídajících se ročních dob. Naším cílem je však poukázat na nepředvídatelnost a nepravidelnost počasí, nikoliv zobrazit typický průběh každého období. Chceme pojednat o nové stránce *Čtvera ročních dob* a zamíchat jeho rytmem. Dali jsme proto našim ročním obdobím jiná jména: Jaro, objekt žárlivosti; Mizerné léto; Chvilkový podzim; Ledová zima. Díky těmto čtyřem konceptům nabídneme publiku nový příběh čtvera ročních období. Zejména v případě Ledové zimy a Mizerného léta půjde o tragické příběhy podpořené kostýmy.

Univerzita Yongin:
Mrak

S využitím činitelů, které formují počasí (mraky, déšť, sníh a slunce), vytvoříme projekt zábavným a novým způsobem.

up to find a surprise inside. There will be instructions as to what we would like the audience to do. The audience can also leave its traces in the booth according to the instructions. Participants can share their thoughts about the weather, meaning that communication is key to our exhibit.

Korea National University of Arts:
Weather Suitcase

We've spent a lot of time thinking about how to unravel the weather within a small space. We also thought about a variety of approaches to composing and depicting the weather in our booth. We debated about the weather in our daily lives and in theater, its unpredictability, and timelessness. We decided to deliver our thoughts on the weather to Prague, and so we call our theme "Delivery". Working with the concept of delivery, we express our various thoughts in suitcases that we open up in Prague. Through our presentation and the audience's feedback, we hope to enjoy a new interpretation of weather. We have decided to use suitcases as objects, and thought about various ways of presenting them outside the booth as well. We can communicate with the audience using a group performance, or we can individually show each suitcase to the audience.

SangMyung University:
Broken Weather

Weather is a part of our daily lives. It can affect how we feel and live every day. There are similarities between people and weather in that weather seems to have a personality just like human beings. Just like us, it is unpredictable.

Our team has analysed the weather's irregularity and unsteadiness with a view towards chaos theory. Chaos theory is about finding discipline and regularity within nature's irregularity and chaos – characteristics that we will express visually and auditorially using Vivaldi's "The Four Seasons". One of the main characteristics of "The Four Seasons" is its prominent musical depiction of the changing seasons. Our aim, however, is to show the unpredictable and irregular side of weather instead of the typical image of each season. We plan to talk about a new side of Vivaldi's "Four Seasons" and to shake up the rhythm. And so we have given our seasons different names: Spring, Object of Jealousy; Rotten Summer; Momentary Autumn; Frozen Winter. Through these four concepts, we will present the audience a new story of the four seasons. Frozen Winter and Rotten Summer for instance will be tragic stories, expressed through stage costumes.

Yongin University:
Cloud

Using the direct factors that shape the weather (clouds, rain, snow and sun), we plan to create our project in a fun and new way.

Mraky přicházejí a s nimi také déšť a sníh, občas se kolem prožene vítr. Mnozí z nás si někdy v životě představovali, že cestují po světě na mracích či že se setkávají s trolly a vilami. Pokusili jsme se vytvořit svět mraků za pomoci dětské představivosti. Náš návrh scény vychází z dětské představy.

Každý krychlový útvar bude vypadat jako tečka. Jelikož tečka se skládá z malých teček, čar a obrazců, bude návrh působit trojrozměrně. Každá krychle bude vypadat jako tečka a mrak se bude skládat právě z těchto teček. Krychle ukrývají příběhy z našeho dětství. Chceme, aby si diváci vzpomněli na nevinné časy a užili si náš mrak.

Chungang University, Theatre & Film Design, School of Performing Arts & Film

Korea National University of Arts, School of Drama, Department of Scenography

Yong In University, College of Arts and Culture, Department of Theatre and Musical

SangMyung University, College of Art, Scenography and Production Design

Clouds come with rain and snow, and the wind passes by from time to time. At some point in our lives, many of us have imagined what it would be like to travel the world on clouds or to meet trolls and fairies. We tried to create a world of clouds using our childhood imagination. Our design starts from this childhood mind.

Each cube figure will look like a dot. Since it is made up of small dots, lines and figures, our design will look three-dimensional. Each cube will look like a dot, and our cloud will be made up of these dots. These cubes contain stories from our childhood. We want the audience to look back to that innocent moment and to enjoy our cloud.

Weather Box,
images reserch

The name, performed in exhibition hall from Servando Cabrera Moreno Museum, Havana, 2011, director: Rogelio Orizondo, set and costumes: Enelio Chávez, photo: Luis Ernesto Doñas

**Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions**

Zona de riesgo / Zóna nebezpečí

kurátor / curator:
Geanny García
Delgado

(...) každý muž o trpkém odstřihnutí hranic toho nejkrásnějšího ostrova na světě, (...)

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Geanny García
Delgado

Kubánské divadlo je coby vyjádření konkrétní oblasti kubánského myšlení a bytí podřízeno neustálým proměnám. V posledních několika letech došlo ve vztahu mezi inscenací a divákem k několika změnám; konkrétně tedy mezi divákem a prostorem, ve kterém se představení odehrává.

Existuje čím dál tím víc inscenací a skupin, které „vystoupily“ z divadelních budov, a místo toho vystupují v galeriích, sklepech, parcích – do toho neřadíme tradiční pouliční vystoupení – v soukromých domech, zahrádkách a muzejních halách. Tyto nové potřeby mají několik příčin, ale všechny jsou přirozenými odpověďmi současných kubánských možností na vyjádření v existujících divadelních prostorách a produkčních mechanismů vystoupení.

Kubánská národní expozice v Sekci zemí a regionů se chce soustředit na tuto naléhavost dostat divadlo ven z divadelních prostorů, ke které nyní dochází na kubánské scéně.

Je faktem, že už před více než 50 lety se pro nás stal „vnější svět“ obsesí a symbolem, který proniká všemi obdobími a vede většinu uměleckých oblastí a divadla skrze revoluční proces. „Vnější svět“ se pro nás nevyhnutelně stal antonymem a protikladem „vnitřku“, možná díky tomu, že naše země leží na ostrově nebo

Zona de riesgo / Risk Zone

(...) each man on the resentful work of cutting away the borders of the most beautiful island in the world, (...)

Cuban theatre, as an expression of a particular zone of both Cuban thinking and being, just like them, has been submitted to constant transformations. From a few years ago until today, a part of it has experienced some changes related to the relationships the performance establishes with the spectator; specifically, between the audience and the space in which performance takes place.

There are more and more performances and theatre groups that “come out” of the theatre building, installing them in galleries, basements, parks – not to mention traditional street performances here – private houses, yards and museum halls. All of it is caused by contemporary Cuban possibilities of expression in existent theatre spaces and performance production mechanisms.

The Cuban national exhibition in Section of Countries and Regions wants to concentrate on this urgency of taking theatre out in the Cuban scene.

It's a fact that since more than 50 years ago, the “outside” has turned into an obsession for us, into a symbol, piercing all periods and guiding most sections of art and theatre within the Revolution process. Probably because of our condition of being an island or maybe because the relative lack of communica-

možná díky relativnímu nedostatku spojení, které jsme nechali rozrůstat a nést ovoce. Koncept a myšlenka „vnějšího světa“ má pro kubánský lid dramatický a tragický význam. Znamená pro nás naději, ale také vzdálenost a smrt. Představuje vše „špatné“, „nepřátelské“, vše „nové“ a „neznámé“ a tím pádem „nebezpečné“, v protikladu ke všemu „dobrému“, „přátelskému“ a „dávno známému a bezpečnému“. „Vnější svět“ chápeme vždy s pocitem nebezpečí.

Toto naléhavé divadlo často hraje texty od současných zahraničních autorů, mladých národních autorů nebo studentů tvůrčího psaní z divadelní fakulty. Hry jsou také vždy režirovány mladými režiséry, kteří inscenaci „vezmou ven“, aby unikli těm nejvíce konvenčním divadelním konceptům a našli novou scénickou významnost založenou na pravdivosti každodenního života.

Tyto divadelní skupiny a režiséři nacházejí nové dialogy a nové kontexty pro své vyprávění v prostorách mimo divadelní svět, stejně jako vztahy se současným kubánským publikem, které je z rostoucího přílivu informací a vizuální kultury z „vnějšího světa“ ve většině divadelních vystoupení pokaždé vyvedeno z míry.

Ještě jednou, věci z „vnějšího světa“ pro nás jsou: všechno mladé, nové, cizí a vše, co nebylo oficiálně schváleno vládou. To vše pro nás představuje zónu nebezpečí a experimentování. Pořád se ohlížíme do „vnějšího světa“ s tou stejnou důvěrou a s tím stejným podezřením, stejně jako se díváme na tyto nové přístupy k divadelním vystoupením. Kubánská expozice na Pražském Quadriennale coby nová a slibná možnost představuje některá z vystoupení, která se za užití výše popsaných kritérií uskutečnila především v hlavním městě. Naše hranice jsou poté otevřené a zkoumají „vnější svět“, tedy neustálou obsesi kurátora a lidu.

**Studentská sekce /
Student Section**

Zona de riesgo / Zóna nebezpečí

kurátor / curator:
Geanny García
Delgado

Kubánská studentská expozice ukazuje ročníkovou práci, scénografii a performanci, vymyšlenou pro prostory mimo divadlo. „Sdílí prostor“ a koncept s kubánskou národní výstavou a snaží se nastínit nové slibné cesty národní kubánské scény.

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Geanny García
Delgado

Schopnost věnovat se a být vystaven nebezpečným situacím definuje mladé lidi.

Cyklické nebezpečí odmítání předchozích generací a „smrt rodičů“ je dalším druhem mládí, které se též objevuje na univerzitě. Obecně: nonkonformnost se zavedenými věcmi, s každodenností, se zavedeným věděním, která hledá satisfakci v jednotlivci a v generačních zájmech. S tou stejnou silou se studenti sami projevují na umělecké univerzitě.

tions the “outside” has inevitably turned antonym and opposite to the “inside”. The concept and idea of “the outside” has a dramatic and tragic sense for us Cuban people. It means hope, but also means remoteness and death. It's the “bad”, the “enemy”, the “dangerous unknown new” as opposed to the “good”, the “friend”, the “comfortable familiar old”. The “outside” for us always involves a sense of risk.

This urgent theatre often performs texts from contemporary foreign authors, young national authors or dramatic writing students from the Faculty of Theatre Arts. It is also always performed by young directors, who take these performances “out”, attempting to escape from the most conventional theatre concepts, and looking for a new scenic materiality based on the truthfulness of everyday life.

These groups and directors find new dialogues and new contexts for their narratives in the spaces out of the theatrical circuit, just like new relationships with the contemporary Cuban audience, whom the growing flow of information and visual culture from the “outside”, leaves them more disconcerted every time with most of the performances that take place in the country.

Once more, things from “the outside”: the young, the new, the foreign, the non-official set up as a zone of risk and experimentation. We still look at the “outside” with the same faith and the same suspicion, just like this we look at these new approaches to theatrical performances. As a new and promising possibility, the Cuban exposition in the Prague Quadrennial exhibits some of the performances that have been taken place – within these criteria – principally in the capital city. Our borders are then open to explore the “outside”, the constant obsession of a curator and a people.

Zona de riesgo / Risk Zone

The Cuban students' exhibition shows scenography and performance class work conceived for out-of-theatre spaces. It “shares space” and concept with the Cuban national exhibition, trying to outline new promising ways for the national Cuban scene.

The capacity the pursue and to be subjected to risky situations defines young people.

Cyclical risk denying previous generations, the “parent's death” is another aspect of youth also expressed at the University, in general: nonconformity with established things, with the everyday, with institutional knowledge, looking for the satisfaction of individual and generational interests. With the same power students express themselves at an arts university.

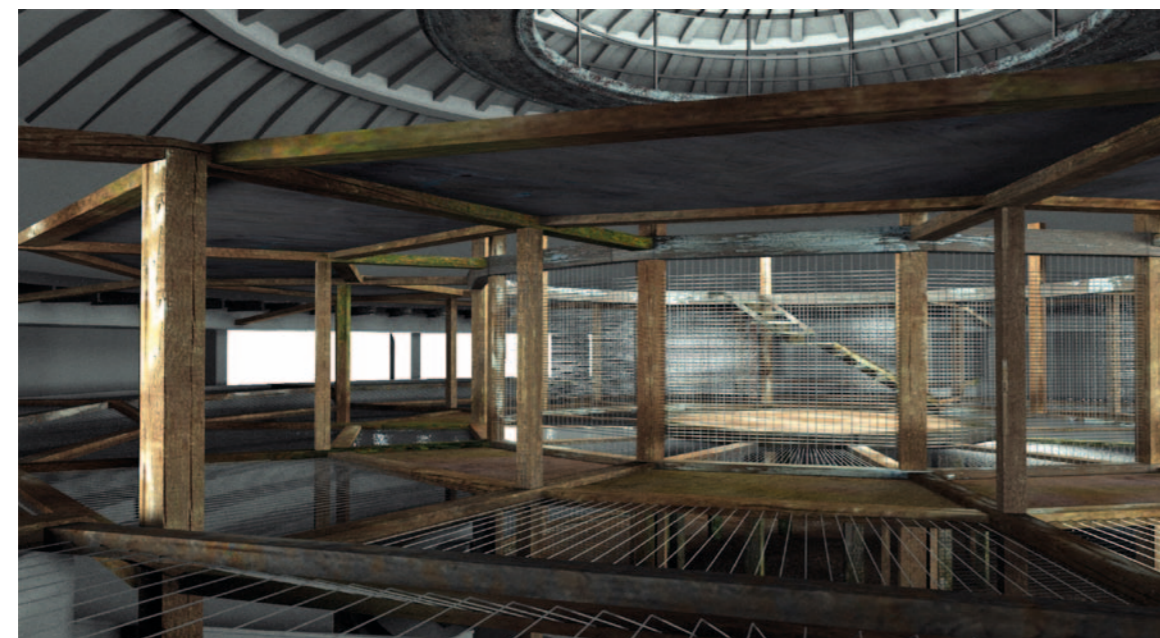

V Havaně máme pouze jedno takové centrum – ISA, Universidad de las Artes/ISA, Filozofická univerzita, se dvěma dalšími týmy ve dvou dalších provinciích. Od roku 1995 existuje profil, který má formovat scénografy stálým a nepřetržitým procesem. Avšak před pár lety se mezi studenty scénografie objevil nový důvod pro obavu, spojený s nonkonformností většiny současného kubánského divadla, stejně jako s identifikací s posledními způsoby pojmání inscenací, ať už pocházely z ostrova či nikoli. Rozrůstající se proces odmítání identifikace je z velké většiny spojen s prostorem a jeho komunikačními možnostmi v tradičních divadelních prostorech v naší zemi.

Konceptem pro kubánskou výstavu ve Studentské sekci na PQ'15 a kubánskou výstavu v Sekci zemí a regionů, které „sdílí prostor“, je ukázat příklady z divadel vymyšlených „mimo“ divadlo.

Nové dialogy a nová politika ve vztahu s divákem a nové vyprávění jsou hlavními přínosy těchto návrhů. To představuje čerstvý vzduch pro disciplínu, která konstantně válčí s nedostatkem materiálů, nedostatkem techniky a technologické specializace. Divadlo, které sebe samo formuje v univerzitních třídách a promítá se na budoucí národní scéně. Další mladé vyjádření o překonávání fyzických limitů divadelního prostoru, školních osnov a hranic našeho ostrova.

ISA, Universidad de las Artes (ISA, University of Arts)

William Shakespeare: *Macbeth*, University of Arts, 2014, director: Geanny García Delgado, Jesús Ruiz, set, costumes and photo: Alberto Domínguez Castillo

We have only one center on its kind, in Havana – ISA, Universidad de las Artes/ISA, University of Arts, with two other teams in two other provinces. Existing since 1995 to form scenographers in a regular and continuous process. However, since a few years ago, a new matter for concern has been projected among scenography students, related to non-conformity with most part of contemporary Cuban theatre, just like an identification with the latest ways of conceiving performances made in and away from the island. This increasing process of rejection-identification is mainly related to space and the communication possibilities in the conventional theatre spaces in the country.

The Cuban exhibition at PQ'15 Students Section, and the Cuban exhibition in the Section of Countries and Regions “share space” and concept to show examples from a theatre conceived “outside” theatre.

New dialogues, new politics in relation to the spectator, and new narratives are the main contributions to these proposals. Fresh air for a discipline that constantly fights with material insufficiency, lack of equipment and technological specialization. A theatre that shapes itself in the university's classrooms and projects itself on the future national scene. Another young expression about breaking the physical limits of theatre space, the school's outlines and the island's borders.

Pleas feal Welkon,
photo: Martijn
Engelbrecht

Studentská sekce/
Student Section

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Alana van den Berg,
Anna Zeil,
Annelies Shakison,
Hilda Moucharrafiéh,
Josefine Smid,
Katarína Máliková,
Pim Kraan,
Pluck Venema,
Rene Strobel,
Wietse Krijne

Buďte vítáním

Za účelem nalezení naší jedinečné a společné skutečné skutečnosti složené z vše-obecných zákonitostí a příčinných souvislostí, nabízíme z ubrusu novou realitu. Pomocí zámezních (z)matečních zážitků dekomponujeme chaos. Bojujeme za všechny lidské odbytosti. Máte skutku pravdu!

Pojetí představení divadelní kubinijanské hry v Prágistánu je mimořádně způsobivé. Dovolte nám zlepšit práci na naší práci. A to tak, že budeme moci dopomoci zbytku světových světů k vyvzmáhání lidskosti a páchní uvšemožněných dobrých skutků. Nastává čas sunutí hranic za pravdivý poziční přístup k pochybnosti, jaké nás ušili naše tetky a stařešníci. Brát pohledy na jejich zdychání, tož byla by zlomová chyba. Všichni se někdy rozepřeme. K získání jakéhokoli návštěvného oprávnění je přečtení tohoto textu vyhnutelné. Prokažte jen, že máte správný obolonos. Mělo libido jít k pochybám, spočítáme vám to. Potvrďte si, prosím, že máte skutku pravdu!

Kubinijská národní studentská výstava je vytvářena kolektivem studentů vybraných ze tří bakalářských studijních programů scénografie (Maastricht, Groningen a Utrecht), z bakalářského programu Interaktivní scénický design (Utrecht) a magisterského studia Scénografie (Utrecht). Skupina těchto vybraných domácích i zahraničních studentů spolupracuje s výtvarníkem Martijnem Engelbregtem.

Pleas feal Welkon

We offer a new reality in order to find our one and only common real reality of multi-universal sequences and consequences. We derealise confusion through inter-between (dis)orientating experiences. We fight for all human lefts. You are Korrekkt!

It seems an ofstanding method, building the theater Kubinian play in Pragistan. Let us do what we do better. In the way we can help the rest of the world worlds to impress on humility and all natures good deeds. It has been time to put the borders in the right truthful positional external ways of doubts we learned from our ants and elderlies. Do not mind their belongings, it is only a terrible fault mistake. We colide al to get her. Joe do not have to read this text to receive any entry kind of tickets. Just show us the right amount of eurobillets. We count this in occasion of any hesitation. Please acknowledge you are correct!

A Kubinian National Student Exhibition is being created by a collective of selected students from three BA courses in scenography (Maastricht, Groningen and Utrecht), the BA Interactive Performance Design (Utrecht) and the Master Scenography (Utrecht). This selection of national and international students work in collaboration with the artist Martijn Engelbregt.

KUBINIJSKÉ pravidlnosti vstupu

1. vemte se prosím s sebou
2. každá myš Lenka vítána
4. bučte v Kubinii vítáním
5. vemte si boty
6. my je unosíme
7. tudy tam
6. my nechibujeme
8. uneseme i vaše rozvadzadla a dobytečné oblečení
9. zbavíte se jakýkolich nesmyslů
10. nabízíme příjemné vrhání divných pohledů
11. distribujeme národní kubinijské dodorobty
13. všichni tu všade bučte vítáním
14. vše hodnotíme s ďábelským porozuměním
15. MÁTE SKUTKU PRAVDU
15. MY VÁS PO PRAVDĚ SROVNÁME
15. ROZEPŘĚTE SE, PROSÍM, S OHLEDEM

- A. máte skutku pravdu
B. vaše směna je nutná (běžné živné oběživo)

PROSÍM nepřepněte se naším menším obžerstvením, nechte si místo na kaš párky!!

University of the Arts Utrecht, Faculty of Theatre, Master of Fine Arts in Scenography; Bachelor of Theatre in Theatre Design; Bachelor of Theatre in Interactive Performance Design

The Maastricht Theatre Academy, Bachelor in Theatre Design and Costume Design

Hanze University of Applied Sciences Groninge, Bachelor in Scenography

Alana van den Berg, Anna Zeil, Annelies Shakison, Hilda Moucharrafiéh, Josefina Smid, Katarína Málíková, Pim Kraan, Pluck Venema, Rene Strobel, Wietse Krijne

KUBINIA entrance rulements

1. pleas brin jourself
2. al thouts to be prushed
4. feel weelkon in Kubinia
5. take out jour shoes
6. we will warry them
7. jou entry here
6. we does not make miss takes
8. we carry al jour bagage and surplus clothings
9. jou ged rit of anymore rubishnes
10. we offer strange looks in komfortable ways
11. we trespass national kubinian treats
13. feel weelkon every body everywhere
14. we judge only in a fiendly way
15. JOU ARE KORRECT
15. WE KORRECT YOU
15. PLEAS COLIDE IN KORRECTIVENESS

- A. jou are korreect
B. jou have to change (current curry currency)

PLEASE do not eat al our truthnuts, we have dogs to be eaten too!!

University of the Arts Utrecht, Faculty of Theatre, Master of Fine Arts in Scenography; Bachelor of Theatre in Theatre Design; Bachelor of Theatre in Interactive Performance Design

The Maastricht Theatre Academy, Bachelor in Theatre Design and Costume Design

Hanze University of Applied Sciences Groninge, Bachelor in Scenography

Alana van den Berg, Anna Zeil, Annelies Shakison, Hilda Moucharrafiéh, Josefina Smid, Katarína Málíková, Pim Kraan, Pluck Venema, Rene Strobel, Wietse Krijne

Aristophanes:
The Birds, Cyprus
Theatre Organisation,
Amphitheatre
Makarios III, Nicosia
2014, director:
Varnavas Kyriazis,
set: Giorgos Hiotis,
costumes: Elena
Katsouri, lighting
design: Georgios
Koukoumas, special
crafts: Margarita
Papatheodoulou,
photo: Christos
Theodorides

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

kurátor / curator:
Marina Maleni

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Elena Katsouri

další spolupracovníci /
other collabolators:
Giorgos Koukoumas
(spoludesignér expo-
zice / co-designer of
exposition)

Tvorové

Imaginární stvoření v divadle
OPĚT nás směřují zpět k základům,
OPĚT nám představují nám fantazii a imaginaci
coby prostředky
OPĚTovného objevování
OPĚTovného přemýšlení a
OPĚTovného formování našeho prostoru.

Inspirováno:
— Skvělou volbou témat PQ'15 zaměřených na Hudbu
Počasí Politiku
— Naším porozuměním Prostoru, ve kterém všichni
navrhujeme, tvoříme a existujeme a Prostoru coby
prostředí, které všichni ovlivňujeme
— Vynalézavým rozdělením výstavního prostoru
ve spoustu tematických částí a míst dění v Praze
— Politickými, ekonomickými a environmentálními
podmínkami, které ovlivňují celé lidstvo a především
divadelní svět

Návštěvníkům PQ představujeme STVOŘENÍ představi-
vosti, která odpovídají na otázky tím, že nás navracejí
zpět k základním a esenciálním hodnotám, problémům
a myšlenkám.

Aristofanova hra *Ptáci* nabízí ideální „město“ pro lidi,
kteří uprchli ze svých nesnesitelných domovů a Kalikan-
tziaroi jsou znovu na světě, protože lidé na ně komple-
tně zapomněli a vyškrtli je ze svých životů, vymazali
je ze své představivosti a tím pádem je odsoudili
k záhubě. To všechno nás donutilo k tomu, abychom

Creatures

Imaginary creatures in theatre
REdirecting us back to basics,
REintroducing fantasy and imagination as a means of
REdiscovering,
REthinking and
REshaping our space.

Inspired by
— PQ'15's great choice of themes centered on Music
Weather Politics
— Our understanding of Space, in which we all design,
create and exist, and Space as the environment that
we all affect
— The inventive break-up of exhibition space into many
thematic parts and venues within the city of Prague
— The political, economic and environmental condi-
tions affecting all of humanity, and especially the
world of theatre

We introduce PQ audiences to CREATURES of imagina-
tion that offer answers by bringing us back to basic
and essential values, issues and ideas.

Aristophane's *The Birds*, providing the ideal 'city'
for people who have fled their intolerable home
city, and Kalikantziaroi, reclaiming their existence
because humans have totally forgotten about them
and written them out of their lives, erasing them from
their imaginations and thus condemning them to
extinction, drove us to produce our own kind of new

sepsali náš vlastní *Imaginační manifest*, který se stal centrálním návrhem naší expozice.

Dvě produkce jsou založeny na imaginárních stvořeních z jiného světa, která nabízejí řešení pro krize, jimž čelí lidstvo. První hrou je *Kali-Kantzar and Co*. Napsali jí současní autoři Lea Maleni, Christina Constantinou a Valentinos Kokkinos. Druhou jsou *Ptáci*, které napsal Aristofanés, nejlepší představitel antické řecké komedie. Obě produkce jsou navrženy Elenou Katsouri a Georgiusem Koukoumasem:

Dva návrhy, oba dva z naprosto odlišné doby, přesto však jsou oba v podstatě instinktivně elementární v tom, jak může společnost sama o sobě čelit současné lidské neposlušnosti. Tím, že se navrátí k základům a tím, že se bude dívat dovnitř a hledat „prostor“ jednotlivce skrze imaginaci.

Dva designéři spojili své síly, aby vytvořili instalaci, která návštěvníkům umožní doslova vzít věci do vlastních rukou. Sami návštěvníci si budou moci osvětlit vše, co bude na této výstavě možné nalézt.

Prostřednictvím instalace navrhujeme, že způsob, jakým lze nejlépe čelit problémům v nových podmínkách, je navrácení se k základům skrze kreativitu a imaginaci. Každému návštěvníkovi nabízíme, aby si sám podle sebe prozkoumal naši expozici, ať už přes kukátko, skryté artefakty, překvapení ve tmě či tím, že návštěvníkovi dáme do dlaně „světlo“. Hravý, interaktivní zážitek pro každého návštěvníka PQ'15, kterým ho chceme inspirovat, aby objevil svou vlastní imaginaci a kreativitu jakožto hlavní způsob překonávání nejrůznějších krizí, jimiž náš svět v současnosti prochází.

¹ Kalikantziaroi jsou špinavá a zlomyslná stvoření z kyperské tradice. O každých Vánocích vylezou ze středu Země, aby narušili pořádek, bavili se, napáchali spoušť v lidských domovech a realizovali všechny své nezbedné touhy. Nepletě si je s elfy nebo skřety.

Aristofanés: Ptáci, Kyperská divadelní organizace, Amphitheatre Makarios III, Nikósie, Kypr, 2014, režie: Varnavas Kyriazis

Lea Maleni – Christina Constantinou – Valentinos Kokkinos: Kali-Kantzar and Co, Kyperská divadelní organizace, Nová scéna, THOC Theatre, Nikósie, 2013, režie: Lea Maleni

— scénická a kostýmní výtvarnice
Cena Kyperské divadelní organizace za nejlepší scénografii 2007–2009 za Skleněný zvěřinec; účast na mistrovských dílnách s Ralphem Koltaiem. Návrh kostýmů pro hlavní část oslav 50. výročí založení Kyperské republiky.

Elena Katsouri
* 1972

Imagination Manifesto, which becomes the central proposal of our exhibit.

Two productions are based on imaginary, otherworldly creatures, offering solutions to humans facing crises: one, *Kali-Kantzar and Co*, by contemporary writers Lea Maleni, Christina Constantinou and Valentinos Kokkinos, and one, *The Birds*, by the greatest representative of ancient Greek comedy, Aristophanes, both of which are designed by Elena Katsouri and Georgios Koukoumas:

Two proposals, ages apart, yet both instinctively basic in essence, on how societies can face the disobedience of humans of today to their own nature, by returning to basics and looking within and seeking one's 'space' through imagination.

Two designers join forces to create an installation allowing visitors to literally take matters in their own hands, to illuminate what is there to be discovered.

Through the installation we propose that the way of facing difficulties in new conditions is returning to basics through creativity and imagination. We invite each person to explore the exhibition in their own way, through peepholes, hidden artifacts, surprises in the dark and placing the 'light' in the palm of their hand. A playful, interactive experience for the PQ'15 visitor, whom we aspire to inspire to discover their own imagination and creativity as the central means of managing the many kinds of crisis that our world is going through.

¹ Kalikantziaroi are filthy, mischievous creatures from Cypriot tradition, coming up from the center of the earth after Christmas to disrupt order, have fun, create havoc in people's homes and realize all their mischievous urges. Not to be confused with elves or goblins.

Aristophanes: The Birds, Cyprus Theatre Organisation, Amphitheatre Makarios III, Nicosia, Cyprus, 2014, director: Varnavas Kyriazis

Lea Maleni, Christina Constantinou, Valentinos Kokkinos: Kali-Kantzar and Co, Cyprus Theatre Organisation, New Stage, THOC Theatre, Nicosia, 2013, director: Lea Maleni

— set and costume designer
Cyprus Theatre Organization Award for Best Scenography 2007–2009 for *The Glass Menagerie*; participation in masterclasses with Ralph Koltai. Costume design for main event of 50th anniversary celebrations of the Republic of Cyprus.

Georgios Koukoumas
* 1971

— divadelní technik, světelný designér, filmový režisér
Hlavní světelný designér v THOC. Víceprezident CYCSTAT. Navrhl více jak 150 divadelních produkcí. Jeho práce na PQ'11 byla vybrána pro prezentaci na každoroční konferenci USITT v roce 2012.

— theatre technician, lighting designer, film director
Chief Lighting Designer at THOC. Film director. Vice president of CYCSTAT. Designed more than 150 theatre productions. His work at PQ'11 was selected by USITT for presentation at the USITT annual conference in 2012.

Margarita Papatheodoulou
* 1980

— umělecká manažerka, scénická a kostýmní výtvarnice
Scénografka a prostorová designérka, všestranná organizátorka, umělecká ředitelka s inklinací k inovativní aplikaci myšlenek a materiálů v umění.

— art manager, set and costume designer
Set and space designer, multitasking organizer, art director, with an inclination towards the innovative application of ideas and materials in art.

Tvůrci / Makers

Recept na psí srdce / Recipe for the Heart of a Dog – Paravan → 318

Aristophanes:
The Birds, Cyprus Theatre Organisation, Amphitheatre Makarios III, Nicosia 2014, director: Varnavas Kyriazis, set: Giorgos Hiotis, costumes: Elena Katsouri, lighting design: Georgios Koukoumas, special crafts: Margarita Papatheodoulou, photo: Socrates Socratous

Lea Maleni, Christina Constantinou, Valentinos Kokkinos:
Kali-Kantzar and Co, Cyprus Theatre Organisation, New Stage, THOC Theatre, Nicosia, 2013, director: Lea Maleni, set and costumes: Elena Katsouri, lighting design: Georgios Koukoumas, photo: Christos Theodorides

Cyprus Installation rendering, 3D visualization: Chryso Mina

Model of the Student
Section of Lebanon,
photo: PQ-LB

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

UNDO_LATIONS

kurátor / curator:
Hadi Damien

designéři / designers:
Cornelia Krafft,
Jad Melki,
Arine Aprahamian,
Ghaith Abi Ghanem

Národní sekci Libanonu je výstavní krajina, která je citlivá na pohyb diváků. Skládá se z roštu se 24 polokoulemi, které se houpají a dotýkají návštěvníků, a tím vyvolávají dojem, jakoby se celý pavilon pohyboval. Na houpajících se discích je sůl a kadidlo, dvě organické látky, které je pojí s jejich místem. Zatímco sůl – nepostradatelný konzervační minerál – dodává celé sekci kořeny, doutnající kadidlo vynáší pavilon do prostoru. Zrcadlí se polokoule jejich dualitu doplňují, snižují výšku svého okolí a začleňují sousední země do národního prostředí.

Libanonská sekce se dotýká myšlenky křehkosti. Pohyb návštěvníka v rámci reaktivního prostředí mění vrstvy soli a odkrývá tištěné a ryté vizuály, což národní výstavu prezentuje jako performativní houpavý pohyb.

Ghaith Abi Ghanem
* 1990

— architekt
Získal cenu Areen Award for Excellence in Architecture za svůj projekt v posledním ročníku v roce 2012. Byl spoluzakladatelem studia architektury a designu Ghaith&Jad, ve kterém dodnes pracuje na svém prostorovém bádání.

Arine Aprahamian
* 1990

— architektka
Je arménského původu, v roce 2013 dokončila studia na American University of Beirut s vedlejším oborem dějiny umění, a zajímá se o ilustraci a produktový design.

UNDO_LATIONS

The National Section of Lebanon is an exhibition landscape that is sensitive to the audience's movements. It features a grid of 24 hemispheres that sway to the touch of the visitor, who animates the whole pavilion as they move around. The rocking disks are covered with salt and incense, two organic materials in communion with the site. While salt – a vital, preservative mineral – gives the section a foundation, burning incense elevates the pavilion within the space. Mirroring hemispheres complement the duality, reducing the height of the surroundings through the disks and embedding neighbouring countries in the national setting.

The Lebanese section touches on the notion of fragility. The movement of the visitor within the responsive landscape alters the layers of salt, uncovering printed and engraved visuals, showing the national exhibition through a performative, rocking movement.

— architect
He won the Areen Award for Excellence in Architecture for his final-year project in 2012. He co-founded the Ghaith&Jad architecture and design studio, where he continues his spatial studies.

— architect
She is of Armenian origin, graduated in 2013 from the American University of Beirut with a minor in Art History and is interested in illustration and product design.

Cornelia Krafft
* 1972

— choreografka, scénická a kostýmní výtvarnice, vizuální umělkyně
Její tvorba se pohybuje kolem performativního umění, choreografie, instalací, ale také filmu, scénického a kostýmního návrhářství. V současné době žije v Bejrútu.

Jad Melki
* 1988

— architekt
Získal cenu Areen Award for Excellence in Architecture za svůj projekt v posledním ročníku v roce 2012. Byl spoluzakladatelem studia architektury a designu Ghaith&Jad, ve kterém dodnes pracuje na svém prostorovém bádání.

Studentská sekce/
Student Section

kurátor / curator:
Hadi Damien

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Studio Ghaith&Jad

Stopa deseti

Studentská sekce Libanonu je prostorový zážitek, který zve diváka, aby se procházel po podloží ze suchých listů, v lese bílých rovin, kde se lidé promenují mezi visutými scénickými vizuály, zatímco se navzájem pozorují.

Studentská sekce Libanonu je prostorový zážitek, který láme lineární rytmus po sobě jdoucích výstavních prostor Kafkova domu. Narušuje orientační smysl, podkopává perspektivu zavedených opakujících se prostor a vrhá diváka do místa, kde je prostor členěn rovinami.

U každého z tří vchodů do místnosti divák čelí prázdné šikmé zábraně, která skrývá to, co je za ní. Pokud se návštěvník pustí po cestě, kterou tyto roviny lemují, brzy zjistí, že kráčí podél dalších rovin, ve kterých jsou výřezy; jakési rámy, které ukazují části lidí, kteří za nimi stojí. Toto hravé bludiště vyzývá návštěvníky, aby se navzájem sledovali a tvořili živoucí vrstvu výstavy. Když se dostanou hlouběji do místnosti, přejdou délku dělící příčky a narazí na druhou vrstvu výstavy: sérii snímků studentských performancí a prací, které visí na původních stěnách domu.

Holé příčky vystupují z organického podloží suchých cedrových listů, které umocňují celý zážitek a propojují ho s národní identitou Libanonu. Zarámované pohyblivé prvky, které přehrazují procházku po libanonském terénu, po abstraktním cedrovém lese a skrze jeho aroma, dělají celou promenádu o to zajímavější.

Design sekce zrcadlí charakteristiky „zvědavosti“, libanonského rysu, který je často zdůrazňován pohostinými a příjemnými sousedstvími a jejich občany; je to plodná půda pro odvážné hledání a nalézání „společenských objevů a pokladů“. V těchto malých sousedstvích a vesnicích se obyvatelé znají navzájem a tvoří velkou rodinu/komunitu, kde je obtížné cokoliv udělat bez toho, aby to ostatní viděli. A proto sekce vytváří vrstvu intimity mezi návštěvníky, kteří se navzájem v hravé atmosféře pozorují.

— choreographer, set designer, costume designer, visual artist
Her work revolves around performance art, choreography and installation, as well as film, stage, and costume design. She is currently based in Beirut.

— architect
He won the Areen Award for Excellence in Architecture for his final-year project in 2012. He co-founded the Ghaith&Jad architecture and design studio, where he continues his spatial studies.

A Trail of Ten

The Student Section of Lebanon is a spatial experience that invites the visitor to walk a promenade on a bed of dried leaves, in a forest of white planes, where people walk between suspended scenic visuals while observing each other.

The Student Section of Lebanon is a spatial experience that breaks the linear rhythm of Kafka's House with a series of exhibition rooms. It distorts one's sense of orientation, warps the perspective of the established, repetitive rooms and throws the visitor into a space dissected by planes.

At each of the three room entrances, the audience is faced with a blank oblique partition that hides what is within. On following the path traced by these planes, the visitor finds themselves walking along other blank partitions featuring cutouts, the frames of which show parts from persons walking behind. This playful maze invites visitors to the section to observe each other, creating a living exhibition layer. Delving deeper into the room, the visitor goes the length of the partition walls and encounters the second layer of the exhibition: a series of images depicting student performances and collaborations and hung on the existing walls of the house.

The mute partitions emerge from an organic bed of dried cedar leaves, condensing the experience and linking it to the Lebanese natural identity. The framed moving elements that border the walk depict a Lebanese landscape, with an abstract cedar forest and its aroma, adding much intrigue to the promenade.

The section design reflects the characteristic of 'curiosity', a Lebanese trait often highlighted in hospitable, welcoming neighborhoods and citizens - fertile ground for venturing out and discovering 'social finds and treasures'. In these close-knit neighborhoods and small villages, inhabitants know each other and form a big family/community where it is difficult for people to act without others being witnesses to it. The section thus creates a layer of intimacy between visitors, who can constantly observe one another in a playful atmosphere.

[Lebanese University](#)

[American Univeristy of Beirut](#)

[Lebanese American of Beirut](#)

[Université Saint-Joseph](#)

[Balamand University – Académie libanaise des beaux-arts](#)

[Divadelní prostor /
Performing Space](#)

Space Walks

kurátor / curator:
Hadi Damien

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Studio Ghaith&Jad

Zhmotněná nálada: prostorová materializace města

Před odjezdem do Prahy se budou Ghaith&Jad procházet po Bejrútu a pořizovat snímky prostorových momentů, které navodí pocit odpovídající jejich zážitkům. Snímek potom přiřadí k architektonickému materiálu, který nejlépe vystihuje kvalitu momentu s ohledem na materialitu, měřítko, kontext, zvuk, klima, světlo, politickou reprezentaci atd.

Po příjezdu do Prahy budou členové studia mluvit o svém přístupu během prohlídky města a ukáží sbírku materiálních fragmentů, které reprezentují jedinečný prostorový moment v Libanonu. Tato kompozice se stane odkazem pro účastníky, kteří se vydají na prohlídku Prahy s cílem vyhledat podobné momenty, vyfotit je a přiřadit k materiálu. Snímky ulic, rohů, budov, soch, pocitů z Bejrútu společně s multimediálním materiálem (nahrávky zvuků, audio průvodce, hudba, písně) budou provázet účastníky při hledání a budou stimulovat jejich smysly při odhalování skrytých klenotů města.

Prohlídka je interaktivním zážitkem, jakýmsi workshopem/performancí, kde je klíčovým prvkem účastník, který vytváří vazbu mezi prostorovými zážitky obou zemí.

[Studio Ghaith&Jad](#)

Studio Ghaith&Jad je studio architektury a designu, které věnuje zvláštní pozornost procesu designu a při realizaci svých projektů nechává prostor experimentování a volné tvorbě, přičemž zachovává věrnost materiálu a reaguje na koncept.

Fatt – Miriane Zgheib → 318

Je to plas-tik / It's a Plas-tic – Hans Harling Chaparian → 330
Rozfoukejte jejich mlýn / Blow their Mill – Hans Harling Chaparian → 330
Vlož se dovnitř / Lay Within – Hans Harling Chaparian → 330

[Tvůrci / Makers](#)

[Kmeny / Tribes](#)

Mood to Matter: A Spatial Materialization of the City

Before heading to Prague, Ghaith&Jad will be roaming the streets of Beirut, taking pictures of spatial moments that convey a feeling that is representative of their experience. They will then associate to every picture with an architecture material that captures the quality of the moment with regard to materiality, scale, context, sound, climate, light, political representation, etc.

Once in Prague, the Studio will give a talk on their city tour approach and showcase the assemblage of material fragments representing a singular spatial moment in Lebanon. This composition becomes a reference for participants, who then embark on a city tour of Prague in search of similar moments, photograph them and associate them with materials. Pictures of streets, angles, buildings, sculptures, feelings from Beirut, as well as multimedia material (sound recordings, audio guidelines, music, songs) will guide the city tour participants in their search, which will be about simulating the senses and discovering hidden gems in the city.

The tour is an interactive experience, a sort of workshop/performance with the participant as key element, forging a bond of spatial experiences in both countries.

[Studio Ghaith&Jad](#)

Studio Ghaith&Jad is an architecture and design studio that gives particular importance to the design process and allows experimentation and the free moulding of its projects, while remaining true to material and responsive to context.

Erika Kronabitter:
Mona Liza
Vatermörderin, TAK,
Theater in Liechten-
stein, Schaan, 2010,
director, set and
photo: Arno Oehri

[Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions](#)

kurátor / curator:
Georg Sparber

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Arno Oehri

další spolupracovníci /
other collaborators:
Denise Kronabitter
(hudebník / musician),
Martin Beck (technik /
technician)

Zrcadlo a 12 výbuchů – krátká hra v podobě scénografické instalace

Zrcadlo a 12 výbuchů je krátká hra představená formou site-specific scénografické multimediální instalace, která využívá zvuky, fotografie, videa a architektonické úpravy prostor G35a/b/c v Kafkově domě.

Multimediální umělec Arno Oehri přichází s novým dílem věnovaným PQ'15 a představuje 3 malé prostory, které reprezentují Lichtenštejsko. Prostory jsou spojené se třemi tématy PQ'15: Hudba Počasí Politika.

Audioinstalace umístěná v *Místnosti 1* představuje dramaturgický přístup k dílu a sugestivně nás informuje o třech propojených místnostech. Překvapivý text, který se obrací přímo na návštěvníka, pojednává o vědomí, vnímání a ochotě nechat se manipulovat takto specifickým divadelním nástrojem. Co je teď a tady? Co je skutečně přítomné? Jsme ochotni přijmout to, co nám říká hlas? Souhlasíme s tím? Je vše skutečné? Některé fotografie, na kterých jsou detaily tří místností, jsou spojeny s mluveným textem a vystaveny na zdech v *Místnosti 1*.

Mluvené slovo máme stále v paměti, když vstupujeme do dalších místností. *Místnost 2* je úzká a prázdná ulička, na jejímž konci je přístavek. Za dveřmi bliká obraz videa. Podlaha v uličce je vyložena čtvercovými dlaždicemi, které nejsou k podlaze napevno přilepené a jsou rozmístěny nepravidelně. Podlaha se chvěje a na konci

A Mirror & 12 Blastings – a Short Play as a Scenographic Installation

A mirror & 12 blasts is a short play presented as a site-specific scenographic multimedia installation featuring sounds, photographs, a video and an architectural intervention in spaces G35a/b/c of the Kafka House.

Multimedia artist Arno Oehri has developed a new work especially for PQ'15 and the 3 tiny spaces that enclose the Liechtenstein contribution. It is associated with the 3 themes of PQ'15: MusicWeatherPolitics.

The audio installation in *Room 1* marks the dramaturgical access to the piece and provides us with suggestive information about the 3 connected rooms. An intriguing direct-to-person text deals with questions about consciousness, perception and the willingness to be manipulated by this specific theatrical intervention. What is here and now? What is real presence? Are we willing to accept what the voice says? Do we agree? Is it all true? Some photographs of the details of the 3 spaces are connected with the spoken word, and are exhibited along the walls of *Room 1*.

The memory of the spoken word leads us through the other rooms. *Room 2* is a narrow and empty corridor that leads to an extension at the end. There is a blinking video image behind the door at the end. The floor of the corridor is laid with square tiles. These are not

Místnosti 2 se setkáváme s podivným zvukem výbuchů. Co vytváří toto výbušné prostředí?

Otevřené dveře na konci uličky vedou z přístavku dál, do *Místnosti 3*. Stůl je pokrytý stohy popsaných papírů, které obsahují zprávu lichtenštejnsko-české komise historiků, jež se zabývají lichtenštejnsko-českými vztahy v minulosti i současnosti. Tato textová instalace má vizualizovat „půdu“, na které vznikla účast Lichtenštejnska na PQ'15, a uvést historický kontext. Z reproduktorů jsou slyšet zvláštní zvuky, nepřilíš hlasité. Tyto zvuky byly před časem pořízeny v daných místnostech. Zvuk i textová instalace odkazují k mluvenému textu v *Místnosti 1*.

Všechny tři místnosti jsou tedy propojeny, přičemž celek odkazuje sám k sobě a zároveň otevírá dlouhou řadu asociací a kontextů, které se inspiřují ústředním tématem *Hudba Počasí Politika*. Lidské vnímání je vždy zlomkové, individuální a subjektivní. Přesto jsme schopni komunikovat a také sdílet zážitky a prostor. Hudba, počasí a politika se v místnosti vždy vyskytují zároveň.

— režisér, autor, mediální umělec, zvukový umělec, kurátor, vizuální umělec

Žije a pracuje ve městě Ruggell v Lichtenštejnsku. Specializuje se na site-specific instalace, videa, performance, zvukové performance a divadelní produkce. Od roku 1994 se podílí na různých uměleckých video-projektech, vytváří rovněž dokumentární videa jako nezávislý videoumělec a filmař. V roce 2006 založil multimediální hudební skupinu Klanglabor.

A Mirror & 12 Blastings: The Ruler, Kafka House, Prague, 2015, set and photo: Arno Oehri

R.O.T. (R.E.D.), Kunstraum Engländerbau, Vaduz, 2012, set: Arno Oehri, Carmen Pfanner, photo: Elma Korac

fixed properly, but loosely attached to the ground one by one. The ground is shaky and at the end of Room 2 we are confronted with the strange sounds of blasts. What is it that creates such an explosive climate?

An open door at the very end of the corridor leads from the extension to another space. This is Room 3. A table is covered with piles of written papers that are the result of a major investigation into the Liechtenstein-Czech relations conducted by a joint commission of historians. This text installation visualizes the “ground” on which the Liechtenstein participation in PQ'15 is based and offers an insight into real historical contexts. From a speaker we hear strange sounds at a low volume. The sounds were recorded in the 3 spaces some time ago. The sound, as well as the text installation, refers to the spoken text in Room 1.

All the 3 spaces are thus interconnected, with the entire piece referring to itself while at the same time opening up a broad range of associations and contexts inspired by the main *Music Weather Politics* theme. Human perception is always fragmentary and eventually ruled by individual, subjective aspects. Yet we are able to communicate, and we are able to share experiences and spaces. There is always music, weather and politics at the same time.

— director, author, media artist, sound artist, curator, visual artist

Lives and works in Ruggell, Liechtenstein. He specializes in site-specific installations, videos, performances, sound performances and stage productions. Since 1994, various artistic video projects as well as documentary video productions as an independent video artist and filmmaker. In 2006, he founded the multimedia music group Klanglabor.

Banishment, Lithuanian National Drama Theatre, 2011, director: Oskaras Koršunovas, set: Gintaras Makarevičius, photo: Dmitrij Matvejev

Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions

kurátor / curator: Arvydas Norvaišas

výtvarné řešení / designer of exhibition: Artūras Šimonis

další spolupracovníci / other collaborators: Arvydas Norvaišas (koordinátor / coordinator)

Mapy mizejících identit

Výstava uvádí umělecký, ideologický a stylistický kontext moderní litevské scénografie v posledních čtyřech letech. Mezi hlavní trendy patří rostoucí důraz na sociální a politické divadlo, které se zaměřuje na téma emigrace a využití kontextového zážitku na jevišti (coby nástroje, který dává smysl nové realitě) v moderní a tradiční dramaturgii.

Podíváme-li se na globální sociokulturní změny, uvidíme, jak dramatickým způsobem se v litevském divadle posunuly individuální postoje a povinnosti scénografů, nikoliv pouze ve vztahu k jednotlivým inscenacím, avšak také ve vztahu k celému tvůrčímu procesu v divadelním umění i anti-umění. S tím, jak se změnila estetická tradice a hodnoty divadelního světa, se změnil i osobní vztah umělců k dramaturgii. Zdá se, že užší spojení mezi dramatickým textem a vizuálním scénickým kontextem staví oba prvky do vzájemného vztahu, který je kritičtější a naléhavější.

Výstava se tudíž pokouší předložit příklady scénografických děl prostřednictvím fotografií z představení, která výše zmíněné trendy co nejvíce následují.

Pro umělce, kteří připravovali výstavu, jsou stejně důležité koncepty křehkosti, pomíjivosti a dokonce vymizení, tedy koncepty tvořící podstatu scénografie coby umělecké disciplíny. Obrázky „mléče“ a „mandaly“ byly vybrány vědomě. Křehkost či vymizení jsou zachyceny ve fotografiích zobrazujících scénografie vystavovaných děl, ve kterých se problémy vzniklé při představení vážou

The Maps of Vanishing Identities

The exposition presents the artistic, ideological and stylistic context of modern Lithuanian scenography over the last four years. Principal trends include a growing emphasis on social and political theatre, which is focused on themes of emigration and the use of the contextual scenic experience as a way of giving sense to the new reality in modern and traditional dramaturgy.

With a view towards at global sociocultural changes, there has been a dramatic shift in individual attitudes and responsibilities of stage designers in Lithuanian theatre, not only within specific performances, but within the whole creative process of theatrical art or anti-art as well. These changes in the aesthetic traditions and values of the theatre world have been accompanied by changes in the artists' personal relationship to the dramaturgy. The closer link between the dramatic text and the visual scenic context seems to have been accompanied by their more critical and acute interrelationship.

The exposition thus attempts to provide objective examples of scenographic works by choosing photos from performances that conform to the aforementioned trends as much as possible.

Equally important for the exhibition designers are the concepts of fragility, ephemerality and even disappearance, which form the essence of scenography as an artistic discipline. The images of a “sowthistle”

na hledání témat, která mají co dočinění s měnicími se identitami dramatiků a uměleckých ředitelů.

Výstavu vytvořili divadelní umělci různých generací: Simona Biekšaitė, Kotryna Daujotaitė, Aldona Jankauskienė, Gintaras Makarevičius, Arvydas Norvaišas, Jūratė Paulėkaitė, Jūratė Račinskaitė, Ramutė Skrebūnaitė, Julija Skuratova, Artūras Šimonis, Birutė Ukrainaitė a Marta Vosyliūtė. Tito umělci mají odlišné zkušenosti a uplatňují odlišné formy tvůrčí introspekce, jejich odborný přínos však vytváří nový a originální koncepční prostor, který živě reprezentuje rodící se různorodý vizuální jevištní jazyk litevského divadla a který má vliv na ideologický a umělecký aspekt kulturního prostředí země.

[Studentská sekce / Student Section](#)

Prostorová metamorfóza (nové obzory: od textu ke kontextu jevištního jazyka)

kurátor / curator:
Giedrė Brazytė

Výstava představuje scénografické bakalářské a magisterské práce studentů z Katedry monumentální malby a scénografie na Akademii umění ve Vilniusu z let 2012-2015: scénografické plány, nákresy kostýmů, předměty, instalace, videoprojekce.

Jak postoj mladého umělce, tak zodpovědnost za proces divadelní tvorby se neustále mění, odráží socio-kulturní změny v celosvětovém i litevském divadle. Následně vzniká nový způsob zacházení s divadlem i dramatem, ostřejší vztah mezi dramatickým textem a vizuálním jevištním jazykem. Výstava litevských studentů scénografie, interaktivní vizuální nápad a prostorová instalace, má za cíl přinést nové rozměry do vnímání divadla, včetně diváka, který zpracovává text, prostor, osvětlení, zvuky a pocity.

Přejeme si odhalit mladou tvůrčí identitu, její vztah k historii a dědictví. Vyzýváme k přehodnocení uměleckých možností a jejich nekonečnosti.

[Vilnius Academy of Arts, Faculty of Visual Arts, Department of Monumental Painting and Scenography](#)

or “mandala” have chosen consciously. The topic of fragility and disappearance is captured through photographs of the scenography for the exhibited works, in which the problems raised by the performances are linked to the search for topics related to dramatists’ and art directors’ changing identities.

The exposition has been designed by theatre artists from various generations: Simona Biekšaitė, Kotryna Daujotaitė, Aldona Jankauskienė, Gintaras Makarevičius, Arvydas Norvaišas, Jūratė Paulėkaitė, Jūratė Račinskaitė, Ramutė Skrebūnaitė, Julija Skuratova, Artūras Šimonis, Birutė Ukrainaitė, and Marta Vosyliūtė. These artists represent different experiences and forms of creative introspection, but their professional contribution nevertheless creates a new and original conceptual space that vividly represents the nascent and varying visual scenic language of Lithuanian theatre and has influenced the country’s ideological and artistic cultural environment.

Spatial Metamorphosis (new horizons: from text to stage language context)

The exhibition presents works by stage design bachelors and masters from the Department of Monumental Painting and Scenography, Vilnius Academy of Art, created 2012-2015: set design layouts, costume sketches, objects, installations, video projections.

The young artist’s attitude as well as the responsibility for the process of creating theatre is constantly changing, continually observing global and Lithuanian theatre socio-cultural changes. This creates a new treatment of theatre and drama concept, a sharper relationship between dramatic text and visual stage language. The Lithuanian scenography students exposition – is an interactive visual “thought and process” spatial installation – performance, with the aim of provoking new dimensions of stage perception, involving the viewer in the process through the text, space, light, sound and feel.

The wish to expose young creative human identity, its relationship with historical experience and heritage. This is an invitation to re-evaluate artistic possibilities and their infinity.

August Strindberg:
Miss Julie, Valmiera Theatre, 2012,
director: Vladislav Nastavshev, set:
Vladislav Nastavshev, photo: Matiss Markovskis

[Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions](#)

kurátor / curator:
Gundega Laivina

výtvarné řešení / designer of exhibition:
Vladislav Nastavshev

další spolupracovníci / other collaborators:
Anta Aizupe (performer), Martins Meiers (performer), Janis Linins (výrobní ředitel / production manager)

Podrobení

Výstava Vladislava Nastavševa staví na scénografii k inscenaci *Slečna Julie* (2012, Valmiera Theatre), jejíž předlohou byla hra Augusta Strindberga. Interaktivní dílo v sobě spojuje scénografii, zvukový design a živé představení, v němž je zásadní interakce mezi objektem a umělcem. Dřevěné prkno v horizontální poloze balancuje na kovové tyči, která je vertikálně připevněna k podlaze. Na dřevěném prkne se vzájemně vyvažují kusy nádobí. Tento objekt symbolizuje kuchyň coby místo, kde dochází k rovnovážnému stavu, jde o prostor definovaný základními fyzikálními zákony, v němž se Kristina a Jean zoufale snaží udržet rovnováhu a zachovat řád, jimž se řídí.

Lotyšská expozice na PQ'15 pochází z ruky Vladislava Nastavševa, jenž svým režisérským debutem v lotyšském divadle v roce 2010 započal nový vztah mezi jazykovou a vizuální složkou díla. Napětí mezi těmito složkami se stalo dominantní silou jeho tvorby a narušilo scénografickou tradici v Lotyšsku. Zdá se, jakoby v Nastavševově díle soupeřil režisér o vedoucí pozici spolu se scénografem i hudebníkem. Každá z těchto osob našťestí na konci dosáhne svého vítězství. Nastavšev si dává záležet, aby vytvořil integrované umělecké dílo, v němž umělci, objekty, scéna, zvuk i světlo sdílí prostor stejnou měrou. Využívá minimální, avšak efektivní prostředky, a prázdné, neupravené jeviště proměňuje v iluzorní prostor, v němž padají všechna relativní omezení. Nastavšev dává ve svém díle prostor pečlivě zvolené, propracované a radikálním způsobem minimalistické estetiky, ať už jde o čajovou konvici,

The Submission

Vladislav Nastavshev’s exhibit develops upon his set design for *Miss Julie* (2012, Valmiera Theatre), based on the play by August Strindberg. This interactive installation integrates scenography, soundscape and live performance where interaction between the object and the performer is essential. A horizontal wooden plank balances on a vertical metal rod fixed to the floor. Kitchen utensils placed on top of the wooden plank counterbalance each other. The object is a symbol of the kitchen as a balancing act, a space defined by the elementary laws of physics, where Christine and Jean desperately try to hold the equilibrium and to preserve the order which they obey.

The Latvian exposition for PQ'15 has been designed by Vladislav Nastavshev, whose directorial debut on the Latvian stage in 2010 marked a new relationship between the linguistic and visual aspects of performance. This tension became the dominant force in his work, and challenged Latvian scenographic tradition. The director, stage designer and musician inhabiting Nastavshev seem to compete with each other for leadership in his work. Fortunately, in the end, each of these identities triumphs. Nastavshev takes great care to create an integrated work of art in which space is shared equally by performers, the set, objects, sound, and light. Using minimal yet effective means, he turns empty, unaltered stages into imaginary rooms where all relative constraints fall away. Nastavshev brings carefully selected, precise, and radically minimalist aesthetics back to the performance, whether it be

jež začne náhle chrlit písek, či zastaralý reflektor, jenž povyšuje realistické výkony umělců na vizuální metafory. Tyto metafory mají prakticky univerzální dopad; mají dopad na každého, i když si diváci jejich vliv třeba neuvědomují nebo se jim nezamlouvá.

Od roku 2010 působí Nastavšev v Rize, Tallinnu, Petrohradu a Moskvě, kde inscenuje hry významných klasických dramatiků, jakými jsou Shakespeare, Tennessee Williams či August Strindberg, klasických ruských autorů jako Daniil Charms, Michail Kuzmin, Jevgenij Charitonov a Fjodor Dostojevskij, a rovněž těch současných. Ve většině svých inscenací navrhuje Nastavšev scénu, kostýmy i zvukový a světelný design. V minulé divadelní sezóně získala jeho inscenace *Travelers by Sea and Land* uvedená v New Riga Theatre každoročně udělovanou cenu Lotyšského divadla za nejlepší divadelní inscenaci.

Vladislav Nastavšev
* 1978

— režisér, herec, skladatel, scénický a kostýmní výtvarník, světelný designér, zvukový designér
Jeho práce je charakteristická využitím filmařských technik, prostorovou a akustickou integritou, jemností a napětím; jeho dílo dalo vzniknout novému vztahu mezi textovou a vizuální dramaturgií v lotyšském divadle.
August Strindberg: Slečna Julie, Valmieras teātris, Valmiera, 2012, režie: Vladislav Nastavšev
Inscenace zkoumá témata genderu, sexuality a moci. Scéna vyžaduje neustálou interakci s umělci, aby mohl vzniknout živoucí bytost ztělesňující rovnováhu, napětí a kolaps.

Studentská sekce/
Student Section

kurátor / curator:
Andris Freibergs

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Andris Freibergs

Na začátku

Jak vizualizovat přítomnost moře? Jak navodit pocit létání? Jak postavit schody do nebe? Studenti Umělecké Akademie v Lotyšsku představují svá řešení těchto „drobných úkolů“, které jsou hlavní náplní jejich studia v prvním ročníku.

Na lotyšské Akademii umění říkáme scénografickým pracím prvních ročníků „drobné úkoly“, přestože jde o dlouhodobé investice do tvůrčího myšlení studentů. Tyto úkoly se podobají pokynům, které dávají režiséři studentům herectví, když je žádají, aby na jevišti sehráli určitou situaci či okolnost - zimu, horko, kluzkou podlahu. V našem případě je rozdíl v tom, že studenti scénografie začínají s úkoly, které je podporují v uvažování v rámci prostoru divadla. Předpokládáme práci s nápady, které nevyžadují velké zdroje, protože věříme,

a tea-pot suddenly spouting sand or an old-fashioned spotlight that elevates the actors' realistic performances into visual metaphors. The impact of these metaphors is virtually universal. Nobody is beyond their effect, even if the audience is unaware of their influence or even resents it.

Since 2010, Nastavshev has worked in Riga, Tallinn, Saint Petersburg and Moscow, staging plays by great classic playwrights such as Shakespeare, Tennessee Williams, and August Strindberg, or by Russian writers such Daniil Kharms, Mikhail Kuzmin, Yevgeni Kharitonov, and Fyodor Dostoevsky, as well as works by contemporary authors. For most of his productions Nastavshev also designs the set and costumes and the sound and lighting design. Last season, his performance *Travelers by Sea and Land* at the New Riga Theatre received the annual Latvian Theatre Award for best large stage production.

— director, actor, composer, set and costume designer, lighting designer, sound designer
His work work is characterized by the use of cinematic methods, spatial and acoustic integrity, sensitivity and tension, and has introduced a new relationship between textual and visual dramaturgy to Latvian theatre.
August Strindberg: Miss Julie, Valmiera Theatre, Valmiera, 2012, director: Vladislav Nastavšev
Production continues to explore issues of gender, sexuality and power. The set requires continuous interaction with performers to become a living creature that embodies equilibrium, tension and collapse.

The Beginning

How to visualize the presence of the sea? How to create the sense of flying? How to build a stairway to heaven? Students from the Art Academy of Latvia present their solutions to the “small tasks” that form the core of their first-year studies.

At the Art Academy of Latvia, we call our first-year scenography studies “small tasks” even though they are a long-term investment in the students' creative thinking. The tasks are similar to the instructions directors give to acting students, asking to enact specific situations and circumstances on stage – cold, hot, slippery. The difference here is that scenography students begin with tasks that encourage them to think within the theatre space. I expect ideas that don't require big resources because I believe that, in poverty, the path

že chudé poměry otevírají širší a delší cestu představitosti. Jak vizualizovat přítomnost moře, jak navodit pocit létání, jak postavit schody do nebe, jak vypadal Juliin balkon či Hamletova židle? Tato cvičení pomáhají studentům porozumět jazyku divadla; je pro ně nezbytné „znovu objevit kolo“. Jsou důkazem toho, že v divadle je všechno možné. Tyto malé úkoly nakonec dávají studentům pocit svobody, protože jsou jako písmena, slova a věty - jakmile je ovládneme, nemusíme o nich už přemýšlet. Nyní můžete věnovat veškerou svou pozornost „velkému příběhu“ zvanému scénografie.

1) *Stairway to Heaven*
(students project),
photo: Liva Pulke

2,3) Vladislav
Nastavshev: *Dark Alleys*, New Riga
Theatre, 2012, director
and set designer:
Vladislav Nastavshev,
photo: Gints Malderis

4) Vladislav
Nastavshev: *Ding Dong*, Dirty Deal
Teatro, 2012, director
and set designer:
Vladislav Nastavshev

5) August Strindberg:
Miss Julie, Valmiera
Theatre, 2012
director and set
designer: Vladislav
Nastavshev, photo:
Matiss Markovskis

of the imagination is wider and longer. How to visually represent the presence of the sea, how to create the sense of flying, how to build a stairway to heaven, what does the Juliet's balcony or Hamlet's chair look like? These exercises help students to understand the language of theatre; they make it necessary to “reinvent the wheel”. They confirm the idea that, in theatre, everything is possible. Eventually, these small tasks give students a sense of freedom because they are like letters, words and sentences you don't have to think about once you have mastered them. Now you can focus all your attention on the “big story” called scenography.

[Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions](#)

Jste tu po celou dobu...

kurátor/curator:
Cheong Tek Kei

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Oi Kuok Wong

další spolupracovníci/
other collaborators:
Ka Leng Lei (designér
výtvarného umění/
visual art designer),
Chi Keng Kuok
(technik/technician),
Kuok Hong Tou
(světelný designér/
lighting designer)

Macao je město s různorodou krajinou a krajinou můžeme popisovat to, co spatřujeme kolem sebe. Jako bychom používali svůj vlastní jazyk pro popis určité scenerie. Co popisujeme jako současný stav, stává se současnou scenerií, fotografie se stávají scenerií z minulosti, zatímco budoucnost je scenerie, kterou si představujeme. Proto tyto scenerie rozebíráme a za pomoci symbolů zaplňujeme minulost, přítomnost a budoucnost Macaa. Když se jednoho dne zastavíme a ohlédneme za sebe, uvidíme, že minulost, přítomnost i budoucnost jsou tady po celou dobu...v prostoru, ve kterém existují jeden vedle druhého.

Chi Keng Kuok
* 1981

— divadelní technik
V roce 2013 absolvoval obor divadelní scénografie na Macao Conservatory.

Ka Leng Lei
* 1987

— malíř, mediální umělec, vizuální umělec
V současné době pracuje jako mediální designér. Absolvent Tainan National University of the Art, Institute of Plastic Arts.

Kuok Hong Tou
* 1989

— světelný designér
Tou Kuok Hong je divadelní světelný designér, v roce 2014 získal bakalářský titul na University of Art v Taipei, na Katedře divadelní scénografie & techniky. Podílel se na téměř 20 scénografiích pro divadlo, taneční inscenace a koncerty.

Oi Kuok Wong
* 1985

— scénograf, vizuální umělec
Pro divadlo mám vášeň a ráda bych pracovala v oboru divadelní scénografie a vyjadřovala se skrze svou tvorbu. Také chci rozvíjet své nápady a obohatit svůj život.

You Have Been Here All Along...

Macau is a city full of diverse landscapes and the landscapes are a description of what we see in things. It is like using our own language to describe a scene. What we describe as the current state becomes the present scene and past photos become past scenes, while the future is scenes that we imagine. We therefore deconstruct these scenes, using symbolized objects to fill the past, present and future of Macao. One day, when we stop moving and look back, we find that the past, present and future have been here all along...in a space where they all co-exist.

— theatre technician
Graduated in Theatre Design from the Macau Conservatory in 2013

— painter, media artist, visual artist
He currently works as a media designer. He studied at the graduate Institute of Plastic Arts, Tainan National University of Art.

— lighting designer
In 2014 he received his bachelor's degree from the Taipei University of Art, where he studied at the Department of Theatre Design and Technology. He has worked on nearly twenty productions in theatre, dance and concerts.

— set designer, visual artist
I am passionate about theatre and aim to work in theatre design and express myself through my work, as well as to develop my thinking and enrich my life.

[Donor for
Prometheus,
photo: Antal Csaba](#)

[Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions](#)

kurátor/curator:
Csaba Antal

další spolupracovníci/
other collaborators:
Piroska Ács
(ředitelka/director –
HTMI, Hungarian
Theatre Museum and
Institute),
Sylvia Huszár (hlavní
koordinátorka/chief
coordinator)

Dárce pro Prométhea

Dárce pro Prométhea představuje narativní instalaci, v níž se kvůli TVORBĚ střetává řemeslná zručnost a věda. Ano. V sázce je TVORBA.

Starověkou bájí o Prométheovi odsouzeném na 10,000 let k hrůznému trestu, kdy k němu každý den přilétal orel, aby mu ukloval a snědl část jater, která mu do dalšího dne opět narostla, jistě všichni známe. Co však bylo s Prométheem, když se jeho trest nachýlil ke konci? Jistojistě se opět zapojil a napomáhal lidstvu svým nevidaným nadáním a citem pro oheň, psaní a zpracování kovů. V tomto období se však zdá, že Prométheovi nastal problém, játra mu totiž již každý den nedorůstají.

Každý občan je odhodlán TVOŘIT, každý ve své představitosti vidí prudkou a vše postihující změnu, která v brzké budoucnosti nastane, ale která nám stále není na dosah. Je na každém z nás, jak se k tomu postavíme a jak moc TVORBU nových zítřků podpoříme naší vlastní solidaritou.

Musíme ukázat sociální solidaritu.

Dnešek si se zítřkem v ničem nezadá. Politika a všechny aspekty kultury, techniky a nadání v tomto integračním étosu propuknou do božských výšin s nevidanou vervou.

Donor for Prometheus

Donor for Prometheus is a theatrical narrative installation in which artistic craftsmanship and science interact with the CAUSE OF CREATION. Yes, the CAUSE OF CREATION is at stake here.

In interpreting the ancient myth, classic philologists claim that the 10,000 years of punishment to which Prometheus had been subjected, namely that an eagle would bite off and eat part of his liver every day, with the liver then being recreated, would soon be over. Set free from this horrible punishment, he would most certainly again contribute to the development of humanity with fire, writing, metalworking and other unbelievable gifts. In this final period, however, Prometheus seems to have trouble with the daily recreation of his liver.

Every citizen is committed to CREATION, already sensing in his/her imagination the explosive and all-embracing change that is to be fulfilled in the near future, but which is now still beyond our reach, and must help promote the CAUSE OF CREATION with the token of his/her own solidarity.

We must show social solidarity.

This tomorrow will look nothing like today. In its integrative ethos of everyday life, politics and all aspects of culture, technology, talent will erupt towards sublime heights with yet unseen verve.

TVORBA bude v očích lidí nevidaně zářit.

Aby Prométheovi neselhala játra, budeme potřebovat dárce jater.

Tento druh pomoci můžeme s přihlédnutím ke všemu, co pro lidstvo Prometheus podstoupil a udělal, považovat za skromný projev vděčnosti, který je proveditelný pouze díky moderní technologii dnešních transplantačních oddělení.

Z toho důvodu se obracím ne všechny občany odhodlané TVOŘIT, aby se spojili a přihlásili se jako potenciační DÁRCI na přepážce MAĎARSKÉ KANCELÁŘE PRO DÁRCE ORGÁNŮ sídlící v kostele Svaté Anny.

I kdyby se Vaše játra nedostala k Prométheovi, určitě nepřijdou na zbytek, pravděpodobně zachrání život smrtelníka.

— scénograf

Je původem z Maďarska, studoval v Praze scénografii u Josefa Svobody a poté pokračoval na Sorbonně v Paříži. Společně s Giorgiem Strehlerem je zakládajícím členem Unie evropských divadel.

Sběratelův pokoj

Cílem počátečních cvičení je získat základní dovednosti v oblasti designu, a to včetně sběru nápadů, systematizace, komponování, navrhování a technických nákrešů.

Dalším krokem je absolvování jednoho z nejoblíbenějších kurzů zvaného *Sběratelův pokoj*.

Každý ze studentů si představí sběratele s různou vášní a zaměřením. Cílem cvičení je vcítit se do povahy sběratele, navrhnout místnost/byt/prostor, kde žije, a podrobně zachytit sběratelovu vášeň i jeho/její život. Na konci semestru musí studenti odevzdat kompletní a podrobný model životního prostoru imaginárního sběratele, který podrobně zachycuje a vyjadřuje jeho/její osobnost a zánění.

Cílem cvičení je u studentů probudit představivost a přivést je k průzkumu, jaké prostředí se pojí s charakterem jejich imaginárního sběratele, které pak přivedou do praxe. Dalším důležitým cílem je vylepšit dovednosti a znalosti studentů v oblasti tvorby modelů.

Rádi bychom tyto modely pokojů sběratele vystavili v instalaci, kde budou zobrazeny pokoje těch sběratelů, jejichž vášní je sbírání modelů.

CREATION will shine as infatuated hope in the eyes of the people.

To prevent Prometheus from suffering from possible hepatic deficiency, we will need liver donors.

This sort of help, which would be but a modest token of gratitude for all that Prometheus has undertaken and done for the sake of humanity, is made possible only by modern technology, as liver transplants are a recent phenomenon.

I therefore turn to the citizens committed to CREATION to join and register as a potential DONOR at the counter of the HUNGARIAN ORGAN COORDINATION OFFICE, which is situated in the Saint Anne's Church.

Even if your liver is not reincarnated in Prometheus, it would not go to waste, but would be used to save a mortal soul.

— set designer

A native of Hungarian, he studied set design in Prague with Josef Svoboda and continued his studies at the Sorbonne University in Paris. He is a founding member of the Union des théâtres de l'Europe with Giorgio Strehler.

The Collector's Room

The aim of the early exercises is to acquire basic skills of design, including research, collection, systematization, composition, proposals and technical drawings.

The next step is one of the most popular courses: *The Collector's Room*.

Each student imagines a Collector with a different passion in collecting. The object of the exercise is to construct the character of the Collector, design the room/flat/space in which he/she lives and show in detail the Collector's passion and his/her life. At the end of the semester a full, detailed model of the living space of the imagined personality and passion must be made.

The aim of this exercise is to stir the imagination and to research and establish the connection between the characters and their territory. Another important objective is to improve the skill and culture of model-making.

We want to display these models of The Collector's Room in an installation depicting the room of a collector whose passion is collecting models from the 'The Collector's Room' project.

Csaba Antal
* 1950

Studentská sekce/
Student Section

kurátor / curator:
Piroska É. Kiss

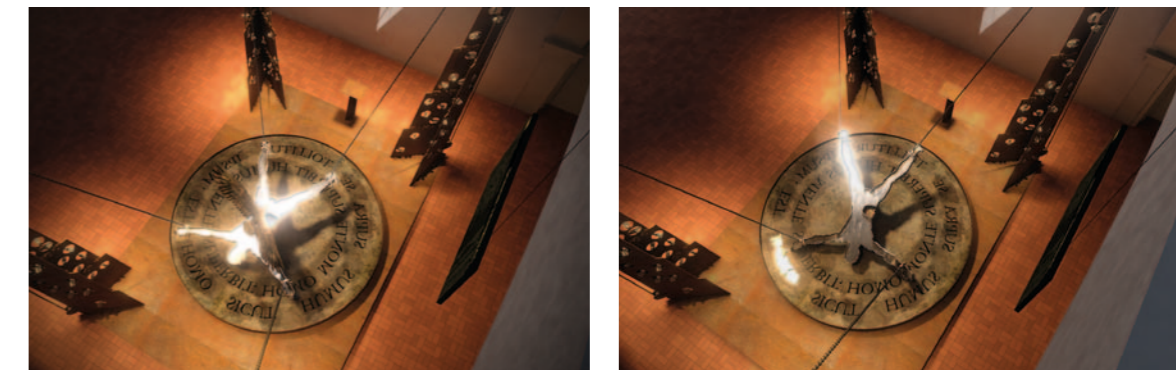
Hungarian University of Fine Arts, Scenography Department

Éva Dobrocsi, Anett Herman, Ilka Giliga, Zsanett Cseh, Borbála Komesz, Szabina Nagy, Balázs Mucsi, Angéla Csúcs, Kata Zubor, Patrícia Pajor, Zsófia Olga Cselótei, Erzsébet Bojti, Eszter Yu, Szandra Nagyvárad, Noémi Bálint, András Csontó, Barbara Tóth, Anna Dobri, Sára Szabó, Ági Bobor, Péter Márton, Brigitta Badacsonyi, Anna Fekete, Anna Kláudia Fekete, Róza Sebő, Gabriella Kovács

The Collector's Room,
Hungarian University
of Fine Arts,
photo: Barbara Antal

Donor for Prometheus,
photo: Antal Csaba

The Trajinera. Delusion of Water (model), Prague, Vltava River, 2015, designer: Gloria Carrasco and Xóchitl González, photo: Gloria Carrasco

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

kurátor / curator:
Jesus Hernandez

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Jesus Hernandez

další spolupracovníci/
other collaborators:
Eduardo Bernal
(spolupracovník
kurátora / associate
curator)

Philippe Amand
* 1965

Atenea Chavez
* 1976
Auda Caraza
* 1979

Hledání

Vytvoření oblaku ve zkumavce je bezpochyby čin umělecké sublimace, jelikož implikuje přechod z jednoho určitého stavu do druhého. Na druhé straně elektronická přeměna zvuku výstřelu na meteorologickou událost je simulací, která omezuje přístup k násilným vzpomínkám. Spojení obou událostí v jednom výstavním prostoru je představeno jako „symptom“ – tj. fenomén, jenž zachycuje vyjádření, které bylo potlačeno, nicméně se navrácí.

— architekt, scénograf, světelný designér
Studoval scénografii u Alejandra Luny a režii u Ludwika Margulese a Julia Castilla v Nucleo de estudios teatrales v Mexico City. Nejvýznamnější scénické návrhy a návrhy světla vytvořil pro National Theatre. V roce 2000 mu Národní National Council of Culture udělil titul National Creator of Art. Je členem National System of Creators of Art.

— scénografky
Auda a Atenea spolupracovaly na scénografii více než 80 divadelních produkcí. Získaly grant National Fund for Culture and Arts pod záštitou programu Young Artist. Atenea je v současné době členkou National System of Art Creators.

Searches

The creation of an in-vitro cloud is, undoubtedly, an artificial sublimation act, as it implies the transition from one specific state to another. The electronic transformation of the sound of a gunshot into a meteorologic event is, on the other hand, a simulation that restricts access to violent memories. The conjunction of both events in a single exhibition space is presented as a 'symptom' – i.e. a phenomenon that depicts the expression of that which has been repressed, but nevertheless returns.

— architect, set designer, lighting designer
Amand studied stage and lighting design under Alejandro Luna, and directing under Ludwik Margules and Julio Castillo in the Nucleo de estudios teatrales school in Mexico City. He created the main set and lighting designs for the National Theatre. In 2000 the National Council of Culture granted him the distinction of National Creator of Art. He is a Member of the National System of Creators of Art.

— scenographers
Auda and Atenea have collaborated on set designs for over 80 theatrical productions. They were grant holders of the National Fund for Culture and the Arts under the Young Artist program. Atenea is currently a member of the National System of Art Creators.

Jorge Ballina
* 1968

— scénograf, světelný designér, režisér
Hlavním tématem jeho vizuálního konceptu je vytváření prostorů v neustálé přeměně podle dramatické akce. Je členem National System of Creators of Art.

Jerildy Bosch
* 1975

— kostýmní výtvarnice
Navrhla kostýmy k více než 80 produkcím včetně opery, divadla a tance. V současné době je členkou National System of Art Creators pod záštitou National Fund for Culture and Arts.

Gloria Carrasco
* 1962

— scénická a kostýmní výtvarnice, umělecká ředitelka
Pracuje pro divadlo, operu, film a televizi. Proslavila se jako zakládající členka divadelní společnosti COR-NAMUSA. Je scénografkou inscenace *Unicamente La Verdad*, která byly uvedena jak v Mexiku, tak v USA.

Damian Cervantes
* 1981

— režisér, herec, pedagog
Jeho tvorba se zabývá hledáním smyslu kolektivní práce. Hluboce ho zajímá upřímnost herectví. Pracuje v alternativních a nezávislých prostorech a vyvíjí silný scénický jazyk. Je umělecký ředitel divadla Vaca 35 Teatro en Grupo.

Xochitl González
* 1967

— scénografka, světelná designérka
Divadelní, taneční, muzikálová a operní scénografka a světelná designérka. World Stage Design 2013 Lighting Award, Cardiff (VB). V roce 2014 publikovala *Manual Práctico de Diseño Escenográfico (Praktický manuál scénografie)*.

Angel Hernandez
* 1980

— scénograf, vizuální umělec
Zakladatel Divadla pro konec světa, které se programově snaží o zásah a nové obývání prostorů měst v Mexiku a Latinské Americe poznamenaných násilím a předurčených ke zkáze a opuštění.

Teatro Ojo:
Karla Rodriguez
& Hector Bourges

Teatro Ojo je umělecká skupina založená v roce 2002. Její tvorba se posunula od divadelních oblastí k takzvané „rozšířené scéně“. Skupina působila v Mexiku, Španělsku, Řecku, České republice, Srbsku, Švýcarsku, Kolumbii a Indii.

Alain Kerriou
* 1964

— herec, divadelní režisér, pedagog, scénograf, světelný designér, mediální umělec, vizuální umělec
Členem National System of Creators of Art pod záštitou National Fund for Culture and Arts. Je autorem scénografie více než 40 projektů, multimediálních prvků divadelních a tanečních představení a také vede laboratoře vizuálních studií.

Ricardo Loyola Mejia
* 1987

— režisér, kostýmní výtvarník
Navrhl kostýmy pro více jak deset inscenací významných režisérů. V letech 2009 a 2012 získal Lech Hellwing Górczyński Award for Theatre Stage Creation. Také režíroval několik her, při kterých pracoval s pacienty s autismem a Downovým syndromem.

— set designer, lighting designer, director
The main feature of his visual concept is the creation of spaces in constant transformation according to dramatic action. Member of the National System of Creators of Art.

— costume designer
Costume designer for more than 80 productions, including opera, theatre and dance. She is currently part of the National System of Art Creators of the National Fund for Culture and Arts

— set designer, scenographer, art director
She works for theatre, opera, cinema and television. She was a founding member of the CORNAMUSA theatre collective, her seminal work. She designed *Unicamente La Verdad*, which was performed in Mexico and the USA.

— director, actor, teacher
His works involve a search for meaning in collective work. Deep interest in honesty in acting. He works in alternative and independent spaces, developing powerful scenic languages. Artistic director of Vaca 35 Teatro en Grupo.

— set designer, lighting designer
Set and lighting designer for theatre, dance, musicals and opera. World Stage Design 2013 Lighting Award, Cardiff (UK). In 2014 she published *Manual Práctico de Diseño Escenográfico (Practical Manual for Set Design)*.

— set designer, visual artist
He founded the Theatre for the End of the World as an ongoing program of the intervention and occupation of spaces within cities in Mexico and Latin America that are marked by violence and destined for ruin and abandonment.

Teatro Ojo is an artistic group founded in 2002. Its works have moved from theatrical territories to the so-called 'expanded stage'. They have worked in countries such as Mexico, Spain, Greece, the Czech Republic, Serbia, Switzerland, Colombia and India.

— actor, theatre director, teacher, set designer, lighting designer, media artist, visual artist
He is a member of the National System of Creators of Art of the National Fund for Culture and Arts. He has designed sets for more than 40 projects and multimedia elements for theatre and dance shows, as well as managing visual study labs.

— director, costume designer
He has designed costumes for more than a dozen plays with leading directors and won the Lech Hellwing Górczyński Award for Theatre Stage Creation in 2009 and 2012. He has also directed several plays involving actors with autism and Down Syndrome.

Mario Marin del Rio <i>* 1974</i>	— scénický a kostýmní výtvarník Obdržel stipendium v programu Jovenes Creadores (Mladí umělci) od Národního fondu umění a kultury (2009–2010). Získal cenu za nejlepší kostým na Festival Nacional de Teatro.
Tenzing Ortega <i>* 1983</i>	— scénograf, světelný designér Pracoval na více než 60 hrách, od National fund for Culture and Arts získal postgraduální stipendium Mladých tvůrců.
Aris Pretelin Estéves <i>* 1982</i>	— producentka, scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka, vizuální umělkyně Estéves se věnuje scénografii od roku 2008 a je zakladatelkou a jednou z režisérek nezávislé skupiny Pared Blanca (White Wall). Hluboce jí zajímá vývoj kolektivní práce.
Monica Raya <i>* 1965</i>	— architektka, režisérka, producentka, teatroložka, pedagožka, scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka, kurátorka, porotkyně Vytvořila scénické návrhy pro více než 120 produkcí. Vyhrála zlatou medaili za kostýmní design na WSD 2005 a cenu Vynikající scénograf na WSD 2009.
Julia Reyes Retana C. <i>* 1980</i>	— scénická a kostýmní výtvarnice, světelná designérka Od roku 2004 spolupracovala s různými režiséry v divadlech v Mexiku i po celém světě a také se zabývá textilním designem.
Edyta Rzewuska <i>* 1968</i>	— pedagožka, scénická a kostýmní výtvarnice École Régionale des Beaux Arts, Caen, Francie (2 roky). Diplom z L'École Nationale Supérieure des Arts Décoratifs (ENSAD), Paříž, Francie. Od roku 1995 pracuje v Mexiku. Je členkou National System of Art Creators (FONCA).
Jorge Verdin-Clorofila <i>* 1965</i>	— zvukový umělec, grafický designér, umělecký ředitel Jeho tvorba zasahuje do oblastí hudby, zvukového designu, skládání soundtracků, ale také grafického designu a ilustrace.
Iker Vicente <i>* 1975</i>	— sochař, výtvarník loutek, vizuální umělec Jeho tvorba se zaměřuje na pohyb, materialitu, rustikální technologie a humor každodenních staveb, artefaktů a nekonvenčních divadelních loutek. Jeho práce byly představeny v muzeích, galeriích, divadlech a veřejných prostorech mnoha zemí.
Gloria Carrasco <i>* 1962</i> Xóchitl González <i>* 1967</i>	— umělecké manažerky, scénické a kostýmní výtvarnice, světelné designérky Gloria Carrasco a Xóchitl González s myšlenkou na vodu a speciálně pro „veřejné prostory“ na PQ'15, spolupracovaly na designu „trajinera“, starověké mexické lodi, pomocí které převypráví dějiny suchých jezer hlavního města Mexika. <u>Gloria Carrasco–Xóchitl González: Trajinera. Klam vody, Řeka Vltava, Praha, 2015</u>

Mexico	— set and costume designer He has received a fellowship from the Jovenes Creadores (Young Creators) program of the National Fund for Culture and Arts (2009–2010). He won the award for Best Clothes Design at the Festival Nacional de Teatro.
Mexico	— set designer, lighting designer He has worked on more than 60 plays. The National fund for Culture and Arts granted him the fellowship for Young Creators.
Mexico	— producer, set and costume designer, lighting designer, scenographer, visual artist A set designer since 2008, Estéves is the founder and co-director of the independent group Pared Blanca (White Wall). She is deeply interested in developing collective work.
Mexico	— architect, director, producer, theatre theoretician, teacher, set and costume designer, lighting designer, curator, jury She has designed more than 120 productions. She won the Gold Medal for Costume Design at the WSD 2005 and for Outstanding Scenographer at the WSD 2009.
Mexico	— set and costume designer, lighting designer Since 2004 she has worked with different directors in theatres in Mexico and the rest of the world, and has also worked in textile design.
Mexico	— teacher, set and costume designer, scenographer École Régionale des Beaux Arts, Caen, France (2 years). Diploma from L'École Nationale Supérieure des Arts Décoratifs (ENSAD), Paris, France. She has worked in Mexico since 1995. She is a member of the National System of Art Creators (FONCA).
Mexico	— sound artist, graphics designer, art director His work covers the areas of musician, sound design, soundtrack composition as well as graphic design and illustration.
Mexico	— sculptor, puppet designer, visual artist His work focuses on movement, materiality, rustic technologies and humor in everyday buildings, artifacts and unconventional theatrical puppets. His work has been displayed in museums, galleries, theatres and public spaces in several countries.
Mexico	— art managers, set and costume designers, lighting designers With water in mind, and especially for 'Public Spaces' for PQ'15, Gloria Carrasco and Xóchitl González worked together to design a 'trajinera', an ancient Mexican boat, to tell the history of the dry lakes of the capital city of Mexico. <u>Gloria Carrasco–Xóchitl González: The trajinera. Delusion of water, Vltava River, Prague, 2015</u>

Mexico	Na „trajineře“, lodi, která se používala při plavbě na starověkých mexických jezerech, si budou moci cestující vychutnat řeku Vltavu a přitom shlédnout dokument, který vysvětluje, že hlavní město Mexiko je souborem téměř mrtvého systému jezer, což způsobil dlouhý řetězec katastrofálních politických rozhodnutí a neschopnosti soužití s naším prostředím.
Mexico	„Fait Accompli“ / „Hechos Consumados“
Mexico	Studentská sekce / Student Section
Mexico	kurátor / curator: Fernando Payan
Mexico	výtvarné řešení / designer of exhibition: Fernando Payan
Mexico	Národní škola dramatických umění představí časovou osu, která znázorňuje implementaci nových učebních osnov s možnostmi integrace a orientace v kurzech scénografie a herectví.
Mexico	Výběr šesti děl, která vyobrazují soumrak akademických období, reflektuje schopnosti studentů scénografie, kostýmního návrhářství, světelného designu a produkce.
Mexico	Prezentace je rozdělena na čtyři období: scénografie, kostýmní výtvarnictví, světelný design a produkce, konstrukce, realizace a malířská scénografie. Předvedou proces a výsledky tvorby studentů v různých úrovních a stupních studia.
Mexico	Návštěvníci se mohou u každé pracovní stanice interaktivně zapojit. Budou mít k dispozici katalogy, fotografie a informace o fyzické a digitální dokumentaci tvůrčího procesu, ale také konečný výsledek vybraných příkladů.
Mexico	The National School of Theatrical Art, Scenery Design, Costumes, Lighting and Production courses
Mexico	Divadelní prostor / Performing Space
Mexico	Space Walks
Mexico	výtvarné řešení / designer of exhibition: Ángel Hernández
Mexico	Projekt <i>Zmrzlá města přežijí konec světa</i> se skládá z přednášky a exkurze městem. Jeho cílem je uchovat památku na nejnásilnější města Mexika. Tato města jsou prostřednictvím divadelního ztvárnění zmrzlá, což jim dává prostor pro přežití.
Mexico	Projekt vznikl v kontextu násilí spojeného s kriminalitou a na města se snaží působit v několika ohledech. Zdůrazňuje architektonickou stránku města, historii a také společenství, která k jeho vývoji přispěla a obývala je.
Mexico	Všechny tyto aspekty je potřeba uchovat jejich zmražením v paměti města, které se provinilo vysokou kriminalitou a násilím. Je potřeba zaměřit myšlení lidí

Mexico	On a 'trajinera', a boat used in ancient Mexican lakes, travelers will enjoy the Vltava River while they see a documentary which explains that Mexico City is set in an almost dead lake system because a long string of political catastrophic decisions and the inability to coexist with our environment.
Mexico	„Fait Accompli“ / „Hechos Consumados“
Mexico	The National School of Theatrical Art displays a timeline showing the implementation of the new curriculum, with options for orientation in and the integration of scenography and acting courses.
Mexico	The selection of six works depicting sunsets in academic seasons highlights students' skills in Scenery Design, Costumes, Lighting and Production courses.
Mexico	The presentation has been divided into four seasons: Set Design, Costume Design, Lighting Design and Production, Construction and Realization and Painter Scenography, showcasing the process and result of students' performing and staging practices at different levels and degrees of scenery.
Mexico	Visitors can participate interactively at each work station, where they can view catalogs, photographs and information about physical and digital observation of the creative process and preparation, as well as the final product of the different assemblies selected.
Mexico	Frozen Cities to Survive the End of the World
Mexico	<i>Frozen Cities to Survive the End of the World</i> is a project consisting of a lecture and scenic tour of the city based on preserving the memory of the most violent cities in Mexico. These cities are frozen through the theatre as a means of survival.
Mexico	The project came into being in the context of violence generated by crime, challenging the city's relationships as a body of architecture that has arisen over time and to which all the societies that have inhabited it have contributed.
Mexico	Thus arises the need to preserve in refrigeration the memory of the city, transgressed by violence, orienting one's thoughts towards the process of gradual

na proces postupného vyhynutí, které dnes některá světová města zažívají, a připomenout dávné myšlenky minulých civilizací, jejichž prioritou bylo vyhynutí vzdorovat a přežít konec časů.

Exkurze městem: Jedná se o trasu městem označenou čtyřmi malebnými ročními obdobími. Na čtyřech místech po městě budou umístěny čtyři ledničky. Uvnitř ledniček budou návštěvníci moci najít podstatu jednoho z nejnásilnějších měst Mexika a společnosti, které jej obývaly. Účelem je do každé ledničky zavést zařízení, které každému okamžitě vyjeví podstatu výše zmíněných měst.

Angel Hernandez
* 1980

— scénograf, vizuální umělec
Zakladatel Theatre for the End of the World, které se programově snaží o zásah a nové obývání prostorů měst v Mexiku a Latinské Americe poznamenaných násilím a předurčených ke zkáze a opuštění.
Ángel Hernández: Zmrzlá města přežijí konec světa, Praha, Mexiko, 2015, spolupráce: Mario Deance, Nora Arreola, Lucero Hernández

Předměty/Objects

Mexiko / Mexico – Gabriel Pareyon, Enid Negrete, Juan de Dios Rath → 304
Maska starého moře – příšera Mar / Old Sea Mask – Mar Monstrum – Aarón Govea → 304
Metlalt a Metlapilli z písničky *O necudné květině* (Xochicuicatl cuecuechtli) / Metlalt and Metlapilli from *The Ribald Flower Song* (Xochicuicatl cuecuechtli) – Gabriel Pareyon, Enid Negrete → 304

Tvůrci/Makers

Alegria (redux) – Alicia Marván → 318

Kmeny/Tribes

Sebedestrukce / Self-destruction – Ricardo Loyola Mejia → 330

Heiner Müller: *Hamlet Machine*, Theatre Salvador Novo, 2011, director: Martin Acosta, set: Laura Núñez Álvares, costumes: Karla Gonfex, photo: Sharon Herrera

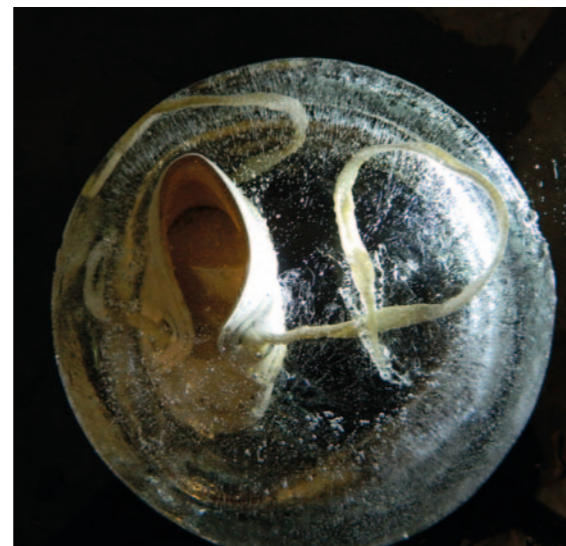
Frozen Cities, Teatro para el fin del mundo, 2015, photo: Sabina Hernández

extinction that is being experienced by some cities of the world. Among the legacies of their civilizations is a striving to resist and survive the end of times.

Scenic tour: This is an urban route marked by four scenic seasons. Four refrigerators will be installed at these stations, within which visitors will find the essence of one of the most violent cities in Mexico and the societies that have inhabited them. The purpose will be to operate a device within each refrigerator to trigger an immediate sensory experience based on the following significant essences of the aforementioned cities.

— set designer, visual artist
He founded the Theatre for the End of the World as an ongoing program of the intervention and occupation of spaces within cities in Mexico and Latin America that are marked by violence and destined for ruin and abandonment.
Ángel Hernández: Frozen Cities to Survive the End of the World, Prague, Mexico, 2015, collaborators: Mario Deance, Nora Arreola, Lucero Hernández

No Rem, Imprévus 2013, Studio des Ballets de Monte-Carlo, set and costumes: Deborah Bailet, Oriane Bajard, Sung-Ah Han, Chloé Angiolini (Pavillon Bosio), photo: archive of Pavillon Bosio

Studentská sekce / Student Section

kurátor / curator:
Dominique Drillot

výtvarné řešení / designer of exhibition:
Damien Sorrentino

Pavillon Bosio

Škola výtvarného umění Ecole Supérieure d'Arts Plastiques de la Ville de Monaco - Pavillon Bosio se nachází v samém srdci prestižního prostředí Rocher Monackého knížectví. V posledních deseti letech se škola soustředí na scénografii a výstavní design, v nichž se prostor a jeho nesčetné varianty stávají pro studenty uměleckým hřištěm.

Specifičnost kurzů, které škola nabízí, spočívá v poskytnutí šikovného tréninku v umění a scénografii a v produkování originálních materiálů, jež budou později přemístěny na jeviště nebo do výstavního prostoru.

Originální učební metoda je založena na společném a mezioborovém přístupu. Kvůli tomuto záměru se škola často účastní souvisejících projektů. Tato nejrůznější partnerství jsou vyvinuta ve spolupráci s univerzitami a školami výtvarného umění, ale také s veřejnými nebo soukromými institucemi, jako například s muzei, uměleckými centry, tanečními společnostmi a divadly.

Pro tato střetnutí s největšími hráči na poli uměleckého světa poskytuje kulturní kontext Monackého knížectví ten nejlepší rámec.

Monte-Carlo Ballet Company například mladým scénografům z naší školy nabízí možnost každý rok produkovat ty nejrůznější akce společně s jejich tanečnicí a mladými choreografy. Tato experimentální setkání vytváří nezbytnou chemii pro scénografické a choreografické vyjádření.

Pavillon Bosio

Located in the very heart, in the prestigious setting of the "Rocher" of the Principality of Monaco, the fine art school Ecole Supérieure d'Arts Plastiques de la Ville de Monaco - Pavillon Bosio has for the past ten years focused on stage and exhibition design, where space and its multiple variations are the student's artistic playground.

The specificity of the courses provided is to give a skilful training in art & scenography and to produce original material that will later be transposed on to the stage or to an exhibition area.

The original teaching method is based on a collaborative and cross-disciplinary approach. For this purpose, the school regularly takes part in associated projects. These various partnerships are developed in conjunction with universities and fine art schools, but also with public or private institutions such as museums, art centers, dance companies and theatres.

Moreover, the cultural context of the Principality of Monaco provides an excellent framework for these encounters with the major actors of the art world.

For instance, the Monte-Carlo Ballet Company offers the school's young stage designers the opportunity to produce an annual event alongside its dancers and young choreographers. This experimental meeting creates an essential chemistry for stage and choreographic expression.

Se stejnou intenzitou zve festival Printemps des Arts studenty k podílení se na novém uměleckém pohledu na samotný hudební festival a to navrhováním výstavních prostorů, které mají pozvednout ducha této každoročně konané show.

Škola je též spojena s Nouveau Musée National de Monaco (NMNM), jehož sbírky, částečně věnované múzickým uměním, nabízejí pro studenty skvělé možnosti a jsou výborným informačním zdrojem. Muzeum také pravidelně zve studenty na výstavy, ať už jako kulturní zprostředkovatele či pro instalaci expozic.

Během posledních let škola představila nové a stimulační výměny.

Přidání inovativní výuky a navázání významných partnerských spoluprací zajišťuje kompetenci budoucích umělců a scénografů.

Scénografie

Proces vytváření už od sebe neodděluje text, dramaturgii, prostor a dispozice scény. Scénografie učí všechny tyto elementy dohromady a tím pádem se školní projekty rozšiřují na více úrovní a proměňují kresby a jevištní modely do přehlídek a vystoupení.

Výstavní design

Výstavní design zahrnuje ostré chápání prostoru, bohatou znalost vyžadovaných technických schopností a stavebních materiálů a inteligentní přístup k vystavování uměleckých děl. Spojení prostoru a uměleckých děl z pohledu návštěvníků a dokonalé propojení těchto tří elementů je cílem scénografie.

Pavillon Bosio, école supérieure d'arts plastiques de la ville de Monaco

Imprévis 2008, Studio des Ballets de Monte-Carlo, photo: archive of Pavillon Bosio

1) set: Leslie Bourgeois

2) set: Nicolas Rostagni, Laura Thouvenin

Carried by the same momentum, the Printemps des Arts also invites the students to contribute an artistically fresh view of the musical festival itself, by designing exhibition areas to enhance the spirit of this annual show.

The school is also linked to the Nouveau Musée National de Monaco (NMNM), whose collection, partly dedicated to the performing arts, represents a great resource and information source. The museum also regularly calls on students to use the exhibitions sets, either as cultural mediators or for exhibition installations.

Over the years, the school has presented new and stimulating exchanges.

The addition of innovative tuition and famous partnerships constitutes the knowledge and competence of the future artists and stage designers.

Stage Design

Creation no longer separates text, dramaturgy, space and set layout. Stage design teaching is all these elements together and therefore the school's projects expand to various levels, transforming drawings and stage models into shows and performances.

Exhibition Design

Exhibition design implies an acute understanding of space, a great knowledge of the required technical skills and construction materials, and an intelligent approach to artwork exposition. Bringing together artwork and space, from the point of view of the audience, and making these three elements blend perfectly is the object of scenography.

N. Otgonbayar, N. Batbaatar: *Wind*, TeArt Design studio, 2014, director: Enkhjargal Bat-Orshikh, set: Sundui Ariunbold, costumes: Buyanbadrakh Lkhamtseren, photo: Sundui Ariunbold

Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions

kurátor / curator:
Sundui Ariunbold

výtvarné řešení / designer of exhibition:
Sundui Ariunbold

Sundui Ariunbold
* 1963

Instalace 5 + Ty

Hlavní kompozice díla spočívá v 5 živlech a 5 smyslech.

Krátký film, který je inspirován slavným románem *The History of Introduction with the World* mongolského spisovatele Lodongiina Tudeva, nabízí divákům úchvatné pohledy na různé jevy odehrávající se na planetě Zemi tak, jak je svými smysly vnímá malý chlapec. Promítání filmu doprovází také množství přírodních vůní. Čich je důležitým prvkem ve vnímání daných živlů a hlavním prostředkem přenášejícím informace do lidského mozku, proto také hraje v celé scénografii významnou roli.

— scénický a kostýmní výtvarník, malíř, výtvarník loutek, kurátor, filozof, historik
Narozen v Ulánbátaru, absolvent v oboru divadelní scénografie na Vysoké umělecké škole v Ulánbátaru (1983), absolvent v oboru divadelní a filmové scénografie na Malířské Akademii, Ukrajina (1999), školení v oboru divadelní management (1998).

Installation 5 + You

The main composition of the work consists of 5 elements and 5 senses.

This screening of a short film inspired by the famous novel *The History of Introduction with the World* by renowned Mongolian writer Lodongiin Tudev presents marvellous images of the perception of different Earth phenomena as experienced through the senses of a little boy. The screening also utilises a variety of natural scents. The sense of smell is an important expression of the elements and, as the chief means of providing information to the human brain, plays an important role in set design.

— set and costume designer, painter, puppet designer, curator, philosopher, historian
Born in Ulaanbaatar, graduated in Theatre Design from College of Art in Ulaanbaatar (1998), graduated in Theatre and Film Set Design from Painting Academy of Ukraine (1999), training for theatre management (1998).

Studentská sekce /
Student Section

Performance na téma voda–život

kurátor / curator:
Sundui Ariunbold

Voda je život

Mongolové vždy věřili, že voda je zdrojem života, a tato představa je pevně zakořeněná v naší kultuře a tradicích.

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Tserendulam
Luvsandorj

Voda dělá zvuky
Voda je svěží a svatá
Voda má sladké aroma
Voda je jemná
Voda má chuť
Voda se hýbe

Výměna informací v lidském mozku probíhá za pomoci vody. Asi 70 % lidského těla tvoří voda, zajišťuje přítomnost prvků scény (okamžiků) v mysli člověka prostřednictvím pěti smyslů – hmat, čich, zrak, sluch a chuť. Myšlenkou této performance je vytvořit prvky scény, které se dotknou lidské intuice za pomoci vody.

Water–Life Performance Concept

Water is life

Mongolians have always believed that water is the source of life, and this view is deeply reflected in our culture and traditions

Water has sounds
Water is fresh and holy
Water has a sweet aroma
Water is soft
Water has taste
Water has movements

The exchange of information in the human brain takes place through the medium of water. About 70% of the human body consists of water, creating a presence of elements of set design (moments) in one's mentality through the five senses – touch, smell, sight, hearing and taste. The concept of this performance is to create elements of set design that touch on a person's intuition through water.

Mongolian State University of Culture and Arts, Ulaanbaatar, School of Stage and Screen Arts

N. Otgonbayar,
N. Batbaatar:
Water, 2014,
director, set and
costume designer,
photographer:
Luvsandorj
Tserendulam

*Festival Dresdner
Anatomie, documen-
tation, Academy of
Fine Arts Dresden,
2014, photo: Werner
Lieberknecht*

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

kurátor / curator:
Bund der
Szenografen e.V.

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Bund der
Szenografen e.V.

Oblak

Z témat PQ tohoto roku – *Hudba Počasí Politika* – jsme se zaměřili hlavně na *Počasí* a z tohoto hlediska se zabýváme i ostatními dvěma tématy.

Obrovská rozmanitost a tvůrčí energie scénických a kostýmních návrhářů, kteří žijí a pracují v Německu, je důležitým pilířem bohatství a jedinečnosti německé divadelní scény. Rozmanitost je živoucím základem kulturního vývoje země a tím pádem také důležitým předpokladem pro demokracii.

Německá expozice se skládá z dynamické sochy oblaku, který plní místnost a diváci mohou zažívat zkušenosti a myšlenky oblaku svými vlastními vjemy.

Oblak se skládá z více než 1000 vytištěných karet velikosti A6, na kterých jsou fotografie prací téměř dvou set scénografů a kostýmních návrhářů, kteří žijí a pracují v Německu. Snímky shromáždila Německá asociace scénografů a proces jejich sběru se stal prostředkem ke zdokumentované a komunikativní interakci s kolegy a divadly. Tato „sociální socha“ se dá přirovnat k technologickému oblaku (cloud computing), který přebírá důležitou roli, jak na virtuální, tak na hmotné úrovni. Přijali jsme příspěvky od scénografů a kostýmních výtvarníků různých žánrů a divadel bez ohledu na to, jaký mají umělecký přístup. Drama a balet, nezávislé produkce a státní divadla: žádné jeviště není tak malé, žádný spektakl není příliš velký, pokud se v jeho performanci odráží život. Síť, která byla vytvořena pro potřeby sběru karet, je také vyjádřena v designu;

The Cloud

From among the themes of this year's PQ – *Music Weather Politics* – we have placed our main focus on the theme of *Weather*, and are engaging with the other two themes on this basis.

The immense diversity and creative energy of stage and costume designers living and working in Germany is an important pillar of the richness and uniqueness of the German theatre scene. This diversity is a vital foundation for a country's cultural development, and thus also forms an important precondition for democracy.

The German exposition consists of a dynamic cloud sculpture that fills the room and allows viewers to experience the ideas behind the *Cloud* with their own senses.

The Cloud consists of more than 1,000 printed A6-sized cards containing designs and scene and set photos from nearly 200 stage and costume designers working in Germany. The images were collected by the German Scenographers' Association, whose collection process resulted in a documented, communicative interaction with colleagues and theatres. This "social sculpture" is comparable to the technological Cloud that has come to assume an important role on both a virtual and a tangible level. We invited contributions from stage and costume designers from all genres and theatres, no matter what their approach to art. Drama and ballet, independent productions and state theatre: no stage is too small, no spectacle too big, as long as there is a

zámký, které karty spojují, tvoří průhlednou, křehkou, ale zároveň pevnou strukturu.

Díky účelnému využití umělecko-scénických prostředků, lehké choreografie a možností technologie moderních médií a divadelní technologie, má divák možnost zažít měnící se prostor. Tato přístupná a proniknutelná socha umožňuje vést citlivý mnohvrstevnatý dialog s návštěvníkem. Návštěvníci mají šanci sbírat jednotlivé „kapky“ (karty, které padají na zem jako déšť) a mohou je vynést ven z cyklu počasí do veřejného prostoru.

S laskavou podporou DTHG.

díky všem účastníkům / thanks to all participants:

Anja Ackermann, Silvia Albarella, Maria Elena Amos, Andreas Auerbach, Michaela Barth, Barbara Blaschke, Michael Böhler, Jutta Bornemann, Katrin Brack, Kathrin Brose, Katrin Busching, Annabel von Berlichingen, Jorge Caro, Francesca Ciola, Janine Cleemen, Johanna Deffner, Jana Denhoven, Eva Dessecker, Lorena Diaz Stephens, Stephan Dietrich, Leonie Droste, Barbara Ehnes, Katrin Ehrhardt, Anna Eiermann, Frank Fellmann, Frank Fierke, Jana Findekle, Gabriele Frauendorf, Anita Fuchs, Corinna Gassauer, Lena Gätjens, Maren Geers, Leonie Geiser, Mai Gogishvili, Fabian Gold, Svenja Göttler, Michael Graessner, Sascha Gross, Konstanze Grotkopp, Uta Gruber-Ballehr, Klaus Grünberg, Inken Gusner, Mona Hapke, Uta Heiseke, Amelie Hensel, Sammy van den Heuvel, Azizah Hocke, Katrin Hoffmann, David Hohmann, Marianne Hollenstein, Hyun Hur, Christine Jacob, Jorge Jara, Kerstin Junge, Eberhard Keienburg, Marcel Keller, Jürgen Kirner, Tina Kitzing, Alexa Klett, Maria Henni Klimek, Sonja Kloevekorn, Jakob Knapp, Alissa Kolbusch, Dietlind Konold, Petra Korink, Oliver Kostecka, Robert Kraatz, Halina Kratochwil, Tobias Kreft, Katharina Kromminga, Ulrike Kunze, Dimana Lateva, Gesine Lenz, Juan León, Tanja Liebermann, Sandra Linde, Matthias Lippert, Karola Lüttringhaus, Valerie Lutz, Sabine Maria Mader, Silvia Maradea, Jessica Marquardt, Alexander Martynow, Kathi Maurer, Friederike Meese, Christopher Melching, Markus Meyer, Anja Mikolajetz, Berit Mohr, Stefan Morgenstern, Marlit Mosler, Silvie Naunheim, Matthias Nebel, Jan Hendrik Neidert, Heike Neugebauer, Dorothee Neuling, Bri Newesely, Margret Nisch, Anke Niethammer, Lukas Noll, Stefan Oppenländer, Ayse Gülsüm Özel, Florian Parbs, Alfred Peter, Sandra Pfeil, Judith Philipp, Julia Rautenhaus, Nicola Reichert, Ekhard Reschat, Andrea Riedel, Annette Riedel, Isabel Robson, Angela Röhl, Benita Roth, Marie Roth, Trixy Royeck, Matthias Rümmler, Susanne Ruppert, Ariane Salzbrunn, Anne Schaper-Jesussek, Hendrik Scheel, Dorothee Scheiffarth, Frank Phillipp Schlössmann, Lena Schmid, Katharina Jutta Schmidt, Sophia Schneider, Robert Schrag, Jörg Schuchardt, Alexander H.Schulz, Heike Schuppelius, Anna Siegrot, Ansgar Silies, Tilo Staudte, Marina Stefan, Matthias Strahm, Susanne Suhr, Natascha von Steiger, Ana Tasic, Joki Tewes, Heiko Thurm, TU Berlin, Lisa Überbacher, Christin Vahl, Mireia Vila Soriano, Gesine Völlm, Heike Vollmer, Christine Wächter, Tanja Wackwitz, Bettina Walther, Volker Walther, Sylvia Wanke, Angelika Wedde, Moritz Weißkopf, Viola Weltgen, Grit Wendicke, Pia Wessels, Katja Wetzels, Stefan Wiel, Magdalena Wiesauer, Hans Winkler, Petra Maria Wirth, Kathrin Wittig, Isolde Wittke, Steffi Wurster, Johannes Zacher, Beate Zoff, Jörg Zysik

Drážďanská anatomie

Dokumentace festivalu *Drážďanská anatomie*, květen 2014.

Hlavní inspirace vychází z akademických archivů umění a anatomie. Studenti po dobu jednoho roku zkoumali lidi, instituce a místa, která ovlivnila drážďanskou uměleckou scénu a akademii, a na tomto zkoumání založili svou vlastní tvorbu.

Studentská sekce / Student Section

kurátor / curator:
Raissa Kankelfitz

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Christine Ruynat

performance and life is being staged. The networking required for the collection process is reflected in the Cloud's design, in which the interlocking cards collectively make up a permeable, delicate but at the same time solid structure.

Thanks to the purposeful use of scenographic-artistic means, light choreography, and the possibilities of modern media and theatre technology, the viewer can experience the changing space. The accessible and penetrable sculpture allows for a sensitive, multi-layered dialogue with the visitor. Visitors can pick up single "drops" (cards falling to the ground as "rain") and take them out of the weather cycle and into the public space.

With the friendly assistance of DTHG.

Dresdner Anatomie

Documentation of the festival *Dresdner Anatomie*, May 2014

The central inspiration came from the academy's art and anatomy archives. For one year, the students studied the people, institutions and places that have influenced the Dresden art scene and the academy, and on this basis developed their own works.

Koncept anatomie je jednotícím pojítkem pro všechny projekty: studenti rozkládají a znovu skládají texty, obrazy a zvuky tak, aby poznali architektonické struktury, umělecké pozadí a výukové programy, aby pak mohli odhalit svůj osobní záměr a vytvářet nová umělecká díla. Jeden z hlavních záměrů je dílem skupiny studentů, která pracovala na dějinách lidského zájmu o anatomii při studiu využití anatomie na Academy of Fine Arts (Akademie výtvarných umění). V rámci svého bádání odhalila dosud neznámé dokumenty anatomických praktik z dob nacistické éry Německa.

Během víkendu od 2. do 4. května 2014 bylo na Dresden Academy of Fine Arts vystaveno sedm projektů, které zasahovaly do mnoha oborů tvorby: sochařství, (video) instalace, performance, koncerty a jevištní hry. Materiál anatomické sbírky byl na festivalu představen prostřednictvím hudební hry v anatomickém divadle, které bylo navrženo a postaveno právě pro účel festivalu.

Na Pražském Quadriennale bude *Drážďanská anatomie* představena pomocí modelů, video-prací a publikací.

Academy of Fine Arts Dresden, Stage and Costume Design

Sarah Hoemske, Raissa Kankelfitz, Katharina Kressler, Anna Maria Münzner, Jakob Ripp, Christine Ruynat, Nora Schruth, Jeeyoung Shin, Ariane Stamatescu, Nicole Wytyczak

Kmeny/Tribes

Kostky jsou vrženy! / The Chips Are Down! – Academy of Fine Arts in Munich → 330
Roztleskávačka / Cheer/Leader – Ruby Wilson, Grace Nicholas → 330

Festival *Dresdner Anatomie*, 2014,
photo: Werner Lieberknecht

1) *Schrei/Schrein*,
design Nora Schruth

2) *Barblina Meierhans: Mnemosyne*
Phonographie, design:
Ariane Stamatescu

The concept of anatomy is the unifying link for all the projects: the students deconstructed and reassembled texts, pictures and sound in order to discover architectural structures, artistic backgrounds and teaching programs. To discover their personal focus, and to develop new works of art. One main focus involved a group of students working on the history of human interest in anatomy as they studied the implementation of anatomy lessons at the Academy of Fine Arts. Their investigation included the discovery of unknown documents on anatomic practice during the Nazi era in Germany.

On the weekend of 2 to 4 May 2014, seven projects were presented at the Dresden Academy of Fine Arts, spanning a broad range of works: sculptures, (video) installations, performances, concerts and stage plays. The material on the anatomy collection was presented via a musical play at the festival and was shown in an anatomic theatre designed and built for the festival.

At the Prague Quadrennial, the *Dresdner Anatomie* festival will be presented through models, video works and a publication.

*Between Realities:
Collective Mapping of
Public Space – Japan:
Central Station,
photo: Naomi Bueno
de Mesquita*

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

Mezi realitami: bojuj, uteč, ukryj se, vyjednávej nebo se vzděj

kurátor/curator:
Sanne Danz, Sigrid
Merx, Iris Schutten,
Ester van de Wiel

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Ester van de Wiel

další spolupracovníci/
other collaborators:
Iris Schutten (archi-
tektka/architect),
Sigrid Merx (drama-
turg/dramaturgy),
Sanne Danz (scéno-
grafka/scenographer)

iniciace a organizace/
initiated and organi-
sed by:
Platform-Scenography

Inscenování a hraní patří mezi zásadní vlastnosti dnešní společnosti. Toužíme po jedinečných zážitcích; osobních, nezapomenutelných a smysluplných událostech. Chceme objevovat nové reality, chceme být jejich součástí a ponořit se do nich. Těto touze slouží umění, kultura i obchod; vytvářejí světy a vymýšlejí si reality, které takové zážitky přinášejí. Někdy vznikají jako „zaručená dobrodružství“, a reagují tak na naši paradoxní potřebu zažít dobrodružství, ovšem jen do té míry, aby odpovídalo našim očekáváním a naplnilo naše představy. Jindy zase přinášejí tyto světy zážitky, které jsme opravdu neočekávali: zážitky, které nás překvapí či dokonce naruší a posunou naše vnímání reality. Naše touha, abychom byli něčím zasaženi a uneseni, nás očividně může zavést na mnoho různých míst. Proto odhalujeme realitu jako víceúrovňové „pole představivosti“.

Toto rozmnožení realit, které si představujeme, můžeme nejsilněji pocítit v městském veřejném prostoru, kde se proplétají úrovně turismu, zábavy, konzumu, umění, práce, volného času, historie a politiky. Veřejný prostor je měnicím se vyjádřením heterogenních aktivit, které často vedou k napětí a sporům. V městském veřejném prostoru můžeme pozorovat, jak lidé jednak žijí v různých realitách, jednak mezi různými realitami, a jak se s touto spleť realit vyrovnávají. Rozeznáváme pak pět strategií: bojovat, utéct, ukryt se, vyjednávat a vzdát se. Lidé často využívají více těchto strategií najednou.

Between Realities: Fight, Flee, Shelter, Negotiate or Surrender

Staging and theatricalisation are crucial features of today's society. We long for unique experiences; personal, memorable and meaningful events. We want to discover new realities, be part of them and be immersed in them. Art, culture and commerce all respond to this desire. They create worlds and imagine realities that produce such experiences. Sometimes these are designed as 'guaranteed adventures', meeting our paradoxical need to experience adventures, as long as they meet our expectations and deliver what we imagined. At other times these worlds offer experiences that are truly unexpected: experiences that surprise, or even disturb and shift, our perspective on reality. Apparently our desire to be touched and carried away can pull us in many different directions. Reality is thus revealed as a multi-layered 'field of imagination'.

This multiplication of imagined realities can be most intensely felt in urban public spaces, where layers of tourism, entertainment, consumption, art, work, leisure, history and politics come together. Public space is an unstable articulation of heterogeneous practices that often leads to tensions and contradictions. In urban public spaces we can see how people live, both in and between different realities, and how they cope with this complexity. We distinguish between five coping strategies: to fight, flee, shelter, negotiate or surrender. Often, one or more of these strategies are used simultaneously. To fight means to transform reality

Bojovat znamená přetvořit realitu za pomoci nějakého zásahu či rozvratu, utíkat znamená oprostít se od reality, vymanit se z ní. Ukryt se znamená chránit sebe samého před realitou tím, že se schováme či zamaskujeme, zatímco vyjednávat znamená smiřovat různé reality tím, že umožníme vznik a výměnu zážitků. Vzdát se znamená odpadnout a zcela se ponořit do jakékoliv reality.

Věříme, že scénografové a návrháři mají potřebný cit, vhléd a prostředky k tomu, aby mohli zpochybňovat, mapovat a ovlivňovat toto víceúrovňové pole plné různých strategií a známé jako veřejný prostor. Obě profese jsou schopné obnažovat, narušovat, rozebírat, převracet, otáčet a odhalovat spletité reality. Jak přesně ale dochází k tomu, že scénografie změni náš pohled na realitu, se kterou se setkáváme? Jak může odhalit praskliny a trhliny či vytvořit prostor pro svět mezi realitami? Jak může objasnit či změnit svůj výkon?

Během deseti dnů, kdy budeme působit ve veřejném prostoru Prahy, budeme sbírat, testovat, hodnotit a diskutovat odpovědi právě na tyto otázky. Jsme tu, abychom rozebrali realitu a vytvořili prostor pro světy mezi. Zveme diváky, aby se připojili ke kurátorům a účastníkům této akce v našem mobilním Velitelství v centru města či v okolí naší interaktivní redakce v Colloredo-Mansfeldském paláci.

V průběhu PQ tvoří každý den kurátoři *Okamžitý magazin*. Přehled všech účastníků a akcí naleznete na www.betweenrealities.nl.

Divadelní prostor/
Performing Space

Space Walks

kurátor/curator:
Platform-Scenography

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Naomi Bueno de
Mesquita

další spolupracovníci/
other collaborators:
Sigrid Merx (drama-
turg/dramaturgy)

Mezi realitami: kolektivní mapování veřejného prostoru

Výrok „celý svět je jeviště“ již není jen metaforou, ale stal se realitou. Hraní a teatralizace jsou stěžejní vlastnosti současné, medializované společnosti. Nejen že využíváme dnešní jeviště (jak fyzicky existující, tak virtuální) k pečlivé konstrukci své identity, kterou pak prezentujeme ostatním, ale dobře si také uvědomujeme, že nás ostatní pozorují. Další aspekt teatralizace každodenního života spočívá v rostoucí touze být součástí různých světů a získávat nové zážitky. Veřejný prostor se stále více upravuje a stává se jevištěm, na kterém tyto zážitky mohou vznikat. Někdy se zahaluje do podoby zaručených dobrodružství, a vytváří v nás tak iluzi něčeho nového. Jindy nás mají tyto světy a zážitky překvapit či dokonce rozrušit.

S ohledem na teatralizaci každodenního života můžeme veřejný prostor pozorovat a studovat jako scénografii. Rozmnožení realit, které si představujeme, můžeme nejsilněji pocítit v městském veřejném prostoru, kde se

through intervention or disruption, to flee means to escape reality through disengagement, through moving away from reality. To shelter means to protect oneself from reality by hiding or covering, while negotiation aims at reconciling different realities by organizing and exchanging experiences, and to surrender means to give in to and totally immerse oneself in any reality.

We believe that scenographers and designers have the sensibility, insight and tools to critically question, map and intervene in this multi-layered field full of different coping strategies, known as public space. Both are able to expose, disrupt, dismantle, twist, tilt or reveal complex realities. But how exactly can set design shift our perspective on the realities we encounter? How can it reveal the fissures and cracks or create space for the in-between? How can it unravel or change its performance?

During our ten day-long operation in the public space of Prague we will collect, test, review and debate answers to this question. We are here to dismantle reality in order to create in-betweens. The audience is invited to join the curators and participants in this operation at our mobile Command Post in the city centre or around our interactive Publishing Room at Colloredo-Mansfeld Palace. Check www.betweenrealities.nl for programme and outcomes.

During the PQ, curators create a daily *Instant Magazine*. For an overview of all participants and activities, see www.betweenrealities.nl.

Between Realities: Collective Mapping of Public Space

“All the world is a stage” is no longer a metaphor but has become a reality in itself. Staging and theatricalisation are crucial features of our contemporary, mediated society. Not only do we use today's stages (in both physical and virtual space) to carefully construct our identity and present it to others, we are also very much aware of the fact that we are being watched. Another aspect of the theatricalisation of everyday life is the growing desire to be immersed in different worlds and to have new experiences. Public space is increasingly staged and designed to produce these experiences. Sometimes it manifests itself in guaranteed adventures, providing us with an illusion of the new. At other times these worlds and the experiences they have to offer surprise or even unsettle us.

Within the context of the theatricalisation of everyday life, public space can be observed and studied as scenography. The multiplication of staged and

proplétají úrovně turismu, zábavy, konzumu, umění, práce, volného času, historie a politiky. Právě v městském veřejném prostoru můžeme pozorovat, jak lidé žijí mezi různými realitami a jak se s touto spleť realit vyrovnávají.

Rozeznáváme pak pět strategií: bojovat, utéct, ukryt se, vyjednávat a vzdát se. Každá tato strategie/metoda s sebou nese specifický postoj k realitě. Buď vzdalování se od reality (ukryt se či utéct), nebo zapojení se do reality (bojovat či vyjednávat) a na závěr ponoření se do reality (vzdát se).

Společně s příspěvkem Nizozemska v *Sekci zemí a regionů* chceme spolupracovat na mapování těchto strategií ve veřejném prostoru Prahy. S jakými příklady utíkání, ukrývání, bojování, vyjednávání a vzdávání se setkáme? A jakým způsobem scénografie veřejného prostoru tyto strategie umožňuje či znemožňuje?

Kolektivní mapování za pomoci digitálních prostředků nám umožňuje zapojit se do veřejného prostoru a zároveň s ním vyjednávat. Tento prostředek mapování je tvůrčí a participativní. Kolektivní mapování nespočívá navíc v tom, že správně zobrazíme jakoukoliv předpokládanou realitu, je to způsob, jak vytvářet formy poznání, které si poradí s víceúrovňovým pohledem na realitu.

Zveme návštěvníky PQ, aby se zúčastnili série kolektivních mapování. Naším cílem je vizualizovat imaginativní strategie vyrovnávání se s realitou v určitých lokalitách. Za pomoci mapování chceme účastníky seznámit s novým způsobem zkoumání/sdílení veřejného prostoru a jeho možností. Každý den budeme mapovat jinou strategii. Po každé sérii mapování budeme moci sdílet své zážitky a zjištění.

Digitální nástroj, který byl k tomuto účelu navržen, může pomoci scénografům a návrhářům mapovat vlastnosti veřejného prostoru a zároveň zohlednit jeho prostorové uspořádání a typ postupů, které takové uspořádání umožňuje/znemožňuje. Mapují svá zjištění, zatímco návštěvníci nizozemské výstavy mohou v reálném čase pozorovat, jak vzniká archiv, a podívat se na mapu zobrazující typy strategií a jejich umístění ve veřejném prostoru.

— kurátorka, odborná asistentka
Zabývá se výzkumem designu a v současné době se podílí na evropském výzkumném projektu TRADERS. Ve svém výzkumu se zabývá vztahem mezi digitálními prostředky a kolektivními formami mapování při vytváření veřejného prostoru, stejně tak jako při diskuzích o jeho podobě.

Naomi Bueno de Mesquita

imagined realities can be felt most intensely in urban public spaces where layers of tourism, entertainment, consumption, art, work, leisure, history, policies, and politics come together. It is precisely in these spaces that we can see how people live between realities and how they cope with its complexity.

We distinguish between five different coping strategies: to shelter, flee, fight, negotiate and surrender. Each of these strategies/practices entails a particular attitude towards reality. Either a movement away from reality (hide or shelter), an engagement with reality (fight or negotiate) or a plunge into reality (surrender).

With the Dutch contribution to the *Section of Countries and Regions* we aim to collaboratively map these strategies in the public space of Prague. What examples of fleeing, sheltering, fighting, negotiating or surrendering do we encounter? And how does the scenography of public space either enable or disable these practices?

Collective mapping practices with digital means allows us to engage with public space while negotiating with it. This means of mapping is performative and participatory. Collective mapping is furthermore not a process of getting any supposed reality right, it is a way of constructing forms of knowledge that can cope with multiple perspectives on reality.

Visitors to PQ are invited to participate in a series of collaborative mapping sessions. We aim to visualise the imaginative coping strategies available at certain locations. Through mapping we want to introduce participants to a novel way of studying/engaging with public space and its potentialities. A different strategy will be mapped every day. After each tour there will be time to share experiences and observations.

The digital tool designed for this can help scenographers and designers map the qualities of public space, while paying special attention to its spatial design and the kind of practices that this design enables/disables. They map their observations while visitors of the Dutch exhibition space can witness the formation of the archive in real time and have a look at a map that will visualize what strategies are to be found where.

— curator, assistant professor
N. Bueno de Mesquita is a design researcher currently involved in the TRADERS European research project. Her research explores the relationship between digital means and collaborative forms of mapping in the construction of and debate about public space.

Předměty/Objects

Kmeny/Tribes

Mikulášský pytel nosí vždycky Černý Petr / The bag of Sinterklaas always carried by Black Pete → 304

Nerozhodnuto, Úzce spojeno s cestou / In-between, Bound by the Trip – Maastricht Academy of Performing Arts; Hanzehogeschool Academie Minerva, Spatial Design → 330

Hummelmánie / Hummelmania – Mette Sterre → 330

O.O.E. 40 Čtyři majáky / O.O.E. 40 Four Lighthouses – Eva Schippers → 330

Utváření strachu–Překážka / Sculpting Fear–Obstacle – Julian Hetzel → 330

*Between Realities:
Collective Mapping
of Public Space,
photo: Naomi Bueno
de Mesquita*

1) Venice: Street
Vendors Escape Routes

2) Venice Streetvendor

3) Maids Weekend
Picknicks, Hongkong

Martin Langlie:
The Bridges, scenic
element from the
theatre performance,
Brageteateret, 2013,
director: Fredrik
Hannestad, set,
costumes and photo:
Signe Becker

[Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions](#)

kurátor / curator:
Karen Schønemann

další spolupracovníci/
other collaborators:
Marianne Roland
(spolukurátorka
a producentka /
co-curator and
producer),
Christina Lindgren
(spolukurátorka /
co-curator)

Please Please Me!

Norský kurátorský tým vybral pro reprezentaci své země umělkyni a scénografku Signe Becker. Její přínos PQ, jenž čerpá z jejich dřívějších projektů, spočívá jak v samostatné umělecké instalaci, tak ve vizuální dokumentaci vlastní scénografické práce. Kombinací těchto dvou prvků vytvořila nový příběh.

Norský příspěvek k Pražskému Quadriennale 2015 se dotýká tématu *Politika*, jež můžeme vnímat jako určité vyjádření, zaujmutí postoje. Celé divadlo je o vyjádření, které je často otevřeno různým interpretacím. Scénografie je umění prostorového vyjádření, z hlediska politiky má pak potenciál narušit kulturu již zavedených prostorů. Norský příspěvek k Pražskému Quadriennale díky svým neobvyklým kombinacím působivě vyjadřuje postoje, zasahuje své diváky a narušuje zavedené principy.

Práce Beckerové podporuje subjektivní pohled. Nechává diváky svobodně určovat a vymezovat, co vidí. Kombinuje prvky a skládá je do celku, který může na první pohled vypadat podivně a kuriózně. Kombinací protikladných prvků načrtává obrysy, živé obrazy, zorné úhly a příběhy, které působí neobvykle. Její práce dává prostor individuálním interpretacím a pochybám, a otevírá tak cestu ke kritickému hodnocení a působení.

Součástí díla je norská vlajka o velikosti 300 čtverečních metrů, původně použitá v divadelní inscenaci *Lindås*, která se zabývala problematikou norského ropného průmyslu. Vlajka byla příliš velká, než aby vůbec mohla

Please Please Me!

Norway's curatorial team has selected scenographer and artist Signe Becker to represent the country. Her contribution to PQ, which builds on elements from her earlier projects, is both an autonomous art installation and a visual documentation of her scenographic work. By combining these elements, she has created a new story.

The Norwegian contribution to the Prague Quadrennial 2015 is part of the theme *Politics*, which can be understood as making a statement; taking a stand. Theatre is all about making statements, often open to interpretation. Scenography is the art of spatial expression, and in terms of politics it has the capacity to disturb the culture of already established spaces. Norway's contribution to the Prague Quadrennial, with its unusual combinations, serves as a forceful statement, an intervention and a disturbance.

Becker's work invites a subjective viewing. It gives the audience the freedom to define and delimit what they see. She combines elements and manipulates them into a whole that can seem odd and uncanny at first glance. Combining these contrasting elements, she draws up alienated images, tableaux, viewpoints and stories. Her work opens up individual interpretations and doubts, thus paving the way for critique and influence.

The work includes a 300-square-meter Norwegian flag that was originally used in the *Lindås*, a theatrical performance about Norway's petroleum industry. In this

být během představení celá rozbalena – herci se v ní téměř topili. Různá těla umístěná na vrchu tohoto zdánlivě létajícího koberce pocházela z inscenace *Broene (Mosty)* uvedené v divadle Brageteatret v norském Drammenu; šlo o chvalozpěv na výročí volebního práva žen v Norsku.

Tato instalace je v kontrastu k baroknímu schodišti a funguje jako jeho prodloužení. Anděličci u stropu, sklánějící se dolů k vlně, spojují budoucnost a minulost. Jelikož těla drží různé moderní přístroje, můžeme získat dojem, že jde o způsob, jakým se v budoucnosti budeme ohlížet na současnost.

Norsko se téměř vyhnulo ekonomickým otřesům, které v posledních letech zažíval zbytek Evropy. Vznikla tak jakási výsadní oáza, která by se také mohla snadno změnit v uzavřený očištěc v případě, že by převládla přílišná spokojenost. Becker ve své instalaci zobrazuje apokalyptickou vizi budoucnosti právě v době, kdy Norsko zažívá značný ekonomický rozkvět.

Vztáhneme-li tuto instalaci k severní Evropě, můžeme si ji spojit s *Divokou honbou (Åsgårdsreia)* ve staré norštině, neboli o nesourodém stádu utrápených duší, které se prohání nočním nebem. Tento mýtus měl varovat před všemi druhy riskantního chování, kterého se lidé mohli dopouštět nebo se kterým se mohli setkat. Tento úhel pohledu nám umožňuje vnímat dílo Beckerové také jako komentář současné politické situace, s ohledem na možný budoucí vývoj.

Signe Becker
*1981

*Lindås, Avant Garden,
Trondheim, 2012,
director: Eirik Fauske,
set and photo: Signe
Becker*

— scénická a kostýmní výtvarnice, vizuální umělkyně Pracuje na volné noze. Získala bakalářský titul ze scénografie (2006) a magisterský titul z vizuální kultury (2008). Mezi její umělecké projekty patří divadelní a taneční inscenace, věnuje se také vlastním uměleckým projektům.

context, the flag was too big to ever be unfolded within the performance space – the actors almost drowned in it. The differentiated bodies on top of this seemingly flying carpet are from the performance of *Broene (The Bridges)* at Brageteatret in Drammen (Norway) – an ode to the anniversary of Norwegian women's suffrage.

The installation stands in contrast to the baroque staircase and acts as an extension of it. The cherubs located on the ceiling, which are "moving down" towards the flag, connect the future with the past. When the bodies hold several contemporary gadgets or symptoms, this might give the impression that it is a future way of looking back at present times.

Norway as a nation has mostly been spared the economic turbulence that the rest of Europe has experienced in recent decades. This situation has created a sort of privileged oasis, which could just as easily become a closed purgatory if complacency prevails. With this installation, Becker is shaping an apocalyptic future vision at a time when Norway has been experiencing its absolute economic heyday.

Within the northern European context, the installation could be associated with *The Wild Hunt* – or *Åsgårdsreia*, as it was called in old Norwegian – a motley herd of troubled souls riding through the sky at night. This myth was a warning against all kinds of hazardous actions that humans might engage in or be confronted with. Approaching Becker's work with this in mind enables a further commentary on today's political situation, within a possible future perspective.

— set and costume designer, visual artist She is a freelance artist. She holds a BA in scenography (2006) and an MA in visual culture (2008). Her artistic projects include theatre and dance productions as well as personal art projects.

Utkaná vlákna

kurátor / curator:
Karen Kipphoff /
Christina Lindgren

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Ram Hari Dhakal,
Haley Peterson,
Sarah Brinkmann

Politika
Projekt *Utkaná vlákna (Warped Threads)* je společným dílem tří studentů z Nepálu, Německa a USA, kteří v současné době studují v Norsku. Náš projekt začal zkoumáním hranic zemí a fiktivních hranic, s nimiž žijeme. Tyto hranice jsou vymezeny naším osobním a společenským prostorem a právě cesty a překážky mezi těmito prostory jsou předmětem našeho projektu. Toto téma zkoumáme pomocí bodu, v němž se setkávají scénografie v oblasti textilu a instalací. Zjistili jsme, že tyto druhy napětí ovlivňují, co na svém těle nosíme; oblečení představuje sílu, která nás sjednocuje i rozděluje, billboard současné doby.

„Tím, jak se oblečení nosí, ztrácí barvu, špiní a natahuje, stává se intimním záznamem naší tělesné přítomnosti.“ – Derick Melander

Nejdříve jsme začali zkoumat politiku a prostor pomocí mapy. Nakreslili jsme čáry spojující země, v nichž jsme žili nebo jež jsme navštívili, a začali jsme si uvědomovat, jak složité jsou pocity a zkušenosti, kterými jsou naše oddělené životy i společný týmový život protkány. Každý z nás má jinou identitu, ale nyní nás spojuje stejný cíl. Dva kostýmní výtvarníci, jeden z Německa, druhý z USA, a scénograf z Nepálu. Jak splést dohromady visící konce vláken a vzájemně je propojit? Tato otázka podvědomě tvořila základ našeho komunikačního procesu a je podstatou naší expozice.

Spojení nás zajímají ze dvou důvodů. Prvním z nich je složitost a subjektivita osobní národní identifikace. Druhým důvodem je širší společenská identita, pocit sounáležitosti s národem a potenciální rozdíl mezi pohledem rodáka a cizince. Zjistili jsme, že naše zkušenost z osobního a národního prostoru je spletena s našimi dojmy z krajiny, cestování, přátelství a negativně ovlivněna špatnou komunikací a spory.

Pro fyzické vyjádření tohoto procesu jsme vytvořili kusy textilií zastupujících naše různé dojmy z kultury, tyto oddily jsme spojili provázkem a vymodelovali jsme tak trasu, již se mají diváci vydat na interaktivní stezku. Provázky, které prostor křížují, představují spojení prostřednictvím našich osobních cest. Fyzická přítomnost provázků v tomto prostoru vlastně přerušuje volný pohyb prostorem. Původní myšlenkou sice bylo zobrazit propojení, ale síť každého, kdo vstoupí, přinutí jít jinam – to vyjadřuje myšlenku, že náš záměr komunikovat může vytvářet překážky, když se přesadí do nového kontextu, což zažíváme v nové kultuře.

Kusy textilií v sobě nesou několik rozměrů. Materiál i forma nesou určitý význam. Materiálem je oděv – zajímá nás sémantika toho, jak se jednotlivci i celé národy rozhodují, co budou nosit. Zkoumali jsme národní kroje

Warped Threads

Politics
The *Warped Threads* project is a collaboration between three students from Nepal, Germany and the U.S., currently studying in Norway. Our project started by exploring the boundaries of countries and the imagined boundaries that we live with. These boundaries are defined by our personal and social spaces. The pathways and barriers between these spaces formed the subject of our project. We explore this theme through the meeting-point of textile and installational set design. We discovered that these tensions influence what we wear on our bodies; clothing is a force that unites and separates us, a billboard of our times.

“As clothing wears, fades, stains and stretches, it becomes an intimate record of our physical presence.” – Derick Melander

We began our exploration of politics and space with a map. Drawing lines between the countries we have lived in or visited, we began to recognize the complexity of feeling and experience woven into our lives separately, and collectively as a team. Each of us has a different identity, but we are now connected by one goal. Two costume designers, one from Germany, one from the USA, and a set designer from Nepal. How do we spin together the dangling ends of the threads and create a connection to each other? This question subconsciously formed the basis of our communicative process, and emerged as the substance of our exposition.

Our interest in connections is twofold; first, the complexity and subjectivity of personal national identification. Second, the broader social identity and 'sense' of a nation, and the potential difference between native and alien perspectives. We discovered that our experiences of personal space and national space are spun together with our impressions of landscape, travel, friendship and severed by miscommunication and conflict.

The physical representation of this process resulted in the creation of textile pieces representing our different impressions of culture, and connecting these sections with string, to sculpt a route suggesting a path of interaction to the audience. The strings crossing the space represent connections in our personal histories of travel. In reality, the physical presence of strings in this space interrupts the free flow of movement through the space. Although the original idea is to represent connection, the web redirects the path of one who enters – this is a manifestation of the idea that our intention to communicate can form barriers when translated into a new context, as we experience in a new culture.

The textile pieces have multi-dimensions. Material and form each have their meaning. The material is clothing –

z různých regionů i fotografie moderních lidí, kteří kombinují objekty a látky způsobem, jenž odráží politické a hospodářské podnebí zemí, v nichž žijí. To nás inspirovalo k tomu, abychom místnost „oblékli“ tak, aby odrážela národnosti členů našeho týmu a spory a vazby mezi nimi. Z technik nás inspirovaly koberce z Blízkého východu, evropské tapisérie, americké patchworkované přehozy, a dále lidská a přírodní krajina zemí (mohutné davy chodců nebo vojenských či náboženských skupin, shromáždění lidu, norské fjordy, Arizonská poušť, nepálská Himaláj, německý venkov).

Domníváme se, že rozdělený a vícesmyslový prostor, který modelujeme, je v souladu s prohlášením PQ o politice, kde Aby Cohen uvádí: „Dělitelnost prostoru je jistě politickým postojem, který vyjadřuje různé trajektorie, které jsou plné úmyslů a rozbíhají se mnoha směry.“ Tato myšlenka výstižně popisuje naše mnohostranná národní prostředí i způsob, jak začleňujeme nesčetné množství zážitků do prostoru, který rozděluje, vede a nakonec spojuje rozmanitost úmyslů.

we are interested in the semantics of what individuals and societies chose to wear. We looked at national costumes from different regions, as well as photographs of modern individuals who combine objects and fabric in a manner that reflects the political and economic climate of the nations they live in. This inspired us to 'dress the room' in a manner that reflected our team's nationalities and the conflicts and connections between them. The techniques that inspire us are middle Eastern carpets, European tapestries, American patchwork quilts, and the human and earth landscape of nations (massive crowds of pedestrians or military or religious groups, national gatherings, Norwegian fjords, the Arizona Desert, the Nepalese Himalayas, German countryside).

We believe that the partitioned and multisensory space we are sculpting agrees with the attitude of the PQ's statement on politics where Aby Cohen writes that: "The divisibility of the space is certainly a political attitude that conveys different trajectories, full of intentions and running many directions". This is an apt description of both our multifaceted national backgrounds and our incorporation of a myriad of experiences in a space that divides, guides, and ultimately connects a diversity of intentions.

National Academy of the Arts, Design Department, Department for Fashion and Costume Design

Østfold University College, Norwegian Theatre Academy, Department of Scenography

Warped Threads

Majákový sbor: Homlungenská ukolébavka (procházka) Zvuk místopisu: Výklad místa prostřednictvím vztahu odkazů (prezentace)

Space Walks

kurátor, výtvarné řešení / curator, designer of exhibition:
Ann Mirjam Vaikla,
Anna Krtičková,
Natalia Orendain

V oblasti performativní architektury se zajímáme o rozhraní prostorů společenské konstrukce. Rozhodli jsme se, že nebudeme usilovat o zlepšení obecného pochopení fyzické materiálnosti architektury, a místo toho jsme si zvolili širší aspekt síťového prostoru. Pozorujeme, jak fungují úžasné člověkem vyrobené systémy, jež vedou k pochopitelnému, univerzálnímu uspořádání prostoru. Pokud se zaměříme na součástky potvrzující zavedenou strukturu, dokážeme pochopit jejich funkci v celkovém obrázku.

V prosinci 2013, když jsme pobývali na majáku v norském Homlungenu, jsme se rozhodli převést umístění jediného majáku, daleko uprostřed oceánu, do zvukové podoby, jaká by odpovídala osamělé atmosféře architektury majáku, jak jsme ji sami vnímali. Za tímto účelem jsme vytvářeli různé zvuky a naše těla reagovala na vzhled okolních majáků, čímž vznikl systém námořních signálů.

Popis procházky:

Pro procházku po Praze navrhujeme vytvořit multimedialní platformu. Pro zajištění požadované interakce jsou zásadními informacemi poloha jednotlivých účastníků a mapa centra Prahy. Na platformu nahrajeme různé typy předem zaznamenaných zvonění zvonů, čímž vytvoříme základ symfonie. Každý má možnost se projít centrem Prahy podle svého uvážení. Jak se návštěvník pohybuje, neustále se vytváří symfonie, která zní podle toho, jakou trasu si účastník zvolil. Každá skladba ze zvonění zvonů bude nakonec zcela jedinečná, stejně jako každá loď vnímá vlastním způsobem různé blikající majáky v oceánu, protože popisuje čas a prostor, v němž se jedinec pohybuje.

Popis prezentace:

V naší prezentaci se zabýváme potenciálem performativních prostorových možností, které toto téma představuje. V našem projektu se velmi zajímáme o jednotlivce a jeho vlastní prostor a o to, kolik toho může díky tomu vnímat. Žijeme a pohybujeme se v systému referencí a my umíme tyto reference, díky nimž si rozšiřujeme okruh získávaných informací, číst. Dalším krokem je to, co s těmito informacemi děláme a jak je převádíme do osobního života. Využívání zvuku při popisu prostoru je možnost, kterou bychom rádi dále rozpracovali.

Při prezentaci ukážeme námořní mapu oblasti okolo Homlungenu v Norsku a přiblížíme místa, kde jsou

The Lighthouse Choir: Homlungen Lullaby (walk) The Sound of Topography: Interpreting Location Through a Relationship of References (presentation)

Our focus in the field of performative architecture lies in our interest in the in-between spaces of a social construction. Instead of improving general understanding of the physical materiality of architecture, we have chosen the broader aspect of network space. We observe the functioning of great man-made systems that arrange space in a comprehensible, universal way. Focusing on the small parts that confirm the established structure allows us to comprehend its function in the overall picture.

In December 2013, at Homlungen lighthouse in Norway, we decided to translate the location of a single lighthouse, far out in the ocean, into sound as it responded to the lonesome atmosphere of the lighthouse architecture that we were experiencing ourselves. In order to do this, we created improvised vocal sounds, with our bodies reacting to the visual appearance of the surrounding lighthouses, forming a system of nautical signals.

Description of walk:

Our proposal for a tour of the city is the creation of a multimedia platform. Participants' current locations and a map of the city center of Prague are the key elements for creating the required interaction. Using a variety of pre-recorded Bell Rings uploaded to the common platform, we provide a base for the symphony. Each individual has an opportunity to have a walk through the city of Prague, following their own intuition. As the visitor moves, the symphony is continuously built, depending on the chosen route. Eventually, every Composition of Bells is just as different as a single boat's perception of various blinking lighthouses in the ocean, describing the time and space through which the individual has been moving.

Description of talk:

In our presentation we refer to the potential of performative spatial possibilities that this subject represents. Of greater interest in our project is the individual and their own space, and how much he can perceive from this. We live and move in a system of references, and it is our ability to read these references that can broaden the information we receive. The next step is what we do with that information and how we translate it into our personal lives. The use of sound to describe space is an option that we are interested in exploring further.

During the presentation we will project the naval chart

vyznačeny majáky. Při ukazování míst, kde jednotlivé majáky leží, vytvoříme sbor, který převede námořní značky do zvuků. Složitý systém námořních signálů převedeme z dvojrozměrné mapy do fyzického prostoru. Také poskytneme informace o tom, jak vznikala první fáze projektu v Homlungenu, a představíme různé druhy síťových systémů v kontextu Prahy s důrazem na jeden konkrétní příklad. Ze zvuků vytvářených na majáku Homlungen vzniká jakási píseň popisující naši specifickou lokalitu. V případě Prahy – jak může vytvořený zvuk popsat prostor? Napadly nás proto zvuky zvonů. Domníváme se, že je to něco více než jen atmosférická zvuková paleta: zvony vyjadřují prožitou performanci a nesou určité sdělení. Náš koncept proto popíšeme ve vztahu ke stověžaté Praze.

Anna Krtičková
* 1984

— scénografka
Pochází z České republiky a v současné době žije v Praze. Jako umělkyně a scénografka vytváří návrhy pro představení kombinující loutkové divadlo, animaci, živé projekce, vyprávění příběhů a zvukovou koláž.

Natalia Orendain
* 1983

— scénografka
Mexická výtvarnice. Ve své práci se zabývá alternativními médii a všemi formami zážitků souvisejících s vnímáním. Zaměřuje se na jedince a velké množství způsobů, jak vstřebává a kodifikuje vlastní skutečnost.
W. A. Mozart – Don Giovanni, Berlín, Německo, 2014, režie: Herbert Fritsch

Unerhörte Räume (Neslýchané pokoje), Berlín, Německo, 2014

Ann Mirjam Vaikla
* 1990

— scénografka
Umělkyně z estonského Tallinnu, v současné době žije v Norsku. Zajímá se o koherenci každodenního života a umělost související s performativitou a architekturou.

Charles L. Mee – Daily Life Everlasting, Fredrikstad, Norway, 2014; director: Dan Safer

Gustav Mahler – Great Grand Mother, Stockholm, Sweden, 2014

Mirko Rajas – The Hour of Sunrise, Tallinn, Estonia, 2015

Robert Wilson – Adam's Passion, Tallinn, Estonia, 2015

Ann Mirjam Vaikla – Opera Park, Stockholm, Sweden, 2013

Shel Silverstein – The Giving Tree, Naissaar Island, Estonia, 2011

Ann Mirjam Vaikla, Andres Mata, Thomas Debret – Memorial Path, Håøya Island, Norway, 2014

Tino Sehgal – This Situation, Fredrikstad, Norway, 2014

Another Day Cloudy Memory Or Dreaming Of Andy's Boyfriend, Bergen, Norway, 2013

of the Homlungen area in Norway and zoom in on the spots where lighthouses are marked. As we show the spots of the lighthouses on the map we create a choir, translating naval signs into sound. We will transfer the complex naval signalling system from a two-dimensional map into physical space. Further on, we will open the background of the first phase of the project development at Homlungen and also present different types of network-based systems in the context of Prague, focusing on one particular example. The sounds we produce at the Homlungen Lighthouse create a sort of song, describing our specific location. In relating to Prague - how can a performed sound describe a space? We therefore came up with the sound of Bells. We consider it to be more than just an atmospheric soundscape: but bells as a time-lapsed performance and containing a message. We will therefore describe our concept in relation to 100 spirals from all over the city of Prague.

— scenographer

She is from the Czech Republic and currently lives in Prague. As an artist and set designer she stages performances that combine puppet theatre, animation, live projection, storytelling and sound collage.

— scenographer

She is a Mexican visual artist. The focus of her work encompasses all forms of perceptual experiences and alternative media. She deals with the individual and the many ways in which they absorb and codify their own reality.

W. A. Mozart – Don Giovanni, Berlin, Germany, 2014, direction: Herbert Fritsch

Unerhörte Räume (Unheard Rooms), Berlin, Germany, 2014

— scenographer

She is an artist from Tallinn, Estonia, who is now based in Norway. She is interested in the coherence of everyday life and artificiality in connection with performativity and architecture.

Předměty/Objects

Kufr plný rukopisů / Carrying a suitcase filled with manuscripts – Christian Tony Norum → 304

*Homlungen
Lighthouse,
photo: Ann Mirjam
Vaikla**Language of Living,
New Zealand Dance
Company, Auckland,
2012, director:
Shona McCullagh,
photo: Sue Gallagher*Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regionskurátor / curator:
Stuart Foster,
Amanda Yatesvýtvarné řešení/
designer of exhibition:
Stuart Fosterdalší spolupracovníci/
other collaborators:
Amanda Yates
(spolukurátorka,
designérka/
co-curator, designer),
PQ_Massey collective
(tým designérů/
design team)**NZPQ'15:
Āhua o te Rangi**

Novozélandská národní expozice odpovídá na výzvu Quadriennale vytvořit performativní prostředí, které zkoumá scénografii jako relační a sdílený prostor. Výstava *Āhua o te Rangi* zkoumá téma počasí, adresuje představy o pomijivosti, sociálních nepokojích, relačnosti a seskupení lidí, zatímco je ovlivněna sociálními změnami, kulturní rozmanitostí a ekologicky zaměřenou politickou etikou, přítomnou v naší zemi a v sousedícím oceánském a pacifickém regionu.

Výstava *Āhua o te Rangi*, kterou ovlivnili Maoři a pacifické marae, je prostorem pro interakci, vyjednávání a vystavování. *Āhua o te Rangi* adresuje „tvorbu“ počasí, která je v éře antropogenních klimatických změn chápána jako silně zpolitizovaný lidský artefakt. Počasí se stává hybnou silou vystoupení, které předvádí transformující se systémy. Instalace funguje jako performativní architektonické dílo, audio-vizuální prostor pro média a jeviště pro živá vystoupení a dialogický prostor pro výměnu. Komplexní design vytvořený z digitálně vyrobených mobilních součástí předvádí počasí jako místo pro smyslovou výměnu, prostorovou změnu a sdílený zážitek. Interdisciplinární praktiky a procesy vystoupení jsou ukázány skrze kompaktní blízkost performativního umění, designu, pohybujících se obrazů, vystoupení, osvětlení, zvuku, kostýmů a nových médií.

**NZPQ'15:
Āhua o te Rangi**

The New Zealand National Exhibition responds to the Quadrennial's call to create a performative environment that explores scenography as a relational and shared space. *Āhua o te Rangi* explores the weather theme; addressing concepts of transience, disturbance, relationality, assemblage whilst influenced by the social change, cultural diversity and eco-political ethics present in our country and its Oceanic/Pacific region.

Influenced by the Maori, and Pacific marae; *Āhua o te Rangi* is a space of interaction, negotiation and display. *Āhua o te Rangi* addresses the 'making' of weather which is understood in the era of anthropogenic climate change as a highly politicized human artifact. Weather becomes the performative agent that enacts transforming systems. The installation operates as a performative architecture piece, an audio-visual media-site, stage for live performance and a dialogic space of exchange. Formed out of digitally fabricated mobile elements, the comprehensive design performs weather as a site of sensory exchange, spatial change and shared experience. Inter-disciplinary performance practices and processes are evidenced through the cohesive adjoining of performing arts, design, moving-image, performance, lighting, sound, costume and new media.

Catherine Bagnall
*1965
Katie Collier
*1991

— autorky, módní návrhářky, vizuální umělkyně, designérky inscenací
Spolupráce Catherine Bagnall a Katie Collier se zaměřuje na performativní praxi a její prolínání s kostýmy. Při zkoumání rozdílů mezi lidským a nelidským zvířetem používají výrazně kulturní formu oblečení.
Catherine Bagnall & Katie Collier: Králík a gekon, vánek a teplo jejich oblečení, The Wellington City Town Belt, 2013
Dvě ženy, které jsou převlečeny za králíka a gekona, diskutují o tom, jak jim jejich oblečení pomáhá být „odlišnými“. Jejich konverzace zkoumá, jestli jim to zajistí jiné bytí na tomto světě a uctivější vztah vůči ostatním nelidským tvorům. Měníci se klima umocňuje jejich rozhovor o citech, pocitech, počasí, pláštěnkách a kožešinách.

Daniel Belton
*1970

— režisér, choreograf, zvukový umělec, vizuální umělec, tanečník, kameraman, střiháč, loutkář, designér, pedagog, píkr
Mezinárodně uznávaný novozélandský umělec. Je uměleckým ředitelem Good Company Arts.
Daniel Belton: JedenJeden, Good Company Arts, Toitu Settlers Museum, Dunedin Festival of the Arts, New Zealand, 2014
Tanec, vizuální a zvuk se spojí, aby mohl být převyprávěn příběh člověka jako části nekonečného cyklu. JedenJeden přenese diváky do světa, který vězí mezi bezčasím a tím tady a teď. Dílo navozuje dojem starověké kultury, archetypu, který je vystaven světu pomocí prožitků skutečného světa a který je moderní a nadčasový.

Carol Brown
*1964

— choreografka, umělecká ředitelka
Její tvorba zkoumá štěrbiny mezi formami umění. Tvoří v rámci stálých spoluprací, její styl tvorby se vyvinul pomocí dialogu a experimentování v různých podmínkách.
ZÁPLAVY: Jazyky kamene, Praha: krajinná performance v procesu
Taneční/architektonická akce reagující na prostředí se proplétá Prahou: Výstava procesu *MAP (Music_Architecture_Performance)* aucklandských projektů *1000 milenců* (březen 2013) a *Tuňák Mau* (listopad 2013). Za použití naléhavého, náhodného a procesuálního počasí vypráví plynulý příběh proplétajících se příběhů Aotearoy/NZ s místní historií a mytologií.

David Cross
*1968

— kurátor, vizuální umělec, autor, pedagog
Tvoří napříč odvětvími performance, instalace, videa a fotografie. Jeho tvorba spojuje performativní umění a předmětná prostředí, a zaměřuje se na vztahy mezi potěšením, grotesknem a fobii.
David Cross: Obloha, premiéra v Praze, 2015
O tři stopy výše je vlhko, vidím ho, cítím ho, moje tělo je připraveno na lahodné vlhké píchnutí. Je tu malé osvěžení, které čekání jen ztěžuje. Pocit oddálení je nevyvratitelný. Má ten nejobzvláštnější vliv na tok času.

— writers, fashion designers, visual artist, design for performance
Catherine Bagnall and Katie Collier's collaborative work focuses on performance practices and its intersection with dress. It uses the distinctively cultural form of clothing to explore the human non-human animal divide.
Catherine Bagnall & Katie Collier: Rabbit and Gecko, the breeze and the warmth and their clothes, The Wellington City Town Belt, 2013
Two women dressed as a Gecko and a Rabbit discuss how their clothing enables a becoming 'other'. Their conversation explores whether this allows for a different way of being in this world and a more respectful relationship to other non-human creatures. The changing climate underpins their talk of feelings, sensations, weather and raincoats and fur.

— director, choreographer, sound artist, visual artist, dancer, cinematographer, film editor, puppeteer, designer, pedagogue, speaker
He is an internationally renowned New Zealand artist. He is the artistic director of Good Company Arts.
Daniel Belton: OneOne, Toitu Settlers Museum, Dunedin Festival of the Arts, New Zealand, 2014
Dance, visuals and sound combine to tell the story of the human as part of an eternal cycle. OneOne transports the audience to a world caught between timelessness and the here and now. The work invokes a sense of ancient culture, an archetype being unearthed through real-world experience that is timeless and contemporary.

— choreographer, artistic director
Her work explores the cracks between art forms. Working in sustained collaborations, her body of work has evolved through dialogue and experimentation in diverse settings.
FLOOD: Tongues of Stone, Prague: a landscape Performance in-process
A site-responsive, dance-architecture event threading through Prague: exhibiting *MAP's (Music_Architecture_Performance)* process for Auckland-based projects *1,000 Lovers* (March 2013) and *Tuna Mau* (November 2013). Engaging with weather as emergent, contingent and processual, it enacts a fluid narrative by interweaving stories of Aotearoa/NZ with local histories and mythologies.

— curator, visual artist, writer, professor
He works across performance, installation, video and photography. His practice brings together performance art and object-based environments, focusing on relationships between pleasure, the grotesque and phobia.
David Cross: Sky, premiere in Prague, 2015
Three feet above it is moist, I can see it, smell it, my body is prepared for the delicious prick of moisture. There is a small bracing; tensing in anticipation. The sense of delay is absolute. It effects time in the stran-

Tony De Goldi
*1961

Tuto souhru sdílím se všemi na ulici; s lidmi pod deštníky, s lidmi pod markýzami. Jsme připraveni.

— scénograf, pedagog, výstavní designér, konstruktér rekvizit a scény, designér nábytku, rodič
Tony se posledních dvacet let zabývá divadelním designem a pracuje převážně se současnými maorskými a pacifickými divadelníky.
Hohepa, New Zealand Opera Company, Wellington, 2012
Světová premiéra a první plně zinscenované nové dílo NZ Opery. Hohepa má důležité místo v divadelní historii Nového Zélandu jako první opera, která má podstatný maorský obsah. Libreto opery je založeno na skutečné historické události, a zpívá se jak v Te Reo, tak v angličtině. Odehrává se ve čtyřicátých letech 19. století a osmdesátých letech 20. století.

Sue Gallagher
*1973

— scénografka, prostorová designérka, pedagožka
Žije v Aucklandu na Novém Zélandu. Gallagher byla novozélandskou kurátorkou a designérkou expozice během Pražského Quadriennale scénografie a divadelního prostoru v letech 2007 a 2011.
Jazyk živých, New Zeland Dance Company, Auckland, Nový Zéland, 2012, režie: Shona McCullagh
Scénografie jazyka živých byla atmosférickou kompozicí, která byla plynulá, transformativní a reakční. Byla primárně navržena jako hra jevištních kulís, kde se světly folií pomalu rolují dovnitř a zpátky tak, aby vytvořily pohyblivou sérii performativních prostorů, které reagují na specifickou sekvenci pohybu každého z tanců.

Dorita Hannah
*1961

— architektka, designérka performancí, vedoucí kurátorka, scénická a kostýmní návrhářka, výstavní a instalační umělkyně
Zabývá se průnikem mezi performancí a prostorem a její kreativní tvorba reprezentuje NZ na PQ už od roku 1999. Soustředí se na „prostor akce“ a její instalace, výstavy a akce zkoumají prostorovou performativitu.
ZÁPLAVY: Jazyky kamene, Praha: krajinná performance v procesu
Taneční/architektonická akce reagující na prostředí se proplétá Prahou. Výstava procesu *MAP* aucklandských projektů *1000 milenců* (březen 2013) a *Tuňák Mau* (listopad 2013). Za použití naléhavého závislého a procesuálního počasí se věnuje plynulému vyprávění proplétajících se příběhů Aotearoy/NZ s místní historií a mytologií.

Mark Harvey
*1972

— všestranný umělec
Umělec, který tvoří v oblastech spojených s performancí. Vystavoval v řadě kontextů v Aotearoa/NZ a v zahraničí s využitím fyzické vytrvalosti, společenské praxe a instalace.
Mark Harvey: Oslava na uvítanou, Auckland, 2014
Oslava na uvítanou je zdlouhavá a vytrvalostní performance, při které Mark Harvey vítá návštěvníky u vchodu do pavilonu Nového Zélandu a láká je, aby se

gest ways. I share this orchestration with everyone in the street, people who have umbrellas, people moving under awnings. We're ready.

— scenographer, educator, exhibition design, props and set constructor, furniture maker, parent
Tony has been designing for theatre for the past twenty years predominantly working with contemporary indigenous Maori and Pacific theatre practitioners.
Hohepa, New Zealand Opera Company, Wellington, 2012
World Premier and first fully staged new work by NZ Opera. Hohepa holds an important place in New Zealand theatrical history as it is the first opera to have significant Maori (indigenous New Zealanders) content. Based on an actual historical event, the libretto for the opera was sung in both Te Reo and English. Set in 1840 and the 1980s.

— scenographer, spatial designer, pedagogue
She is based in Auckland, New Zealand. Gallagher was the New Zealand Co-Curator and Exhibition Designer for the Prague Quadrennial of Performance Design and Space in 2007 and 2011.
Language of Living, New Zealand Dance Company, Auckland, New Zealand, 2012, director: Shona McCullagh
The Language of Living set design was an atmospheric composition that was fluid, transformative and responsive. The design was primarily a play on the scenic backdrop where foil loops would roll in and out slowly to create a shifting series of performance spaces that responded to the specific movement sequence of each dance.

— architect, performance designer and co-director curator, set and costume designer, exhibition and installation artist
Investigating the intersection between performance & space, Hannah's creative work has been selected to represent NZ at PQ since 1999. Focusing on 'event-space', her installations, exhibitions & events explore spatial performativity.
FLOOD: Tongues of Stone, Prague: a landscape Performance in-process
A site-responsive, dance-architecture event threading through Prague: exhibiting *MAP's* process for Auckland-based projects *1,000 Lovers* (March 2013) and *Tuna Mau* (November 2013). Engaging with weather as emergent, contingent and processual, it enacts a fluid narrative by interweaving stories of Aotearoa/NZ with local histories and mythologies.

— multitasking artist
He is an artist who works in performance related practices. He has presented in a range of contexts in Aotearoa/NZ and internationally with physical endurance, social practice and installations.
Mark Harvey: Reception Party, Auckland, 2014
A Reception Party is a durational and endurance performance where Mark Harvey welcomes visitors at the entrance of the New Zealand pavilion and invites

s ním přeli o tématu klimatických změn, s nimi spojené politiky a jejich vlivu na oceány a stoupající hladiny moří. Když návštěvníky debata unaví, jsou vyzváni, aby ho povalili.

Christina Houghton
* 1973

— choreografka, pedagožka, kostýmní výtvarnice Novozélandská taneční umělkyně a badatelka (žije v Aucklandu). Její performativní tvorba zasahuje do různých disciplín, od choreografie, kostýmů, ekologie až po umění ve formě participační performativní exkurze s průvodcem.
Christina Houghton: Pořád plujeme – komentovaná prohlídka přežití v historických záplavových místech Prahy, 2014
Zkoumá, k jakým činům se lidé rozhodnou v době environmentální nejistoty, jako jsou extrémní horka, varování před bouří a pohotovostní stavy. Účastnická mobilní scénografická exkurze přežití, při které jsou diváci, neboli účastníci, společně vedeni městem a čelí výzvám počasí, míst, plavby a nouzového přístřešku.

Daniel James
* 1976

— mediální umělec, hudebník, DJ, VJ, kurátor Dr. Dan James (alias Dan Bezejmený) je umělec a kurátor z Wellingtonu. Jeho rozmanitá tvorba zasahuje do oblastí performance, videa, audia, web médií a robotiky. Jeho mezinárodní performance se konaly na takových místech jako Goldsmiths College a Museum of Modern Art Oxford.
Daniel James: Aura, Praha, 2015
Zlatá robotka tě sleduje. Když pootočíš hlavou, její pozornost se přenesne na tebe. Když změniš postoj a přiblížíš se k ní, ona také změni postoj v očekávání tvého příchodu. Kdo je tu performerem?

Jason Johnston

— zvukový designér, skladatel, televizní scénograf Ve spolupráci s Janine Randerson skládá elektronickou hudbu na základě vzorů vědeckých meteorologických dat. Také je členem Substax; elektronické skupiny z Aucklandu.
Janine Randerson – Jason Johnston: Horké ostrovy, Auckland, Nový Zéland, 2015
Tato videoinstalace poukazuje na městské horké ostrovy a na zvyšování teploty moří, které má vliv na ostrovní národy geopolitického „Jihu“. Dojmy občanů z oblastí zasažených cyklony na Novém Zélandu, Samoe, Fiji, Tonze, a zvukové vzory z monitorování mořské vody dělají z klimatu performerů v globálním divadle příčin a důsledků.

Marcus McShane
* 1976

— světelný designér Od roku 2007 vytvořil více než 300 profesionálních designů. Jeho základnou je Nový Zéland, ale pracuje také ve Španělsku a Velké Británii, zejména v oblasti divadla, živé hudby a architektury. Má rád knihy a zeleninu a je mírně posedlý efektivitou.

Janine Randerson
* 1974

— mediální umělkyně Vedoucí programu Masters of Performance and Media Arts na AUT University. Janine spolupracovala s vědci

them to argue with him about climate change, related politics and their effects on the oceans and rising sea levels. When people tire of the debate they are invited to push him over.

— choreographer, teacher, costume designer She is a New Zealand dance artist and researcher (based in Auckland). Her performance work spans across the disciplines of choreography, costumes, ecology and art through participatory guided performance tours.
Christina Houghton: Still Sailing – Guided Survival Tour of the historic flood plains of Prague, 2014
It explores how humans might take action in times of environmental uncertainty that include extreme heat, storm warnings and states of emergency. A participatory mobile scenography/survival tour that requires the audience, as participants, to collectively navigate through the city, engaging with weather, site, sail and survival shelter.

— media artist, musician, DJ, VJ, curator Dr. Dan James (aka Dan Untitled) is an artist and curator based in Wellington. His eclectic work traverses performance, video, audio, web media and robotics. His international shows include Goldsmiths College and the Museum of Modern Art Oxford.
Daniel James: Aura, Prague, 2015
A golden robot watches you. You turn your head and her focus shifts towards you. You adjust your posture and approach her; she adjusts her poise in anticipation of your approach. Who is the performer?

— sound designer, composer, TV production designer He composes electronic scores based on patterns of scientific meteorological data in collaboration with Janine Randerson. He is also a member of Substax; an electronic act based in Auckland.
Janine Randerson – Jason Johnston: Heat Islands, Auckland, New Zealand, 2015
This video installation refers to the urban heat islands and the warming sea temperatures affecting the island nations in the geo-political ‘South’. Citizen recordings of the aftermath of Cyclones in New Zealand, Samoa, Fiji, Tonga, and sound patterns from seawater monitoring, address the climate as a performer in a global theatre of cause and effect.

— lighting designer He has produced over 300 professional designs since 2007. He is based in New Zealand, but also works in Spain, and the UK, principally for theatre, live music, and architecture. He likes books and vegetables, is mildly obsessed with efficiency.

— media artist She is a Programme Leader of the Masters of Performance and Media Arts at AUT University. Janine has

v oblasti životního prostředí a zainteresovala sociální skupiny do oblasti témat klimatu a počasí.
Janine Randerson – Jason Johnston: Horké ostrovy, Auckland, 2015
Tato videoinstalace poukazuje na městské horké ostrovy a na zvyšování teploty moří, které má vliv na ostrovní národy geopolitického „Jihu“. Dojmy občanů z oblastí zasažených cyklony na Novém Zélandu, Samoe, Fiji, Tonze, a zvukové vzory z monitorování mořské vody dělají z klimatu performerů v globálním divadle příčin a důsledků.

Lisa Reihana
* 1964

— mediální umělkyně Mezinárodně uznávaná multidisciplinární umělkyně. Široký pohyblivý obraz, skulpturní a multimediální formáty; její tvorba prokazuje bystrou schopnost přednesu komplexních myšlenek domorodé identity.
Lisa Reihana: ve Snaze o Venuši, Auckland, Nový Zéland, 2012
ve Snaze o Venuši je panoramatická videointerpretace Les Sauvages De La Mer Pacifique Lisy Reihany. Oživená tancem a kulturními obřady myriád lidí z různých oblastí Nového Zélandu a Pacifiku.

Meggan Rollandi
* 1985

— režisérka, scénická a kostýmní výtvarnice, vizuální umělkyně Umělkyně a oceňovaná performativní designérka, která pracuje v oblastech živého umění, divadla a tance.
Meg Rollandi: Opláchnout a opakovat, Wellington, 2014
Tato interaktivní práce je součástí většího celku tematického průzkumu rutiny a pomíjivosti vlastní performance tak, jak se vyskytuje ve veřejném/soukromém a vnitřním/vnější prostředí. Protagonistka stojí pod věčným proudem sprchy a je chráněna téměř nefunkčním deštníkem, zatímco se make-up smývá z jejího těla.

Russell Scoones
* 1961

— skladatel, hudební terapeut, zvukový umělec Jeho skladby mají původ ve zvucích, které pocházejí ze skutečného prostředí, a které potom kombinuje a manipuluje, aby dosáhl emocionálně efektivního světa s hloubkou a strukturou.
ZÁPLAVY: Jazyky kamene, Praha: krajinná performance v procesu
Taneční/architektonická akce reagující na prostředí se proplétá Prahou. Výstava procesu MAP aucklandských projektů *1000 milenců* (březen 2013) a *Tuňák Mau* (listopad 2013). Za použití naléhavého závislého a procesuálního počasí vypráví plynulý příběh proplétajících se příběhů Aotearoy/NZ s místní historií a mytologií.

Rachel Shearer
* 1966

— zvuková designérka, zvuková umělkyně, pedagožka Zkoumá zvuk jako médium pomocí zvukových instalací, které si kladou za cíl vybudovat prostorové bytí založené výhradně na vibracích akustických forem, zvukové kompozici a zvukovém designu/hudbě pohyblivého obrazu a živé performance.
Rachel Shearer: Kmitající psaní, Auckland, Nový Zéland, 2015

collaborated with environmental scientists and invested social groups around the issues of climate and weather.
Janine Randerson – Jason Johnston: Heat Islands, Auckland, 2015
This video installation refers to the urban heat islands and the warming sea temperatures affecting the island nations in the geo-political ‘South’. Citizen recordings of the aftermath of Cyclones in New Zealand, Samoa, Fiji, Tonga, and sound patterns from seawater monitoring, address the climate as a performer in a global theatre of cause and effect.

— media artist She is an internationally renowned, multi-disciplinary artist. Spanning moving image, sculptural and multi-media formats; her work demonstrates a keen ability to communicate complex ideas about indigenous identity.
Lisa Reihana: in Pursuit of Venus, Auckland, New Zealand, 2012
in Pursuit of Venus is a panoramic video interpretation by Lisa Reihana of Les Sauvages De La Mer Pacifique. Enlivened with dance and cultural ceremonies by a myriad of people from across New Zealand and the Pacific.

— director, set and costume designer, visual artist She is an artist and award-winning performance designer working across live art, theatre and dance.
Meg Rollandi: Rinse and Repeat, Wellington, 2014
This iterative work is part of a larger body of thematic research into the routine and temporality of self performance as it occurs in public/private and interior/exterior environments. The performer stands under a perpetual shower sheltered by an inefficacious umbrella as make-up slowly washes off her body.

— composer, music therapist, sound artist His compositions are sourced from sound harvesting in real environments, which are then combined and manipulated to achieve an emotionally effecting sound world of depth and texture.
FLOOD: Tongues of Stone, Prague: a Landscape Performance In-process
A site-responsive, dance-architecture event threading through Prague: exhibiting MAP’s process for Auckland-based projects *1,000 Lovers* (March 2013) and *Tuna Mau* (November 2013). Engaging with weather as emergent, contingent and processual, it enacts a fluid narrative by interweaving stories of Aotearoa/NZ with local histories and mythologies.

— sound designer, sound artist, educator She investigates sound as a medium through sound installations that aim to build spatial presence based entirely on the vibrations of acoustic forms, sound composition and sound design/music for moving image and live performance.
Rachel Shearer: Oscillating Missive, Auckland, New Zealand, 2015

Kmitající psaní je zvukové dílo s pěti reproduktory, které se line ze struktury, jež obývá pavilon Nového Zélandu. Tři diskrétní sekvence díla vytváří posunující se jemnou zvukovou atmosféru složenou z nahrávek získaných a zpracovaných v oblasti Aotearoa/Nový Zéland.

Gerbrand van Melle

Jeho doménu výzkumu lze definovat jako trans-modulární design a trans-mediální narativ. Jeho výzkum se zabývá digitální a fyzickou ontologií, vizualizací zvuku, vzorkovacími metodami a generativní praxí designu. Gerbrand van Melle & Stefan Marks: PUA, New Zealand Dance Company, Auckland, Nový Zéland, 2012 PUA vyjadřuje vztah mezi lidmi a ptáky. Matrix druhů ptáků se vyvíjí pod hustým typografickým baldachýnem. Jména ptáků se zjevují a mizí v reakci na přítomnost diváků s důrazem na potřebu koexistence a zvýraznění teritoriálního prostředí původních obyvatel Nového Zélandu.

Oscillating Missive is a five speaker sound work emanating from the structures that populate the New Zealand pavilion. The three discrete sequences of the work present a shifting, subtle aural ambience generated from recordings collected and processed in Aotearoa/New Zealand.

His research domain is defined by Transmodular Design and Transmedia Narratives. The research engages with digital and physical ontology, sound visualisation, sampling methods, and generative design practice. Gerbrand van Melle & Stefan Marks: PUA, New Zealand Dance Company Auckland, New Zealand, 2012 PUA shows the relationship between humans and birds. A matrix of bird species evolves into a dense typographic canopy. Bird names appear and disappear responsive to the audience presence, stressing the need to coexist and to address the territorial nature of New Zealand's original inhabitants.

Still Sailing,
photo: Christina
Houghton

Sky,
photo: David Cross

Reception Party,
photo: Mark Harvey

Studentská sekce/
Student Section

kurátor / curator:
Sue Gallagher

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
NZ Student

spolupráce /
collaboration:
Debbie Fish,
Sarah Jennings,
Oliver Latimer,
Jane Lehtinen,
Jordan McOnie,
Janelle Streater,
Pearl Tatro

Semínko. Počasí.

Instalace *Semínko* vznikla z multidisciplinární spolupráce mezi sedmi nejlepšími studenty umění a designu z Nového Zélandu. Instalace *Semínko* zkoumá počasí jako dočasný stav skrze shromáždění a rozptýlení částic.

Počasí představuje pro celé lidstvo všezahrnující sdílené atmosférické podmínky – narušuje život jak jedince, tak i komunity. Je hluboce osobní a zároveň velmi neosobní. Počasí je tím, o čem hovoříme s cizinci, zatímco extrémní počasí mohou přivést komunitu dohromady v přívalu solidarity. Zároveň je zvětrávání pro lidskou existenci vlastní; v čase a prostoru mezi životem a smrtí k němu dochází v životě každého z nás. Jedná se o postupný proces zvyšující se a neznámé nestability, která narušuje paměť, čas a vaše chápání prostoru.

V naší instalaci *Semínko* se zaměřujeme na vztah mezi jednotlivcem a komunitou a počasím, zatímco zkoumáme, jak během daného časového úseku dochází ke zvětrávání. Částicový charakter instalace je možné vidět jako metaforu pro jednotlivce v komunitě. Každý z nich hraje vlastní roli a zároveň se všichni najednou shromáždí dohromady kvůli jednotnému záměru. Divákům dáváme způsob, jak přispět a ovlivňovat instalaci. Tím je zveme k tomu, aby se stali součástí naší komunity *Semínka*, pro kterou mohou lidé pracovat samostatně a mít na ni silně osobní reakci, ale skrze jejich interakci s instalací dojde k nevyhnutelnému sjednocení s prací dalších spoluúčastníků. Přizvání diváků k tomu, aby se na práci podíleli, poskytuje podnět pro vznik rozhovoru mezi cizinci (ať už o počasí nebo o něčem jiném). Jejich interakce bude možné sledovat skrze hashtagy na Twitteru/Instagramu, čímž dojde k vytvoření on-line komunity, ke které bude mít každý přístup.

Zaklenutí naší instalace představuje proces vytvoření a zničení, jenž je možno vidět skrze počasí různých ročních období a skrze neustále se měnící podoby počasí. U vstupu do prostoru je na zemi rozprostřeno velké množství částic, jaké je možné vidět na holé zimní krajině. Jakmile se částice navzájem propojí a začnou se objevovat různé tvary, spatříme růst nového života. V průběhu týdne potom budeme moci vidět hodně projevů nového života a zhoršení situace, jak se bude instalace pohybovat a měnit svou formu skrze interakci s veřejností. Stejně jako naše skvěle vyvážené systémy počasí, dosáhne i naše instalace čas od času vrcholu nestability před tím, než se zhroutí. Někteří lidé budou moci přemístit částice ven do prostoru Sklepa a tím při rozptýlování semínek do větší pražské komunity napodobovat poryvy větru. Skrze tuto svobodu jednání se instalace stane nepředvídatelnou, protože my (designéři) neurčujeme, jak se bude publikum věnovat semínkům. V našem posledním vystoupení „zalévání“

The Seed. Weather.

The Seed installation developed from a multidisciplinary collaboration between seven of New Zealand's top art and design students. *The Seed* installation explores weather as a temporal condition through the assemblage and dispersal of particles.

Weather is an all-encompassing shared atmospheric condition for humanity – it disrupts both individual and community life. It is deeply personal, and simultaneously widely impersonal. It is what we talk about with strangers, while its extremes can bring communities together in solidarity. At the same time, weathering is intrinsic to the human condition; it happens to all of us in the time-space between life and death. It is a gradual process of increasing and unknown instability that erodes memory, time and your sense of space.

In our installation *Seed*, we look at the relationship of the individual and the community to the weather, while also exploring how weathering occurs over a period of time. The particle nature of the installation can be seen as a metaphor for individuals in a community, each one playing a personal role, while simultaneously coming together for a unified purpose. Giving viewers an avenue to contribute and interact with the installation invites them to become part of our *Seed* community, where people may work alone in their contribution and have a strongly personal response, but through their interaction with the installation they will inevitably be united with the work and other contributors. Inviting viewers to contribute to the work also provides a catalyst for conversations to occur between strangers (whether about the weather or otherwise.) Their interactions can be tracked by hashtag via twitter/instagram creating an online community that everybody has access to.

The overall arch of the installation is the creation and destruction that is seen through the seasons of the weather, and the constantly changing forms seen in weather patterns. Entering the space, multiple particles are spread across the floor, which can be seen as the barren landscape of winter. As the particles are connected and forms begin to appear, we see the sprouting of new life. Over the course of the week, there may be many manifestations of new life and deterioration as the installation shifts and changes its form through the interactions of the public. Like our finely balanced weather systems, it will at times reach peaks of instability before collapsing. Some people may relocate the particles outside of the confines of the Basement, embodying the wind as they disperse the seeds out into the wider Prague community. It is through this freedom of action that the installation takes on the notion of unpredictability as we (the designers) do not dictate

v sobě budou částice obsahovat barevný prášek a tím semínka propuknou v život a instalace znovu změní svou podobu.

Zvětrávání představuje dočasné podmínky, jejichž projevy jsou mimo lidskou kontrolu. To představuje změna, ke které dojde v prostoru během týdne. Kromě změny v konfiguraci shromáždění částic, jejich rozebrání a jejich rozptýlení, budou tyto částice použity, opotřebovány a pošlapány. Za užití jemného materiálu, jako třeba bambusové dýhy, uvidíme, jak jsou částice tříštěny, ničeny a přirozeně zvětrávají.

Massey University, College of Creative Arts

AUT University, School of Art and Design

how the audience will engage with the seeds. In our final performance of 'watering' the particles housing color powder, we see the seeds come into bloom and the installation change its form once again.

Weathering is a temporal condition, the effects of which are out of human control. The change that will occur to the space over the course of the week is representative of this, as aside from the change in the configuration of the particles being assembled, disassembled and dispersed, the particles will become used, tired and stepped on. Using a brittle material such as bamboo veneer, we will see particles become fractured, broken and naturally weathered.

*The Seed project,
Performance
Arcade, 2015,
photo: Debbie Fish*

Divadelní prostor/
Performing Space

Space Walks

kurátor / curator:
Simon Twose

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Simon Twose,
Katrina Simon

NZPQ'15 Prostor: Rezonující město

1. Film: *Rezonující město: nepostižitelné cesty*
Potenciál krajiny na Novém Zélandu dramaticky způsobit rozkol a otřást se, je jemně vnesen do novozélandské architektury. Naše budovy a města jsou herci v potenciálním hrozivě inscenaci.

Krátký film prozkoumá myšlenku radikálně přeměněného města. Vycházet při tom bude z proměny, ke které došlo ve městě Christchurch po zemětřeseních v roce 2011. Film bude zkoumat přechodné podmínky ve městě skrze evokující vizuální médium, což umožní divákovi střetnutí s nestálými performativními podmínkami, ve kterých jsou Krajina, Architektura a Tělo v komplexním vztahu. Záměrem je, aby se otřesy samy o sobě staly prostorovým materiálem s nestabilním potenciálem. To bude strukturováno přechodem města, které odhalí změny v hmotnosti. Také se střetneme s betonem, prachem a s náhodnými rostlinami, které osídlí opuštěná místa.

Nejedná se o barvitý katastrofální film, ale o alegorickou, zamýšlející se meditaci o okupování, obývání a o kráse kolektivního pohybu. Hromada materiálu a vegetativní podmínky hovoří o skrytém stavu půdy, rostliny se vynoří na místech, na nichž byly vodní toky dříve zakryty městskou zástavbou, budovy se naklánějí a rozpadají se na rozmáčenou, dříve bezpečnou zemi; dramatické zrychlení půdy přemění budovy na mraky prachu.

Film je překročením přes konstelaci materiálů z města Christchurch. Miniaturní kusy krajiny: kámen, prach, mokrý písek - a architektura: beton, ocel a prach - se vznášejí uvnitř dočasnosti vizuálního vyprávění. Ukazují na momenty změny a rezonance v představení architektury, krajiny a lidí.

2. Výlet po Praze: *Rezonující město: linie nejmenšího a největšího odporu*

Výlet po městě povede účastníky k překročení pražského říčního potenciálu. Členové procházky se stanou součástí aktivního čerpání dynamiky záplav, která je odhalena a nově vytvořena jejich kolektivním pohybem skrze prostory. Zažijí alternativní dimenzi města skrze procházení se a kolektivní gestikulování v kritických momentech procházky a způsoby, které se vztahují nebo evokují transformaci města prostřednictvím dramatického a vzdorujícího přílivu vody. Účastníci se střetnou s městem v podobě záplavy, zatímco linie poslední odolnosti a jejich kolektivní a individuální pohyby budou nahrávány jako připomenutí této dynamické události.

NZPQ'15 Space: Resonant City

1. Film: *Resonant City: Elusive Paths*
The potential of the New Zealand landscape to dramatically rupture and shake is subtly infused into NZ architecture; our buildings and cities are actors in an ominous, potential performance.

A short film will explore the notion of a radically altered city, drawing on the transformations brought about by the Christchurch city earthquakes of 2011. It will explore transient conditions in the city in an evocative visual medium, enabling the viewer to encounter a shifting, performative architectural condition, where Landscape, Architecture and the Body are in a complex relationship. The intention is for seismicity to become a spatial material in its own right, with a fluid potentiality. This will be structured by a traverse through the city that reveals shifts in materiality; encountering concrete, dust and the adventitious plants that colonise abandoned sites.

This is not a vivid disaster movie, but an elegiac, abstracted meditation on occupation, inhabitation and the beauty of collective movement. Multiple material and vegetative conditions speak of underlying ground conditions; plants spring up where former water courses across the land were previously concealed by urban development, buildings tilt and fragment over liquefied, previously secure, earth; dramatic accelerations of the ground transform buildings to clouds of dust.

The film is a traverse through constellations of material from Christchurch city. Miniature pieces of landscape: stone, dust, liquefied sand - and architecture: concrete, steel and dust - float within the temporality of the visual narrative. These point to moments of change and resonance in a performance of architecture, landscape and humans.

2. Prague City tour: *Resonant City: The Line Of Least And Greatest Resistance*

A city tour will lead participants in a traverse of Prague's fluvial potential. Tour-goers will become part of an active drawing of flood dynamics that is both revealed and newly created by their collective movement through its spaces. They will experience an alternative dimension of the city through walking and by collectively gesturing at critical moments through the walk, in ways that relate to or evoke the transformations of the city through the dramatic and resisted influx of water. Participants will themselves encounter the city as a form of flood, and line of least resistance, and their collective and individual movements will be recorded as an evocation of this dynamic event.

Katrina Simon

Scénografka a vizuální umělkyně vzdělaná v architektuře, architektuře krajiny a výtvarném umění. Její badatelské zájmy spočívají v technikách kartografie, jejich užití v krajinářském designu, urbanitě a hřbitovech.

Simon Twose

Simon Twose je architekt a akademik žijící ve Wellingtonu na Novém Zélandu. Zajímá se o průzkum designu a jeho poslední práce zkoumá inscenace v procesu designu, především v prolínání kreseb a budov. Simon Twose – Katrina Simon: Rezonující město: nepostizitelné cesty (film), Christchurch, Nový Zéland, 2015

Katrina Simon and Simon Twose: Rezonující město: linie nejmenšího největšího odporu (výlet po Praze), Praha, Česká republika, 2015

She is a designer and visual artist with a background in architecture, landscape architecture and fine art. She has research interests in techniques in cartography, their use in landscape design, urbanity and cemeteries.

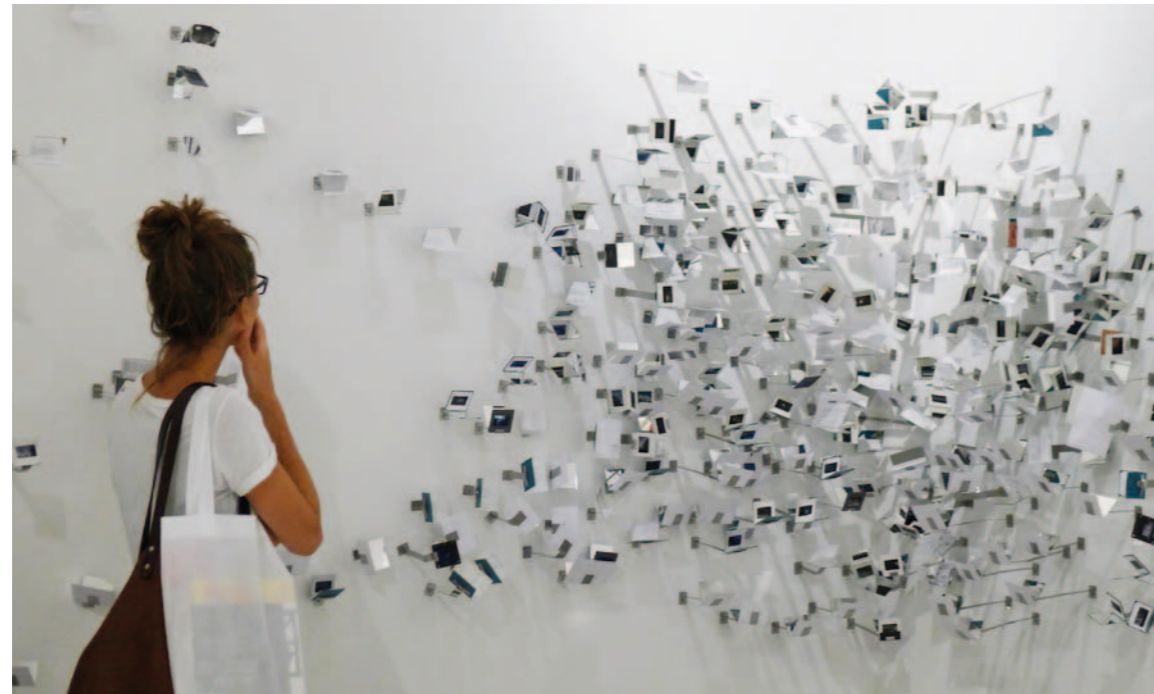
He is an architect and academic based in Wellington, New Zealand. His interest is in design research and his recent work explores performances in the design process, particularly in a merging of drawing and building. Simon Twose – Katrina Simon: Resonant City: Elusive Paths (film), Christchurch, New Zealand, 2015

Katrina Simon and Simon Twose: Resonant City: The Line Of Least And Greatest Resistance (Prague City tour), Prague, Czech Republic, 2015

Předměty/Objects

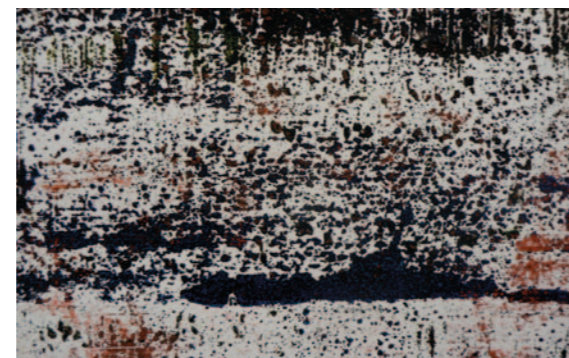
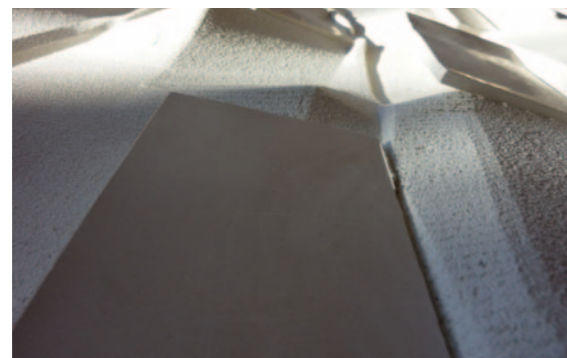
Patu Paraoa – Tony De Goldi → 304

Simon Twose:
Famillial Clouds 3,
Venice Biennale, 2012,
photo: Simon Twose

Simon Twose:
Concrete 1, image
coalescing dynamics
of materia2014,
photo: Simon Twose

Katrina Simon:
Cartography 1, image
coalescing dynamics
of landscape 2014,
photo: Katrina Simon

Laurin Leon:
Nomadic Architecture,
2015, experimental
architecture – south
deserts of Peru,
digital visualization

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

kurátor / curator:
Laurin Leon

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Laurin Leon

další spolupracovníci /
other collaborators:
Melissa Villanueva,
Brando Bocanegra,
Pedro Venegas
(asistenti / assistants),
María Alejandra
Cañas, María José
Gaitan, Carlos Rivera,
Nathalie Rodriguez,
Claudia Cánepa
(architektoničtí
asistenti / assistants
in architecture),
Saúl Trujillo (mecha-
tronika / mechatronic
engineer)

Peru: Zděděná budoucnost

Přítomnost, Minulost a Budoucnost

Kultura Paracas byla pohlcena kulturou Nazků. Protáhlé lebky mohou být staré 3 000 let.

Transhumanisté tvrdí, že v budoucnu budou lidé schopni se sami vylepšovat díky nanotechnologii a genetické manipulaci. Procesní kapacita neuronů nám pomůže překročit dnešní přirozenou kapacitu mozku. Minulost, přítomnost a budoucnost. Protáhlé lebky jsou symbolem, který nám připomíná, že se musíme neustále přizpůsobovat a že změna probíhá nepřetržitě. Když přemýšlíme o budoucnosti, nevyhneme se myšlenkám o minulosti.

Vznik prostoru

V minulosti byl život ztvárněn interakcí našeho prostředí, divokým a suchým územím a dramatickým nedostatkem dešťových srážek. Mytologické a božské postavy vycházejí z určitého pohledu na kosmos; jsou přítomny v každé interakci a obsaženy v každé denní činnosti různých civilizací.

Vše z přírody, duševní i symbolické, co bylo nalezeno na obřích dvourozměrných obrazech v Nazce, Ocucaje, či pouštních oblastech Palpa a Paracasu, představuje faktickou alternativu k uskutečňování takové interakce za pomoci performancí, událostí různých ročních období, tanců a nepostizitelných rituálů.

Peru: Ancestral Future

Present, Past and Future

The Paracas culture was absorbed into Nazca culture. Elongated skulls could be 3,000 years old.

Transhumanists suggest that, in the future, human beings will be capable of improving themselves through nanotechnology and genetic manipulation. The processing capacity of neurons will help us to transcend the natural capacity of our brain as we know it today. Past, present and future. Elongated skulls are a symbolic icon that reminds us that we always have to adapt, that change is constant. We cannot avoid thinking about the past when we think about the future.

Space Generation

Ages ago, life was represented through the interaction of our habitats, wild and dry territory and the dramatic absence of rainfall. Mythological and divine characters come from a particular cosmological view; they are present in every interaction and are immersed in all the daily activities of different civilizations.

All of nature, mental and symbolic, found in the giant two-dimensional images made in the Nazca, Ocucaje, Palpa and Paracas deserts, represent a virtual alternative to making such interaction possible through performances, seasonal events, dances and intangible rituals.

Duševní prostor obsažený v geometrických kresbách, zoomorfních obrazcích a nepopsatelných antropomorfních obrazcích, které mají na výšku 100 metrů a přežily tisíce let, umožnil lidem v této oblasti žít. Místní kultury se přizpůsobily prostředí, vyvíjely se po staletí, musely bojovat s touhami, útrapami a oddaností ve chvílích, kdy byl nedostatek jídla a vody, jelikož farmářských oblastí bylo pomálu a lidé žili v krutém společenském prostředí.

Studentská sekce/
Student Section

kurátor/curator:
Laurin Leon

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Laurin Leon

Peru: Zděděná budoucnost

Akademická práce studentů prvního ročníku na semináři 5 na Fakultě architektury, univerzity Ricardo Palma University.

Studenti pracovali s imaginárními příběhy, které byly odvozeny od různých mytologických zdrojů pocházejících ze starověkých kultur peruánských pouští. Studenti prvního ročníku vytvořili sadu individuálních i kolektivních pracovních postupů, které sloužily jako koncepční základ pro konstrukci původní architektury.

Za použití dřevěných vláken a plastových trubek ztvárňují původní představu prostoru založenou na pohybu.

Během měsíce objevují prostor, který sami vytvořili, a probírají se svými fantastickými příběhy.

Ricardo Palma University, Faculty of Architecture, Design Workshop 5

Laurin Leon:
Elongated Head of Peru, 2015,
digital arts

The mental space contained in geometrical drawings, zoomorphic representations, and indescribable anthropomorphic drawings that are 100 meters tall and have survived thousands of years made it possible to live in this region. The local cultures adapted to the environment, evolving for centuries, dealing with desire, anguish and devotion when food and water were scarce, as there were few farming areas and people lived in a violent social environment.

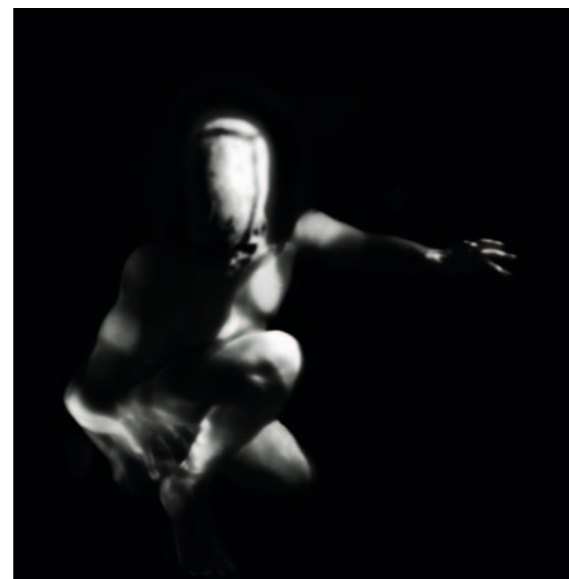
Peru: Ancestral Future

Academic work of first-year students from workshop 5 at the Faculty of Architecture, Ricardo Palma University.

Students worked with imaginary stories derived from various mythological sources from the ancient past of the cultures of the Peru deserts. The first-year students developed a series of individual and collective performative routines that serve as a conceptual basis for the construction of original architecture.

Using wood fiber and plastic pipes, they give shape to an original idea of space based on movement.

Over a month, they discover space built with their hands while they move through their fantastic stories.

Marcin Cecko:
*Balladyna, Teatr
Polski Poznań, 2013,*
director: Krzysztof
Garbaczewski,
set: Krzysztof
Garbaczewski,
Robert Mleczeko,
costumes: Svenja
Gassen, photo:
Magda Hueckel

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

kurátor/curator:
Agnieszka Jelewska

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Jerzy Gurawski

další spolupracovníci/
other collaborators:
Michał Krawczak
(zážitkový designér/
experience designer),
Paweł Janicki
(designér interakce/
interaction designer),
Rafał Zapała
(zvukový designér/
sound designer),
Anna Galas-Kosil
(výkonná producentka/
executive producer),
Edyta Zielnik (koordinátorka/
coordinator)

Postapokalypsa

Když Jerzy Grotowski v roce 1968 pracoval na své poslední inscenaci, *Apocalypsis cum figuris*, která se stala jednou z nejdůležitějších divadelních událostí 20. století, přemýšlel o prostoru coby hodnotě, která se rozšiřuje a rozpíná mezi lidmi. Prostor, který si představoval, byl prázdný a antropocentrický, otevřený pro vytváření mezilidských vztahů a pátrající po spirituální hloubce jedince. Naše snaha zopakovat jeho úsilí na začátku 21. století je ještě z výrazně jinou výjimečnou skutečností – jedním z iniciátorů našeho vystoupení je totiž Jerzy Gurawski, scénograf, který s režisérem Grotowským spolupracoval na začátku jeho umělecké kariéry. Pro Grotowského spočíval smysl apokalypsy v dekompozici a defragmentaci tradice romantismu – tak klíčového pro polskou historii – ale také v souběžném rozkladu, ke kterému docházelo v tradičních dramatických textech, dialogích a při jevištní komunikaci. Zároveň byla apokalypsa předzvěstí změn přicházejících do západní kultury, včetně přesahu klasické divadelní situace reprodukce a opětovného nastudování existujících událostí a textů a tím pádem uvolňování hlubšího dramatického potenciálu.

Instalace *Postapokalypsa* představuje současnou vizi postantropocentrického světa: navzájem propojené a globální místo. Diváci vstoupí přímo do prostoru zhuštěného neustálým tokem zpráv o počasí z různých míst pohrom spojených s energetickými hrozbami a katastrofami (včetně Černobyli, Los Alamos a Fukušimy). Neustále aktualizovaná data jsou zpracovávána technologií sonifikace. Díky tomu je instalace vyplněna

Post-Apocalypsis

In 1968, when Jerzy Grotowski was working on his last performance, *Apocalypsis cum figuris*, one of the most important theatrical events of the 20th century, he thought about space as a value that extends and stretches among people. The space he imagined was an empty, anthropocentric space, open for establishing relations between people and seeking out the individual's spiritual depth. Our effort to recall that event today, at the beginning of the 21st century, takes on extraordinary meaning – in particular, since one of the provocateurs of this act is Jerzy Gurawski, the stage designer who cooperated with the director in the first stage of his artistic activity. For Grotowski, in a sense apocalypse stood for the decomposition and defragmentation of the tradition of romanticism – crucial for Polish history – but also for the parallel disintegration occurring within traditional dramatic texts, dialogue, and stage communication. At the same time, apocalypse was a herald of the changes arriving in Western culture, including that of transcending the classical theatrical situation of reproducing and re-playing existing events and texts, and freeing up a deeper performative potential.

The *Post-Apocalypsis* installation projects a contemporary vision of a post-anthropocentric world: a networked and global place. Viewers enter directly into a condensed space of a weather data stream from different places of energy-related threats and disasters on Earth (including Chernobyl, Los Alamos, and Fukushima). The constantly updated data is processed artistically

mění se audiosférou, která je aktivní vůči lidské přítomnosti. Energetické komunikační přechody je možné také vnímat v rámci překvapující, vyvolané interakce s technologicky přeměněnými přírodními živly. Všechny předchozí romantické vize přírody, prezentované jako součást a pozadí pro lidskou aktivitu, kdysi tak klíčové pro vývoj scénického designu, jsou radikálně přehodnoceny. Skrze tuto interakci se naplno projevuje nové chápání technologie, která je běžně definována jako opozice přírody. V této instalaci se ale stává součástí přírody a spolu s ní vytváří hybridní komunikační ekosystém.

V *Postapokalypse* přicházíme s novou definicí člověka. Lidé jsou vnímáni především jako aktivní součást povětrnostního systému. V instalaci je tento systém navržen coby zážitek z dynamického stavu atmosféry: kombinace nejenom přírodního fenoménu, ale také zároveň sociálních, politických a ekonomických nepokojů. V dnešní době se náš život odehrává v technologicky zprostředkovaných globálních systémech, a tím spojuje vše lidské a nelidské v apokalyptických situacích: z toho pak vznikají neustálé zlé předtuchy současného života.

Krzysztof
Garbaczewski

— režisér, scénograf
Vytváří interdisciplinární díla, často nazývaná instalacemi, kombinující divadlo, vystoupení, hudbu a vizuální umění.

Jerzy Gurawski
* 1935

— architekt, scénograf
Roku 1960 obdržel diplom z Fakulty architektury na Vysoké škole polytechnické v Krakově. Spolupracoval s J. Grotowským v Divadle – Laboratoři (v Opole, pak ve Wroclavi). Realizace: *Kordian*, J. Slowacki (1962), *Tragická historie o doktoru Faustovi*, Ch. Marlowe (1963), *Vytrvalý princ*, Calderon (1965). Kostýmy k těmto inscenacím byly navrženy Waldermarem Krygierem.

Paweł Janicki

— mediální umělec
Nezávislý mediální umělec a producent pracující s generativní hudbou, mikrozvukem a algoritmickou kompozicí, interaktivními systémy pro vystoupení a instalace a jeho vlastní neustále vyvíjený hard a software. Řídí WRO Laboratory.

Agnieszka
Jelewska-Michas

— autorka, teatroložka, pedagožka, kurátorka
Zakladatelka a ředitelka Interdisciplinary Research Centre Humanities/Art/Technology na Univerzitě Adama Mickiewicze v Poznani. Umělecká a vědecká kurátorka. Oblast zájmu: psychosomatické modely vnímání současného umění, vztahy mezi moderním uměním, vědou, technologií, kulturou.

cally through sonification – in this way, the installation is filled with a changing audiosphere, active towards the human presences. Energetic communicational switches can also be experienced within the framework of a surprising, designed interaction with technologically transformed elements of nature. Any previous romantic visions of nature, presented as a landscape and background for human events, once so crucial for the development of theatre stage design, are radically revised. A new understanding of technology reveals itself through this interaction. Commonly defined as existing in opposition to nature, technology becomes part of nature in the installation, and creates together with nature a hybrid communication ecosystem.

In *Post-Apocalypsis*, we face a new definition of the human being. Humans are primarily treated as an active part of the earthly weather system. In the installation this system is designed as an experience of a dynamic state of the atmosphere: a combination of not only natural phenomena, but also simultaneously of social, political and economic unrest. Nowadays, the performance of life itself takes place in technologically mediated global systems, combining human and the non-human in apocalyptic situations: permanent premonitions of contemporary life.

— director, set designer
He creates interdisciplinary works, often called installations, combining theatre, performance, music and the visual arts.

— architect, set designer
In 1960 he received a diploma from the Polytechnic College, Faculty of Architecture, in Krakow. He has been collaborating with J. Grotowski at the Theatre – Laboratory in Opole, subsequently in Wroclaw. Realizations: *Kordian* by J. Slowacki (1962), *The Tragical History of Doctor Faustus* by Ch. Marlowe (1963), *The Constant Prince* according to Calderon (1965). The costumes for these performances have been designed by Waldemar Krygier.

— media artist
Independent media artist and producer working with generative music, microsound and algorithmic composition, interactive systems for performances and installations, and his own constantly developed hard and software. He directs the WRO Laboratory

— author, theatre theoretician, teacher, curator
Founder and head of the Interdisciplinary Research Centre Humanities/Art/Technology; UAM, Poznań. An art & science curator. Area: psychosomatic models of perception in contemporary art, relationships between modern art, science, technology, culture.

Michał Krawczak

— zážitkový designér
Ředitel HAT Research Center Program na Adam Mickiewicz University in Poznań. Zabývá se současným interaktivním uměním, performancí, videem, instalací, programováním a novými technologiemi ve scénickém umění.

Robert Mleczko

— scénograf, vizuální umělec, kameraman, editor, autor videoprojekcí, grafik
Pracoval s Joannou Rajkowskou, Karolinou Breguła, Arturem Żmijewským, Krystianem Lupaou, Ewou Wyskoczyl, Wooster Group. Scénické návrhy: *Galerie polských rytířů* (Narodowy Stary Teatr, Krakov), *Projekt P* (Velké divadlo – Národní opera, 2014)

Robert Rumas

— scénograf, sochař, mediální umělec, kurátor, aktivista, socio-kulturní animátor, designér výstavního prostoru
Absolvent Fakulty malířství na Státní vysoké škole výtvarných umění v Gdaňsku.

Paweł Wodziński

— ředitel, divadelní režisér, scénograf
Režisér a scénograf, generální a umělecký ředitel Polského divadla v Bydhošti. Kurátor polské expozice na PQ'07.

Rafal Zapala

— skladatel, zvukový umělec
Skládá, aranžuje, improvizuje (pianista, bubeník, perkusista, hráč na elektronické nástroje), odborný asistent na katedře skladby, také pracuje pro Electroacoustic Music Studio na Hudební akademii v Poznani.

Studentská sekce /
Student Section

kurátor / curator:
Małgorzata Wdowik

Hranice krajiny

Tento projekt se zabývá konceptem představené (myšlené) scénografie a v souvislosti s tím i s představou o krajině v západní teorii, umění a literatuře. Celý prostor je rozdělen do několika zvukových teritorií, která jsou založena na textech, jež reprezentují rozdílné přístupy k myšlenkám o krajině, paměti a kolektivní historii. Malé skupiny diváků jsou přizvány, aby prozkoumaly prostor se sluchátky na uších. Každé zvukové místo je zkomponováno podle funkce a délky textu. V závislosti na konkrétní pozici, ve které se právě návštěvník nachází, bude slyšitelný zvuk přidělený tomuto teritoriu. Performativita každého textu, nebo jeho zvuková krajina, nespočívá v tom, jak je reprezentována, ale v imaginaci každého „diváka“, který je pozván nejen k tomu, aby si vytvořil vlastní zkušenosti, ale také k tomu, aby zpochybňoval roli, kterou jako člen publika hraje.

Jen jeden text je slyšitelný v průběhu celé performance a to *Papiz kreslení* od Heinerja Müllera. Text vyvolává otázky o vnímání, rozdílných názorech a možnosti „zarámovat celý obraz“ ve smyslu kolektivní zkušenosti a společné historie. Další texty se zabývají zkušenostmi s veřejným a soukromým prostorem, s imaginací a s vnímáním, ale také s očekáváním návštěvníka

— experience designer
HAT Research Center Program Director at Adam Mickiewicz University in Poznań. He deals with contemporary interactive art, performance art, video, installation, programming and new technologies of performing arts.

— set designer, visual artist, Camera operator, editor, author of video projections, graphic artist
He worked with Joanna Rajkowska, Karolina Breguła, Artur Żmijewski, Krystian Lupa, Ewa Wyskoczyl, Wooster Group. Set: *The Gallery of Polish Kings* (The National Old Theatre in Krakow), *The P Project* (Grand Theatre – National Opera, 2014)

— set designer, sculptor, media artist, curator, activist, socio-cultural animator, exhibition space designer
Graduate of the Faculty of Painting of the State Higher School of Fine Arts in Gdansk.

— director, theatre director, set designer
Director and stage designer, General and Artistic Director of the Polski Theatre in Bydgoszcz. He curated the Polish Exhibition for PQ'07.

— composer, sound artist
Composes, arranges, improvises [pianist, drummer, percussionist, live electronics], assistant lecturer at the Composition Dept., he also works at the Electroacoustic Music Studio of the Academy of Music in Poznań.

The Boundaries of Landscape

This project deals with the concept of imagined scenography and a related notion of landscape in Western theory, art and literature. The space as a whole is divided into several sound territories based on texts representing different approaches to ideas of landscape, memory and collective history. Small groups of the audience are invited to explore the space with headphones. The composition of each sound spot depends on the function and length of the text. Participants are able to hear sounds assigned according to the specific position in which they are located. The performativity of each text or soundscape lies not in its representation, but in the imagination of each and every 'viewer', who is invited to not only create individual experiences, but also to question his/her role as a member of the audience.

There is only one text that can be heard during the whole performance: *Description of the Painting* by Heiner Mueller. The text raises questions about perception, different points of view and the possibility to 'frame the whole picture' in the sense of collective experience and common history. Other texts deal with the experience of public and private space, with imagination and perception, but also with the expectations of visitors to

instalace či muzea, který buď prožívá umění jako něco, co je k němu dodáno, a nebo se stane součástí umělecké instalace. Tady bychom rádi prezentovali prvky divadelní a umělecké instalace ve vztahu k divákovi, jenž je pobízen k tomu, aby si sám vytvářel vizuální obsah. Skrze interakci s ostatními členy publika je také možné vytvořit malou kolektivní zkušenost a rozbit osobitost individuálního zážitku. Umožněním přístupu dalším divákům bez sluchátek se odhalí jasně, ačkoli neviditelné rozdělení mezi tou částí publika, jež je „součástí instalace“ a tou, která vystoupení pouze pozoruje zvenčí. Pro ty „venku“ se publikum stane účastníky a vice versa. Návštěvníci musejí najít skrze své vlastní zkušenosti a interakci s ostatními lidmi hranice navrženého teritoria. Tento proces může vyvolat otázky ohledně současné politické situace v divadle a v produkcích instalace, které předpokládají uměleckou nezávislost. Pro diváky jsou připraveny podklady stejně jako prostor, ale znázornění ne, to už je na jejich imaginaci. Pohled, který byl dříve směřován k přírodě, kusu umění nebo umělci na jevišti, se nyní otáčí k prázdným zdím a dalším návštěvníkům.

The Aleksander Zelwerowicz National Academy of Dramatic Art in Warsaw, Theatre Directing
Małgorzata Wdowik

Justus-Liebig-Universität Gießen, Institute for Applied Theatre Studies , Applied Theatre Studies
Tamara Antonijevic, Robert Läßig

Edward Compton:
Matterhorn, 1879,
wikimedia.org

installations or museums who either experience a work of art as something given to the or becomes a part of an artistic installation. Here, we would like to present elements of theatre and artistic installation in relation to viewers who are encouraged to create visual content by themselves. Through interaction with other members of audience one can also create a small-scale collective experience and break the distinctiveness of an individual experience. On creating entry opportunities for other viewers, without headphones, a clear, though invisible, division is revealed between the part of the audience that is 'part of the installation' and the part that is outside and only observing the performance. For those 'outside', the audience becomes performers and vice versa. Visitors must seek the boundaries of the designed territory through their own experiences and their interaction with others. This process might bring up questions concerning the current politics of theatre and production of installations that presuppose artistic sovereignty. Material is provided to members of the audience, as well as the space, but there is no representation, there is just imagination. The gaze that used to be directed towards nature, a piece of art, or a body on the stage now turns towards empty walls and other audience members.

Divadelní prostor /
Performing Space

Space Walks

kurátor / curator:
Wojtek Ziemilski,
Michał Libera

Voiceover

Lidé na ulici čtou dohromady a nahlas.

Takový jednoduchý způsob kolektivní demonstrace. Možná ten nejčistší způsob vyjádření společné vůle a nejjednodušší strategie převzetí prostoru. Být spolu, hrát spolu a mít společné potřeby – navísta až do takové míry, že se staneme podezřelými, pokud ne trapnými. A výjimečnými.

Už k tomu došlo v Poznani. Lidé společně stáli a četli. Nic víc. Jednalo se o veřejné čtení textu hry inscenace Rodriga Garcii s názvem *Golgotha Picnic* a šlo o protest proti cenzuře. Tato čtení ale také byla převzetím prostoru a performancí, jež svými gesty hovořila o vlastnictví. Zároveň bylo převzetí prostoru provedeno jako divadelní představení s užitím toho nejvíce pomíjivého nástroje – lidského hlasu.

Narušení pořádku ve veřejné sféře tak neokázalým činem se může zdát příznačné. Odhaluje pozadí otázky „kdo vlastní veřejný prostor“. Jak se prostor může stát ovládnutým nebo dokonce vlastněným a jak je možné ho naplnit obsahem? Jaké existují strategie pro šíření sdělení a jeho doručení ostatním? A kdo jsou ti ostatní? Jak účinné – performativní, chcete-li – mohou být lidské hlasy? Mohou dosáhnout univerzálnosti? Mohou se hlasové strategie stát univerzálními?

Součástí projektu *Voiceover* je cesta po městě a živé přednesy. Jedná se o vystoupení a příběh o dvou kapitolách, který je o vlastnictví, ovládnutí a přivlastnění prostoru. Realizace Wojteka Ziemilského a Michała Libery bude užívat technik rekonstrukce, imitování, playbacku a různých forem elektrického a akustického zesílení zvuku, aby zdůraznila důležitosti a nejednoznačnosti hlasu, jenž si chce přivlastnit prostor. Pohrávají si s myšlenkou, že hlas je největším lidským majetkem, signaturou a důkazem o realitě. Budou zkoumat působení řečníků/reproduktorů. S odkazem na neutralitu a transparentnost vzduchu – tedy zprostředkovatele hlasu – se budeme zabývat politikou a proxemikou otevřených prostorů.

Pochod městem se bude vztahovat k vlastnění a ovládnutí a za své jeviště si zvolí jedno z nejvíce přeplněných míst v Praze – náměstí před kostelem svatého Salvátora. Můžeme převzít nějakou z hlasových strategií z inscenace *Golgotha Picnic* v Poznani a použít je v tomto konkrétním prostředí? Jakmile se octneme v pochodu, tato otázka se stane více soukromou a intimní.

Michał Libera

Sociolog, hudební producent na volné noze, kurátor a spisovatel, organizátor koncertů, festivalů a ant-festivalů a hudebních programů pro výstavy. Také produkuje CD a píše libreto pro experimentální opery.

Voice-Over

People reading out loud, together, on the street.

Such a simple form of collective demonstration. Perhaps the purest way of expressing common will and the most basic strategy for claiming the space. Being together, acting together and wanting together – naivety to the extent of being suspicious, if not embarrassing. And rare.

It did happen, in Poznań. People stood together and they read. Nothing more. It was a public reading of the text of Rodrigo Garcia's performance of *Golgotha Picnic* and a protest against censorship. But these readings were also a claiming of space, and a performative gesture of speaking-to-possess. At the same time, the taking over was executed as a theatrical performance with the use of the most ephemeral tool – voice.

The disturbance in the public sphere caused by an act so modest seems symptomatic. It reveals the background of the question of who owns the public space. How does space become owned, even possessed and fixed with content? What are the strategies for spreading the message and reaching others? And who are these others? How efficient – performative, if you like – can people be with their voices? Can they achieve universality? Can voice strategies become universal?

Voice-over, a city tour and a live presentation will form a two-chapter performative tale on owning, possessing and appropriating space. Wojtek Ziemilski and Michał Libera's performance will use reenactment, impersonation and playback techniques and different forms of electrical and acoustical amplification to highlight the importance and ambiguity of the voice in claiming space. Playing with the idea of voice as the ultimate human property, a signature and a proof of reality, they will explore the agency of the speakers (in both meanings of the term). With reference to the neutrality and transparency of the air – voice's medium – we will deal with the politics and proxemics of open spaces.

The walk through the city will relate to owning and possessing and take as its stage one of the most crowded spots in Prague – the square in front of the Church of St. Salvador. Can we take any of the *Golgotha Picnic* Poznań voice strategies and use them in this particular environment? Once in the conference space, this question will become a more private and intimate one.

A sociologist, freelance music producer, curator and writer, Libera organizes concerts, festivals and ant-festivals and music programs for exhibitors, as well as producing CDs and writing librettos for experimental operas.

Wojtek Ziemilski

Divadelní režisér a vizuální umělec. *Hamletovo světlo, Nevýznamné vyprávění, Prolog, Sociální Flirt*. Spolupracuje s uměleckou galerií BWA ve Varšavě a je členem kolektivu Centrum w Ruchu. Jako kritik a spisovatel spolupracuje s kulturními časopisy.

Theatre director and visual artist. *Hamlet Light, Small Narration, Prolog, Social Flirt*. He collaborates with the BWA Warszawa art gallery and is part of the Centrum w Ruchu collective. As a critic and writer, he collaborates with cultural reviews.

Předměty/Objects

Instalace Duha /The Rainbow installation → 304

Tvůrci/Makers

Veselka, která nebyla /The Wedding Which was Not - Anna Królikiewicz, Maciej Nowak → 318
#abyss.foodpossession (peklo.obžerství) / #abyss.foodpossession – Flesh System → 318

Kmeny/Tribes

Městská zrcadlení /Urban reflections - Anna Kaczkowska, Maria Magdalena Wawrzyńczyk, Agnieszka Zdonek → 330

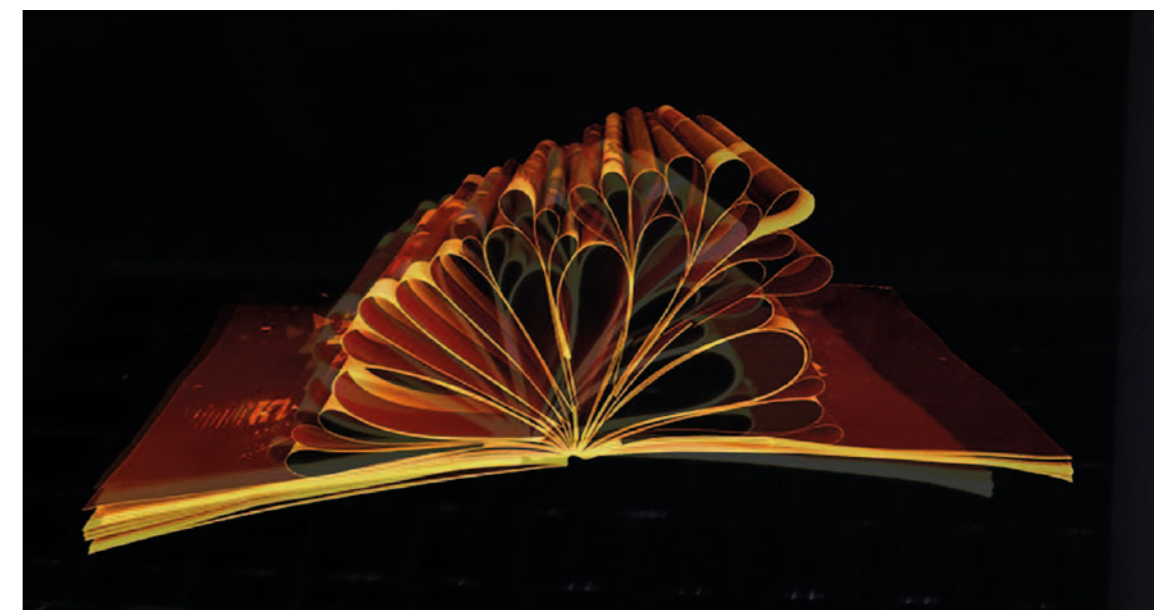
1) Voice-over – Space, photo: Wojtek Ziemilski

2, 3) Voice-over – Golgota Picnic, photo: Wojtek Ziemilski

ID (Entity) Box – By the Book or By the Space, photo: Sara Franqueira

Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions

kurátor / curator:
José Manuel Castanheira,
Marta Carreiras,
Rui Francisco

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
APCEN – Portuguese
Association
of Scenography

Bedna ID (entity) – Myslete mimo bednu

Program, pravidla a prostorová omezení nás donutili uvědomit si, že pokud chceme reprezentovat přibližně devadesát jednotlivých členů Portuguese Scenography Association (Portugalská asociace scénografů), musíme zaujmout POLITICKÝ a ESTETICKÝ přístup a změnit velikost, pravidla a podmínky.

Myšlenkou je koupit *Bedně Kafka G30* (prostor přiřazený Portugalsku) lístek do Portugalska, aby se s Bednou mohl osobně setkat každý z našich členů, a to pomocí multi-video-intervence.

Bedna cestuje do jiné země s jiným kontextem časoprostoru. Všechny ingredience, kterých lze využít při profilování identity, se liší: prostředí, kultura, počasí, prostor, jídlo, čas, barvy, pohyb, vnímání, znalosti, vývoj, ekonomie, politika, chování atd.

Místo, které se odsunulo od svého historického, kulturního a architektonického kontextu na cizí území, a odlišná geografie, se stávají předmětem studia a je jim okamžitě přidělen symbolický význam skládající se z fiktivních míst, která obvykle performativní umění vytváří.

Souhrnně lze říci, že díky omezení máme *Bednu Kafka G30*, předmět reflexe, a díky této reflexi využití a sdílení prostoru jsme si uvědomili, že chceme víc prostoru, víc času a prostoru a víc svobody k využívání prostoru. Abychom tento problém vyřešili a abychom identitu přivedli k činům, postavili jsme repliku

ID (Entity) Box – Think Outside the Box

The programme, rules and space restrictions made us realize that if we wanted to represent the ca. 90 individual members of our Portuguese Scenography Association, we needed to have a POLITICAL and AESTHETICAL attitude and to re-size, re-rule and re-programme the conditions.

The idea is to buy the *Kafka Box G30* (the space assigned to Portugal) a ticket to visit Portugal so that each of our members can have a personal meeting with the Box in the form of a multi-video intervention.

The Box travels to a different country, with a different space-time context. All the ingredients that you can use when profiling an identity are different: landscape, culture, weather, space, food, time, colors, movement, perception, knowledge, development, economy, politics, behavior, etc.

A place shifted from its historical, cultural and architectural context for a foreign territory and a different geography becomes an object of study, and is immediately assigned symbolic meaning consisting of the fictional places that the performing arts are used to create.

In summary, these restrictions gave us the *Kafka Box G30* as an object of reflection, and this reflection on the use and sharing of space made us realize that we wanted more space, more time with the space, and more freedom to use the space. To solve this problem

Bedny Kafka G30 v Portugalsku a zajistili jsme, aby si pobyt užila.

Výsledkem je sbírka videí od všech účastníků, která popisují jejich zkušenost s *Bednou Kafka G30* v konfrontaci s tématy PQ'15.

Celý proces je zaznamenán v katalogu a obsahuje snímky a vizuální materiály ze všech projektů.

Až její cesta skončí, Bedna se vrátí na své původní místo, ale už nikdy nebude stejná – nebo bude stejná, ale trochu jiná. Něco se navždy změnilo. Vypadá stejně, ale má co vyprávět. Možná trochu zhubla, je opálená a slaná, a nyní je připravená vyprávět o svých zkušenostech.

Videa, která jsou součástí video-prostorové instalace v místnosti G30 Kafkova domu dokazují, že jeden omezený prostor interiéru se může stát tolika různými místy najednou a zároveň může být obýván tolika různými způsoby a tolika různými identitami.

Bedna ID (entity) – Rozbalit na cestu

[Studentská sekce / Student Section](#)

kurátor / curator:
José Manuel
Castanheira,
Marta Carreiras,
Rui Francisco

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
APCEN – Portuguese
Association
of Scenography

Studentská sekce doplňuje sekci zemí a regionů tím, že po účastnících chce, aby stavěli na konceptech IDENTITY ve svém specifickém kontextu (jako Portugalci a jako mladí umělci). Studenti měli za úkol reagovat na krátký předem určený text definicí identity pomocí scénografie a scénografy jako politického účastníka.

Jejich výtvary mají formu balíků, které mohou být použity jako nosiče něčeho jiného, nebo jako samotné předměty. Tyto boxy jsou zjednodušeným modelem výstavního prostoru, který nám byl přidělen PQ'15. A stejně jako u sekce zemí jsme se rozhodli přidělený prostor znásobit, i tady může každý student použít bednu jako skořápku svého projektu, který lze umístit a registrovat v rámci mnohem širšího kontextu. Práce budou vybrány a organizovány s ohledem na obraz/prostor a s pohledem vstříc myšlence prostorového zážitku poštovního úřadu a/nebo archivu. Na všech třech stěnách výstavní síně budou mít návštěvníci přístup k těmto balíkům otevřením PO Boxů klíčem, který si vyberou ze sbírky klíčů. Očekáváme, že ke konci každého výstavního dne bude většina PO Boxů otevřená a designy studentů odhalené a prozkoumané.

Do studentské sekce patří zástupci většiny portugalských škol s oborem architektury a designu. Každá ze škol dostala soubor obyčejných krabic, krátký text (který napsal konkrétní dramaturg) a seznam pravidel. Vše bylo rozděleno mezi studenty, kteří měli za úkol vytvořit

and to create identity actions, we built a replica of the *Kafka Box G30* in Portugal and make sure it had a nice stay.

The result is as a group of videos made by all the participants, reflecting their experience with the *Kafka Box G30* in confrontation with the themes of PQ'15.

The entire process is recorded in a catalog containing images and visual materials from all the projects.

When the journey ends, the Box returns to his original place, but it is not the same anymore – or, rather, it is the same but slightly different. Something has changed forever. It looks the same but has a lot to tell. It may have lost weight, all tanned and salty, and now prepares to tell its experience.

The videos, shown as part a video and space installation in Room G30 of the Kafka House, show how the same piece of limited interior space can be in so many different places at the same time and can be inhabited in so many different ways by so many diverse identities.

ID (Entity) Box – Unpack to Go

The student section complements the exposition in Section of Countries and Regions by asking participants to build upon the concepts of IDENTITY. Students were asked to respond to a short pre-defined text questioning the definition of identity through scenography.

The student section complements it by asking the participants to build upon the concepts of IDENTITY from their own specific context (as Portuguese and as young professionals). Students were asked to respond to a short pre-defined text questioning the definition of identity through scenography and the scenographer's role as a political participant.

Their creations take the form of parcels that can be used as containers of objects or as the object itself. These boxes are a simplified model of the exhibition room allocated by PQ 2015. As with the Countries section, we have chosen to multiply the available space, giving each student the possibility of using the boxes as a shell for their project or as an object to be placed and registered within a larger and broader context. These will be selected and organised with the image/space in mind and with a view towards the idea of the spatial experience of a post office and/or archive. On all three walls of the exhibition hall, visitors will have access to each parcel by opening each PO Box with a chosen key from a selection of keys. We expect that by the end of each exhibition day most PO boxes will be opened and the students' designs revealed and explored.

své návrhy a vrátit je poštou týmu kurátorů. Výběr z projektů byl vedle obecného kurátorského procesu pro sekci zemí organizován jako národní výstava před PQ, která cestovala po zemi. Užší výběr studentských boxů tvoří výstavu na PQ'15, jak jsme již zmiňovali.

[Divadelní prostor / Performing Space](#)

Space Walks

kurátor / curator:
José Manuel
Castanheira,
Marta Carreiras,
Rui Francisco

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
APCEN – Portuguese
Association
of Scenography

Bedna ID (entity) – Podle knihy nebo podle prostoru

Tento projekt je součástí portugalského kurátorského projektu, který vidí identitu jako konstrukci spojenou se svým odhalením a naopak. Stejně tak kategorie živých vystoupení, která jsme navrhli, se zdá být výsledkem kompromisu mezi samotnou akcí a jejím vystavěným prostředím. Je stvořené ve stejnou chvíli, kdy je odhalené, je závislé a vždy místní, a sdílí identitu s druhem místa, které není přeneseno na místo jiné, které není přepisováno. Prostorové/časové činy mohou být formou rozporu využití prostoru pro tvorbu smyslu nebo identity.

Součástí projektu je prezentace s názvem *Podle knihy nebo podle prostoru: „nekonferenční“ mítink v klasickém prostoru (učebna)*, který je veden stejně jako prohlídka s průvodcem, pobízí diváky k zamyšlení nad prostorem, zatímco vytváří sérii fyzických manifestací. Jak můžeme pomoci předmětům, obrazům, činům a jiných rozptýlení rozbit mluvené slovo, které je pro takový druh prostoru typické? Dokážeme tento model natolik rozšířit, že obsáhne i hybridní formát, který bude podobně jako prohlídka s průvodcem prezentovanou materiálnost měnit pomocí slov? Co se změní, když změním to, co hledáme, i když posloucháme pojednání o tom samém? Lze pomocí scénografie stvořit identitu? Druh performativní konference silně propojený spíše s vizuálním prožitkem a ne s poslechem, což je v tomto případě obvyklé.

Další akcí je prohlídka s průvodcem nazvaná *Podle knihy nebo podle prostoru: prohlídka „bez průvodce“*, prožitek, který se podobá spíše skutečnému rozhovoru, například prezentaci nápadů, prožitek, kdy trasa není definitivním účelem na rozdíl od rozvoje bloků myšlenek zasazených v různých aspektech toho samého prostoru. Jde o vnitřní prohlídku Clam-Gallasova paláce a o zvláštnosti jednoho vnitřního prostoru

The student section includes representatives from most Portuguese schools of performing and visual arts, as well as schools of architecture and design. Each school was given a set of blank packing boxes, a short text (commissioned by a specific dramaturg) and a set of instructions. These were distributed amongst the students, who had a month to develop their designs and return them, via mail, to the curatorial team. A selection of these projects was organised into a pre-PQ national exhibition that toured the country alongside the general curatorial process for the Countries section. A smaller selection of these students' boxes makes up the exhibition at PQ 2015, as mentioned above.

ID (Entity) Box – By the Book or By the Space

This project is a part of the Portuguese curatorial project that has proposed identity as a construction linked to its revelation and vice versa. Similarly, the categories of live events that we have proposed seem to result from a compromise between the event and its built environment. It is created at the same instance that is revealed, it is interdependent and always local, sharing with identity a sense of place that is not transferred onto another site, that is not rewritten. Spatial/temporal actions can be disputed forms of using space to create meaning or identity.

The project consists of a presentation entitled *By the Book or By the Space: a “conferenceless” meeting in a classic space (a lecture room)* that, like a guided tour, invites the audience to think about that space while developing a series of physical manifestations. Using objects, images, actions and other teasers to break down the language typical for that kind of space: how can we stretch this model to include a hybrid format, that can be like a guided tour in the sense that the materiality being presented is transformed by speech? What changes when we change the things we are looking for even if we are listening to the same discourse? Could scenography be a way of producing identity? A kind of performative conference connected more strongly with the visual experience than with the auditory process with which it is usually associated.

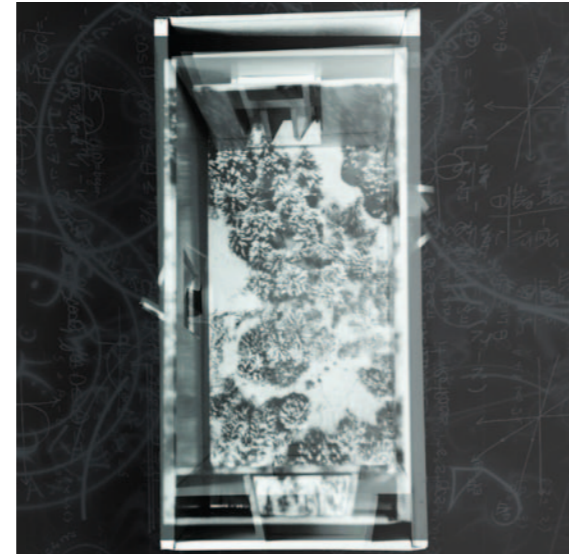
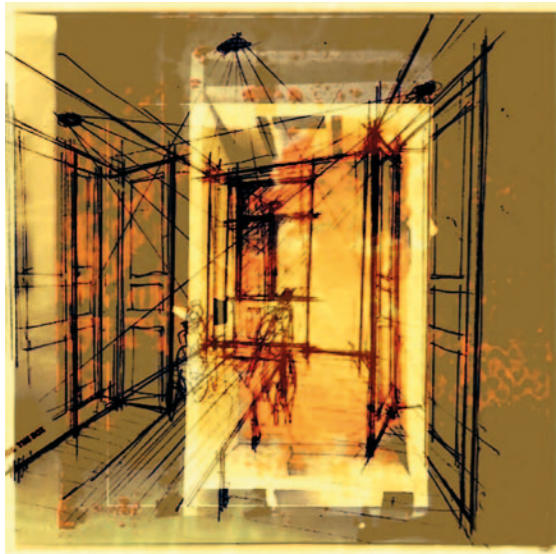
The other event is a guided tour entitled *By the Book or By the Space: a “guideless” tour*, an experience more similar to a real talk, like a presentation of ideas, an experience where the route is not the ultimate purpose but the development of blocks of thoughts planted in different aspects of the same space. It is an interior guide tour at the Clam-Gallaso

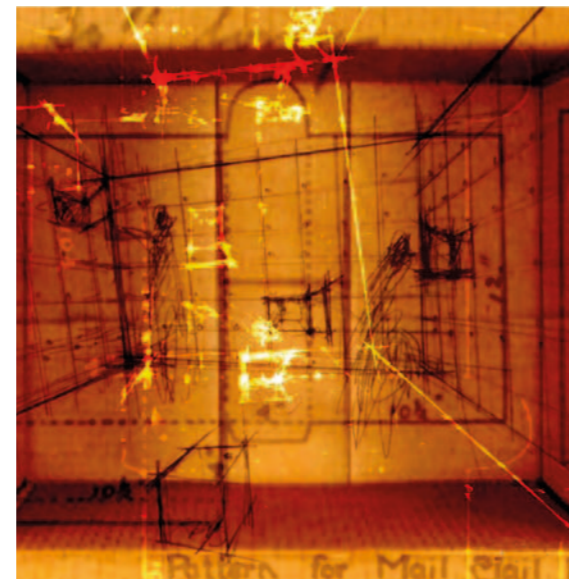
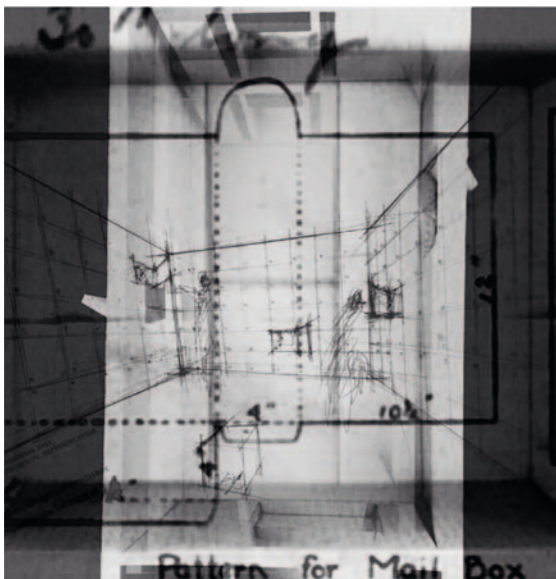
a setkání s jednou vnitřní osobou. Nejde o prostor jako takový, ale o to, jak ho využít, abychom vytvořili zážitky slov, vytvarovali identitu zapojením všech smyslů; pozvánka k odhalení menších architektonických rysů v dialogu s koncepty. Performativní prohlídka s průvodcem, která diváky neprovádí, ale nabízí možnost stvoření reality.

Palace, inside the particularities of one interior space and the meeting of an interior person. It is not about that space in particular but about how we can use it to create an experience of words, a form of identity involving all the senses, and an invitation to discover minor architectural features in dialogue with concepts. A performative guided tour that does not guide the visitors but offers an experience of possible reality recreation.

ID (Entity) Box – Think Outside the Box,
photo:
Marta Carreiras,
Joana Saboeiro

ID (Entity) Box – Unpack to Go,
photo:
Marta Carreiras

Jean-Paul Mousseau's
Collection – Originals
and Reproductions,
photo: Raymond
Marius Boucher

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

kurátor / curator:
Raymond Marius
Boucher

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Raymond Marius
Boucher

další spolupracovníci /
other collaborators:
Michel Beauchemin
(generální ředitel /
general manager,
APASQ),
Annick Labissonnière
(režijní spolupráce /
thesis co-director,
UQAM)

Autodafé – Upálení – Stopy

Cílem québeckých umělců na PQ'15 je přiblížit současné fáze ochrany a šíření scénografických děl, konkrétně tvůrčích scénografických procesů.

Předmětem mého výzkumu je současná divadelní praxe a nedávný vývoj, kvůli němuž se tradiční úloha scénografa ocitá v nebezpečí. Zabývám se zejména zachováním divadelního dědictví a stop, které zůstávají po uskutečnění produkce. Problém související s uchováváním děl mi začal být nápadně zřejmý, když jsem obdržel 30 trojrozměrných scénografických maket z několika významných québeckých a montrealských divadelních produkcí. Tyto makety byly po výstavách, jejichž kurátorem byl Mario Bouchard (PQ'95-PQ'99), uschovány na univerzitě UQAM a hrozilo, že budou zničeny.

Výroba trojrozměrných maket je běžným krokem při realizaci scénografie a mnoho z nich má – podobně jako předběžné skici k významné malbě – vlastní a trvalou uměleckou hodnotu.

Cílem mého výzkumu je zvýšit informovanost o tom, jakou hodnotu má zachování a zveřejnění stop tvůrčího procesu.

Proces tvorby ve scénografii sice má barvitou historii, ale není dobře zdokumentovaný. Stát se uznávaným profesionálním scénografem obnáší mnohaleté studium, výzkum a praxi v procesu, který je ve své podstatě založen na spolupráci. Jenže v archivních materiálech

Autodafé – Burning – Traces

Quebec's participation to PQ'15 aims to share the current phases of the conservation and dissemination of the scenic designer's work and, more specifically, their creative processes.

The core of my research lies in current theatre design practices, and recent developments that put the traditional role of the scenic designer at risk. I am primarily concerned with the conservation of theatrical heritage and of the traces left behind once a production has been realized. The problem of conservation became vividly apparent to me when I was delivered 30 three-dimensional maquettes of scenic designs related to several notable Quebec and Montréal theater productions. These were kept in UQAM University after the exhibitions curated by Mario Bouchard (PQ'95 -PQ'99) and at risk of being destroyed.

The production of a three-dimensional maquette is a standard step in the realization of scenic designs and, like the preliminary sketches for a major painting, many have lasting artistic merit in their own right.

The goal of my research is to increase awareness of the value of preserving these traces of the creative process.

Despite a storied history, the stage designers' creative process is not a well documented one. Becoming a recognized professional stage designer entails many years of study, research, and practice in what is essentially a collaborative process. This neglect means that there is

týkajících se scénografické praxe v Québecu zeje politováníhodná mezera. Jedinými doklady často bývají pouze fotografie z představení. Domnívám se, že kurátorované zpřístupnění vybraných maket a návrhů urychlí a obohatí rozvoj profesionální scénografie v Québecu.

Ústředním cílem sdružení APASQ/Nadace Jeana-Paula Mousseaua je zviditelnění scénografů v Québecu. Tato nadace nedávno ve spolupráci s Výstavním centrem Montrealské univerzity zahájila kritiky oceněnou výstavu o práci a kariéře designéra Françoise Barbeaua, jejímž kurátorem byl Andrée Lemieux. Dalším významným počinem je vytvoření obrazové databanky současných uměleckých děl (ENOAC), která se snaží shromáždit rozsáhlý korpus současné québecké umělecké tvorby v oblasti výtvarných umění, grafiky a řemesel včetně scénografie a zpřístupnit je on-line badatelům, profesionálním scénografům i široké veřejnosti.

Kurátorství na PQ'15

Při přípravě expozice pro PQ'15 jsem studenty divadelních škol v naší oblasti – např. Univerzity Concordia a Cegep St-Hyacinthe – vyzval, aby vytvořili reprodukce děl předních québeckých designérů. Cílem bylo vytvořit zhruba třicet 3D modelů a velké množství 2D zobrazení, jež by bylo možné studovat a obnovit. Tyto reprodukce by měly být vystaveny na veřejnosti a pak spáleny.

Veřejné zpopelnění bude navýsost medializovanou akcí, která dramatickým a niterným způsobem poukáže na pomíjivé prvky tvůrčího procesu. Akce současně zvýší povědomí mezi divadelníky, což může scénografy také vést k zamyšlení o hodnotě jejich práce. Tato divadelní akce je má podpořit, aby se na procesy své umělecké tvorby a na hodnotu, kterou přinášejí při budování québeckého kulturního dědictví, podívali z nového úhlu. Projekt upálení by mohl zároveň šokujícím způsobem informovat širokou veřejnost o tom, jak omezený je přístup k umění a vědeckým dílům z oblasti kultury.

Tato akce, nyní propagovaná pod názvem „Autodafé – Stopy – Upálení“, bude důkladně dokumentována, natočena a nafocena. Během akce, ale i po ní, budou také zaznamenávány reakce publika. Film bude uveden v rámci výstavy v Québeckém pavilonu na PQ.

Zatímco píšu tyto řádky, pálení již probíhá. Návštěvníci PQ'15 budou moci zhlédnout pozůstatky (popel ze spálených stop), videa a fotografie z akce.

a lamentable gap in primary source material relating to Quebecois stage design practices. Often, the only available documentation are production photos. I believe that the availability of a high-quality inventory of curated three-dimensional maquettes and two-dimensional renderings will accelerate and enrich the development of professional stage designers in Quebec.

Central to the mandate of APASQ/Fondation Jean-Paul Mousseau is raising the visibility of stage designers in Quebec. Recently the Fondation Jean-Paul Mousseau, along with the Centre d'exposition de l'université de Montréal, has launched a critically acclaimed exhibition on the work and career of designer François Barbeau, curated by Andrée Lemieux. Another notable and ongoing initiative is the creation of an image bank aims to accumulate a significant corpus of contemporary Quebec artistic creations in the visual arts, graphic arts and crafts, including stage design, and provide it online for researchers, professional stage designers and the general public.

Curating the PQ'15 exhibition

To facilitate this exhibition, I have commissioned students from theatre schools in the region – Concordia University and Cegep St-Hyacinthe, for example – to execute reproductions of the work of leading Quebecois stage designers. The intent is to have approximately thirty 3D models as well as numerous 2D representations that would be studied and recreated. These reproductions are meant to be brought to a public place and then incinerated.

The public incineration will be a highly mediated event, theatrically and viscerally demonstrating the ephemeral elements of the creative process. At the same time, the event will stimulate an awareness in the theater community that may lead stage designers to question themselves about the value of their work. This theatrical action encourages them to re-evaluate their artistic processes and the value of the contribution they make to the construction of Quebec's cultural heritage. Collaterally, the incineration project could shock the general public about the limited available means to access the work of cultural producers and researchers.

This event, which is now being produced under the title “Autodafé - Traces - Burning”, will be filmed and photographed as a lasting visual witness. Reactions from audience members will also be recorded before, during, and after the incineration event. The film will be presented as part of the PQ Quebec Pavilion exhibition.

As I write writing this, the incineration is in process. Visitors in PQ'15 will be able to see the remains (ashes of burned traces), videos and photos of the event.

Raymond
Marius Boucher
* 1964

— pedagog, scénický a kostýmní výtvarník, kurátor
Je autorem scénografií k více než stovce produkcí. Jeho díla procestovala Kanadu a dostala se do České republiky, Francie, Itálie, Mexika, Portugalska, Ruska, Španělska a Švédska. V současné době je předsedou Nadace Jeana-Paula Mousseaua a nedávno byl jmenován viceprezidentem organizace SDMASV.

[Studentská sekce /
Student Section](#)

Québec vystavuje společně s Kanadou → 134

— teacher, set and costume designer, curator
He has designed sets for over one hundred productions. His work has traveled throughout Canada, Czech Republic, France, Italy, Mexico, Portugal, Russia, Spain and Sweden. He is the current president of La Fondation Jean-Paul Mousseau and was recently named Vice-President of La SDMASV.

Quebec exhibits together with Canada → 134

Models waiting to be restored and documented, photo: Raymond Marius Boucher

Vero Schürr:
*Transient Spaces –
 What is Home?,
 photo: Vero Schürr*

Sekce zemí a regionů/
 Section of Countries
 and Regions

Pomíjivá místa – Co je to domov?

kurátor/curator:
 Vero Schürr

výtvarné řešení/
 designer of exhibition:
 Vero Schürr

další spolupracovníci/
 other collaborators:
 Gilbert Bretterbauer
 & Students (textilní
 výroba/textile pro-
 duction)

podpořili/supported
 by: VSdesignlab,
 Austrian Cultural
 Forum Prague

Tato instalace využívá narativní design a oslovuje diváka skrz více smyslů současně, aby tak rozvíjela abstraktní psychologické a teoretické aspekty slova „domov“, kterým dává prostorovou podobu. Výprava do světa různých pohledů na tento základní koncept divákům nabízí nečekané objevování vlastního nového chápání domova. Co je to domov v globalizovaném světě?

Rakousko, stejně jako každou jinou zemi, definuje počasí, politika a hudba. Jak ovlivňují to, jak a s čím se lidé ztotožňují? Obohacuje Rakousko umělcův pocit domova?

Instalace staví obvyklý způsob prezentace umění na hlavu. V centru pozornosti tentokrát nestojí umělcovo dílo, ale jeho pocit sounáležitosti, skrz který vnímá svět, a který předurčuje jeho způsob práce. Domov, zde jako „zásadní referenční bod, ke kterému vztahujeme své chápání světa i sebe samých“ (Fry, Tony: *Homelessness: A Philosophical Architecture*. Design philosophy papers, 2005), představuje nutnou podmínku pro uměleckou tvorbu, která je pak nutnou podmínkou umělcova pocitu sounáležitosti.

Výstava zkoumá, zda je možné „domov“ předefinovat a jestli může existovat zároveň s dočasností pobytu, která se pomalu stává nezbytnou součástí dnešního globalizovaného světa, kde lidé ze všech společenských vrstev buď musejí, nebo shledávají výhodným žít kočovným způsobem života. Takový životní styl nás do jistě

Transient Spaces – What is Home?

The multi-sensory installation uses narrative design to interpret intangible psychological and theoretical aspects of 'home', translating them into a spatial experience. A serendipitous journey through other people's sense of belonging invites visitors to re-think their own sense of home. What is 'home' in a globalised world?

Austria, like every country, is defined by its weather, politics and music. How does all of this influence people's sense of belonging? Does Austria enrich an artist's sense of home?

The installation turns conventional concepts of showing art upside down. It is not the artists' work that is the main focus but their sense of belonging, which constitutes the entrance point to their world and influences their way of working. 'Home' – here interpreted as 'a crucial point of reference from which one's self and world is comprehended.' (Fry, Tony. *Homelessness: A Philosophical Architecture*. Design philosophy papers, 2005) – is seen as a precondition for the creation of art, which for its part is seen as a precondition for the artist's sense of belonging.

The exhibition explores whether 'home' can be redefined and whether it can coexist with transience, which seems to be necessary in a today's globalised world where people of all classes are required or motivated to lead nomadic lives. To a certain extent, this lifestyle means a return to a time when feeling at home was defined by a sense of being part of the world and not

míry vrací do doby, kdy pocit domova vycházel z pocitu sounáležitosti ze světem a ne z hmotného majetku. Když se lidé začali usazovat, „znamenalo to pro ně zásadní přerod ze světoobčanů, kterým nepatřilo nic a zároveň vše, v osadníky, kteří si začali dělat vlastnický nárok na místo svého pobytu, se kterým zároveň cítili sounáležitost. V praktické rovině tato sounáležitost umožnila hromadění statků.“ (Fry) Koncept domova se tak stal motorem „neustále rostoucí neudržitelné spotřeby, která považovala svět za zásobárnu nahraditelných zdrojů.“ (Fry) „Domov“, a tím pádem i bezdomovectví, je třeba předefinovat a spolu s ním i naše chápání národovectví či vlastenectví.

Vero Schürr

— scénografka, mediální umělkyně, kurátorka, vizuální umělkyně
 Vero se specializuje na příběhem vedený design prožitků, událostí a výstav. Pracuje jako konzultantka památkových úřadů, muzeí a společností, které chtějí implementovat uživatelské strategie a rozšířit aktivní zapojení diváka.

Studentská sekce/
 Student Section

kurátor/curator:
 Vero Schürr

výtvarné řešení/
 designer of exhibition:
 Christoph Fischer,
 Jenny Schleif

BAR III / VI

BAR III / VI je skryt za nenápadnými dveřmi, které vedou do maličké místnosti. Je to paralelní svět plný cigaretového kouře a alkoholového zápachu. V rádiu se neustále opakují ty samé písně a kdykoli v baru sedíte, zdá se, jako byly 3 hodiny ráno...

Představte si, že v Simmeringu nacházejícím se na okraji Vídně jsou tři hodiny ráno. Místnost prostupují hlasité písně rádia Burgenland, které v dané oblasti patří mezi špičku. Naskytá se vám pohled na mahagonové dřevo, které se táhne, kam až oko dohlédne, tlumené světlo nepatrně osvětluje šípky, fotografie štamgastů, starý telefonní automat, kafe, pivo a tu nejlevnější kořalku – zastavil se zde čas, vlastně zde o čase ani nemáte ponětí.

Jakmile se v tomto přechodném světě ocitnete, jste nenávrtně pohlceni jeho atmosférou. Čím déle pak zůstanete a čím více toho vypijete, tím zajímavějších diskuzí se zúčastníte.

Instalaci je zcela uměle vytvořený bar, nečekejte však umělecké dílo či mistrovskou ruční práci. To, že je bar pouhým klamem, poznáte podle odhalených šroubů a zašlého nábytku. Občas zezadu zahlédnete také lešení, které bar podpírá. Existenci iluzorního baru – který je však skutečným místem se skutečnými příběhy – si návštěvníci musejí představit. Scénografickou instalaci ukrytou za nenápadnými dveřmi vytvořili Jenny Schleif a Christoph Fischer. Tyto dveře vedou do maličké, asi čtyřmetrové, místnosti, vstupujete jimi do malého paralelního světa. *BAR III / IV* je putovní a představujeme jej na různých místech, již nyní čeká na svou další pouť.

by possessions. Human 'settlement marked a fundamental shift from our being world dwellers, who owned nothing and everything, to our becoming dwellers in a place to which the claim of belonging was made. In a real sense, belonging made the accumulation of belongings possible.' (Fry) The concept of 'home' has thus become a driving force for 'a constantly growing volume of unsustainable consumption, regarding the world as a standing reserve.' (Fry) 'Home' – and therefore also homelessness – needs to be redefined, and consequently our understanding of patriotism or nationalism as well.

— set designer, media artist, curator, visual artist
 Vero specialises in story-led design for experiences, events and exhibitions. She works as a consultant for heritage institutions, museums and companies looking to implement user-centred strategies and expand visitor engagement.

BAR III / VI

BAR III / IV is hidden behind an inconspicuous door, the entrance to a tiny room. A small parallel world filled with the smell of booze and cigarettes. The radio only gets Top 40, and it feels like it's always three o'clock in the morning...

Let's imagine: three o'clock in the morning in Simmering, on the outskirts of Vienna. You are listening to a loud and noisy radio station, Radio Burgenland, the suburban hero of local radio. Mahogany as far as the eye can see, dim lighting, darts, photos of regulars, an old pay phone, coffee, beer and bottom-shelf liquor – the world stands still, forever in the early hours of the morning.

Once you arrive in this in-between world, you get an unfiltered experience. The longer and drunker the night, the more interesting the discussions.

The installation is a completely artificial bar, but not a product of artistic design or craftsmanship. Screw holes and decrepit furniture reveal the deception. Occasionally, the scaffolding holding up the bar can be seen from behind. The illusion of the bar – that it is a real place with real stories – exists only in the imagination of the visitors. The scenographic installation by Jenny Schleif and Christoph Fischer is hidden behind an inconspicuous door. This door is the entrance to a tiny room, about four meters square, the entrance to a small parallel world. *BAR III / IV* is part of a series in different locations, waiting for the next journey.

BAR III / IV je barem, jehož údělem je snaha o existenci. Snaží se stát tím, čím je: barem. Ale je to vůbec bar, scéna nebo instalace? Je něco jako blikající obrázek, ztrácející a znovu se objevující, krátce je naživu jako bar, pak je z něj instalace... nebo je to vše jen představa? Je to prostě bar, protože chceme, aby jím byl?

Jenny Schleif a Christoph Fischer vytvořili instalaci existující na pokraji reality a představivosti; návštěvníci jsou na chvíli diváci, na chvíli herci a na chvíli jsou z nich pijáci. Je to místo, kde se představivost dostává na úroveň skutečnosti vyvolanou alkoholem a cigaretovým kouřem, jak skutečné to může být?

BAR III / IV není ledajaký bar, je to rakouský bar, s nímž se pojí jistý styl, lidé jsou v něm uvolnění a je provoněn osobitým pachem předměstských vídeňských barů. Je to bar vyňatý z konkrétního místa, kde vlastně nikdy nebyl.“
(Vero Schürr, kurátorka)

BAR III / IV is a bar trying to come into being, trying to be what it is: a bar. But is it a bar, a stage, or an installation? It is like a flickering image that comes and goes, briefly lives as a bar, then becomes an installation... or is it all just imagination? Is it just a bar because we want it to be?

Schleif and Fischer's installation exists on the verge of reality and imagination; visitors oscillate between being spectators, actors and drinkers. A world of imagination at its most real, induced by alcohol and cigarettes, how real can it be?

BAR III / IV is not any bar, it is an Austrian bar, incorporating a certain style, familiar people, and the distinctive smell of suburban Viennese bars. A bar taken away from a specific place where it never actually existed.'
(Vero Schürr, curator)

University of Applied Arts Vienna, Institute of Fine Arts and Media Arts, Stage Design

Předměty/Objects

Dva vřesy leží, jeden vřes zbývá / Two Heathers Down, One Heather Standing – Veronika Burger, Nora Jacobs, Nicole Sabella → 304

Vero Schürr:
Transient Spaces – What is Home?,
photo: Vero Schürr

Bar III / IV Inside via Door,
University of Applied Arts
Vienna, design and
photo: Christoph
Fischer, Jenny Schleif

Roots Project,
design: Stefania
Cenean, photo:
Cristian Stanoiu

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

Kořeny

kurátor / curator:
Stefania Cenean

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Stefania Cenean

další spolupracovníci/
other collaborators:
Cristian Stanoiu
(asistent / assistant)

Když se podíváme na starý strom, obdivujeme jeho bohatou monumentální korunu a listy třepetající se ve větru. Přitom vidíme nevyhnutelně i nebe, protože jsme nuceni vzhlížet ke světlu a nechat se opájet smutnou hudbou osamění, které strom zahaluje... Představujeme si, jak má strom propletené kořeny, které rostly stovky let jako vnitřnosti půdy. Kdyby kořeny nebyly tak rozsáhlé jako koruna, strom by stěží odolal povětrnostním vlivům. Kdyby měl strom slabé kořeny, při nejmenším poryvu větru by se vyvrátil. Starý strom, jež dostatečně vyživuje míza ve skrytých kořenech, stojí rovně a nepřízní počasí odolá. Starý strom, dobře ukotvený v čase i prostoru, nám dává životní ponaučení a vyzývá nás k meditaci. Tajemné vibrace dřeva (známé jako živý element) a šustění tiché hudby jsou prvky, které často nevnímáme jako skutečnou přírodní show.

Strom je ideální součástí scénografie, protože dokáže předávat silná divadelní poselství, stává se téměř symbolem ztraceného ráje.

Letokruhy, které vidíme na řezu kmenů starých stromů, bychom mohli přirovnat ke generacím starého rodu, jímž prochází míza a všechny vyživuje. Nejmenší kruh uprostřed je jako náčrtek nejmladšího člena rodiny. Kůra se všemi jejími záhyby představuje toho nejstaršího.

Kořeny stromu a jeho skrytá síla byly inspirací pro téma výstavy a staly se naším leitmotivem. Představujeme sérii významných stromů, historickou identitu každého z nich. S využitím divadelních metod ji po dobu dvou let

Roots

When we look at an old tree we admire his rich, imposing crown, its leaves blown by the wind. Inevitably, we see the sky, because we are called to look up to the light and be intoxicated by the sad music of the loneliness that covers the tree. ... We imagine the twisted roots of the tree, hundreds of years in the making, like the innards of the earth. If the roots were not as large as the crown the tree could hardly stand against the weather. Weak roots would make the tree collapse from the slightest gust of wind. Well-fed by the sap gathered in his hidden roots, the old tree will stand straight and strong against bad weather. Well-anchored in time and space, an old tree teaches us lessons about life and invites us to meditate. The mysterious vibration of timber (known as a living element), the rustle or soft music are elements that often are not perceived as a genuine natural show.

The tree is an ideal component of the set design due to its power to send powerful, theatrical messages; it almost becomes a symbol of the lost paradise.

One could compare the rings one sees in the cross-sections of old tree trunks to the generations of an old family through which the sap flows, feeding all of them. In the center, the smallest ring is like a sketch of the youngest in the family. The bark, with all its wrinkles, represents the oldest.

The roots of the tree, its unseen force, inspired the theme for the exhibition and became for us a leitmo-

archivoval, fotil a filmoval tým umělců (designér, světelný designér, fotograf), a to v různých denních i nočních dobách. Chceme tak reagovat na zadání PQ'15 – SdílenýProstor: Hudba Počasí Politika, prostřednictvím projektu živých elementů – stromů –, které byly po staletí součástí rumunského prostoru a staly se svědky historických, společenských i uměleckých událostí.

Obrazy jsou doprovázeny příběhy, legendami a zdokumentovanými fakty, které jednotlivé stromy propojují.

Performativitu do těchto obrazů vnáší překvapivá divadelnost skutečnosti, která je obklopuje, navržené téma tohoto ročníku PQ a to, že v představitosti diváků můžeme vyvolat různé osobní vzpomínky.

Jednou budeme mít v síti, v níž jsou stromy zachyceny vizuálně i zvukově, i portréty lidí – stromů, tak pevně a dobře ukotvených v prostoru s odolnými kořeny, které jim pomáhají přestát zkoušku času.

Stefania Cenean

— pedagožka, scénická a kostýmní výtvarnice, kurátorka
Byla kurátorkou rumunské expozice na PQ'11 a je jí i v roce 2015. Pracovala se slavným režisérem Silviem Purcăretem na Titovi Andronikovi, Danaovných a Faidře, které se dočkaly více než stovky představení na divadelních festivalech po celém světě.

Cristian Stanoiu * 1979

— architekt, mediální umělec, scénograf
Studoval architekturu v Bukurešti a Marseille a v roce 2011 získal magisterský titul v oboru scénografie na Státní univerzitě divadelnictví a kinematografie v Bukurešti. Pracuje jako architekt a scénograf.

Studentská sekce/ Student Section

kurátor/curator:
Stefania Cenean

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Stefania Cenean

Svoboda

Kultura a umění mohou představovat spásu a svobodu. Umění, které činí mladé lidi lepšími a bystřejšími. Ne ale každý druh umění. Jen když odlišíme skutečnou kulturu od pseudokultury, můžeme dosáhnout dlouhodobé hodnověrnosti. Svoboda tudíž spočívá v rozlišování.

Ze zadání stanoveného organizátory PQ'15 – Hudba Počasí Politika – si rumunští studenti zvolili za téma své výstavy „svobodu“.

Svoboda je hodnotou, kterou dnešní mladí lidé vyhledávají – dnes, stejně jako v jiných dobách. Úplná svoboda. Co to ale je, svoboda? Být sám sebou, být součástí skupiny, se kterou se člověk ztotožní, nebo být odlišný? V labyrintu hledání svobody mladí často zaměňují svobodu s volnomyšlenkářstvím. Po nějaké době si však uvědomí, že mají čím dál víc povinností a že dětství

tif. We present a series of tree-stars, using each one's historical identity, archived, shot and filmed by a team of artists (designer, light designer, photographer) and using theatrical methods over a period of two years and at different times, day and night. In this way we intend to respond to the challenge of PQ 2015 Shared Space: Music Weather Politics, with a project of living elements – trees – exposed for centuries in Romanian space as witnesses of historic, social and artistic events.

Images are accompanied by stories, legends and documented facts connecting trees. The performativity of these images is obtained both through the surprising theatricality of the reality that surrounds them, the proposed theme for this edition of PQ and the possibility of triggering all possible personal stories in the viewer's imagination. In time the network, in which trees are captured both visually and in audio, will include people's portraits too – trees, as steadfast and well anchored in our space with enduring roots will help them stand the test of time.

— teacher, set and costume designer, curator
She was a stage designer and curator for Romania at PQ'11 and 2015. She has worked with famous director Silviu Purcarete on Titus Andronicus, The Danaides and Phaedra, with over one hundred performances at theatre festivals worldwide.

— architect, media artist, scenographer
He studied architecture in Bucharest and Marseille, and in 2011 gained a Masters degree in stage design from the National University of Theater Art and Cinematography in Bucharest. He works as an architect and stage designer.

Freedom

Culture and art can be salvation and freedom. Art that makes young people better and brighter. Not any kind of art. Only by discerning between true culture and pseudo-culture can give long-term reliability. Freedom is therefore discerning.

From the challenges launched by PQ'15 organizers – Music Weather Politics – Romanian students have chosen 'Freedom' as the theme of their exhibition.

Freedom is what the youngsters of today are looking for – today as ever. Complete freedom. But what is freedom? Being yourself, be part of a group with which you identify, or being different? In the maze of the search of freedom, the youth often confuses liberty with libertinism. But, over time they realize that, actually, their responsibilities are multiplying and there's no way back

se nevrátí. Svoboda neznamená, že budeme žít podle svého. Být rebelem není vyjádřením svobody.

Pro mládež, která v roce 1989 protestovala v rumunských ulicích a započala tak rumunskou revoluci, byla svoboda politickým a společenským cílem. Nepožadovala nic hmotného (služby, mzdy, potraviny), bojovala za svobodu. Tito mladí lidé nejenže zpívali „zemřeme a budeme svobodní“, ale skutečně v přímém televizním přenosu před zraky diváků celého světa umírali. Díky nim jsme všichni svobodní. Mládež, která v roce 1989 vystoupila s požadavkem svobody, udala tón hudby, jež je dnes téměř nesrozumitelná. Jejich boj navázal na ideál svobody, který o několik desetiletí dříve, na počátku 40. let dvacátého století, vyjádřila jiná skupina mladých lidí, když bylo Rumunsko přinuceno přijmout komunismus. Lidem, kteří se komunismu odvážně postavili, se dostalo varování: „Pochopte, že nejdete zabít, ale že budete zabiti.“ Bylo však důležité zvítězit, protože bojovali za svou zem, za pravdu. To byly jejich cíle. Mladí lidé, kteří zemřeli v roce 1989, neměli ani potuchy o obětech z éry komunismu ani o hromadných hrobech. Všechny tyto věci vyšly na světlo až o mnoho let později; jako vždy se pravda nakonec ukázala. Někteří z těch, kteří kruté mučení přežili, byli v roce 1989 propuštěni z vězení.

Někdo může tvrdit, že dnešní mládež žádné ideály nemá. Žije chaoticky za rytmu hudby a efektních obrazů v hudebních klipech. Život a svoboda jsou vnímány jen jako potěšení, legrace a zábava. Většina mladých proto chce rychle, pohodlně a bezpracně dosáhnout úspěchu. To však není udržitelné – jak život dokazuje. Uprostřed této smršťe tužeb a pocitů mohou spásu a svobodu přinášet kultura a umění jakožto bezpečný způsob, jak se osamostatnit a přitom nemuset pálit mosty a neztratit sebe sama. Umění, které činí mladé lidi lepšími a bystřejšími.

Neplatí to však pro všechny druhy umění. Jen když odlišíme skutečnou kulturu od pseudokultury, můžeme dosáhnout dlouhodobého bezpečí, a toho docílíme pouze dlouhodobou praxí. Jedině opravdové umění a skutečná kultura nás mohou pozvednout, stejně jako obrovské stromy, které se nevyvrátí při nepřízní počasí.

Nezapomínejme, že dnes můžeme svobodně tvořit jen díky tomu, že se za nás jini v roce 1989 obětovali!

Mladí rumunští umělci, kteří vystudovali scénografii, mohou zcela svobodně vyjadřovat svůj vnitřní svět. Tento vnitřní svět však není zajímavý, pokud si nekla-de žádný cíl, protože bez ideálů nelze vymyslet různé světy představované na jevišti. Doufáme, že projekty představené v Praze promluví o svobodě různými, ale melodickými hlasy.

University of Theatre and Film I. L. Caragiale, The Theatre Faculty, Department of Scenography

to childhood. Freedom does not mean living as you want. Being a rebel is not an expression of freedom.

For the young people who protested on the streets of Romania in 1989, for those who started the Romanian revolution, freedom was a political and social goal. They did not claim anything material (services, wages, food), they were fighting for freedom. Not only did they chant "we will die and we will be free", they died, in front of the eyes of the world, live on television. Thanks to them, we are all free. The young people who claimed freedom in 1989 set the tone of a music almost incomprehensible today. Their fight was a further sequel to the ideal of freedom as expressed decades ago, in the early 1940s, by other young people when Romania forcibly entered the Communist era. Those who boldly opposed Communism were warned: "understand that you do not go to kill, but to be killed". But the victory was important as they were fighting for their country, for the truth. These were their goals. The young people who died in 1989 had no idea of the sacrifices made in the Communist years and mass graves. All these things came to light much later; as always, the truth emerges from the lies. Some of those who survived the harsh tortures were released from jail in 1989.

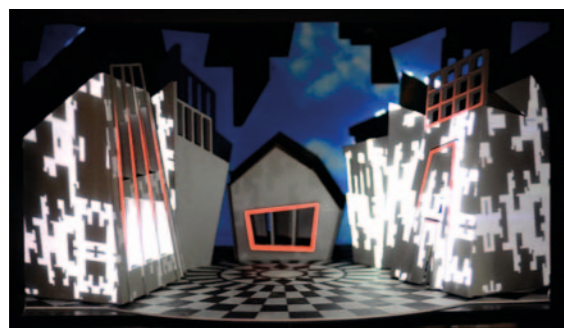
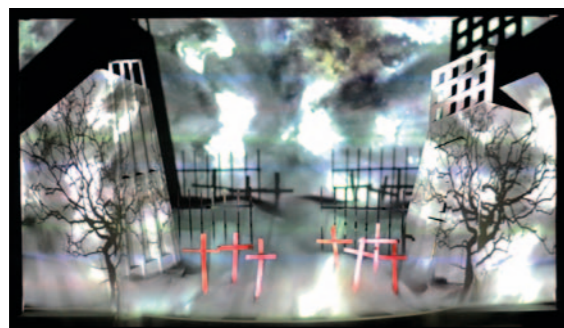
One could say that, today, young people have no ideals. They live chaotic lives to the rhythms of music and the flashy images of music videos. Life and liberty are perceived only as pleasure, fun and entertainment. As a result, most of them want success quickly, comfortably and effortlessly. But this is not a sustainable result; life proves it. In the midst of this whirlwind of desires and feelings, culture and art can represent salvation and freedom, as a safe way to increase your personal autonomy without burning bridges or losing yourself. Art that makes young people better and brighter.

Not all kinds of art do this, however. It is only by discerning between true culture and pseudo-culture that we can achieve long-term safety, and this is achieved only through lengthy practice. Only true art and real culture can elevate one straight up, like towering trees, impossible to be toppled by bad weather.

Do not forget that, if today we are free to create, it is due to the sacrifices made in 1989!

Young Romanian artists with degrees in stage design have complete freedom to express their inner world. However, this inner world is uninteresting if it has no goal, because without ideals, one cannot dream the different worlds of the stage. We hope that the projects coming to Prague will talk about freedom with different, but melodic voices.

Elmer Rice:
The Adding Machine,
 UNATC – Department
 of Scenography,
 Model with video
 mappings, design:
 Bianca Vesteman

Divadelní prostor /
Performing Space

Space Walks

kurátor / curator:
 Stefania Cenean

další spolupracovníci /
 other collaborators:
 Cristian Stanoiu
 (asistent / assistant)

Gustav Klimt v Rumunsku / Gustav Klimt a Künstler-Compagnie

Přednáška přibližuje způsob, jakým dočasná výstava uspořádaná v roce 2012 představila zvláštní umělecké dědictví rumunského divadla: jedno z prvních významných děl mladého umělce Gustava Klimta, které se věnovalo performancím. Rumunský král Karel I. požádal Klimta, aby navrhl freskovou výzdobu divadla v jeho letním sídle, na zámku Peleş. Při této zakázce bylo poprvé předvedeno ve skutečné velikosti dílo nazvané *Múzy, masky, alegorie a emblémy*, jež vytvořil umělec, který se posléze stal nejvýznamnějším představitelem Vídeňské secese. Thaleia (Thalie), Melpomené, Terpsichoré a Kalliópé se zde prolínaly se symboly Apollóna, Dionýsa a ročními obdobími. Zdi divadla zdobily malby hudebních nástrojů a symboly počasí odpovídající estetickým požadavkům a nové politické atmosféře tehdejší doby. Díla vznikala v letech 1883 až 1886 v rámci spolku Künstler-Compagnie a byla první vlašťovkou předznamenávající hnutí secese i Klimtova pozdější díla, vytvořená o 16 let později. V tomto divadle uváděl své hry nejvýznamnější rumunský dramatik Ion Luca Caragiale.

Na výstavu z roku 2012 nahlížíme tak, že se snažíme ukázat, co nebylo kvůli politické situaci během komunistického režimu známo. Zámek Peleş má v sobě stále cosi „současného“, neboť informace o uměleckých dílech, která se v něm nacházejí, byly dlouhodobě tajeny. Nějakou dobu pak trvalo, než se na ně podařilo upoutat pozornost veřejnosti, nyní tak máme příležitost určit, jaké politické okolnosti se podílely na tvorbě, skrývání a odhalení tohoto divadelního prostoru.

Výstava o Klimtovi ukazuje podrobnosti o tomto zapomenutém divadelním prostoru vytvořeném v zámeckém areálu, který byl v té době vybaven moderními technologiemi. Šlo o první plně elektrifikovaný zámek v Evropě (s vlastní elektrárnou na řece Peleş), kde bychom našli výtah, ústřední topení, vysavač s vodním filtrem, tekoucí vodu a odvětrávací systém. Byl dílem Johanne-se Schultze, Carola Benesche a českého architekta Karla Limana, jenž byl jmenován dvorním architektem rumunské královské rodiny. Královna Marie prohlásila, že Liman „nikdy neopomněl žádný detail a jeho návrhy byly vždy duchaplné“. Snažíme se napojit na specifické prostředí českého paláce prostřednictvím zámeckého prostoru, který v Rumunsku navrhl český architekt, a Klimtových děl vytvořených pro zámecké divadlo.

Kmeny/Tribes

Metafora času / A metaphor of time – National University of Art, Bucharest, Stage Design;
 Negoita Luciana Stefania Lesparde → 330
 Čas/Time – National University of Art, Bucharest, Stage Design; Gutui Ionut → 330

Gustav Klimt in Romania / Gustav Klimt and Kunstlerkompanie

The lecture is based on how a temporary exhibition held in 2012 presented the special artistic heritage of the Romanian theatre: one of the first important works of the young artist Gustav Klimt, which was related to performance. The Romanian King Carol I asked Klimt to design the frescoes of the theatre at his summer residence at Peles Castle. This event included the first full-scale presentations of the work entitled *Muses, Masks, Allegories and Emblems*, by the artist who would go on to become the most exponent of the Vienna Secession movement. Thalia, Melpomene, Terpsichore and Calliope alternated with the symbols of Apollo, Dionysus and the Seasons. Musical instruments and weather symbols were painted on theatre walls, dictated by the esthetics and new political conditions of the time. The works were accomplished between 1883 and 1886, within the Kunstlercompagnie, and herald the Secession movement and Klimt's later work, 16 years later. The works of Caragiale, the most important Romanian playwright, were produced here.

We are looking at the 2012 event as a means of showing what was unknown due to the political situation during the Communist era. There is always something “contemporary” about the Peles Castle, as information about the art inside it was hidden for a long time during that time. It has taken time to bring these works to the attention of the public, so we now have an opportunity to identify different political issues involved in the making, hiding and revealing of this theatrical space.

The Klimt exhibition shows details of a forgotten theatrical space within a castle that was technologically advanced for its time: the first fully electrified castle in Europe (with its own electric power generator on the Peles River), an elevator, central heating and water-filter vacuum cleaner, running water and ventilation systems. It was the creation of Johannes Schultze, Carol Benesch and Czech architect Karel Liman, who was appointed the Romanian Royal Family's court architect. Queen Mary talked about how Liman “never neglected details and soulfully designs everything”. We try to connect to the specificity of a Czech palace with a castle space designed in Romania by a Czech architect and Klimt's works for the castle's theatre.

Meyerhold's Dream,
set, photo:
Yan Kalnberzin,
Polina Bakhtina

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

Mejercholdův sen

kurátor/curator:
Inna Myrzoian

Velký Muž spí. Klidně dýchá pod svou obrovskou dekou. Jeho mohutné tělo se téměř nevejde do místnosti. Je v křeči. Je to Mejerchold.¹

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Polina Bakhtina,
Yan Kalnberzin

Velký Muž Mejerchold: v určité době a na určitém místě. 29. září 1933, ve 3:42 hodin ráno. Moskva, Brjusovova ulička 12, byt č. 11. Je podzim; venku mrholí. Sto jedna dní před uvedením inscenace *Dáma s kaméliemi*, pět let před nuceným uzavřením divadla a šest let před jeho posledním zatčením.

další spolupracovníci/
other collaborators:
Alexander Solomin
(ředitel produkce/
production director)

Tato instalace nás vyzývá, abychom prozkoumali křehkost a posvátnost hmoty a abychom skrze ni vstoupili do jednotného kosmického snu. Jde o proniknutí do měnící se chvíle, kterou můžeme téměř ucítit a která se nakonec naplní. Chvilka, která trvá navždy. Vše se však může měnit. Hranice neznámého a záhadného se rozostřuje. Element počasí, které je venku, a element obra, který je uvnitř. Mejerchold svou velikostí nezapadá do světa, do kterého se dostal.

Co cítíte, když pozorujete jeho sen? Cítíte jeho dech, jeho teplo? Mění se díky vaší přítomnosti nějakým způsobem toto prostředí? Myslíte, že cítí váš dech?

¹ Vsevolod Mejerchold – ředitel-reformátor, herec, učitel, divadelní vědec, zakladatel herecké techniky nazývané „biomechanika“.

Meyerhold's Dream

A Big Man is sleeping. He is breathing steadily under his enormous blanket. His giant figure barely fits in the room's space. He is cramped. He is Meyerhold.¹

The Big Man Meyerhold: at a specific time and in a specific place. On 29 September 1933, at 3:42am. Moscow, 12 Brusov Lane, apt. 11. Autumn; it is drizzling outside. One hundred and one days before the production of *The Lady of the Camellias*, five years before the theatre was ordered closed down, and six years before his arrest.

This is an invitation to explore the fragility and sacrality of substance, and to move through it into a unified cosmic dream. This is a penetration into an unstable moment that can almost be felt and that is ultimately saturated. A moment that lasts forever. But everything is ready for change. The border of the unknown and mysterious is being blurred. The element of weather outside and the element of the giant individual inside. Meyerhold is incommensurate with the world he has come into.

What do you feel looking at his dream? Do you feel his breath, his warmth? Is something changing in the atmosphere because of your presence here? Do you think he can feel your breathing?

¹ Vsevolod Meyerhold – director-reformer, actor, educator, theatre researcher, creator of the acting technique called “biomechanics”.

Polina Bakhtina
* 1982

— scénická a kostýmní výtvarnice, režisérka, ilustrátorka
Pracuje zejména v experimentálním divadle, inscenuje současné hry, do divadla se snaží vnést nové a neotřelé přístupy z příbuzných uměleckých disciplín.

Yan Kalnberzin
* 1975

— mediální umělec, vizuální umělec
V současné době pracuje na videích určených pro divadelní produkce, taneční inscenace a interaktivní multi-mediální instalace. Zakladatel multimediální umělecké společnosti Russian Visual Artists.

Studentská sekce/
Student Section

Zámek v domě Franze Kafky. Umělecká instalace.

kurátor/curator:
Victoria Kharkhalov,
Ekaterina Ustinova

Umělecká instalace vytvořená studenty druhého, třetího a čtvrtého ročníku oboru scénografie na Ruské univerzitě divadelních umění (GITIS).

Tato expozice je zaměřena na *Zámek* Franze Kafky, jeden z nejtajemnějších filozofických románů minulého století. Expozici zahájí instalace, v níž budou moci skuteční i on-line návštěvníci společně s našimi umělci po dobu tří dnů zkoušet lépe vizuálně pochopit literární prostředí románu. Proběhne vizualizace románových hrdinů i grafické znázornění dějišť románu – zámku a vesnice. Diskuse vyvrcholí výstavou, která bude denně aktualizována, potrvá 6 až 8 dní a bude mít podobu dlouhého tunelu nebo chodby, což má vyjadřovat beznadějnost počínání hlavního hrdiny.

Kafkův román nemá tradiční kompozici sestávající ze tří částí – úvodu, zápletky a vyvrcholení. Je rozčleněn do menších koncepčních útvarů, které odpovídají fázím života hlavního hrdiny a jeho vnímání světa a vlastního já na cestě k Bohu a Svobodě. „Nekonečný“ model expozice je obdobně rozdělen do menších segmentů či portálů a dlouhého úzkého jeviště a mezi nimi se nachází chodbička pro diváky. Přirozenou perspektivu portálů posílí postupné zmenšování jeviště. Každý den budou vytvořeny nové epizody a kapitoly, které budou rozvíjet a navazovat na předchozí části. Expozice se bude každý den měnit a umělci se budou v organizaci show střídát. Podle konceptu celá stavba přejde do prázdnoty, čímž vznikne iluze něčeho, co je nekonečné a nedefinitivní – nedokončené, jako samotný Zámek.

Výstavy se v rámci několika různých workshopů zúčastní přední scénografové – Dmitrij Krymov, Stanislav Morozov, Viktor Archipov, Viktoria Charchalup a Viktoria Sevrjukova.

— set and costume designer, art director, illustrator
She works primarily on experimental theatre productions and contemporary plays, aiming to bring fresh and unusual approaches from related artistic disciplines.

— media artist, visual artist
Currently involved in the creation of videos for theatre productions, dance performances, and interactive multimedia installations. A founder of the multimedia art company Russian Visual Artists.

Das Schloss in Franz Kafka House. An installation artwork.

Installation artwork by second-, third- and fourth-year students of Department of Stage Design of The Russian University of Theatre Arts (GITIS).

This exposition, created by GITIS students, centers on Franz Kafka's *The Castle*, one of the most mysterious philosophical novels of the last century. The exposition will be opened by an installation where visitors, including the online audience, will, together with our artists, develop their visual understanding of the novel's literary landscape for as long as three days. This will include the visualization of the novel's protagonists, as well as a graphical representation of locations such as The Castle and The Village. The discussion will culminate in an exhibition, updated daily and lasting for 6–8 days, which will be arranged in the form of a long tunnel or corridor – a representation of the protagonist's hopeless pursuit.

Kafka's novel does not fit into the traditional threefold structure, with an introduction, development and culmination. Instead, it is divided into smaller conceptual units corresponding to the stages of the main protagonist's life, his perception of the world and of his inner self in his way to God and Freedom. The 'infinite' model is correspondingly divided into smaller segments or portals and a long narrow stage, with a passage for the audience situated between them. The natural perspective of the portals will be reinforced by the scenes' gradual decrease in scale. New episodes and chapters will be created every day, developing and building upon previous parts. The exposition will change daily, with every artist taking it in turns to organize the show. According to the concept, the whole construction will head off into emptiness, creating the illusion of endlessness and lack of finality – unfinished, like *The Castle* itself.

The exhibition will include the participation of leading stage designers - Dmitry Krymov, Stanislav Morozov, Victor Arkhipov, Victoria Kharkhalup and Victoria Sevryukova – in several different workshops.

The Russian University of Theatre Arts (GITIS), Faculty of Set Design, Department of Set Design.

OISTAT

Hetag Tsabolov, Evgenia Bagdanova, Zelia Kanchurina, Kirill Salenkov, Arina Pavlova, Ilariya Nikonenko, Anastasia Mezova, Kostrikova Anna, Pomirkovanaya Vlada, Laykova Yuliana, Ekaterina Zlaya, Amatuni Anna Tigranovna, Reznikova Valentina, Anastasova Tatiana, Sazonov Denis, Barmenkov Alexander, Pavel Uhlin

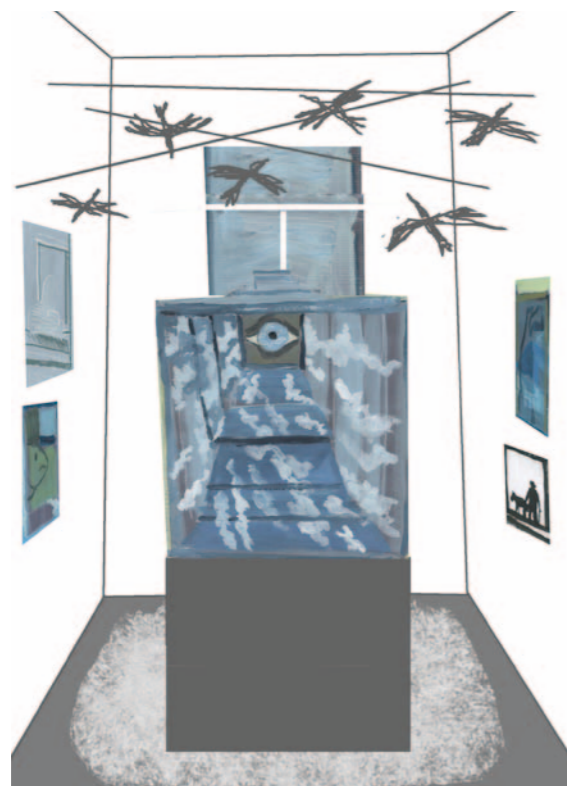
Předměty/Objects

Dětský kočárek /The Baby Carriage – Nataliia Krankova → 304

Anastasia Mezova:
Kafka1

Victoria Kharkhalup:
Kafka2

Zelia Kanchurina:
Kafka3

Memoria Obscura,
Municipal Cultural
Center Grevena,
Municipal Theatre
Kavala, 2012, IETM
Athens 2013, director:
Jenny Argyriou, photo:
Lila Sotiriou

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

Nové prostorovosti: Performativní umění a venkovní/ otevřený prostor

kurátor/curator:
Thanos Vovolis

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
George Parmenidis

další spolupracovníci/
other collaborators:
Christine Longuepee,
Ifigenia Mari

Tématem řecké expozice je zkoumání posunu od navrženého prostoru scénografie vstříc dynamice venkovních prostor.

Ústředním tématem konceptu je cesta za novými prostorovostmi, která vychází z různorodých jednání o otevřeném, venkovním a veřejném prostoru. Cílem řecké expozice je přehodnocení vztahů mezi uměleckým počinem, umělcem, prostorem a účastníky z řad publika pomocí rozšířeného uchopení prostorovosti venkovního/veřejného prostoru, jenž je považován za prostor performance.

Koncept, podle kterého je jakýkoliv prostor potenciálním jevištěm, je velice důležitý. Prostor je zde vnímán jako otevřené teritorium, otevřený systém pro performativní počín. Je to prostor bez hranic v neustálém procesu konstrukce a rekonstrukce a je plný nánosů vrstev vizuálních materiálů, smyslů a příběhu performance.

Výstava se skládá z videí 20 umělců a performativních uměleckých skupin, které představí celkem 27 projektů, jež vznikly za poslední čtyři roky pro site-specific a site-related (s místem související) venkovní prostory, a jsou utvářeny především v dialektické souvislosti k jejich charakteristické prostorové významnosti.

New Spatialities: Performing Arts and Outdoor/ Open Space

The theme of the Greek contribution is exploring the shift from the devised visual space of scenography towards the dynamics of outdoor space.

The quest for new spatialities arising from diverse negotiations of the open, outdoor and public space is a central issue for the concept. Renegotiating the relations between the artistic event, the artist, the space and the participating audience through an expanded grasp of the spatiality of outdoor/public space that is considered performance space is at the core of the Greek exhibition's quest.

The concept that any space is potentially a stage is of great importance. Space is thus regarded as an open territory, as an open system for the performance event; it is a boundless space in continuous process of construction and reconstruction, and of deposition of layers made up from visual material, meanings and narratives of the performance event.

The exhibition consists of videos by 20 individual artists and performing arts companies, who present a total of 27 projects created during the past four years for site-specific and site-related outdoor spaces and shaped primarily in a dialectical relation to their characteristic spatial substance.

Tyto performativní akce jsou vyjádřeny lidskou činností v celé řadě estetických forem: divadlo, tanec, performance, setkání, akční intervence, hybridní formy atd.

Vzhledem k hlavnímu tématu PQ: Hudba Počasí
Politika – zkoumáme také proces proměny prostoru v dynamický politický postoj v kontextu bouřlivých vlád a režimů.

Řecká účast rozšiřuje specifický význam „dějiště“, které definuje časoprostor a zkušenost, jenž určuje priority zvláštním kreativním parametrům klimatických podmínek a světla, hudby, zvuku, fyzičnosti a pohybu nebo tance, jelikož vzájemné působení těchto parametrů s určitými prvky prostoru má za cíl vytvořit nový komplexní a prostorově definovaný smysluplný předpoklad.

Omada 7

Omada 7 trvá na kolektivní povaze svých procesů divadelní tvorby, a díky ní se rozdílná a protichůdná estetika přizpůsobuje pomocí osobní exprese každého partnera v rámci jediného kontextu. Jméno spolku je odkazem na sedm smrtelných hříchů.

YAPI: Moc pěkné místo, Omada Epta (7) Atény, 2013, režie: Vicky Mastrogianni

Yapi: slovo tureckého původu. Nedokončená konstrukce, která navozuje rozpačitou prostorovou situaci. Performance začala ve veřejném prostoru s lidskou instalací in situ. Poslední mají charakter kurzů – průvodců pro publikum a jeho začlenění do divadelního času a prostoru, jež ukazuje na existenci dvou protilehlých světů.

YAPI: Moc pěkné místo, Praha, 2015, režie: Viktoria (Vicky) Mastrogianni & Georgios Zafeiriou

Postava symbolizující Řecko dorazí k Pražskému orloji. Postava bude stát před hodinami, zapne rádio a bude se snažit zaujmout pozornost veřejnosti. Doslova rozkládá své předky, svou historii, své pobřeží a ve skutečnosti čeká na čas přijetí, oprávnění a konečného prodeje.

Jenny Argyriou

— mediální umělkyně, tvůrkyně performance
Absolvovala State School of Dance a je stipendistkou nadace Onasis. Studovala v New Yorku a založila amorph.org. Její práce je založena na dialogu mezi performance art a novými médii.
Memorandum, amorph.org, 2012, režie: Jenny Argyriou

Memorandum je hybridní performance/instalace, která evokuje cestu vzpomínáním v krajině, jež se skládá z roztržštěných obrazů, stínů a zvuků. Způsob využití prostoru a materiálů vytváří samostatnou instalaci, řešení neaktivního mechanismu, který se stane aktivní tím, že spolu audiovizuálně spolupracují performeré a diváci.

These performative events have been expressed as human actions in a plethora of aesthetic forms: theatre, dance, performance, happening, actions interventions, hybrid forms, etc.

Echoing PQ's main theme Music Weather Politics, the process of transforming space to a dynamic political attitude in the context of turbulent rules and regimes is also examined.

The Greek participation broadens the specific meaning of a 'site' that is defined by space-time and by experience, assigning priority to the special creative parameters of weather conditions and light, music, sound, physicality, and movement or dance, since the interaction of these parameters with particular elements of the space aims at creating a new – complex and spatially defined – meaning-bearing premise.

Omada 7 insists upon the collective nature of its theatrical creation process, making different and opposing aesthetics match through the personal expression of each partner within a single context. Its name is a reference to the number of deadly sins.

YAPI: A very nice place, Omada Epta (7), Athens, 2013, director: Vicky Mastrogianni

Yapi: word of Turkish origin. Incomplete construction that provokes an awkward spatial situation. The performance began in public space, with human installations in situ. The last ones have the nature of courses – guides for the audience and its incorporation into the theatrical space and time, indicating the existence of two opposite worlds.

YAPI: A very nice place, Prague, 2015, director: Viktoria (Vicky) Mastrogianni & Georgios Zafeiriou

A figure symbolising Greece arrives at the Prague Astronomical Clock. Standing under the clock, the figure turns on the radio and tries to arouse the interest of the public. He/she is literally spreading his/her ancestors, his/her history, his/her coastline and is actually awaiting the time of acceptance, being justified and finally sold.

— media artist, performance maker
She is a graduate of the State School of Dance and a scholar of the Onasis foundation. She studied in New York and founded amorph.org. Her work is based on the dialogue between performance art and new media.
Memorandum, amorph.org, 2012, director: Jenny Argyriou

Memorandum is a hybrid performance/installation that evokes a journey of remembering in a landscape made of fragmented images, shadows and sounds. The use of space and materials creates an autonomous installation, a scaffold of an inactive mechanism that becomes active through audiovisual cooperation of performers and viewers.

Memoria Obscura, amorph.org, Municipal Cultural Center, Grevena & Municipal Theatre, Kavala 2012 & IETM Athens 2013, režie: Jenny Argyriou

Jak zpracujeme místo a jeho dějiny? Dopustíme, aby prostor a čas ovlivnily to, co vytváříme? Jak se dá nehybný obraz uvést do života? *Memoria Obscura* je jevištní performance založená na albu *Grevena 80 years of photographs 1895–1975* (*Grevena 80 let fotografie 1895–1975*) od Vaggelise Nikopoula. Sbírkou fotografií jak historických momentů, tak každodenního života.

Angeliki Avgitidou

— umělkyně, teoretička, pedagožka
Vystudovala architekturu na Aristotle University of Thessaloniki a Fine Arts at Central Saint Martins College of Art and Design, University of the Arts (MA, PhD).
Návraty, Greek Institute of Contemporary Art, 2014
Toto dílo vychází z osobní historie a hledání spojeném se smrtí, ztrátou, časem a nostalgií. V performanci *Návraty* propojila osobní zkušenost se ztrátou a odloučením s rozdělením města Nikósie na dvě části. Prostor města se stává místem, kde se setkávají osobní a kolektivní dějiny.

Barbara Dukas

— divadelní režisérka, herečka a pedagožka
Má zkušenosti s divadelní režii, tancem a hudebním divadlem v Řecku i v zahraničí. Je aktivní členkou mezinárodních sítí, které se zabývají průběžným školením a vzděláváním.
Lafcadio Hearn – Chet Williamson: Projekt Lamda, Cultural Creative Company Para.site.art, National Garden of Athens, 2013, režie: Barbara Dukas
Národní zahrada v Aténách se stane místem proměny, kde se uskuteční nečekané setkání mezi dvěma spisovateli, kteří spolu komunikují skrze své metafyzické příběhy. Dobrodružný život Lafcadio Hearn byl inspirací románu Cheta Williamsona *Příběh slepé Noichi*.

Meta (After), ODC Ensemble/ Vyrsopeiseio, 2011, director: Elli Papakonstantinou, photo: Alex Kat, Mary Zygori

Memoria Obscura, Municipal Cultural Center, Grevena & Municipal Theatre, Kavala 2012 & IETM Athens 2013, director: Jenny Argyriou

How do we process a place and its history? Do we allow space and time to influence what we create? How can you bring a still image to life? *Memoria Obscura* is a staged performance based on the album *Grevena 80 years of photographs 1895–1975* by Vaggelise Nikopoulou. A collection of photos from both historical moments and everyday life.

— artist, theorist, educator
She studied architecture at the Aristotle University of Thessaloniki and Fine Arts at Central Saint Martins College of Art and Design, University of the Arts (MA, PhD).
Returning, Greek Institute of Contemporary Art, 2014
This work emerged from personal histories and quests associated with death, loss, time and nostalgia. In the performance *Returning* she connected a personal history of loss and separation with the division of the city of Nicosia into two parts. The space of the city becomes a place where personal and collective histories meet.

— theatre director, actress, teacher
She has directed in theatre, dance and music theatre in Greece and abroad. She is an active member of international networks involved in continuous training and education.
Lafcadio Hearn – Chet Williamson: Lamda Project, Cultural Creative Company Para.site.art, National Garden of Athens, 2013, director: Barbara Dukas
The National Garden of Athens becomes the location of a promenade that hosts an unexpected encounter between two writers who interact through their meta-physical stories. Lafcadio Hearn's adventurous life was the inspiration for Chet Williamson's novel *The Story of Noichi the Blind*.

**MiniMaximum
improVision**

— Skupina hudebníků, architektů a vizuálních umělců, kteří pracují na konceptech příběhů pomocí akustických a elektrických nástrojů, zvukových vzorků, hlasů, textů, předmětů a obrazů.

Gerhard Falkner: Agora-V tomto století jsem se do-statečně nevyspal, MiniMaximum improVision, místo konání: mezi troskami Římské agory, pod aténskou Akropolí, 2012, režie: MiniMaximum improVision & Gerhard Falkner

Během léta roku 2012 byla skupina MiniMaximum improVision pozvána do Goethe institutu v Aténách, aby zkomponovala původní hudbu a připravila živou performanci, jež měla doprovázet čtení epické básně Gerharda Faknera *Gegensprechstadt-ground zero*.

Michael Kliën

— choreograf

Je předním představitelem moderní choreografie. Jeho umělecká praxe zahrnuje interdisciplinární myšlení, kritické psaní, kurátorské projekty a choreografická díla. Má zároveň bohaté zkušenosti v oblastech performativního a výtvarného umění.

Prolog Parlamentu, Muzeum Benaki, Athény, 2013,

režie videozáznamu: Christina Jane Gangos

V září roku 2013 se sešlo 11 lidí na soukromé střeše v Hydře při dvouhodinové schůzi Parlamentu podle návrhu choreografa Michaela Kliëna. Tato nová adaptace *Parlamentu* má za cíl uvést tělo politiky do stavu tance, a tvořila prolog k výstavě v muzeu Benaki v Athénách v roce 2014.

Euripides Laskaridis

— divadelní režisér, tvůrce krátkých filmů, performer Jeho tvorba byla uvedena v mnoha divadlech a na mnoha velkých festivalech v Řecku, dále např. na NYC Fringe, 11th Biennale for Young Mediterranean artists a další.

Výsměch + přeměna / chůze, Atény, Osmosis Theatre

2013, režie: Euripides Laskaridis

Scénická kompilace prací OSMOSIS, jež je koncipována jako venkovní site-specific promenádní performance, která pochází z dílny Network Meeting of Contemporary Performative Art (IETM). Chůze zároveň poukazuje na rozpor mezi představou o Řecku jakožto kolébce demokracie a srovnáním se světskou, kontroverzní realitou. Relikvie – Josef Mánes, Euripides Laskaridis – OSMOSIS Theatre Company, Turné Relikvie 2015: Aerowaves Spring Forward Antic Theatre – Barcelona, Španělsko; 18. dubna D.ID Festival – Burgenland, Rakousko; 8. května Athény Epidaurus Summer Festival – Athény, Řecko; 15.–16. června v Praze: náměstí Jana Palacha, 2015, režie: Euripides Laskaridis

Venkovní site-specific performance, která trvá 35 minut. *Relikvie* je performance v uzavřeném prostoru, která putuje po celé Evropě. Jde o venkovní iteraci v přímém dialogu se smyslnými ženskými akty slavného českého malíře Josefa Mánesa. *Relikvie* konverzuje s minulostí i budoucností a přitom se zaměřuje na lidský závazek uctívání.

— A group of musicians, architects and visual artists who work on narrative concepts using acoustic and electric instruments, sampled sounds, voices, texts, objects and images.

Gerhard Falkner: Agora-I haven't slept enough in this century, MiniMaximum improVision, place of performance: among the ruins of the Roman Agora, under the Acropolis of Athens, 2012, director: MiniMaximum improVision & Gerhard Falkner

During the summer of 2012, MiniMaximum improVision was invited by the Goethe Institut Athen to compose original music and perform live to accompany a reading of Gerhard Fakner's epic poem *Gegensprechstadt-ground zero*.

— choreographer

He is a leading voice in contemporary choreography. His artistic practice encompasses interdisciplinary thinking, critical writing, curatorial projects and choreographic works. He is equally at home in the performing and the fine arts.

Prologue to Parliament, Benaki Museum, Athens, 2013,

video directed by: Christina Jane Gangos

In September 2013 eleven people gathered on a private rooftop on Hydra to convene a two-hour Parliament as proposed by choreographer Michael Kliën. This new adaptation of *Parliament* aims to get the body politic into a state of dance and it was the prologue to a an exhibition at the Beanki Museum, Athens, in 2014.

— theatre director, maker of short films, performer

His work has been presented at the main theatres and festivals in Greece, the NYC Fringe, the 11th Biennale for Young Mediterranean artists and more.

Ridicule + Transformation / The Walk, Osmosis Theatre, Athens, 2013, director: Euripides Laskaridis.

A scene-compilation of works by OSMOSIS put together in the form of an outdoor, site-specific, promenade performance created for the International Network Meeting of Contemporary Performing Arts (IETM). The Walk at the same time points out the contradiction of Greece's image as the cradle of democracy with the mundane, controversial reality. Relic – Josef Mánes, Euripides Laskaridis – OSMOSIS Theatre Company, Relic tour 2015: Aerowaves Spring Forward Antic Theatre – Barcelona, Spain; April 18th D.ID Festival – Burgenland, Austria; May 8th Athens and Epidaurus Summer Festival – Athens, Greece; 15–16th July In Prague: Jan Palach Square, 2015, director: Euripides Laskaridis

It is an outdoor site-specific performance that is 35 minutes long. *Relic* is a closed-space performance that is touring Europe. This is an outdoors iteration in direct dialogue with the voluptuous feminine nudes of renowned Czech painter, Josef Mánes. *Relic* converses with the past and the future while focusing on mankind's commitment to worship.

Paris Legakis

— divadelní režisér

Legakis získal titul MA v oboru Performance Studies na New York University, na což navázal postgraduálním studiem na Bauhaus ve Výmaru a na School of Fine Arts v Aténách. Legakise zajímá koncept omezení na společenské a geopolitické úrovni a rovnováha mezi vizuálním a performativním uměním.

Linenality, Německo, režie: Paris Legakis

Umělec kráčí po středově čáře dvousměrné německé hlavní silnice: „Pomalé a stálé tempo je znakem paradoxního bezpečí. Chůze po čáře vyjadřuje nemožnost volby mezi dvěma indikativními situacemi, dovnitř nebo ven z Eurozóny. Linie pokračuje a ztrácí se v pozadí.“

Hlasy lidu, řeka Hangang, Soul, Jižní Korea, 2013,

režie: Paris Legakis

Požádali jsme lidi z Jižní Korey a lidi ze Severní Korey, kterým se podařilo utéct do Jižní Korey, aby nám své zkušenosti sepsali. Tři skupiny performerů je přeloží do pohybu na platformě, která stojí vedle hlavní řeky města; hranice, která město rozděluje na severní a jižní stranu.

Jenny Marketou

— umělkyně

Mezinárodně uznávaná interdisciplinární umělkyně, která žije v New Yorku. Ve své tvorbě využívá video, zvuk, videoinstalace, internet, fotografie a performanci, jejichž pomocí zkoumá rozmanitost estetiky, etiky a poetiky. Bubliny, 2009

Bubliny byly poprvé spuštěny a prezentovány v rámci projektu Na prahu noosféry pod kurátorskou díkí Blancy de La Torres na festivalu Tina B. v roce 2009 v Praze. Jízdy na Bublinách mají účastníci nabídnout pocit maximální „svobody“ a „úniku“ z neklidu spojeného s městskou realitou.

Michael Marmarinos

— herec, divadelní režisér

Vystudoval biologii, neurobiologii, divadelní režii a herectví. Je členem Internationale Heiner Müller Gesellschaft a bývalým prezidentem ITI v Řecku. Působí jako odborný asistent Un. Patras & Nauplion na fakultě výtvarných umění University of Thessaloniki. Dimitris Dimitriadis: Zemřít jako země, Theseum Ensemble, Athens and Epidaurus Festival, 2007,

režie: Michael Marmarinos

Co je země? Kdy může země zemřít? V dobách krize nám tato performance doporučuje křik. Křik za život a naději v nadcházejících katastrofách. Křik, který se skládá ze smíchu, zoufalství, hluboké radosti, protestu a ticha. Země je v podstatě jejím lidem. Lidé v krizových dobách očekávají. Čekání je hlavní činností smrtelníků. Dimitris Dimitriadis: Insenso, Theseum Ensemble, Athens and Epidaurus Festival, 2012, režie: Michael Marmarinos

Proces je převrácený: text nás nejdříve „chytne“ a pak ho následujeme. Něco takového se stalo i v případě Insenso. Nebo abychom byli přesní – UVNITŘ NÁS

— theatre director

Legakis graduated with an MA in Performance Studies from New York University, followed by postgraduate studies in Bauhaus in Weimar and at the School of Fine Arts, Athens. Legakis is interested in the concept of limitations in social and geopolitical levels and the balance between the visual and performing arts.

Linenality, Germany, director: Paris Legakis

The artist walks on the borderline of a two-way main street in Germany: “A slow and steady pace indicates paradoxical safety. Walking on the line implies the lack of choice between the two indicative situations, in or out of the Eurozone. The line continues and is lost in the background”.

Voices of the People, Hangang River, Seoul, South

Korea, 2013, director: Paris Legakis

People from South Korea and people from North Korea who have escaped to South Korea were asked to express their viewpoints in writing. Three groups of performers translate them into motion on a platform situated right next to the central river of the city, a boundary that divides the city into a northern and southern side.

— artist

She is an internationally known interdisciplinary artist based in New York City. In her work she utilizes video, sound, video installation, Internet, photography and performance to explore a variety of aesthetics, ethics and poetics.

Bubbles, 2009

Bubbles was first commissioned and presented at the Threshold of the Noosphere exhibition, curated by Blanca de La Torres, as part of the Tina B. Festival, 2009 in Prague, Czech Republic. Bubbles rides are meant to offer the participant the ultimate ‚freedom‘ and ‚escape‘ from the malaise associated with the urban reality.

— actor, theatre director

He has studied biology, neurobiology, theatre directing and acting. He is a member of the Internationale Heiner Müller Gesellschaft and former President of ITI in Greece. He is Assistant Professor Un. Patras & Nauplion at the Faculty of Fine Arts at the University of Thessaloniki.

Dimitris Dimitriadis: Dying as a country, Theseum

Ensemble, Athens and Epidaurus Festival, 2007,

director: Michael Marmarinos

What is a country? When might a country die? In times of crisis, this performance suggests a cry. A cry of life and hope for the upcoming disasters. A cry composed of laughter, desperation, deep joy, protest and silence. A country is in essence its people. In times of crisis people await. Waiting is the chief activity of mortals. Dimitris Dimitriadis: Insenso, Theseum Ensemble, Athens and Epidaurus Festival, 2012, director: Michael Marmarinos

The process is inverted: writings ‚catch‘ us first and then we follow. Something like this happened with

SAMÝCH – slyšíme texty, které zbožňujeme, napsali jsme je. Krajina – divoké vykopávky v paměti, v jádru lidské zkušenosti – je první zásadní cestou k prožitku této performance.

Apostolia Papadamaki

— divadelní režisérka, pedagožka
Po dokončení State School of Dance se věnovala postgraduálnímu studiu a dalšímu vzdělávání. Přednášela a vyučovala po celém světě a také spolupracovala s Janem Fabre. Je bývalá předsdkyně představenstva State School of Dance.
Série smrti #3: Vylidněno, Quasi Stellar, Ostrov Délos, 2012, režie: Apostolia Papadamaki
Site-specific performance *Ostrov Délos / Diův oltář*.
Vstříc Diovu oltáři kráčí těhotná žena, která je rozhodnuta porodit, a její břicho je naplněné devíti kilogramy čisté mořské soli. Kolektivní nevědomí, ženské archetypy a buněčná paměť jako nově zrozený život.

Elli Papakonstantinou

— divadelní režisérka
Studovala na Greek National School of Arts a absolvovala s titulem MA University of London. Je uměleckou ředitelkou divadelních společností ODC Ensemble a Vyrsopeiseio.
Meta (Potom), ODC Ensemble/Vyrsopeiseio, 2011, režie: Elli Papakonstantinou
Promenádní site-specific performance s vymyšlenými texty, zasazená do krajiny se specifickým fyzickým a vizuálním stylem, a obsahující silné politické alegorické termíny. Post-apokalyptická estetika vykresluje hned několik paralel s moderními Aténami, jejich politikou a ekonomickou krizí.
Derma (Pokožka), ODC Ensemble/Vyrsopeiseio, Atény, 2012, režie: Elli Papakonstantinou
Promenádní/site-specific performance v pohybu, jež byla přímo inspirována místy, materiály a využitím staré průmyslové budovy Tannery, místem zrodu zpracování kůže a zpracování kultury.
Dluhošilene revoluce, ODC Ensemble/Vyrsopeiseio, Atény, 2015, režie: Elli Papakonstantinou
In-situ performance s účastí veřejnosti zkoumá dnešní vnímání revoluce. Projekt si klade za cíl zapojit občany Prahy tím, že získá názory kolemdoucích na „utopii“, „revoluci“, „konec“, „budoucnost poté“ a zapojí je do in-situ rekonstrukce *Poslední večere* od Leonarda Da Vinciho na Václavském náměstí, a také do Dada demonstrace.

A4M Performing Arts Group

A4M je nezisková profesionální experimentální divadelní společnost. Jejím cílem je vytvořit a prezentovat experimentální díla, která zpochybňují strukturu a prezentaci performance a zároveň posilují kulturní a umělecký růst.
Projekt Odyssea: A4M, Soluň, Dimitria, 2012, režie: Athina Dragkou
Site-specific promenádní performance, která slučuje různé umělecké formy a různé divadelní formy. Její in-

Insensio. Or, to be more precise – INSIDE OURSELVES – we hear the writings we love, we wrote. The Landscape – a violent excavation into memory, into the core of human experience – is the first, critical pathway to experiencing this performance.

— theatre director, teacher
After graduating from the State School of Dance, she undertook postgraduate studies and scholarships. She has presented and taught all over the world, and also collaborated with Jan Fabre. She is a former President of the Board of the State School of Dance.
The Death Series #3: Uninhabited, Quasi Stellar, Delos Island, 2012, director: Apostolia Papadamaki
Site-specific performance *Delos Island / Altar of Zeus*.
Walking towards the Altar of Zeus as a pregnant woman determined to give birth, her belly filled with nine kilos of pure sea salt. Collective unconscious, female archetypes and cellular memory as a new-born life.

— theatre director
She studied at the Greek National School of Arts and graduated with an MA from the University of London. She is the artistic director of theatre companies ODC Ensemble and Vyrsopeiseio.
Meta (After), ODC Ensemble/Vyrsopeiseio, 2011, director: Elli Papakonstantinou
It is a promenade site-specific performance with devised texts, set in a landscape with a specific physical and visual style and containing strong political and allegorical terms. The post-apocalyptic esthetic draws multiple parallels with the contemporary Athens, its politics and the economic crisis.
Derma (Skin), ODC Ensemble/Vyrsopeiseio, Athens, 2012, director: Elli Papakonstantinou
It is a promenade/site-specific performance on the move that was directly inspired by the places, materials and layered uses of the old industrial building of the Tannery, a place of both leather processing and cultural processing.
Debtocrazy Revolutions, ODC Ensemble/Vyrsopeiseio, Athens, 2015, director: Elli Papakonstantinou
An in-situ performance with public participation that questions our perception of revolution today. The project aims to engage the citizens of Prague by gathering the views of passing-by on ‚utopia‘, ‚revolution‘, ‚ending‘, ‚the future after‘ and involving them in an in-situ remake of Leonardo Da Vinci *Last Supper* on Wenceslas Square, as well as a Dada demonstration.

A4M is a non-profit professional experimental theatre company. Its mission is to create and present experimental works that challenge the structure and presentation of performance while strengthening cultural and artistic growth.
Project Odyssees: A4M, Thessaloniki, Dimitria, 2012, director: Athina Dragkou
A site-specific promenade performance that combines different art forms and different theatre forms. Inspired

spirací jsou motivy Homérový Odyssey, ale také historie Soluně. Performance pozve publikum na dvouhodinovou cestu po skutečných i fantastických místech.

Ohi Pezoume

Nezisková společnost nových tvůrců z různých odvětví umění a vědy. Jejimi zakladateli jsou režisér George Sachinis a choreografka Eirini Alexiou.
Projekt UrbanDig (městský výkop): Marathon Dam 2010, Ohi Pezoume Performing Arts Company, Marathón, Atény, 2010, režie: Eirini Alexiou, George Sachinis
Dva muži se perou o poslední kbelík pitné vody. Ve chvíli, kdy dosáhne žízeň i zážitek vrcholu, se jeden z nich rozhodne vylézt na zeď, která je za nimi. Když se dostane až na vrchol, zjistí, že jde o hráz, která skrývá jezero. Objeví se deset duchů dělníků stavby nádrže s trubkou, ze které teče voda z jezera na hořící pole.
Projekt UrbanDig (městský výkop): Marathon Dam 2012, Ohi Pezoume Performing Arts Company, Marathón, Atény, 2012, režie: Eirini Alexiou, George Sachinis
Performance se zaměřuje na klášter u základny nádrže. Muž vidí na zdech kláštera tři různé způsoby, jakými může zemřít: smrtí způsobenou hořícími lesy, erozí půdy nebo táním ledovců. Tyto (video) projekce svojí budoucností odmítá a rozhodne se zdi, které hovoří jen o katastrofách, zakrýt šedesátimetrovou řadou jarních květin.
Projekt UrbanDig, Ohi Pezoume performing arts company, režie: George Sachinis
Série projektů a výzkumů v oblasti site-specific performance. Výsledky umělců inspiruje průzkum minulosti, současnosti a možné budoucnosti místa konání, a setkání s lidmi, kteří k němu mají vztah. Umělecký výzkum se soustředí na rozmluvu mezi tancem/pohybem, divadlem a instalací v dialogu s místem konání.

Ioanna Remediaki

— divadelní režisérka, pedagožka
Získala titul MA v oboru klasické literatury a BA a PhD v oboru divadelní studia. Je uměleckou ředitelkou divadelní společnosti Skupina se rovná jeden (Omada Ison Ena) a vyučuje řecké drama na Department of Theatre Studies, University of Athens.
Posvátná cesta 2, Group Equals One (Omada Ison Ena), Praha, Karlův most, 2011, režie: Ioanna Remediaki
Posvátná cesta 2 je prohlídka města/performance, založená na textech řeckého antického dramatu, na moderních textech z novín a osobních příběhů. *Posvátná cesta 2* hledá Via Sacru, která vedla do Eleusina a jeho slavných mystérií. Pro nás to v dnešním kontextu znamená, že hledáme jádro města, kolektivní hlas občanů a jejich společné potřeby.

RootlessRoot

RootlessRoot (Vykořeněný kořen) je místem setkání, křižovatkou a prahem, kde se rozporuplné myšlenky mění v cestu. Je to struktura, která podporuje vizi a kreativní nápady zakládajících členů Jozefa Fručka a Lindy Kapetanea.

by the themes and motifs of Homer's *Odyssey*, as well as the history of Thessaloniki, the performance invites the audience on a two-hour journey to places both real and surreal.

Non-profit company of new makers from various fields of art and science. Its founders are director George Sachinis and choreographer Eirini Alexiou.
UrbanDig Project: Marathon Dam 2010, Ohi Pezoume Performing Arts Company, Marathon, Athens, 2010, director: Eirini Alexiou, George Sachinis
Two men fight each other over the last bucket of drinking water. When thirst and destruction reach a peak, one of them decides to climb the wall behind them. When he reaches the top he realizes that it's a dam hiding a lake. Ten ghost construction workers of the dam appear, carrying a pipe that pours water from the lake to the burning field.
UrbanDig Project: Marathon Dam 2012, Ohi Pezoume Performing Arts Company, Marathon, Athens, 2012, director: Eirini Alexiou, George Sachinis
The performance focuses on a temple at the base of the dam. On the walls of the temple a man sees three different ways in which he might die: dying by forest fires, by soil erosion and by the melting of the glaciers. He resists these (video) projections of his future and decides to cover the walls that speak only of catastrophe with 60 m long row of spring plants.
UrbanDig Project, Ohi Pezoume performing arts company, director: George Sachinis
UrbanDig project is a series of productions and research in the field of site-specific performance. Artistic outcomes are inspired by research into a site's past, present, possible future and by meeting people related to it. Artistic research focuses on the dialogue between dance/movement, theatre and installation in dialogue with the site.

— theatre director, teacher
She holds an MA in Classical Literature and a BA and PhD in Theatre Studies. She is the Artistic Director of the Group Equals One (Omada Ison Ena) theatre company and a lecturer in Greek Drama at the Department of Theatre Studies, University of Athens.
Sacred Way 2, Group Equals One (Omada Ison Ena), Prague, Charles Bridge, 2011, director: Ioanna Remediaki
Sacred Way 2 is a sight-seeing tour/performance based on texts taken from ancient Greek drama, modern texts taken from newspapers, and personal stories. *Sacred Way 2* seeks the Via Sacra that led to Eleusina and its famous Mysteries. For us today, this means seeking the core of the city, the collective voice of the citizens and their common needs.

RootlessRoot is a meeting point, an intersection and a threshold where conflicting ideas transform into a journey. It is a structure that supports the vision and creative ideas of founding members Jozef Frucek and Linda Kapetanea.

Nekonečná kompozice, RotlessRoot

Tento projekt je o žraní, dokud nic nezbude, o odejmutí všeho smyslu naší kreativní praxe, o nastavení naprosté absence a hltání, až už nic nezbude. 30 dřevěných trámů, každý z nich s rozměry 25x20x200 cm a váhou 50–70 kg: všechno je pryč, všechno se přeměnilo v něco jiného. *Nekonečná kompozice* odjímá všechno, co má hodnotu. Je to pravá smrt umělce.

Dogman, RootlessRoot

Jsem dogman
Jsem běžící muž
běžím na své místo
abych zachoval iluzi toho
že vím, kdo jsem
můžu se rozzlobit
Protože nikdo nechápe
To, jaký skutečně jsem
Ne, že bych čekal něco jiného.

Anetta Spanoudaki

— režisérka

Narodila se v Berlíně. Vystudovala obor malby na School of Fine Arts na Aristotle University of Thessaloniki, Řecko. V Německu se zúčastnila kurzů na Academy of Fine Arts (HdK). Je zakládající členkou vizuální umělecké skupiny Three Points.

Předmět #, Atény, 2009, režie: Anetta Spanoudaki

Instalace / performance ve čtyřech různých zelených městských prostorách, jež se zabývají vztahem mezi tím, co je veřejné a co je soukromé.

Vasistas Theatre Group

Skupina má základnu v Athénách a tvoří v Řecku a Francii. Pomocí divadelních performancí, které nastavují zrcadlo každodennímu životu, se Vasistas snaží zkoumat a experimentovat s akcí na scéně.

Domino, Vasistas, Francouzský institut v Řecku, 2013, režie: Argyro Chioti

„Němá“ choreografie křehké přítomnosti a nejisté budoucnosti. Skupina zkoumá dominový efekt, který se spustí po vypuknutí epidemie, jež vede k nouzovým situacím v rámci komunity, přičemž v hledáčku jsou vždycky ti, co přežili. Dramaturgie podle Ionescovy *Masakriády*.

Giorgos Zamboulakis

— divadelní režisér

Režiroval hry po celém Řecku, ale i v řadě evropských zemí. Je uměleckým ředitelem Experimental Theatre of Thrace a zakladatelem „deviant GaZe“, společnosti performativního umění.

Čas na čaj, Evropo, Experimental Theatre of Thrace, Turecko–řecké hranice, 2014, režie: Giorgos Zamboulakis

Během vysoce symbolické hodiny západu slunce a ve vodách delty řeky Evros a na hranicích mezi Řeckem a Tureckem je performance *Čas na čaj, Evropo* o všech těch, kteří přijdou o svůj život při snaze dostat se do „civilizované“ Evropy.

Mary Zygouri

— divadelní režisérka

Žije a pracuje střídavě v Řecku a Itálii. Studovala

Endless Composition, RootlessRoot

This project is about devouring until nothing remains, about taking away all meaning of our creative practice, about establishing absolute absence and devouring until nothing remains. 30 Wooden Beams, each of them measuring 25x20x200 cm and weighing 50–70 Kg: all is gone and altered into something new. *Endless composition* removes all that is valuable. It is the true death of an artist.

Dogman, RootlessRoot

I'm a dogman
I'm a running man
running to my place
to preserve the illusion
of knowing who I am
I can get mad
,Cause no one understands
The way I really am
Nor that I would expect that anyway.

— theatre director

She was born in Berlin. She graduated in painting from the school of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki, Greece. In Germany she attended classes at the Academy of Fine Arts (HdK). She is a founding member of the Three Points visual art group.

Corpus #, Athens, 2009, director: Anetta Spanoudaki

An installation / performance that is performed in four different urban open green spaces and deals with the relationship between the private and the public.

This group is based in Athens and works in Greece and France. In creating theatrical performances that confront contemporary life, Vasistas aims to research and experiment on the action with the stage.

Domino, Vasistas, French Institute in Greece, 2013, director: Argyro Chioti

A ‚mute‘ choreography of the fragile present and the uncertain future. The group explores the domino effect triggered by an epidemic outbreak which leads to emergency situations within a community. The focus always remains on the survivors. The dramaturgy is based on E. Ionesco's *Killing Games*.

— theatre director

He has directed plays in Greece and in a number of European countries. He is Artistic Director of the Experimental Theatre of Thrace and founder of the ‚deviant GaZe‘ performing arts company.

Tea Time Europe, Experimental Theatre of Thrace, Turkish–Greek borders, 2014, director: Giorgos Zamboulakis

During the highly symbolic sunset hour and in the waters of the Delta of the River Evros, at the borders between Greece and Turkey, the *Tea Time Europe* action / performance is about all those who lose their lives trying to reach ‚civilized‘ Europe.

— theatre director

She lives and works between Greece and Italy. She

na School of Fine Arts v Aténách a dokončila studia na Chelsea College of Art and Design v Londýně.

Býčí trh, 10. patro parkoviště v centru Atén, které zneužívá Řecká národní banka (mimo provoz), 2012, režie: Mary Zygouri

Performance poukazuje na extrémní charakter socioekonomické situace současnosti za použití řecké mytologické tradice labyrintu. Alegorická symbióza s mrtvolou má za důsledek klaustrofobický pocit žití s něčím, co už je mrtvé.

Zvuk majetku, Cagliari, Sardinie, Itálie, 2014, režie: Mary Zygouri

Politická performance, „rituál“ katarzního činu, jehož účelem bylo reaktivovat místo dění. Vytvářením nových vzpomínek získáváme nové perspektivy reálného rozvoje.

studied at the School of Fine Arts in Athens and completed her studies at the Chelsea College of Art and Design in London.

Bullmarket, 10th floor Parking in the centre of Athens, abused by the Greek National Bank (out of use), 2012, director: Mary Zygouri

It explains the extreme nature of the current socio-economic situation, utilizing the Greek mythological tradition of the labyrinth. The allegorical symbiosis with a corpse generates a claustrophobic feeling of living with something that is already dead.

Sound of Property, Cagliari, Sardegna, Italy, 2014, director: Mary Zygouri

It is a political performance, a ‚ritual‘ of a cathartic action intended to reactivate the site. By creating new memories, it produces new prospects for elaboration in reality.

Memoria Obscura,
Municipal Cultural
Center Grevena,
Municipal Theatre
Kavala, 2012, IETM
Athens 2013, director:
Jenny Argyriou, photo:
Vassilis Xenias

*RootlessRoot: Endless
Composition*, photo:
Mike Rafail

Corpus #, Athens,
2009, director and
photographer: Anetta
Spanoudaki

Nové prostorovosti: Performativní umění a venkovní/otevřený prostor

kurátor / curator:
Thanos Vovolis

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
George Parmenidis

Výstava se skládá z projektů devíti vzdělávacích institucí z celé země, kterých se zúčastnilo celkem 250 studentů. Každá z institucí si mohla vybrat vlastní téma, čímž byl dán studentům prostor k novátorství.

Účast Řecka s sebou přináší celou řadu umělců; efemérní kolektiv, který je složen z výjimečných jedinců a mnohotvárnosti uměleckých děl.

Doufáme, že poskytne rámec pro vzestup nového modelu performance, který v poslední době vyvinul v naší zemi, a pozvedne ho na úroveň kolektivního povědomí.

Součástí tohoto modelu je mimořádná dynamika, která je založena na vývoji nových forem s důrazem na inovaci a osobní uměleckou identitu a jež umožňuje adaptaci v neustále se měnícím prostředí a zabývá se expresivními požadavky současnosti.

Aristotle University, Faculty of Fine Arts, Drama Department

Valani Katerina, Varsami Sotiria, Vastaki Aggeliki, Vafeiadi Katerina, Gogou Haido, Eftaxia Elina, Ignatiadou Amalia, Kaitatzi Sonia-Maria, Kanakidou Eleni, Karlou Maria, Kosmidis Vaggelis, Kehagia Anastasia, Kotinopoulos Giannis, Kostoglou Theoni, Leonidou Maria, Liberi Loukia, Markovits-Monastiridou Aggeliki, Mino Nantia, Mirosnitsenko Anastasia, Boutari Irini, Nikolaidou Elena, Ognianova Elsa, Papathanasiou Marianna, Samartzidou Sofia, Simota – El Jagioui Leda, Stavrakia Maria, Stavrakaki Stefania, Tanaki Evagelia-Danai, Temiridou Anastasia, Tzimika Ino, Tzortsou Elektra

University of Western Macedonia, Scholl of Fine Arts, Department of Fine and Applied Arts

Ioannidis Avetik Giorgos, Kalogirou Filippos, Karakantzou Theoni, Militsopoulou Anastasia, Perdikari Panagiota, Roussou Agni, Anna-Maria Samara, Skourtis Christos, Skourtsidis Panagiotis, Tashounidou Sofia, Tzani Christina, Topakas Nikolaos, Tsamsakoglou Anna

National Technical University of Athens (NTUA), Section 1 Architectural Design

Kiosi, Xamali, Katerina Konstantinou, Paparodou A. Margarita & Souiou Ekaterina, Virvidaki Ioanna & Kampani Anna, Eksadaktidou Dimitra, Papageorgiou Katerina, Volitaki Aristeia & Iatrou Sofia, Kakodimou Vasiliki & Ksenouli Olga, Papoutsakis Morfeas, Ktena Elisabet, Economou Paraskevi, Giannarou Christina, Mpousios Giorgos, Xaritaki Mary, Keleki Chrisanthi, Tzini Eva & Xatzibakouri Miranda, Kapsali Kali, Kiouisi Maria, Dagle Vasiliki, Panagiotidou Vasiliki, Karatsiompani Maria-Christina & Lola Konstantina, Panagopoulou Katerina, Dragiou Dafni, Galdada Semeli, Koutsogeorga Dimitra, Anna Koka, Vera Kanellou, Marianthi Papaggelou, Theofania Sakellariou, Eleni Papaevaggelou, Foufas Giorgos, Lampropoulou Aglaia, Kakava Evaggelia, Kanakopoulos Theodoros, Georgati Marina, Gerakianakis Giorgos, Papachristopoulou Elli, Voudouri Iris-Paraskevi, Papadopoulou Artemis, Mastoraki Argiri, Stavridi Katerina, Chouma Nikoleta, Zarkadoula Melina, Ksistra Niki, Stavros Balis, Vasilis Kekeris, Marina Nastou & Stamatina Kostiani, Karnesis Anastasios, Ksirokostas Michail, Volitaki Aristeia, Iatrou Sofia, Vasiliou Dimitra, Gaki Eleftheria-Ismini, Viviane Le Deunff, Moustaka Katerina, Tsentzeroulia Vasiliki, Dimitris Kollaros, Anna Ioanna Filippi, Tsampazis Aristotelis, Ragousis Thanos, Kolokoudia Georgia, Nikolopoulou Athanasia, Verga Eirini, Markopoulou Efthalia-Maria, Desipri Aimilia, Tzavella Sofia, Sakka Nikoleta, Stelatou Dimitra, Artemis Fakidi, Olga Meliatsouk, Elena Milona, Penelope Pappa, Fotini Peroni Chalkia (Fani), Christos Papafigos, Tsellos Konstantinos, Zimpounoumis Efstathios, Koutsogiannis Vasilis, Nikolaidou Melissa, Florian Boutin, Nadia Siokou, Panos Niarchos, Louise Morice, Lucas Chaniot, Daria Cichon, Laura Mediavilla, Eleni Palogou, Magdalini Petroleka, Savvas Plitas, Kyriakos Xavakis, Isidoros Spanolios, Maria Kousi, Dimitris Loukos, Katerina Magoula

New Spatialities: Performing Arts and Outdoor / Open Space

The exhibition consists of projects by nine educational institutions from all over the country, with a total of 250 participating students. Each institution was free to decide its own theme, giving their students room for innovation.

The Greek participation brings a number of artists; an ephemeral collective, composed of exceptional individuals and a variety of artistic works.

We hope that it will provide a framework for the emergence of a novel performance paradigm that has recently evolved in our country, raising it to the level of collective consciousness.

This paradigm features an extraordinary dynamic, based on producing new forms, emphasizing innovation and personal artistic identity, facilitating adaptation in a constantly changing environment and exploring the expressive demands of the present.

National and Kapodistrian University of Athens, School of Philosophy, Faculty of Theatre Studies

Stefania Aivalaki, Theodora Vestarchi, Stella Gaspari-Kakari, Stathis Grigoriadis, Marina-Varvara Zerva, Dimitra Kontopoulou, Anastasia Leria, Christina Mattheou, Marie-Souzanne Mouzela, Chrisanthi Maria Simitsidellis, Mary-Helen Soldatou, Foteini Tourtouni, Andromache-Sofia Tsimplidi, Eleonora Feleki, Ilianna Fragiadakis, Eleni Chatzigeorgiou, Christos Christopoulos, Efi Christodoulou, Tereza Christodoulou

Athens School of Fine Arts, Studio of Scenography

Alexandra Petranaki, Maria F. Antonopoulou, Christos Symeonides, Ioanna Mathopoulou, Marina Maltezou, Marina Margelou, Foteini Matzoglou

Laboratory of Scenography, Theatre and Costume Design, Laboratory of Art

katedra / department: Laboratory of Art: Maira Baziana, Adriani (Anna) Panou-Papatheodorou, Irini Tzelepi, Aggeliki Tomara, Olga Chalkidou

katedra / department: Theatre and Costume Design: Dimitra Katsaouni, Marianna Katsoulidou, Michael Socrates Kafousias, Jona Kokkalari, Myrto Lambrou, Lena Lekkou, Mary Bisbiki, Dimitra Bouritsa, Klelia Ninou, Dimitra-Gabriella Roumelioti, Eleni Palogou, Maro Tsakonakou, Galaxias Goufas Spanos, Panagiotis Kafousias, Myrto Chronaki

Technological Educational Institute of Athens, Faculty of Fine Arts and Design, Department of Interior Architecture, Decorative Arts and Design

Abadiotakis Petros, Andreou Anna, Vacratsas Anastasia, Vaso Sofia, Vasileiou Maria, Gkoukouli Antonia, Daskalaki Sofia, Dobrogianni Eleni, Doudouni Maria, Eleftheriou Athina, Katsiaouni Stamatina, Kalaitzidis Alexander, Qabanis Yornik, Kalagias Stamatias, Kelpetzidis Ioannis, Kourtidis Christos, Leftheriotis Fillippos, Ladikou Niki, Madinaou Irene, Mavromanolaki Persefoni, Markouizou Kalliopi, Bouliari Nikoleta, Moulas Epamindodas, Boura Georgia, Nika Chrisanthi, Nikolopoulou Georgia, Xideros Dimitris, Panagou Eleni, Papachatzi Demetra, Polikandrioti Andriani, Papadogianni Ioanna, Papoutsis Georgina, Sakarellou Katerina, Stampoulou Eleni, Stamati Lina, Tsiami Nefeli, Chourmouziadi Triathafillia, Fragkopoulou Sofia, Charvaki Kleoniki

National Technical University of Athens, School of Architecture, Department III – Architectural Language – Communication – Design

Georgia Antzampou, Chryssoula Karadima

Předměty / Objects

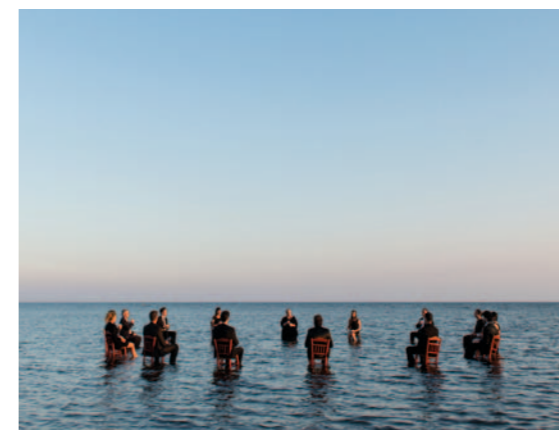
Mluvit o tom / To Speak About It – Eina Niarchou → 304

Tvůrci / Makers

Višňový sad de(kon)strukce / The Cherry Orchard De(con)structed – Ekavi Whitlock-Blundell → 318

Tea Time Europe, Experimental Theatre of Thrace, Turkishborders, 2014, director: Giorgos Zamboulakis, photo: Theophilos Gerondopoulos

Water, Aristotle University, Faculty of Fine Arts, Drama Department, photo: Sonia-Maria Kaitatzi, Hara Argyroudi

Reflection of an Image. Milan Čorba, 2015, visualization: Boris Kudlička

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

kurátor / curator:
Boris Kudlička

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Boris Kudlička

další spolupracovníci /
other collaborators:
Wojciech Cichecki
(architekt / architect),
Dáša Čiripová
(divadelní kritička,
konceptce / theatre
critic, text concept)

Reflexe obrazu. Milan Čorba

„Netvořím, abych maloval pěkné obrázky či vyráběl krásné sochy. Umění je jen prostředkem vidění. Na cokoliv se podívám, to mě převyšuje a překvapuje; nevím ani přesně, na co se vlastně dívám. Je to velmi složité. Člověk by se měl jednoduše stále snažit věci napodobovat, aby mohl objasnit, co vlastně vidíme.“ (Alberto Giacometti, *Moje Realita*, Arbor Vitae, Praha, 1998)

Vnitřní a vnější svět, introvertní a extrovertní povaha, reflexe a obraz jsou vzájemně propojeny; jeden bez druhého nemůže existovat, tak jako tělo nemůže být bez duše, jin bez jangu. Život umělce a život umění se odrážejí v tvorbě, jejím procesu, formě i obsahu. Umělec si všímá svého okolí, uvědomuje si ho, nechává se jím inspirovat a konfrontuje ho se svým vnitřním já. Jeden bez druhého jsou jako tělo bez duše, jako pouhá polovina pravdy či klam. Jde o opak celku a harmonie.

Člověk / umělec má duši a vlastní lidský příběh. Nese si v sobě i na sobě. Je to kostým ušitý na míru tak, aby odpovídal velikosti umělce a lidské bytosti.

Strukturu, linii a tvar kostýmu vytváří kostýmní návrhář. V té chvíli začíná nový příběh, příběh filozofa a psychologa, člověka a umělce. Prostřednictvím kostýmu může odhalit vnitřní já, duši toho, kdo kostým nosí na sobě, a přizpůsobit ho tvaru jeho těla. Kostým se tak stává jeho stínem, reflexí jeho perspektivy, vnitřního světa a myšlenek.

Reflection of an Image. Milan Čorba

“I do not create in order to make pretty paintings or beautiful sculptures. Art is just a means to vision. Whatever I look at, it all surpasses and surprises me; I don't even know exactly what I am looking at. It is too intricate. One simply ought to keep trying to emulate in order to clarify what we see.” (Alberto Giacometti, *My Reality*, Arbor Vitae, Prague, 1998)

The inner and outer self, introvert versus extrovert nature, reflection and image are intertwined; one cannot be without the other, just like body and soul, yin and yang. The life of an artist and of art is reflected in creation, process, shape and content. An artist pays attention to his surroundings, being aware of and inspired by it, confronting it with his inner self. One without the other is like body without soul, like half truth or deception. It is the opposite of a whole and harmony.

Man / artist has a soul and his own human story. He carries it inside and outside. It is a costume, a tailor-made costume made to fit the size of the artist and human being.

The texture, lines and curves of a costume are created by a costume designer. This is where another, new story begins, the one of a philosopher and psychologist, of Man and Artist. Through the costume he is able to reveal the inner self, the soul of the one who wears it and fits it to shape that is his body. The costume thus also becomes his shadow, a reflection of his outlook, of his inner world and thoughts.

Výstava *Reflexe obrazu*. Milan Čorba skládá poctu kostýmnímu návrhářovi Milanu Čorbovi, který zanechal významný tvůrčí a lidský odkaz slovenskému i českému divadelnímu umění. Jeho osobitý talent se projevil v mnoha divadelních i filmových kostýmech určených československému, a později také slovenskému a českému, divadlu a filmu. Celkově se podílel na vzniku 200 divadelních inscenací, 62 celovečerních filmů a téměř 500 televizních filmů, produkcí a seriálů.

Umění Milana Čorby se vyznačovalo citem pro detail, historickou přesností a konzistencí střihů. Jeho kostýmy naplno podporovaly sdělení, které chtěla produkce předat. Čorba nikdy nevnímal oděv jako předmět vizuálního umění, ale spíše jako „nositele dramatické myšlenky“. Svou práci založil na principech realismu a verismu. Právě verismus mu umožnil hledat „pravdu“. Herec oblečený do kostýmu Milana Čorby se stával nositelem emocionální informace. Herec i kostým v sobě skrývali tajemství, metaforu a zároveň historii celého lidstva.

Neoddělitelnou součástí života a identity Milana Čorby bylo jeho pedagogické působení na VŠMU v Bratislavě. V roli pedagoga, děkana, profesora a později i rektora ovlivnil mnoho současných scénografů a kostýmních návrhářů. Díky učitelské profesi mohl plně rozvíjet svou povahu „vizionáře“, pro kterého jsou nápady a jejich realizace důležitou součástí života. Čorbova lidská velikost byla vedle talentu a odbornosti jeho nejvýraznější vlastnost. Osobnost Milana Čorby byla uceleně zachycena v knihách, které vydal v pozdějších letech svého života: *Oproti času* (2011), *Kostýmová tvorba* (2009), *Plamen svíčky slunci nepřidá* (2014) a *Kultura a civilizace* (2014).

Charakter výstavy *Reflexe obrazu*. Milan Čorba je dán jejím umístěním v historickém prostoru gotického kostela svaté Anny. Fresky, které se zde zachovaly, se staly základním materiálem výstavy. Předměty nemají soupeřit s prostorem, právě naopak, výstava se stává součástí prostoru a posiluje a zrcadlí jeho krásu a jedinečnost. Zrcadla ho proměňují na moderní palimpsest, který spojuje minulost s přítomností. Sedimenty zrcadlových obrazů evokují umělcovy vzpomínky, jeho zkušenost a osoby, které ho v životě ovlivnily. Interiér však umožňuje návštěvníkům ponořit se do myšlenek a přemítat. Přímí návštěvníci se tak stávají pozorovateli a herci zároveň – mohou sledovat příběhy lidí a pozorovat svět, který se automaticky stává divadlem.

The exposition *Reflection of an Image*. Milan Čorba pays homage to costume designer Milan Čorba who left distinct creative and human legacy to the Slovak and Czech theatre art. His peculiar talent showed in a number of theatre and film costumes for Czechoslovak, and later also Slovak and Czech theatre stages and films. Overall, he participated in the creation of 200 theatre productions, 62 feature films and almost 500 television films, productions and series.

Milan Čorba's art was characteristic for its sense for detail, historical accuracy, pattern consistency. His costumes fully supported the statement of the production. Čorba never perceived clothes to be visual art objects, but rather something that was “the carrier of a dramatic idea”. He conceived his work based on the principles of realism and verismo. It was the verismo approach that allowed to search for “truth”. An actor dressed in a costume designed by Milan Čorba would become the bearer of emotional information. Both the actor and costume contained a mystery, metaphor and, at the same time, the history of all mankind.

An inseparable part of Milan Čorba's life and identity was his pedagogical work at the Academy of Performing Arts in Bratislava. As a teacher, dean, professor and later rector he influenced many contemporary stage designers and costume artists. His teaching career allowed him to fully develop his essence as “a visionary” for whom ideas and their fulfilment were an important aspect of being. Milan Čorba's human greatness was, in addition to his talent and professionalism, his most prominent feature. The personality of Milan Čorba has been fully captured in the books he published in the last period of his life: *Against Time* (2011), *Costume Art* (2009), *A Candle Flame Won't Brighten the Sun* (2014) and *Culture and Civilization* (2014).

The character of the exposition *Reflection of An Image*. Milan Čorba is defined by the fact that it is placed in the historical space of the Gothic Church of St. Anna. The preserved frescos have become the base material of the exposition. Objects do not aspire to compete with the space – on the contrary, the exhibition becomes its component, emphasizing and reflecting its beauty and uniqueness. Mirrors transform it into a modern palimpsest that links the past with the present. The sediments of mirror images evoke memories of the artist, his experience and the people who influenced his life. The interior of the object, however, allows the visitor to enjoy moments of contemplation. Direct visitors thus become spectators and actors simultaneously – they can observe the stories of people and a world which automatically becomes theatre.

kurátor / curator:
Michal Lošonský

Aura scénografie

Jak vypadá aura scénografie? Tato multimediální instalace z dílny scénografa Michala Lošonského, režiséra Teodora Kuhna a skladatelky Lenky Novosedlikové, se pokouší nalézt odpovědi na tyto otázky. Prostorovou kostru vytvořili studenti magisterského programu VŠMU.

Jde o politickou hru, a co se nainstaluje... je nyní nejasné jako počasí, které v daný den bude. Začátek léta.

„Aura“ je klíčovým slovem mého doktorandského výzkumu. Tento pojem použil ve své práci již filozof Walter Benjamin, dále také teoretik a architekt Peter Eisenman. V rámci svého výzkumu definuji "auru" jako pojem / podstatu / základ scénografie.

Při vytváření scény si každý scénograf (ať už vědomě či nevědomě) odpovídá na otázky „Co je scénografie“ a „Jaká je její aura“.

Pragmatici by o tom možná hovořili jako o originálním stylu umělce. V tomto krátkém textu se vás nebudu pokoušet přesvědčit o své teorii, ani ji vysvětlovat. Chci pouze ukázat, že můj výzkum je důležitý.

Jak vzniká aura? Aura je součástí každého uměleckého díla. Vzniká rukou autora v průběhu tvůrčího procesu. Je to klíč ke způsobu, jakým autor uvažuje o scénografii, jak vidí svět, jaký má vkus, vzdělání, atd. Je to znak autenticity díla, stejně tak jako upřímnosti umělce. Zdá se, že není nutné se aurou nijak zvlášť zabývat, jelikož buď vznikne či nevznikne. Tak to je.

Začal jsem se zabývat aurou čistě z osobních důvodů. Chtěl jsem legitimizovat svou vlastní tvůrčí práci jako „scénografickou“. Když tvořím architektonický návrh, vytvářím scénografii, filmy či jiné akce, když navrhují interiéry a grafiku, používám vždy stejnou metodu práce. Můžeme jí říkat scénografický přístup k práci. Vše, co vytvořím, by pak mohlo být označeno za scénografii. Disponoval bych vlastní metodou práce prováděné „scénografickým způsobem“ a mohl bych ji dokonce začít vyučovat.

Místo toho, abych "pěstoval" nové scénografy, „pěstoval“ bych však pouze kopie sebe samého. Protože k tomu, abych se stal scénografem, mi pomohly mé otázky, nikoliv odpovědi.

V Kafkově domě si budou moci návštěvníci prohlédnout srovnání různých aur z minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Co je vlastně scénografie?

The Aura of Scenography

What is the aura of scenography like? This multimedia installation by scenographer Michal Lošonský, director Teodor Kuhn and composer Lenka Novosedliková, looks for the possible answer. The spatial frame is created by master's students from the Academy of Performing Arts.

It's a political game, and what will be installed... is unclear like the weather at that time. The beginning of summer.

“Aura” is the key word of my Ph.D. research. This term was previously used in the work of philosopher Walter Benjamin and in the work of theorist and architect Peter Eisenman. In my research, I define “aura” as the concept / essence / foundation of scenography.

When designing a stage, every scenographer (consciously or unconsciously) forms the answer to the questions “What is scenography” and “What is its aura like”.

Pragmatists might call it the original style of the Artist. In this short text, I will not try to persuade you or explain my theory. The only thing I want is to show you the importance of my research.

How does aura arise? Aura is present in every piece of art. It is created by its author during the creative process. It is a key to the author's way of thinking about scenography, his way of seeing the world, his tastes, education etc. It is a sign of work's authenticity as well as of the author's honesty. It seems unnecessary to be dealing with aura in particular, because it either arises or not anyway. And that is true.

I started to deal with aura purely for personal reasons. I wanted to legitimize my own creative work as “scenographic”. When I design architecture, scenography, movies and various events, or while designing interiors and graphics, I apply the same individual method to my work. Let's call it a scenographic approach to work. Then everything that I do could be called scenography. I would own a method for working “in a scenographic way” and could even start to teach it.

But instead of “producing” new scenographers, I would be only be “producing” copies of myself. Because it was not my answers, but my questions that helped me to become a scenographer.

At the Kafka House, visitors will see a comparison of auras from the past, present and future. What, actually, is scenography?

živá akce / live event

kurátor / curator:
Boris Kudlička

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Michal Moravčík,
Alan Krajčír

Pneuma

Projekt *Pneuma* se volně inspičuje dílem současného slovenského umělce Stana Filka, který se již několik let zabývá interakcí mezi transcencí a hmotnou realitou a jejich vzájemným přesahem. Filko vytváří originální syntetické dílo zkoumající přesah mezi jeho životem a dějinami světa / umění, a spojuje tak meta-dějiny se svým vlastním životním příběhem. Díky vlastním zkušenostem (dvěma klinickým smrtím) a studiu různých filozofických a náboženských systémů dospěl k osobitému uchopení světa skrze umění. Vytváří, rozšiřuje a skládá svůj vlastní jazyk – systém hodnot, které může divák vnímat prostřednictvím rozmanitých environmentálních instalací. Pro Filka jsou múzická umění příležitostí, jak představit vlastní výstavbu informace (Pierre Restany). Přestože je jeho práce tak trochu uzavřená, představuje vlivný umělecký materiál i pro současné umělce.

Využili jsme zadání PQ určující u každého specifického prostoru velikost, váhu a materiál (hliníková konstrukce), i načrtnuté prostorové rozměry zrcadla jako příležitost promluvit jednoduchou filozofickou formou – dýcháním – a navodit životadárnu atmosféru. Naším cílem je dostat za pomoci živých pohybů hylozoistickou formu před zraky diváků.

Dílo vychází ze šesti hlavních čaker. Každá část má svou barvu: červenou, oranžovou, žlutou, zelenou, modrou a černou. Barvy objektu v nafouknutém stavu vyplňují zadanou hliníkovou konstrukci – rám. Objekt dýchá, což způsobuje, že mění svůj tvar; při výdechu jsou viditelná dosud skrytá pole, kterých se lze dotknout. Ve spodní části instalace zároveň vyniká spermatozoidní sdělení v zrcadle.

Z textilu je vytvořený jediný předmět, a to z několika kusů látky. Napevno přichycená epoxidová koule se nachází uvnitř objektu. Velikost koule nepřesahuje hliníkový rám. V horní části se nachází technické vybavení (kompresor, časový spouštěč, ventilátor).

Pneuma

The *Pneuma* project is freely inspired by the work of contemporary Slovak artist Stano Filko, who for several years has been addressing the interaction between and overlap of transcendence and material reality. Filko creates an original synthetic work exploring the overlap between his own life and world / art history, thus linking meta-history with his own life story. Based on his own experiences (two clinical deaths) and the study of different philosophical and religious systems, he came to distinctively grasp the world through art. He creates, continuously augments and composes his own language – a value system that can be experienced by the audience through his various environmental installations. Filko sees fine art as an opportunity to communicate his own architecture of information (Pierre Restany). Despite its somewhat closed nature, his work offers influential artistic material for contemporary artists as well.

We took the PQ's propositions defining each specific space by size, weight, material (aluminium construction), and the sketched spatial dimension of a mirror as an opportunity to speak in a simple philosophical form – breathing – to create a life-giving atmosphere. Our aim is to place the hylozoistic form into the viewer's field of vision through live movement.

The work draws on the six major chakras. Each side is given a colour: red, orange, yellow, green, blue, and black. The colours of the block, when inflated, fill the assigned aluminium construction – the framework. The object's breathing causes it to change shape; when exhaled, the shape of the block shows a sphere hidden within that can be touched and seen. At the same time, the lower part of the installation shows a spermatozoid message in a mirror.

The textile object is a single item made of several pieces of fabric. A firmly anchored epoxide sphere is placed within the object. The size of the sphere does not exceed the aluminium frame. The upper part contains technical equipment (compressor, time relay, fan).

Sašo Kalan, Richard Wagner: *Tristan and Isolde* (Opera & Levitation), Slovene National Theatre Opera and Ballet Ljubljana, 2014, choreographer: Dan Datcu, set: Meta Grgurevič in collaboration with JAŠA, costumes: Uroš Belantič, photo: JAŠA

Sekce zemí a regionů /
Section of Countries
and Regions

Stlačený vs. rozšířený prostor

kurátor / curator:
Barbara Novakovič
Kolenc

Bouře trvá / Stlačený prostor

V temném, negativním výstavním sále jsou v apozici dva objekty. Vypadají jako pozůstatky prvotní divadelní akce nebo divadelního prostoru, jehož záznam je promítán na zeď.

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Meta Grgurevič

Přenesením divadelního prostoru do jeho představení na výstavě se objekt stává ohniskem prostoru. Na jednu stranu je divadelní prostor hry *Bouře trvá* stlačen do podoby krychle, v níž jsou navrstvené kostýmy, na druhé straně je zde symbolický objekt (lahvička s nápojem lásky) naznačující důvody vzniku prostoru pro lásku mezi Tristanem a Isoldou. V díle *Bouře trvá* pozorujeme chvíni časoprostoru zachyceného v bouři všudypřítomné minulosti. Kostýmní výtvarnice Ana Savič Gecan svými konceptuálními tahy tlačuje oděvy protagonistů do drobounkého kousku dávné minulosti. Látka pohlcuje vzpomínky (krev, pot a slzy) a prosycuje celý prostor objektu.

Oděv se svými nespočetnými a neviditelnými vrstvami představuje hranici mezi tělem a jeho okolím. Nyní je natolik zmenšen, že v něm neexistují žádné meziprostory, vzdálenosti ani setkání. Pauza nebo vzdálenost jsou velkou nicotou, která je ve stlačeném prostoru vystaveného objektu něčím chybějícím (manqué). Není čas. Minulé přítomnosti se staly objektem. Je zde lavička, na níž můžeme sedět před svými vlastníma očima, nebo může prostě existovat v prostoru jako něco potlačeného, podvědomého. Na jevišti jsou geografie emoci

Compressed Space vs. Extended Space

Storm Still / Compressed Space

In a dark, negative exhibition space there are two objects in apposition. They appear to be remnants of a primal theatre event / space, the records of which are projected onto a wall.

While transposing a space from the theatre to its manifestation in the exhibition, the object becomes the focus of space. On the one hand, the theatre space of *Storm Still* is compressed into a cubical form, within which there are layered costumes, while on the otherhand a symbolic object (a vial containing a love potion) suggests the reasons for the creation of the space of love between Tristan and Isolde. In *Storm Still* we are observing the oscillations of space and time captured in the storm of the omnipresent past. With her conceptual stroke, costume designer Ana Savič Gecan compresses the protagonists' items of clothing into a tiny piece of the bygone. The fabric absorbs the memory (blood, sweat and tears) and saturates the entire space of the object.

An item of clothing, with its innumerable and invisible layers, represents a boundary between the body and its surroundings. Now it is reduced so that it exists without any in-between spaces, distances, or encounters. A pause or a distance is the very void which is lacking (manqué) in the compressed space of the exhibited object. There is no time. The past presents have become an object. There is a bench on which we can

i vzdálenosti mezi minulostí a přítomností připevněny do podivuhodně záramovaného prostoru dvojitých žebřin. Na rozdíl od prostoru jeviště je galerijní exponát stlačen, aby poukazoval na nedostatek prostoru toho druhého.

Tristan a Isolda / Prodloužený prostor

Prostor jeviště obývá kinetická plastika. Je tak rozměrná, že funguje jako paralelní okolí. Velké množství opakujících se prvků z hliníku a plastových sítí způsobuje prosvitání, zatímco křivky evokují jemné obrysy okvětních plátek s jasně třpytivými hranami. Proměny tanečních forem a pohybů vytvářejí zhmotnělou iluzi, která se prodlužuje až k obzoru. Občas se toto nádherné prostředí zastaví, jen aby získalo hybnou sílu „vytvářející situace, jako je zahrada, přístřeší, hrozba, blízkost, vzdálenost, noc a den“ (Meta Grgurevič). Když se tento kinetický objekt sníží na povrch jeviště, vytváří segmentovaný palimpsest prázdnoty. To je okamžik, kdy je prostor lásky převeden do říše neviditelného – mimo.

V rámci výstavního prostoru je podstata baletní inscenace představována krabicí, která obsahuje zavěšenou lahvičku obklopenou zrcadly. Zrcadlený objekt vytváří velké množství pohledů na objekt v jedné rovině, a funguje tak jako souběžný průsečík přítomnosti a minulosti, což je velmi typické pro kubismus. Kubismus činí z média poselství (M. McLuhan). V mýtu o Tristanovi a Isoldě odráží nápoj lásky celou řadu významů: Isolda pohlíží na nápoj lásky jako na smrt, Tristan jako na smíření, Brangiena jako na pravdu. Pro Tristana a Isoldu zůstává poselství nápoje lásky skryté a neviditelné. Magický nápoj sice prostor lásky rozšiřuje, ale jejich láska je pro tento svět příliš velká. V exponátu samotném je souběžně zobrazována průsvitnost, podobně jako Tristanova „křišťálová komnata...“, kde jsou jen růže a jitro“, do níž zve Isoldu.

Meta Grgurevič
*1979

— vizuální umělkyně
Často spolupracuje s jinými umělci, začínala se skupinou Passaporta (2002–2004). Ve Slovinsku měla několik samostatných prezentací svých projektů a rovněž se účastní řady skupinových výstav v Evropě i Spojených státech.

JAŠA
*1978

— vizuální umělec
Je jedním z nejrespektovanějších slovinských umělců současnosti. Prostřednictvím rapsodických interpretací, příběhů, plastik a performancí proměňuje jeho propojení s materiálem a obsahem prostor v zážitek. Působí v Evropě a Spojených státech.

sit in front of our very eyes, or else it can simply exist in space as the suppressed, the subconscious. On stage, the geography of emotions, as well as the distances between the past and the present, are pinned inside a singularly framed space of a double hayrack. Unlike the stage space, the gallery exhibit is compressed to signify the lack of space of the Other.

Tristan and Isolde / Extended Space

The stage space is inhabited by a kinetic sculpture. Its dimensions are so large that it functions as parallel surroundings. A multitude of repetitive elements made of aluminium and plastic nets create translucency, while curves evoke the soft contours of petals with brightly glittering edges. The metamorphoses of dancing forms and movements create a materialized illusion which extends into the horizon. Occasionally, this sublime setting comes to a standstill only to gain powerful momentum “creating situations such as a garden, a haven, a threat, a nearness, a distance, a night-and-day” (Meta Grgurevič). Once this kinetic object is lowered onto the stage surface it creates a segmented palimpsest of a void. This is the moment when the space of love is transposed into the realm of the invisible – the beyond.

Within the exhibition space, the crux of the ballet performance is represented by a box containing a suspended vial, surrounded by mirrors. The mirrored object generates multiplied gazes of the object on one plane, functioning as a simultaneous intersection of present and past, which is so typical of cubism. Cubism makes the medium a message (M. McLuhan). In the Tristan and Isolde myth, the love potion mirrors a variety of signifiers that trigger projections: Isolde sees the potion as death, Tristan as reconciliation, Brangæna as truth. For Tristan and Isolde the message of the potion is hidden and invisible. Although the magic potion extends the space of love, their love is too big for this world. In the exhibit itself, translucency is simultaneously put on display, similar to Tristan's “crystal chamber compact of roses and the morning” into which he invites Isolde.

— visual artist

She often works in collaboration with other artists, having started with Passaporta (2002–2004). In addition to several solo presentations of her projects in Slovenia, she has participated in numerous group exhibitions in Europe and in USA.

— visual artist

He is one of Slovenia's most recognized contemporary artists. Through his rhapsodic interpretations, narratives, sculptures and performances, his connection with material and content transforms spaces into experiences. He works in Europe and the USA.

Ana Savić Gecan
* 1969

— kostýmní výtvarnice

Je autorkou více než osmdesáti návrhů pro film, divadlo a videoprůmysl. V oblasti divadla vytvořila význačná díla ve spolupráci s režisérem Ivicou Buljanem. Významné jsou i její práce pro operu a divadla pro děti.

[Studentská sekce /
Student Section](#)

Tichá bouře

kurátor / curator:
Maruša Zorec

Kompozice z ocelových panelů nabádá návštěvníka ke znovustvoření zvuku bouřky. Pohybující se panely se odrážejí v zrcadlech, vytvářejí tak nekonečný řetězec reakcí a zpochybují naši schopnost ovládat vlastní činy a reakce.

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Maruša Zorec

Anglický malíř J. M. W. Turner vytvořil řadu obrazů zachycujících dopady živelných smrští. Na obraze *Parník ve sněhové bouři* z roku 1842 je vyobrazena loď, která se nachází přímo uprostřed bouřkového víru. V tomto kontextu můžeme loď interpretovat jako symbol bezvysledné lidské snahy přemoci sílu přírody. Malba vyvolává napětí, očekávání, tíseň a neklid a klade otázku, zda může člověk porazit něco natolik mocného, jako je počasí. Může člověk porazit něco natolik mocného, jako je politika?

Žijeme ve světě, kde se vše mění rychlostí světla a na každou změnu reagujeme podle předem daného vzorce, který nám vždy nutí stejnou pasivní reakci, aniž bychom se zamysleli nad konečným důsledkem. Je to ten nejjednodušší způsob, jak se cítit v bezpečí a nemyslet při tom na zítřek. Naše tolerance vůči negativním situacím je otupena a zároveň tak cítíme ještě větší bezmoc, když máme řešit situace, v nichž jsme bezradní. Co bylo včera nepřijatelné, je dnes možné, protože zítra nás čeká ještě něco horšího. Cítíme, že současnou situaci nemůžeme změnit, ale na druhou stranu si neuvědomujeme, jakou sílu v sobě máme jako jedinci i jako celá společnost. Strach ze změny nás vede do začarovaného kruhu nespokojenosti. Jen beznaděj dokáže člověka dovést na hraniční mez a reagovat.

Chceme v návštěvnících vyvolat napětí, tíseň a potřebu reagovat. V uzavřeném dřevěném boxu visí od stropu v nehybné kompozici statické ocelové panely. Když se návštěvník přiblíží, uvidí projekci a bude zvědavý, o čem je. Video vytváří v nehybné kompozici napětí a člověk tak nemá na výběr a musí reagovat tím, že do panelů zabuší, čímž vznikne zvuk, hluk, ozvěna, zvuk bouřky, hudba chaosu, symfonie protestu. Počasí stejně jako politika vyvolávají svou proměnlivostí napětí, strach a změnu. Vytvořením zvuku bouře se vynořují otázky, zda můžeme změny ovlivnit. Dokážu změnit systém? Můžeme změnit společnost? Naše jednání se odráží v zrcadlech na zdi a vytváří řetězec reakcí. Je to

— costume designer

Ana Savić Gecan has created more than eighty set designs for film, theatre and video. In theatre, she has created a distinct oeuvre in collaboration with the director Ivica Buljan. Her work in the field of opera and children's theatre is also notable.

Silent Storm

The composition of steel panels provokes the visitor to re-create the sound of a storm. The movement of the panels is reflected in the mirrors, forming an infinite chain of reactions and questioning our ability to manage our own actions and reactions.

English painter J. M. W. Turner painted many pictures exploring the effects of an elemental vortex. In his painting *Snow Storm: Steam-Boat off a Harbour's Mouth* from 1842, there is a steam-boat at the heart of the vortex. In this context the vessel can be interpreted as a symbol of mankind's futile efforts to combat the forces of nature. Painting arouses tension, expectation, anxiety and agitation and poses a question whether a man can combat something as powerful as weather? Can man combat something as powerful as politics?

We live in a world where changes happen at light speed and we react to every change according to a predetermined pattern that always dictates to us the same passive reaction without thought of the final result. This is the easiest way to feel safe without thinking about tomorrow. Our tolerance to negative situations is numbed, at the same time making us even more helpless when dealing with hopeless situations. What was unacceptable yesterday is acceptable today, because something worse awaits us tomorrow. We feel that we can't change the current situation, but on the other hand, we don't realize the power we have as individuals and as a society. Fear of change is leading us to a vicious circle of dissatisfaction. Only desperation is what leads a person to the limit and makes them react.

We want to provoke tension, anxiety and a need to react in visitors. Within the introverted wooden box, static steel panels hang from the ceiling in a still composition. As the visitor approaches they see a projection, making them anxious about its content. The video creates tension in the still composition, leaving one with no choice but to react by pounding the panels, which create a sound, a noise, an echo, the sound of a storm, music of chaos, a symphony of protest. Weather as well as politics creates tension, anxiety and change with its variability. By creating the sound of a storm, questions arise about affecting changes. Can I change the system? Are we able to change our society? Actions are reflected in the mirrors on the walls, creating a

iluze změn, která nás obklopuje, díky níž si uvědomíme, že nejsme sami, že máme sílu něco změnit, ale která nás také zahrnuje do časoprostoru jednání a ukazuje vztah mezi akcí a reakcí.

Tato prostorová instalace vznikla během studentského workshopu v říjnu 2014 na Fakultě architektury v Lublani, na jehož organizaci se podílel Slovinský divadelní institut a Akademie divadla, rozhlasu, filmu a televize v Lublani. Zúčastnilo se ho 33 studentů ve 12 skupinách, přičemž každá skupina přednesla svůj návrh zaměřený na vnímání, proměnlivost, iluzi, napětí, intimitu, změny... spojené s tím, jak si její členové vykládají pojmy počasí, politika a hudba. Do role kritiků byli přizváni uznávaní slovinští divadelní umělci: Meta Hočevar, Barbara Novakovič Kolenc, Žanina Mirčevska a Jasna Vastl. Na konci intenzivního procesu výměny názorů byl vybrán konečný návrh.

University of Ljubljana, Faculty of Architecture
Ana Lokas, Nejc Luznar, Danijel Tejić, Rok Willenpart, Maruša Zemlja

[Kmeny/Tribes](#)

Dejte si zmrzlinu! / Go Get Some Ice Cream! – Katarina Sočan → 330

Sašo Kalan, Richard Wagner: *Tristan and Isolde*, Slovene National Theatre Opera and Ballet Ljubljana, 2014, choreographer: Dan Datcu, set: Meta Grgurevič in collaboration with JAŠA, costumes: Uroš Belantič, photo: JAŠA

chain of reactions. It is the illusion of the changes that surround us, giving one the awareness that one is not alone, that one has the power to change, while at the same time including one in the space and time of the action and identifying the relationship between action and reaction.

The spatial installation was developed during the student workshop held in October 2014 at the Faculty of Architecture in Ljubljana and organized in collaboration with the Slovenian Theatre Institute and Academy of Theatre, Radio, Film and Television in Ljubljana. 33 students in 12 groups participated, each group with their own proposal questioning the perception, variability, illusion, tensions, intimacy, changes... associated with their interpretation of the weather, politics and music. Guest critics included renowned Slovenian theatre artists Meta Hočevar, Barbara Novakovič Kolenc, Žanina Mirčevska and Jasna Vastl. The intense process of the exchange of ideas was concluded with the selection of the final proposal.

256 Společná expozice arabských zemí Arab Countries Collective Exposition

Ahmed Rezzak:
Those Who Go Down,
 Gahawy Theatre
 Ahras, Algeria, 2013,
 director, scenogra-
 pher: Ahmed Rezzak

Sekce zemí a regionů/
 Section of Countries
 and Regions

Politika

kurátor/curator:
 Hazem Shebl

Jde o první společnou výstavu scénografů z různých arabských zemí.

výtvarné řešení/
 designer of exhibition:
 Hazem Shebl

Expozice představuje díla scénografů různých generací. Výtvarné návrhy zkoumají hlavní stylové trendy a ukazují vznik a vývoj nových nápadů při tvorbě dramatické atmosféry divadelních inscenací v arabských zemích.

další spolupracovníci/
 other collaborators:
 Omar El-Moutaz
 Bel'lah,
 Mohamed Saad
 (spoludesignéři/
 co-designers)

Arabský prostor nám nabízí skvělou příležitost pro vytvoření atmosféry, která odráží arabskou solidaritu, zejména za současné politické situace v arabském regionu.

sponzoruje/sponsored
 by: Arabský divadelní
 ústav (Šardžá, Spojené
 arabské emiráty) / The
 Arab Theatre Institute
 (Sharjah, United Arab
 Emirates)

Vybraná díla z oboru scénografie, kostýmního a světelného designu z některých arabských zemí: Maroka, Kuvajtu, Iráku, Alžírsko, Spojených arabských emirátů, Jordánska, Palestiny, Egypta, Libanonu, Tuniska a dalších.

Politics

This is the first collective exhibition of stage designers from different Arab countries.

The Exhibition presents the works of stage designers of various generations. The designs explore the main style trends and show the initiation and development of new ideas in the creation of the dramatic atmosphere of the performance in Arab countries.

The Arab space offers us a great opportunity to create an atmosphere which reflects Arab solidarity especially in the current political situation in the Arab region.

Selected Stage, Costume and Lighting designs from some Arab countries: Morocco, Kuwait, Iraq, Algeria, United Arab Emirates, Jordan, Palestine, Egypt, Lebanon, Tunisia and other.

257 Srbsko Serbia

*Process, or What
 DOES Matter to Me*,
 Students section,
 The Beginning of the
 process: shots from
 the self-recorded
 interviews, design:
 Dragana Pilipović

Sekce zemí a regionů/
 Section of Countries
 and Regions

(Bez) moc – Odpověď (nost)

kurátor/curator:
 Mia David

Žijeme ve světě neustálého válčení vykonstruovaného za účelem zvýšení zisků. Pojmy jako rovnost, právo na zdravotní péči či vzdělání existují jen v odborných studiích a v rámci hnutí Occupy. Vše ostatní je pouze nepřetržitým bojem o peníze, hmotné statky, osoby. Z politiky se stal obchod bez ideologického smyslu. V takovém světě je nejsilnějším odporem svoboda. Svoboda nespočívá ve vlastnictví. Svoboda je moc nesohlasit. Odejít. Promluvit. Svoboda je politická volba. Budeme-li vycházet z Brechtovy teze, že ti, kteří se označují za apolitické, ve skutečnosti souhlasí s prováděnou politikou, pak je každé rozhodnutí politické, stejně jako umělecká performance. Skrze umění dochází k akci. Jelikož umění bylo v 60. letech 20. století značně důležité, zejména pro svůj společenský význam, přivlastnila si ho politika tím, že ho zařadila mezi „svobody“, čímž ho odtrhla od ostatních oblastí života a vzbudila představu, že osvobození od odpovědnosti a důsledků znamená také osvobození od zasahování do dění. Dnes je však i tato minimální svoboda politicky nepřijatelná, což paradoxně obnovuje vliv umění na život. Z tohoto důvodu se srbská účast na PQ'15 zaměřuje na teoretický a praktický význam politiky, stejně tak jako na její procesy.

Srbská národní výstava na PQ'15 se inspiruje pozicí a důležitostí politiky v současné společnosti, vztahem, který si politika vytváří k umění a kultuře, a procesy, které se v tomto kontextu vytvářejí. S pojmy pracujeme v jejich nejširším smyslu a v kontextu současného umění a kultury (primárně v oblasti divadla a muzických

Power (less) – Response (ability)

We live in a world of continuous warfare fabricated to increase profit. Ideas such as equality, the right to health care or education exist only in academic papers and in the Occupy movements. Everything else is a constant race for possession: money, material goods, people. Politics has become a business, devoid of all ideological meaning. In this world, the greatest resistance is to be free. Freedom doesn't lie in ownership. Freedom is the power to disagree. To leave. To speak up. Freedom is a political choice. If you adopt Brecht's thesis that those who identify themselves as apolitical actually agree on the policies that are implemented over them, then every decision is political, as is artistic performance. Art is a medium of operation. Faced with the significance of art in the 1960s, when it had specific social importance, politics appropriated it by moving it into the field of "freedom", separating it from other areas of life, creating the belief that freedom from responsibility and consequences would also mean freedom from interference. Today, however, even this minimal freedom is no longer politically acceptable, paradoxically renewing the influence of art on life. This is why the Serbian participation in the 2015 Prague Quadrennial explores the theoretical and practical meaning of politics, as well as its processes.

The Serbian national exhibition at the 2015 Prague Quadrennial is inspired by the position and importance of politics in contemporary society, the relationship that politics establishes to art and culture, and the processes created within this context. The terms are

umění). Výstava se zabývá také politikou a procesy, které určují společenský, politický, ekonomický a ideologický profil dnešního světa, zvláště pak Srbska.

Umístění výstavy v Kafkově domě bylo záměrné, odpovídá metafoře, kterou Kafka a jeho tvorba v dnešní době představuje, což dále znesnadňuje význam toho, co se vystaví, předvede a vyjeví divákům. Vybraní umělci se ocitnou mimo svůj osobní prostor; před zraky pozorovatelů, kolemjdoucích a diváků, kam budou přemístěni. Při práci v Kafkově domě, veřejném prostoru s bezpečnostními kamerami, budou muset spoléhat jeden na druhého. Umělci se od sebe budou muset učit a pokoušet se změnit politiku skrze umělecký proces. Budou zkoumat osobní hranice a navzájem se posilovat. Budou tvořit umění, které se nás týká. Budou měnit svět, který se nás již netýká.

— skladatel, pedagog, klavírista, zpěvák, performer
Napsal hudbu k mnoha hrám, krátkým dokumentům a celovečerním filmům, televizním programům, výstavám a performancím; vyhrál několik cen, např. Sterijino Pozorje Prize za originální hudbu.
Institute
Jakou roli plní církve v liberálním kapitalismu? Diváci představují umělce i pozorovatele, stejně jako v případě chrámu / kostela chápaném v náboženském kontextu. Návštěvníci kostela provádějí rituální praktiky v „posvátném chrámu“, a svým chováním tak odhalují postoje vůči specifickému kanonizovanému kontextu.

Karkatag

Karkatag (Bělehrad, 2009) je umělecký spolek, který pracuje s interaktivními a autonomními instalacemi, sociálním výzkumem a veřejným prostorem coby městskou scénérií. Skupina působí v Německu, Polsku, Chorvatsku, Švýcarsku, Černé Hoře a Srbsku.
Od bezpečnosti kam?
Bezpečnost a jistota jsou v současné politice velkými slovy, co se ale stane, když budeme všechny bezpečnostní předpisy kompletně ignorovat v rámci simulace zmatečné a nebezpečné situace, navození chaosu, biologicky nepředvídatelných pohybů, absence vědomí a přítomnosti sil, které chaos doprovází?

Diaprojektor

Diaprojektor je architektonické studio, které založily Ana Martina Bakić a Ivana Knez; pole působnosti: architektura, interiérový design, design výstav a scénografie; autorka mnoha instalací a divadelních dekorací.
Sdílený prostor – Prostor vyjednávání
Nejpřekvapivější moment v průběhu vzniku divadelní scény je okamžik, kdy se na jevišti setká holá myšlenka s ostatními herci a vstoupí společně do dialogu. Vzniká společný prostor – sdílený prostor – prostor k vyjednávání

considered in their broadest sense within the context of contemporary art and culture (primarily in theatre and performing arts). The exposition also explores the policies and processes that define the social, political, economic and ideological character of today's world, and particularly Serbia.

Kafka's House was consciously selected as the exhibition space, in accordance with the metaphors that he and his work signify today, further complicating the meaning of what will be displayed, performed and exhibited. The artists selected will find themselves out of place; in front of observers, passers-by, an audience, relocated from their personal space. They will rely on each other while working in Kafka's House – in a public space, before security cameras. The artists will have to learn from each other while attempting to change policies through artistic processes. They will have to examine personal boundaries and reinforce each other. To make art that concerns us. To change a world that does not concern us.

— composer, teacher, pianist, singer, performer
He has written music for a number of plays, short documentary and feature films, television programmes, exhibitions and performances; he is the winner of several awards, including the Sterijino Pozorje Prize for original music.
Institution
What is the role of the Church in liberal capitalism? The audience represents the performer and the viewer just as in the religious context of the institution of temple / church. Church visitors perform a ritual practice in a "Holy Temple", with their behaviour revealing their attitudes towards a particular canonized context.

Karkatag (Belgrade, 2009) is an artist collective that works with interactive and autonomous installations, social research, and the public space as urban scenery. The group has performed in Germany, Poland, Croatia, Switzerland, Montenegro, and Serbia.
From Safety to Where?
Safety and security are big words in contemporary political speech, but what happens if we are completely ignorant of all safety protocols within a simulation of a chaotic and unsafe situation, the emergence of chaos, biologically unpredictable movement, the absence of consciousness and the forces that accompany chaos?

Diaprojektor is an architectural studio founded by Ana Martina Bakić and Ivana Knez; fields of action: architecture, interior design, exhibition design and scenography; authors of many installed objects and theatrical sceneries.
Shared Space – Space of Negotiations
The most intriguing moment in the process of designing the theatre set is when one bare thought of the stage engages in dialogue with other actors in the play.

vání, prostor s potenciálem, vztahy, politikou, střety zájmů, ve kterém již neexistuje jediný autor.

Tijana Djuričić
* 1983

— umělecká manažerka, teatroložka, novinářka, pedagožka, mediální umělkyně, zvuková umělkyně, operní pěvkyně – sopránistka
Více než 150 skupinových a sólových koncertů po celém světě; experimentuje s oblastmi tělo-prostor-hlas; odborná asistentka na Nova Akademija Umetnosti, Bělehrad.
„Šaty (ne) dělají člověka“ lepším
Říká se, že šaty nedělají člověka, ve skutečnosti je ale vzhled to, podle čeho nás druzí hodnotí. Co se stane, když naše šaty promluví? Nevýřčená slova a skryté emoce (vztek, radost, smutek, strach, láska) promlouvají, když se oblékneme. Dílo se inspiruje postupy J. Cage a B. Maubreye a zkoumá problematiku identity skrze zvuk.

Dalia Dukanac
* 1989
Ivana Jelić
* 1989

— architektky
Zabývají se praktickými i teoretickými oblastmi architektury, vizuálním uměním, designem a scénografií. Získaly několik cen na architektonických soutěžích.
Bělehrad v pokoji
Proces vytváření městské scénérie v jednom pokoji není žádná politická inovace. Autoři se domnívají, že město a debatování o prostoru patří všem. Když dojde na městské plánování, je na místě občanský aktivismus. Posilují své "vlastnictví pouličního prostoru" a vyzývají ostatní, aby udělali totéž.

Oliver Frljić
* 1976

— režisér, autor, scénograf
Jeden z nejvýraznějších divadelních režisérů v Chorvatsku a v bývalé Jugoslávii, je znám svým talentem, který mu umožňuje zabývat se velkolepými tématy a velmi citlivými společenskými problémy, a to důkladným a nelitostným způsobem.
Zrádce
V souvislosti s budováním národní identity v bývalé Jugoslávii, jehož součástí byla negace čehokoliv Jiného, upevňuje Frljić postavení zrádce – je to někdo, kdo je ochoten vstoupit do prostoru, který je již obsazen a vyztyčen určitou identitou.

Siniša Ilić
* 1977

— autor, scénograf, vizuální umělec, performer
Žije v Bělehradu. Jako umělec a performer dekonstruuje násilí (od heteronormativního až po nacionalistické) a spojuje různé oblasti říše kultury, umění a aktivismu. Jeho umělecké aktivity se vždy silně zaměřují na týmovou nebo skupinovou spolupráci. Je spoluzakladatelem TkH (Chodící teorie), nezávislé performativní a teoretické platformy v Bělehradu a časopisu TkH.
Prostor, který se nenechá sledovat
Prostor i čas je plný věcných a sémiotických informací, jež je téměř nemožné zachytit, protože u nich již došlo k nasycení. I kdyby divák mohl vidět "vše", nemá dosta-

A common space is then established – a shared space – a space of negotiations, potential, relations, politics, conflicts of interests, when the absolute author no longer exists.

— art manager, theatre theoretician, journalist, teacher, media artist, sound artist, opera singer – soprano
Over 150 group and solo concerts worldwide; experiments in the field of body-space-voice; assistant professor at Nova Akademija Umetnosti, Belgrade.
“Clothes do (not) make the (wo)man” better
It is said that clothes do not make a man, but we are all actually being evaluated based on looks. What happens when our clothes speak? Unspoken words and inhibited emotions (anger, joy, sadness, fear, love) speak out when we get dressed. Based on the practices of J. Cage and B. Maubrey, the work deals with the issue of identity through sound.

— architects
Architects interested in the practical and theoretical fields of architecture, visual arts, design and stage design. They are the winners of several awards at architectural competitions.
Belgrade in the Room
The process of creating urban scenarios in one room is not a political innovation. The authors suggest that the City and deliberation about space belong to everyone. Civic activism is necessary when it comes to urban policy. They reaffirm their “ownership of the street space” and invite others to do the same.

— director, author, set designer
One of the most prominent theatre directors in Croatia and the former Yugoslavia, Frljić is known for his talent in dealing with the most spectacular performance issues and most sensitive social problems, which he addresses profoundly and remorselessly.
The Traitor
In the context of the construction of national identities in the former Yugoslavia, which has involved the negation of the Other without exception, Frljić affirms the position of the traitor – someone who is willing to enter a space that is already occupied and defined by identity.

— author, scenographer, visual artist, performer
He is based in Belgrade. An artist and performer, he deconstructs violence (from heteronormative to nationalist) and is a connector between different spaces within the realm of culture, art and activism. His artistic activities are always strongly oriented towards team or group collaboration. He is a co-founder and member of TkH (Walking Theory), an independent performance art and theory platform in Belgrade, and of TkH magazine.
Space disobedient to monitoring
Space and time are full of material and semiotic information that is almost impossible to perceive because it has

tek času ani kapacity na zpracování tak heterogenních údajů, signálů, falešných či pravých stop a drah nahromaděného materiálu.

Tomi Janežič
* 1972

— režisér, dramatik, herec, autor, pedagog, scénograf, teatroterapeut

Účastnil se mezinárodních festivalů v Evropě, Rusku, Spojených Státech a bývalé Jugoslávii. Získal řadu ocenění, včetně cen za scénografii.

3.2m²

Jaký postoj máme zaujmout k minulosti a k tomu, co teprve přijde? Co to znamená zničit / uchovat vše, co tu již existuje? A co to znamená odejít a se vším souhlasit? Co mohu jako host dostat, jak mohu podstatně (či nezbytně) přispět (tvořit)? Jak o nás a našich stopách budou hovořit ti, co přijdou po nás?

Katja Legin
* 1985

— choreografka, dramatička

Umělkyně, která studovala různé aspekty múzických umění (herecké dovednosti, analýza / drama a hraní) ve spolupráci s No!Training Lab.

3.2m²

Jaký postoj máme zaujmout k minulosti a k tomu, co teprve přijde? Co to znamená zničit / uchovat vše, co tu již existuje? A co to znamená odejít a se vším souhlasit? Co mohu jako host dostat, jak mohu podstatně (či nezbytně) přispět (tvořit)? Jak o nás a našich stopách budou hovořit ti, co přijdou po nás?

Darinka Mihajlović
* 1988

— scénická a kostýmní výtvarnice

Vytvořila kostýmy k mnoha inscenacím a filmům a účastnila se mnoha skupinových výstav a workshopů jak doma, tak v zahraničí. Získala cenu Aleksandar Tomašević Award.

Instituce

Jakou roli plní církev v liberálním kapitalismu? Diváci představují umělce i pozorovatele, stejně jako v případě chrámu / kostela chápaném v náboženském kontextu. Návštěvníci kostela provádějí rituální praktiky v „posvátném chrámu“, a svým chováním tak odhalují postoje vůči specifickému kanonizovanému kontextu.

Vladimir Miladinović
* 1981

— vizuální umělec

Vizuální umělec zaměřený na výzkum v rámci umělecko-teoretické skupiny Four Faces of Omarska. Je jedním ze zakladatelů Iniciativy pro současné umění a teorii v Bělehradě, působí doma i v zahraničí.

Představení archivu

Archiv, místo uchovávající informace o kolektivních traumatech z minulosti, má potenciál promluvit do našeho vztahu k dominantním vyprávěním o minulých událostech. Když pracujeme s materiály uchovanými v archivu, získáváme zároveň nový pohled na tyto materiály a na dominantní vyprávění o minulosti.

reached the saturation point. Even if the viewer could see it “all”, he has neither the time nor the capacity to process such heterogeneous data, signals, or the false or true traces and trajectories of the accumulated material.

— director, dramatist, actor, author, teacher, set designer, psychodrama psychotherapist

He has participated in festivals in Europe, Russia, the United States and the former Yugoslavia. He has received numerous awards, including awards for stage design.

3.2m²

What attitude to take towards the past and towards things yet to come? What does it mean to destroy / shelter everything that is already there? And what does it mean to leave and agree to all? What can I get as a guest, how can I essentially (or necessarily) contribute (create)? How will those coming after us refer to us and the traces we have left behind?

— choreographer, playwright

She is an artist, who studies various aspects of the performing arts (performative skills, analysis / drama and staging) in cooperation with the No!Training Lab.

3.2m²

What attitude to take towards the past and towards things yet to come? What does it mean to destroy / shelter everything that is already there? On the other hand, what does it mean to leave and agree to all? What can I get as a guest, how can I essentially (or necessarily) contribute (create)? How will those coming after us refer to us and the traces we have left behind?

— set and costume designer

She has made costumes for several plays and movies and has participated in a number of group exhibitions and workshops at home and abroad. She is a recipient of Aleksandar Tomašević Award.

Institution

What is the role of the Church in liberal capitalism? The audience represents the performer and the viewer just as in the religious context of the institution of temple / church. Church visitors perform a ritual practice in a “Holy Temple”, with their behaviour revealing their attitudes towards a particular canonized context.

— visual artist

He is a visual artist engaged in research as part of the artistic-theory group Four Faces of Omarska. He is one of the founders of the Initiative for Contemporary Art and Theory in Belgrade, and is active at home and abroad.

Performing the Archive

Archive, a place that keeps data about the collective traumatic past, possesses a certain potential for rearticulating our relationship to the dominant narratives of earlier events. At the same time, performing the materials stored in an archive offers a new view of these materials and of the dominant historical narratives about the past.

Andrej Nosov
* 1983

— režisér, autor, umělecký manažer, producent
Filmový režisér, který se zabývá tématy společensko-politické odpovědnosti, obrany lidskosti a právy menšín; založil Youth Initiative for Human Rights a Hartefakt Fund, získal také mnoho významných cen.

Na počátku bylo slovo. A nic.

Co pro nás dnes znamená slovo? Slova kritiky či láskyplná slova, bezvýznamná ve světě katastrofických představ. Myslím, tedy mluvím. Rozvažujeme nad slovy ve veřejném prostoru a při veřejných výstupech prostřednictvím mluveného a slyšeného. Žalující a jemná. Jak se s tím vypořádat? Má vůbec kritika nějaký smysl, když je součástí proudu (bez)významných slov?

Andrija Pavlović
* 1980

— skladatel, autor, producent, pedagog, zvukový umělec, klavírista

Hraje na s LP Duo a s alternativní popovou skupinou Ola Horhe; složil hudbu pro divadlo, televizi i film, organizuje festival Belgrade Keyboard Days a je odborným asistentem na Nova Akademija Umetnosti v Bělehradě.

„Šaty (ne) dělají člověka“ lepším

Říká se, že šaty nedělají člověka, ve skutečnosti je ale vzhled to, podle čeho nás druzí hodnotí. Co se stane, když naše šaty promluví? Nevyřčená slova a skryté emoce (vztek, radost, smutek, strach, láska) promlouvají, když se oblékneme. Dílo se inspirované postupy J. Cage a B. Maubreye a zkoumá problematiku identity skrze zvuk.

director, author, art manager, producer
He is a film director who deals with issues of socio-political responsibility and the defense of human and minority rights; he founded the Youth Initiative for Human Rights and the Hartefakt Fund, and has received numerous major awards.

In the beginning Was the Word. And Nothing.

What does the word mean to us today? Critical words or words of love, insignificant in the world of catastrophic images. I think, therefore I talk. We reconsider the word in public space and public speech through the spoken and audible. Accusatory and gentle. How to deal with it? Does criticism have any sense in a torrent of words with(out) meaning?

— composer, author, producer, teacher, sound artist, pianist

He is a pianist with LP Duo and with the alternative pop group Ola Horhe; he composes music for theatre, TV and film, organizes the festival Belgrade Keyboard Days, and is an assistant professor at Nova Akademija Umetnosti, Belgrade.

“Clothes do (not) make the (wo)man” better

It is said that clothes do not make a man, but we are all actually being evaluated based on looks. What happens when our clothes speak? Unspoken words and inhibited emotions (anger, joy, sadness, fear, love) speak out when we get dressed. Based on the practices of J. Cage and B. Maubrey, the work deals with the issue of identity through sound.

[Studentská sekce /
Student Section](#)

Proces, neboli na čem mi ZÁLEŽÍ

kurátorský tým /
curatorial team:
Tatjana Dadić
Dinulović
(teoretička scénického
designu / scene design
theorist),
Oliver Frljić
(divadelní režisér /
theatre director),
Marko Lađušić
(sochař / sculptor),
Janko Ljumović
(divadelní producent
/ theatre producer),
Sanja Maljković
(architektka a scé-
nická designérka /
architect and scene
designer);
Vesna Mićović
(fotografka /
photographer),
Dobrivoje Milijanović
(zvukový designér /
sound designer)

vytvárně řešení /
designer of exhibition:
studentský autorský
tým a kurátorský tým
/ student author team
and curatorial team

Prezentace Srbska v studentské sekci na PQ'15 se inspirovala fenoménem politiky – její pozicí a významem v současné společnosti a jejím vztahem k umění a kultuře. Výstava se zároveň věnuje představě „procesu“ v nejširším slova smyslu. Přímou odkazuje na klíčové dílo Franze Kafky *Proces* (výstava je umístěna v Kafkově domě), dále se pokouší porozumět tvůrčím procesům v současném umění a kultuře, které určují společenský, politický, ekonomický a ideologický profil dnešního světa, jehož součástí je i Srbsko.

Námět na tento projekt, zejména jeho podtitul, vznikl na základě úvah studentů o jejich místě ve společnosti – konkrétně se pak studenti zamýšleli nad svou profesní budoucností. V oblasti, kde byla politika a historie vždy určující životní hodnotou, a v době, kdy se původně existující hodnoty rozpadly, aniž by je nahradily hodnoty nové, se tyto studenti zabývají hlavně otázkou identity a (dez)orientace, přičemž tyto otázky vztahují k tématům zodpovědnosti, životního cíle a existence obecně. Projekt tedy funguje jako platforma pro tvůrčí výzkum, který provádějí studenti pocházející z různých poměrů.

Z celkového počtu 68 kandidátů pocházejících z různých fakult v Srbsku bylo vybráno 15 účastníků, kteří prošli dvoukolovou veřejnou soutěží. Studenti nejprve zkoumali svou vlastní roli v současné společnosti za pomoci rozhovorů, které si sami natočili, svou osobní interpretaci komplexního tématu a podtématu pak museli uvést do kontextu. Zvláštní pozornost byla věnována individuální interpretaci „performativity“, tak jak ji studenti chápou ve vztahu k pojmům „divadlo“, „muzická umění“, „performační prostor“, „performance“ a „exhibice“. Studenti měli za úkol zkoumat tyto pojmy ze široka, zohlednit a prověřit všechna dostupná média a formy vyjádření. Kafkův dům byl vybrán záměrně pro svou inspirativnost a provokativnost, studenti proto museli vést aktivní dialog s okolním prostředím a také vnitřní dialog s tímto místem.

Výsledné dílo reprezentuje výstup komplexního tvůrčího procesu, při kterém se definují všechny možné úrovně celé struktury výstavy; od sémantiky až po technickou produkci. Jinými slovy, otázky týkající se vzniku, interpretace či reinterpretace, stejně jako způsobů prezentace díla, zůstávají otevřeny až do setkání s publikem. Důležité je, že jde o syntetizované dílo, vytvořené pod vedením týmu kurátorů a za podpory uměleckých a odborných workshopů zaměřených na vznik, produkci a realizaci výstavy.

Process, or What DOES Matter to Me

Serbia's presentation in the Student Section at the 2015 Prague Quadrennial is inspired by the phenomenon of politics – its position and importance in contemporary society and its relationship to art and culture. Concurrently, the exhibition is dedicated to the notion of “process” in its broadest sense. This includes a direct reference to Franz Kafka's key work *Der Prozess* (Kafka's House is the exhibition venue), as well as an attempt at understanding the creative processes in contemporary art and culture that determine the social, political, economic and ideological character of today's world, and Serbia's place within it.

The idea for this work, particularly its subtitle, evolved from students' reflections about their place within society – specifically, their personal thoughts on their professional futures. In a region where politics and history have always been determinant values of life, at a time when previously existing values have disintegrated without the establishment of new ones, these students' central question is one of identity, of (dis)orientation with regard to responsibility, goals and existence in general. In this sense, the work acts as a creative research platform for students from different backgrounds to address these topics.

Out of 68 candidates from various faculties in Serbia, 15 participants were chosen through a two-stage public competition. The students first researched their roles within contemporary society through self-recorded interviews, then contextualised their personal interpretation of the overall theme and sub-theme. Special attention was paid to individual interpretations of “performativity” in relation to their understanding of terms such as “theatre”, “performing arts”, “performing space”, “performance” and “exhibition”. They were asked to examine these terms broadly, exploring and applying all available media and forms of expression. Since Kafka's House was intentionally chosen to inspire and provoke, students were required to engage in an active dialogue with the physical environment and their own internal dialogue within that space.

The final work represents the outcome of a complex creative process in which the exhibition structure is defined at all possible levels; from semantics to technical production. In other words, questions of development, interpretation or reinterpretation, as well as ways of presenting the work(s) remain open until the encounter with the public. Importantly, this is a work of synthesis, created under the mentorship of a curatorial team and with the support of artistic and technical workshops, including the creation, production and realisation of the exhibition.

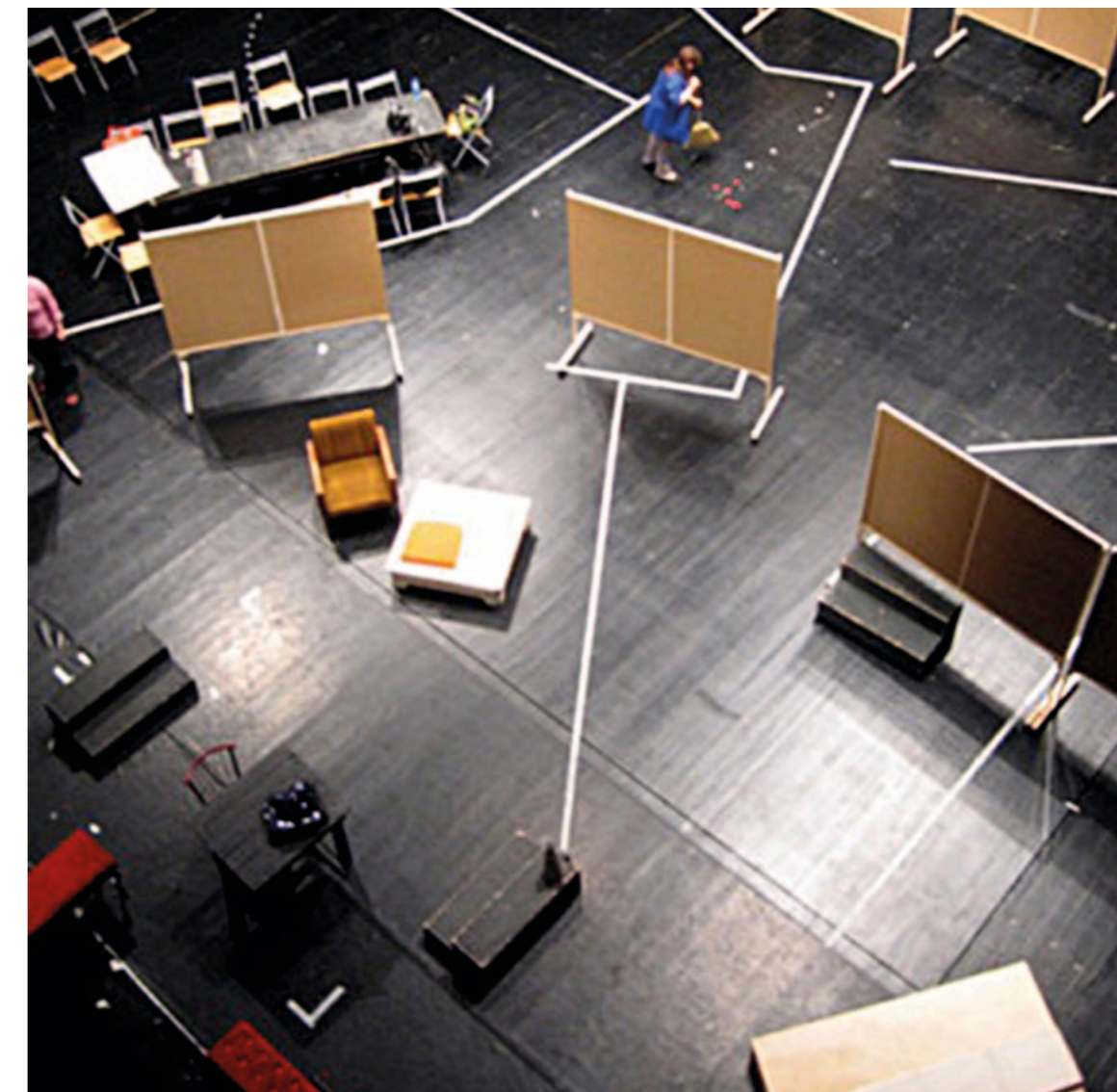
[Faculty of Technical Sciences Novi Sad, Department of Architecture and Urban Planning](#)

[SCEN – Centre for Scene Design, Architecture and Technology](#)

[OISTAT Centre Serbia](#)

Natalija Bogdanović, Pavle Dinulović, Katarina Đorić, Iva Ilić, Dejan Kostadinović, Mihailo Mandić, Anđelka Marković, Sofija Mitrović, Vladan Perić, Nikola Radosavljević, Aleksandra Rakić, Vladimir Savić, Milica Stojšić, Luna Šalamon, Tamara Tomanić

Space disobedient
to monitoring, set:
Nataša Murge Savić
and Siniša Ilić, photo:
Siniša Ilić

José Luis Raymond:
Street Performance –
Inquietud, photo: José
Luis Raymond

[Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions](#)

Muérete

kurátor/curator:
José Luis Raymond

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
José Luis Raymond

další spolupracovníci/
other collaborators:
Daniel Sarasola (text),
Álvaro Luna
(audiovizuální část/
audiovisuals),
Miguel Ángel
Camacho
(světelný design/
lighting design)

Španělsko prochází v současné době rozsáhlými společenskými a politickými změnami, které způsobila zejména hospodářská krize. Ta trvá již několik let, narušila náš sociální model a konfrontovala nás s tvrdou realitou. V tomto kontextu dnes hledá celá řada tvůrců cestu k současnému myšlení, které by bylo vzdáleno všemu konvenčnímu. I kdyby byla tato cesta zaprášená nebo blátivá, je třeba po ní jít, pokud máme prozkoumat nová území. Mnoho lidí cítí, že si musí umazat ruce a poskvrnit se krásou, ošklivostí, všedností, a přitom si za každou cenu udržet své umělecké a etické přesvědčení a někdy i neuspět a muset začít znovu od nuly.

Žijeme ve společnosti založené na informacích, technickém pokroku a komunikaci, kde díky pokrokům v technologiích neustále vznikají nové nástroje, které představují výzvu pro uměleckou tvorbu. Tyto změny ovlivňují i sousední země a mají politické i společenské důsledky. Dnešní život se vyznačuje neustálými změnami. Chceme ukázat, že společenský vývoj je nezastavitelný proces a že každý, kdo tuto skutečnost nepřijme, může být mrtvý.

V našem světě panuje strach a neklid, řada našich dřívějších jistot je zpochybňována nebo již prostě zmizela. Nejlepším řešením jak tomu čelit, je možná staré jistoty pohřbit a vydat se vstříc novým kolektivním ideálům. Právě tento cíl zprostředkovává Španělský pavilon na Pražském Quadriennale 2015.

Muérete

Spain today is undergoing extensive social and political changes, the key catalyst of which has been an economic crisis that has now lasted for many years, damaging our social model and confronting us with harsh reality. In this context, a significant proportion of today's creators are searching for a path towards contemporary thinking that is distant from anything conventional. Whether the path is covered in dust or mud, it must be followed if new territories are to be explored. Many feel that they must get their hands dirty and become contaminated by beauty, ugliness, mundanity, maintaining at all costs their artistic and ethical convictions and, in some cases, failing and having to start from scratch.

We live in a society of information, technological development and communication, at a time when technological advances are constantly making new tools available and posing challenges for artistic creation. Such changes affect neighbouring countries and have political and social consequences. Constant change is a fact of life today. We want to show that social evolution is an unstoppable process and that anyone who does not accept this reality might as well be dead.

Our world is one of anxiety and unease, in which many of our previous certainties are being questioned or have, quite simply, disappeared. Perhaps the best attitude for individuals is to bury their certainties in order to face up to new collective ideals. This is the objective proposed by the Spanish pavilion at the Prague Quadrennial 2015.

Uměleckým návrhem bude instalace jako dramatický prvek založený na metaforické smrti – pojetí, jež se podobá myšlenkám klasických dramatiků divadla španělského zlatého věku. Tento koncept bude z laického nebo světského pohledu veřejnost vyzývat, aby se přiblížila k novým ideálům. Znázorníme dramatizovanou smrt jako prostředek k očistění a vzkříšení. Prostor světla, stínu a hudby, který nám přibližuje lidský úděl.

Divadelní a umělecké akce odehrávající se v ulicích jsou založeny na zkušenostech lidí, kteří v běžném životě jednají svobodně, ale kvůli své barvě, náboženství nebo kultuře jsou společností vnímáni jako neobvyklí.

Za účelem uměleckého vysvětlení tohoto konceptu se v průběhu jednoho dne odehraje po Praze několik akcí. Auto a karavan s performery budou projíždět ulicemi a náměstími a nabídnou různá divadelní představení. Performeré budou mít u sebe vše, co potřebují k vykonávání běžných denních činností, aby se tak občané dostali do kontaktu s divadelními postavami.

José Luis Raymond
* 1954

— pedagog, malíř, sochař, scénograf, kurátor
Vyučuje scénografii a zabývá se studiem těla a objektů na jevišti. Výuku kombinuje s pořádáním výstav výtvarného umění a působí jako režisér a scénograf v soukromých i veřejných divadelních společnostech.

[Studentská sekce/
Student Section](#)

kurátor/curator:
Alicia Blas Brunel

Pohled přes křišťál. Kaleidoskop a Divadlo myslí

Expozice španělských studentů na Pražském Quadriennale 2015 byl nazván „zařízením pro interakci“, kde bude moci tým výtvarníků společně s návštěvníky výstavy zkoumat a přímo prožívat vztah mezi prostorem a lidskými proporcemi, ale také si uvědomovat a užívat stopy, které tento proces společné tvorby a učení zanechává, a to prostřednictvím malých výstavek, obrazovek a projekčních prostorů, které jsou součástí samotné struktury a jsou k ní připojeny.

Interaktivní prostor návštěvníky pohltí, vyzve je, aby se připojili k zábavě, a umožní jim vydat se na cestu do myslí scénografa. Cesta vede jednotlivými fázemi procesu – od prvních smyslových vjemů k fyzickému uspořádání na jevišti. Každá z těchto fází je spojena s jedním ze čtyř živlů a nachází se v jedné z částí/scén, na něž je instalace rozdělena: 1. *Vzduch* (jako obraz předběžné fáze výzkumu a brainstormingu, která je představena v podobě lehkých průsvitných prvků zavěšených od stropu na začátku prohlídky), 2. *Oheň* (fáze výběru a třídění informací, znázorněná dveřmi, které se otáčejí o 180°), 3. *Voda* (fáze organizace je postavena do podoby hudební partitury na malé plošině vedoucí

The artistic proposal will be an installation as a dramatic element based on metaphorical death, similar to the ideas of the classical playwrights of the Spanish Golden Age. This concept, from a lay or profane point of view, will encourage the public to advance towards new ideals. We shall represent a dramatized death as a means of purification and resurrection. A space of light, shade and music, bringing us close to the human condition.

The theatrical and artistic actions taking place in the street are based on the experiences of people who act freely in their daily lives but, because of their colour, religion or culture, are seen as unusual by society.

To explain this concept artistically, actions will take place over one day in the city of Prague. A car and a caravan carrying the performers will travel round the streets and squares, offering various theatrical performances. They will carry everything they need to perform a variety of everyday activities, with the aim of bringing citizens into contact with the theatrical characters.

— teacher, painter, sculptor, scenographer, curator
He teaches stage design and is engaged in the study of body and objects on the stage. He combines teaching with visual arts exhibitions and works as stage director and stage designer for private and public companies.

Through the Crystal. The Kaleidoscope and the Theatre of the Mind

The Spanish students' stand at the Prague Quadrennial 2015 has been designed as a "device for interaction" in which both the design team and visitors to the exhibition will be able not only to investigate and experience directly the relation between the space and human proportions, but also to note and enjoy the tracks left by this process of collaborative creation and teaching, through small displays, screens and projection areas included in and attached to the structure itself.

An interactive space envelops visitors, inviting them to share the fun and allowing them to travel inside the mind of a stage designer, following the various stages of the process – from the first sensory impressions to the physical arrangement on a stage. Each of these is associated with one of the four elements and is located in one of the parts/scenes into which the installation is divided: 1. *Air* (as an image of the preliminary stage of research and brainstorming, presented in the form of light, translucent elements hanging from the ceiling at the start of the visit), 2. *Fire* (the stage of selection and sifting of information, represented by a door that swings through 180°), 3. *Water* (the organization stage

k prosklenému „stolu“ s malými výstavkami) a 4. Země (prezentace a finální výstava v prostoru, která má podobu horizontálního relaxačního prostoru umístěného za přepážkou).

Stylizovaný obraz kaleidoskopu postaveného z trojúhelníkového okna, které je součástí prostoru G38 v Kafkově domě, a materiály, s nimiž jsme pracovali (dřevo, gáza, písek a zrcadla), fungují jako koncepční ideogram návrhu, který nejenže odkazuje na divadelní tradici, ale rovněž odráží neurony, zákony chaosu a zásady kolaborativní empatie a fyzicky je váže k předchozí architektuře s podkrovím a dřevěnými trámy, které je podpírají. Ty se tak stávají významným estetickým rysem.

Celý proces se odehrává v ručně vyrobené i živé síti (stejně jako v divadelní tradici, pomocí níž chceme zachovat své vazby), ale je koordinován a umocněn za použití dnešních moderních informačních a komunikačních technologií. Tato dokumentace je součástí výstavy a snaží se předat informaci o složitosti procesu učení, který vzhledem ke své povaze a původním podmínkám přesahuje přísně akademický časoprostor a stává se součástí osobního, uměleckého a profesního života.

is built in the form of a musical score on a small ramp leading to a glass 'table' with small display stands) and 4. *Earth* (presentation and final exhibition in the space that takes the form of a horizontal chill-out area set up beneath the counter).

The stylized image of a kaleidoscope built from the triangular window included in the G38 space in Kafka's home, and the materials we worked with (wood, gauze, sand and mirrors) function as the conceptual ideogram of a proposal that refers not only to theatrical tradition, but also to mirror neurons, the laws of chaos and the principles of collaborative empathy and link them physically to the pre-existing architecture with the attic roof and the wooden beams supporting it, which thus become an important esthetic feature.

The whole process takes place in a network, handcrafted and live (as in the theatrical tradition with which we wish to preserve our links), but coordinated and amplified by using today's new information and communication technologies. This documentation forms part of the display, aiming to communicate the complexity of a learning process that, due to its very nature and initial conditions, goes beyond strictly academic timing and space to become involved in personal, artistic and professional life.

Higher School of Dramatic Art Cordoba, Scenography Department

Antonio Jesús López, Alba Sánchez, José Luis Reyes, Alba Santos, Claudia Marcotullio Leticia Pérez, Carmen Pino, Coordinators: Ana M Ezqueta Figueroa and Angela López Ramos

Higher School Of Dramatic Art Vigo, Scenography Department

Vanesa Regengo, Neme Álvarez, Coordinator: David Mortol

Royal Higher School of Dramatic Art Resad, Scenography Department

Yeray González Roperro, Álvaro Prieto Pelaez, Paola de Diego Sánchez, Leticia Castañeda Aragón, Susana de Alda Catalá, Xose Luis Saqués, Elisa Cano Rodríguez, Paula Castellano Moyano

Higher School of Dramatic Art Seville, Scenography Department

Belén Harnack Espinosa, Juan Heras Benítez, Triana Mata Vaquero, Pablo Miguel García, Marina Victoria Obradó Santaoliva, José María Paredes Rodríguez, Toñi Parrales Morillo, Laura Jiménez Moreno
Coordinator: Ana Arcas Espejo

Divadelní prostor/ Performing Space

živá akce / live event

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Ángela Guerrero
Quintana,
Manuel Cid

De profundis

Zdědili jsme svět, kde existují zavedené názory na pokrok založený na nedostatečném rozvoji lidských kapacit, kde kontrola leckdy přesahuje z veřejné sféry do soukromé a kde se potvrzují obavy z vědeckofantastických příběhů z přelomu století, v nichž se lidé již necítí být sami sebou; tyto názory mají přehled o lidských chybách a vytvořily svět založený na škále jejich slabostí. Jejich mysl sešla ze stopy, když musela čelit takovému množství požadavků na jejich pozornost, a placebo, jež brání tělesnému prožitku.

Hlavními nástroji využitými v naší instalaci jsou lidé a městský prostor. Tato sochařská jednotka zobrazuje architektonickou nahotu lidských bytostí, kombinaci jejich tužeb a potřeb, osvobození od toho, kým jsou, a připomínku toho, že způsob, jímž se lidé nechávají vnímat, je omezeným projevem závislejícím na skutečném tělesném a časovém měřítku. Jde o varování, že se máme vzdát toho, co nás mate, brzdí a sužuje.

De Profundis je výzva, abychom se vzdali kulturních, emocionálních a duchovních předpokladů. Pomocí abstrakce umožňuje vytvořit krátkou vsuvku, která nás na chvíli odvede od makroorganismu PQ'15 a zmenší ho na mikroorganismus, jenž tvoříme my, jedinci.

Diváci nejsou pouhým nezúčastněným publikem: jejich přítomností vzniká zvuk, pohybem jejich těl se narušuje šíření světla a jejich vnímání významně mění způsob, jímž je dílo definováno.

Instalace není umístěna náhodně. Církevní budova je tvořena společenstvím lidí spojených se silami, jež jsou nad naše chápání. Jakmile byli lidé vybaveni vědomím, byla víra a prostory vytvořené k jejímu zachycení spojeny s jejich identitou. Existuje soustava hodnot, které naznačují, že ideálním místem pro uspořádání akce je kostel sv. Tomáše, jehož prostory instalaci doplní a umocní.

De Profundis je cestou zasvěcení z pohledu fyzická, smyslů a společenských vztahů, při níž se zážitky skupiny účastníků soustředí na nevědomé navázání kontaktu s myšlenkami ležícími mimo koncept sochařského objektu: zachycení okamžiku, světla, odrazů a temnoty.

Skupina bude sedět na zemi a provádět relaxační a meditační cvičení. Každý účastník bude mít dírkovou kameru vyrobenou z jednoduché hliníkové nádoby (k zachycení okamžiku, světla). Cílem není zachycený obraz odhalit a vystavit, ale spíše se zamyslet nad tím, že část sdíleného okamžiku byla zachycena uvnitř nádoby, což je metafora naší tělesné existence.

De profundis

We are heirs to a world that has established ideas of progress based on the under-development of human capacity, with areas of control that go beyond what is public and enter into the private sphere, confirming the fears of turn-of-the-century science fiction, so that human beings no longer feel that they are themselves; they have studied their frailties and built a world on the scale of their weaknesses. Their minds have lost track in the face of so many claims on their attention and placebos that inhibit physical experience.

Individuals and urban space are the main tools used in our installation. This sculptural unit displays the forgotten architectural nakedness of human beings, the combination of their desires and needs, liberation from who they are and a reminder that what human beings show themselves to be is a finite manifestation subject to a real body and time scale. It is a warning to let go of what is confusing us, holding us back and tormenting us.

De Profundis is an invitation to let go of our cultural, emotional and spiritual prejudices. It proposes a brief parenthesis by way of abstraction, momentarily taking us away from the macro-organism of the PQ'15 and reducing it to the micro-organism constituted by us as individuals.

Viewers are not mere bystanders: their presence provides sound, their bodies generate intermittence in the propagation of light and their perception substantially changes the way in which the work is defined.

The location of the installation is not accidental. A religious building is formed by a community of individuals in connection with forces that go beyond their understanding. Ever since human beings have had consciousness, faith and the spaces conceived to contain it have been linked to their identity. There is a set of values that point to the Church of Saint Thomas as the ideal location for the event, complementing and enhancing the installation.

De profundis is a voyage of initiation from the physical, sensory and social points of view, where the experiences that the group of individuals participating in the activity go through focus on unconsciously entering into contact with the ideas that lie behind the concept of the sculptural object: trapping the moment, the light, the reflections and the darkness.

The group will sit on the ground and perform relaxation and meditation exercises. Each participant will have a pinhole camera made from a simple aluminium container (to trap the instant, the light). The aim is not to reveal the image and exhibit it, but to consider the idea that part of the moment shared has been trapped inside the containers, as a metaphor for our bodily existence.

Manuel Cid
* 1984

Studuje scénografii. Snaží se rozvíjet svůj eklektický pohled na umění, což mu pomáhá chápat fascinaci chaosem, a zkoumat materiály prostřednictvím sochařství, animace, fotografování, literatury, vaření a filozofie.

Studying stage design, Manuel Cid has cultivated an eclectic view of art that helps him to understand the fascination for chaos and research into materials, through sculpture, animation, photography, narrative, cooking and philosophy.

Angela Guerrero
Quintana
* 1980

— architektka
Studuje na škole divadelních umění ESAD v Seville, kde se specializuje na scénografii. Při různých divadelních a kinematografických projektech pracovala jako scénografka, odbornice na světelný design a umělecká ředitelka.

— architect
Studying at the ESAD in Seville, and specialising in stage design. She has worked as a stage designer, lighting specialist and art manager on several theatrical and cinematographic projects.

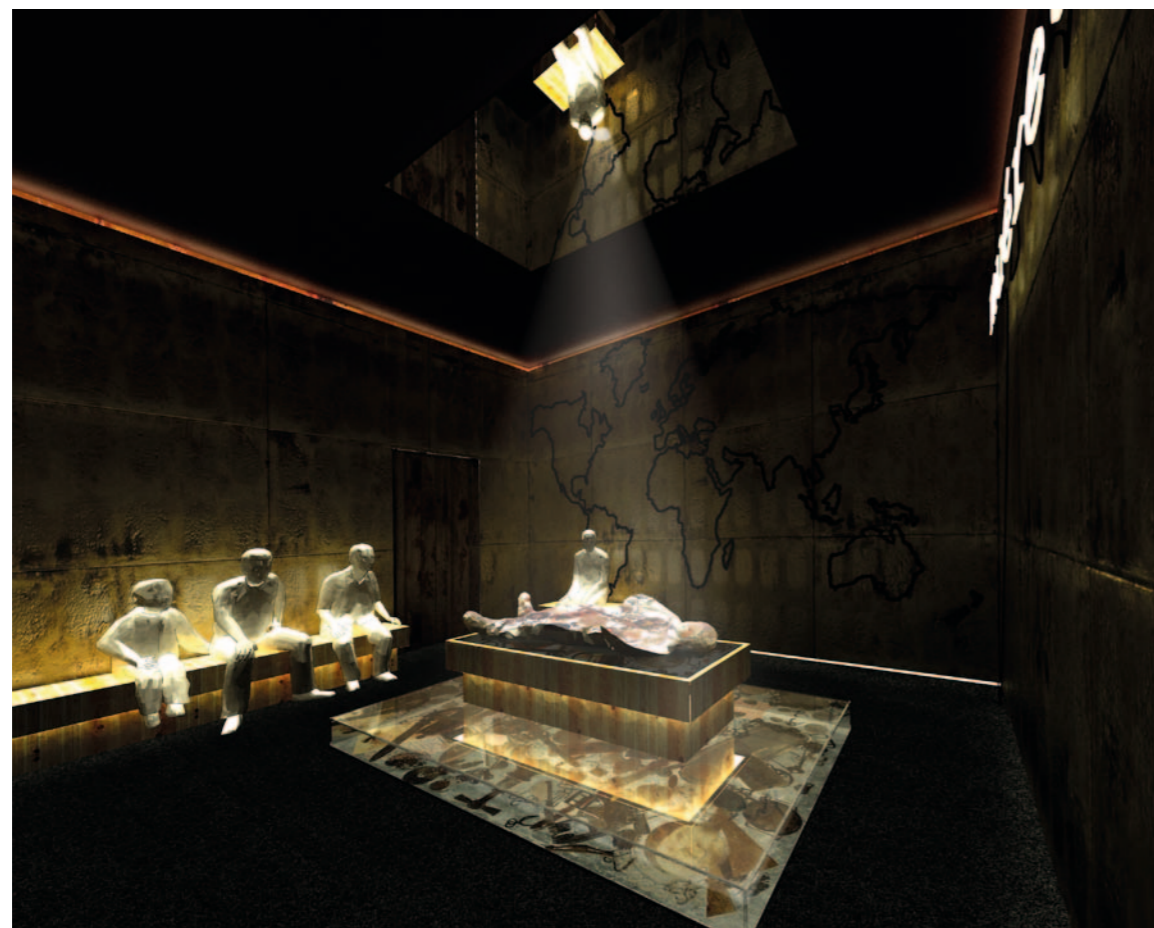
Předměty/Objects

Mluvicí kelímky/The Talking Glasses – Joan-Sabas Pardo → 304

Tvůrci/Makers

Královské gaspacho/Royal Gazpacho – Caín Teatro, El Hijo Tonto → 318

Muerete, visualization:
David Pastor

Sophocles: *Antigone*,
Gothenburg City
Theatre, Parapanda
Theatre Lab,
Gothenburg, Sweden/
Dar es Salaam,
Tanzania, 2011,
director: Ronnie
Hallgren, Mgunga
Mwa Mnyenyelwa, set
and costumes: Zofi
Nilsson, photo: Ola
Kjelbye

Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions

Antigona – spolupráce divadelníků ze Švédska a Tanzanie

kurátor/curator:
Anders Larsson

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Zofi Nilsson

další spolupracovníci/
other collaborators:
Johan Mansfeldt
(spolukurátor/
co-curator)

Co nás spojuje?
Co nás rozděluje?
Kde nacházíme společnou řeč?
Jakým jazykem se dorozumíváme?

Tyto otázky jsme si museli klást opakovaně, jelikož nastudování *Antigony*, klasické Sofoklovy hry, vzniklo na základě spolupráce mezi Městským divadlem v Göteborgu a divadelní skupinou Parapanda v Tanzanii.

Na podzim roku 2011 přijela skupina herců z Tanzanie do Göteborgu a začala společně se skupinou švédských herců studovat *Antigonu*. Po měsíci zkoušení a workshopů se celý soubor a umělecký tým vydal do Tanzanie, kde v práci pokračoval. Inscenace měla premiéru ve městě Dar es Salaam.

Výstava vypráví o společném úsilí divadelních tvůrců s odlišným uměleckým zázemím a různými zkušenostmi, kteří chtěli vytvořit představení, v němž se uplatňují různé jazyky a odráží se evropské teorie divadla i východoafrické narativní a hudební divadlo.

Jaké problémy a jaké možnosti se objeví před skupinou profesionálních divadelních tvůrců ze Skandinávie a východní Afriky, když se spojí, aby ztvárnili text napsaný před 2 400 lety ve starověkém Řecku? Nejen, že jsme museli překonat jazykovou bariéru, kterou jsme měli sami mezi sebou, ale z úcty ke svým rodným

Antigone – a theatrical collaboration between Swedish and Tanzanian practitioners

What unites us?
What divides us?
Where lies our common ground?
What is our common language?

These questions had to be asked over and over again when we staged Sophocles' classical play *Antigone* as a collaboration between the Gothenburg City Theatre and the Tanzanian theatre group Parapanda.

In the autumn of 2011, a group of Tanzanian actors came to Gothenburg to start rehearsing *Antigone* with a group of Swedish actors. After a month of rehearsals and workshops, the whole ensemble and artistic team travelled to Tanzania to continue working. The performance had its debut in Dar es Salaam.

The exhibition tells the story of this collaborative effort among theatre practitioners from very different performative backgrounds and experiences to create a performance with different languages on the basis of European theatre theories and East African narrative and musical theatre.

What are the challenges and possibilities when a group of Scandinavian and East African theatre professionals join to perform a text written 2,400 years ago in ancient Greece? Not only did we have to overcome the language barriers amongst ourselves, but the play was also perfor-

jazykům a kulturám jsme museli hrát ve svahilštině i ve švédštině s anglickými titulky.

Jak z pozice scénografa přistupovat k inscenaci a ke spolupráci odehrávající se v mezinárodním prostředí, za hranicemi země? Jak hledat obrazy a vizuální podněty, které by oslovily všechny, umělce i diváky, bez ohledu na jejich geografický původ?

Z odpovědi na tyto otázky a na základě všech setkání vznikla scénografie, jejímž ústředním námětem byla obrovská plastika lidské tváře vystupující ze země.

Doslova by jí mohl být Polyneikés, mrtvý bratr Antigony, jenž nesmí být pohřben. Tato skutečnost uvádí hru do pohybu.

Navíc mohla sloužit hercům jako kopec, na kterém mohli sedět či stát, tvář mohli také pohládit či udeřit.

Ukázalo se, že toto je téma, ke kterému si dokáže najít cestu každý z nás. Když herec vyšplhal na tvář a postavil se jí na ústa, byl význam jeho jednání každému jasný, kulturní ani historické pozadí v tu chvíli nehrálo roli.

Jelikož jsem k vytvoření plastiky použil odlitek své tváře, stal jsem se sám součástí scény. Je to velký rozdíl oproti většině projektů, ve kterých se scénograf může schovat za inscenaci a do určité míry se vyhnout odpovědnosti.

Svým způsobem šlo o scénografické vyjádření spoluúčasti – přijmutí odpovědnosti v této politické spolupráci, která zahrnuje mnoho různých pohledů na svět a mnoho různých možností.

Výsledkem je unikátní projekt, který přináší působivé vizuální sdělení o lidském bytí – ve starověkém Řecku, v městském Švédsku či v rozvojové Tanzanii, která v současnosti patří mezi deset nejrychleji se rozvíjejících ekonomik světa.

— scénická a kostýmní výtvarnice
Jako scénografka a kostýmní výtvarnice pracuje od roku 1998. Za tuto dobu se podílela na 50 inscenacích, které byly uvedeny v různých švédských divadlech. Spolupracovala také s divadly v Makedonii či Tanzanii. Získala magisterský titul ze scénografie na umělecké škole Wimbledon School of Arts ve Velké Británii. Sofoklés: Antigona, Městské divadlo v Göteborgu, Divadelní laboratoř Parapanda, Göteborg, Švédsko / Dar es Salaam, Tanzanie, 2011, režie: Ronnie Hallgren, Mgunga Mwa Mnyenyelwa
Spolupráce mezi divadelními tvůrci zabývajícími se evropskými teoriemi divadla a východoafrickou tradicí vyprávění a muzikálu. Inscenace přináší silné vizuální sdělení o lidském bytí ve starověké, městské i rozvojové společnosti.

Zofi Nilsson
* 1968

med in both Swahili and Swedish with subtitles in English in order to respect our native tongues and cultures.

As a theatre designer, how does one approach not only a performance but also a collaboration across national boundaries? How does one find a common imagery and visual signals that every human being can relate to, both as performers and as audiences, regardless of geographic birthplace?

My response to these questions and meetings gave rise to a scenography in which the central theme was a giant sculpture of a human face coming out of the ground.

It could literally be Antigone's dead brother Polynices, whose denial of a funeral sets the drama in motion.

It could also act as a hill for the actors to sit and stand on, or even to caress or hit.

This turned out to be something that everyone of us could relate to. When an actor climbed up on the face and stood on its mouth, there was no doubt of the meaning, no matter what culture or history we came from.

Since I had made the sculpture using a cast of my own face, I also made myself the subject of the set. This is very different from most projects, where the theatre designer can hide behind the final production and in some way escape responsibility.

In a way, the design was a scenographic statement of participation – to take responsibility in this political cooperation involving many different views of the world and very different possibilities.

The result was a unique project with a strong visual statement about being human – in ancient Greece, in urban Sweden and in developing Tanzania, which today is one of the top 10 emerging economies in the world.

— set and costume designer
She has worked as a set and costume designer since 1998. During this time she has worked on 50 productions at various theatres in Sweden. She has also worked with theatres in Macedonia and Tanzania. She has an MA in scenography from the Wimbledon School of Arts, UK. Sophocles: Antigone, Gothenburg City Theatre, Parapanda Theatre Lab, Gothenburg, Sweden / Dar es Salaam, Tanzania, 2011, director: Ronnie Hallgren, Mgunga Mwa Mnyenyelwa
A collaborative effort between theatre practitioners working with European theatre theories and with the East African tradition of narrative and musical theatre. The performance offers a strong visual statement on being human in ancient, urban and developing countries.

Studentská sekce / Student Section

kurátor / curator:
Anders Larsson

výtvarné řešení / designer of exhibition:
Per A Jonsson

Proměna kostýmu / Klasický text

Stockholmská Akademie divadelního umění při Univerzitě ve Stockholmu představuje v rámci PQ dva projekty ve studentské sekci. První projekt pochází ze studijního programu výtvarnictví, druhý projekt se věnuje týmovým pracím, při nichž se všechny umělecké disciplíny v oboru scénografie podílejí na přípravě plnohodnotné inscenace.

1. Projekt *Proměna kostýmu* je seminář druhého ročníku bakalářského programu výtvarnictví. V rámci tohoto semináře navrhuje každý ze čtyř studentů jeden kostým, který následně předvádí publiku na skutečném herci.

Na výstavě lze shlédnout čtyři kostýmy z roku 2014. Každý kostým doprovází krátké video zachycující předvedení kostýmu vybraným hercem, dále kresby a ostatní materiály, které v průběhu projektu vznikly.

Úkolem projektu bylo rozvíjet schopnosti a dovednosti studentů při navrhování celistvého kostýmu. Při výrobě kostýmu je stěžejní spolupráce se zkušenými krejčími a střihači, což je také jedním z hlavních cílů v oblasti spolupráce.

2. V rámci týmových prací představují čtyři týmy vlastní interpretaci dvou scén ze Shakespearovy hry *Macbeth*.

Na počátku projektu stojí analýza a myšlenkový rozbor celého díla. Tohoto procesu umělecké interpretace se již od prvního dne účastní každý člen týmu. Výsledkem projektu je plnohodnotné představení na jevišti.

V každém týmu je devět studentů prvních ročníků všech vzdělávacích programů, které se na Stockholmské akademii divadelního umění vyučují, tj. režie, produkce, dramaturgie, scénografie, výtvarnictví, umělecké líčení a parukářství, světelný design, zvukový design a divadelní technika.

Práce studentů je na výstavě představena prostřednictvím kulis, návrhů kostýmů, fotografií, textů a dalších předmětů, které s projektem souvisí.

Úkolem tohoto projektu bylo rozvíjet schopnosti studentů spolupracovat, informovat je bližší o ostatních uměleckých aspektech kolektivní práce a naučit je vytvořit divadelní inscenaci od začátku až do konce, jinými slovy dovést počáteční myšlenku před zraky diváků.

STOCKHOLM UNIVERSITY OF THE ARTS | STOCKHOLMS KÖNSTNÄRLIGA HÖGSKOLA

Costume in Change / Classic Text

The Stockholm Academy of Dramatic Arts (SADA) at Stockholm's University of the Arts presents two projects in the PQ student section. The first project is from the costume design programme, and the second involves team projects in which all performing arts design disciplines participated in a full-scale production exercise.

1. The project *Costume in Change* is a second-year exercise in the Costume Design bachelor programme. In this assignment, the programme's four students design one costume each, which they present to the audience using real actors.

The exhibit presents the four costumes from 2014. Each is accompanied by short video clips from the actors' presentations, plus drawings and other materials related to the project.

The aim of the project is to develop the students' skills and abilities in designing a complex costume. Cooperation with highly skilled tailors and cutters is crucial for making the costume – and is one of the programme's many important objectives relating to collaboration.

2. In the "team projects", four teams present their interpretations of two scenes from Shakespeare's *Macbeth*.

The project starts with analysis and idea work involving the entire piece. This process of artistic interpretation includes every member of the team from day one. The project results in a full-scale production on stage.

Each team consists of nine first-year students representing all the educational programs of SADA's Department for Performing Arts, i.e.: directing, producing, dramaturgy, set design, costume design, make-up and wig design, lighting design, sound design, and technical theatre.

The exhibit shows the students' work through stage models, costume sketches, photographs, texts and other objects related to the project.

The project's aim is to develop students' ability to cooperate, to get to know more about the different artistic parts of a collective work, and to teach students how to create a theatrical production starting with an idea and concluding with the encounter with the audience.

Stockholm University of the Arts, Academy of Dramatic Arts, Department of Performing Arts

studenti prvního ročníku / first-year students

design: Tone Gøytil Lund, Matilda Hyttsten, Cecilia Karlsson, Linn Wara

režie / directing: Peter Elmers, Gustav Englund, Marie Nikazm Bakken, Olof Runsten

dramaturgie / dramaturgy: Elsa Berggren, Alma Lindé, Talajeh Nasiri, Emma Palmkvist

světelný design / lightning design: Ann-Marie Fritiofsson, Sofia Linde, Hannele Philipson, Ivan Wahren

líčení a vlásenkářství / make-up, wigmaker: Ella Carlefalk, Linda Goncalves, Jessica Hedin, Terje Rødsjø

produkce / production: Stina Engqvist, Sara Fors, Stefan Hasnsens, Emma Löfström

scénografie / scenography: Julia Herskovits, Anton Thorsson, Annika Tosti, Agnes Östergren

zvukový design / sound design: Robin Af Ekenstam, Anna Jondelius, Patrik Lassbo, Hugo Therkelson

divadelní technika / theatre technique: Nikita Johansson, Joel Kant, Jon Svednell, Sanne Wahlgren

studenti třetího ročníku / third-year students

design: Christina Hedin, Maria Peterson, ClaesMikael Svensson, Ellen Utterström

osvětlení v rámci projektu *Proměna kostýmu* od studentů produkce / lighting in the project *Costume in Change*

by students of production: Staffan Berg, Sara Bergsmark, Michael Stave, ÅsaClar Örn

Costume in Change, exercise for costume designers, Theatre D, Stockholm University of the Arts, 2014, photo: Anders Larsson costume designers (from left): ClaesMikael Svensson, Christina Hedin, Maria Peterson, Ellen Utterström

Wenceslas Line, visualization: Bildbau, Zurich

Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions

kurátoři / curators: Eric Linder, Markus Lüscher, Barbara Zürcher, Imanuel Schipper

další spolupracovníci / other collaborators: Claudia Rüegg (projektová koordinátorka / project coordinator)

Pod koněm

Pokud se chcete setkat s přáteli na Václavském náměstí, nejspíše se dohodnete na tom, že se potkáte u památníku věnovaného českému národnímu hrdinovi Václavovi, který sedí na hřbetu svého věrného oře. Jinými slovy, potkáte se *Pod koněm*.

Pro švýcarský příspěvek byla tato myšlenka prvotním impulzem. Práce používají scénografický přístup, aby prozkoumaly veřejná místa, která jsou nejenom geografickými lokacemi, ale také jevištěm, na němž se setkávají lidé a prolínají se ty nejrůznější cesty.

Václavské náměstí a koupaliště v Podolí jsou dvě důležitá místa, na nichž se odehrává každodenní život, zatímco výstavní prostor v Clam-Gallasově paláci je kulturní lokací, která je prodchnutá tradicí.

Veřejná místa jsou používána a přivlastňována, jsou to místa pro vystoupení pokrytá jak soukromými, tak veřejnými sférami. Veřejný prostor je sdílený prostor: nabývá významu a slouží svému účelu až tehdy, když se na něm setkají lidé. Jejich pohyb přemění geografické místo na místo, jak je ukázal teoretik Michel de Certeau. Nicméně to vyvolává několik otázek: jak je prostor vlastně sdílen a jak formují jeho veřejné užití prostorové podmínky, kulturní kodex a sociální konvence?

Výstava *Pod koněm* užívá intervenci, aby prozkoumala, jestli a jak mohou být tyto procesy ovlivněny scénografickou akcí. Základem pro prozkoumání je porozumění scénografii coby praxi pro tvarování prostoru pro

Under the Tail of the Horse

If you arrange to meet friends at Prague's Wenceslas Square, you'll probably decide to meet at the memorial dedicated to the Czech national hero Wenceslas, sitting atop his trusty steed. In other words, you'll meet *Under the Tail of the Horse*.

This idea formed the launchpad for the Swiss contribution. The works use a scenographic approach to examine public spaces that are not only geographical locations, but also form a stage for encounters where various paths cross and different people come together.

Wenceslas Square and the Podoli swimming complex are two important sites where everyday public life is played out, while the Clam-Gallas Palace exhibition space is a cultural location steeped in tradition.

Public spaces are used and co-opted, they are sites of performance, overlaid by both the private and public spheres. Public space is shared space; it only takes on meaning and serves a purpose when people come together. Their movements transform a geographical place into a space, as theorist Michel de Certeau has shown. However this raises several questions: how is the space shared and how do spatial conditions, cultural codes and social conventions shape the communal use of space?

Under the Tail of the Horse uses interventions to investigate whether and how scenographic action can influence these processes. Fundamental to the investigation

vystoupení, které vychází ze tříproudového zkoumání mezi prostorem, praktikami při vystoupení a kulturním kontextem.

Specifické prostorové, sociální a kulturní vlastnosti lokace jsou zkoumány pomocí intervence, kdy bude na hlavní ose Václavského náměstí vystaven tržní stánek *Václavské spojení* od Markuse Lüschera a Erika Steinbrechera, který zároveň rozděluje a sjednocuje. Nebo když bude hudba kapel OY a Sunfast znít do pohybů plavců během vystoupení *Vlna Podolí*, zaštiťtého Ericem Linderem. To samé se dá říct o výstavě *Fotografická recepce* v Clam-Gallasově paláci, kurátovanou Barbarou Zürcher: ta nejenom reflektuje švýcarský příspěvek, ale zároveň reprezentuje pokračování historie tohoto barokního paláce, který byl původně postaven pro účely byrokracie a nyní je používán jako městský archiv.

Výstava *Recepce* přivítá návštěvníky fotoeseji od Ireny Stehli a Rishabha Kaula na téma scénografických intervencí, a tím otevře prostor pro osobní vyprávění. *Václavské spojení* a *Vlna Podolí* budou také pobízet diváky, aby se zapojili: lidé budou moci používat konstrukci, zatímco představení je bude zvat k tomu, aby se zapojili do vodního nebo prostorového zážitku.

Sunfast

Sunfast jsou tři hudebníci z Ženevy: Eric Linder (elektrická kytara, syntetizátor, počítač), Bernard Trontin (bicí, syntetizátor) a Alexandre Müller (basa, elektrická kytara). Jejich hudba míchá dohromady rock a folk spolu s jazzem a post-industriálními styly.

Iren Stehli

— fotografka
V současnosti sídlí v Curychu a v Praze. Stehli v Praze studovala fotografii a od té doby pracuje jako fotografka na volné noze. Soustředí se především na dlouhotrvající projekty jako Libuna, což byl portrét ženy, ve kterém fotograf není pouze vnějším pozorovatelem.

OY

Švýcarsko-ghanský zpěvák a hudebník Joy Frempong a bubeník Lleluja-Ha společně tvoří OY. Jazz, hluk a africká hudba ovlivňují unikátní zvuk tohoto dua. Ale jejich hudba je o něčem víc: OY našli svůj vlastní podmanivý styl hudebního vyprávění příběhů.

Markus Lüscher

— architekt
Vystudoval architekturu v Curychu a v Berlíně. Pracoval pro OMA Rema Koolhaase a Gigona Guyera. V současnosti žije v Curychu, kde řídí svou vlastní architektonickou firmu, PARK, která má za sebou už nesčetné množství projektů a studií. PARK také obdržel za jimi navržené budovy několik ocenění.

is an understanding of scenography as the practice of shaping performative spaces, which results from a three-way negotiation between place, performative practices and cultural context.

A location's specific spatial, social and cultural qualities are examined by means of intervention, when Wenceslas Square's central axis plays host to the *Wenceslas Line* market stall construction by Markus Lüscher and Erik Steinbrecher, which simultaneously divides and unites. Or when the music of OY and Sunfast meets the movements of the swimmers in the wave-shaped swimming complex during the *Podoli Wave* performance, curated by Eric Linder. The same is true of the *Reception photography* exhibition curated by Barbara Zürcher at the Clam-Gallas Palace: it reflects the Swiss contribution and at the same time represents a continuation of the history of this Baroque palace, which was originally built as a site of officialdom, and which more recently has been used as a city archive.

The *Reception* exhibition welcomes visitors with photo essays by Iren Stehli and Rishabh Kaul on the scenographic interventions, thereby opening up a space for personal narratives. *Wenceslas Line* and *Podoli Wave* also encourage spectators to get involved: people can use the construction, while the performance invites people to enter the water or the spatial experience.

Sunfast are three musicians from Geneva: Eric Linder (electric guitar, synthesizer, computer), Bernard Trontin (drums, synthesizer) and Alexandre Müller (bass, electric guitar). Their music fuses rock and folk with jazz and post-industrial styles.

— photographer
Currently based in Zurich and Prague, Stehli studied photography in Prague and has since worked as a freelance photographer. She mainly concentrates on long-term projects such as Libuna, a portrait of a woman in which the photographer is not just an outside observer.

Swiss-Ghanaian singer and musician Joy Frempong and drummer Lleluja-Ha are OY. Jazz, noise and African music influence the duo's unique sound. But there's more to it than that: OY has found its own captivating style of musical storytelling.

— architect
He studied architecture in Zurich and Berlin. He has worked at OMA Rem Koolhaas and Gigon Guyer. He currently lives in Zurich, where he runs his own architecture firm, PARK, which has carried out countless projects and studies. PARK has also received awards for its buildings.

Kaul Rishabh

— fotograf
Aktivním pouliční fotograf, který žil a pracoval jako reklamní textař v Dillí, Bombaji, Hamburku a v Bergamu, než se nakonec usadil v Praze. Jeho fotografie dokumentují neopěvované hrdiny a neoslavované momenty, jež zaplňují veřejné prostory.

Erik Steinbrecher

— vizuální umělec
V Curychu a v Basileji studoval umění, historii a architekturu. Od roku 2008 učí na Zürich University of the Arts. Jeho práce obsahuje fotografii, video a umělecké knihy, skulptury, instalace ve veřejném prostoru a architekturu.

Studentská sekce / Student Section

kurátor / curator:
Colette Baumgartner

výtvarné řešení / designer of exhibition:
Daniel Schuoler

Politický původ Švýcarska coby přímé demokracie vyžaduje mnohostranný proces politického vyjednávání. Prostorová laboratoř *Odras coby prostorový postup* reaguje na tuto strukturu a je pozváním k přenesení praktik scénografie do praktik politiky. Cílem naší prostorové laboratoře na Fakultě scénografie (obor Múziká umění a film na Filozofické univerzitě v Curychu) je umožnit, aby mohly být perspektivy předvedeny různými způsoby. Studenti Fakulty scénografie nabízejí možnost experimentování v oboru artikulace a vyjednávání odrazu a to nejen skrze slova. Studenti, návštěvníci a spontánní účastníci na základě sdílených zkušeností (například návštěvy veřejného prostoru v Praze nebo jiného současného tématu) vytvoří ve skupinách prostorové instalace. Různé modely týkající se vyjednávání odrazu skrze prostorový postup mohou být vyzkoušeny v kolektivně určeném prostředí. Během Pražského Quadriennale budou prezentovány a bude se o nich diskutovat formou malých výstav a debat v samotné prostorové laboratoři. Pokud bude některé z pravidel v kolektivně určeném prostředí vyžadovat site-specific práci, opustíme prostor prostorové laboratoře, abychom ona místa navštívili, ať už se budou v oblasti nacházet kdekoli.

Zürich University of the Arts, Department of Performing Arts and Film, Specialization in Scenography

Kmeny/Tribes

Modří Unavení Hrdinové / Blue Tired Heroes – Massimo Furlan → 330

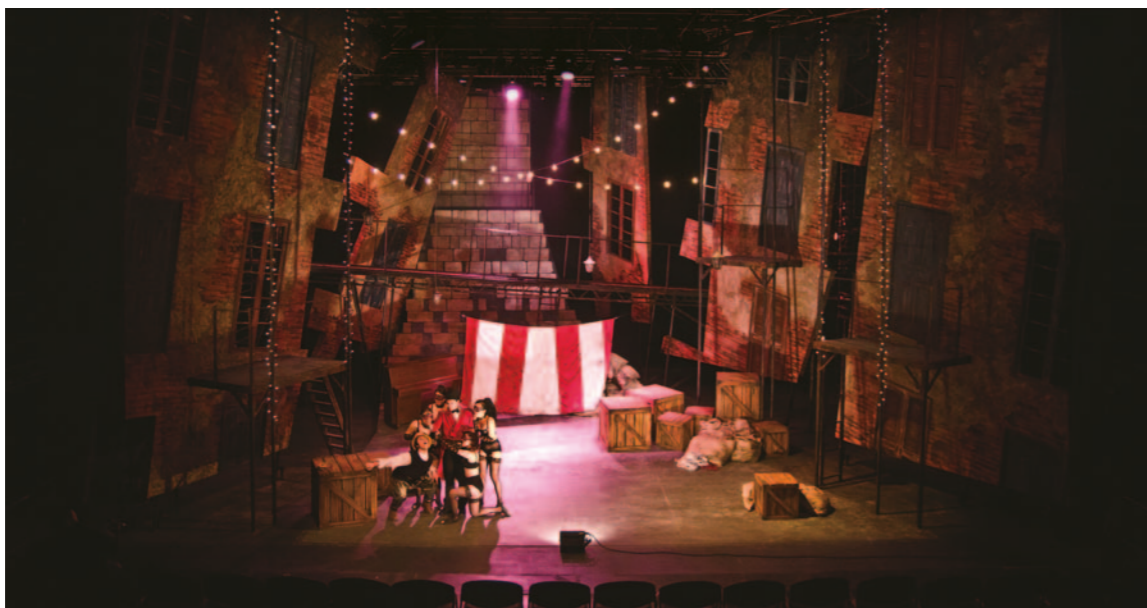
— photographer
Active as a street photographer, Rishhe lived and worked as an advertising copywriter in Delhi, Mumbai, Hamburg and Bergamo before settling in Prague. His photography documents the unsung heroes and uncelebrated moments that populate public spaces.

— visual artist
He studied art, history and architecture in Basel and Zurich and has taught at Zurich University of the Arts since 2008. His work includes photography, video and art books, sculptures, installations in public spaces and architecture.

Reflection as Spatial Practice

Switzerland's political background as a direct democracy requires a multifaceted process of political negotiation. The *Reflection as Spatial Practice* space laboratory reacts to this substructure and is an invitation to transfer stage design practice as a political practice. The aim of our space laboratory at the Faculty of Stage Design (Department of Performing Arts and Film, Zürich University of the Arts) is to enable perspectives to be performed in different ways. The students of the Faculty of Stage Design offer the possibility to experiment in the field of articulation and the negotiation of reflections, and not only through words. Based on shared experiences (for example, a visit to a public space in Prague or another current topic), students, visitors and spontaneous participants develop spatial installations in groups. Different models pertaining to the negotiation of reflections through spatial practice can be tried out in collectively determined settings. These will be presented and discussed during the Prague Quadrennial in the form of small exhibitions and rounds of talks in the space laboratory itself. If any of the rules within the collectively determined setting call for site-specific work, we will leave the space laboratory to visit the sites, wherever they are in the area.

Georg Büchner:
Woyzeck, National
Taiwan University
Theatre, 2014,
director: Suun Lin,
set: Jessie Chen,
costumes: Emma
Chen, Yen-Ling Wang,
lighting: Chun-Yen
Huang, Tsu-Hsuan Fu,
photo: Giada Sun

Studentská sekce/
Student Section

kurátor / curator:
Wang Shih-Hsing,
Chien Lee-Zen

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Chuang Chih-Heng

Přeměny

Konkurz nazvaný *Nápady se stávají skutečností* má za cíl prolomit meze tvořivosti studentů a povzbudit je k návrhářství. Mladí studenti se snaží přeměnit své divoké, tvůrčí nápady ve skutečnost.

Práce představené v tchajwanské studentské sekci pro PQ'15 si během soutěže získaly řadu příznivců. Jelikož cílem bylo prolomit hranice studentské tvořivosti a povzbudit je k vytvoření co nejvíce různých druhů návrhů, v pravidlech soutěže nebylo předepsáno žádné téma, scénáře ani umělecká forma. Pro přijetí do soutěže bylo vyhlášeno výběrové řízení nazvané *Nápady*, kde se divoké, tvůrčí nápady mladých studentů staly skutečností. Odevzdaná díla, na kterých se studenti díky pravidlům soutěže mohli doslova vyřádit, hodnotila skupina porotců složená z několika uznávaných tchajwanských scénografů. Soutěž měla dvě kola, nejprve bylo z mnoha děl vybráno několik, jež postoupily do druhého kola konečného hodnocení. Odevzdané práce svou kvalitou v mnohém předčily díla soutěže z předchozího roku. Z celkového počtu postoupilo do druhého kola pouhých šestnáct děl, které takto získaly možnost Tchaj-wan v mezinárodní studentské sekci PQ'15 reprezentovat. Finálové práce byly porotci vysoce ceněny a vše doporučovány, povedlo si jim totiž uchopit myšlenku a podstatu textů, jevištní prostor a vizuální obrazy. V barvitě obrazotvornosti se rovněž víc než dostatečně projevila tvůrčí energie mladé generace tchajwanských scénografů.

Transforming

An open competition entitled *Ideas Become Reality* with the aim of breaking the limits of students' creativity and to encourage design works. Young students try to transform their wild, creative ideas into reality.

Works presented in the Taiwan Student Section for PQ'15 have earned their places through open competition. In order to break the limits of students' creativity and encourage all kinds of design works, the competition prescribed no subjects, no scripts and no art form. An open competition for entries entitled *Ideas* was announced and the wild, creative ideas of our young students became reality, allowing their their creativity to soar high and wide. Several senior Taiwanese scenographers took up seats on the jury. The competition was held in two stages, initial screening and final evaluation. Works entered in the competition surpassed those submitted in 2014. After fierce competition, only sixteen out of all works submitted could win the honor to represent Taiwan at the PQ'15 International Student Section. Highly praised and strongly recommended by the jurors, these works acutely grasp the spirit and essence of the texts, stage space and visual images. Their vivid imaginations also amply demonstrate the creative energy of the young generation of the scenographers in Taiwan.

National Taiwan University, Department of Drama and Theatre
Jessie, Chen, Fu Jih-Syuan, Huang Jyun-Yan, Ma Yi-Hsuan

Taipei National University of the Arts, School of Theatre, Department of Theatrical Design and Technology
Chen Chao-Chun, Hung Chia-Fu, Chuang Chih-Heng, Hsu Ching-Lo, Lee Chun-Chieh, Tou Kuok-Hong, Men Tsai-Jo, Yang Shih-Cheng, Chiang Yen-Ying

National Taiwan University of the Arts, College of Visual Art, Graduate Institute of Applied Arts
Hsieh Yi-Wen

National Taiwan University of Arts, College of Design, Department of Multimedia and Animation Art
Wang Bo-Sheng, Chen Chien-Chih, Jia-Hua

National Taiwan University of Arts, College Of Performing Arts, Department of Drama
Chiu Yi-Chun

Shih Chien University Kaohsiung Campus, School of Culture and Creative, Department of Fashion Design and Merchandising
Wei Tzu-Yuan, Huang Ying-Zhan Sheng

National Kaohsiung Normal University, College of Technology, Department of Industrial Design
Huang Ching-Wen

Tvůrci / Makers

Kmeny / Tribes

Laskání / Caressed – Canteen 50A Lab → 318

TRIWAN – Taipei National University of the Arts → 330

Dao-Guei Chen,
Cing-Syue Hong:
Zi Xu Fu,
The Metropolitan
Hall Taipei, 2013,
director: Mei-yun Tang,
set: Shih-Cheng Yang,
costumes: Guei-Lin Cai,
lighting: Yi-Sin Ciou,
photo: Shih-Cheng
Yang

Ekrem Reşit Rey:
Folichon, Atatürk
Cultural Center,
Istanbul, 1984,
director: Tod Bolender,
set: Acar Başkut,
costumec: Şanda
Zıpçı, photo: İsmail
Aksu

[Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions](#)

Hudba&Politika – Pocta budově, jež bývala domovem umění a hudby, Atatürkovo kulturnímu centru

kurátor/curator:
Evcimen Perçin

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Evcimen Perçin

další spolupracovníci/
other collaborators:
İsmail Aksu
(badatel/researcher)

Budovy jsou často ztotožňovány s určitým uměleckým odvětvím. Atatürkovo kulturní centrum bylo od svého otevření v roce 1969 nejdůležitějším a nejprestižnějším centrem opery, baletu a hudby v Turecku. Tato budova obrovských rozměrů je význačným příkladem tureckého modernismu. Tento téměř 40 let nablýskaný chrám umění v srdci Istanbulu byl v roce 2008 vyklizen a ponechán vlastnímu osudu. Od té doby, co byl pod vlivem jistých společenských a politických okolností odsouzen k předčasné smrti, čeká v hrobovém tichu a temnotě na svůj konec. Proto věnujeme naši výstavu Atatürkovo kulturnímu centru a vzdáváme mu hold jako místu, které bylo téměř 40 let domovem turecké státní opery a baletu; pocta patří také všem umělcům a milovníkům umění, kteří pod jeho střechou vytvářeli a sdíleli radost z umění a hudby. Z tohoto důvodu představujeme tři přední operní scénografy, jejichž jména jsou s Atatürkovým kulturním centrem úzce spjata a kteří strávili mnoho let své kariéry právě na jeho prknech.

Výstavu lze vnímat také jako dokument, který připomíná a vyzdvihuje ohromný přínos Atatürkova kulturního centra turecké opeře a baletu. Kromě toho, že prezentuje scénické návrhy, ukázky dalších dokumentů, architektonické plány a fotografie, vypráví také příběh tohoto významného období.

Music&Politics – A Homage to a Building Once the House of Art and Music, Atatürk Cultural Center

Many a time, buildings are identified with one branch of art or another. Since opening in 1969, the Atatürk Cultural Center had been Turkey's most important and prestigious center for opera, ballet and music. A distinguished example of Turkish modernism, its huge building glittered as an art temple in the heart of Istanbul for nearly 40 years until 2008, when it was evacuated and deserted. Since then, condemned to an early death as a victim of particular social and political conditions, the building is awaiting its end in deadly silence and darkness. Therefore, we dedicate this exhibition to the Atatürk Cultural Center as homage to a house which served the Turkish opera and ballet for nearly 40 years; and also to the artists and art lovers who created and shared the joy of art and music under its roof. In this respect, we decided to present three prominent opera designers whose names are closely associated with the Atatürk Cultural Center and who spent many years of their careers on its stages.

On the other hand, our exhibition can also be read as a documentary, as a reminder and recognition of the Atatürk Cultural Center's great contribution to the art of opera and ballet in Turkey. Aside from the displays of scenic designs, displays of other documents, architectural plans and photographs, it will help to tell the story of this very significant period.

Acar Baskut
* 1935

— scénograf, malíř, sochař
Vzdělání: Akademie der Bildenden Künste, Mnichov, Německo (1959–1964); Spolupráce s divadly: stálý scénograf ve Státní opeře a baletu v Ankaře (1967–1978); Stálý scénograf v Istanbulské státní opeře a baletu (1978–2000)
Ekrem Reşit Rey: Folichon, Atatürkovo kulturní centrum, Istanbul, 1984, režisér: Tod Bolender

Osman Sengezer
* 1940

— autor, scénický a kostýmní výtvarník
Vzdělání: Fakulta lingvistiky a historie, Univerzita v Ankaře. Spolupráce s divadly: stálý scénograf a výtvarník ve Státní opeře a baletu v Ankaře (1960–1976); Stálý scénograf a výtvarník v Istanbulské státní opeře a baletu (1976–2007); Autor pěti knih o své kariéře scénografa a tureckém opeře a divadelním designu.
Giuseppe Verdi: Nabucco, Atatürkovo kulturní centrum, Istanbul, 1992, režisér: Marek Grzesinski

Giacomo Puccini: Turandot, Atatürkovo kulturní centrum, Istanbul, 1993, režisér: Yekta Kara

Yucel Tanyeri
* 1938

— scénograf, kostýmní výtvarník
Vzdělání: Accademia Bella Arti di Brera, Miláno (1963), Spolupráce s divadly: stálý scénograf a výtvarník ve Státní opeře a baletu v Ankaře (1972–1985); Stálý scénograf a výtvarník v Istanbulské státní opeře a baletu (1985–2005).
Wolfgang A. Mozart: Don Giovanni, Atatürkovo kulturní centrum, Istanbul, 1987, režisér: Yekta Kara

Giacomo Puccini: Gianni Schicci, Atatürkovo kulturní centrum, Istanbul, 1998, režisér: Altan Günbay

[Studentská sekce/
Student Section](#)

kurátor/curator:
Refika Tarcan

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Refika Tarcan

Šed' urbanizace

Zajímáme se dostatečně o kulturní a umělecký život? Vlivem rychle postupující urbanizace naší země vychází umělecký život ze světa zbařeného barev a vášně.

Jelikož jsme jednou ze tří tureckých univerzit nabízejících studium scénografie, rozhodli jsme se v rámci PQ'15 zaměřit na téma „hudba“, které se navíc prolíná s koncepty „politika“ a „vzduch“.

Když nasloucháme různým městům, slyšíme různé, jedinečné kombinace zvuků. Pro naše města je charakteristická kombinace zvuků moře, racků, trajektů a pouliční dopravy. Když se přesuneme do zelenějších oblastí, uslyšíme více zvuků z přírody. S rychle postupující urbanizací však ze všech míst přichází rachot doprovázející výstavbu a tvořící jeden velký hluk, který ovládá město a ničí jeho zvukovou charakteristiku a strukturu. Počet nákupních center a výškových budov, které nám zasahují do života, se zvyšuje každým dnem,

— set designer, painter, sculptor
Education: Akademie der Bildenden Künste, Munich, Germany (1959-1964); Collaboration with theatres: resident set designer at the Ankara State Opera and Ballet (1967-78); Resident set designer at the Istanbul State Opera and Ballet (1978-2000)
Ekrem Reşit Rey: Folichon, Atatürk Cultural Center, Istanbul, 1984, director: Tod Bolender

— author, set designer, costume designer
Education: Faculty of Linguistics and History, Ankara University; Collaboration with theatres: resident set and costume designer at the Ankara State Opera and Ballet (1960-1976); Resident set and costume designer at the Istanbul State Opera & Ballet (1976-2007); Author of five books about his career as designer and turkish opera and theatre design.
Giuseppe Verdi: Nabucco, Ataturk Cultural Center, Istanbul, 1992, director: Marek Grzesinski

Giacomo Puccini: Turandot, Atatürk Cultural Center, Istanbul, 1993, director: Yekta Kara

— set designer, costume designer
Education: Accademia Bella Arti di Brera, Milan (1963); Collaboration with theatres: resident set and costume designer at the Ankara State Opera and Ballet (1972-85); Resident set and costume designer at the Istanbul State Opera and Ballet (1985-2005).
W. A. Mozart: Don Giovanni, Ataturk Cultural Center, Istanbul, 1987, director: Yekta Kara

Giacomo Puccini: Gianni Schicci, Ataturk Cultural Center, Istanbul, 1998, director: Altan Günbay

The Colorless of Urbanization

Are we paying adequate attention to cultural and artistic life? Because of our country's rapid urbanization, artistic life results from a colorless and passionless world.

As one of Turkey's three universities offering the study of stage design, for PQ 2015 we have decided to focus on the theme of "music", in which the concepts of "politics" and "air" are combined as well.

When we listen to the sounds of cities, we hear unique sounds that are characteristics to each city. In our cities, the most characteristic sounds are those of the sea, seagulls, ferries and traffic, all blended together. As we move towards green areas, we increasingly hear the sounds of nature. However, with rapid urbanization, increasing construction noises are grumbling everywhere, coming together to form one loud noise that dominates the city and destroys the cities'

zatímco počet organizací zabývajících se kulturou a uměním – není jim přisuzována důležitost, kterou by si zasloužily – se stále snižuje. V minulosti bylo symbolem umění v Turecku Atatürkovo kulturní centrum, považované svého času za nejpopulárnější instituci v zemi a za zážemí všech uměleckých disciplín. Posledních 7 let je však ponecháváno svému osudu a určeno k zániku.

Vytrvalé mlčení způsobilo, že kulturní a umělecký život v zemi začal pustnout, rychlým tempem se z něj stává svět bez barev a vášně, svět otupělý a zbavený rytmu i harmonie. Našimi životy se mezitím šíří mechanické a kakofonní zvuky rychle postupující urbanizace, které harmonický svět přehlušují.

Tuto hrozbu pro kulturní a umělecký život v naší zemi zdůrazňuje výstava na PQ. Výstava je prostorově řešena jako „notová osnova“, která je složena z pěti řádků a čtyř mezer a představuje základ hudební notace. V naší „notové osnově“ však nejsou klíče, takty ani noty, pouze symboly „repetice“ naznačující „rachot“, který doprovází rychlou, neřízenou výstavbu.

Kostýmy a rekvizity umístěné na notové osnově jsou bílé a symbolizují absenci barev ve světě bez hudby. Dopady rychle postupující urbanizace pak zdůrazňují betonové exempláře.

characteristic sounds and textures. As the number of shopping malls and skyscrapers increases day-by-day, further intruding into our lives, our cultural and art organizations – which are not given the importance and value they deserve – fade away one by one. The Atatürk Cultural Center, at one time considered the country's most competent institution covering all the artistic disciplines, was once a symbol of art in Turkey. But for the past seven years, it has been left to its fate, to disappear.

This deep silence has led to a desertification of our country's cultural and artistic life, which is fast becoming a colorless, passionless and numb world devoid of color, rhythm and musical harmony. Meanwhile, the mechanical and cacophonous sounds of rapid, unplanned urbanization spread throughout our lives and suppress the world of harmony.

The PQ exhibition emphasizes this threat to our country's cultural and artistic life. The exhibition area is thus designed on a "stave", the main element of musical notation, consisting of five lines with four intervals. Our "stave" has no keys, measures or notes, except for the "repeat" symbol denoting the "grumbling noises" of rapid, unregulated urbanization.

The costumes and stage models located on the stave are designed in white in order to symbolize the colorlessness of a world without music. By comparison, the effects of rapid urbanization are emphasized through concrete examples.

Atatürk University, Faculty of Fine Arts, Department of Performing Arts

Fazıl Efe Coregili, Omer Faruk Kose, Hakan Ursevas, Emre Demircioglu, Erkan Sagnic, Semra Diler, Ayca Kucukali

Dokuz Eylul University, Faculty of Fine Arts, Department of Performing Arts Stage Design Programme

Hasan Yavuz, Tuğçe Kardeş, Melisa İnci, Anil Konaşkan, Cemre Yemin Gülveren, Betül Sur

Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts, Department of Stage and Costume Design

Hatice Deniz, Atahan Gokce, Anna Maria Karayorgi, Emine Kubra Yalcin, Tuna Bulat, Sumeyye Mert, Naz Bender, K. Kaan Mehan, Maria Strauch, Kubilay Kaan Mehan, Deniz Cagri Bilgili

Být, či nebýt / To Be or Not to Be – Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts → 330

Znečištění / Pollution – Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts → 330

Nosiči obleků / Suitwearers – Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts → 330

Project of Eugene Lysyk Art Centre, design: Kateryna Kovalchuk

Studentská sekce / Student Section

kurátor / curator:
Pavlo Bossy

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Viktor Proskurjakov

Divadlo je místem, kde je skutečnost iluzí a kde se všechny iluze stávají skutečností

Cílem výstavy je představit projekty (zkušební i realizované) vytvořené studenty, absolventy magisterského studia, doktorandy a vyučujícími Katedry designu architektonického prostoru. Projekty se zabývají tvorbou architektonického prostoru pro divadlo / performance i pro budovy, divadelní zařízení atd. Prostor výstavy může fungovat jako místo performance – zároveň jako jeviště i hlediště – a současně jako přednáškový sál i tvořivá laboratoř. Podle harmonogramu akcí, které se budou ve výstavním sále konat, se mohou tyto funkce střídát nebo se uplatňovat zároveň.

Prostor výstavy mezi projekčním plátnem / kruhovým panoramatickým obrazem a oknem představuje stylizovaný divadelní portál s mnoha „divadelními křídly“ a sedadly pro diváky. Diváci zhlédnou několik multimediálních show, které vytvořili naši studenti a které jsou věnovány architektonickým projektům, nedávno uvedeným ukrajinským divadelním produkcím založeným na dílech ukrajinského národního básníka Tarase Ševčenko (1814–1861) a na odkazu světově známého scénografa Jevgenije Lysyky (1930–1991). Poslední show je shrnutím doktorské práce Zorjana Klymky (obhajoba plánována v letech 2016–17). Na výstavě budou ukázány části scénografie pro *Médeiu* a pro *Počítání ledovců* vytvořené divadlem The Little Globe Theatre (Kirovohrad, Ukrajina) a představené na Prvním transatlantickém semináři o divadelním umění, který uspořádala Polytechnická univerzita ve Lvově.

Theatre is a Place Where Reality is Illusion and Where all Illusions Become Reality

The goal of the exhibit is to showcase projects – both class and implemented projects – created by undergraduate and graduate students, doctoral candidates and faculty members of the Department of Design of Architectural Space. The projects deal with the creation of architectural space for theatre / performance as well as buildings, theatre facilities etc. The exhibit space can function as a place for performance – the stage and auditorium together – and as both a lecture room and a creative laboratory. Depending on the schedule of the events held at the exhibit, these functions may occur simultaneously or alternately.

The exhibit space between the projection screen / cyclorama and the window is defined by the stylized theatre portal with a number of "theatre wings" and seats for the audience. Audiences will see several multimedia shows created by our students and dedicated to architectural projects, recent Ukrainian theatre productions based on the works of the Ukrainian national poet, Taras Shevchenko (1814–1861) and on the legacy of world-famous stage designer Eugene Lysyk (1930–1991). The latter show is a digest of a doctoral dissertation study by Zoryana Klymko (scheduled for defense in 2016–17). The exhibit space will feature elements of set design for *Medea* and *Counting Icebergs* produced by The Little Globe Theatre (Kirovohrad, Ukraine) and performed at the First Transatlantic Seminar on Theatre Arts, organized by Lviv Polytechnics.

Návštěvníci si budou moci v prostorách performance/ výstavy prohlédnout skutečné dekorace i promítání obrázků slavných designových děl Jevgenije Lysyka a jako vzpomínku si budou také moci pořídit selfie fotografie.

Visitors will have a chance to visit the performance/ exhibit space featuring real sets as well as projected images of famous designs by Eugene Lysyk, where they will also be able to take a selfie as a memento.

National Polytechnic University Lviv, Institute of Architecture, Department of Design of Architectural Environment
Zoriana Klymko, Anastasia Paskevskaja, Julia Tymošenko, Jurij Filipčuk, Andrij Pestrij, Jaroslav Gryvnač

Euripides: *Medea*, The Little Globe Theatre Krivohrad, director a scenographer: Pavlo Bosyy, costumes: Pavlo Bosyy and Serge Ovechko, photo: Serge Ovechko

Project of Lviv Polytechnic, National Polytechnic University Lviv, 2015, team work, head of design team: Victor Proskuriakov

Relationship. Test#1, Montevideo, 2015, photo: Inés Berdaguer

Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions

kurátor / curator:
Veronica Carriquiry

výtvarné řešení / designer of exhibition:
Daniela Renée López, Inés Berdaguer, Johanna Bresque, Verónica Carriquiry

Ve vztahu

Divadelní projekt *Ve vztahu* zkoumá všednost v současném světě. Vnímá jednotlivce jako výjimečný objekt hodný pozorování, vystavuje ho sobě samému, a vytváří tak nový prostor, který se neustále mění a vyvíjí.

Vývoj. Souvislost. Shoda.

Hora plastových hraček představuje nezpracovaný materiál, jenž má projít proměnou. Neustále se produkuje nepotřebné věci – vyrábí se, aby se poté vyhodily. Živoucí produkt současné společnosti se stává přebytečným, vstupuje do místnosti a čeká, až mu někdo navrátí smysl. Publikum se setkává se zápornou postavou, která ho hravým způsobem vyzývá k reakci.

Prostor

Prázdný prostor vyčkává příchodu kočovného stavitelce, jehož úkolem je dát tomuto místu smysl – smysl, který bude v souladu s kulturní a sociální rozmanitostí Quadriennale. Zde se setkáváme s ideou divadelního prostoru jako místa výměny nápadů za účelem dosažení nové, zmnožené identity.

Na začátku je osobní příběh, prostor se však postupně stává kolektivním dilem – interaktivním dilem, které utváří a přetváří sami návštěvníci a jehož cílem je podpořit výměnu nápadů a schopnost naslouchat jiným.

Bytí. Společnost. Město.

Projekt *Ve vztahu* nás vybízí, abychom se zamysleli nad překážkami, které brání lidem v projevu, ve volnosti. Jde o otevřený prostor, do kterého může každý vstoupit,

Relationship

Relationship is a stage project exploring everyday aspects of the contemporary world. It explores the individual as a special object of observation and exhibits him to himself to generate a new space, dynamic and in permanent creation.

Evolution. Connection. Correspondence.

A plastic toy mountain is the raw material in need of transformation. The constant production of unnecessary things, manufactured to be thrown away. A living product of contemporary society becomes material overflow that enters the room waiting to recover a certain meaning. The audience meet the negative character who playfully asks them to react.

The space

The empty space awaits the arrival of nomadic life-builder who will be in charge of giving the place meaning – a meaning that will be in line with the cultural and social diversity of this quadrennial event. Here, we encounter the idea of theatre space, a place for exchanging ideas in order to achieve a new plural identity.

Starting from an individual narrative, the space is transformed into a collective event – an interactive event that is formed and transformed through the visitors' participation in order to promote exchange and listen to different voices.

To be. Society. City.

Relationship asks us to question the barriers that pre-

propojit vlastní zážitky se zážitky ostatních, a vytvořit tak kolektivní vzorek lidských bytostí představených v jejich nejzákladnější podstatě.

Tento prostor spojí různé jazyky a různé totožnosti, svede dohromady různé příběhy. Bude si pohrávat s fikcí a fantazií, aby mohl vyjádřit to, co je neuchopitelné, a objevit nové místo.

vent human beings from expressing themselves, from being independent. It will be a place where everyone is invited to weave their individual experiences with those of others, thus creating a collective sample of human beings in their most fundamental essence.

The space will bring together different languages and identities, thus generating a confluence of different narrative realities, playing with and using fiction and fantasy as ways of expressing the intangible in order to arrive at a new place.

Nikdy nic nechápej / Never understand anything – Lucía Acuña → 318

[Tvůrci/Makers](#)

[Relationship. Test#1, Montevideo, 2015, photo: Inés Berdaguer](#)

[Aimee and Jaguar, Northwestern University, lighting and photo: Jessica Harpenau](#)

[Sekce zemí a regionů / Section of Countries and Regions](#)

Vír našich snů

kurátor / curator:
Marketa Fantova

výtvarné řešení /
designer of exhibition:
Klara Zieglerova

další spolupracovníci /
other collaborators:
Kevin Rigdon (kurátor / curator),
Tony Walton (kurátor / curator),
Carrie Robbins (kurátorka / curator),
Veronika Vorel (kurátorka / curator),
Paul Brunner (jevištní technik /
technical director),
David Grindle (výkonný ředitel USITT /
executive director USITT-The
United States Institute for Theatre
Technology)

Umělecký režisér a kurátoři národní výstavy USA – USITT zvolili jako námět expozice pro rok 2015 počasí. Je to ideální volba, počasí slouží jako skvělá metafora pro inscenaci. Neomezuje, překračuje veškeré ekonomické, národnostní i společenské hranice. Počasí má moc ovlivňovat a / nebo měnit náš život, ať k lepšímu či horšímu. Dokáže spojovat vzdálené země i oblasti. Překlenuje i další témata PQ, Hudbu a Politiku. Počasí křičí i šeptá. Je rytmické, perkusní, melodické. Politiku spojenou s počasím můžeme najít při debatě o globálním oteplování nebo financování FEMA. Krása a síla počasí představují pro každého scénografa atmosféru snů.

Skupina USITT vytvořila interaktivní inscenaci zachycující dynamičnost a pestrost amerického jevištního umění a oslavující scénografii jako uměleckou disciplínu. Národní výstava USA – USITT, nabízí prostředí, které není jen pouhým zachycením umění scénografie, ale stává se zásadním performativním zážitkem.

Výstava přenesne diváky z každodenního skutečného života do světa překvapivých a nečekaných možností, kde vládnu extrémní. V tomto světě závisí předpověď příštích událostí na proudech ženoucích se divákovou myslí, všechny jeho smysly jsou zapojeny a ovlivňují jeho interakci se světem.

Vortex of Our Dreams

The Artistic Director and Curators for the USITT-USA National Exhibition have chosen Weather for the theme of the 2015 exhibit. Weather is an apt choice as a metaphor for performance. It doesn't discriminate, and crosses all economic, ethnic, and social lines. Weather has the power to affect and / or alter lives, both for the good and otherwise. It has the ability to connect distant lands and varied regions. Weather also connects to the other PQ themes of Music and Politics. Weather screams and whispers. It is rhythmic, percussive and melodic. Politics inherent in weather can be found from the debate on global warming to the response time and funding of FEMA. The beauty and power of weather is the atmosphere of a designer's dreams.

The USITT-USA design and curatorial team has created an interactive experience that reflects the dynamics and diversity of American performance and celebrates performance design as art. The USITT-USA National Exhibit offers an environment that goes beyond documenting the art of design and becomes a transformative performance experience.

The exhibit transports viewers from the climate of everyday real life into a world of surprising and unexpected possibility where extremes rule. In this world, the forecast of future events depends on the currents surging through the viewers' mind, engaging all the senses to affect his / her interaction with the surroundings.

Studentská sekce /
Student Section

**Přesah:
Scénograf jako tvůrce.**

kurátor/curator:
Tom Burch

Americká studentská výstava se řídí námětem Přesah:
Scénograf jako tvůrce.

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Joe C. Klug

Hledáme projekty, u nichž scénograf přesahuje tradiční hranice své profese a může být oprávněně označen jako dramaturg, režisér a/ nebo spolutvůrce – díla s emocionálním nábojem zachycující studenta scénografie coby výrazného a plodného umělce a poutavého vypravěče.

Hledáme dílo, které je výjimečné, nečekané a fascinující – výtvary studentů, které přesahují zjevné a očekávané a novým způsobem propojují obraz a příběh.

Hledáme živé a poutavé vizuální ztvárnění příběhu, které přesahuje klasický vztah mezi jevištěm a hledištěm – s důrazem zejména na práci se site-specific scénou, herectví, loutkoherectví, masky, loutkové divadlo, sólové projekty ve vlastní režii a využití nových médií.

State University of New York at Buffalo, Theatre Department
Carlie Todoro Rickus

University of California San Diego, Theatre and Dance Department

University of South Carolina, Theatre, Speech & Dance, Theatre Department

University of Oregon, Department of Theatre Arts

University of Kansas, Department of Theatre and Film

California Institute of the Arts, School of Theater, Scenic Design Department

Northwestern University, Theatre Department
Lauren Nigri, Caitlin McLeod, Jessica Harpenau

Předměty/Objects

Tohle létající prase / This Flying Pig – Stephanie Mayer-Staley → 304
Nosorožec / Rhinoceros – Jason Randolph → 304
Klíč na útěku / Key Large-O – Theodora Skipitares → 304
Konvička na mléko / Creamer – Pegi Marshall-Amundsen → 304
Prštník / Rainberella – Pegi Marshall-Amundsen → 304
Polárka: Porsgrunn / Polaris: Porsgrunn – Heather Warren-Crow → 304

Tvůrci/Makers

Jedlá dramaturgie: Smrt a fetiš prostřednictvím cukrovinek / Edible Dramaturgy: Exploring death and fetish through candy – Leigh Henderson, Kristin Hunt → 318
Ochutnávka not / Tasting Notes – A Change of Harp → 318
Hluboká řeka: 4 postavy – stvoly z amerického jihu / Deep River: 4 Character-scapes from the American South – Jamie Gross, Daniel Mathews, DeLisle Merrill, Hannah Prochaska → 318

**Transcend:
The Designer as Creator.**

The American Student Exhibit is guided by the theme
Transcend: The Designer as Creator.

We seek works in which the designer transcends traditional job boundaries and can legitimately be labeled a dramaturg, a director and/or a co-creator – emotionally potent works that showcase the student designer as a cutting-edge generative artist, and engaged storyteller.

We seek work that is unique, unexpected, and exciting – student creations that transcend the representational and the expected to redefine the connection between image and story.

We seek vital and engaged visual storytelling that transcends the typical relationship between the stage and the audience – with a particular interest in site-specific work, performance art, puppetry and mask, toy theatre, solo and self-directed works, as well as the use of new and emerging media.

Kmeny/Tribes

Rohy / Horns – The University of Texas at Austin → 330
Koza v uhelném dole / Goat in the Coal Mine – Camberwell College of Arts in London, Central Saint Martins College of Art and Design → 330
Průchod / Passage – Purdue University → 330
Umělec, ďábel a nebeský zástup andělů. / The Artist, The Devil and The Heavenly Host of Angels. – The Big Head Brigade → 330
Královna a její pejsci plemene Korgi / The Queen and Her Corgis – The Big Head Brigade → 330
Tříhlavý tvor v kapsáčích / Three Headed, Cargo Pocket Creature – The Big Head Brigade → 330
Vlci v sakách z jehněčí vlny / Wolves in Lambswool Suits – Stephanie Ross → 330
Vestyl / Reticular Momentum – Vestyl Artist Collective → 330
Země mnoha národů: Z mnohého jeden / Country of Many Nations: E pluribus unum – UCONN (University of Connecticut) → 330
Spojka: Sociální výměna / Commissure: A Social Exchange – Chloe Cucinotta → 330
Vlasy / Hair – Sanja Manakoski → 330
„Dočasný kmen“ (Praha) / The Temporary Tribe (Praha) – Anna Adler → 330
Společné vlákno / The Common Thread – Kelsey Robinson, Gregory Powell, Jeff Davis → 330

Abacus, BAM Next Wave Festival, director: Lars Jan, set: Pablo Molina, photo: Steve Gunther

Georg Friedrich Händel: *Deidamia*, Netherlands National Opera, 2012, director: David Alden, set: Paul Steinberg, costumes: Constance Hoffman, lighting: Adam Silverman. photo: archive of theatre

Invisible Cities, site specific performance, Union Station, Los Angeles, director: Yuval Sharon, costumes: E. B. Brooks, projection: Jason Thompson, photo: Yuval Sharon

Akram Khan: *iTMOi*,
MC2 Grenoble, Sadlers
Wells London, 2013,
choreographer: Akram
Khan, set: Matt Deely,
costumes: Kimie
Nakano, photo: Jean
Louis Fernandez

[Sekce zemí a regionů/
Section of Countries
and Regions](#)

Make / Believe (Tvoř / věř) – Scénický design VB 2011–15

kurátor/curator:
Kate Burnett

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
Patricia Grasham

další spolupracovníci/
other collaborators:
Brad Caleb Lee,
Backstage Academy

Vítejte v *Make / Believe (Tvoř / věř)* na Pražském Quadriennale 2015. Těchto 22 designérů zde reprezentuje Velkou Británii. Byli vybráni během naší národní výstavy, která se konala v lednu 2015 a které se zúčastnilo přes 150 designérů. Naše výstava a katalog s titulem *Make / Believe (Tvoř / věř)* poukazují na schopnosti, vizi a odhodlání, které vyznačují z rozmanitosti scénického designu dnešní Británie a tyto kvality ilustrují v časovém kontextu hudby, počasí a politiky.

Každá ze scénografií se zabývá a zkoumá plynutí času – časem příběhu, prožitým časem, ztraceným časem a časem, který je potřeba k – tvoření, dosažení, překonání a rozřešení. Různými způsoby se zabývají vztahem mezi divákem a performerem, mezi inscenací a společností, a zápasí s britskou identitou, našimi dějinami, politikou a naší budoucností, včetně toho, jaký máme vztah se zbytkem světa.

Zahrnují designy nalezených prostorů, digitální krajiny, odkazy, médií a řady komunitních kontextů. Celá škála prostorů pro performance, od opery po lepenkovou krabici, od oblázkové pláže po helikoptéry, v dešti, vlnách, od světla až po LED projekce, umožňuje navodit představu budov, zahrad, postav a jejich příběhů.

Veškerá zde představená tvorba se zrodila díky procesu scénického designu a tvorby kostýmů, světla, zvuku a dalších aspektů produkce představení. To, co začalo jako myšlenky, reakce, konverzace, náčrty ve 2D a 3D,

Make / Believe – UK Design for Performance 2011–15

Welcome to *Make / Believe* at the Prague Quadrennial 2015. The 22 designers here representing the UK have been selected from our national exhibition of over 150 designers in January 2015. Our exhibition and catalogue title *Make / Believe* indicates the skills, vision and commitment found in the diversity of today's UK performance design and as exemplified here within the temporal contexts of music, weather and politics.

All of these production designs explore and occupy a passage of time, – story time, time lived, time lost and the 'necessary' time – to make, achieve, overcome and resolve. They variously consider the relationship between audience and performer, between performance and society and grapple with the UK's identity, our history, politics and our future, including how we relate to the rest of the world.

They encompass designs for found space, digital, landscape, heritage, media and a range of community contexts. A variety of performance spaces, from opera house to cardboard box, from pebbled beach to helicopters, in rain, waves, car headlights and LED projection, enable the re-envisioning of buildings, gardens, characters and their narratives.

All of the work shown here was created as a part of the process of designing and making sets, costumes, lighting, sound and other aspects of performance production. What started as ideas, responses, conversations,

se rozvíjelo skrze řemeslo a technické dovednosti a spolupráci s dalšími umělci a tvůrci. Mnozí z těchto designérů jsou také tvůrci, malíři, dokončovatelé, producenti, dokonce i performeři svého zrealizovaného designu.

Kvůli *Make / Believe (Tvoř / věř)* se vrátili ke své tvorbě a v mnohých případech ji přeměnili do nové formy nebo performance – jeden z designů je představen ve vlastní konstrukci, není určen časem nebo živou performancí, ale kontemplativním prostorem tištěného katalogu a projektovaným pohlcujícím zážitkem naší galerijní instalace. Nepřivezli jsme žádné modely, artefakty nebo kostýmy. Namísto toho pomocí naší virtuální instalace oslavujeme časové přechodné aspekty scénografie a toho, jak mění, zdobí a komentují své palácové prostředí.

Byli bychom rádi, aby s námi návštěvníci PQ strávili nějaký čas v ilustrativních světech vizuálního vyprávění. Doufáme, že je naše veselá a inspirativní sbírka tvorby potěší, podnítl jejich fantazii a rozjímání a zároveň bude zdrojem nápadů na nové performativní materiály, technologie a kontexty.

Simon Banham

— scénograf

Zakládající člen experimentální divadelní společnosti Quarantine. Přes třicet let pracuje na poli moderní opery v Music Theatre Wales. Přednáší scénografii na Aberystwyth University.

Léto, Quarantine, Nalezený prostor, sklad v Salfordu, 2014, režie: Richard Gregory

Světlé pole, které má být osídleno za východu slunce a omezeno stíny. Léto je rozsáhlý divadelní počín, ve kterém vystupuje 30 až 40 místních lidí všech věkových kategorií. Pomocí projektovaných pokynů, improvizovaných rozhovorů a živého psaní se toto dílo soustředí na tento moment v čase. Léto je o tom být naživu, právě teď.

Philip Glass: Proces, Music Theatre Wales, Linbury Studio, Royal Opera House, Londýn, 2014, režie: Michael McCarthy

Josef K je uzavřen v jednom prostoru, který se stane mnoha místy. I když se zdá být pevný, je tekutý a propustný. Uvnitř stěn se otevírají okna a dveře. Skrze klouby se objevují ruce a paže. Obklopen neustále se měnící řadou postav je neustále sledován a manipulován, dokud nepřijme nevyhnutelnost svojí vlastní smrti.

Tanja Beer

— scénografka

Ve svých projektech zkoumá prolínání performance a ekologického designu a snaží se obsáhnout možnosti ekoscénografie – hnutí, které mísí ekologii a scénografické postupy.

Tanja Beer: Živé pódium, Plantable Research Collective, Castlemaine State Festival (Austrálie), World Stage Design (Wales), 2013

sketches in 2D and 3D, developed through craft and technical skills, collaboration with other artists and makers. Many of these designers were also the makers, painters, finishers, producers, performers even, of their realised designs.

For *Make / Believe* they have re-visited their work, in many instances re-conceiving it for a new form of performance – one in which the design is displayed in its own right, not in the measured timeframe of live performance, but in both the contemplative space of the print catalogue and the projected, immersive experience of our gallery installation. We have brought no models, artefacts or costumes. Instead, with this entirely virtual presentation we celebrate the temporal, transient aspects of scenography as they transform, decorate and comment on their palace environment.

We ask that PQ visitors spend some time with us in the illusory worlds of these visual narratives, and hope that this joyful and inspirational collection of work will provide pleasure, fantasy and contemplation, while also provoking ideas for new performance materials, technologies and contexts.

— scenographer

Founding member of the experimental theatre company Quarantine. Over 30 years work in contemporary opera with Music Theatre Wales. Reader in Scenography at Aberystwyth University.

Summer, Quarantine, Found Space, Warehouse in Salford, 2014, director: Richard Gregory

A bright field to be populated revealed by the sunrise and defined by a shadow. Summer is a large-scale theatre piece, performed by 30 to 40 local people of all ages. Using projected instructions, unrehearsed interviews, and live writing, the piece focuses on this moment in time. Summer is about being alive, right now.

Philip Glass: The Trial, Music Theatre Wales, Linbury Studio, Royal Opera House, London, 2014, director: Michael McCarthy

Josef K is confined to one space that becomes many places. Whilst appearing to be solid it is fluid and permeable. Doors and windows open within the walls. Hands and arms appear through the joins. Surrounded by an ever-changing array of characters, he is constantly observed and manipulated until he accepts the inevitability of his own death.

— scenographer

Exploring the intersection between performance and ecological design, Tanja's projects seek to embrace the possibilities of 'ecoscenography' – a movement that integrates ecology with scenographic practice.

Tanja Beer: The Living Stage, Plantable Research Collective, Castlemaine State Festival (Australia), World Stage Design (Wales), 2013

Živé pódium spojuje scénografii, permakulturu a zapojení komunity při tvorbě recyklovatelného, biologicky rozložitelného a jedlého performančního prostoru. Když pomineme recyklaci a úspornost, klade nám projekt radikálnější otázku: „Dokážeme vytvořit design, který obohatí nejen publikum, ale také naši komunitu a prostředí?“

— scénograf

BA (s vyznamenáním) z oboru performativní design, Central Saint Martins; vítěz Linbury Prize 2009; spolupráce s Grahamem Vickem: *Otello* (Verdi), *Život je sen* (Dove), *Chovanština* (Musorgskij), *Falstaff* (Verdi). Modest Petrovič Musorgskij: Chovanština, Birmingham Opera Company, 2014, režie: Graham Vick
Vše se odehrává ve stanu moderního politického volebního mítinku, 60 x 40 m. Pohybový prožitek, u kterého diváci mohou sledovat děj, zatímco se přesunují po prostoru. Součástí performance je několik scén, které jsou vybudovány nad zemí. Díky scénografii vznikly větší prostory pro veřejné scény a menší, téměř stísněné prostory pro intimní scény.

— scénograf

Pracoval jako scénograf na produkcích ve městech Londýn, New York, Verona, Milán, Bregenz, Tokio, Pesaro, Birmingham, Florencie, Glyndebourne, Paříž, San Francisco, Chicago, Santa Fe, Madrid, Sydney, Salzburg, Petrohrad, Moskva. Giuseppe Verdi: Nabucco, New National Theatre, Tokio, 2013, režie: Graham Vick
Chrám Konzumu je pod útokem sil Anarchie; okna jsou rozbitá a všechno „žádoucí“ zboží je pomazané barvou. Nakonec začnou anarchisté uctívat to, co chtěli ničit. Řešení má pouze příroda, a zatímco se déšť valí po eskalátorech a mramorových kostkách, pod jejich nohama se objevuje země. Jean-Philippe Rameau: Hippolyte et Aricie, Glyndebourne Opera, 2013, režie: Jonathan Kent
V Dianině ledovcovém království způsobí Cupid oblevu a pomocí ingrediencí z lednice vystaví zeleninovou Arkádii. Cestujeme do pekla (masná oblast za přístrojem, kde žijí barokní mouchy), do ložnice páru uzamčeného ve vztahu bez lásky, a chlazené márnice, kde leží tělo obětí experimentu Diany a Cupida. Karlheinz Stockhausen: Mittwoch aus Licht, Birmingham Opera Company, Argyle Works, Digbeth, Birmingham, 2012, režie: Graham Vick
V rámci Mittwoch aus Licht jsou předepsány minutové pohyby, které je třeba sledovat. Naproti tomu jsou popisovány tak obrovské rozlety fantazie, že jedinec může reagovat pouze postranním řešením. Samozřejmě, že budete potřebovat helikoptéru a tančícího velblouda, ale způsob, jakým budou diváci vnímat vaši práci, musí být všechno, jen ne konkrétní.

The Living Stage combines stage design, permaculture and community engagement to create a recyclable, biodegradable and edible performance space. Moving beyond recycling and efficiency, the project poses a more radical question: „Can we create designs that not only enrich our audience, but also our community and environment?“

— scenographer

BA(hons) Design for Performance, Central Saint Martins; Linbury Prize Winner 2009; Work with Graham Vick: *Otello* (Verdi), *Life is a dream* (Dove), *Khovanskygate* (Mussorgsky), *Falstaff* (Verdi). Modest Musorgsky: Khovanskygate, Birmingham Opera Company, 2014, director: Graham Vick
Set in a modern political election rally tent, 60 x 40 m, a walkabout experience, in which the audience freely followed the action as they moved around the space. Several stages were constructed, elevated from the floor. Thus the design provided both larger spaces for public scenes as well as smaller, almost cramped areas for intimate scenes.

— scenographer

Designs include productions for London, New York, Verona, Milan, Bregenz, Tokyo, Pesaro, Birmingham, Florence, Glyndebourne, Paris, San Francisco, Chicago, Santa Fe, Madrid, Sidney, Salzburg, St. Petersburg, Moscow. Giuseppe Verdi: Nabucco, New National Theatre, Tokio, 2013, director: Graham Vick
The Temple of Consumerism is under attack by the forces of Anarchy; windows broken and paint smeared over the ‚desirable‘ merchandise. Eventually the anarchists end up worshipping what they sought to destroy, and only through Nature is a resolution reached, as rain pours down on the escalators and the marble floor slabs reveal earth beneath them. Jean-Philippe Rameau: Hippolyte et Aricie, Glyndebourne Opera, 2013, director: Jonathan Kent
In Diana’s glacial kingdom, Cupid creates a thaw, building a vegetable Arcadia out of the ingredients of the fridge. We travel to Hell (the grimy area behind the appliance inhabited by baroque flies), the bedroom of a couple locked in a loveless relationship, and a refrigerated mortuary housing the victim’s bodies of Diana and Cupid’s experiment. Karlheinz Stockhausen: Mittwoch aus Licht, Birmingham Opera Company, Argyle Works, Digbeth, Birmingham, 2012, director: Graham Vick
In Mittwoch aus Licht minute movements are prescribed which need to be followed. Conversely huge flights of fantasy are described that one can only react to with lateral solutions. Of course you need four helicopters and a dancing camel but the way that the audience perceive the work needs to be anything but concrete.

Lucia Conejero Rodilla
* 1981

— scénická a kostýmní výtvarnice
Multidisciplinární umělkyně, která tvořila pro „Palau de les Arts Reina Sofia“ a „La Pulqueria“ (Sony-BMG). Její scénický design bylo možné spatřit v English National Opera, Riverside Studios, MTV, Proud2 (O2 Arena), atd. Jesús Capel Luna: Balast, Collective La Strada Fashion Circus, Proud2 v O2 Arena Venue, Londýn, 2011, režie: Jesús Capel Luna
Balast je metafora bolesti mysli, kterou externě vyjadřují fyzické léze, které jsou reprezentovány kusy kovu. Ty se nacházejí uvnitř interaktivního kostýmu a performer je odstraňuje, což symbolizuje jeho únik před emocionálními problémy a zároveň tím vyjadřuje pocity tíže a lehkosti.

Frank Conway

— scénograf, filmový designér, pedagog
Byl asistentem Tanyi Moiseiwitsch v newyorské Met. Je autorem celé řady divadelní a filmové scénografie. Z nedávné tvorby můžeme uvést Špetičku děsu pro newyorské divadlo Signature. Vedoucí designu v Abbey Theatre. Z filmů například Beckett on Film a Pastvina. Sam Shepard: Špetka hrůzy (Variace na Oidipa), Field Day Theatre Company, Derry Playhouse, Londonderry a Signature Theatre, New York, 2013, režie: Nancy Meckler
Nová verze příběhu Oidipa se zabývá myšlenkou kolektivní viny, která vyvěrá z nevyřešeného historického traumatu – myšlenka, která měla odezvu zejména u publika v Derry. Shepard mluví o tom, že ho zajímá vražda z hlediska vyšetřování zločinu. My jsme vytvořili prostor pro forenzní vyšetřování, ve kterém nejsou žádné stíny a kde se není kam schovat.

Ray Galton, Alan Simpson, Emma Rice:
Steptoe and Son, Courtyard Theatre, West Yorkshire Playhouse, Leeds, 2012, director: Emma Rice, set and costumes: Neil Murray, photo: Steve Tanner

— set and costume designer, scenographer
Multidisciplinary artist who worked in the ‚Palau de les Arts Reina Sofia‘ and for ‚La Pulqueria‘ (Sony-BMG). Her designs have been seen at the English National Opera, Riverside Studios, MTV, Proud2 (O2 Arena), etc. Jesús Capel Luna: Ballast, Collective La Strada Fashion Circus, Proud2 at the O2 Arena Venue, London, 2011, director: Jesús Capel Luna
Ballast is a metaphor of mind pains that are externalized through physical lesions embodied by metal pieces. They are located inside the interactive costume and the performer removes them symbolizing his escape from emotional troubles, thus communicating sensations of heaviness and weightlessness.

— scenographer, film production designer, lecturer
He assisted Tanya Moiseiwitsch at the Met NY. Designed extensively for theatre and film, recently Particle of Dread for Signature NY. Head of Design at the Abbey Theatre. Films include Beckett on Film and The Field. Sam Shepard: A Particle of Dread (Oedipus Variations), Field Day Theatre Company, Derry Playhouse, Londonderry and Signature Theatre, New York, 2013, director: Nancy Meckler
This new version of the Oedipus story addresses the idea of collective guilt arising from unresolved historical trauma – an idea that particularly resonated with the Derry audiences. Shepard spoke of his interest in the murder as a crime investigation. We created a place for forensic investigation, where there were no shadows and there was nowhere to hide.

Bob Crowley

— scénograf

Nedávné produkce: *Skleněný strop* (Wyndhams Theatre, Londýn), *Aladin* (Disney – Toronto & Broadway), *Skleněný zvěřinec* (American Rep Theatre, USA & Broadway), *Audience* (Gielgud Theatre), *Once* (Londýn, Broadway & US Tour), *Lidé* (National Theatre).

William Shakespeare – Joby Talbot: Zimní pohádka, Royal Ballet at the Royal Opera House, Covent Garden, Londýn, 2014, režie: Christopher Wheeldon

„Strom přání“ je poutním místem v Čechách. Setkávají se u něj mladí milenci Perdita a Florizel. Jeho přírodní sochařské tvary a zelenavá barva jsou opakem šedi spartánského sicilského soudu.

David Hare: Skleněný strop, Wyndhams Theatre, Londýn, 2014, režie: Stephen Daldry

Byt na sídlišti v severním Londýně v roce 1995.

Simon Daw
* 1976

— scénický a kostýmní výtvarník, videodesignér

Navrhl scénografie pro širokou škálu společností včetně Royal Opera House, Aldeburgh Festival, National Theatre, Young Vic a vnitřek dvou přepravních kontejnerů, které procesovaly Británii.

Franz Kafka: Proměna, Royal Opera House, Linbury Studio, Royal Opera House, 2011, režie: Arthur Pita

Arthur Pita je autorem adaptace povídky Franze Kafky z roku 1915, která je zinscenována v klaustrofobickém podjezdu a vypráví hrůzostrašný příběh úžasné přeměny Řehoře Samsy (sólista Royal Balletu Edward Watson), kterou doprovází zarážející fyzické deformace a černá tekutina, jež vytéká z jeho těla a infikuje kliniky bílý byt, ve kterém žije.

Zoe Svendsen – Simon Daw: 3rd Ring Out (3. zvonění), METIS, přepravní kontejnery, Edinburgh a Watford, 2011, režie: Zoe Svendsen, Simon Daw

3rd Ring Out (3. zvonění) se odehrává uvnitř přestavěného přepravního kontejneru, který je umístěn na veřejném místě. Publikum má pod kontrolou nouzové centrum plánování pro britské pobřeží v roce 2033. Musí činit nelehká rozhodnutí, která se týkají této budoucnosti se změněným klimatem. Diváci volí a jejich volba definuje vypravěčskou linii, po které se vydávají.

Matt Deely

— scénograf

Scénograf s patnáctiletou zkušeností s operou, divadlem, tancem a v poslední době se stadiónovými akcemi. V roce 2014 pracoval na vzpomínkové akci ve Rwandě a byl uměleckým režisérem slavnostního zahájení olympijských her v roce 2012.

Akram Khan: iTMOi, MC2 Grenoble, Sadlers Wells a světové turné, 2013, režie: Akram Khan

Představení moderního tance, které bylo inspirováno Svěcením jara. Akrama zajímala dynamika způsobu, kterým Stravinskij transformoval klasický svět hudby evokováním emocí pomocí vzorů. Tento koncept jsem chtěl podpořit scénografií s jednoduchou vznášející se konstrukcí, kterou na scéně ožíví kouř, světlo, pohyb a stíny.

— scenographer

Recent productions: *Skylight* (Wyndhams Theatre, London), *Aladdin* (Disney – Toronto & Broadway), *The Glass Menagerie* (American Rep Theatre, USA & Broadway), *The Audience* (Gielgud Theatre), *Once* (London, Broadway & US Tour), *People* (National Theatre).

William Shakespeare – Joby Talbot: The Winter’s Tale, Royal Ballet at the Royal Opera House, Covent Garden, Londýn, 2014, director: Christopher Wheeldon

The ‚Wishing Tree‘ is a place of pilgrimage in Bohemia. The young lovers Perdita and Florizel meet there. Its natural sculptural shapes and verdant colours are the opposite of the grey Spartan Sicilian Court.

David Hare: Skylight, Wyndhams Theatre, London, 2014, director: Stephen Daldry

A flat on a housing estate in North London in 1995.

— set and costume design, video design

He has created designs for a wide range of companies including the Royal Opera House, Aldeburgh Festival, National Theatre, Young Vic and inside two shipping containers that toured the UK.

Franz Kafka: The Metamorphosis, Royal Opera House, Linbury Studio, Royal Opera House, 2011, director: Arthur Pita

Arthur Pita’s adaptation of Franz Kafka’s 1915 novella, staged in claustrophobic traverse, tells the horrifying story of Gregor Samsa’s (Royal Ballet Principal Edward Watson) extraordinary transformation evoked by startling physical distortions and a black liquid that seeps from his body infecting the clinical white apartment he inhabits.

Zoe Svendsen – Simon Daw: 3rd Ring Out, METIS, Shipping containers, Edinburgh and Watford, 2011, director: Zoe Svendsen and Simon Daw

3rd Ring Out, performed inside a converted shipping container placed in the public realm, puts the audience in control of an emergency planning center on the UK coast in 2033. Charged with making a series of difficult choices relating to this climate-changed future, the audience members vote, the results of which define the narrative journey that ensues.

— scenographer

A set designer for 15 years in opera, theatre, dance and recently stadium events, a commemoration event in Rwanda 2014 and art director at the 2012 Olympics opening ceremony.

Akram Khan: iTMOi, MC2 Grenoble, Sadlers Wells and world tour, 2013, director: Akram Khan

A contemporary dance piece, inspired by The Rite of Spring. Akram was interested in the dynamics of how Stravinsky transformed the classical world of music by evoking emotions through patterns. I wanted to support this concept with the design of a simple floating frame, which came to life on the stage with smoke, lighting, movement and shadows.

Es Devlin

— scénografka

Věnuje se scénografii pro operu, divadlo, živá hudební vystoupení, slavnosti a taneční vystoupení. Je autorkou scénografie závěrečného ceremoniálu Olympijských her v roce 2012 a v současné době pracuje na Carmen na jezeře v Bregenzu.

W. A. Mozart: Don Giovanni, Royal Opera House, Londýn, 2014, režie: Kasper Holten

Don Giovanni má přezdívku „pohřebiště scénografů“ – je nesmírně obtížné vytvořit design, který funguje v každém aspektu tohoto tonálně komplexního díla. „Tohle je můj druhý pokus – při prvním pokusu jsem spolupracovala s Keithem Warnerem ve Vídni v roce 2006 – a v obou případech bylo potřeba mnoha iterací a falešných začátků, než jsem se dopracovala ke konečnému designu.“

Chris Gylee
* 1983

— scénograf

Ať jde o divadlo nebo méně tradiční prostředí, o text nebo koncepci místnosti, příběh se vždycky točí kolem Chrisových designů. Žije střídavě v Berlíně a Velké Británii.

Nikki Schreiber: Sýr, fanSHEN, 29–31 Oxford Street, Londýn, 2013, režie: Dan Barnard & Rachel Briscoe

Fádní londýnská kancelář. Tři oběti finančního krachu nám převypráví příběh světa, kde sýr je jediným měřítkem bohatství. A jak jejich vyprávění pokračuje, jejich zdánlivě důvěryhodný prostor se otevírá a odkrývá jednu skrytou vrstvu za druhou. Potápíme se do reality, kde nic není jisté. Vyhledy se mění a obzory mizí do dálky.

Abigail Hammond

— kostýmní výtvarnice, pedagožka

Vystudovala scénický tanec na Laban Trinity (1985) a od té doby navrhla kostýmy pro více než sto choreografických děl. Vede obor kostýmní výtvarnictví na Wimbledon College of Art, UAL, a v současné době je stálou designérkou pro Jasmin Vardimon Company.

RIOT Offspring (Potomek NEPOKOJŮ), RIOT Company, Sadler’s Wells, Londýn, 2012, režie: Jane Hackett

K práci na *RIOT Offspring (Potomek NEPOKOJŮ)* mě přitahovala právě stovka performerů: mladých matek a jejich miminek, dětí, mladistvých, profesionálů na vzestupu a Company of Elders (Spolku starších – nejstaršímu performerovi bylo 92 let). Je to odpověď na nepokoje v Londýně a celé Británii v roce 2011 v kontrastu s nepokojí v baletu *Svěcení jara*, který vznikl před více než sto lety.

Shizuka Hariu
* 1975

— scénografka, světelná designérka

Multidisciplinární designérka a jedna z ředitelky SHSH Architecture+Scenography. Pracovala pro Akrama Khana, Sylvii Guillem, Les Ballet C de la B, Royal Academy of Arts a mnohé další.

Grafton Architects – Pezo von Ellrichshausen – Li Xiaodong – Kengo Kuma – Diébédo Francis Kéré – Eduardo Souto de Moura – Álvaro Siza: Cítit prostory, Royal Academy of Arts, Londýn, 2014, režie: Kate Goodwin

Tato expozice obsahuje sedm instalací od sedmi architektů. Design výstavy transformuje a přestavuje existující historickou architekturu. Světelný design pro insta-

— scenographer

She designs for opera, theatre, live music, events and dance. She designed the Closing Ceremony of the London 2012 Olympics and is currently working on Carmen on the lake at Bregenz.

W. A. Mozart: Don Giovanni, Royal Opera House, Londýn, 2014, director: Kasper Holten

Don Giovanni has been called the graveyard of designers – it’s notoriously difficult to create a design that works for every aspect of this tonally complex work. „This is my second attempt – the first was with Keith Warner in Vienna in 2006 – and in both cases it took a series of iterations and multiple false starts before arriving at the design.“

— scenographer

Whether for theatres or less traditional surroundings, from text or in the devising room, the story always finds itself at the center of Chris’s designs. He is based between Berlin and the UK.

Nikki Schreiber: Cheese, fanSHEN, 29–31 Oxford Street, Londýn, 2013, director: Dan Barnard & Rachel Briscoe

A drab London office. Three casualties of the financial crash tell us the story of a world where cheese is the only measure of wealth. As their narrative progresses, the seemingly trustworthy space opens up, revealing layer after hidden layer. We sink into a reality where nothing is certain. Vistas shift, and the horizon creeps into the distance.

— costume designer, teacher

She studied Dance Theatre at Laban Trinity (1985) and has since designed costumes for over 100 choreographic works. She leads Costume Design at Wimbledon College of Art, UAL and is currently resident designer with Jasmin Vardimon Company.

RIOT Offspring, RIOT Company, Sadler’s Wells, Londýn, 2012, director: Jane Hackett

I was attracted to working on *RIOT Offspring* by the 100 performers: young mothers and their babies, children, teenagers, emerging professionals and the Company of Elders (92 is the eldest). It responds to the riots in London and the UK in 2011 in contrast to the riots that the *Rite of Spring* ballet induced over 100 years ago.

— scenographer, lighting design

She is a multidisciplinary designer and co-director of SHSH Architecture+Scenography. She has worked for Akram Khan, Sylvie Guillem, Les Ballet C de la B, the Royal Academy of Arts and many others.

Grafton Architects – Pezo von Ellrichshausen – Li Xiaodong – Kengo Kuma – Diébédo Francis Kéré – Eduardo Souto de Moura – Álvaro Siza: Sensing Spaces, Royal Academy of Arts, Londýn, 2014, director: Kate Goodwin

This exhibition features 7 installations by 7 architects. The exhibition design transforms and re-envisions the existing historical architecture. The lighting designs for

lace Graftonu má za důsledek efekt, který představuje pohyb slunečního svitu během zimního dne v Londýně, aby ve výsledku zdůraznil intenzitu světla a času. Oblak / Dav, New National Theatre Tokyo, Tokio, Japonsko, 2014, režie: Japon Dance Project Moderní taneční inscenace pěti choreografů a jedenácti tanečniců. Scénografie realizuje koncept inscenace. Rozsáhlá konstrukce oblaku se nachází nad jevištěm a její objem a výšku lze během představení měnit. Umožňuje, aby diváci i performeři mohli naplno zažít metamorfózu oblaku.

— scénická a kostýmní výtvarnice
Designérka živých performancí zaměřená na kostýmní výtvarnictví. Je zakládající členkou divadelního spolku Brave New Worlds. Jejím cílem je vytvářet na scéně momenty, kdy je design katalyzátorem performance. Statečný nový svět 1: Utopie, Brave New Worlds, britské turné (Barbican Pit Lab, The Yard, Londýn, MK Gallery, Block 336, Londýn), 2013, režie: Valentina Ceschi, Guoda Jaruscevičute, Kate Lane Brave New Worlds (Statečné nové světy) je scénografický spolek, který sídlí v Británii a Litvě a zkoumá způsoby, jakými se design stává živou formou umění. Snaží se vytvářet moderní inscenace, které jsou podněcovány scénografií. Jejich tvorba vzniká scénografickým procesem a přitom zkoumají, jakým způsobem předměty a kostýmy manipulují s inscenačním prostorem.

— scénická a kostýmní výtvarnice
Navrhuje scény a kostýmy pro širokou škálu produkci pro klasická divadelní, taneční představení, vzdušné performance, site-specific a rozsáhlé venkovní spektakly (závěrečný ceremoniál Glasgow Commonwealth Games 2014). Mark Murphy: Bílé zlato, Iron-Oxide – Glasgow 2014 Cultural Programme, The Sugar Sheds, Greenock, 2014, režie: Simone Jenkinson, Joseph Traylor; Cuerda Producciones Na kovové nosníky a sloupy jsme pověsili scénu, světla, vzdušné konstrukce a lidi. Publikum bylo zavedeno do prostor, které se neustále měnily z malých komor na velké otevřené oblasti. Projektu se zúčastnilo přes 100 herců a akrobatů, profesionálů i dobrovolníků. Rob Evans and the Community of the Shetland Isles: Zážeh, National Theatre of Scotland ve spolupráci se Shetland Arts Trust, parkoviště, trajektové terminály a vesnické sály Shetlandských ostrovů, 2013, režie: Wils Wilson V průběhu šesti měsíců pozvalo National Theatre of Scotland všech 23 000 obyvatel Shetlandu, aby prozkoumali svůj hořkosladký vztah k automobilu – k tomu, jak nás definuje, podporuje, osvobozuje a někdy také zabíjí. Ukázalo se, že vozidlo se stane našim hledištěm a krajina Shetland našimi pódii a kulisami.

Kate Lane
* 1980

Becky Minto
* 1965

Grafton's installations give the effect that presented the movement of sunlight on a winter's day in London to ultimately enhance the intensity of light and time. Cloud / Crowd, New National Theatre Tokyo, Tokyo, Japan, 2014, director: Japon Dance Project Contemporary dance by 5 choreographers and 11 dancers. The scenography realizes the concept of the performance. A large-scale cloud structure is set above the stage whose volume and height can be transformed throughout the performance. It allows both audiences and performers to fully experience the metamorphosis of the cloud.

— set and costume designer
She is a designer for live performance specializing in Costume Design. She's a founding member of the performance collective Brave New Worlds. Her work looks at creating moments on stage where design is a catalyst for the performance. Brave New World 1: Utopia, Brave New Worlds, UK tour (Barbican Pit Lab, The Yard, London, MK Gallery, Block 336, London), 2013, director: Valentina Ceschi, Guoda Jaruscevičute, Kate Lane Brave New Worlds are a design-led company based in the UK and Lithuania, exploring how design can be a live art form and look to create contemporary performance that is instigated through scenography. Their work is devised through the design process, exploring how the performance space is manipulated by objects and costume.

— set and costume designer
She designs sets and costumes covering a wide range of productions for main-house theatre, dance and aerial performances, site-specific and large outdoor spectacles (Closing Ceremony Glasgow Commonwealth Games 2014). Mark Murphy: White Gold, Iron-Oxide – Glasgow 2014 Cultural Programme, The Sugar Sheds, Greenock, 2014, director: Simone Jenkinson and Joseph Traylor; Cuerda Producciones From the metal girders and columns of the shed we suspended the set, lighting, sound, aerial constructions and people. The audience were led into spaces that constantly shifted from small rooms to wide open areas, changing their perspective of the environment. Over 100 actors and aerialists included both professionals and volunteers. Rob Evans and the Community of the Shetland Isles: Ignition, National Theatre of Scotland in association with Shetland Arts Trust, Car Parks, Ferry Terminals and Village Halls of the Shetland Isles, 2013, director: Wils Wilson Over six months, all 23,000 inhabitants of Shetland were invited by the National Theatre of Scotland, to explore their bittersweet relationship with the automobile – how it defines us, supports us, frees us and, sometimes, kills us. It became apparent that the vehicle would become our auditorium, the landscape of Shetland, our stages and backdrops.

Conor Murphy — scénograf
Studoval design na Wimbledon School of Art v Londýně a získal titul MA ze scénografie v Holandsku. Je autorem scénografie pro operu, divadlo a taneční produkce jak ve VB, tak v zahraničí. Richard Wagner: Lohengrin, Kungliga Operan, Stockholm, 2012, režie: Stephen Langridge Cílem scénografie opery *Lohengrin* bylo vytvořit mytický prostor, kde je světlo zásadním elementem pro dramatickou akci a přeorientování scény během třetího dějství. Sám Lohengrin se stane manifestem snu: zjeví se z hlubin řeky a je zrozen ve světle v podobě obráceného video-obrazu tonoucího muže.

Neil Murray — scénograf
Umělec s mnoha oceněními: režiséři, se kterými v současnosti spolupracuje, jsou Emma Rice (Kneehigh Theatre) a Tony Cownie (Lyceum, Edinburgh) Ray Galton – Alan Simpson – Emma Rice: Steptoe a syn, Courtyard Theatre: West Yorkshire Playhouse, Leeds, 2012, režie: Emma Rice Pro tuto divadelní adaptaci starého britského televizního seriálu o světě obchodníků se šrotem se jejich vozík vysype skrze pár obrovských dveří, které inzerují sběrné suroviny; jsou dost velké na to, aby se do nich vešel veškerý nábytek a rekvizity, ale dost lehký na to, aby je šlo ručně vyzdvihnout. Nad jevištěm je rozsáhlé otrhané nebe ze starého oblečení s obrovským měsícem, který se občas mění v hodiny.

Kimie Nakano — scénická a kostýmní výtvarnice
Interkulturní projekty na mezinárodní úrovni, mezi které patří Lithuanian National Opera a Ballet Theatre, Les Grands Ballets canadiens de Montréal, Akram Khan Company, ENB, Rambert Dance Company, Loughborough Festival Opera. Akram Khan: iTMOi, Akram Khan Company, MC2 Grenoble, Sadlers Wells a světové turné, 2013, režie: Akram Khan Inscenaci inspirovalo dílo *Svěcení jara* a tři klíčová slova: rozkol, smrt a zrození. Struktura látky kostýmů a jejich barvy jsou narážkou na svět kolem Stravinského. Žil v úzkém spojení s přírodou a jeho inspirací byly zvuky, jako například lámání ledu. Postavy jsou inspirovány Stravinského tradičním tancem a rituálními hudebními tématy.

Ashley Shairp — scénický a kostýmní výtvarník
Pracuje jako divadelní designér a technik už téměř 30 let. Je také pedagog a vedoucí kurzu v Theatre and Performance Design na Liverpool Institute for Performing Arts (LIPA). Ashley Shairp: Solotoria, Divadelní spolek „Planning a Trifle“ (Ashley Shairp a Sam Heath), World Museum, Liverpool, Tvoř / veř (UK Design for Performance Exhibition) Nottingham, Anglie, 2014, režie: kolektiv a Tony Lidington Solotoria je „pop-up“ divadlo pro jednoho: vskutku pohlcující miniaturní zábava. Inspirací jí byla divadla /

Neil Murray

Kimie Nakano
* 1965

Ashley Shairp
* 1964

— scenographer
He studied design at Wimbledon School of Art in London and gained an MA in Scenography in Holland. He has designed sets and costumes for opera, theatre and dance productions in the UK and internationally. Richard Wagner: Lohengrin, Royal Swedish Opera, Stockholm, 2012, director: Stephen Langridge The design for *Lohengrin* aimed to create a mythical space where light was integral to both the dramatic action and to the re-orientation of the space during the 3 acts. Lohengrin himself becomes manifest from a dream: he emerges from the depths of the river and is borne into the light in the form of a reversed video image of a drowning man.

— scenographer
He is a multi award-winning artist: Currently his key collaborative directors are Emma Rice (Kneehigh Theatre), Tony Cownie (Lyceum, Edinburgh) Ray Galton – Alan Simpson – Emma Rice: Steptoe and Son, Courtyard Theatre: West Yorkshire Playhouse, Leeds, 2012, director: Emma Rice For this stage adaptation of an old UK TV series the scrap merchants' world spills out of their cart through two large doors advertising the scrap yard; big enough to contain all the furniture and props needed, but light enough to pull manually. Upstage a huge rough, ragged sky of scrap clothes with a large moon which sometimes becomes a clock.

— set and costume designer
Intercultural projects internationally include the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre, Les Grands Ballets canadiens de Montréal, Akram Khan Company, ENB, Rambert Dance Company, Loughborough Festival Opera. Akram Khan: iTMOi, Akram Khan Company, MC2 Grenoble, Sadlers Wells and world tour, 2013, director: Akram Khan Inspired by Igor Stravinsky's "The Rite of Spring" and 3 key words, Rupture, Death and Birth. Costume fabric textures and colors allude to the world around Stravinsky. He lived very close to nature and was inspired by its sounds, like breaking ice. Characters are inspired by Stravinsky's tradition dance and ritualistic music themes.

— set and costume designer
He has worked as a theatre designer and maker for nearly 30 years. He is also an educator and the Course Leader for Theatre and Performance Design at the Liverpool Institute for Performing Arts (LIPA). Ashley Shairp: Solotoria, „Planning a Trifle“ theatre company (Ashley Shairp and Sam Heath), World Museum, Liverpool, Make / Believe (UK Design for Performance Exhibition) Nottingham, England, 2014, director: The company and Tony Lidington Solotoria is pop-up theatre for one: truly immersive miniature entertainment. Inspired by toy theatres,

hračky pro děti a naše koncentrovaná představení nabídnou jedinému divákovi překvapivý divadelní zážitek, který trvá dvě až tři a půl minuty. Malinkatá divadla jsou fantastickými kopiemi Royal Opera House v Londýně a Blackpool Grand Theatre.

Association of Sound Designers

Asociace zvukového designu je profesionální asociace, která reprezentuje zájmy zvukových designérů a dalších umělců, kteří pracují v odvětví britského divadelního zvukového designu.

Leslie Travers

— scénograf
Intenzivně se věnuje scénografii pro divadlo, operu a tanec jak ve Velké Británii, tak ve světě.
Benjamin Britten: Grimes na pláži, Festival Aldeburgh, Aldeburgh Beach, Norfolk, 2013, režie: Tim Albery
Festival Aldeburgh Benjamina Brittena ještě nikdy předtím operu Peter Grimes neuvedl, přestože Britten strávil v tomto přímořském městečku většinu života, Festival Aldeburgh založil a Peter Grimes se v Aldeburghu odehrává. Bylo rozhodnuto prozkoumat možnost premiéry Petera Grimse v Aldeburghu při příležitosti stého výročí Brittenova narození.

Cécile Trémoilières
* 1989

— scénografka
Narodila se v Paříži. Vystudovala Wimbledon College of Arts. Cécile byla finalistkou 2013 Linbury Prize a získala Royal Opera House Bursary, byla nominována na Best Designer Offies 2015 za Piranha Heights (Old Red Lion).
Impermanence Dance Theatre: Pomíjivé divadlo, Turné po hudebních festivalech, 2014, režie: Impermanence Theatre Company, Josh Ben-Tovim, Roseanna Anderson, Daniel Hay-Gordon, Ale Marzotto, Eleanor Perry, Patricia Langa
IDT nezkouší. Reagují na prostředí a publikum v prostorech v den jejich performance. V tomto případě se scénografie nezabývá tvorbou scény, ale vytváří rámec prostoru performance, aby podpořila jeho krásu a dynamiku. Struktura musela reagovat na jeho rozmanitost a musela být dost tvárná na to, aby dodala tvar jakékoliv konfiguraci scény.

Janet Vaughan
* 1970

— scénografka
Pracovala na scénografii site-specific a putovních performancí, vytvářela umělecké instalace pro neobvyklé a digitální prostory a řízené vpády do světa veřejného umění.
Talking Birds: Dubomobil, parky a otevřené prostory uvnitř a kolem Birminghamu, 2013, režie: Ola Animashawun
Konstrukce *Dubomobil* mísí architektonické detaily nemovitostí Midlands National Trust s ikonickými prvky panoramat Birminghamu a vyrůstá z žaludové čísky (NT logo). Jde o minidivadlo, které funguje jako mobilní nemovitost NT v Birminghamu. Navštěvují městské parky, aby oslovili obyvatele těžko dostupných komunit.
Talking Birds: Kapsle, Helen Martin Studio, Warwick Arts Centre, Warwick, 2011, režie: Talking Birds
Kapsle je krátký působivý divadelní počín v prázdném

our concentrated shows give individual audience members surprising theatrical experiences lasting between two and three and a half minutes. The tiny theatres are fantastical facsimiles of the Royal Opera House, London and Blackpool Grand Theatre.

The Association of Sound Designers is a professional association representing the interests of sound designers and others working in the UK theatre sound industry.

— scenographer
He has designed extensively for theatre, opera and dance in the UK and internationally.
Benjamin Britten: Grimes On The Beach, Aldeburgh Festival, Aldeburgh Beach, Norfolk, 2013, director: Tim Albery
Peter Grimes had never been produced as a performance in Benjamin Britten's Aldeburgh, even though Britten spent much of his life in the seaside town, starting the Aldeburgh Festival and setting Grimes there. As part the Aldeburgh Festival's celebration of Britten's birth centenary, it was decided to explore the feasibility of a Grimes premiere in Aldeburgh.

— scenographer
Born in Paris. Trained at Wimbledon College of Arts. Cécile was a Finalist for the 2013 Linbury Prize and awarded the Royal Opera House Bursary, nominated Best Designer Offies 2015 for Piranha Heights (Old Red Lion).
Impermanence Dance Theatre: Impermanent Theatre, Touring music festivals, 2014, director: Impermanence Theatre Company, Josh Ben-Tovim, Roseanna Anderson, Daniel Hay-Gordon, Ale Marzotto, Eleanor Perry, Patricia Langa
IDT do not rehearse. They react to the environment and the audience in the space and on the day they are performing. The scenography here is not about making a set but framing the performance space in order to enhance its beauty and dynamism. The structure had to respond to this variety, flexible enough to take the shape of any stage configuration.

— scenographer
She has designed site specific and touring performances, created installation artworks for unusual and digital spaces, and made controlled forays into the world of public art.
Talking Birds: The OakMobile, Parks and open spaces in and around Birmingham, 2013, director: Ola Animashawun
The OakMobile design mixes architectural details from Midlands National Trust properties with iconic elements of the Birmingham skyline, growing out of an acorn cup (the NT logo). It is a mini theatre which operates as a kind of mobile property for the NT in Birmingham, visiting inner city parks to engage with people from hard-to-reach communities.
Talking Birds: Capsule, Helen Martin Studio, Warwick Arts Centre, 2011, director: Talking Birds

skladišti, který se točí kolem buňky s rozměry 3m x 2m, jež měla původně sloužit ke konferenčním účelům. Diváci sedí uvnitř buňky a děj se odehrává venku. Lze ho prožívat převážně pomocí bohaté zvukové palety a letmých průhledů dveřmi buňky.

Myriddin Wannell
* 1980

— scénický a kostýmní výtvarník
Specializuje se na práci s místem a konkrétními lidmi. Působí jako Associate Designer WildWorks a spolupracoval také s Kneehigh, Kensington Palace, National Theatre Wales, The Eden Project, BBC, National Theatre London, BAC, Punchdrunk.
Owen Sheers: Vášeň, Wildworks & National Theatre Wales, Port Talbot, Wales, 2011, režie: Michael Sheen & Bill Mitchell
Projekt čerpá inspiraci z jednoho z nejvyhraněnějších příběhů všech dob. Toto hýřivé moderní převyprávění příběhu Vášeň se uskutečnilo napříč městečkem Port Talbot, a jeho obyvatelé se stali herci, štábem a hrdiny. Díky podpoře více než tisícovky komunitních dobrovolníků produkce oslavila městečko a jeho obyvatele a přivedla do oblasti přes 22 000 návštěvníků.

Akram Khan: *iTMOi*, MC2 Grenoble, Sadlers Wells London, 2013, choreographer: Akram Khan, set: Matt Deely, costumes: Kimie Nakano, photo: Jean Louis Fernandez

Capsule was a short immersive theatre piece in an empty warehouse, devised around the re-use of a 3 x 2 m pod originally designed for a conference. The audience sat inside the pod, the action happened outside it, largely experienced through a rich soundscape and glimpsed through the pod's doorways.

— scenographer
She is designer specializing in site and people specific work. WildWorks Associate Designer, collaborators also include Kneehigh, Kensington Palace, National Theatre Wales, The Eden Project, BBC, National Theatre London, BAC, Punchdrunk.
Owen Sheers: The Passion, Wildworks & National Theatre Wales, Port Talbot, Wales, 2011, director: Michael Sheen & Bill Mitchell
Drawing inspiration from one of the defining narratives of our times, this riotous contemporary re-telling of the Passion story took place across the town of Port Talbot, with local people as cast, crew and heroes. Supported by over 1,000 community volunteers, the production celebrated a town and its people bringing over 22,000 visitors to the area.

Pohled odsud

kurátor/curator:
Kate Burnett

výtvarné řešení/
designer of exhibition:
přes 70 studentů
z více než 20 britských
institucí / students
more than 70 stu-
dents from over 20
different UK institu-
tions

Projekt *Pohled odsud* byl spuštěn online v říjnu roku 2014 jako první společný projekt Association of Courses in Theatre Design (ACTD) a Society of British Theatre Designers (SBTD). Vyzvali jsme vedoucí kurzů, aby své studenty přiměli k debatě o tom, co pro ně téma Sdílený Prostor: Hudba Počasí Politika znamená.

Každá z účastnických studentských skupin měla za úkol nominovat 2 studentské ambasadory, kteří je budou v debatě zastupovat formou třiminutového filmu, který nahrají na facebookovou stránku skupiny. Sdíleli odlišnosti, obecnosti, rozdíly a cokoliv dalšího, co je v tuto chvíli ve Velké Británii zajímavá. Požádali jsme je, aby navrhli, jak by měla studentská expozice VB na PQ'15 vypadat.

15 neobyčejných návrhů od 30 studentů, kteří reprezentovali své kolegy z více než 20 vzdělávacích institucí, utvořilo základ pro hledání souznění s *Make / Believe (Tvoř / věř)*, národní veřejnou výstavou SBTD, během třídenního pobytu na Nottingham Trent University v lednu 2015.

Spojili jsme existující koncepty a vytvořili koncepty nové.

Zkoumali jsme britství, cizinectví, sdílený prostor a politiku v celé jejich složitosti.

Zasekli jsme se a zas se z toho vysekali.

Víc jsme mluvili a psali, než kreslili, vyráběli a fyzicky přetvářeli ve skutečném prostoru, což nás nakonec posunulo o další krok kupředu...

Na začátku pobytu znal každý ze studentů pouze jednoho kolegu v místnosti, ale ke konci se všech 30 zapálených studentů věnovalo tvorbě repliky 1:1 našeho prostoru na PQ a přišlo s odvážnými nápady, které se staly odrazovým můstkem této expozice.

Menší skupinka zástupců studentů se stala součástí studentského týmu PQ VB: Stella Chung, Flor Dias, Joseph Craig, Jonathan Gilmer, Nicki Harvey, Tellevero Lappalainen, Chuck Lowry, Thea Luckcock, Rachel Matthews, Barbara Moriera, Karina Smith, Alena Tryapitsyna, Alice Tulip a Rosie Whiting.

Projekt vznikl za podpory profesionálních kurátorů, designérů a akademických pracovníků: Peter Farley, Will Hargreaves, Andreas Skourtis a Fiona Watt.

The View from Here

The View From Here was launched online in October 2014 as the first collaborative project between the Association of Courses in Theatre Design (ACTD) and the Society of British Theatre Designers (SBTD). We invited course leaders to bring their students together to debate what SharedSpace: Music Weather Politics meant to them.

Every participating student group around the country was asked to nominate 2 student ambassadors to represent that discussion in the form of a 3 min film and upload it to the Facebook group. They shared distinctness, commonality, diversity and anything and everything else that was pre-occupying them in the UK now. We asked them to propose what the UK PQ 2015 student exposition should look like.

15 extraordinary proposals from 30 students representing their colleagues from over 20 UK institutions formed the bedrock of a three-day residency held in January 2015 at Nottingham Trent University to coincide with *Make / Believe*, the SBTD's national open exhibition.

We grouped existing concepts together and made new ones.

We explored Britishness, foreignness, shared space and politics in all their complexity.

We got stuck and we became unstuck.

We talked and wrote more than we drew and made but it was always the drawing, making and physically re-ordering in the real space that ultimately took us another step forward...

At the beginning of the residency each student knew only one another in the room, by the end 30 animated young artists had engaged with a 1:1 replica of our space at PQ and come up with the bold final ideas that have become the springboard for this exposition.

A smaller group of representative students have become part of the UK PQ Student Team: Stella Chung, Flor Dias, Joseph Craig, Jonathan Gilmer, Nicki Harvey, Tellevero Lappalainen, Chuck Lowry, Thea Luckcock, Rachel Matthews, Barbara Moriera, Karina Smith, Alena Tryapitsyna, Alice Tulip and Rosie Whiting.

This project has been facilitated by professional curators, designers and academics, Peter Farley, Will Hargreaves, Andreas Skourtis and Fiona Watt.

[Wimbledon College of Arts, University of the Arts London, Theatre and Screen, Theatre Design](#)

[Birmingham City University, Department of Visual Communication, Theatre, Performance and Event Design](#)

[Nottingham Trent University, Visual Arts, Theatre Design](#)

[Arts University Bournemouth, School of Design, Costume and Performance Design](#)

[Bristol Old Vic Theatre School, Theatre Design](#)

[Liverpool Institute of Performing Arts, Theatre Design](#)

[Cleveland College of Art and Design, Entertainment Design Crafts, Entertainment Design Crafts](#)

[Central Saint Martin's College of Arts, University of the Arts London, Drama & Performance, Performance Design and Practice](#)

[Edge Hill University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Performing Arts](#)

[University of Edinburgh, Design, Performance Costume](#)

[London College of Fashion, University of the Arts London, School of Fashion, Design and Technology, Costume for Performance](#)

[Northbrook College of FE & HE, Sussex, Theatre Department, Theatre Design](#)

[Trinity Laban Conservatoire of Music & Dance, Dance, Contemporary Dance](#)

[Royal Conservatoire of Scotland, Department of Technical and Production Arts, Department of Technical and Production Arts](#)

[Trinity Saint Davids, Carmarthen, University of Wales, Art and Design, Theatre Design and Production](#)

[Royal Central School of Speech and Drama, Theatre Practice, Design for the Stage](#)

[Buckinghamshire New University, Faculty of Design, Spatial Design](#)

[Guildhall School of Music and Drama, Technical Theatre Arts](#)

[Royal Academy of Dramatic Art, Production Design, Theatre Design \(Set and Costume\)](#)

[Dun Laoghaire Institute of Art, Design & Technology, Film, Art & Creative Technologies, Design for Stage & Screen](#)

[Kmeny/Tribes](#)

Návrat k bílé / Back to White – London College of Fashion, MA Costume Design → 330

Tváře z obrazovky uvádějí Pátou zeď / The Screen Faces present The Fifth Wall – Sophie Donaldson → 330

Kmen bláznů / Tribe of Fools – Victoria Albert Museum → 330

Magpie – Rachel Owen → 330

Syntetičtí Skotové / Synthetic Scots – The Royal Conservatoire of Scotland (RCS) → 330

Xavier Losada:
Crime 1, Centro Cultural Chacao, 2014, director: Juan Souki, set: Jian Jung, costumes: Freddy Mendoza, photo: Arlette Montilla

Sekce zemí a regionů /
 Section of Countries
 and Regions

kurátor / curator:
 Juan Souki

výtvarné řešení /
 designer of exhibition:
 Odelis Lozada

další spolupracovníci /
 other collaborators:
 Jessica Aharonov
 (grafická designérka
 / graphic designer),
 Neilyn Halmoguera
 (kreativní koordinátor
 / creative coordinator),
 Juan Jimenez
 (kreativní producent /
 creative producer)

Danzahoy

Plavba. Lety. Zločin. Krev.

Navzdory politickému a společenskému dusnu, jímž Venezuela v posledních letech prochází, zůstává divadlo jedním z mála prostředků svobodného vyjadřování. Když byl před patnácti lety nastolen takzvaný „socialismus 21. století“, téměř všechny významné soubory v zemi přišly o vládní dotace, divadelníci si však našli způsob, jak se udržet a nenechat se přinutit vládním programem ke kompromisům.

Kvůli nárůstu zločinnosti, pouličního násilí, únosů a protestů ve velkých venezuelských městech však začalo strádat i divadlo. V letech 2012–2014 nebylo nic neobvyklého, že se publikum kvůli střetům studentů a ozbrojených vládních složek do divadla vůbec nedostalo. Tyto konfrontace vyústily ve stovky nevyřešených případů násilí s oběťmi na životech, zraněnými, uvězněnými či záhadně zmizelými studenty.

Plavba. Lety. Zločin. Krev. (High. Crime. Blood. Crossings.) se vrací ke čtyřem slavným inscenacím, která ve Venezuele v tomto období uvedly nezávislé soubory. Jedná se o stěžejní díla, která citlivě odrážejí skutečnost, v níž žijeme.

Založen v roce 1980 choreografy Adrianou Urdanetou, Luz Urdanetou a Jacquesem Broquetem. Jejich dílo zachycuje venezuelskou multikulturní realitu a společnost prostřednictvím pohybu.

High. Crime. Blood. Crossings.

Despite the political and social heat Venezuela has been through during the last years, theatre remains one of the few channels of expression with freedom of speech. Although the most important companies in the Country lost government subsidies with the arrival of the so-called “21st century socialism” fifteen years ago, theatre-makers have reinvented their way of working to become self-sustainable and politically uncompromised with the government agenda.

With the increase in crime, street violence, kidnappings and protests in the Country’s biggest cities, theatre has also started to suffer. During the 2012–2014 season it was not unusual for audiences to be unable to reach theatres because of confrontations between students and government security forces. These confrontations resulted in hundred of unsolved cases of violence, including dead, injured, imprisoned, and mysteriously disappeared students.

High. Crime. Blood. Crossings. reviews four major productions presented during this period in Venezuela, all by independent companies, all fundamental and sensitive to the reality we live in.

Established in 1980 by Choreographers Adriana Urdaneta, Luz Urdaneta and Jacques Broquet, their work expresses the Venezuelan multicultural reality and its society through the language of movement.

Traversia (Plavba) nás povede klasickou cestou metafory, setkáme se s lodí bláznů plující na moři života, kde zažijí ledacos od pošetilosti přes smrt až po vykoupení.

Scénograf Edwin Erminy sestavil pro představení variabilní, působivou, a přece velmi jednoduchou dřevěnou loď. Je sice vyrobena ve spartánském duchu, přesto je dostatečně přizpůsobivá, aby zastala úlohu plachetnice v různých pozicích.

Grupo Actoral 80

Soubor založil v roce 1980 režisér Juan Carlos Gené, chtěl vytvořit soběstačný prostor pro latinskoamerickou tvůrčí spolupráci. Grupo Actoral 80 uvádí divadelní hry a pořádá herecké kurzy.

Současný umělecký ředitel Héctor Manrique vytvořil spolu s Ibeyise Pacheco hru *Krev na divanu (Sangre en el diván)*, založenou na rozhovorech mezi Pacheco a doktorem Edmundem Chirinosem. Scéna, kterou navrhoval sám Manrique, je pojata jako terapeutická místnost a zároveň také vnitřní prostor obsedantně kompulzivní mysli.

Imaginario

Imaginario je herecký tvůrčí soubor zaměřující se na původní tvorbu z městského prostředí Latinské Ameriky. Soubor od roku 2008 sídlí v Caracasu, vedoucím je režisér Juan Souki. Pořádá živá vystoupení, snaží se o celostátní působení, pořádá také umělecké vzdělávací projekty pro mladé studenty.

Hra *Zločin a trest*, dramaturgie mistrovského díla F. M. Dostojevského, se odehrává na multifunkční variabilní scéně, jednotlivá místa se tu střídají jako ve snu. Scénografie: Jian Jung. Obrazový design: Alejandro Armas Vidal. Světelný design: Lucrecia Briceno a Ernesto Pinto.

Mimi Lazo
 Producciones

Mimi Lazo je známá jako filmová, televizní i divadelní herečka. Od uvedení monologu *El Aplauso va por dentro* od Mónicy Montañés v roce 1995 si začala budovat reputaci společnou tvorbou s hercem a režisérem Luisem Fernandezem.

Jejich inscenace hry *High* (česky uváděná jako *Lety peklem*) Matthewa Lombarda s Fernandezovou režii a scénografií se odehrává v osobitě intimním prostoru rozděleném zástěnami, které jsou chvílemi pevné a neprostupné a chvílemi průsvitné. Jevišťe je situováno na šedé paletě, jedinou další barvou je „silniční“ žlutá. Tato kombinace vytváří napjatou atmosféru industriálního minimalismu, vdechuje scéně stejný pocit nahoty, jaký fyzicky i emocionálně ztvárňují hlavní postavy.

Their production of *Travesia (Crossings)* takes us on a classic metaphorical journey, starring a literal ship of fools afloat on the sea of life, encountering everything from folly to death and redemption.

Designer Edwin Erminy provides a versatile, evocative and yet skeletal onstage wooden boat, spartan in detail but flexible enough to convey a sailing ship captured in any number of poses.

Established in 1980 by Director Juan Carlos Gené, Grupo Actoral 80 was conceived as a self-sustainable space for Latin American creative collaboration. They produce theatre plays and run an acting program.

Together with Ibeyise Pacheco, current Artistic Director Héctor Manrique conceived the production of *Blood in the Chaise Long (Sangre en el diván)* based on interviews and conversations made by Pacheco with Dr. Edmundo Chirinos. The stage, designed by Manrique himself, portraits at once a therapy room and the inside of an obsessive compulsive mind.

Imaginario is an artist-run creative community working towards the idea of constantly generating original content from urban Latin America since 2008. Based in Caracas and led by Director Juan Souki, their work ranges from live performance, to national outreach and education art projects for young students, to commissioned work for major brands.

In their *Crime and Punishment*, adapted from Dostoevsky’s masterpiece, set designer Jian Jung, video designer Alejandro Armas Vidal and lighting designers Lucrecia Briceno and Ernesto Pinto create a multifunctional and versatile stage where different locations appear after each other with dreamlike quality.

Mimi Lazo is known for her broad work as an actress in film, tv, and theatre. Since the opening of her monologue *El Aplauso va por dentro* by Mónica Montañés in 1995, she has built a prolific reputation alongside actor and director Luis Fernandez for producing theatre.

Their production of *High* by Matthew Lombardo, directed and designed by Fernandez created a gritty, intimate space divided by blinds, at times turned solid panels, at times translucent walls, the stage stands on a grey pallet with no other color than “street sign” yellow, to create a tense atmosphere of industrial minimalism, bringing to the set the same naked feeling that the characters embody both physically and emotionally.

Jessica Aharonov
* 1989

— grafička
Zabývá se zkoumáním psychologických aspektů typografie a správným používáním a interpretací různých typů písma pro různé grafické účely. Pracuje pro muzeum Museo de la Estampa y del Diseño Carlos Cruz-Diez y Diario El Universal.

Alejandro Armas Vidal
* 1974

— malíř, mediální umělec, umělecký ředitel, video designér, ilustrátor
Používá různé techniky jako koláž, kresbu, akvarel, rytinu a litografii. Pracoval pro několik ateliérů designu a animované tvorby, dále pak pro televizní kanály HBO, Cinemax, Sony Entertainment Television, Discovery a další.

Lucrecia Briceno

— světelná designérka
Peruánská umělkyně, momentálně žije v New Yorku. Působí v oblasti divadla, tance, loutkářství a opery, vesměs společně s umělci, kteří se zaměřují na inovativní a jedinečná díla. Vytvořila více než dvacet inscenací v Severní Americe, Jižní Americe a Evropě.

Luis Fernandez

— architekt, režisér, herec, autor, producent, scénograf
Jeho díla se představila ve Venezuele, USA, Kolumbii a Dominikánské republice. Patří také k nejprodávanejším venezuelským spisovatelům, vydal několik knih včetně série Sexo Sentido.

Neilyn Halmoguera
* 1989

— architektka, scénografka
Na Architecture Office VCA v Caracasu vedla projekt Centrum pro vzdělávání učitelů hudby, ve španělském La Embajada Tropical v Barceloně se věnovala projektům scénografie a vystavování.

Jose Jimenez

— světelný designér
Venezuelský designér s více než dvacetiletou praxí v divadle, opeře i na živých akcích.

Jian Jung

— architektka, pedagožka, scénografka, kostýmní výtvarnice
Pracuje jako výtvarnice na poli divadla a opery, žije v New Yorku. Její tvorba, sahající od klasických mistrovských děl až po nové hry neznámých umělců, bývá v tisku označována jako inovativní, vynalézavá, geniální a působivá.

Hector Manrique

— režisér, herec, producent, pedagog, scénograf
Umělecký vedoucí souboru Grupo Actoral 80, jako režisér také působil ve venezuelském Compania Nacional de Teatro. U některých her se zhostil i úlohy scénografa. Na venezuelské divadelní scéně se proslavil režírováním místních i světových her.

— graphic designer
Her research is focused on the psychology behind typography and the correct use and interpretation of typefaces in different graphic pieces. She has worked for Museo de la Estampa y del Diseño Carlos Cruz-Diez y Diario El Universal.

— painter, media artist, art director, video designer, illustrator
He is using techniques such as collage, drawing, aquarelle, engraving and lithography. Has worked for several design and animation studios, and tv studios such as HBO, Cinemax, Sony Entertainment Television and Discovery.

— lighting designer
Peruvian artist currently based in NYC. Her work includes theatre, dance, puppetry & opera, mostly in association with artists developing innovative and unique pieces. Has designed over twenty productions in North America, South America and Europe.

— architect, director, actor, author, producer, set designer
His work has been presented in Venezuela, USA, Colombia and the Dominican Republic. One of Venezuela's best-selling authors and editors of the magazine Sexo Sentido.

— architect, set designer
Worked in the VCA Architecture Office at the Center for Teacher's Education in Music project in Caracas and in the Ephemeral Architecture Office La Embajada Tropical in Barcelona, Spain in stage design and exposure projects.

— lighting designer
Venezuelan designer with over twenty years of experience in theatre, opera, and live event design.

— architect, teacher, set designer, costume designer
New York based designer for theatre and opera. Her productions, ranging from classic masterpieces to new plays by emerging artists, have been acclaimed as innovative, inventive, genius and spectacular by the major press.

— director, actor, producer, teacher, set designer
Artistic Director of Grupo Actoral 80, former director of Venezuela's Compania Nacional de Teatro. Set designer for some of his works. Known on the Venezuelan theatre scene for directing both local and international plays.

Freddy Mendoza

— filmový režisér, scénický a kostýmní výtvarník, módní návrhář
Přes dvacet let spolupracuje s různými venezuelskými soubory a skupinami. Na svém kontě má filmy, hry i opery. Je ředitelem institutu Pasarela con Esencia.

Ernesto Pinto

— světelný designér
Venezuelský designér s více než dvacetiletou zkušeností u divadla, opery, koncertů a dalších akcí. Spolupracoval se zahraničními umělci, jako jsou Franco de Vita, Voz Veis a Huascar Barradas.

Carolina Puig

— producentka, světelná designérka
Bývalá producentka Teatro Teresa Carreño, technická ředitelka Ateneo de Caracas a technická ředitelka Danzahoy. Vytváří světelný design pro divadlo, operu, koncerty i živé akce.

Juan Souki
* 1980

— režisér, autor, pedagog, mediální umělec
Zakladatel a ředitel Imaginarios, tvůrčího souboru z venezuelského Caracasu. Režuruje divadlo, koncerty, multimediální i prožitkové projekty.

Luz Urdaneta
* 1959

— tanečnice, choreografka
Umělecká režisérka souboru Danzahoy. Pro Danzahoy připravovala choreografii k více než dvaceti původním inscenacím, jež mohli shlédnout diváci ve Venezuele, Latinské Americe, Severní Americe a Evropě.

— film director, set and costume designer, fashion designer, director
Has worked with different groups and companies for over 20 years in Venezuela. Credits include plays, features and Operas alike. He is director of the Pasarela con Esencia institute.

— lighting designer
Venezuelan designer with over twenty years of experience in theatre, opera, concerts and events. Has worked with international artists such as Franco de Vita, Voz Veis and Huascar Barradas.

— producer, lighting designer
Former Production Manager for Teatro Teresa Carreño, Technical Director for Ateneo de Caracas and Technical Director for Danzahoy. Her Lighting Design work ranges from theatre to opera, dance, concerts and live events.

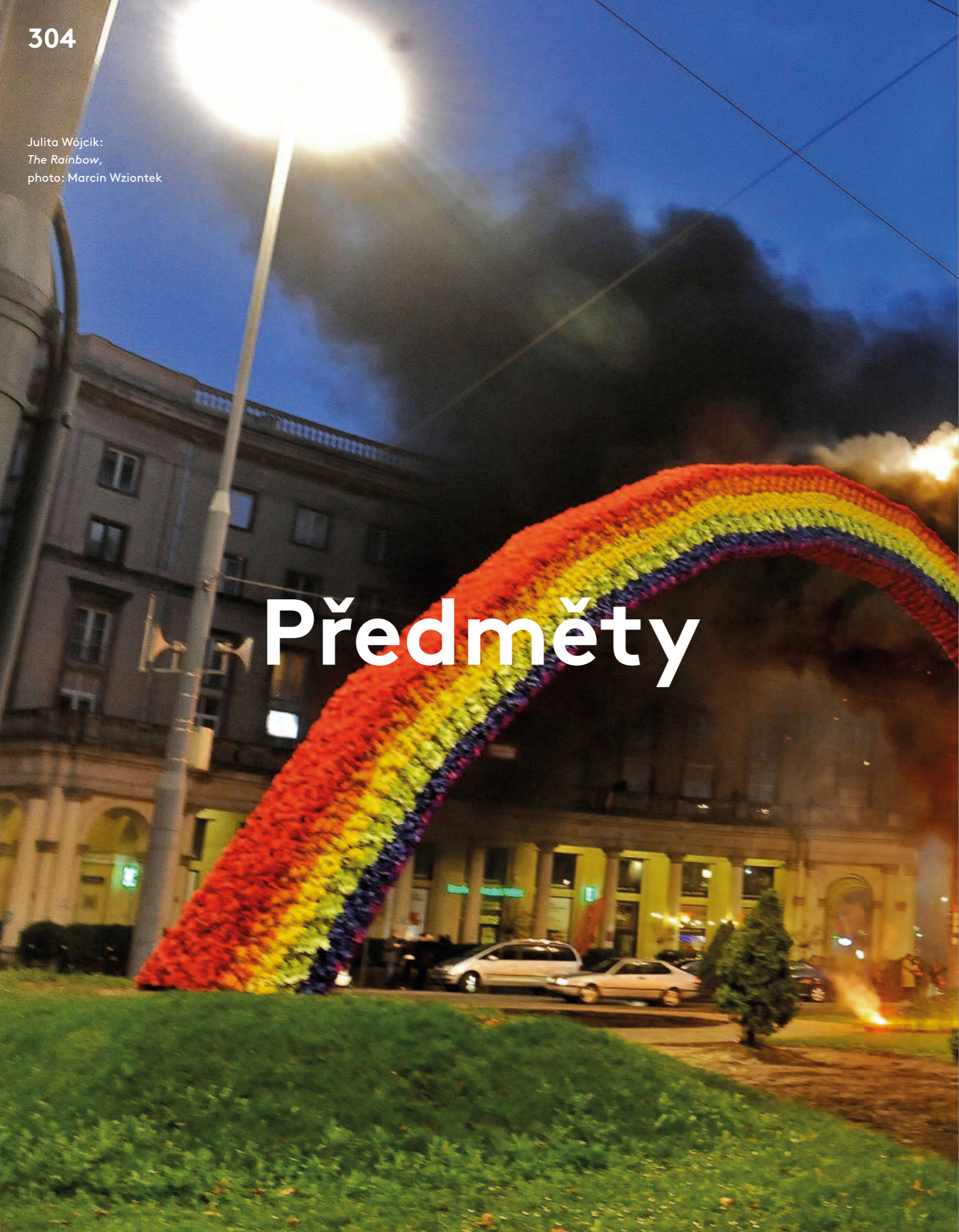
— director, author, teacher, media artist
Founder and Director of Imaginarios, an artist run creative studio in Caracas Venezuela. Souki is known for directing theatre, multimedia, concerts and experiential projects.

— dancer, choreographer
Artistic Director of Danzahoy. For Danzahoy she has choreographed over twenty original works touring Venezuela, Latin America, North America and Europe.

Xavier Losada:
Crime 4, Centro Cultural Chacao, 2014, director: Juan Souki, set: Jian Jung, costumes: Freddy Mendoza, photo: Arlette Montilla

Předměty

Objects

Úvod / IntroductionTomáš Svoboda
kurátor / Curator

Svět sestává z příběhů. Aktéry těchto příběhů jsme my sami. Někdy vystupujeme v hlavní či vedlejší roli, někdy jako aktivní spoluvůrci, někdy jako náhodní diváci. Místa, na kterých se příběhy odehrávají, tvoří současně jejich pódia i auditoria. Předměty obsažené v těchto příbězích pak vnímáme jako s nimi úzce spjaté rekvizity.

Příběhy, a tedy i předměty, které v nich vystupují, disponují svou malou či velkou nesmrtelností odvíjející se od šíře jejich publika. Silný osobní příběh ukrytý za předmětem za zavřenými dveřmi soukromé domácnosti má odlišný společenský dopad než sebebanálnější příběh předmětu, který vystupuje během divadelního představení, je úzce spojen s významnou osobností, oslňuje davy na náměstí, či žije post-mortem nadále ve své muzeální reinkarnaci. Vážnost, kterou předmětu přisuzujeme a pozornost, kterou mu věnujeme, jsou přímo úměrné váze a dopadu příběhu, který je s předmětem spojený.

Předměty tedy nejsou autonomními věcmi vyjmutými z okolního světa; nikdy nestojí samostatně samy za sebe. Mají sice čas svého vlastního zrození, svůj vlastní život, svou smrt a život po životě, ale vždy jsou při tom napojeny na svět lidského vyprávění. Byly, jsou a budou referencemi k jednotlivým lidským příběhům autorů, majitelů, uživatelů, či pouhých pozorovatelů.

Výstava představuje disparátní soubor věcí, předmětů a rekvizit, které se dočkaly veřejného vystoupení ať již na divadle, či ve veřejném prostoru. Žádný z nich tu ale nestojí sám za sebe. Všechny zastupují příběhy s nimi spjaté. Nesou s sebou buď silný osobní příběh, příběh spojený s divadlem, veřejnou performancí, nebo zasahují do politického, či obecně společenského kontextu.

Nevystavujeme tedy pouze předměty jako takové, byť mnohé z nich mají nepopiratelnou vizuální kvalitu. Ještě více nás však zajímají příběhy ukryté za nimi, na první pohled neviditelné. Kromě prohlídky samotných předmětů shromážděných doslova z celého světa napříč kulturami je proto možné na výstavě v krátkosti vyslechnout prostřednictvím videa všechny příběhy lidského bytí s nimi spojené.

The world is made up of stories, and we are their actors. Sometimes we appear in the main roles, sometimes in supporting roles. Sometimes we are co-authors, sometimes just random bystanders. The places where these stories take place are also their stages and auditoriums. And we see the objects in those stories as props forming an intimate part thereof.

Stories and the objects that appear in them possess varying degrees of immortality depending on the breadth of their audience. A strong personal story hidden within an object behind the closed doors of a private household has a different impact on society than the most banal story of an object that appears on stage during a theatre performance, that is closely associated with an important personality, that dazzles the crowds on a public square, or that lives posthumously as a reincarnation in a museum. The dignity that we assign to an object and the attention that we give it are directly related to the weight and impact of the story with which it is associated.

Objects thus are not autonomous things, removed from the surrounding world; they never stand alone, just for themselves. They have their time of birth, their own life, death and life after death, but they are always connected to the world of human narratives. They were, are and will always be references to the individual stories of their authors, owners, users, or mere observers.

This exhibition presents a disparate collection of items, objects, and props that have made public appearances in the theatre or in public space. But none stands on its own. They all represent the stories to which they are linked. They contain either a strong personal story, a story associated with the theatre or a public performance, or they relate to a political or social context.

We are thus not merely exhibiting objects as such, although many of them possess an undeniable visual quality. We are much more interested in the stories hidden inside, stories that are not visible at first glance. Besides presenting objects from literally the whole world and many different cultures, the exhibition also offers a brief overview of all the stories of human existence that they represent via video installation of stories.

_____saurus

Kanada / Canada
USA

Lorne Reitzenstein

Tato post-apokalyptická dětská hračka a zároveň chaotický autoportrét vznikl pomocí mechanického zásahu, šíleného štěstí a síly karmy.

— světelný designér, sochař, vizuální umělec
Narodil se a vyrůstal v Kanadě a nyní žije v L. A.
Vystudoval divadelní design v kanadském Montrealu a umění a technologii v dánském Aalborgu. Pracuje sám i ve spolupráci s jinými a vytváří odvážná a temná divadelní díla, umělecké předměty a performativní instalace.

Automat na objetí Ouitou

Kanada / Canada

Chlupatý zašedlý medvěd, edice 1991
Náhubek prodloužený do sosáku, dříve podpora nosu
Pár holých míst, drsných na omak
Vůně l'Air du Temps od Niny Ricci
Přikyvování.

Huggies. Není nad
objetí./Huggies.
There's Nothing Like
a Hug.

Huggies je značka jednorázových plen, která vznikla v roce 1968 ve firmě Kimberly-Clark – osobní hygiena. Poprvé se objevily na trhu v roce 1978. Firma vyrábí balíky objetí pro každý zadek od konce osmdesátých let.

_____saurus,
photo: Lorne
Reitzenstein

_____saurus

This post-apocalyptic children's toy and haphazard self-portrait was manifested through mechanical intervention, crazy luck and the power of karma.

— lighting designer, sculptor, visual artist
Born and raised in Canada and now based in LA, Lorne studied theatre design in Montreal, CA and Art and Technology in Aalborg, DK. He works alone and in collaboration, creating bold and obscure theatre works, objets d'art and performative installations.

Ouitou the Hug Dispenser

Furry off-white bear, 1991 Edition
Muzzle prolonged into proboscis, formerly supporting nose
Some bald spots rough to the touch
Scent of l'Air du Temps by Nina Ricci
Nods.

Born in 1968 from the Kimberly-Clark personal care corporation, Huggies is the brand name of a line of disposable diapers. Its first public appearance goes back to 1978. The company has been packaging hugs and diapers for every bottom since the late 1980s.

Brocchetta

Itálie/Italy

Železný hřebík (25mm dlouhý a vážící 3,5g), který byl omylem natřen na červeno.

Susanna Clemente

— architektka, scénografka
Susanna Clemente se narodila roku 1988 v Římě, je architektka a postgraduální studentka architektury a konstrukce na Sapienza University v Římě. Zúčastnila se a vyhrála v národních a mezinárodních soutěžích a spolupracovala s Teatro dell'Opera di Roma.

Kočopták

Irsko/Ireland

Scénografická zpověď. Je to příběh dvou vycpaných koček, které se podařilo získat v srpnu roku 2014 v Číně pro premiéru hry *Racek a jiní ptáci* v divadle Pan Pan.

Aedin Cosgrove

— scénografka, kostýmní výtvarnice, světelná designérka
Jedna z uměleckých ředitelky divadla Pan Pan, které založila společně s Gavinem Quinnem v roce 1991. Mezi její projekty patří: *The Rehearsal Playing the Dane (Nácvik přehrávání Dána, 2010)*, *All That Fall (Vše, co padá, 2012)* a *Embers (Žhnoucí popel, 2013)* od Samuela Becketta a *Sen noci svatojánské (2015)*.

Dětský kočárek

Rusko/Russia

Příběh dětského kočárku, který byl vyroben, aby přehrával hudbu, měl premiéru ve Velkém divadle 21. prosince 2012.

Nataliia Krankova

Narodila se v roce 1985 v Kazachstánu. Od dětství navštěvovala umělecké školy. V roce 2003 začala studovat na Chelyabinsk Academy of Culture and Arts. Během pátého ročníku začala pracovat na Drama of the scene-shifter. V roce 2008 se přihlásila na St. Petersburg Theatre Academy, kterou v roce 2013 absolvovala jako scénická umělkyně. Během studií vedla projekty pro Alexandrinské a Mariinské divadla a uspořádala tři samostatné výstavy. Velké divadlo uvedlo dvě inscenace z její tvorby: *Píseň překupníka Kalašnikova* a *Co se stalo v zoo?*

Dilly taška

Austrálie/Australia

Dilly taška od Frances Djulbing je upletena v tradičním stylu jejího kmene Yolngu ze severovýchodní Arnhémské země. Techniky použité při pletení se v této nejstarší kultuře na světě dědí v nepřetržité linii z generace na generaci.

Francis Djulbing

— herečka, sochařka
V současnosti žije zhruba 10 kilometrů od města Ramingining v severovýchodní Arnhémské zemi. Djulbing je předsedkyní Bula'bula Arts Aboriginal Corporation.

Brocchetta

An iron nail (25 mm in length and 3.5 g in weight) that has been accidentally painted red.

— architect, scenographer

Susanna Clemente, born in Rome in 1988, is an architect and PhD student in Architecture and Construction at Sapienza University in Rome. She has participated in and won national and international competitions and collaborated with Teatro dell'Opera di Roma.

Cat Bird

A Scenographic Confession. This is the story of two stuffed cats obtained in China in August 2014 for Pan Pan's premiere of *The Seagull & Other Birds*.

— set designer, costume designer, lighting designer
She is co-artistic director of Pan Pan Theatre, which she founded in 1991 with Gavin Quinn. Designs include: *The Rehearsal Playing the Dane (2010)*, *All That Fall* and *Embers* by Samuel Beckett (2012 & 2013) and *A Midsummer's Night Dream (2015)*.

The Baby Carriage

The story of a baby carriage created to play music was premiered at the Bolshoi theatre on December 21, 2012.

She was born in 1985 in Kazakhstan. She has studied at art school since childhood. In 2003 she received the Chelyabinsk Academy of Culture and Arts. On the fifth course she started working on the Drama of the scene-shifter. In 2008, she enrolled at the St. Petersburg Theatre Academy and graduated in 2013 as a stage production artist. During her studies, she led projects for the Alexandrinsky and Mariinsky theatres and held three solo exhibitions. Two performances of the artist's work have been performed at the Bolshoi Theatre; a *Song about the merchant Kalashnikov* and *What happened at the zoo?*

The Dilly Bag

This *Dilly Bag*, woven by Frances Djulbing, is in the tradition of her Yolngu people from North Eastern Arnhem Land. The techniques used in the weaving of the bag have been passed through the continuous lineage of the oldest culture on the planet.

— actor, sculptor

Currently residing about 10 km from Ramingining in North Eastern Arnhem Land, Djulbing is the Chairperson of the Bula'bula Arts Aboriginal Corporation, as

Je také matkou, babičkou, herečkou, tkadlenou, lingvistkou, překladatelkou, učitelkou a komičkou.

Instalace Duha

Polsko/Poland

Duha (Tęcza) je umělecká instalace navržená polskou umělkyní Julitou Wójcik a je zhotovená z více než 16 tisíc umělých květů. *Duha* měla být apolitická, přesto se stala předmětem celonárodní diskuze.

Julita Wójcik

— výtvarnice
Autorka Instalace Rainbow, která byla prvně představena před Parlament EU v Bruselu v průběhu polského předsednictví EU v roce 2011. O rok později za ni získala cenu Polityka Passport Award for Visual Arts.

Katovský meč

Česká republika/
Czech Republic

Pravý katovský meč posledního pražského kata z 18. století, kterým se sekali ruce zlodějům.

Národní divadlo/
National Theatre
Prague

Národní divadlo je reprezentativní scénou České republiky. Je jedním ze symbolů národní identity a součástí evropského kulturního prostoru. Je nositelem národního kulturního dědictví a zároveň prostorem pro svobodnou uměleckou tvorbu.“

Cat Bird,
photo: Noelia Ruiz

well as being a mother, grandmother, actor, weaver, linguist, translator, educator and comedian.

The Rainbow Installation

The *Rainbow (Tęcza)* is an artistic installation designed by Polish artist Julita Wójcik and is made up of more than 16 thousand artificial flowers. *The Rainbow* had to be apolitical but became the centerpiece of a nationwide discussion.

— fine artist

Author of the Rainbow Installation. Winner of the Polityka Passport Award for Visual Arts in 2012 for this installation piece, which was first presented in front of the EU Parliament in Brussels over the course of the Polish EU Presidency in 2011.

Executioner's Sword

The actual sword used in the 18th century by Prague's last executioner to cut off thieves' hands.

The National Theatre is the Czech Republic's representative stage. It is one of the symbols of Czech national identity and a part of the European cultural arena. It is a bearer of national cultural heritage and at the same time an arena for free artistic creativity.“

Klíč na útěku

USA

Díky uvedení řecké tragédie v minnesotské ženské věznici si ke mně našel cestu zvláštní předmět.

Theodora Skipitares

Theodora Skipitares je oceňovaná víceoborová umělkyně z New Yorku. Podílela se na 25 představeních po celém světě včetně Indie, Íránu, Koreje, Kambodži, Vietnamu a Jihoafrické republiky, Evropy a Jižní Ameriky. Vyučuje performativní umění a loutkoherectví na Prattově institutu.

Konvička na mléko

USA

Konvička na mléko z inscenace *The Sandbox (Pískoviště)*, důstojný předmět, památka na minulost: opatrovaná, znovuzrozená, vyvolávající vzpomínky.

Pegi Marshall-
Amundsen

— scénografka
Profesorka na Kalifornské státní polytechnické univerzitě. Věnuje se divadlu, performačním instalacím, přehlídkám a gurmánským performansům na jevišti, na veřejnosti i online. Vyznává divadlo, které má společenskou zodpovědnost, je udržitelné a přístupné.

Korunka

Česká republika/
Czech Republic

Korunka, která zachránila život Ivě Janžurové při pádu kulisy během představení *Marie Stuartovna* ve Stavovském divadle, kde hrála královnu Alžbětu.

Key Large-O,
photo: Theodora
Skipitares

Key Large-O

A curious item found its way into my life as a result of performing a Greek tragedy at a Minnesota women's prison.

Theodora Skipitares is an award-winning interdisciplinary artist based in New York City. She has created 25 performances around the world, including in India, Iran, Korea, Cambodia, Vietnam and South Africa, as well as Europe and South America. She teaches performance and puppetry classes at the Pratt Institute.

Creamer

Creamer, an object of reverence, relic of the past: cherished, reborn, and remembered, from the premiere performance installation of *The Sandbox*.

— set designer
Professor at Cal Poly State University in sunny California. Her works include: theatre, performance installation, parade and food performances on stages, in public and online. She believes in theatre that is socially responsible, sustainable, and accessible.

Crown

The crown that saved actress Iva Janžurová's life when scenery collapsed during a production of *Maria Stuart* at the Estates Theatre, in which she was playing Queen Elizabeth.

Národní divadlo/
National Theatre

Národní divadlo je reprezentativní scénou České republiky. Je jedním ze symbolů národní identity a součástí evropského kulturního prostoru. Je nositelem národního kulturního dědictví a zároveň prostorem pro svobodnou uměleckou tvorbu.“

Kouzelný cirkus

Česká republika/
Czech Republic

Masku tanečnicka z *Kouzelného cirkusu* Laterna magiky vytvořil významný český výtvarník, animátor a filmový režisér Jan Švankmajer.

Inscenace měla premiéru v roce 1977 a více než 6300 repríz v 50 městech ze 16 zemí po celém světě.

Laterna magika

První multimediální divadlo na světě patří v současné době k pražskému Národnímu divadlu. Laterna magika se poprvé představila na výstavě EXPO 58 v Bruselu. Hlavní podstatou divadla je interakce mezi projekcí a živým dramatickým děním.

Kufr plný rukopisů

Norsko/Norway

Tento předmět (kufr) vynálezce Thorgeira Gabrielsena hrál zásadní roli v performanci předvedené v Muzeu současného umění v Římě (MACRO) v roce 2012.

Christian Tony Norum

— umělecký manažer a umělec
Žiji v historii, dům Edvarda Muncha v Ekely, Oslo. Vector Oslo, Newyorský knižní veletrh, PS1, Muzeum moderního umění, New York, Re:LAX, Galerie výtvarného umění Cheb (GAVU), ČR, Malmö Nordic, Malmö konsthall, Švédsko

Maska starého moře – přišera Mar

Mexiko/Mexico

I když vypadá jako rybářská síť, je vyrobena z houpačích sítí a ihned tak navozuje námořnickou atmosféru. Pro dosažení požadované symboliky, tedy zobrazení starého muže, je zapotřebí pomalých pohybů.

Aarón Govea

Govea získal magisterský titul oboru Fyzické divadlo ze Scuola Teatro Dimitri, Švýcarsko. Absolvoval Mexickou národní školu divadelního umění a je držitelem ocenění Mexického národního fondu pro kulturu a umění a ceny UNAM za nejlepší fotografii roku 2008. Vystupoval na několika festivalech v Mexiku, Švýcarsku, Španělsku a USA.

The National Theatre is the Czech Republic's representative stage. It is one of the symbols of Czech national identity and a part of the European cultural arena. It is a bearer of national cultural heritage and at the same time an arena for free artistic creativity.“

Wonderful Circus

A male dancer's mask from *Wonderful Circus* by Laterna magika was created by an eminent Czech artist, animator and film editor Jan Švankmajer.

This performance was premiered in 1977, with more than 6,300 re-runs in 50 cities in 16 countries all over the world.

The first multimedia theatre in the world and currently part of the Prague National Theatre, Laterna magika first appeared at EXPO 58 in Brussels. The theatre's fundamental principles are based on the interaction between projection and live dramatic action.

Carrying a Suitcase Filled With Manuscripts

In a performative context at Macro Museo d'Arte Contemporanea, 2012, the object (Suitcase) by the inventor Thorgeir Gabrielsen played an essential role.

— art manager, artist
I'm living in history, Edvard Munch's huge house at Ekely, Oslo. Vector Oslo, New York Art Book Fair, PS1, Museum of Modern Art, NY, Re:LAX, Gavu Cheb Museum, Prague, CZ, Malmö Nordic, Malmö konsthall

Old Sea Mask – Mar Monstrum

Made from a hammock, even if it looks like fishing net, immediately creating a maritime atmosphere. Slow movements are needed to convey the idea of it representing an old man.

Govea holds a master's degree in Physical Theatre from the Scuola Teatro Dimitri, Switzerland. Govea graduated from the National School of Theatrical Arts, Mexico and has won awards from National Fund for Culture and Arts, Mexico, and the UNAM Prize for Best Photography in 2008. He has performed in a variety of festivals in Mexico, Switzerland, Spain and the USA.

Metlalt a Metlapilli z písně O necudné květině (Xochicuicatl cuecuechtli)

Mexiko / Mexico

Metlalt a metlapilli jsou nástroje, které byly v mexické kuchyni používány již v období před dobytím západní polo-koule Španělskem a v opeře *Xochicuicatl cuecuechtli* (*Píseň o necudné květině*) jsou využity jako hudební nástroje.

Gabriel Pareyon

— skladatel, muzikolog, zvukový umělec
Mexický skladatel a muzikolog, který také experimentuje s tradičními mexickými hudebními nástroji, měřicími přístroji a fonetikou jazyka Nahuatl a Hñāhñu. V jeho muzice se promítají rovněž širší aspekty lingvistiky, lidské řeči a matematických modelů.

Enid Negrete

— producentka, kritička, badatelka
Podílela se na tvorbě více než 50 operních, divadelních a profesionálních tanečních produkcí v Mexiku, Španělsku, Francii, Spojených státech amerických a Kanadě.

Mexiko

Symbolická láhev ‚Soldado de Chocolate‘, místní limonáda z Méridy, Yucatán, která se v nedávné době po neúspěšné stávce pracovníků společnosti Sidra Pino přestala vyrábět.

Gabriel Pareyon

— skladatel, muzikolog, zvukový umělec
Experimentuje s tradičními mexickými hudebními nástroji, měřicími přístroji a fonetikou jazyka Nahuatl a Hñāhñu. V jeho muzice se promítají rovněž širší aspekty lingvistiky, lidské řeči a matematických modelů.

Mexico, bottle of Sidra Pino from 70's, photo: Juan de Dios Rath

Metlalt and Metlapilli from The Ribald Flower Song (Xochicuicatl cuecuechtli)

The ‚metlalt‘ and ‚metlapilli‘ are tools that have been used in Mexican cuisine since pre-Hispanic times, and are used as a musical instrument in the opera *Xochicuicatl cuecuechtli* (*The Ribald Flower Song*).

— composer, musicologists, sound artist
Mexican composer and musicologist. He also experiments with traditional Mexican instruments and the metre and phonetics of the Nahuatl and Hñāhñu languages. His music also combines wider aspects of linguistics, human speech and mathematical models.

— producer, critic, researcher
Enid Negrete is a Mexican opera producer, critic and researcher. She has worked in more than 50 operas, theatre and dance professional productions in Mexico, Spain, France, the USA and Canada.

Mexico

A symbolic bottle of ‚Soldado de Chocolate‘, a local soft drink in Mérida, Yucatán that recently disappeared following an unsuccessful strike by the workers of the Sidra Pino Company.

— composer, musicologists, sound artist
He experiments with traditional Mexican instruments and the metre and phonetics of the Nahuatl and Hñāhñu languages. His music also combines wider aspects of linguistics, human speech and mathematical models.

Enid Negrete

— producentka, kritička, badatelka
Podílela se na tvorbě více než 50 operních, divadelních a profesionálních tanečních produkcí v Mexiku, Španělsku, Francii, Spojených státech amerických a Kanadě.

Juan de Dios Rath

— herec, divadelní režisér
Od roku 2008, kdy založil divadelní skupinu Murmurante, ji vede s přísně interdisciplinárním přístupem ke společenským problémům města Yucatán. V roce 2014 představil ve spolupráci s Jorgem Vargasem hru *Sidra Pino, pozůstatky Serie*.

Mikulášský pytel nosí vždycky Černý Petr

Nizozemsko/
The Netherlands

Tenhle pytel je lákavý a děsivý zároveň. Je plný dárků a sladkostí pro ty nejmenší, ale pozor! Černý Petr by do něj mohl strčit zlobivé děti a odnést je do Španělska! Příběh vypráví Platform-Scenography.

Mluvící kelímky

Španělsko / Spain

Dva barevné plastové kelímky spojené bavlněným voskovaným provázkem se staly komunikačním prostředkem. Stačí, když provázek natáhnete a začnete mluvit do jednoho z kelímků a ten druhý si někdo další přiloží k uchu.

Joan-Sabas Pardo

— scénograf
Bakalář humanitních věd (UOC). Magistr uměleckého výzkumu a Ph.D. (UMH).

Ačkoli se jeho práce zaměřovala na divadelní jeviště, v posledních letech usiluje spíše o využití scénografie ve veřejném a přírodním prostoru.

Mluvit o tom

Řecko / Greece

Předmět byl vyroben ze sádry zubním technikem v Aténách. Je to přesná kopie úst umělce a poprvé byla představena během představení *Protézy*. Je to hlavní rekvizita hry.

Eina Niarchou

— vizuální umělkyně
Elina Niarchou získala titul BA z Athens School of Fine Arts a podílela se na výstavách, workshopech a projektech jak v Řecku, tak v zahraničí. Mezi její tvorbu patří instalace, sochařství a performance.

— producer, critic, researcher
Enid Negrete is a Mexican opera producer, critic and researcher. She has worked in more than 50 operas, theatre and dance professional productions in Mexico, Spain, France, the USA and Canada.

— actor, theatre director
Since 2008, Rath has founded and runs Murmurante theatre group, which produces shows with a distinctly interdisciplinary approach to social problems in Yucatán. In 2014 he presented *Sidra Pino, Vestiges of a Serie* with Jorge Vargas as the co-director.

The Bag of Sinterklaas Always Carried by Black Pete

This bag is promising and scary at the same time. Filled with presents and sweets for the children; but, in the old days, as a child you were warned! If naughty, Black Pete would put you inside this bag and carry you to Spain! The story is told by Platform-Scenography.

The Talking Glasses

Two colored plastic glasses attached by a waxed cotton cord become a communication tool. Just stretch the thread and talk into one of the glasses, while the other glass is placed on the ear of another person who listens.

— scenographer
Bachelor in Humanities (UOC). Master in Artistic Research and Ph.D. (UMH).

Although his work has been directed on the theatre stage, in recent years his interest has been focused on the appropriation of public and natural spaces by scenography.

To Speak About It

The current object was made by a dental technician in Athens and consists of plaster. It is an exact copy of the artist's mouth and was first presented in the production *The Dentures*. It is the main prop of the play.

— visual artist
Elina Niarchou has a BA from the Athens School of Fine Arts and has participated in exhibitions, workshops and projects both in Greece and abroad. Her works consist of installations, sculpture and performance.

Nosorožec

USA
Jedna z deseti masek vytvořených pro inscenaci Ionescova *Nosorožce* z října 2012, kterou režírovala Marianne Kubik v Helmsově divadle Virginské univerzity.

Jason Randolph
Pochází z Virginie v USA, vystudoval sochařství na výtvarné fakultě Marylandské univerzity a divadelní techniku na Virginské univerzitě. Jason předvedl své umění a práci s jevištní technikou na mnoha festivalech, v divadlech, muzeích, galeriích i cirkusových stanech Severní a Jižní Ameriky.

Patu Paraoa

Nový Zéland / New Zealand
Patu Paraoa byl původně vyřezán pro inscenaci z roku 1996, následně byl využit ve třech dalších. Je to druh tradičního maorského kyje, který se používal při boji zblízka.

Tony De Goldi
— scénograf
Posledních 20 let se zabývá především návrhy kostýmů a rekvizit. Pracuje převážně pro současné Maorské divadlo.

Polárka: Porsgrunn

USA
Předmět, který si vybrala dvojice warren-crow+warren-crow, se objevil v jejich představení *Polárka: Porsgrunn* na mezinárodním divadelním festivalu v Porsgrunnu (Norsko, červen 2014).

Heather and Seth Warren-Crow
Umělecká dvojice warren-crow+warren-crow překračuje hranice mezi divadlem, performancí a zvukovým uměním. Používá převzaté a upravené texty a komponovaný zvukový doprovod, na paškál si bere působení medializace v různém prostředí – od vědy na začátku 20. století po kulturu celebrit a skandálů na začátku století následujícího.

Prštník

USA
Prštník, předmět, který byl rozložen a znovu poskládan dohromady, z premiérové performativní instalace *1 000 Faceless Eyes Staring Back* (*Zírání 1 000 očí bez tváří*).

Pegi Marshall-Amundsen
— scénografka
Scénografka a profesorka na Kalifornské státní polytechnické univerzitě. Věnuje se divadlu, performančním instalacím, přehlídkám a gurmánským performancím na jevišti, na veřejnosti i online. Vyznává divadlo, které má společenskou zodpovědnost, je udržitelné a přístupné.

Rhinoceros

One of ten masks created for the October 2012 production of Ionesco's *Rhinoceros*, directed by Marianne Kubik at the University of Virginia's Helms Theater.

He is from Virginia, USA and holds graduate degrees in sculpture from Maryland Institute College and Art and in technical theatre from the University of Virginia. Jason's art and stagecraft has been seen in festivals, theatres, museums, galleries and circus tents throughout North and South America.

Patu Paraoa

The Patu Paraoa was initially carved for a production in 1996 and has been subsequently used in 3 more productions. This Patu is based on a type of traditional Maori short club which was used in close quarter hand to hand combat.

— set designer
Set costume and properties designer for the past 20 years. Predominantly works in contemporary Maori Theatre.

Polaris: Porsgrunn

Warren-crow+warren-crow's object was featured in their performance *Polaris: Porsgrunn at the Porsgrunn International Theater Festival* (Norway, June 2014).

Warren-crow+warren-crow crosses borders between theatre, performance art, and sound art. They use appropriated text and composed soundscapes to investigate the processes of mediation in various milieux—from early 20th century science to early 21st century celebrity scandal culture.

Rainbrella

Rainbrella, an object of separation and reunion, from the premiere performance installation *1,000 Faceless Eyes Staring Back*.

— set designer
Pegi's a scenographer and professor at Cal Poly State University in sunny California. Her works include: theatre, performance installation, parade and food performances on stages, in public and online. She believes in theatre that is socially responsible, sustainable, and accessible.

Rekvie 2009

Čína / China
Toto je příběh o snech a zodpovědnosti. Je to příběh o mně, který zahrnuje malou židli (rekvizita hry), muže (manžel), ženu (manželka), chlapce (jejich syn), slavnou hru (*Rekvie* v režii Hanocha Levina).

Shifu Liao
— režisér, scénograf

Pudl

Finsko / Finland
Každý předmět na pódiu je víc než jen součet jeho částí, které získávají důležitost ze vztahu k ostatním prvkům, jako jsou režie, jednání, scéna, kostýmy, světla, zvuk a diváci. Předměty vyjadřují čas nebo prostor, jsou nositeli děje nebo vypravěči příběhů.

Pipsa Keski-Hakuni
— rekvizitářka
Jsem matka tří skvělých mladých žen a brzy budu babičkou, mám milujícího manžela a divokou zahradu. Rekvizitářka Finnish National Opera od podzimu roku 2008. Rekvizitářka několika divadel a Theatre Academy v Helsinkách mezi lety 1992 a 2008. MA z Faculty of Arts, University of Helsinki (Diplomová práce: *Role rekvizit v performativním umění*) 2013.

Requiem 2009

This is a story about dreams and responsibility. The story is about me and it involves a small chair (a prop for a play), a man (husband), a woman (wife), a boy (their son), a famous play (*Requiem*, directed by Hanoch Levin).

— director, set designer

Poodle

Every object on stage is more than the sum of its parts, gaining their significance in relation to other elements such as direction, action, set, costumes, lights, sounds and audience. Objects imply time or space, carry on the plot or tell a story.

— prop designer
A mother of three lovely young women, and soon to be a grandmother, I have a loving husband and a wild garden. Prop designer at the Finnish National Opera since autumn 2008. Props maker in several theatres and the Theatre Academy in Helsinki between 1992–2008. MA from the Faculty of Arts, University of Helsinki (Master thesis: *The Role of Props in the Performing Arts*) 2013.

Poodle,
photo: Mari
Hämäläinen

Stůl

Oteiza předčítá příběh jejího prvního navrženého předmětu: stolu. Míry stolu byly přeměněny tak, aby se změnilo jeho možné využití, ale přitom zůstal natolik věrný svému tvaru, aby byl zachován odkaz k jeho původnímu využití.

Chile
USA

— scénografka, výtvarnice médií
Docentka divadelní fakulty na Wesleyan University, vyučuje studiové kurzy využití designu a médií v divadle. Jedním z jejich probíhajících projektů je video-dokument *City as Site (Město jako dějiště)*, který je založen na pouličních představeních na Santiago a Mil Festival (2012–15).

Tohle létající prase

USA

Ze hry *La Ronda* Arthura Schnitzlera, uvedené 8. října 2010 v pittsburském divadle The REP. Režie: Robin Walsh. Scénografie: Stephanie Mayer-Staley. Asistent scénografie: Richard Preffer.

Stephanie
Mayer-Staley

— scénografka, pedagožka, umělkyně
Její práce zahrnuje scénografii, světelný design, instalace, land art, malbu, fotografie a kamenictví. Pochází z Německa, dnes žije v USA. Její dílo odráží touhu po porozumění mezi kulturami.

Two Heathers Down, One Heather Standing (Dva vřesy leží, jeden vřes zbývá)

Rakousko / Austria
Německo / Germany

Pronikavý výkřik. Kůň, který předstírá, že je jednorožec, a maskuje se pomocí převleku, stejně jako herečky ve filmech. Černá. Zvuk kopyt se přibližuje. Kdo přežije?!

Veronica Burger,
Nora Jacobs,
Nicole Sabella

Spolupracují od roku 2013. Realizace jejich prvního divadelního projektu *Krrr* se uskutečnila ve výstavních prostorách Ve.Sch ve Vídni a po něm následovala další uvedení doma i v zahraničí, například na ImPulsTanz Festival ve Vídni.

Vlajka nebo zástěra?

Island / Iceland

Vlajka nebo zástěra je předmět, který se objevil v produkci *Pocházím z jiných zemí a na zádech mám celý svůj příběh*, v níž vystupovala Gudrun S. Gisladdottir (herečka) a Helga Thorarinsdottir (viola), na Islandu a ve Skandinávii v letech 1995–6.

Table

Oteiza reads the story of her design object: a table. The table has been re-scaled to change its possible uses, while still retaining enough of its shape to refer to its original purpose.

— set designer, media designer
Assistant Professor of Theatre at Wesleyan University, where she teaches studio courses in design and media for the performing arts. One of her ongoing projects is the video-documentary *City as Site*, based on street performances at the Santiago a Mil Festival (2012–15).

Flying Pig

Production: *La Ronde* by Arthur Schnitzler.
Oct. 8th 2010, The REP" Pittsburgh Playhouse.
Dir.: Robin Walsh. SD: Stephanie Mayer-Staley, ASD: Richard Preffer.

— set designer, educator, artist
Her work ranges from set and lighting design to installation, land art, painting, photography and stone masonry. Originally from Germany, now residing in the USA, Mrs. Mayer-Staley's art reflects her desire for cross cultural understanding.

Two Heathers Down, One Heather Standing

A high-pitched scream. A horse, pretending to be a unicorn, using its camouflage as a disguise, like actresses do in movies. Black. Sound of hooves approaching. Who will survive?!

They have been working together since 2013. Their first performance project *Krrr* was realized at the Ve.Sch exhibition space in Vienna followed by other national and international venues, such as the ImPulsTanz Festival Vienna.

A Flag or an Apron?

The flag or the apron is an object from the production *I come from other countries with all my stories on my back*, performed by Gudrun S. Gisladdottir (actress) and Helga Thorarinsdottir (viola) in Iceland and Scandinavia in 1995–6.

Gudrun Gisladdottir

— herečka
Vystudovala Icelandic Theatre School v roce 1977 a od té doby vystupovala v mnoha hlavních rolích v islandském divadle a filmu, především v Reykjavík Theatre a v National Theatre of Iceland.

Thorunn S.
Thorgrimsdottir

— scénografka, kurátorka, vizuální umělkyně
Thorunn se věnuje scénografii a kostýmnímu návrhářství pro divadlo a operu od získání titulu Meisterschüler z berlínské Hochschule der Künste v roce 1979. Mezi její umělecké aktivity patří také režie a kurátorská práce.

Austrálie / Australia

Tato „pupeční šňůra“ je certifikovanou rekvizitou z neznámé epizody seriálu Akta X. Předmětu díky jeho velké „rekvizitálnosti“ schází neměnná identita. Jedná se o zapomenutý a těžko postizitelný objekt.

Emma Hicks,
Katie Louise Williams

— vizuální umělkyně
Jejich práce zkoumá včleněné taktiky a způsoby vyjádření, které odhalují meziprostory. Hicks a Williams mají už osm let trvající společnou praxi a v současnosti jsou doktorandkami na Sydney College of the Arts v Austrálii.

Beyond the final cut,
photo: Emma Hicks,
Katie Louise Williams

— actor
She graduated from the Icelandic Theatre School in 1977 and has since had a large number of leading roles in Icelandic theatre and film, primarily at the Reykjavík Theatre and at the National Theatre of Iceland.

— scenographer, curator, visual artist
Thorunn has worked as a scenographer and a costume-designer in theatre and opera since her graduation as Meisterschüler from the Hochschule der Künste in Berlin in 1979. Her artistic activity also includes also directing and curating.

Beyond the Final Cut

This “umbilical cord” is a certified prop from an unknown episode of The X-Files. By its very “propness”, this object lacks a fixed identity. It is a forgotten and elusive object.

— visual artists
Their work explores embodied tactics and modes of expression that reveal in-between spaces. Hicks and Williams have an ongoing collective practice of eight years and are current Ph.D. candidates at Sydney College of the Arts in Australia.

Tvùrci

Makers

Úvod / Introduction

Rebekka A.
Ingimundardóttir
kurátorka výstavy
Tvůrci / Commissioner
of the Makers

Výstava Tvůrci sestává ze dvou živých akcí denně po dobu konání Pražského Quadriennale 2015. Probíhat budou po celý den v galerii U Betlémské kaple. Umělci z celého světa zde budou připravovat a provádět gurmánské performance, vycházející z různých divadelních inscenací. Kurátorkou projektu je islandská divadelnice a scénografka Rebekka A. Ingimundardóttir:

Výstava Tvůrci je doprovodným experimentálním projektem k hlavním výstavám PQ'15. Jejím cílem je předvést umělce při práci a zachytit jejich činnost v dynamickém tvůrčím procesu. Výstava nabízí k prozkoumání průsečíků mezi světem divadla, dramatu a gastronomií. Apeluje na scénografy-tvůrce, aby vytvořili divadelní gurmánský zážitek přímo před divákem, a tím mu umožnili pozorovat nejenom vizuální stránku pokrmů, ale i performativní způsob jejich přípravy, prezentaci, servírování a konzumaci. PQ Tvůrcům k tomuto experimentu poskytuje tzv. pracovní kuchyni, nostalgicky vybavené prostředí s divadelním nádechem, situované v pražské umělecké galerii.

Barvitá a dramatická příprava pokrmů se v poslední době stává vyhledávanou společenskou aktivitou. Kuchyně je dnes vnímána jako divadlo, v němž se akt přípravy, vaření a servírování pokrmů stává soukromou performancí pro pozvané hosty, oceňovanou jako kolektivní vjemový zážitek. Podobně budou i Tvůrci vytvářet divadelní a gurmánský design u kuchyňského stolu a jako divadelní materiál jim poslouží potraviny. Před každý tvůrčí tým je postavena výzva připravit divákům plnohodnotný performativní gurmánský zážitek.

Tvůrci budou navrhovat pokrmy tak, jako by vytvářeli scénografii. Diváci budou vyzváni na gurmánskou cestu, kterou budou moci vidět, slyšet, ochutnat a především zažít. Součástí výstavy je také konzumace připravených jídel, při které se minulost Tvůrců stane jejich budoucností. Stejně jako u každé cesty nastane i na výstavě moment, kdy Tvůrci nechají svou minulost, neboli stopy v podobě jídla, za sebou.

Představte si, že místo klasického divadelního jeviště, studiové scény nebo improvizovaného pódia má Tvůrce k dispozici divadelně-restaurační prostředí, v němž se bude moci vyjádřit prostřednictvím pokrmů. To je jedinečná příležitost nabídnout publiku příběh, který může zhlédnout, ale i ochutnat a cítit jeho vůni.

Důležité je, že bude divák moci sledovat, jak Tvůrci koncipují, uvažují, pracují a rozvíjejí myšlenky a postupně vzniká nová tvorba. NEJDŮLEŽITĚJŠÍ je PROCES.

Přejeme vám příjemný, radostný a pohodlný průchod chodbami divadelní mysli, plnými představivosti a dobého řemesla.

The Makers Exhibition consists of two live events that will take place on every day of the Prague Quadrennial. During these all-day events, which will be held at the Gallery at Bethlehem Chapel, artists from all over the world will prepare and perform food inspired by and coming from different theatre performances. The project commissioner is Icelandic theatre expert and set and costume designer Rebekka A. Ingimundardóttir:

The Makers Exhibition is a new experimental addition to the main exhibition, which aims to exhibit makers in the act of making and to capture their activity in the dynamic areas of making. PQ offers a platform to examine the intersection between the worlds of theatre, drama and food design. PQ invites scenographers (makers) to design their theatrical food and dining experience in front of an audience in order to explore not only the design of food itself, but also the way it is prepared, presented, shared and played out. For this experiment, PQ has provided a Makers workshop kitchen, a nostalgic machinery food chain environment with a theatrical twist in an art gallery in Prague.

The color and drama of food preparation and cooking has become an increasingly social activity. The kitchen is now seen as a theatre in which the act of preparing, cooking and sharing food becomes a private performance for invited guests. It has become valued as a shared tactile experience. PQ Makers and their visitors will examine the relationship between these things by preparing the theatre and the food experience, by cooking and sharing theatre food with their visitors. Makers will put their theatre design and food design together at the same table and use food as their theatrical material.

Makers are invited to redo their existing theatre-performance work – to recycle it. The theme should be theatrical and should take the form of a reference to an existing play or performance recycled into a food experience. They are invited to make an experience for all the senses and include the essence of their past projects. The aim is to make something new with inspiration from old work but NOT to re-stage something that the Maker has done before.

Imagine that, instead of a classical theatre stage, black box or site-specific stage, the Maker is given a theatrical restaurant surrounding in which to express themselves through food.

What is important is that visitors see how the Makers draw, think, work and develop ideas, and what the process of creating a new work looks like. The PROCESS is the most IMPORTANT. The preparation and development is as important as the making of the food.

We wish you a pleasant, enjoyable, comforting journey through the hallways of the theatrical mind of imagination and craft.

**#abyss.foodpossession
(peklo.obžerství)**

Polsko / Poland

Kulinářská extravagance *#abyss.foodpossession* je společným dílem souboru Flesh System a veganky a food bloggerky Marty Dymek (jadlonomia.com).

Flesh System

Flesh System je neformální spolek, který působí v pekle mezi Varšavou, Berlínem a São Paulem. Založili jej tanečníci a choreografové Korina Kordova a Przemek Kamiński, pravidelně také spolupracují s dramaturgem Mateuszem Szymanówkou a dalšími.

Alegría (redux)

Mexiko / Mexico

Gurmánská performativní instalace, která pojednává o dějinách a stravě prostřednictvím vizuálně-poetického ztvárnění vztahu české kultury k Mexiku.

Alicia Marván

Alicia Marván je víceoborová umělkyně. Nejvíce se zaměřuje na lidské chování a propojení živé a neživé hmoty. Její tvorbu je možné prožít, dotknout se jí, ochutnat ji, obléknout či obývat, v divácích či účastnících jejich produkcí spouští smyslové reakce.

Fatt

Libanon / Lebanon

Fatt je kuchyňská performance založená na Fatttush, levantinském mezze salátu, který se vyrábí z různých druhů salátu a zeleniny smíchané s kousky pity. Inspiraci čerpá z lámání chleba a kořeny má v kontrastu celku a úlohmku.

#abyss.foodpossession,
photo: Patrycja
Planik

#abyss.foodpossession

The *#abyss.foodpossession* culinary extravagance is a collaboration between the Flesh System collective and vegan food blogger Marta Dymek (jadlonomia.com)

Flesh System is an informal collaboration structure that operates in the abyss between Warsaw, Berlin and São Paulo. It was established by dancers and choreographers Korina Kordova and Przemek Kamiński, who collaborate with dramaturge Mateusz Szymanówka and others on a regular basis.

Alegría (redux)

An edible-performative installation incorporating history and nourishment through a visual-poetic synthesis of Czech culture in relation to Mexico.

Alicia Marván is an artist dedicated to interdisciplinary practices. Central to her practice is a heightened awareness of human behavior and the interconnectedness between living and non-living matter. She creates art that can be experienced, touched, eaten, worn or inhabited, triggering sensorial reactions in the observer/participant.

Fatt

Fatt is a kitchen performance based on the Fatttush, a Levantine mezze salad made from an assortment of greens and vegetables, mixed with pieces of pita bread. It draws its inspiration from the breaking of bread and takes root in the contrast between entity and fragment.

Miriane Zgheib

— architektka, vizuální umělkyně
Miriane Zgheib je libanonská designérka jídla s bohatými zkušenostmi v oblasti vizuálního umění a designu. Působí také v oblastech architektury interiérů, ilustrací, produktového, květinového a světelného designu.

Hluboká řeka: 4 postavy – stvoly z amerického jihu

USA

Hluboká řeka: 4 postavy – stvoly z amerického jihu vznikla na základě spisů Jerre Dye a oslavuje čtyři postavy amerického jihu pomocí jídla a jižanské hudby.

Jamie Gross,
Daniel Mathews,
DeLisle Merrill,
Hannah Prochaska

— kostýmní výtvarníci
Kostýmní návrháři z USA, jejichž cílem je vytvářet celistvé postavy pomocí splynutí designérských a performativních procesů.

Jedlá dramaturgie: Smrt a fetiš prostřednictvím cukrovinek

USA

Tvůrci gurmánských performancí *Vojcek* (Madison, Wisconsin, 2013) a *Slečna Julie* (Chicago, Illinois, 2014) vám během představení tvořeného z vaření a konzumace umožní postavy ochutnat.

Leigh Henderson

— divadelní technička, umělecká manažerka, teatroložka, pedagožka, scénografka, světelná designérka, malířka
Designérka a umělecká cukrářka, která vystupuje v pořadech televizního kanálu Food Network a publikuje v časopise Make. Navrhla dort a cukrovinky pro inscenace *Vojcek* a *Slečna Julie*.

Kristin Hunt

— režisérka
Odbornice na gurmánské performance. Připravila proměny hrášku pro inscenace *Vojcek* a *Slečna Julie*.

Jehněčí

Island /Iceland

Tradiční islandský recept na vařenou ovčí hlavu se zeledinou bude doplněn o informace o chovu ovcí a básně a písňové texty, které se k jehnatům vztahují.

Thorunn S.
Thorgrimsdottir

— scénografka, kurátorka, vizuální umělkyně
Thorunn se věnuje scénografii a kostýmnímu návrhářství pro divadlo a operu od získání titulu Meisterschüler z berlínské Hochschule der Künste v roce 1979. Mezi její umělecké aktivity patří také režie a kurátorská práce.

— architect, visual artist
Miriane Zgheib is a Lebanese food designer with an extensive background in visual arts and design. Her practice includes interior architecture and illustration, as well as product, floral and light design.

Deep River: 4 Character – Scapes from the American South

Developed from writings by Jerre Dye, *Deep River: 4 Character-scapes from the American South* celebrates four American Southern characters through food and music from the American South.

— costume designers
Costume designers from the US who strive to create complete characters by melding the processes of designer and performer.

Edible Dramaturgy: Exploring death and fetish through candy

The creators of two gastro-performances, *Woyzeck* (Madison, Wisconsin, 2013) and *Miss Julie* (Chicago, Illinois, 2014), give you a taste of these characters within a performance of cooking and eating.

— theatre technician, art manager, theatre theoretician, teacher, set designer, lighting designer, painter
Designer and cake artist who has featured on the Food Network and in Make Magazine. She designed the cake and candy for *Woyzeck* and *Miss Julie*.

— director
She is an alimentary performance scholar. She created the pea transformations for *Woyzeck* and *Miss Julie*.

Lamb

The traditional Icelandic recipe of cooking and serving sheep's head with vegetables is accompanied by facts about sheep farming and poems or lyrics associated with lambs.

— scenographer, curator, visual artist
Thorunn has worked as a scenographer and a costume-designer in theatre and opera since her graduation as Meisterschüler from the Hochschule der Künste in Berlin in 1979. Her artistic activity also includes also directing and curating.

Izrael /Israel

Performance *Jez Růže*, inspirovaná inscenací *Rosas Danst Rosas* Anne Teresy De Keersmaeker, zkoumá tanec v kontextu kuchyňských prací, čímž vytváří velmi ženský a působivý zážitek pro všechny smysly.

Carmel Bar

— umělec, tanečník, performer, pekař/cukrář
Člen souboru Zik. V roce 2014 ukončil studia na Škole vizuálního divadla v Jeruzalémě.

Michal Evyatar

— designér, kuchař
Vystudoval bakalářský program v oboru průmyslový design na Becalelově akademii umění a designu v Jeruzalémě. Carmel s Michalem rádi propojují umění a gastronomii.

Jídlo ve válce: od Iliady ke globalizaci

Itálie /Italy

Dělá vám starosti globalizace v gastronomickém průmyslu? Přidejte se k válce mezi těmi, kdo udržují tradice, Trójany, a propagátory fast foodu, Řeky. Seznamte se na vlastní nebezpečí s Kassandrou a Kressidou.

Giulia Toniutti

— umělkyně

Anastasia Puppis

— herečka, zpěvačka
Akademie Nica Pepeho, festival Avignon 2013, společné vystoupení: Trieste NEXT 2014

Roberta Situlin

— profesorka výživy
Univerzita v Terstu, společné vystoupení: Trieste NEXT 2014

Jinakost

Thajsko/Thailand

„Jinakost“ ve hře *Služky* od Jeana Geneta je významným tématem thajské kultury. Thajsko je tak multikulturní zemí, že se v ní každý někdy cítí jako „ten odlišný“. Titotio Creative Art, Idea Consultancy a Cat in the hat; Full service catering.

Nattaporn Thapparat
Nipanoppadara
Yugala

— umělci, designéři, umělečtí manažeři
Zakladatelé Titotio Creative Art and Idea Consultancy. Společně dosáhli na thajské umělecké scéně významných úspěchů. Jejich snahou je rozvíjet radost z uměleckého zážitku a přispívat k modernější a inovativní umělecké tvorbě.

Chatphon
Thavornvanit

— kuchař

Eat Roses

Inspired by *Rosas Danst Rosas* by Anne Teresa De Keersmaeker, *Eat Roses* explores dance in the context of kitchen work, creating a feminine, strong, sensual event.

— artist, dancer, performer, pastry chef
Member of the Zik group. Graduate of the School of Visual Theatre in 2014.

— designer, chef
He graduated with a Bachelor's degree in Industrial Design from Bezalel Academy, Jerusalem. Carmel and Michal love the combination of art and food.

Food at War: from Iliad to Globalization

Does the globalization of food worry you? Join in the war between the keepers of tradition, the Trojans, and fast food promoters, the Greeks. Meet Cassandra and Cressida at your own risk.

— artist

— actress, singer
Nico Pepe Academy, Avignon Festival 2013, shared event: Trieste NEXT 2014

— professor of nutrition
Trieste University, shared event: Trieste NEXT 2014

Otherness

“Otherness” in *The Maids*, original text play by Jean Genet, is quite a relevant theme for Thai culture, as being such a multi-cultural country, everyone sometimes feels like “the other”. Titotio Creative Art, Idea Consultancy a Cat in the hat; Full service catering.

— artists, designers, arts managers
Founders of Titotio Creative Art and Idea Consultancy. They has marked significant milestones on Thailand's art scene. They are so keen to cultivate a joy of art experience and bring more contemporary and innovative works to the arts.

— chef

Královské gazpacho

Španělsko/Spain

Pomalá a promyšlená inscenace tragédie s rajčatovou polévkou, *Královské gazpacho* souboru Caín Teatro, vznikla na motivy Shakespearova *Krále Leara*.

Caín Teatro – El Hijo Tonto

Soubor Caín Teatro vznikl v 90. letech jako průnik architektury a divadla v rámci Vysoké školy architektury v Madridu. Nedávno se z něj zrodil soubor El Hijo Tonto, který se zaměřuje na inscenace založené na improvizaci s velmi výrazným vizuálním pojetím.

Kyneme

Česká republika/
Czech Republic

Performativní skupina Geng Beng vychází z vlastní zkušenosti, ale i z různých epoch dějin umění. Pracuje s genderovými stereotypy, přistupuje k nim s citem a pochopením, ale i s nadsázkou a ironií.

GengBeng –
Jana Zimčiková &
Martina Oškrdová

Performativní skupina Geng Beng vznikla v roce 2012. Dvě performerky se pouští mimo galerie s cílem se setkat s umělecky nezkušeným publikem. Typ prostoru a publikum značně ovlivňuje živou akci, která přímo reaguje na skutečnost. Ve svých performancích poukazují na bizarnost mnohého lidského počínání a banalitu všedních starostí v mnohdy až groteskních simulovaných situacích.

Royal Gazpacho,
photo: Narcis Molina
Montasell

Royal Gazpacho

Shakespeare's *King Lear* is the underlying influence on Caín Teatro's *Royal Gazpacho*, a slow, deliberate orchestration of a tomato soup tragedy.

Caín Teatro sprouted in the 1990s from the interstices between architecture and theatre, in the bowels of the Architecture School of Madrid. It recently gave birth to El Hijo Tonto, which renders improvisation-based works with a heavy visual conception.

Leavening

Performative art group Geng Beng's work is based on its members' life experiences and various eras of art history. The group works with gender stereotypes, approaching them with sensitivity and understanding, as well as exaggeration and irony.

Performative art group Geng Beng has been active since 2012. The group's two performers prefer to act outside galleries with the intention of meeting audiences who are inexperienced with art. The type of space in which they perform and type of audience are important factors affecting live action that directly responds to reality. In their performances they refer to the bizarreness of much human activity and the banality of everyday worries, often expressed as grotesque, simulated situations.

Laskání 愛撫過了

Tchaj-wan/Taiwan

Přišij ke mně svůj jazyk; přišij ke mně své plíce; přišij ke mně své genitálie; přišij ke mně svou duhovku. A pak už se nikdy nerozdělíme. Zvrácená láska a rýžové koláčky moči od Sarah Kane.

Canteen 50A Lab

Soubor Canteen 50A Lab tvoří čtyři tchajwanští divadelníci kteří spojují intenzivní zájem o performanci s vášní pro tchajwanské jídlo. Soubor se snaží zpracovávat kuchařské postupy a přidávat k nim choreografii tak, aby bylo jídlo prezentováno performativnějším způsobem.

Nikdy nic nechápej

Uruguay/Uruguay

Slepec v centru dění, opuštěný uprostřed podivného stroje. Nezbyvá mu než čekat na podnět, který by mu pomohl dostat se z této překerní situace.

Lucía Acuña
a soubor INVERSO/
Lucía Acuña
and the INVERSO
company

Cílem této skupiny je vytvořit scénické dílo využívající plast a audiovizuální prostředky. Usiluje o dramaturgii smyslů, uchopení současných témat prostřednictvím starých textů, jimž je vtisknut nový význam, a přiblížení národních umělců.

Ochutnávka not

USA

Sledujte životní dílo, při němž proměníme skladby Luciana Beria *Sequenze* ve 4 pokrmy, z nichž každý bude zachycovat okamžik jeho kariéry a minulosti.

A Change of Harp

Soubor Change of Harp vznikl v roce 2012 v reakci na nedostatek výrazných a zajímavých skladeb pro harfu. Dnes se snažíme vzdělávat skladatele, hrát jejich skladby a zviditelňovat novou hudbu jako takovou.

Pro lásku k pomeranči

Austrálie/Australia

Pro lásku k pomeranči zkoumá vztah mezi dvěma muži a jejich složitý boj za lásku a naplnění, který mění jejich světy i je samé.

The Indirect Object

Oceňovaná experimentální loutkářská, stínová a vizuální divadelní společnost. Často vystupujeme v zahraničí; hostujeme ve velkých divadlech, ale máme také angažmá na malých scénách.

Caressed 愛撫過了

Stitch your tongue on me; stitch your lung on me; stitch your genitals on me; stitch your pupil on me. And then, we'll never be apart. The twisted love in Mochi by Sarah Kane.

Canteen 50A Lab consists of four Taiwanese theatre practitioners. They unite their intense interest in performing art with a passion for Taiwanese food. The ensemble aims to deconstruct and choreograph the cooking procedure in order to present 'food' in a more performative way.

Never Understand Anything

A blind man at the core of the action, abandoned in the middle of a strange device. He is condemned to waiting for a stimulus to save him from his vulnerable situation.

The aim of this group is to develop a scenic work related to the plastic and audiovisual disciplines. The idea is to pursue a dramaturgy of the senses, addressing current issues through the re-signification of classical texts and research into national artists.

Tasting Notes

Follow a life's work as we condense composer Luciano Berio's *Sequenze* into 4 dishes, each capturing a moment from his career and history.

A Change of Harp was established in 2012 as a response to the lack of edgy and interesting music written for the harp. We now strive to educate composers, perform their works, and give visibility to new music as a whole.

For the Love of an Orange

For the Love of an Orange explores the relationship between two men in a complex struggle for love and fulfillment that transforms both their world and themselves.

The Indirect Object is an award-winning experimental puppetry, object, and visual theatre company. Our productions have toured internationally and range from large-scale theatre to small-scale durational residencies.

Recept na psí srdce

Kypr / Cyprus

Performance spolku Paravan je založena na léčebném světě omlazování. Jídlo je připravováno jako experimentální operace a servírováno jako lékařský objev.

Paravan

Paravan Proactions založili Malita Couta a Harris Kafkarides v lednu roku 2006. Zkoumají současné prostředí divadelního / vizuálního vyjádření prostřednictvím spolupráce. Paravan se specializuje na site-specific divadlo a divadelní instalace.

Sesterská akademie * Sestry jedí

Dánsko / Denmark

Sisters Hope (Naděje sester) staví na úspěších svého projektu *Sisters Academy* v prostoru Makers na PQ'15, kde vystoupí s představením *Sisters Academy * Sisters eat (Sesterská akademie * Sestry jedí)*.

Sisters Hope

Sisters Hope (Naděje sester) je dánská umělecká skupina a hnutí s přidruženou mezinárodní skupinou umělců z různých oborů. Pohybují se na hranici performance artu, výzkumu, aktivismu a pedagogiky. Při vystupování na jevištích nejen každodenního života čerpají z ponoreň a intervence. V současné době se mimo jiné v rámci rozsáhlého skandinávského projektu *Sisters Academy (Sesterská akademie)* zabývají hledáním poetičtějších a smyslnějších prostředí k učení.

Sisters Academy
* *Sisters eat*, photo:
Diana Lindhardt

Recipe For the Heart of a Dog

Paravan's performance is based on the medical world of rejuvenation. Food is prepared as experimental surgery and served as a medical discovery.

The Paravan Proactions theatre group was established in 2006 by Melita Couta and Harris Kafkarides. They explore contemporary means of theatrical / visual expression through collaborations. Paravan specializes in site-specific theatre and performance installations.

Sisters Academy * Sisters eat

Sisters Hope will work from the score of their original work *Sisters Academy* at the Makers space at PQ'15 when they perform their work *Sisters Academy * Sisters eat*.

Sisters Hope is a Danish-based performance group and movement with an associated international troop of performers from various backgrounds. It operates at the intersection of performance art, research, activism and pedagogy. They draw on immersion and intervention when they perform on the stages of everyday life and beyond. They are currently working to manifest more sensuous and poetic learning environments, amongst others, in the large-scale Nordic project *Sisters Academy*.

Tragédie o čtyřech dějstvích

Česká republika /
Czech RepublicRudolf Skopec,
Ladislav Vondrák

Mrkev, celer, kladivo, nůž, pěsti, Ifigenie v Aulidě, koření a mixér.

Jsme vizuální umělci, kteří tvoří v oblasti fotografie, videa a performance. Žijeme a pracujeme v Praze. Jsme barbaři.

Trumpety na nebi: neposlušné dvojče

Česká republika /
Czech Republic
Norsko / Norway
Švédsko / Sweden

T.I.T.S.

Temný příběh *Trumpet na nebi* pokračuje. Neposlušné dvojče vás zve na svůj čajový dýchánek.

Nezávislá umělecká skupina, jež se snaží vytvářet atmosférická a smyslná vystoupení, která si pohrávají s hranicemi různých uměleckých forem. Jejich díla pracují se základními pudy a emocemi, se kterými se divák rychle ztotožní.

Ann Sofie Godø, Björn Hansson, Nela H. Kornetová

Vaření se Slečnou Julií: Slečna Julie vaří

Kanada / Canada
Velká Británie /
Great Britain
Řecko / Greece

The Food Project

Jídlo je stálíci, i když se vše ostatní zblázní. Že? S pomocí Strindbergovy *Slečny Julie* uvaří několik bláznivých kuchařů Svatojánskou polévku, hudbu a živé video.

Jsme neustále se rozrůstající mezinárodní skupina divadelníků, kteří považují prolínání scénografie a jídla za hlavní, radikální, genderovou a zakotvenou performativní praxi, ve které se stůl stává prostorem pro širší scénografii.

Kathleen Irwin, Anna Birch, Rachel Hann, Athena Stourna, Cathy McComb, Marianna Kutulas-Vrsalovic, Emmanouela Vogiatzaki Krukowski

Veselka, která nebyla

Polsko / Poland

Veselka patří v polském repertoáru k nejhranějším inscenacím. Přesto v ní autor vůbec nezmiňuje, jak vypadala svatební tabule. Anna Królikiewicz představí své pojetí polské svatby před sto lety.

A Tragedy In Four Acts

Carrots, celery, hammer, knife, fists, Iphigénie en Aulide, spices and a mixer.

We are visual artists who work with photography, video and performance. We live and work in Prague. We are the savages.

Trumpets in the Sky: The Naughty Twin

The dark tale of *Trumpets in the Sky* continues. The Naughty Twin invites you to her Tea Party.

T.I.T.S. is an independent performance group that aims to create atmospheric and sensual performances that explore the borderlines of different art forms. Their works deal with basic instincts and emotions that the audience can directly relate to.

Ann Sofie Godø, Björn Hansson, Nela H. Kornetová

Cooking Miss Julie: Miss Julie Cooks

Food is a stable property when all is unhinged. Right? Using Strindberg's *Miss Julie*, a few mad chefs cook up Midsummer Soup, music and live video.

We are an ever-expanding group of international theatre practitioners who consider the intersection of scenography and food as a primary, radical, gendered, and embodied performative practice and the table as a space of expanded scenography.

Kathleen Irwin, Anna Birch, Rachel Hann, Athena Stourna, Cathy McComb, Marianna Kutulas-Vrsalovic, Emmanouela Vogiatzaki Krukowski

The Wedding Which was Not

The Wedding is one of the most frequently performed plays in the Polish repertoire. Yet the autor doesn't mention what the wedding table looks like at all. Anna Królikiewicz will present her vision of a Polish wedding a hundred years ago.

Anna Królikiewicz

— autorka, pedagožka, malířka
Výtvarnice, malířka a autorka instalací, která se zaměřuje na monumentální kresbu a instalace, o nichž také píše. Vyučuje na Akademii výtvarného umění v Gdaňsku a ve School of Form v Poznani.

Maciej Nowak

— teatrolog, novinář, kurátor
Působí jako žurnalista, teatrolog, divadelní a gastronomický kritik, založil časopisy *Goniec Teatralny* a *Ruch Teatralny*, kde působil jako šéfredaktor, dále zastával funkci ředitele divadla Wybrzeże a založil Divadelní ústav Zbigniewa Raszewského, jehož byl ředitelem.

Višňový sad de(kon)strukce

Řecko/Greece

Višňový sad de(kon)strukce má unikátní participační ráz. Každá z ingrediencí na sebe bere roli jednoho z Čechovových hrdinů. Publikum hry „uvaří“, dokonce může rozhodnout o změně výsledku.

Ekavi Whitlock-Blundell

— scénograf
Ekavi je řecký designér žijící v Londýně. Má zázemí ve scénografii, ale jeho současná tvorba se zaměřuje na zkoumání jídla jako materiálu a tvorbu kulinářských příběhů napříč různými médii.

*The Cherry Orchard
De(con)structed,*
photo: Ekavi Whitlock
Blundell

— author, teacher, painter
Artist, painter and author of installations, who is devoted to and writes about monumental drawings and monumental installations. Academic teacher in Academy of Fine Arts in Gdańsk and School of Form in Poznan.

— theatre theoretician, journalist, curator
Journalist, teatrologist, theatre and food critic, Maciej Nowak was founder and editor-in-chief of *Goniec Teatralny* and *Ruch Teatralny* magazines, chief director of the Wybrzeże Theatre and founder and ex-director of the Zbigniew Raszewski Theatre Institute.

The Cherry Orchard De(con)structed

The Cherry Orchard De(con)structed has a unique participatory character. Each ingredient takes the role of Chekhov's heroes. The audience 'cooks' the play, even deciding to change the outcome.

— scenographer
Ekavi is a London-based Greek designer. Coming from a background in scenography, her work currently focuses on exploring food as a material and creating culinary narratives across various media.

Za zavřenými dveřmi

Francie/France
Kypr/Cyprus

Performativní výstup, který nás zve k oslavě bytí skrze aparát, ve kterém hraje každý svoji roli. Dílo je inspirováno Sartrovou hrou *S vyloučením veřejnosti*.

Mahana Delacour

— kostýmní výtvarnice
Mahana's work examines the performative qualities of material, body and design. Pro vystoupení používá jídlo jako médium, vyzývá diváky k účasti.

Alexandros Lernis

— sochař
Alexandros se zabývá převážně sochařskou tvorbou a zkoumá témata sexuální identity a spirituality.

Zmok

Slovensko/Slovakia

Zmok – tvor, na kterého jsme již zdánlivě zapomněli, ale je stále přítomný v našich příbězích. Zmok jako námět lidových pověr, přítomný v písních, divadle, vyprávění starších. Tohle černé zmoklé kuře prý přináší štěstí.

Boris Hanečka

— kostýmní výtvarník, módní návrhář, performer
Jeho tvorba se vyznačuje vytříbeným smyslem pro architekturu díla a pro detail. To všechno rád propojuje v dynamickém a sofistikovaném provedení. Boris Hanečka má rád nedbalou, ale skrytě stylizovanou noblesu – tedy to, co vystihuje osobnost tohoto mimořádného umělce.

Alžbeta Lukáčová

— operní dramaturgyně, muzikoložka, hudebnice
Působí ve Státní opeře, kde se podílela na více než 40 inscenacích především operních děl. Věnuje se i vědecké činnosti na poli etnomuzikologie a díky působení ve world-music skupině Banda je známá také jako hráčka na cimbál. Je redaktorkou a moderátorkou pořadů o lidové hudbě v rádiu Lumen a v RTSV (Rozhlas a televize Slovenska).

Miriam Struhárová

— scénografka, kostýmní výtvarnice, divadelní a filmová architektka
Je známá unikátními kreacemi operních inscenací, které se nebojí experimentu, ale jsou vždy atraktivní. Její scénou a kostýmy nacházíme v inscenacích všech slovenských operních scén, v mnoha činoherních divadlech klasického i alternativního rázu doma i v Čechách. Působí i ve filmu a v reklamě.

In Camera

A performative act that invites us to feast on existence through an apparatus in which everyone has a role to play. The piece is inspired by Sartre's *No Exit*.

— scostume designer
Mahana's work examines the performative qualities of material, body and design. She uses food as a medium for performance, inviting the audience to participate.

— sculptor
Alexandros' work is mainly sculptural and examines themes of sexual identity and spirituality.

Zmok

Zmok – a creature that we had seemingly forgotten, but is still present in our tales. The hobgoblin as a motif of folk superstitions, present in songs, theatre and old folk's tales. It is said that this wet black chicken brings luck.

— costume designer, fashion designer, performer
Hanečka's creations are marked by a refined sense for the architecture of a work and its detail. All of this he connects in a dynamic, sophisticated design. Boris Hanečka likes casual, but subtly stylized refinement – i.e. that which captures the personality of this exceptional artist.

— opera dramaturgist, musicologist and musician
Lukáčová works at the State Opera, where she has contributed to more than forty productions, primarily of operas. She is also involved in scientific activities in the field of ethnomusicology and, thanks to her time as a member of the world-music group Banda, she is also a famous cimbalom (dulcimer) player. She edits and presents programmes on folk music for Radio Lumen and RTSV (Slovakian Radio and Television).

— set designer, costume designer, theatre and film architect
She is chiefly known for her unique creations for opera productions that are not afraid to experiment, while always being attractive. Her sets and costumes can be found in productions put on by all Slovakian opera companies and in many theatres, both classical and alternative, in both the Slovak and Czech republics. She also works in film and advertising.

Kmeny

Tribes

Úvod/IntroductionSodja Lotker
kurátorka/Curator

Nedávné politické demonstrace v mnoha zemích po celém světě (včetně Německa, USA a České republiky) odhalily staré, napůl zapomenuté zákony zakazující nošení masek na veřejných demonstracích. To svědčí nejen o problémech našeho práva na vlastní identitu, ale také práva na naši představivost. Přítomnost masky ve veřejném prostoru může vynést na světlo další vrstvu reality, která byla do té doby neviditelná.

Přítomnost masky navíc nevytváří prostor pouze prostor pro představivost, ale také hraniční prostor pro změnu, místo pro přechod na druhou stranu. Během Pražského Quadriennale 2015 budou centrem Prahy procházet desítky maskovaných kmenů z celého světa (vztahujících se k tématům Politika, Počasí a Hudba) – tyto kmeny se na své cestě zastaví v ulicích, v metru, v supermarketu nebo v divadle či v muzeu, kde se střetnou s realitou všedních dní.

**HANDA GOTE:
Chata**

Pro výstavu svých objektů a fotografií Martina Vosáhla zobrazující kostýmy z dílny jejich umělecké skupiny připravili Handa Gote i adekvátní výstavní prostor, trampskou chatu. Tramping jako svérázná eskapistická disciplína, jako mikrosvět s vlastními rituály, kostýmy i hudbou je výrazně teatrální. Od dvacátých let dvacátého století utíkali trampové o víkendech do přírody, aby tam v bezpečném úkrytu našli svůj druhý domov, leckdy důležitější než ten reálný. Tramping v sobě spojuje mnoho výrazných českých atributů, typicky český DIY přístup, vztah k přírodě, specificky kulturně-společenské rituály. Ze všech těchto zdrojů čerpají svou inspiraci i Handa Gote.

Ve svém dočasném přibytku poskytnou příštější účastníkům programu Kmeny, a každý den po celou dobu PQ 2015 budou také přítomni, a to jak prostřednictvím výstavy fotografií a objektů, tak i fyzicky, po většinu dní se budou v chatě scházet, rokovat, připravovat nové představení a odpovídat na otázky zvědavých kolemjdoucích. V chatě proběhne také představení jejich rekonstrukce sousedského loutkového divadla Safírová hlava. Chata tak bude po celou dobu PQ žít svým životem, workshopy, výstavou či prostým shromážděním kamarádů.

In many countries in the world (including Germany, the USA, and Czech Republic) recent political demonstrations exposed old, half-forgotten laws against being masked during political demonstrations. This points not only to the problem of our right to our identity but also to our right to our imagination. The presence of a mask in a public space can bring into view another layer of reality that was not visible before.

Furthermore the presence of a mask creates a space, not just a space of imagination, but a borderline space of change, a place of crossing over. During the Prague Quadrennial 2015 dozens of masked Tribes (political, weatherly, and musical) will walk through the center of Prague - visiting streets, and also a metro, a supermarket, a theatre and a museum on their way, colliding with the everyday.

**HANDA GOTE:
The Hut**

The art group Handa Gote has prepared a suitable exhibition space for displaying some of their items and Martin Vosáhlo's original photos of costumes made in their workshops—a tramping hut. The Czech tramping movement, a distinctive form of escapism and a microcosm of society with its own rituals, costumes, and music, is highly theatrical in nature. Since the 1920s, 'tramps' have been escaping into the countryside during the weekends to find a safe refuge and a second home, which, many times, becomes more important than their first. Tramping incorporates a number of typically Czech attributes—a strong DIY approach, a close relationship with nature, and specific cultural and social practices. Handa Gote draws on all of these characteristics to find inspiration.

Handa Gote's temporary shelter will provide a refuge to the participants of the Tribes program in the Náprstek Museum and the art group's members will be present every day during the entire PQ 2015, both through their exhibits of photography and other items as well as in person. On most days, Handa Gote will meet at The Hut to hold discussions, work on their new performances, and answer any questions that curious passers-by may ask. The Hut will also be the site of Handa Gote's reworked performance of the good-humored Safírová hlava (Sapphire Head) puppet theatre. This means that The Hut will take on a life of its own in the form of workshops, exhibits, and simple friendly get-togethers throughout the entire Prague Quadrennial.

HANDA GOTE:
The Hut, photo:
Martin Vosáhlo

Kmeny vybrané kurátorem

He War

Francie / France

Deset umělců putuje ulicemi, kde se zahalují a odhalují. V bouřlivé veřejné debatě zní ozvěny znepokojivého zvukového doprovodu a zvláštních postav. Dokáže dialog předejít válce?

Majida Khattari

Narodila se v Maroku, nyní působí v Paříži, vystavuje po celém světě. Pomocí „módní přehlídky/performance“ a fotografických a ideografických instalací zkoumá nejednoznačnou situaci muslimských žen, které jsou uvězněny mezi sakralizací a hrozbami. Majidina tvorba je vystavována po celém světě jak samostatně, tak ve společných projektech.

Labutě

Česká republika / Czech Republic

„Naši herci vycházejí z uzavřeného divadelního prostoru a z prostoru naší imaginace do skutečného městského prostoru, kde budeme moct pozorovat jejich setkání se skutečnými labutěmi.“ Kostýmy vytvořila Simona Rybáková pro Klicperovo divadlo v Hradci Králové. Návrh a realizace origami masek labutí pro projekt Tribes – Ondřej Cibulka a Evžen Dub.

Simona Rybáková

Byla českým zástupcem ve výkonném výboru OISTAT, v současnosti je českou delegátkou v Komisi scénografie OISTAT a členkou Evropské filmové akademie. Na PQ'99 byla oceněna Zlatou Trigou, na PQ'11 byla kurátorkou expozice Extrémní kostýmy. Vytváří kostýmy pro divadlo, televizi, film, tanec, koncerty, site-specific projekty a speciální události a představuje své práce na mnoha různých výstavách po celém světě.

Luxury

Česká republika / Czech Republic

„Někteří lidé se domnívají, že luxus představuje protiklad chudoby. Nepředstavuje. Představuje protiklad nevkusu.“ Coco Chanel.

Tereza Hrzánová

Absolventka Vyšší odborné školy textilních řemesel, obor textilního restaurování.

Kateřina Štefková

Absolvovala DAMU, věnuje se kostýmní tvorbě v divadle i ve filmu. Nejčastěji spolupracovala s režisérem Petrem Léblem, nyní spolupracuje s Jiřím Pokorným a Janem A. Pitínským. Pracuje v Divadle Na zábradlí. Přednáší v rámci Evropského scénografického kurzu. Na PQ'99 získala Zlatou trigu.

Tribes selected by curator

He War

Wandering the streets, 10 performers veil and unveil themselves. Odd figures and a disturbing soundtrack echo through a turbulent public debate. Can dialogue prevent war?

Born in Morocco and based in Paris, Majida Khattari is a multidisciplinary artist. She explores the ambiguous situation of Muslim women, caught between sacralization and threats, through 'fashion show/performance' and photographic and videographic installations. Majida's work has been exhibited in collective and personal exhibitions worldwide.

Swans

“Our actors exit the narrow theatre space and our imaginations into the real city space where we will be able to observe their encounters with real swans.” Costumes by Simona Rybáková for the Klicpera Theatre in Hradec Králové. Origami swan masks for the Tribes project were specially designed and realized by Ondřej Cibulka and Evžen Dub.

She was the Czech representative in OISTAT Executive Committee, and is currently the Czech delegate in the OISTAT Performance Design Committee and a member of the Costume Design Group. She is also a member of the European Film Academy. She won the PQ'99 Golden Triga, and in 2011 she was the curator of the Extreme Costumes exhibition at PQ'11. She creates costumes for theatre, television, film, dance, concerts, site specific projects and special events, as well as displaying her work in many different exhibitions around the world.

Luxury

“Some people think luxury is the opposite of poverty. It is not. It is the opposite of vulgarity.” Coco Chanel

She graduated from Higher Vocational School of Textile Crafts, textile restoration department.

She graduated from DAMU, and designs costumes for theatre and film. She has collaborated most frequently with director Petr Lébl and now she works with Jiří Pokorný and Jan A. Pitínský. She is employed at the Theatre on the Balustrade. She is a teacher on the European Scenographic Course. She won the PQ'99 Golden Triga.

Modří unavení hrdinové

Švýcarsko / Switzerland

Toto vystoupení se soustředí na překostýmované účinkující, kteří vystupují v městském prostoru a následně zmizí v krajině. Vystoupení prozkoumává limity mezi viditelným a neviditelným.

Massimo Furlan
Numero23Prod.

Massimo Furlan při psaní často čerpá ze svých dětských vzpomínek. Narodil se ve Švýcarsku v 60. letech v italské rodině. Snaží se postihnout kolektivní psychiku a paměť celé generace kombinováním obrazů a vystoupení, frašky a filozofie, poezie a populární estetiky. Vzpomíná na modely, sny a anekdoty ze svého dětství i dospívání a vytváří jazyk, který skrze populární kulturu pokládá otázku paměti.

Říše zvířat

Česká republika / Czech Republic

Použité masky jsou součástí výtvarného řešení inscenace *Říše zvířat*, která je na repertoáru významné pražské scény – Studia Hrdinů.

Kamila Polívková

— scénografka, kostýmní výtvarnice, režisérka
Vytvořila desítky výprav k českým i zahraničním inscenacím. S režisérem Dušanem D. Pařízkem pracuje především v německy mluvících zemích, kromě toho působí jako kmenová režisérka pražského Studia Hrdinů.

Blue Tired Heroes,
photo: Pierre Nydegger

Blue Tired Heroes

This performance focuses on over-costumed performers appearing in the urban space and vanishing into the landscape, exploring the limits between the visible and the invisible.

Massimo Furlan often works from his childhood memories, as an Italian child born in Switzerland in the 1960s. He reaches out to the collective psyche, the memory of a whole generation, by combining images and performance, burlesque and philosophy, poetics and popular esthetics. He recalls models, dreams, and anecdotes from his childhood and adolescence and develops a language that addresses the question of memory, through popular culture.

Animal Kingdom

Masks used in the exhibition form part of the design for the *Animal Kingdom* production, which is part of the repertoire of major Prague theatre company Studio Hrdinů.

— stage designer, costume designer, director
She has created scenery for dozens of productions in both the Czech Republic and abroad. In collaboration with director Dušan D. Pařízek, she works primarily in German-speaking countries and also works as a resident director for the Studio Hrdinů in Prague.

Skoč!

Francie / France
Japonsko / Japan

Módní návrhář Hideki Seo využívá svých multidisciplinárních zkušeností a ve své tvorbě spojuje módu a umění s ohromujícím účinkem. Jeho práci charakterizují dokonale provedené módní couture detaily.

Hideki Seo

Nejprve pracoval jako grafický designer v Kjótu. Získal titul v oboru módní návrhářství na Antwerp Royal Academy. Od roku 2006 žije v Paříži a pracuje jako první asistent módní legendy Azzedine Alaia.

Utváření strachu – Překážka

Nizozemsko /
The Netherlands

Utváření strachu – Překážka vytváří rozkol v urychleném toku městského života. Všechno je pod kontrolou – těla leží na zemi.

Julian Hetzel

— performer, hudebník, vizuální umělec
Narozen v Německu, nyní žije v Utrechtu (Holandsko). Studoval na školách Bauhaus University Weimar a DasArts v Amsterdamu. Je rezidentním umělcem v programu SPRING Festival Utrecht.

Více než insignie

Finsko / Finland

Více než insignie předvede výsledky tvorby penzistů z pražského Domova pro seniory Malešice a umělkyně Riitty Ikonen, kteří v pražských ulicích společně představí ručně vyrobené insignie.

Riitta Ikonen

Pochází z Finska, bakalářský titul získala na University of Brighton a magisterský na londýnské Royal College of Art. Pracuje ve Finsku a v New Yorku. Její tvorba propléta vzpomínky, mýty, představivost a romantický náhled na svět přírody skrze sérii dlouhodobých projektů, na kterých pracuje sama nebo s pravidelnými spolupracovníky. Pomocí performance a fotografického portrétování studuje různé způsoby, jakými lidstvo obývá a chápe přírodní svět.

Jump! (Egg),
photo: Hideki Seo

Beyond Regalia,
photo: Wearable
Art Class

Jump!

Fashion designer Hideki Seo combines his multidisciplinary experiences linking fashion and art to stunning effect. His work is characterized by perfectly executed couture fashion details.

He first worked as a graphic designer in Kyoto. He graduated from the Antwerp Royal Academy in Fashion Design. Since 2006 he has lived in Paris and works as first assistant to fashion legend Azzedine Alaia.

Sculpting Fear – Obstacle

Sculpting Fear – Obstacle creates a rupture in the accelerated flow of the city life. Everything is under control – bodies are lying on the floor.

— performance maker, musician, visual artist
Born in the Black Forest (DE), based in Utrecht (NL). He studied at the Bauhaus University Weimar and DasArts Amsterdam. He is artist in residence at the SPRING Festival Utrecht.

Beyond Regalia

Beyond Regalia will showcase the fruits of the labors of retirees from the Malešice Home for the Elderly, Prague and artist Riitta Ikonen, who will in the streets of Prague display their handmade regalia.

Originally from Finland, Riitta completed her BA at the University of Brighton and MA at the Royal College of Art, London. She works from both New York and Finland. Her work threads memory, myth, imagination and a romantic view of the natural world through a series of long-term projects pursued alone or with regular collaborators. Using performance and photographic portraiture to investigate the various ways humanity occupies and interprets the natural world.

Další kmeny

Australští hybridi

Austrálie / Australia
Studentské projekty/
Student projects

Kmen lidských/zvířecích hybridů, na pohled nápadných a bizarních, představuje prolínání různých kultur v australské společnosti. Werner, Albracht a Hodgkinson jsou studenty kostýmního výtvarnictví.

Bezvodý

Zahalené postavy, vytažené z vysušené země, prochází Prahou. Střízlivý pohled na dopad nekontrolované těžby přírodních zdrojů.

Efflorescence

Inspirován australskou přírodou a lidmi, kteří se scházejí k oslavám. Krásné vyobrazení jednoty ve formě kostýmů, které personifikují přírodu.

Rozpálený let

Příroda se vzpamatovává z destrukce, kterou způsobil požár v buši, a my vidíme ptáky, jak se pomalu navrací do města, zatímco země regeneruje a uzdravuje poškozená místa.

WAAPA – West
Australian Academy
of Performing Arts

Charlotte Gee, Madeleine Watt, Isabel O'Neill se během svého působení na WAAPA podílely na scénografiích a kostýmech v inscenacích známých režisérů, jakými jsou Jason Langley, Stuart Maunder a Andrew Lewis.

Baiany

Brazílie / Brazil

Postava, která vydržela jako forma popkultury: Baiana. Její kostým se neustále mění, nyní má podobu sochy, kterou si může herec obléknout na sebe.

Jose Miguel
Marcarian Junior

— kostýmní výtvarník, historik, herec

Gustavo Krelling

— kostýmní výtvarník, karnevalový designér
Oba umělci zbožňují Baianu, postavu, ve které se mísí fantazie a realita.

Být, či nebýt

Turecko / Turkey
Studentské projekty/
Student projects

Svět se vyvíjí skrze stavby a technologie, ale vše, co patří přírodě, umírá.

Other Tribes

Australian Hybrids

A tribe of human/animal hybrids that are visually striking and grotesque to signify the intermingling of different cultures in Australian society. Werner, Albracht and Hodgkinson are students of costume design.

Anhydrous

Hooded figures drawn from the dehydrated earth make their way through Prague. A somber statement referencing the impact of unchecked resource mining.

Efflorescence

Inspired by Australian nature and people coming together in celebration. A beautiful display of unity in the form of transforming costumes personifying nature.

Incandescent Flight

Rising from the destruction of a bush fire, we see birds slowly return to the city as the land regenerates and heals the damaged places.

Charlotte Gee, Madeleine Watt and Isabel O'Neill collaborated during their time at WAAPA with renowned directors including Jason Langley, Stuart Maunder and Andrew Lewis.

Baianas

A figure that resisted as a form of popular culture: the 'Baiana'. Her costume has been reinvented throughout the years – now it is a wearable sculpture.

— costume designer, historian, actor

— costume designer, carnival artist
Both artists love the 'Baiana', combining fantasy and reality.

To Be or Not to Be

The world is developing with constructions and technology, but everything that belongs to nature is dying.

Znečištění

Snížení dodávek kyslíku nutí lidi nosit oblečení, jež je ochrání před nečistotami, které sami vytvářejí. Tito lidé přizpůsobují novou epochu módy sterilnímu způsobu života.

Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts

Halit Özmişli se narodil roku 1991 v Bursu, Ubeyd Bayraktar se narodil roku 1991 v Istanbulu. Oba studují na Mimar Sinan Fine Arts University obor scénografie a kostýmního výtvarnictví.

Cesta

Příběh kostýmů je odvěkým bojem dobra a zla. Princ a jeho kazuár pomáhají zachránit tajemné princezně světlo, které se snaží pohltit zlý Světlocuc.

Česká republika / Czech Republic Studentský projekt / Student project

Jitka Pospíšilová

Studentka II. ročníku magisterského studia scénografie Katedry alternativního a loutkového divadla na DAMU.

Čas

Svět, ve kterém žijeme, se mění stejným způsobem jako mechanické a matematické symboly na hodinách. Ty nám diktují a obývají naše činy a čas je díky nim proměněn z normálního postupu ve zboží.

Rumunsko / Romania Studentský projekt / Student project

National University of Art, Stage Design Department

Tato katedra učí studenty, jak zvládat prostor, který mají k dispozici (divadlo, film, opera, balet). Můžeme říci, že zvládnutím prostoru se jej učí zkoumat, číst mezi řádky a proměnit nápad v realitu.

Gutui Ionut

Studuje poslední ročník scénografie a umělecká akce.

Pollution, photo: Halit Özmişli, Ubeyd Bayraktar

Pollution

A reduction of oxygen supply forces people to wear a variety of items of clothing to keep out the dirt of its own making. The people are so isolated from society by a sterile life to adapt to this new era of fashion.

Halit Özmişli was born in Bursa in 1991, Ubeyd Bayraktar was born in Istanbul in 1991. They study at the Mimar Sinan Fine Arts University in the Department of Stage and Costume Design.

The Trip

The story of costumes reflects the age-old battle of Good against Evil. The prince and his trusty cassowary help a mysterious princess save her light, which an evil Light Guzzler is trying to steal away from her.

The artist is a student in her second year of the Master's Program offered by the Stage Design Division of the Department of Alternative and Puppet Theatre at the Academy of Performing Arts in Prague (DAMU).

Time

The world we are living in is changing in the same way as the mechanical and mathematical symbols of the clock. This dictates us and inhibits our actions, transforming time from a natural process into merchandise.

This departamen teaches student how to handle a space that is given (theatre, film, opera, balley). By handle, we can say that they learn to explore space, read between the lines and transform thought into materiality.

Student of Scenography and Artistic Event in the final year.

Čtyři roční období v jednom dni

Austrálie / Australia Studentské projekty / Student projects

Tento kmen upozorňuje na extrémní počasí v Austrálii a zkoumá dopad klimatických změn na australskou krajinu a společnost.

Sbohem, Velký bariérový útes

Velký bariérový útes je jedním z největších nedotčených korálových útesů na světě a kvůli lidským zásahům je pod obrovským tlakem.

Charles Sturt University

Jelikož jsme regionální univerzita, naši studenti pocházejí z různých poměrů a lokalit. Jsme pyšní, že jsme tak různorodí a kreativní a že dáváme studentům příležitost, aby otevřeli svou mysl a rozšířili si obzory.

Dejte si zmrzlinu!

Slovinsko / Slovenia

Život je jako zmrzlina, vychutnejte si ho, než se vám rozteče mezi prsty. Po životě následuje smrt, nicméně, než si pro nás přijde zubatá, budeme žít!

Katarina Sočan

Umělkyně a vypravěčka z Lublaně, absolventka Central Saint Martins v Londýně. V současnosti žije poměrně proměnlivý život, neustále se přesouvá, dokonce i když spí. Učí se, jak zjednodušit svůj život a koncentrovat se na přítomnost.

Dobrodružství Alenky v říši divů

Japonsko / Japan

Performance se soustředí na kontrast mezi světem normálních a světem šílených. Téma vychází z ekonomické krize v Japonsku, označované výrazem „prasklá bublina“. Puntíky představují šílenství a modřiny: fyzický projev nemocné společnosti.

Chihiro Kokubu

— kostýmní výtvarnice Studovala v Japonsku a ve Velké Británii. Pracuje jako kostýmní výtvarnice na volné noze, kostýmy také sama vyrábí.

Dočasný kmen (Praha)

USA

Dočasný kmen byl poprvé předveden v Detroitu jako způsob dočasně opětovného obývání ztracené krajiny. Projekt přenesl kmen žen do krajiny, která byla proměněna v surreálný prostor pro činnost: bylo vymyšleno krátké vyprávění, které bylo začleněno do příběhu.

Four Seasons in One Day

This tribe highlights the extreme weather in Australia and explores the impact of climate change on the Australian landscape and society.

Goodbye Great Barrier Reef

The Great Barrier Reef is one of the largest intact coral reefs in the world and is under immense pressure due to human interventions.

As a regional university, our students come from a wide variety of backgrounds and locations. We pride ourselves on our diversity and creativity and on challenging our students to think outside the box.

Go Get Some Ice Cream

Life is like ice cream, enjoy it before it melts. After life there is death; nevertheless, before we die, we shall live.

She is an artist and storyteller from Ljubljana and graduate of Central Saint Martins, London. Currently leading a rather fluid life, always on the move, even when sleeping, she is learning to simplify life and concentrate on the present moment.

Alice's Adventures in Wonderland

The focus of the performance is on the contrasting worlds of sanity and insanity. This comes from the Japanese economic crisis, known as the 'bubble explosion'. Polka dots stand for madness and bruises: a physical manifestation of societal malaise.

— costume designer She studied in Japan and in the U.K. She works as a freelance costume designer and maker.

The Temporary Tribe (Prague)

The Temporary Tribe was first staged in Detroit as a way to temporarily re-inhabit a lost landscape; superimposing a tribe of women onto the landscape turned it into a surreal site of activity; a brief narrative was created and built into the story.

Anna Adler

Pracuje v oboru sochařství, instalace a performance se zaměřením na jevištní vyprávění, vypravování příběhů a sociální praxi. Její praxe obsahuje vnášení surreálnosti do každodenního života skrze veřejné pochody, intervence a souhrnné průzkumy plynulosti identity a místa.

Dostředivý

Chile

Využité materiály reprezentují tradiční chilská řemesla, a to proutí (vrbové větvičky) v syrovém i zpracovaném stavu a tkané žíně, což je chilská zvláštnost, unikát tamní řemeslné výroby.

Loreto Monsalve

— kostýmní výtvarník, divadelní designér
Vystudoval scénografii na University of Chile a kostýmní návrhářství na Istituto Europeo di Design v Barceloně. Navrhuje kostýmy pro divadla, taneční představení a operu. V současné době rozvíjí vlastní projekt, ve kterém při výrobě divadelních kostýmů experimentuje s tradičními chilskými vlákny.

Famigerada

Brazílie/Brazil

Za pomoci amorfního organismu předkládáme příklad „estetiky požírání“, čímž myslíme nadprodukcí estetických a společenských spotřebních norem.

Colectivo Miscelânea

Paula De Paoli, Alessandra Tafuri, Marcia Pires, Margariata Hernández, Eduardo Fraga, Wagner Almeida. Jsme scénografové, kostýmní návrháři, umělci, architekti, jevištní technici a kulisáci. Cílem našeho projektu je prezentovat otázky a reflexe současných politických a sociálních poměrů. Za využití různých přístupů jsme navrhli kostým, který odráží jeden aspekt našeho každodenního života: spotřebu.

The Temporary Tribe,
photo: Ken Thomas

She is working in sculpture, installation, and performance, with a focus on staged narrative, storytelling and social practice. Her practice involves infusing the surreal into the everyday, through public walks, interventions, and general explorations of the fluidity of identity and place.

Centripetal

Materials used are representative of traditional Chilean crafts and include wicker (willow branch), both raw and refined, and woven horsehair, the handicraft endemic to Chile.

— costume designer, theatrical designer
Studied at the University of Chile and the Istituto Europeo di Design, Barcelona. Works as a costume designer in theatre, dance and opera. Currently developing his personal project for experimentation with traditional Chilean fibers applied to stage costumes.

Famigerada

Using an amorphous organism, we represent an example of the 'aesthetics of devouring', that is, the overproduction of aesthetic and social consumption standards.

Paula De Paoli, Alessandra Tafuri, Marcia Pires, Margariata Hernández, Eduardo Fraga, Wagner Almeida. We are scenographers, costume designers, performers, architects, stage technicians and prop makers. The goal this project is posing questions and proposing reflections on political and social conditions. Using everyone's differing perspectives, we designed a costume representing one aspects present in our daily life: consumption.

Česká republika/
Czech Republic

Hana Frišonsová

Futuhero

Futuhero je módní kolekcí založenou na vizi výjimečného vědce z budoucnosti.

Mladá módní návrhářka a návrhářka módních doplňků z Prahy. Kombinuje tradiční techniky a současné koncepty. Její kolekce spojuje tradiční s budoucím, individualitu a sebevyjádření.

Harakanay. Incognito Kmen z Kmenů

Katalánsko/Catalonia
Studentský projekt/
Student project

Samostatně hovořící kostým. Interiérová i venkovní rozsáhlá akce pro 25–30 účinkujících, kteří budou vystupovat jako jeden Kmen z Kmenů. Vznikla z „HURAKAN•EYE THE“ (působení kostýmu, hudba, počasí, politika), pro předchozí SpaceLab.

Mariaelena Roqué

— herečka, pedagožka, kostýmní výtvarnice, sochařka, scénografka, vizuální umělkyně
Katalánsko-venezuelská nezávislá umělkyně působící v mnoha uměleckých oborech. Tvůrkyně kostýmů a postav, vizuální básnička, umělkyně a profesorka. Získala řadu cen za inovace ve vizuální složce performativních umění. Pracovala na univerzitách, v muzeích, uměleckých a alternativních prostorech, účastnila se konferencí a workshopů. Vytváří extrémní instalace.

Hummelmania,
photo: Lovis Ostenrik

Futuhero

Futuhero is a fashion collection based on the vision of an extraordinary scientist of the future.

Prague-based fashion and accessories designer who focuses on combining traditional techniques with contemporary concepts. Her collections mix tradition with futurism, individuality and self-expression.

Harakanay. Incognita Tribe of Tribes

A solo talking costume. Harakanay will be an inner/outer expansive event involving 25-30 individuals performing as one Tribe of Tribes - created at ‚HURAKAN•EYE THE‘ (costume impact, music, weather, politics) for a previous SpaceLab.

— actor, teacher, costume designer, sculptor, scenographer, visual artist
Catalan-Venezuelan multidisciplinary independent artist. Costume/character creator, visual poet, performer and professor. Has received a number of awards for innovation in the visual performing arts. Has worked with universities, museums, art/alternative spaces and participated in conferences and workshops. Produces extreme installations.

Hummelmánie

Pět natahovacích tvorů tráví dny psaním, zatímco jejich šéf není schopný udělat žádnou práci. Mette Sterre ukazuje hravým způsobem kancelářskou hierarchii.

Svou práci zaměřuje na groteskní tělo - vytvářením sochařských kostýmů smazává hranice animismu, přírody a rafinovanosti. Je magistrou umění z Central Saint Martins (2014). Pracovala v New Yorku, Miláně, Londýně, Basileji a v Amsterdamu.

Chytrý

Pět mozků, pět vojáků, jeden směr. *Chytrý* je politická maska a klopýtání uniformy.

Estonická divadelní tvůrkyně a absolventka Norwegian Theatre Academy tvoří na jevišti i mimo něj v Tallinnu, Vilniusu a New Yorku. Marit je polovičkou uměleckého dua Guts United, které tvoří společně s divadelní umělkyní Simonou Bieksaite (LT).

Kmen bláznů

Kmen vychází ze Shakespearovy představy o bláznovi a čerpá z elementů všech jeho her (obzvláště se pak jedná o hry *Hamlet*, *Král Lear*, *Večer tříkrálový* a *Jak se Vám líbí*), aby ustavil standardní postavu.

Oliver a Caroline se potkali na Univerzitě v Cambridgi, kde oba studovali jazyky a literaturu. Od té doby spolu pracovali na několika projektech. Caroline je režisérka a performerka a Oliver scénograf.

Kmen Vivi Carp

Kmen Vivi Carp se skládá ze čtyř modrobílých porcelánových kaprů. Herci předstírají, že kapři plavou ve vodě a předvádějí soubor tai chi a čínskou tradiční operu.

Kmen Vivi Tunkou

Tunkou je lidový kulturní fenomén spojovaný s taoismem v provincii Yunnan na jihozápadě Číny. Herci předvádějí tai chi v buddhistickém oděvu a maskách kmenu Tunkou.

— kostýmní výtvarnice, designérka líčení, pedagožka Specializuje se na líčení, v roce 2012 působila na RADA v Londýně, v roce 2006 získala magisterský titul na China Central Academy of Drama. Po absolvování pracovala v National Academy of Chinese Theatre Arts. Předchozí projekty: *Crazy Rabbit*, *Beautiful Zhuang Region* a další.

Hummelmania

5 rubberband creatures typewrite the days away, while the boss doesn't get any work done. Mette Sterre portrays office hierarchy in a playful manner.

Mette's work deals with the grotesque body; by creating sculptural costumes, she blurs the borders of animism, nature and artifice. She graduated with an MA from Central Saint Martins (2014) and has worked in New York, Milan, London, Basel and Amsterdam.

Brainy

Five brains, five soldiers, one direction. *Brainy* is a political mask and uniform stumble.

Estonian theatre-maker, and an alumnus of the Norwegian Theatre Academy. She works on-stage and off-stage in Tallinn, Vilnius and New York City. Marit is one half of the artistic duo Guts United, together with theatre artist Simona Bieksaite (LT).

Tribe of Fools

The Tribe originates in a Shakespearean notion of the fool and draws on elements from across the plays (in particular *Hamlet*, *King Lear*, *Twelfth Night* and *As You Like It*) to establish a stock character.

Oliver and Caroline met at Cambridge University where they studied languages and literature and have since collaborated on numerous projects together, with Caroline as director and performer and Oliver as designer.

Vivi Carp Tribe

The Vivi Carp tribe consists of four blue and white porcelain carps. Actors simulate the carps swimming in the water and perform tai chi boxing and Chinese traditional opera.

Vivi Tunkou Tribe

Tunkou is a folk cultural phenomenon associated with Taoism in Yunnan province in south-west China. Actors perform tai chi in Buddhist clothing and Tunkou masks.

— costume designer, make-up designer, teacher Major in make-up design, visiting scholar of London RADA in 2012, Master degree from China Central Academy of Drama in 2006. After graduation she was, working in National Academy of Chinese Theatre Arts. Previous works include: *Crazy Rabbit*, *Beautiful Zhuang Region*, etc.

Kmenový rituál masky a kaftanu

Filipíny/
The Philippines

Rolando De Leon

Basilidas V. Pilapil, Jr.

MĚNÍCÍ SE ZMĚNY ODHALUJÍ. Rituální taneční vystoupení kmene v otevřeném prostoru, které demonstruje vůli filipínského ducha být odolný v měnícím se prostředí a v proměňujících se tradicích, jež se stávají cyklem kulturní víry.

— scénograf, kostýmní výtvarník

— pedagog, kulturní manažer Basilidas V. Pilapil, Jr. je festivalovým odborníkem a pedagogem z filipínského ostrova Mindanao. Je ředitelem programu Sining Kambayoka Outreach. Je kulturním pracovníkem a organizuje řadu přednášek a workshopů o rituálech a designu.

Kostky jsou vrženy!

Německo/Germany
Studentský projekt/
Student project

Academy of Fine Arts
Munich

Bude vám představena skupina předmětů denní potřeby v nadměrné velikosti, které jsou z nějakého důvodu na nesprávném místě... nebo nejsou?

Bettina Kirmair, Martha Pinsker, Jana Schützendübel, Linda Sollacher, Franz-Xafer Unterholzner. Jsme skupina studentů scénografie a kostýmního výtvarnictví, kterou vede Katrin Brack na Academy of Fine Arts v Mnichově. Naším úkolem bylo vytvořit kostýmy v životní velikosti založené na obyčejných předmětech, které nás v každodenním životě obklopují.

The Chips are Down!,
photo: Paul Hiller

Mask and Kaftan Tribe Ritual

CHANGING CHANGES UNVEIL. Tribe dance ritual performance in an open space, demonstrate the Filipino Spirit's will to make them resilient in the changing surrounding, turning traditions as they become a cycle of cultural belief.

— set designer, costume designer

— educator, culture manager Basilidas V. Pilapil, Jr. is Festival master and educator from the Mindanao, Director of Sining Kambayoka Outreach Program. As a cultural worker, he conducts a series of Lectures and workshops on rituals and design.

The Chips Are Down!

In *The Chips Are Down!* you will meet a group of oversized everyday objects that are somehow in the wrong place...aren't they?

Bettina Kirmair, Martha Pinsker, Jana Schützendübel, Linda Sollacher, Franz-Xafer Unterholzner. We are a group of students studying stage and costume design under Katrin Brack at the Academy of Fine Arts in Munich. We aimed to realize life-sized costumes based on ordinary objects that surround us in our everyday lives.

Estonsko/Estonia

Marit Sirgmetts

Velká Británie/
United Kingdom
Studentský projekt/
Student project

Victoria Albert
Museum
Oliver Cronk,
Caroline Williams

Čína/China

Wei Wei

Koza v uhelném dole

USA, Velká Británie/
United Kingdom
Studentský projekt/
Student project

Tisíciletí baroni od umělecké dvojice Gas Masqueraid vyčleňují ikonické obrazy teroru v módě a nastolují otázky snížené citlivosti, etiky a vnášení strachu stejně jako vlivu masmédií.

Camberwell College
of Arts in London

Tato škola nabízí studentům svobodu prozkoumat svou tvořivost pomocí vybavení, které zahrnuje jak tradiční řemeslné zpracování tak nejnovější digitální technologie.

Central Saint Martins
College of Art and
Design

Tato škola je jedním z předních světových center pro vzdělávání v oboru umění a designu, její pověst je založena na úspěších absolventů a tvůrčí energii současných pracovníků a studentů.

Králové buskingu

Česká republika/
Czech Republic
Studentský projekt/
Student project

Králové buskingu zkoumají sociální kontext pouličního umění a zpochybňují stereotypy „živých soch“, které mají nadvládu nad všemi turistickými centry na světě.

Spielraum Kollektiv

Volný umělecký kolektiv sdružený kolem kreativního dua Linda Straub a Mathias Straub. Soustředí se na experimentující, dokumentární a site-specific divadlo a zajímají se o divadlo, které poskytuje sociální přesah posouvající hranice umění.

Královna a její pejsci plemene Korgi

USA

The Big Head Brigade plánuje pochod Prahou v přestrojení za Její Veličenstvo královnu Alžbětu II. s jejími dvěma pejsky plemene Korgi, kteří se jmenují Holly a Willow.

Umělec, Ďábel a Nebeský zástup andělů.

Jako umělecký kolektiv bude The Big Head Brigade pochodovat Prahou jako *Umělec, Ďábel a Nebeský zástup andělů*. Budou spolu zápasit o vlastnictví umělcovy duše.

Tříhlavý tvor v kapsáčích

Jako umělecký kolektiv bude The Big Head Brigade procházet Prahou coby tříhlavý tvor v kapsáčích v jednom kostýmu. Tvor se pak pokusí podstoupit lekci jógy.

Goat in the Coal Mine

Gas Masqueraid's millennial moguls appropriate iconic images of terror into fashion, raising issues of desensitization, ethics, and fear mongering as well as the influence on mass media outlets.

This school offers students the freedom to explore their creativity using facilities that embrace both traditional craftsmanship and the latest digital technology.

This school is one of the world's leading centres for art and design education, a reputation based around the achievements of its graduates and the creative energy of its current staff and students.

Kings of Busking

Kings of Busking examines the social context of street art and challenges the stereotypes of the 'living statues' that dominate tourist centers all over the world.

Free artistic collective united around the creative duo of Linda Straub and Mathias Straub. It focuses on experimental, documentary and site-specific theatre and is interested in theatre that provides social outreach that pushes the boundaries of the art.

The Queen and Her Corgis

The Big Head Brigade plans to march on the city of Prague as Her Royal Highness Queen Elizabeth II with her two beloved Corgi dogs, Holly and Willow.

The Artist, The Devil and The Heavenly Host of Angels.

An artist collective, The Big Head Brigade will march on Prague as *The Artist, The Devil and The Heavenly Host of Angels*. They will battle for possession of The Artist's soul.

Three Headed, Cargo Pocket Creature

An artist collective, The Big Head Brigade will march on Prague as a Three Headed, Cargo Pocket Creature in one dress. It will then attempt to take a yoga class.

The Big Head Brigade

Režie: Megan Marlatt, koncept: Ed Miller, hlavy vytvořili: Genevieve Campbell, Megan Marlatt a Ed Miller. The Big Head Brigade, LLC, vyrábí a předvádí velké hlavy z papírmaše. Režisérka Megan Marlatt je profesorka Studia Art na University of Virginia a členové skupiny jsou její kolegové, umělci a studenti.

Loutkoví lidé – Sen (znovuvedení)

Gruzie/Georgia
USA

V naší produkci *Sen* z roku 2013 jsme představili příklad experimentálního divadla, které se zabývá kritickými úvahami nad fobiemi, tradicemi a postoji, jež jsou vštěpovány společnosti.

Nino Maglakelidze-
-Sheets

— scenografka, režisérka, vizuální umělkyně, producentka, badatelka
Studentka doktorandského studia na ILIA State University. Zakladatelka a umělecká ředitelka Contemporary Art Research Laboratory.

Magpie

Tento projekt byl navržen pro karnevalové dílo, které odkazuje na identitu, dres a popěvky z autorčina domovského města Newcastle na řece Tyne.

Three Headed, Cargo Pocket Creature.
The Big Head Brigade Rides the L Train, Art in Odd Places – FREE, NYC, photo: The Big Head Brigade

Director: Megan Marlatt, concept by Ed Miller, heads by Genevieve Campbell, Megan Marlatt and Ed Miller. The Big Head Brigade, LLC, makes and exhibits papier-mache' big heads. The director, Megan Marlatt, is a professor of Studio Art at the University of Virginia and the members are fellow artists and students.

Puppet People – Dream (Restaged)

In our 2013 production *Dream*, we presented an example of experimental theatre giving critical reflections on phobias, traditions and attitudes inculcated in society.

— scenographer, director, visual artist, producer, researcher
PhD Student at ILIA State University. Founder and Artistic Director of Contemporary Art Research Laboratory.

Magpie

These forms were designed for a Carnival piece, this piece references the identity, the uniform and the chants from autor's hometown of Newcastle upon Tyne.

Rachel Owen

— kostýmní výtvarnice, vizuální umělkyně
Rachel vymýšlí vystoupení iniciovaná kostýmem, jenž zpochybňuje roli oděvu ve společnosti. Naše uniformy, kostýmy a masky o nás prozrazují to, jak žijeme. Rachel pracuje s textilem a přeměňuje tělo tak, aby vyvolala debatu o přetvářce a skrývání se. Jindy postupuje tradičnější metodou – spolupracuje s dalšími divadelníky, testuje vynalézavost svých technických schopností a splňuje požadavky určené textem. Někde mezi těmito dvěma postupy nachází rovnováhu.

Městské reflexe

Polsko / Poland

Projekt s kostýmy, které zrcadlí a násobí okolní prostředí, kolemjdoucí a samotné členy kmenu. Kostýmy, v nichž je realita deformována.

Anna Kaczowska

— scénografka

Maria Magdalena Wawrzyńczyk

— scénografka

Agnieszka Zdonek

— scénografka, kostýmní výtvarnice, světelná designérka, malířka, sochařka, mediální umělkyně, módní návrhářka, loutkářka
Scénografky a kostýmní výtvarnice žijící v Polsku, absolventky University of Arts v Poznani, zapojené do různých uměleckých projektů. Městské reflexe jsou jejich první společnou prací.

Urban Reflections,
photo: Beata Rakoczy

— costume designer, visual artist
Rachel devises performance that is initiated by costume, that questions how dress is used in society. Our uniforms, costumes, and masks tell the story of how we live. Rachel works in fabric, transforming the body, in order to discuss masquerade and camouflage. Rachel also works in a more traditional sense - working with other performance makers, challenging her technical ability's ingenuity and meeting demands determined by text, somewhere between these two practices she finds balance.

Urban Reflections

Project with costumes which reflect and multiply the surroundings, passers-by and members of the tribe themselves, costumes in which reality becomes deformed.

— scenographer

— scenographer

— set designer, costume designer, lighting designer, painter, sculptor, media artist, fashion designer, puppet designer
Stage and costume designers, living in Poland, graduates from the University of Arts in Poznan; engaged in various art projects, of which Urban Reflections is their first joint work.

Rumunsko / Romania
Studentský projekt/
Student project

National University
of Art, Stage Design
Department
Negoita Luciana
Stefania Lespharde

Metafora času

Projekt popisuje, jak hluboko zachycuje čas každé vlákno lidské bytosti.

Studuje poslední ročník oboru scénografie a umělecká akce. Chce najít nové způsoby, jak zkoumat prostor, který leží uvnitř divadelní produkce a zajímá ji vše, co s tímto tématem souvisí.

Nařasené hedvábí. Kmen dobrých řemeslníků

Katalánsko / Catalonia
Studentský projekt/
Student project

Institut del Teatre
de Barcelona

Úpravy velikosti představují nezbytnou evoluční strategii. Věci, na kterých při přežití záleží nejméně, z nás dělají lidské bytosti.

Montse Amenós je scénografka a kostýmní výtvarnice působící u divadla, filmu i na výstavách. Absolvovala na Institut del Teatre de Barcelona, podílela se na téměř 150 hrách a muzikálech v Barceloně, Madridu a Valencii.

My

Irsko / Ireland

S využitím ulice a fyzického divadla, masek, pohybových a tanečních experimentů s hranicemi mezi publikem a umělci.

Olga Criado Monleon

— kostýmní výtvarnice
V poslední době pracovala jako kostýmní návrhářka, navrhovala kostýmy pro fotografování a sama realizovala kostýmy pro mnoho divadelních produkcí v Dublinu.

Návrat k bílé

Velká Británie /
United Kingdom
Studentský projekt/
Student project

London College
of Fashion,
MA Costume Design

Ďáblové z pera Christophera Marlowa jsou opětovně představováni v příběhu proměny a stálé změny stavu, vyprávění a barvy.

Jsme skupina studentek kostýmního výtvarnictví. Naše multidisciplinární studium látek, dámského oblečení, šití, múzických umění a náš asijský a evropský kulturní původ podtrhují naši univerzálnost.

A Metaphor of Time

Project describes how deep time captures our every fibre.

Student of Scenography and Artistic Events, in the final year. Interested in finding new ways of exploring the space that lies within a stage production and all that encompasses this area.

Folds of Silk. The Good Craftsmen's Tribe

Size adjustment is an essential evolutionary strategy. The things that matter least to our survival are what make us human.

Montse Amenós is a set and costume designer for theatre, film and exhibitions. She graduated from the Institut del Teatre de Barcelona and has worked on nearly 150 plays, operas and musicals in Barcelona, Madrid and Valencia.

Us

Through street and physical theatre, masks, movement and dance (Insert Reality Here) experiments with the boundaries between audience and performers.

— costume designer
Olga has recently worked as the Costume Designer, designed for photoshoots and been the sole costumier for a number of Dublin theatre productions.

Back to White

Christopher Marlowe's devils re-imagined in a story of metamorphosis and continual change of state, narrative and color.

We are a group of young women currently undertaking MA Costume Design. Our multidisciplinary training in textiles, womenswear, tailoring, performing arts and scenography and our Asian and European cultural backgrounds add to our versatility.

Některí

Bulharsko/Bulgaria

Tradiční kmeny a komunity nahrazují moderní materialistické společnosti, ve kterých se ztrácí identita a potlačuje se svoboda řeči. Povedou slova k činnosti, nebo zůstanou jen slovy?

Lili Dzhagarova

— scénografka, kostýmní výtvarnice
Absolvovala National Academy of Theatre and Film Arts. Věnuje se malbě a grafice, graffiti, je dobrovolná ekoložka.

Na pomezí, spojení cestou

Nizozemsko/
The Netherlands
Studentský projekt/
Student project

Skupina nizozemských studentů scénografie vyše sama sebe na cestu napříč Prahou, která pro všechny z nich představuje naprosto neznámé město. Různou rychlostí a pohyby jdou jako jedno velké tělo, tak trochu odcizené od svého prostředí.

Maastricht Academy
of Performing Arts,
Hanze Hogeschool
Academie Minerva
Spatial Design,
University of the Arts
Utrecht

Kmen tvoří různorodá skupina studentů z uměleckých škol napříč Nizozemskem. Účastníci jsou studenti od prvního ročníku až do absolvujícího magisterského, Nizozemci i cizinci, studenti scénografie, kostýmního výtvarnictví a interaktivní scénografie.

Nosiči obleků

Turecko/Turkey
Studentský projekt/
Student project

V rámci tohoto projektu jdou čtyři surrealistické postavy do práce, kde fungují jako součástka stroje.

Mimar Sinan Fine Arts
University, Faculty of
Fine Arts

Deniz Cagri Bilgili je scénograf, kostýmní výtvarník, loutkář. Absolvoval scénografii a kostýmní výtvarnictví na Mimar Sinan Fine Arts University.

O.O.E. 40 Čtyři majáky

Nizozemsko/
The Netherlands

Na tělo si oblékneme čtyři objekty, abychom doslova ztělesnili (objekt) NOUZOVÉ SITUACE.

Eva Schippers

— vizuální umělkyně, performerka
Vytváří spojitosti mezi obrazy, akcemi, objekty a texty coby součástí jejího pokračujícího projektu *Měla jsem havárii*. Projekt běží od roku 2010 a řeší smysly HAVÁRIE pro umělce a pro lidskou bytost.

Some

Traditional tribes and communities are replaced by modern materialistic societies where identity is lost and free speech is suppressed. Will the words provoke actions or will they stay just words?

— set designer, costume designer
Graduated from National Academy of Theatre and Film Arts. Her activities are painting, graphic arts and graffiti. She is a volunteer ecologist.

In-between, Bound by the Trip

A group of Dutch Scenography students situate themselves on a route through Prague, an unfamiliar city to them. They move as a mass body, at various paces and movements, somewhat alienated in their environment.

This tribe is comprised of a mixed group of students from art educations throughout the Netherlands. The participants are formed from a cross section of first year students and those studying their Masters; from Dutch residents and foreign students, from those studying Scenography, Costume Design or Interactive Performance Design.

Suitwearers

Four surrealistic characters while they are going about their work as gears of a machine in this project.

Deniz Cagri Bilgili is set designer, costume designer and puppet designer. He graduated from Stage and Costume Design Department of Mimar Sinan Fine Arts University.

O.O.E. 40 Four Lighthouses

4 responsive objects for the body to wear to literally embody an (object of) EMERGENCY.

— visual artist
Visual artist/performer who makes connections between images, actions, objects and texts as part of her ongoing project *I Have an Emergency* (since 2010); about notions of EMERGENCY as an artist and as a human being.

Obiectare

Brazílie/Brazil

Kmen je kompozicí zahrnující nahá těla a cizorodé předměty nalezené v Praze, pokryté poloprůhledným kostýmem ze Spandexu v barvě kůže.

Erika Schwarz

— scénografka, kostýmní výtvarnice
Získala bakalářský a magisterský titul z múzických umění na UNIRIO v Brazílii. V současné době je doktorandkou v oboru vizuální umění na UFRJ v Brazílii. Ve svém výzkumu se zaměřuje na kostýmy jako performanci. Spolupracovníci: Dally Schwarz, Aganju Oju.

Oficiální asociace finského turismu (s jedním párem Lapikkaat a kabelkou Pulla)

Finsko/Finland
Studentský projekt/
Student project

Oficiální asociace finského turismu (s jedním párem Lapikkaat a kabelkou Pulla) vás srdečně vítá na prohlídce Prahy. Prosím, nehladte soby, koušou.

Mimosa Norja,
Lauren Sever

Studují obor kostýmní výtvarnictví na Aalto University School of Arts, Design and Architecture ve finských Helsinkách.

Obiectare,
photo: Joao Julio
Mello

Obiectare

The tribe presents a composition of their naked bodies and heterogeneous objects found in Prague, covered with a semi-transparent, skin-colored Spandex suit.

— set designer, costume designer
She holds a Bachelor and an M.A. in Performing Arts at UNIRIO (Brazil), and is currently a Doctoral Student in Visual Arts at UFRJ (Brazil). The focus of her research is costume as performance. Collaborators: Dally Schwarz, Aganju Oju.

The Official Finnish Tourism Association (with one pair of Lapikkaat and a Pulla purse)

The Official Finnish Tourism Association (with one pair of Lapikkaat and a Pulla purse) kindly welcomes you on a guided tour through Prague. Please refrain from petting the reindeer, they bite.

Both artists are currently studying Costume Design at the Aalto University School of Arts, Design and Architecture in Helsinki, Finland.

Outcidre

Česká republika/
Czech Republic
Studentský projekt/
Student project

Budilova divadelní škola... od outsidersa k outcidru. Bouffoni jako hyperbola zrcadla, řevu, brutality banality – vulgarity – trivialnosti, okraje zahálky... jednoduše zkvašená jablka.

Budil Theatre School

Budilova divadelní škola je jedinou školou v České republice a na Slovensku, která je založena na světoznámé metodě Jacqua Lecoqa, která dává průchod dramatickému vyjádření a testuje limity fyzických schopností.

Papaveraceae

Irsko/Ireland

Dynamická socha od irské umělkyně.

Emily Aoiheann

— umělkyně, aerialistka, performerka, návrhářka, režisérka, producentka, pedagožka
Její dílo zkoumá intermediální a mezioborové živé umění. Je spoluzakladatelkou a spolutvůdkou PaperDolls Performance Company a uměleckou ředitelkou Dying Breeds performance company.

Para-dice Return

Dánsko/Denmark

Členové kmene *Para-dice Return* mají semena květin zasetá v nose, uších, očích a puse. Zalévají je a květiny rostou z nejměkčích a nejcitlivějších částí jejich těl.

Lise Klitten

— scénografka, kostýmní výtvarnice
Její tvorba spadá do kategorie moderního performance artu, zabývá se prací s textilem, scénografií a kostýmní tvorbou. Její výtvořky jsou často nápadné, jednoduché a velmi překvapivé ve svém stylu vyjádření, a to díky nekonvenčnímu výběru materiálů a jednoduchých řešení.

Rozfoukejte jejich mlýn

Libanon/Lebanon

Tento kmen má místo obličeje větrník. Když fouká vítr, větrník se točí a kmen se pohybuje kupředu. Jinak se větrník nehýbe, odcizený kmen se přestává pohybovat a potřebuje pomoc od kolemjdoucích.

Je to plas-tik

Tohle je plas-tikový kmen. Jeho členové v botách na vysokých podpatcích, oděni do úzkých přiléhavých kostýmů, jako by si z oka vypadli. Svůdné rty, křiklavě podtrhující objem jejich hlav, doplňují typický obrázek těch, kteří se po-týkají s šílenou touhou po krásě.

Outcidre

Budil Theatre School...from outsider to outcidre. Bouffons as a hyperbole of mirror, scream, brutality of banality – vulgarity – triviality, edges of idleness... simply fermented apples.

The Budil Theatre School is the only school in Czech Republic and Slovakia based on the world-renowned Jacques Lecoq method that releases dramatic expression and pushes the boundaries of physical abilities.

Papaveraceae

The dynamic sculpture by Irish artist.

— artist, aerialist, designer, performance practitioner, director, producer, teacher
Her work explores 'intermedial' and trans disciplinary liveart. She is cofounder and co director of the PaperDolls Performance Company and artistic director of the Dying Breeds performance company.

Para-dice Return

Members of the Para-dice Return Tribe have flower seeds planted in their nose, ears, eyes and mouth, water them and flowers spring from the softest and most delicate parts of their bodies.

— set designer, costume designer
Lise works in contemporary performance art and is involved in textile and set design, theatre scenography and costume design. Her works are often quite striking, simple and surprising in their mode of expression due to her unconventional choice of materials and simple solutions.

Blow their Mill

This tribe has a pinwheel for a face. When the wind blows, the pinwheel turns and the tribe moves forward. Otherwise, the pinwheel is not active, and the alienated tribe stops moving, needing help from passers-by.

It's a Plas-tic

This is the plas-tic tribe, whose members look alike, dress in skinny catsuits and wear high heels. Luscious lips highlight their oversized heads, complementing the generic representation of beauty mania tics.

Vlož se dovnitř

Inspirováni květem lilie kala, členové tohoto kmene jsou zahaleni do bílého sukna s reflexním rubem, který odráží své okolí, čímž prezentuje svět uvnitř performerů.

Hans Harling
Chaparian

— kostýmní výtvarník
Libanonec, napůl člověk, napůl manekýn s arménskými předky. Harling tvoří kostýmy a rekvizity pro největší kluby a centra zábavy v Libanonu a na Středním východě už od roku 2010. Je zakladatelem Moonstone Design House.

Hadi Damien

— k scénograf, kurátor

Po špičkách na kolečkových bruslích

Austrálie/Australia

Každý se stará o své, někde mezi každodenním světem a hyper-reality.

Paul Matthews

— scénograf, kostýmní výtvarník, loutkář, grafik
Spolupracuje na živých performancích a grafice napříč různými kontexty. Po absolvování na National Institute of Dramatic Art začal pracovat jako interní návrhář v centru Creative Practice Lab.

Tiptoe On Roller Skates, photo:
Amanda Carr

Lay Within

Inspired by the Calla Lily flower, the members of this tribe are wrapped in white drapery with a reflective lining that mirrors their surroundings, bringing the world to within the performer.

— costume designer
A Lebanese half-human, half-mannequin of Armenian origin, Hans Harling has been designing costumes and props for major clubs and entertainment venues in Lebanon and the Middle East since 2010. He is the founder of Moonstone Design House.

— scenographer, curator

Tiptoe On Roller Skates

Going about their business, somewhere between the everyday and a hyper-reality.

— scenographer, costume designer, puppet designer, graphic designer
Paul collaborates in live performance and graphics across diverse contexts. Since graduating from the National Institute of Dramatic Art, he has been the resident designer at the Creative Practice Lab.

Post-apokalyptický oblek

Česká republika/
Czech Republic
Studentský projekt/
Student project

Cílem tohoto oblečení je pomoci lidem, kteří nemohou vyjít ven kvůli toxickým výparům a nedýchatelnému vzduchu. Kabely transformují nedýchatelný vzduch ve vzduch dýchatelný.

Eva Justichová

Studentka scénografie na Divadelní fakultě Akademie múzických umění v Praze jako autorka kostýmu nebo scény participovala na několika divadelních a filmových projektech.

Potřební hrdinové

Česká republika/
Czech Republic
Studentský projekt/
Student project

Žádný čas pro hrdinství (?) A potřebujeme vůbec nyní hrdiny? „S velkou mocí přichází velká zodpovědnost.“ Hledáme ztracené hrdiny.

Tereza Gsöllhoferová

Vystudovala pražskou DAMU. Spolupracovala s uměleckou skupinou OLDstars z.s. a účastnila se divadelních projektů Divadla LETÍ, Divadla na Rejdišti, H2O a HarOLD studia, festivalů ZLOMVAZ, Živé město a Noc divadel a spolupracovala s FAMU.

Post-apo suit
in plener, photo:
Ondřej Kolísek

Post-apo Suit

This outfit is intended to help people who are not allowed to go outside due to toxic fumes and unbreathable air. Cables transform unbreathable air into fresh air.

She is a scenography student at the Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague. As a costume or stage designer she participated on several theatre and film projects.

Needed Heroes

No Time for Heroics (?) And do we even need heroes nowadays? "With great power comes great responsibility." Searching for lost heroes.

She is a graduate of DAMU Prague. She has collaborated with the artistic group OLDstars z.s. and has worked on theatre projects for Theatre LETÍ, Theatre on Rejdiště, the H2O and HarOLD studios, the ZLOMVAZ, The City Alive and Theatre Night festivals and collaborated with FAMU.

Proyecto Selk'Nam

Chile
Studentský projekt/
Student project

Complejo Conejo využívá kulturu Selk'nam, ukazuje její zánik ve 20. století a umístění jejich představitelů v lidské zoo. Vracejí se do evropských ulic, nyní si však chodí svobodně.

Complejo Conejo

Complejo Conejo je skupina studentů a absolventů Univerzity v Chile. Naším cílem je dostat fikci do vybraných míst, a to prostřednictvím zásahů a experimentů se zoomorfickým konceptem ve městě.

Průchod

USA

Průchod je prozkoumáním ženské komunity. Soudržnosti je dosaženo skrze sdílený pohyb, zabarvení a textury indigových látek a stylizovaný závoj.

Purdue University

Projekt Rueff School of Visual and Performing Arts na Purdue University Kostýmy navrhl Joel Ebarb, členy ansámblu jsou Carol Cunningham-Sigman, Kathleen Hickey, Reneé Murray, Amberly Simpson a Chelsey Garn.

Přístřešek

Finsko/Finland

Nomádi cestují za soumraku. Všichni si jsou podobní, muži i ženy. Každý z nich nese srolovanou matraci.

Katos!

Sattva-Hanna Toiviainen (scénografka), Anna Sinkkonen, (scénografka), Maria Rosenqvist (kostýmní výtvarnice).

Půl na půl

Belgie/Belgium
Studentský projekt/
Student project

Náš kmen bude tvořit hybridní postavy na motivy románu Carole Martinezové *Le coeur Cousu*.

L'Ecole de la Cambre

Rohy

USA
Studentský projekt/
Student project

Kmen *Rohy* je průzkumem univerzitních kmenových rituálů.

The University of
Texas at Austin

Naši umělci jsou mezinárodním kolektivem absolventů z oborů scénografie, divadelní produkce, světelný design, kostýmní výtvarnictví a integrovaná média.

Proyecto Selk'Nam

Complejo Conejo uses the Selk'nam culture and shows their annihilation in the 20th century and their exposure at human zoos. They return to European streets, but now walk freely.

Complejo Conejo is a group of students and graduates of the University of Chile. Our purpose is to install fiction in concurred spaces by creating urban interventions and experimenting with the zoomorphic concept.

Passage

Passage is an exploration of female community. Cohesion is achieved through shared movement, the hues and textures of indigo fabrics, and stylized veiling.

Project of the Rueff School of Visual and Performing Arts at Purdue University Costume design by Joel Ebarb. Ensemble members are Carol Cunningham-Sigman, Kathleen Hickey, Reneé Murray, Amberly Simpson and Chelsey Garn.

A Shelter

Nomads on the move in the twilight. They are all alike, women and men. Each one of them carries a rolled-up mattress.

Sattva-Hanna Toiviainen (production designer), Anna Sinkkonen (scenographer), Maria Rosenqvist (costume designer).

Half & Half

Based on the novel *Le coeur Cousu* by Carole Martinez, our Tribe will be made of hybrid figures.

Horns

Horns Tribe is an exploration of collegiate tribal rituals.

The artists are a collective of international graduate students in Theatrical Design and Production, of Scenic, Lighting, Costume, and Integrated Media artists.

Roztleskávačka

Německo/Germany

Roztleskávačka si publikum doslova přitiskne na řadra kmene. Podivná cesta, která přemění několik šťastlivých outsiderů na zasvěcence, zatímco ostatní jen přihlížejí, rozruší všechny zúčastněné.

Grace Nicholas

— scénografka, kostýmní výtvarnice, režisérka
Nezávislá výtvarná umělkyně, pracovala ve společnostech jako je Sony, Les Enfants Terribles, Lucky PDF a Vogue.

Ruby Wilson

— tanečnice, choreografka
Dříve členka Kibbutz Contemporary Dance Company. Obě nyní pracují na společných projektech v Berlíně a Londýně.

Sebedestrukce

Mexiko/Mexico

Na postavě z naší verze Büchnerovy hry *Vojcek* demonstrují, že nadměrná a lehkovážná konzumace cukru ubližuje těm nejzranitelnějším z našich rodin na všech sociálních úrovních.

Ricardo Loyola Mejia

— režisér, kostýmní výtvarník
Navrhl kostýmy pro více než tucet inscenací významných režisérů. V letech 2009 a 2012 získal Lech Hellwing Górzeński Award for Theatre Stage Creation. Režiroval několik inscenací, v nichž pracoval s pacienty s autismem a Downovým syndromem.

Animal Kingdom,
photo: Jan Dvořák

Cheer/Leader

Cheer/Leader literally takes the audience into the bosom of a tribe. A queer journey that transforms some lucky outsiders to insiders while others look on, leaving all involved unsettled.

— scenographer, costume designer, director
Grace is a freelance visual artist and has worked with companies such as Sony, Les Enfants Terribles, Lucky PDF and Vogue.

— dancer, choreographer
She previously was a member of the Kibbutz Contemporary Dance Company. They are currently working on collaborations in Berlin and London.

Self-destruction

In this tribe, Loyola is reinventing a character of a version of Büchner's *Woyzeck* to demonstrate that the excessive and careless way of eating sugar harms the most vulnerable ones of the family at all social levels.

— director, costume designer
He has designed costumes for more than a dozen plays with leading directors and won the Lech Hellwing Górzeński Award for Theatre Stage Creation in 2009 and 2012. He has also directed several plays involving actors with autism and Down Syndrome.

Vestyl (Reticular Momentum)

USA

Studentský projekt/
Student project

Vestyl Artist
Collective

Vestyl, to je konstantně se vyvíjející textilní struktura vyrobená z mnoha kostýmů, které jsou roztrhány a pak zase sešity v nejrůznějších kompozicích. Procesí idealizuje naši sounáležitost/separaci a polohu/dislokaci.

Mezinárodní skupina šesti studentů a dvou členek fakulty (Susan Cianciolo a Theodora Skipitares) z Pratt Institute v Brooklynu v New Yorku. Kombinují nejrůznější disciplíny (sochařství, módní návrhářství, performance). Vestyl už vystupoval ve třídách, v knihovně, ve výtahu, mezi stromy i na skládce odpadu.

Slavný plaz

Austrálie/Australia
Studentský projekt/
Student project

NIDA – National
Institut of Dramatic
Art in Australia

Kmen, který je hybridem lidí a krys.

Supervizi designu pro představení zajistila Sue Field, australská divadelní odbornice, umělkyně a akademička. Režisérem performance je James Dalton, který působí jako režisér, textař, performer a producent, zaměřuje se na vytváření nových děl založených na textu a účasti diváků.

Spojení: Sociální výměna

Studentský projekt/
Student project
USA

Chloe Cucinotta/
students of Wheaton
College

Tento projekt představuje pokus zachytit a zvýraznit magii a záhadnost všeho všedního, mezi což může být zařazena tvrdá práce, nomádská překročení a rituální akce.

Interdisciplinární umělecký postup Chloe Cucinotty má formu kolektivních akcí a improvizací, uměleckého a narušujícího performance artu, fotografických instalací, tvorby masek, kreslení figur a scénografického výzkumu. Její umělecký princip je přizvat komunity k přezkoumání a k opětovnému představení si společných prostorů a postupů. Chloe se ve své tvorbě zpočátku věnovala soukromým a osobním tématům, teď však směřuje k veřejným a politickým záležitostem s cílem zrušit hranice mezi veřejným a soukromým.

Společné vlákno

USA

Toto dílo reflektuje improvizované umělecké dílo z vlákna, jehož výroba byla inspirována a vyrobena v průběhu PQ'07. Zkoumá ho ve větším měřítku a prostředí pro vystoupení.

Reticular Momentum

Vestyl: a constantly evolving textile structure made of several full body suits and masks that snap and tie together and apart in a variety of compositions. A processional march idealizes our belonging/separation and location/dislocation.

International group of 6 students and 2 faculty members (Susan Cianciolo and Theodora Skipitares) at Pratt Institute in Brooklyn, New York. Combining different disciplines (sculpture, fashion design, performance), Vestyl has performed in classrooms, a library, an elevator, amidst trees, and in a garbage dump.

The Glorious Crawl

The tribe that is a hybrid of human and rat.

Design lecturer of the performance is Sue Field, an Australian theatre practitioner, artist, and academic. Director of performance is James Dalton, a theatre-maker from Sydney. His practice is as a director, writer, performer and producer and his focus is on developing new text-based and participatory works.

Commissure: A Social Exchange

This project is an attempt to capture and heighten the magic and mystery of the mundane, which may be categorized by hard work, nomadic traverses and ritual actions.

Chloe's interdisciplinary art practice has taken the form of ensemble creation and improvisation, public and disruptive performance art, photographic installations, mask making, figure drawing and scenographic explorations. Chloe's art practice invites communities to re-view and re-envision shared spaces and practices. Starting with the private and personal, Chloe navigates her work towards the public and the political with the aim of dissolving public and private boundaries.

The Common Thread

This piece reflects on an impromptu fiber artwork that was inspired by and created at the time of the PQ'07 and explores it in a larger scope and performance setting.

Kelsey Robinson,
Gregory Powell,
Jeff Davis

Umělci z New Yorku. Spolupracují s Hudson Vagabond Puppets. Kelsey je herečka, pracuje s hlasy a vlákny. Gregory je úspěšným scénografem, Jeff Davis je plodný moderní a jazzový choreograf, loutkář a malíř. Umělci se potkali na škole v Pittsburghu a spojili své síly, aby spolupracovali v nových médiích a nových prostorech.

Spor kolonií

Austrálie / Australia
Studentský projekt/
Student project

Náš kmen čerpal inspiraci z Velkého bariérového útesu a doufáme, že se mu podaří zachytit krásu největšího korálového útesu na světě a zároveň zdůraznit problémy, které souvisí s jeho ochranou.

Victorian College
of the Arts, University
of Melbourne

Kmen tvoří studenti absolvující v bakalářském programu výtvarná umění / produkce, se zaměřením na realizaci návrhu. Tým mladých tvůrců chce inspirovat i informovat publikum, k čemuž využije jak své návrhářské, tak konstrukční dovednosti.

Syntetičtí Skotové

Velká Británie /
United Kingdom
Studentský projekt/
Student project

Projekt prozkoumává význam tradičního oblečení v oblasti Skotské vysočiny pro skotskou identitu.

The Royal
Conservatoire of
Scotland

Tvůrci jsou studenti bakalářského oboru scénické umění a scénografie na Royal Conservatoire of Scotland – Catherine McLauchlan (vedoucí), Amy Shearer, Basia Binkowska a Kenneth MacLeod.

Tribe of Fools,
photo: Christina
Hardinge

New York City based artists working in collaboration with Hudson Vagabond Puppets. Kelsey is a vocal and fiber artist as well as an AEA actor. Gregory is an accomplished scenic designer, Jeff Davis is a prolific modern and jazz choreographer, puppeteer and painter. The artists who met in college in Pittsburgh are joining forces to work in new mediums and new spaces.

Colonies in Conflict

Drawing inspiration from the Great Barrier Reef our tribe hopes to capture the beauty of the world's largest coral reef whilst highlighting issues relevant to its preservation.

Tribe is made up of graduating students from the Bachelor of Fine Arts / Production department, specialising in design realisation. Team of creative young artists hopes to both inspire and inform its audience by combining its skills in design and construction.

Synthetic Scots

This project explores the meaning of Highland dress to Scottish identity.

The creators are all students on the BA Production Arts & Design programme at the Royal Conservatoire of Scotland – Catherine McLauchlan (lead), Amy Shearer, Basia Binkowska and Kenneth MacLeod.

Česká republika /
Czech Republic
Studentský projekt/
Student project

Kostýmy představují specifická témata inspirovaná Franzem Kafkou, commedií dell'arte a počasím. Vystoupení se budou konat před Kafkovým domem, na místě studentských expozic, tedy i DAMU.

DAMU Praha – Kurz
scénografie kostýmů
a masek

Kurz vedou profesorka Jana Zbořilová, odborná asistentka Ivana Brádková a MgA. Dana Hávová. Absolventi kurzu Scénografie kostýmů a masek dokážou nezávisle vytvářet kostýmy pro všechny formy divadla, film a televizi a také mohou pracovat v nedivadelních produkcích.

Itálie / Italy
Studentský projekt/
Student project

Performanci tvoří hudební představení malé formace neprofesionálních hudebníků-studentů. Kostým budou tvořit záchranné vesty upravené do podoby připomínající klasický oděv orchestru, frak.

Accademia of Brera

Hudební soubor Orchestra di Brera byl založen v roce 2013 jako mezioborový projekt díky iniciativě profesora a muzikologa Roberta Favara. Nekonvenční orchestr složený z hudebních nástrojů, které nepatří k západní hudební tradici.

Tchaj-wan / Taiwan
Studentský projekt/
Student project

Triwan = Tribe + Taiwan
Kostým obsahuje dvoje červené svatební šaty. Červená barva v čínské kultuře reprezentuje radost. Výšivka na šatech symbolizuje slušnost ženy v pradávných dobách.

Taipei National
University of the Arts –
Tchajwanský operní
kmen / Taiwanese
Opera Tribe
Dai Cai-Ru, Wu Ting
Yun, Hsieh Meng Chi

Všichni studujeme obor divadelní design na Taipei National University of the Arts. Cai-Ru Dai se učí tchajwanskou operu už od svých dvanácti let. Protože nás zajímá tradiční kultura, dali jsme se dohromady a ze všech sil se snažíme šířit ducha a krásu tchajwanské opery.

Tváře z obrazovky uvádějí Pátou zeď

Velká Británie /
United Kingdom

Tváře z obrazovky jsou kmenem z 21. století. Neoprénové obrazovky je chrání, ale uvnitř jejich obvodů jim pulzuje elektrická krev. Co se stane, když obrazovku vypnete?

Theatrum Politicum Turbulentis

Costume objects are express themes inspired by Franz Kafka, commedia dell'arte and the weather. Performances will take place outdoors, in front of Kafka's house, at the location of student expositions, including DAMU.

The Stage Design of Costumes and Masks course is taught by Professor Jana Zbořilová, Assistant Professor Ivana Brádková and MgA. Dana Hávová. A graduate in Stage Design of Costumes and Masks is able to independently create costumes for all forms of theatre, film and TV, as well as work in non-theatrical production.

Transite

The performance consists of some musical executions by this small formation of non-professional student musicians. As a costume, they will wear a life jacket, modified to recall the classical orchestra tailcoat.

Musical ensemble called The Orchestra di Brera was founded in 2013 as an interdepartmental project, thanks to the initiative of professor and musicologist Roberto Favaro. It is a non-conventional orchestra, consisting of an ensemble of instruments that don't necessarily belong to the western musical tradition.

Triwan

Triwan = Tribe + Taiwan
The costume includes two red wedding dresses. Red represents jubilation in Chinese culture, and the embroidery on it symbolizes the virtue of a woman in ancient times.

We are studying at the Taipei National University of the Arts, and major in Theatre Design. Cai-Ru Dai began learning Taiwanese Opera at the age of twelve. Interested in this traditional culture, we get together and try our best to spread the spirit and the beauty of Taiwanese Opera.

The Screen Faces Present The Fifth Wall

The screen-faces as a 21st century tribe. Neoprene screens protect them but inside their circuits are pulsing with electric blood. What will happen when you turn off the screen?

Sophie Donaldson

Kostýmní výtvarnice z Londýna. Její práce postihuje široké spektrum disciplín, včetně divadla, opery, tance, filmu, instalací a módy. Zajímá jí kostým jako umění, jako skulptura a jako vystoupení.

Vlasy

USA

Studentský projekt/
Student project

Hlavní inspirací tohoto díla je vyobrazení kultury hippie v muzikálu *Vlasy*. Kostýmy jsou multifunkční a recyklované.

Sanja Manakoski

— kostýmní výtvarnice
Studovala na Univerzitě v Bělehradě, Fakultě užitečných umění a nyní studuje obor MFA Theatre Design na Northwestern University v Chicagu. Hlavní práce Sanjy se soustředí na film, divadlo a módní průmysl. Za své návrhy už obdržela několik cen.

Vlci v sakách z jehněčí vlny

USA

Tři vlci oděni do saka z jehněčí vlny se rvou o dominanci; kšeftaří a porovnávají své vizitky a hedvábné kravaty. Tito vlci jdou, ve své snaze o nadřazenost nad ostatními členy své smečky, i přes mrtvoly a užívají veškerých dostupných prostředků.

Stephanie Ross

— performerka, pedagožka
Pochází z Pittsburghu ve státě Pensylvánie, vystupovala doma i v zahraničí, její praxe se soustředí na vzdělávání a sebezdokonalení druhých dalších a na zpochybňování identity.

Zahrada levného zboží

Austrálie/Australia

Zboží z obchodu, kde se vše prodává za dva dolary, odívá a zdobí soudobé bohy a bohyně.

Theatre Kantanka
Carlos Gomes

— režisér, performer, scénograf
Umělecký ředitel divadla Theatre Kantanka. Jeho práce jde napříč kulturami, vytváří jak díla založená na textu, tak díla ve venkovním prostoru, site-specific či instalace. Jeho práce byly prezentovány na mnoha festivalech jak v Austrálii, tak po celém světě.

Země mnoha národů: Z mnohého jeden

USA

Studentský projekt/
Student project

Žádný jednotlivý národ nepřemůže jiný, místo toho jsou národy přizvány k tomu, aby jeden druhému pomáhaly a tak jsou spolu navždy propleteny a propojeny.

Costume Designer based in London. Her work extends over a wide range of disciplines including theatre, opera, dance, film, instillation and fashion. She is interested in costume as art, as sculpture, as performance.

Hair

The main inspiration of this piece is the representation of hippie culture in the musical *Hair*. Costume is multi-functional and recycled.

— costume designer
She began her studies at the Faculty of Applied Arts of the University of Belgrade, currently is studying for an MFA in Theatre Design at Northwestern University in Chicago. In her main works Sanja concentrates on film, theatre and the fashion industry. She has received several awards for her work.

Wolves in Lambswool Suits

Three lambswool suit-clad wolves fight for dominance; wheeling and dealing, comparing business cards and silk ties, these wolves in a dog-eat-dog world attempt to pose themselves over their pack members by any means necessary.

— performance artist, teacher
Based in Pittsburgh, PA, she has exhibited nationally and internationally, with her practice focusing on education and self-empowerment of others and questioning identity.

Bargain Garden

Two-dollar shop objects become the vestments and accoutrements of modern-day gods and goddesses.

— director, performer, scenographer
He is the artistic director of Theatre Kantanka. He has created diverse crosscultural works, from text-based, aerial, to the site-specific and installations. His work has been presented at numerous festivals in Australia, and internationally.

Country of Many Nations: E Pluribus Unum

No individual nation overpowers another, but they are now brought into high relief against each other and are forever woven together, interconnected.

University of
Connecticut,
MFA Costume

Jsme mezinárodní skupinou studentek kostýmního výtvarnictví. Ačkoli jsme všechny samostatné designérky, možnost představit a sdílet naši práci se skupinou lidí s tak odlišnými původy je poučné, povzbuzující a hlavně nás všechny činí lepšími designérkami.

Život se stal příliš mechanickým

Pakistán/Pakistan

Experimentální móda se snaží překračovat tvůrčí hranice a přesáhnout tradiční zavedenou roli a konvenční vnímání kostýmního návrhářství.

Arts & Culture Society,
National Textile
University, Faisalabad
Umer Hameed

Získal bakalářský titul v oboru textilní návrhářství na National College of Arts v Láhauru. Působí jako odborný asistent na National Textile University ve Fajsalabádu, vede Oddělení textilního designu a zaměřuje se na nejnovější trendy a technologie. Zabývá se také tématem oděvu a sociálních změn.

We are an international group of students of costuming studies. Although we each are designers in our own right, having the opportunity to present and share our work with a group of such varying backgrounds is enlightening, energizing, and ultimately, makes us stronger as designers.

Life has Gotten to Be so Mechanical

Experimental Fashion bodies, which are designed to push the boundaries of creativity in Fashion Costume Art to beyond its established traditional role and conventional outline.

He got Bachelor's Degree in Textile Design from the National College of Arts, Lahore. He is the chairman of the Department of Textile Design in National Textile University Faisalabad and he focuses on new trends and technologies. He is also working on clothing for social change.

Bargain Garden,
photo: Heidrun Lhor

**Další
projekty**

**Further
Projects**

Jiří Heřman

Instalace Hudba a prostor

Hledání vztahů mezi světem hudebních vizí a prostoru je v současném divadle velmi zásadní. V instalaci se před budovou Rudolfiny, před sídlem České filharmonie v určené hodiny rozezní hudební kompozice skladatele Marka Ivanoviče inspirované prostorem instalace zahrady na náměstí Jana Palacha. Dramatický prostor hudby doplní instalace inspirovaná symfonií č. 9 e moll „Z nového světa“ Antonína Dvořáka či předehrou k opeře „Parsifal“ od Richarda Wagnera. Autorem projektu je operní režisér a komisař tématu Hudba Jiří Heřman.

Simon Banham

Instalace Mrak

Instalace Mrak: balonky v nebesích simulující mrak, s nimiž mohou diváci přijít do bezprostřední konfrontace. Do konfrontace s počasím, které bude na nádvoří Clam-Gallasova paláce vždy jiné, než je předpovězeno. Instalace, jejímž kurátorem je britský scénograf Simon Banham komisař tématu Počasí, se pokouší skrze naše prostorové vnímání vidět věci jinak, než jaké ve skutečnosti jsou.

Aby Cohen

Země nikoho — Instalace Politika

V rámci tématu Politika se ve Zlaté ulici vytvoří pomyslná aréna „Země nikoho“, neboli scéna pod širým nebem, kde vznikne prostor pro otevřený dialog mezi lidmi. Instalace bude doplněna o vizuální příběhy vyprávěné graffiti – tedy druhem umění, které se často dostává do konfliktu se zákonem (jako tématem politiky). Ztvární je přední český streetartový umělec Michal Škapa a brazilský umělec Galo de Souza. Kurátorkou je komisařka tématu Politika PQ 2015 a scénografka Aby Cohen.

Installation Music and Space

The search for relationships between the world of musical visions and space is a fundamental one in contemporary theatre. Musical compositions by Marko Ivanović, inspired by the space of the garden installation at Jan Palach Square, will be played at certain times in this installation, situated in front of the Rudolfinum, the home of the Czech Philharmonic. The dramatic space will be supplemented by installations inspired by Antonín Dvořák's Symphony no. 9 in E minor, From the New World and the overture to the opera Parsifal by Richard Wagner. The author of the project is opera director and PQ 2015 Music Commissioner Jiří Heřman.

The Cloud Installation

The installation The Cloud in the courtyard of the Clam-Gallas Palace consists of balloons that simulate a cloud with which visitors can engage directly; they are thus confronted with the weather – which will always be different than the forecast. The installation is created by well-known British theatre designer Simon Banham, PQ 2015 Weather Commissioner.

No Man's Land — Politics Installation

In relation to the theme of Politics, the Zlatá Street will become home to a No Man's Land – an open-air stage for open dialogue among people. The installation by leading Czech street artist Michal Škapa and Brazilian artist Galo de Souza will feature stories told through graffiti art – a form of expression that often finds itself in conflict with the law. The exhibit's commissioner is PQ 2015 Politics Commissioner and scenographer Aby Cohen.

David Shearing:
The Weather Machine,
2015, part of Shared
Space Symposium
of IFTR Scenography
Working Group,
photo: David Shearing
Archive

PQ Talks je série přednášek, diskuzí a prezentací, jejichž cílem je zkoumání současných trendů na rychle se rozvíjejícím poli scénografie, včetně řady akcí, na nichž se bude diskutovat s předními divadelními tvůrci a teoretiky – mezi přednášejícími budou například Robert Wilson, Robert Lepage, Julie Taymor, Bianca Casady, Jim Clayburgh, Adrienne Lobel, Greer Crawley, Mike Pearson, Arnold Aronson a Jane Collins, hovořit se také bude o Andrisi Freibergsovi či Jerzym Gurauskim. PQ Talks také podníká diskuzi o otázkách „národní scénografie“, které povede irský divadelní kritik Peter Crawley či debaty o metodách výuky scénografie z celého světa s pedagogy Tatjanou Dadić Dinulović (Srbsko) a Sofií Pantouvaki (Řecko/Finsko).

PQ Talks s Rimini Protokoll, Gob Squad a Maaikou Bleeker kurátované novozélandskou scénografkou a teoretičkou Doritou Hannah se budou zabývat novými médii a projekcemi jako důležitým nástrojem současného představení. Přednášky polského umělce Wojteka Ziemilského, australského architekta a dramaturga Benedicta Andersona a britského uměleckého aktivisty Johna Jordana budou zkoumat místo umělců v současné společnosti s přihlédnutím k hlavnímu konceptu PQ, jímž je SdílenýProstor, zatímco ranní série Snídaně s Reijou moderovaná finskou divadelní scénografkou Reijou Hirvikoski poskytne otevřený společenský prostor pro scénografické hovory často přímo související s otázkami, jimiž se zabývá i letošní ročník PQ.

PQ Talks s Johnem Collinsem z Elevator Repair Service o dramaturgii zvukového designu a diskuzi a hovory o projektech Library of Light a Critical Costume poskytnou prostor pro podrobné prozkoumání jednotlivých scénografických disciplín.

PQ Talks is a series of lectures, discussions and presentations that explore contemporary trends in the fast developing field of scenography, including: a series of talks with and about leading theater makers, scenographers and theorists such as Andris Freibergs, Jerzy Gurawski, Robert Wilson, Robert Lepage, Julie Taymor, Bianca Casady, Jim Clayburgh, Adrienne Lobel, Greer Crawley, Mike Pearson, Arnold Aronson and Jane Collins; discussions about issues of 'national scenography' led by Irish theatre critic Peter Crawley; and a discussion about methods of scenographic education from around the world, with educators Tatjana Dadić Dinulović (SER) and Sofia Pantouvaki (GR/FI).

There will be talks with Rimini Protokoll, Gob Squad, and Maaikou Bleeker, curated by New Zealand designer and theorist Dorita Hannah that will explore screens and projection as important tools in contemporary performance. Lectures by Polish artist Wojtek Ziemilski, Australian architect and dramaturg Benedict Anderson, and British art activist John Jordan will explore the position of artists in contemporary society, touching on the main PQ concept of SharedSpace. The morning Breakfast with Reija series moderated by Finnish performance designer Reija Hirvikoski will provide an open lounge space for scenography talks often directly connected to issues connected to the PQ itself.

Elevator Repair Service's John Collins will talk about sound design dramaturgy. There will also be discussions and talks surrounding the Library of Light and Critical Costume projects that will provide spaces for detailed explorations of individual scenographic disciplines.

A v neposlední řadě se setkáme se scénografy Barbarou Ehnes, Katrinou Brack, Markem Lammertem a teoretičkou Ulrikou Haß spojenými s předním německým časopisem o současném divadle Theater der Zeit, kteří budou hovořit o specifikách německé scénografie.

Vedle PQ Talks se v galerii (A)VOID Floating Gallery každý den uskuteční prezentace designérů a teoretiků z celého světa.

V průběhu PQ navíc uspořádají další setkání a veřejná symposia OISTAT, ČOSDAT a pracovní skupiny IFTR pro scénografii a architekturu.

Robert Wilson
(US)

Americký experimentální divadelní režisér, považovaný za nejlepšího nebo rozhodně jednoho z nejlepších avantgardních divadelních umělců.

Robert Lepage
(CA)

Kanadský divadelní mág Robert Lepage není pouze mistrným dramatikem, ale také známým divadelním režisérem, hercem a producentem. Jeho dílo, které přináší na pódium a které si svou originalitou vysloužilo uznání mezinárodní kritiky, posunuje hranice divadelního představení, a to zejména prostřednictvím využití moderních technologií.

Julie Taymor
(US)

Divadelní, operní a filmová režisérka, známá především díky divadelnímu muzikálu Lví král. Práci Taymor mnohokrát ocenila kritika – stala se první ženou, která obdržela cenu Tony Award za nejlepší režii muzikálu.

Adrienne Lobel
(US)

Scénografka, která působí na Broadwayi a věnuje se divadlu, opeře a tanci. Proslavily ji nadmíru odvážné a kreativní scénografie a dlouhodobá úzká spolupráce s režisérem Peterem Sellarsem.

Stefan Kaegi
(CH)

Jeden ze zakladatelů nejmodernější experimentální divadelní skupiny Rimini Protokoll. Působí jako producent dokumentárních divadelních her a rozhlasových pořadů a pracuje v městském prostředí s rozmanitou škálou tvůrčích spolupracovníků.

Sean Patten
(GB)

Spoluzakladatel a jeden z klíčových členů britsko-německého divadelního kolektivu Gob Squad působícího v Berlíně. Multimediální produkce kolektivu Gob Squad se brzy staly kultem nejen mezi mladými diváky.

Andris Freibergs
(LV)

Legenda lotyšské scénografie Andris Freibergs vytvořil scénografii pro více než 200 představení v předních divadlech v Lotyšsku, Litvě, Estonku, Polsku, Německu, Venezuele, Arménii, Turkmenistánu a Rusku.

Jerzy Grotowski
(PL)

Polský scénograf, architekt, designér a spolupracovník legendárního Jerzyho Grotowského. V představeních jako Akropolis, Dr Faustus a The Constant Prince zásadní měrou přispěl k vytvoření nového pohledu na prostоровý vztah mezi herci a diváky.

And last but not least, the leading German contemporary theatre magazine, Theater der Zeit will tackle the specificities of German scenography with set designers Barbara Ehnes, Katrin Brack, Mark Lammert and theorist Ulrike Haß.

Besides the PQ Talks (A)VOID Floating Gallery will host Show and Tell presentations by designers and theorists from all over the world every day.

Further OISTAT, ČOSDAT and Scenography and Architecture Working Groups of IFTR will have their meetings and public symposia during the PQ.

American experimental theater stage director, who is considered as one of the or even the world's foremost avant-garde theater artist.

Canadian theatrical magician Robert Lepage is not only a masterful playwright, but also a renowned stage director, actor and producer. Internationally acclaimed by critics for their originality, the works he creates and brings to the stage push the boundaries of theatrical performance, notably through the use of new technologies.

Director of theatre, opera and film, widely known for directing the stage musical, The Lion King. Taymor's work has received many accolades from critics - she became the first woman to win the Tony Award for directing a musical.

A Broadway scenic designer for theatre, opera, and dance known for her very daring and creative set-design and long-term close collaboration with the director Peter Sellars.

One of the founder of the most up-to-date experimental theater group Rimini Protokoll produces documentary theatre plays, radio shows and works in the urban environment in a diverse variety of collaborative partnerships.

Co-founder and key-member of the British-German theatre collective Gob Squad based in Berlin. Gob Squad's multimedia productions soon became a theatre cult not only among young audience.

The legend of Latvian scenography Andris Freibergs has designed over 200 plays at leading theatres in Latvia, Lithuania, Estonia, Poland, Germany, Venezuela, Armenia, Turkmenistan and Russia.

Polish scenographer, architect, designer, collaborator to legendary Jerzy Grotowski. In performances such as Akropolis, Dr Faustus, The Constant Prince he significantly contributed to redefining the spatial relationship between the actors and spectators.

Katrin Brack
(AT)

Byla třikrát zvolena scénografkou roku – v letech 2004, 2005 a 2007. V roce 2006 obdržela Faustovu cenu za scénografii pro Čechovova Ivanova v nastudování Dimitera Gotscheffa v berlínském divadle Volksbühne, pro kterou použila pouze suchý led. Od začátku 90. let spolupracuje s divadelním režisérem Lukem Perceval.

Mark Lammert
(DE)

Scénograf, malíř a ilustrátor, který působí v Berlíně. Má za sebou rozsáhlou spolupráci s divadelními režiséry Jeanem Jourdheilem a Dimiterem Gotscheffem. Jeho ilustrace a obrazy byly k vidění na mnoha výstavách v Německu i v zahraničí.

Moderátoři /
Moderators

Peter Crawley (IE), Ondřej Hrab (CZ), Chris Baugh (GB), Greer Crawley (US), Tom Sellar (US), Simona Rybáková (CZ), Barbora Příhodová (CZ), Simon Banham (GB), Aby Cohen (BRA), Serge von Arx (NO), Branislava Kubrovic (RS), Tanja Dinulovic (RS), Sofia Pantouvaki (GR), Dorte Lena Eilers (DE), Rachel Hann (GB), Dorita Hannah (NZ), Hansjörg Schmidt (GB), Reija Hirvikoski (FI) a mnozí další / and many more.

She was voted for stage designer of year on three occasions (2004, 2005, 2007). In 2006, she received the Faust Prize for designing a stage purely from dry ice for Dimiter Gotscheff's production of Chekhov's "Ivanov" at the Volksbühne in Berlin. Since the early 1990s, she has worked continuously with stage director Luk Perceval.

Berlin based stage designer, painter, and illustrator. He has worked extensively with stage directors Jean Jourdheuil and Dimiter Gotscheff. His illustrations and paintings have appeared in numerous national and international exhibitions.

B. Brecht: Fear and Misery of the Third Reich, 1985, directed by: Adolph Shapiro, scenography: Andris Freibergs, photo: Andris Freibergs Archive

William Shakespeare: A Midsummer Night's Dream, 2013, directed by: Julie Taymor, scenography: Es Devlin, costume design: Constance Hoffman, photo: Es Devlin

Rimini Protokoll (Helgard Haug, Stefan Kaegi, Daniel Wetzel): Situation Rooms, 2013, scenography: Dominic Huber/blendwerk, photo: Jörg Baumann

Projekt SpaceLab je vzdělávací součástí Pražského Quadriennale a tříletého evropského projektu SdílenýProstor: Hudba Počasí Politika 2013–2016. SpaceLab opět v rámci Pražského Quadriennale umožní studentům divadelních a uměleckých škol i začínajícím divadelníkům, aby se setkali se špičkovými profesionály v oboru scénografie. Uměleckou vedoucí projektu je znovu po čtyřech letech Jessica Bowles.

Projekt SpaceLab 2015 je rozdělen do dvou sekcí: SpaceLab Workshopy a Zlomvaz festival – Představení.

SpaceLab Workshopy

SpaceLab Workshopy budou vycházet z témat PQ SdílenýProstor: Hudba Počasí Politika a nabídnou příležitost zkoumat divadlo jako místo, kde se lidé setkávají a kde si vytvářejí společenské vazby (politika), jako žijící místo ovlivňované náhodou a pomíjivostí (počasí) a samozřejmě i jako místo, kde se projevuje estetika a kompozice (hudba).

Projekt SpaceLab bude příležitostí vyzkoušet si spolupráci s takovými umělci, jako je divadelník Philippe Quesne (FR), scénograf Dominic Huber (CH), divadelní režisérka Kirsten Dehlholm (DK), scénografka Aedin Cosgrove (IRL), umělkyně Joanna Rajkowska (PL), designérka Doris Dzierk (GE) a umělkyně Kate McIntosh (NZ/BE). Součástí projektu je také speciální kritický seminář s americkým kritikem Arnoldem Aronsonem.

Tématem workshopů bude například vytváření kostýmů pro tanec, práce s hlasem a textem nebo výroba paruk. Proběhnou také workshopy, které se budou zabývat

SpaceLab is the educational component of the Prague Quadrennial 2015 and the SharedSpace: Music Weather Politics 2013–2016 multi annual European project. SpaceLab once again creates opportunities for theatre/performance students and young professionals to meet directly with top professionals in the performance design field. After four years, Jessica Bowles returns to Prague as the Artistic Leader of SpaceLab.

SpaceLab is divided into two sections: SpaceLab Workshops and Zlomvaz Festival Performances.

SpaceLab Workshops

Working with the Quadrennial theme SharedSpace: Music Weather Politics, the SpaceLab workshops will provide opportunities to explore theatre as a place where living people meet and create certain social relationships (politics), a living place of accident and ephemeral (weather), and of course the place of aesthetics and composition (music).

SpaceLab Workshops will include opportunities to work with artists like theatre maker Philippe Quesne (FR), theatre designer Dominic Huber (CH), theatre director Kirsten Dehlholm (DK), theatre designer Aedin Cosgrove (IE), installation artist Joanna Rajkowska (PL), designer Doris Dzierk (GE) and artist Kate McIntosh (NZ/BE). There will also be a special critical seminar with American critic Arnold Aronson.

SpaceLab Workshops include making costume for dance, working with voice and text, wig making, etc. As well as workshops in)with other fields, materials,

obory, materiály, technologiemi a přístupy, jež se obvykle na katedrách scénografie nevyučují a které nebývají zahrnovány mezi tradiční divadelní disciplíny – například imerzivní divadlo, nositelné technologie nebo architektura předmětů každodenního užívání. SpaceLab Workshopy jsou letos organizovány ve spolupráci se studenty YORK University v Torontu (YORKU).

technologies and strategies that are not usually taught at scenography departments and that normally do not qualify as one of the usual theatre design fields – like immersive theatre, wearable technology, architecture of everyday objects, etc. This time SpaceLab Workshops are organized in cooperation with students from YORK University in Toronto (YORKU).

Vedoucí dílen/ Workshop leaders

Ridina Ahmedová (CZ); Gizem Aksu and Ah! Kosmos (TR); Erik Alalooga (EE); Arnold Aronson (US); Eric F. Avery (US); diaprojektor (HR) – Ana Martina Bakić and Ivana Knez; Donatella Barbieri, Mary Kate Connolly and Giulia Pecorari (UK); Donatella Barbieri and Michael Spencer (UK); Marek Bečka, Vít Brukner and Zuzana Bruknerová (CZ); Daniel Belquer (US); Jessica Bowles (UK) and Gwenoële Trapman (NL); Blaise Cagnac (FR); Helen Casey and Giuseppe Cannas (UK); CHANCE Magazine (US) – Fitz Patton, Plamen Petkov and Marta Steketee; Clerke and Joy (UK) – Rachael Clerke and Josephine Joy; Aedin Cosgrove (IE); Kirsten Dehlholm (DK); Bert Van Dijck (BE); Richard Downing (UK); Doris Dzierk (DE); Hantu (FR) – Pascale Weber and Jean Delsaux; Kurt Hentschläger (AT); Dominic Huber (CH); Gareth Fry (UK); Henk van der Geest (NL); Guy Gutman (IL); Kaisa Illukka (FI); Zaharoula Ioannou (GR); Marie Jirásková (CZ); Barbora Kačena (CZ); Eloise Kazan (MX); Shane Kelly (US); Gavin Krastin (ZA); Ivo Kristián Kubák (CZ); Cornelia Krafft (LB, DE); Laurin Leon (PE); LIKEarchitects (PT) – Diogo Aguiar & João Jesus; Christina Lindgren, Sidsel Pape and Signe Vasshus (NO); Trudi Maan, Marcel Dolman and Henny Dörr (NL); Cristina Maldonado (MX) and Daniel Pizamiglio (BR); Kirsi Manninen (FI); Kate McIntosh (NZ); James McKernan (CA); Joanna Rajkowska (PL); Lucia Repašská (SK); Christopher Roman (US); Mariaelena Roqué (ES), Susan Tsu (US), Rolando de León (PH) and Lise Klitten (DK); Seven Sisters Group (UK) – Sophie Jump and Susanne Thomas; David Shearing (UK); Robert Smolík and Jakub Hybler (CZ); SON:DA (SI); Dragan Stojčevski (RS); TAAT (NL) – Gert-Jan Stam and Breg Horemans; Kristýna Täubelová (CZ) and Yuko Takahashi (JP); Peter Torpey (US) and Elena Jessop Nattinger (US); Anna Tregloan (AU); Tsang Man-tung (HK); The Vacuum Cleaner (UK); Philippe Quesne (FR); April Viczko (CA); Jana Zbořilová, Ivana Brádková and Dana Hávová (CZ)

Zlomvaz Festival

Jádrem letošního Zlomvaz Festivalu je divadelní přehlídka, během které se v Divadle DISK a Studiu Řetězky představí na třicet studentských inscenací včetně inscenací divadelních škol z Brazílie, Thajska nebo například Jižní Koreje. Zároveň se zúčastní i tradiční partneři festivalu – brněnská JAMU, bratislavská VŠMU a AKU z Banské Bystrice.

Součástí přehlídky bude letos také třicet pouličních představení, která se budou odehrávat na Jungmannově náměstí po celou dobu trvání festivalu a jejichž aktéry budou rovněž studenti vysokých uměleckých škol z celého světa. DAMU bude během Zlomvazu zároveň místem setkání pro studenty přijíždějící na PQ. Oficiální program festivalu tak doplní každý večer SpaceLab OFF Program v Containallu nebo otevřený bar na střeše Divadla DISK.

Letošní ročník festivalu je organizován studenty druhého ročníku katedry produkce Divadelní fakulty AMU ve spolupráci s Pražským Quadriennale, studenty DePaul University v Chicagu a The Royal Centre School of Speech and Drama v Londýně.

Zlomvaz Festival

The core of this year's Zlomvaz Festival is an overview of student theatre productions, during which around 30 DISK Performances will be put on in the DISK Theatre and Řetězky Studio (both located at Theatre Faculty of AMU), including productions from theatre academies in Brazil, Thailand and South Korea. Also taking part will be traditional festival partners such as the Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno, the Academy of Performing Arts in Bratislava (VŠMU) and the Academy of Arts (AKU) in Banská Bystrica.

This year's showcase will also include 30 Street Performances, which will take place on Jungmann square over the entire duration of the festival and which will also be performed by students from art academies from all over the world. During Zlomvaz Festival, The theatre faculty of AMU will also serve as a meeting-point for students attending the PQ. The official festival program will be completed with concerts and DJs at SpaceLab OFF Stage at Containall and a bar on the roof of DISK Theatre.

This year the Zlomvaz Festival is being organized by sophomore students of theatre production at Theatre faculty of AMU in cooperation with the Prague Quadriennale and students from DePaul University in Chicago, and the The Royal Central School of Speech and Drama in London

Seznam
zúčastněných škol/
List of presenting
schools

The Academy of Arts in Banská Bystrica (SK); The Academy of Performance Arts in Bratislava (SK); Aberystwyth University (UK); The American University In Cairo (EG); Amsteden School of the Arts (NL); Anton Bruckner Private University for Music, Drama and Dance (AT); Assumption University (TH); Brasilia University (BR); California Institute of the Arts (US); California State University Long Beach (US); Capilano University (CA); Carnegie Mellon University (US); Central Saint Martins (UK); Charles Sturt University (AU); Dedalo Artes Escenicas (MX); Design Academy Eindhoven and University of Amsterdam (NL); Federal Fluminense University (BR); The Federal University of Rio de Janeiro (BR); Fontys Dance Academy (NL); Freie Universität Berlin (DE); Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Stuttgart (DE); Hsuan Chuang University (TW); Institut del Teatre de Barcelona (ES); Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno (CZ); Korea National University of Arts (KR); The Lir Academy (IE); Malmö Art Academy (SE); National University of Arts Bucharest (RO); Northwestern University (US); Norwegian Theatre Academy (NO); Nuova Accademia di Belle Arti, Milano (IT); Oslo National Academy of Arts (NO); Real Escuela Superior de Arte Dramático de Madrid (ES); Royal Conservatoire The Hague (NL); Saint Petersburg State Theater Academy (RU); Space for Actiing (HK); The Royal Central School of Speech and Drama (UK); The School of Visual Theatre Jerusalem (IL); The University of Western Macedonia (MK); Tartu University Viljandi Culture Academy (EE); The Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague (CZ); Theatreschool Amsterdam (NL); University of Calgary (CA); University of Exeter (UK); Université Nice Sophia Antipolis (FR); The University of Puerto Rico (PR); University of Theatre and Film Arts (HU); University of Vienna (AT); Victorian College of the Arts (AU); Wheaton College (US)

SpaceLab

Glastonbury: Země a legenda

Glastonbury: Land and Legend

Glastonbury festival,
photo: Victoria
and Albert Museum
Archive

Victoria and Albert
Museum

*Šly ony nohy v pravěku
po lukách v horách Anglie....*

William Blake
(překlad Jiří Valja)

Tato interaktivní instalace, kterou pro Pražské Quadriennale připravilo londýnské Victoria and Albert Museum, představující dosud nepromítaný záznam natočený v Glastonbury v roce 2014, zkoumá ethos největšího uměleckého festivalu na světě odehrávajícího se v zelených polích.

Festival Glastonbury je nejdéle probíhající festival populární hudby a performativních umění na světě. V roce 1970 ho začal pořádat Michael Eavis na farmě Worthy Farm v Piltonu v britském hrabství Somerset, kde Eavisova rodina již po čtyři generace hospodaří. Dnes se festivalu každý rok zúčastní zhruba 175 000 návštěvníků. Má dlouhou a jedinečnou tradici vystoupení v nejrůznějších žánrech včetně hudby, tance, komedie, divadla, cirkusu, kabaretu a dalších uměleckých forem. Spolupracuje s umělci, scénografy a mistry uměleckých řemesel. Festival se odehrává na ploše přes 3,5 km². Tisíce vystupujících sleduje více než 120 000 diváků přímo na místě a miliony příznivců na televizních obrazovkách po celém světě.

Glastonbury patří k festivalům pod širým nebem, které nesmírně citlivě přistupují k přírodnímu a meteorologickému prostředí. Krajina v místech, kde se festival pořádá, je nedílně spjata s pohanskými rituály, mytologií a energetickými liniemi a fascinuje člověka již mnoho generací. Pro mnohé účastníky představuje návštěva Glastonbury jakousi duchovní pouť.

*And did those feet in ancient times
Walk upon England's mountains green....*

William Blake

Showcasing previously unseen footage captured at the Glastonbury festival in 2014, this installation realized by the Victoria and Albert Museum for the Prague Quadrennial in Prague, explores the ethos of the largest green field performance festival in the world.

Glastonbury Festival is the longest-running popular music and performing arts festival in the world. Set up in 1970 by Michael Eavis on Worthy Farm in Pilton, Somerset – the Eavis's family farm for four generations – the Festival is now attended by around 175,000 people annually. It has a long and unique history of hosting music, dance, comedy, theatre, circus, cabaret and other arts and collaborating with artists, set designers and craftspeople. The festival site spans 900 acres with thousands of performers, entertaining audiences of over 120,000 on site, watched on TV globally by millions.

As outdoor festivals go, Glastonbury is exceptionally sensitive to its natural and meteorological environment. The landscape of the festival site is inextricably linked to Pagan ritual, mythology and ley lines, and has fascinated people for generations. For many their exploration to Glastonbury is a pilgrimage and a spiritual journey.

However, it is not only an international festival with a tangible sense of its own history, it is a trailblazer of the 'ethical' festival, with its roots firmly in all things Green and its present-day 'Love the Farm. Leave No Trace'

Není to však jen mezinárodní festival s osobitou historií. Je to i průkopnický etický festival, který má kořeny v ekologii a ve své současné kampani „Love the Farm. Leave No Trace“ (Milujte farmu. Nenechávejte po sobě stopy). Je také známý tím, že se neváhá postavit za dobrou věc. Výtěžky z festivalu dostávají organizace Greenpeace, Oxfam a Wateraid a místní komunita.

Jako při každém skvělém představení není žádná část větší než výsledný celek. Fantastický sdílený festivalový prostor vzniká díky energii a spolupráci jednotlivých zúčastněných od sběračů odpadků po truhláře, od kuchařů až po jevištní techniky.

Viktoriino a Albertovo muzeum v Londýně spolupracuje s festivalem Glastonbury s cílem archivovat a dokumentovat festivalové dění jak na pódiích, tak v zákulisí napříč celou jeho historií. V roce 2014 navštívil festival kreativní tým filmařů a zvukových designérů a dokumentoval, sbíral příběhy a natáčel. Při zpracování pořízených materiálů jsme rozebrali festivalovou mozaiku a zachytili jsme všechny vrstvy, struktury, prožitky a témata. Video Glastonbury: Land and Legend (Glastonbury: Země a legenda) je instalací složenou z videa a zvuku, která evokuje pocit z krajiny prostřednictvím času, prostoru a lidí. Odhaluje, jak festival vyrůstá z přírodní krajiny a vytváří epos, kaleidoskop vystoupení a zážitků, intimních i velkolepých.

Přibližujeme Glastonbury z různých úhlů pohledu a přes měnící se prostředí a happeningy; od tvrdé práce po bouřlivou zábavu; od úsvitu do soumraku, od jara do zimy, od bláta po zelená pole; od neviděného k viděnému. Krajina na farmě Worthy Farm se stává jevištěm s proměnlivou scénografií, kde zvuk, světlo, počasí, vůně a prostor pohlcují i vítají všechny návštěvníky festivalu. Žádná návštěva není stejná jako ta předchozí, každý návštěvník svým dílem utváří tento sdílený prožitek...

[Galerie Jaroslava
Fragnera / Jaroslav
Fragner Gallery](#)

28. května–28. června
2015 / May 28–June 28,
2015

Autoři / Credits:

Kate Bailey – kurátorka a producentka výstavy / Exhibition Curator and Producer

Emily Harris – režisérka filmové instalace a producentka / Film Installation Director and Producer

Helen Gush – koordinátorka projektu / Project Coordinator

Luke Halls – designér videa / Video Designer

Gareth Fry – zvukový designér / Sound Designer

Filmový štáb na festivalu Glastonbury v roce 2014 / Location Film Crew at Glastonbury 2014:

Candida Richardson, Nick Gordon Smith, Gabrielle Levine, Jonathan Bentovim, Leanne Dimant, Gareth Fry, Rod Anderson, Sara Hill

Barbora Adolfová – producentka / Production

campaign. It also has a history of supporting many good causes with the festival proceeds go to Greenpeace, Oxfam, Wateraid and to the local community.

As with the making of all great performance, no part is greater than the whole and it is the sheer energy and collaboration of individuals from the litter pickers to the carpenters, from the chefs to the stage technicians who all work together to create a fantastic shared festival space.

The Victoria and Albert Museum is working with the Glastonbury Festival to archive and document the performance festival beyond the stages and across history. In 2014 a creative team of film-makers and sound designers visited the festival documenting and collecting stories and imagery. In our process we have deconstructed the festival tapestry and captured the many layers, textures, experiences and themes. Glastonbury Land and Legend is an immersive video and sound installation which evokes a sense of the festival landscape through time, space and people. Revealing how the festival grows from the natural landscape to create an epic, kaleidoscope of performances and experiences, intimate and spectacular.

We celebrate Glastonbury from different perspectives and through changing environments and happenings; from hard work to revelry; sunrise to sunset, spring to winter, mud to green fields; the unseen to the seen. The landscape of Worthy Farm becomes a stage for everyone with constantly shifting scenography where sound, light, weather, smell and space both immerse and welcome the festival-goer – no two visits are the same but all visitors create their part of this shared experience...

Sound Kitchen

„Věnována památce Stevena Browna, kurátora zvukového designu na PQ 2011“

“In loving memory of Steven Brown PQ 2011 Sound Curator”

22.–24. června 2015 /
June 22–24, 2015

Během projektu se setká téměř 50 zvukových umělců, kteří představí skladby, zvukové umění, zvukové instalace či díla zvukového designu. Akce je organizována ve spolupráci s asociací OISTAT Sound Design Working Group, mezinárodní organizací sdružující zvukové designéry a umělce, kteří působí primárně v oblasti divadla a performing arts. Kurátorkou Sound Kitchen 2015 je Dr. Karen Lauke, profesionální skladatelka, zvuková umělkyně a designérka.

The project will bring together almost 50 sound artists presenting compositions, sound art, sound installations and sound design pieces. It is being co-organized in cooperation with the OISTAT Sound Design Working Group, an international body of Sound Designers and Sound Artists who primarily work in theatre and the performing arts. The curator of the Sound Kitchen 2015, Dr Karen Lauke is a professional composer, sound artist and designer.

Sound Kitchen

Jan Svoboda
a/and
Martina Svobodová

Ze všech stran na nás útočí informace o tom, co všechno nás odlišuje od ostatních národů: jazyk, historie, náboženství, životní styl, politika, zákony, hrubý domácí produkt..... Výstava Pražské Quadriennale je o tom, co nás spojuje.

Divadlo, stejně jako další oblasti lidské tvořivosti, jsou součástí naší lidské podstaty. Potřeba odložit své životy a převléknout se do role někoho jiného je vlastní všem lidem bez rozdílu jazyka, historie, náboženství, životního stylu, politiky, zákonů, hrubého domácího produktu... Zcela nejvládnější a naprosto přirozená je pro děti. Navíc scénografie jako nezbytná a zároveň svébytná část zázraku zvaného divadlo má jednu velkou výhodu – hovoří v obrazech a ve vizuálních vztazích. A to je jazyk srozumitelný dětem. Nepodceňujme je. I když jsme často přesvědčení, že nemohou dohlédnout do zákoutí našich myšlenek, vědomostí a životních zkušeností, jejich vhledy jsou často přímočařejší. Možná proto, že právě myšlenky, vědomosti a životní zkušenosti činí naše uvažování spletitým.

Pro to vše se Pražské Quadriennale již po páté otevírá také dětským návštěvníkům. Opět jim nabízí rovnocenné partnerství v projektu nazvaném Rekvizitárna. Děti a studenti ve školách, uměleckých a volnočasových sdruženích připravily objekty pro její naplnění. V souladu s tématem pro národní expozice Hudba Počasí Politika tentokrát zpracovávají deštníky a proměňují je ve výtvarné objekty, hudební nástroje, plochy prezentující jejich názory... Instalace Rekvizitárny vzniká v prostorách Galerie umění pro děti v Kafkově domě. Tak, jak budou děti na výstavu přijíždět, budou přivážet svá díla a rekvizitárna se bude postupně naplňovat. Ale každá rekvizitárna je jen přechodným útočištěm pro předměty

From all directions, we are bombarded with information about all the things that make us different from other nations: language, history, religion, way of life, politics, laws, gross domestic product..... This exhibition at the Prague Quadrennial is about the things that bring we have in common.

Like any other area of human creativity, theatre is a part of our human essence. The need to put aside our everyday lives and to pretend to be someone else is a quality shared by all people regardless of language, history, religion, way of life, politics, laws, or gross domestic product... And it is most common and natural among children. What is more, as a vital and distinctive part of the miracle known as theatre, scenography has one great advantage – it speaks using images and visual relationships. It is a language comprehensible for children. Let us not underestimate them. Even if we are often convinced that they cannot see into our thoughts, knowledge, and life experiences, their way of seeing is often more direct and honest. Perhaps because our thoughts, knowledge, and life experiences make our way of thinking too tangled and confused.

For all these reasons, the Prague Quadrennial again (for the fifth time in its history) opens itself up to children, offering them the chance to be equal partners in the project known as "Prop Room". For this project, children from schools, art associations and after-school organizations have created their own special art objects. In line with this year's theme of "Music Weather Politics", they turned umbrellas into art objects, musical instruments, or surfaces for presenting their opinions... The "Prop Room" installation is being created at the Art Gallery for Children in the Kafka

v ní uložené. I v té naší čekají deštníky na svou velkou závěrečnou Akci deštníků, při které zazáří v celé své pestrosti na Staroměstském náměstí.

Děti, které se nemohly do akce zapojit, si mohou své deštníky vyrobit v rámci tvůrčí dílny přímo v Galerii umění pro děti. A naopak děti, které na výstavu s objektem-deštníkem už přijedou a zanechají ho v rekvizitárně, si mohou na oplátku vyrobit šperk ve tvaru deštníku. Zkrátka deštník za deštník.

A vlastní návštěva expozic PQ? Z Galerie dětské návštěvníky provedou výstavou dvě trasy odlišné svou náročností. K orientaci při hledání jednotlivých expozic a ve spleti ulic staré Prahy slouží speciální dětské mapy, ve kterých jsme dopředu vytypovali ty instalace, které by rozhodně neměly minout.

Nemusí pršet, stačí když kape – to není bilance dětské návštěvnosti výstavy PQ 2015. Je to motto letošní Ceny dětských návštěvníků. Všechny děti, které projdou výstavou, se stanou porotci a mohou svůj hlas v podobě kapky dát kterékoli z národních expozic. Třem instalacím, kterým „naprší“ nejvíce hlasů, předáme toto speciální ocenění na závěrečné slavnosti v poslední den výstavy.

House. As children come to exhibition, they will bring their works of art and thus slowly fill up the exhibition space. But any prop room is merely a temporary storage place, and so is ours: The umbrellas await their grand finale – "Operation Umbrella" – during which they will brighten up Old Town Square with all their colourful diversity.

Children who did not have the opportunity to contribute ahead of time can create their own umbrellas at a workshop held directly at the Art Gallery for Children. And children who bring a ready-made umbrella object to the prop room can in return create an umbrella-shaped piece of jewellery. An umbrella for an umbrella.

And visiting the Prague Quadrennial itself? From the gallery, two paths of varying difficulty lead visitors to the various expositions. Special children's maps will guide you through the tangle of streets, with recommendations of which expositions definitely not to miss.

It doesn't have to rain; a few drops are enough – that isn't an estimate of how many children will visit PQ 2015. That is the motto of this year's Children's Audience Award. All children who visit the exhibition can vote, in the form of a raindrop, for one of the national expositions. The three installations that are "showered" with the most votes will be presented the children's award at the exhibition's closing ceremony.

SdílenýProstor je tříletý mezinárodní scénografický výzkumný a umělecký projekt, který sestává ze série sympózií, experimentálních výstav SdílenýProstor (s pracovními názvy Hudba, Počasí, Politika, Předměty, Tvůrci, Prostor, Kmeny) a rozsáhlého vzdělávacího programu SpaceLab (série dílen a představení).

Hlavním cílem projektu je vytvořit platformu pro výzkum současné scénografie, zkoumat scénografii z interdisciplinárního hlediska a nahlížet ji jako aktivního hybatele při vytváření prostorových/performativních/společenských vztahů. V rámci projektu experimentujeme s vytvářením nových prostorů pro performance různého druhu za účelem objevování jejich politického potenciálu, a to skrze fyzické umístění a prostorovou situaci inspirovanou (ovlivněnou) scénografií/prostředím. SdílenýProstor nabízí profesionálům, studentům i široké veřejnosti společný prostor – interdisciplinární scénografickou platformu pro výzkum, prezentaci a tvorbu.

Akce pro scénografy, divadelníky, architektky, teoretiky (symposia, dílny, výstavy, rezidence atd.) jsou přístupné odborné i široké veřejnosti i studentům a probíhají v letech 2013–2016 v České republice, Itálii, Velké Británii, Lotyšsku, Polsku, Makedonii, Nizozemí, Norsku, Finsku, Izraeli a Švýcarsku.

SharedSpace is a three-year international scenography research and artistic project that consists of a series of symposia (Gatherings and Retreats), experimental SharedSpace exhibitions (working titles: Music, Weather, Politics, Object, Makers, Space, Tribes) and SpaceLab the extensive educational component (series of workshops, performances, co-productions etc).

The main goal of the project is to create a platform for investigation of contemporary scenography; to explore scenography as an interdisciplinary field and an active agent in the creation of spatial/performative/social relationships. The aim is to experiment with creating new spaces for performative events in order to rethink its political potential through physical placing, positioning and spacing inspired (determined) by scenography/environment. SharedSpace further explores *imagined spaces* and their theatrical, fantastic and political potential. Above all SharedSpace proposes a *mental space* for sharing between professional, students and wide public – interdisciplinary scenography platform built through research, presentations and creations.

The events for scenographers, theatre-makers, architects, theorists, (symposia, workshops, exhibitions, residencies etc) are wide open to professionals, students and wide public and are taking place throughout 2013–2016 in the Czech Republic, Italy, United Kingdom, Latvia, Poland, Macedonia, the Netherlands, Norway, Finland, Israel and Switzerland.

SdílenýProstor organizuje Pražské Quadriennale ve spolupráci s těmito institucemi / SharedSpace is organized by Prague Quadrennial (CZ) in cooperation with:

Finnish National Gallery, Museum of Contemporary Art, Kiasma Theatre; New Theatre Institute of Latvia; Santarcangelo dei Teatri; Victoria and Albert Museum; HKU Theatre, University of the Arts, Utrecht; Divadelní fakulta Akademie múzických umění v Praze (DAMU) / Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague (DAMU); The Royal Central School of Speech and Drama; Centre for Creative Actions IMPACT Macedonia; Center for Polish Scenography, Silesian Museum; Zbigniew Raszewski Theatre Institute; Norwegian Theatre Academy / Østfold University College; The Swiss Arts Council Pro Helvetia; School of Visual Theatre Jerusalem.

2013

Spacelab Gathering Prague:
Zlomvaz (workshopy, představení)
8.–11. května 2013
Divadelní fakulta Akademie múzických umění v Praze (DAMU), Praha, Česká republika

Gathering Varšava:
SdílenýProstor: Politické Počasí (mezinárodní workshop)
25.–27. září 2013
Zbigniew Raszewski Theatre Institute, Pro Helvetia, Varšava, Polsko

Vrstvení reality:
Právo na masku (mezinárodní sympozium, umělecké aktivity)
31. října – 1. listopadu 2013
Pražské Quadriennale / Institut umění – Divadelní ústav, Praha, Česká republika

Gathering Londýn:
Spektakulární scénografie (mezinárodní sympozium)
21. listopadu 2013
Victoria and Albert Museum, Londýn, Velká Británie

Spacelab Gathering:
Lighthouse (mezinárodní studentský workshop)
3.–6. prosince 2013
Norwegian Theatre Academy / Østfold University College, Østfold, Norsko

Retreat Veles (mezinárodní umělecká rezidence)
6.–9. prosince 2013
Centre for Creative Action IMPACT, Veles, Makedonie

2014

Gathering Festival Antigél
(audioinstalace a kulatý stůl)
7.–8. února 2014
The Swiss Arts Council Pro Helvetia, Ženeva, Švýcarsko

Gathering Varšava:
SdílenýProstor: Zvuk (mezinárodní workshop)
7.–9. března 2014
Zbigniew Raszewski Theatre Institute, Varšava, Polsko

Spacelab Gathering Prague:
Zlomvaz (festival, workshopy, student's performances)
May 8–11, 2013
The Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague (DAMU), Prague, Czech Republic

Gathering Warsaw:
SharedSpace: Political Weather (international workshop)
September 25–27, 2013
Zbigniew Raszewski Theatre Institute, The Swiss Arts Council Pro Helvetia, Warsaw, Poland

Layering Reality:
The Right to Mask (international symposium, artistic activities)
October 31–November 1, 2013
Prague Quadrennial / Arts and Theatre Institute, Prague, Czech Republic

Gathering London:
Staging the Spectacular: Designing for Stadiums and Festivals (international symposium)
November 21, 2013
Victoria and Albert Museum, London, United Kingdom

Spacelab Gathering:
Lighthouse (international student workshop)
December 3–6, 2013
Norwegian Theatre Academy / Østfold University College, Østfold, Norway

Retreat Veles (international artistic residency)
December 6–9, 2013
Centre for Creative Action IMPACT, Veles, Macedonia

Gathering Festival Antigél
(audioinstallation and round table)
February 7–8, 2014
The Swiss Arts Council Pro Helvetia, Geneva, Switzerland

Gathering Warsaw:
SharedSpace: Sound (international workshop)
March 7–9, 2014
Zbigniew Raszewski Theatre Institute, Warsaw, Poland

Gathering Praha:
Scénografie: Prostor a kurátorství
(mezinárodní sympozium)
2.–4. dubna 2014
Institut umění – Divadelní ústav, Praha, Česká republika

Gathering Riga:
Divadelní prostor: Hudba Počasí Politika (workshop)
5.–7. dubna 2014
New Theatre Institute of Latvia, Riga, Lotyšsko

Gathering Riga:
Hudba (workshop, umělecké aktivity)
29.–30. dubna 2014
New Theatre Institute of Latvia, Riga, Lotyšsko

Shakespeareovské Kmeny
(umělecké intervence v prostoru muzea)
2.–4. května 2014
Victoria and Albert Museum, Londýn, Velká Británie

Spacelab Gathering Praha:
Zlomvaz (workshopy, studentská představení)
7.–10. května 2014
Divadelní fakulta AMU, Praha, Česká republika

Spacelab Gathering:
Londýn (mezinárodní sympozium, studentská představení)
22.–25. května 2014
The Royal Central School of Speech and Drama,
Londýn, Velká Británie

SharedSpace Switzerland:
performaCITY (festival, performativní intervence,
konference, společensko-umělecké aktivity)
12.–14. června 2014
The Swiss Arts Council Pro Helvetia, Basilej, Švýcarsko

Retreat Lotyšsko (mezinárodní umělecká rezidence)
19.–22. června 2014
New Theatre Institute of Latvia, Lotyšsko

SharedSpace Italy:
Santarcangelo•14 (festival, představení, workshop)
11.–20. července 2014
Santarcangelo dei Teatri, Santarcangelo, Itálie

Gathering Riga:
Počasí (workshop)
13. září 2014
New Theatre Institute of Latvia, Riga, Lotyšsko

Gathering Veles:
Paměť a prostor (mezinárodní sympozium)
18. září 2014
Centre for Creative Actions IMPACT, Veles, Makedonie

Gathering Prague:
Spatial Curation (international symposium)
April 2–4, 2014
Prague Quadrennial/Arts and Theatre Institute,
Prague, Czech Republic

Gathering Riga:
Theatre Space: Music Weather Politics (workshop)
April 5–7, 2014
New Theatre Institute of Latvia, Riga, Latvia

Gathering Riga:
Music (workshop, artistic activity)
April 29–30, 2014
New Theatre Institute of Latvia, Riga, Latvia

Shakespeare Tribes
(artistic activity)
May 2–4, 2014
Victoria and Albert Museum, London, United Kingdom

Spacelab Gathering Prague:
Zlomvaz (festival, workshops, student performances)
May 7–10, 2014
The Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts
in Prague (DAMU), Prague, Czech Republic

Spacelab Gathering:
London (international symposium, students' performances)
May 22–25, 2014
The Royal Central School of Speech and Drama,
London, United Kingdom

SharedSpace Switzerland:
performaCITY (festival, performative interventions, interdisciplinary conference and socio-artistic activities)
June 12–14, 2014
The Swiss Arts Council Pro Helvetia, Basel, Switzerland

Retreat in Latvia (international artistic residency)
June 19–22, 2014
New Theatre Institute of Latvia, countryside, Latvia

SharedSpace Italy:
Santarcangelo•14 (festival, performances, workshop)
July 11–20, 2014
Santarcangelo dei Teatri, Santarcangelo, Italy

Gathering Riga:
Weather (workshop)
September 13, 2014
New Theatre Institute of Latvia, Riga, Latvia

Gathering Veles:
Memory and Space Symposium (international symposium)
September 18, 2014
Centre for Creative Actions IMPACT, Veles, Macedonia

Gathering Utrecht:
Exposium: Thinking – Scenography/Shifting Layers of
Disbelief (mezinárodní sympozium, umělecké aktivity,
výzkum)
19.–20. září 2014
HKU Theatre, University of the Arts, Utrecht, Nizozemsko

Gathering Riga:
Politika (workshop)
13. října a 6. prosince 2014
New Theatre Institute of Latvia, Riga, Lotyšsko

Retreat Helsinky (mezinárodní umělecká intervence)
14.–18. října 2014
Kiasma Theatre, Helsinky, Finsko

Spacelab Gathering Jeruzalém:
Performance 0:3, Super-Powers
(mezinárodní sympozium, představení)
27.–30. října 2014
The School of Visual Theatre, Jeruzalém, Izrael

Gathering Varšava:
Počasí (workshop)
14.–16. listopadu 2014
Zbigniew Raszewski Theatre Institute, Varšava, Polsko

2015

Glastonbury:
Země a legenda (instalace)
27. května – 28. června 2015
Victoria & Albert Museum, Praha, Česká republika

Výstava SdílenýProstor
13. června – 23. srpna 2015
The Swiss Arts Council Pro Helvetia, Altdorf, Švýcarsko

Pražské Quadriennale 2015 (výstavy, setkání, workshopy,
přednášky, diskuze, performance, intervence)
18.–28. června, 2015
Pražské Quadriennale/Institut umění – Divadelní ústav,
Praha, Česká republika

Výstava/Gathering SdílenýProstor na festivalu Homo
Novus (výstava, představení, sympozium)
4.–10. září 2015
New Theatre Institute of Latvia, Riga, Lotyšsko

Gathering Katowice:
Mytologie industriálního prostoru
(mezinárodní site-specific představení)
21.–27. září 2015
Center for Polish Scenography, Silesian Museum,
Katowice, Polsko

Gathering Utrecht:
Exposium: Thinking – Scenography/Shifting Layers
of Disbelief (international symposium, artistic and
research activities)
September 19–20, 2014
HKU Theatre, University of the Arts, Utrecht,
The Netherlands

Gathering Riga:
Politics (workshops)
October 13 and December 6, 2014
New Theatre Institute of Latvia, Riga, Latvia

Retreat Helsinki (international artistic residency)
October 14–18, 2014
Kiasma Theatre, Helsinki, Finland

Spacelab Gathering Jerusalem:
Performance 0:3, Super-Powers
(international symposium, performances)
October 27–30, 2014
The School of Visual Theatre, Jerusalem, Israel

Gathering Warsaw:
Weather (workshops)
November 14–16, 2014
Zbigniew Raszewski Theatre Institute, Warsaw, Poland

Glastonbury:
Land and Legend (art installation)
May 27–June 28, 2015
Victoria and Albert Museum, Prague, Czech Republic

Exhibition SharedSpace
June 13–August 23, 2015
The Swiss Arts Council Pro Helvetia, Altdorf, Switzerland

Prague Quadrennial 2015 (exhibitions, talks, presentations,
workshops, meetings, discussions, performances,
interventions etc.)
June 18–28, 2015
Prague Quadrennial/Arts and Theatre Institute,
Prague, Czech Republic

SharedSpace Exhibition/Gathering at Homo Novus
festival (exhibition, performances, gathering)
September 4–10, 2015
New Theatre Institute of Latvia, Riga, Latvia

Gathering Katowice:
Mythology of Industrial Space
(international site-specific performances)
September 21–27, 2015
Center for Polish Scenography, Silesian Museum,
Katowice, Poland

SdílenýProstor ve Varšavě (výstava a symposium)
říjen 2015
Zbigniew Raszewski Theatre Institute, Varšava, Polsko

Výstava SdílenýProstor na festivalu IMPACT
(výstava, umělecké aktivity)
26. září–3. října 2015
Centre for Creative Actions IMPACT, Veles, Makedonie

Gathering Helsinky:
Počasí – Politika a prostředí na festivalu theatre.now
(symposium, výstava, umění, výzkum)
14.–18. října 2015
Kiasma Theatre, Helsinky, Finsko

Gathering
December 2015
Norwegian Theatre Academy / Østfold University College,
Norsko

2016
Výstava SdílenýProstor a prezentace výzkumné
publikace o SdílenémProstoru
26.–30. ledna 2016
HKU Theatre, University of the Arts, Utrecht,
Nizozemsko

Výstava SdílenýProstor
1. února – 31. března 2016
Center for Polish Scenography, Silesian Museum,
Katovice, Polsko

Retreat (mezinárodní umělecká rezidence)
jaro 2016
Pražské Quadriennale / Institut umění – Divadelní ústav,
Česká republika

Výstava SdílenýProstor
jaro 2016
Norwegian Theatre Academy / Østfold University
College, Norsko

Gathering Praha:
Pražské Quadriennale – Proměny od roku 1999
(mezinárodní sympozium)
16.–18.3.2016
Pražské Quadriennale / Institut umění – Divadelní ústav,
Praha, Česká republika

Vydání publikace věnované SdílenémuProstoru
jaro 2016
Pražské Quadriennale / Institut umění – Divadelní ústav,
Praha, Česká republika

SharedSpace Exhibition and Gathering
October 2015
Zbigniew Raszewski Theatre Institute, Warsaw, Poland

SharedSpace Exhibition at IMPACT Festival
(exhibition, artistic activity)
September 26 – October 3, 2015
Centre for Creative Actions IMPACT, Veles, Macedonia

Gathering Helsinky:
Weather: Politics of Environment at theatre.now Festival
(symposium, exhibition, performing art, research)
October 14–18, 2015
Kiasma Theatre, Helsinky, Finland

Gathering
December 2015
Norwegian Theatre Academy / Østfold University College,
Norway

SharedSpace Exhibition at Utrecht University
+ presentation of the theoretical publication on
SharedSpace project
January 26 – 30, 2016
HKU Theatre, University of the Arts, Utrecht,
the Netherlands

SharedSpace Exhibition at Centre for Polish Scenography
February 1 – March 31, 2016
Center for Polish Scenography, Silesian Museum,
Katovice, Poland

Retreat (international artistic residency)
Spring 2016
Prague Quadriennale / Arts and Theatre Institute, Czech
Republic

SharedSpace Exhibition
Spring 2016
Norwegian Theatre Academy / Østfold University
College, Norway

Gathering Prague:
Curatorial Transformations of the Prague Quadrennial
since 1999 (international symposium)
March 16–18, 2016
Prague Quadrennial / Arts and Theatre Institute,
Prague, Czech Republic

Publishing the SharedSpace artistic research publication
Spring 2016
Prague Quadrennial / Arts and Theatre Institute, Prague,
Czech Republic

Performing Prague –
Wolfgang Hildesheimer:
Marbot, Studio Hrdinů
Praha, 2015,
director: Jan Horák,
Michal Pěchouček,
set: Michal Pěchouček,
Dominik Hejtmánek,
costumes: Tereza
Kopecká, Ondřej Kinský,
photo: Viktor
Kronbauer

Performing Prague představí to nejzajímavější, co se na českých scénách zrodilo během posledních sezón. Přehlídka Performing Prague organizovaná Institutem umění – Divadelním ústavem je koncipována jako doprovodný večerní program Pražského Quadriennale 2015. Jejím základním posláním je představit zahraničním odborníkům a hostům PQ to nejzajímavější, co se během posledních sezón v českém divadle a tanci zrodilo. Během jedenácti dnů se odehraje přes šedesát představení, všechna jazykově bezbariérová nebo s titulky. Performing Prague zavede diváky jak do renomovaných pražských scén jako je Divadlo Na Zábradlí nebo Divadlo Archa, tak do ne primárně divadelních prostor, jako jsou například garáže Národního divadla nebo České muzeum hudby. Žánrově je přehlídka neméně různorodá: nabízí současný tanec, loutky, fyzické divadlo, multimediální projekty, operu i site specific dokument. Doporučujeme rezervovat vstupenky s dostatečným předstihem – Alfred ve dvoře uvádí (mimo jiné) performance pro jednoho diváka, v MeetFactory vás zase v rámci představení ubytují přes noc...

V rámci Performing Prague vystoupí:/

Following artists and companies will be presented in the framework of Performing Prague:

420PEOPLE; Martinka Bobrikova & Oscar de Carmen; Jan Mocek, Táňa Švehlová; D'EPOG; Jana Svobodová; TP Liquid Loft; Minor; Handa Gote; VerteDance; Opera Powera; Petr Nikl; A. Čermák; Spitfire Company; TP Ondrová/Šavel; A. Miltnerová; Continuo; VOSTO5; Cie Mossoux-Bonté; Sgt. Tejnorová & the Commando; Alexandra Karabelas; Dora Sulženko Hošťová; Kabinet; Batcheva Dance Company; Farma v jeskyni / Farma in the Cave; Cristina Maldonado; SE.S.TA / Jordí Galí a Studio Hrdinů.

The Performing Prague 2015 festival, organized by the Arts and Theatre Institute, is conceived as an evening event to complement the Prague Quadrennial. The basic mission of the festival is to present the most interesting projects from Czech theatre and dance from recent seasons to PQ'15 visitors. During the eleven days of the festival over sixty productions will be shown, all of which will either have no language barriers or will have titles in English. Performing Prague will introduce audiences to renowned Prague companies such as the Theatre on the Balustrade or Theatre Archa, as well as to spaces not primarily intended for theatre, such as the garages of the National Theatre Prague or the Czech Museum of Music. No less diverse is the range of genres on offer: audiences will see contemporary dance, puppets, physical theatre, multimedia projects, opera and site-specific productions. We recommend visitors to book tickets in advance – for example, the Alfred ve dvoře Theatre will put on performances for a single viewer, and overnight accommodation is provided as part of the performance at MeetFactory...

**Porota
Ceny
Rada
Tým**

**Jury
Awards
Council
Team**

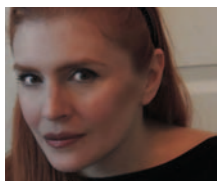
Antonio Araújo
Brazílie/Brazil
*1966

Antonio Araújo je umělecký ředitel divadla Teatro da Vertigem a profesor na Katedře performativních umění ECA-USP v São Paulu. Mezi jeho nejpozoruhodnější díla, která v devadesátých letech realizoval pod hlavičkou Teatro da Vertigem, patří především Biblická trilogie (Trilogia Biblica). Jedná se o cyklus tří site-specific performancecí na biblické motivy: Ztracený ráj (O Paraíso Perdido, 1992) Kniha Jób (O Livro de Jó, 1995) a Apokalypsa 1.11 (Apocalypse 1.11, 2000). Araújo je mezinárodně uznávanou osobností v oblasti site-specific divadla a urbanismu. Na Pražském Quadriennale 2011 obdržel zlatou medaili za instalaci BR-3, v kategorii nejlepší realizace inscenace.

Kirsten Dehlholm
Dánsko/Denmark
*1945

Kirsten Dehlholm se poprvé výrazně zapsala do všeobecného povědomí jako umělecká ředitelka dánského Billedstoffteater, který vedla celých devět let. V roce 1985 založila legendární divadelní uskupení Hotel Pro Forma, který si rychle vybudoval mezinárodní renomé. Pod jejím vedením vyprodukoval více než padesát inscenací ve třiceti zemích. Hotel pro Forma se profiluje jako „umělecká laboratoř“ s důrazem na experimentální charakter při práci se scénickým prostorem. Kirsten Dehlholm se věnuje také režii velkých operních produkcí.

Eloise Kazan
Chorvatsko/Mexiko
Croatia/Mexico
*1975

Mezinárodně uznávaná scénografka a kostýmní výtvarnice vystudovala scénografii na Old Vic Theatre School v Bristolu. Vedle práce pro divadlo, tanec a operu se věnuje i interiérovému designu a scénografii pro film. Má za sebou více než šedesát projektů, při kterých spolupracovala s hvězdnými režiséry, jako jsou John Malkovich, Enrique Singer, Olivier Tambosi, Yoshi Oida and Daniel Gimenez Cacho. V poslední době vytvořila kostýmy pro Royal Shakespeare Company (A Soldier in Every Son, režie Roxana Silbert) a Mexican National Theatre Company (Inanna, režie Lorena Maza). Její netradiční přístup zaujal porotu Pražského Quadriennale 2007, kde obdržela cenu za kostýmní design. Je dvojnásobnou držitelkou ceny Young Artist Grant for Theatre Design, kterou uděluje Mexican National Arts Fund (FONCA).

Antonio Araújo is Artistic Director of Teatro da Vertigem and Professor in the Department of Performing Arts of ECA-USP. Among other works, that he created with Teatro da Vertigem, the most outstanding production is Trilogia Biblica (the Biblical Trilogy), set of three striking spectacles of the '90s: The Lost Paradise (O Paraíso Perdido, 1992), The Book of Job (O Livro de Jó, 1995), and Apocalypse 1.11 (2000). Araújo has been invited to teach on site specific and urban performance internationally. He was awarded the Golden Medal in the category of Best Realization of a Production for BR-3, in The Prague Quadrennial 2011.

Dehlholm's background is in visual arts. For nine years she worked with Billedstoffteater (Theatre of Images), where she was responsible for the artistic direction. In 1985 Dehlholm founded Hotel Pro Forma, an international laboratory of visual music performance and installations. Under the Dehlholm's artistic direction Hotel Pro Forma has produced more than 50 works shown in over 30 countries, ranging from exhibitions to performances. Dehlholm's work includes creating concepts and directing performances and exhibitions for Hotel Pro Forma as well as directing opera and theatre for institutional theatres.

Eloise Kazan studied stage design at the Bristol Old Vic Theatre School. She works internationally as a designer in theatre, dance, opera, interior architecture and film projects. She has worked on more than sixty productions with directors such as John Malkovich, Enrique Singer, Olivier Tambosi, Yoshi Oida and Daniel Gimenez Cacho. Recent work includes costume design for the Royal Shakespeare Company's production of A Soldier in Every Son directed by Roxana Silbert (Stratford-upon-Avon, UK) and costume design for Inanna directed by Lorena Maza for the Mexican National Theatre Company. She was a recipient of the top prize for costume design at the Prague Quadrennial 2007 and she is a two time recipient of the Mexican National Arts Fund (FONCA) Young Artist Grant for Theatre Design.

Dmitry Krymov
Rusko/Russia
*1954

Dmitry Krymov, ruský režisér a scénograf je autorem mnoha představení, jenž mu získala věhlas nejoriginálnějšího režiséra své generace. Během 80. a 90. let Krymov v Moskvě režíroval stovky představení, v nichž spojil vizuální umění, prózu, poesii a lidovou kulturu tak, aby dal s pomocí svého souboru prostřednictvím expresivního, výrazného designu život slavným příběhům. Krymov a jeho „laboratoř“ představují vizuálně jímavá představení oplývající symbolismem, v nich každý moment je unikátní, naplněn překvapením a důvtipem. Krymov získal mnohá ocenění, jako například divadelní cenu Křišťálová Turandot (2007 a 2009) a Zlatou masku (2008). V roce 2007 získal na Pražském Quadriennale hlavní cenu Zlatá Triga za Ruský pavilon.

Radivoje Dinulović
Srbsko/Serbia
*1957

Architekt, scénograf a teoretik Radivoje Dinulović je autorem více než stovky projektů v oblasti divadelní architektury a scénografie. Je autorem knihy „Divadelní architektura dvacátého století“ (2009), redaktorem mnoha publikací a autorem článků a studií publikovaných v mezinárodních odborných časopisech. Je zakladatelem řady soutěží v oblasti scénického designu, a to včetně Bienále scénického designu a symposia Spectacle-city-identity. Je vedoucím Katedry užitého umění architektury, techniky a designu na Fakultě technických věd v Novém Sadu.

Joslin McKinney
Velká Británie/
United Kingdom

Než se Joslin McKinney stala docentkou scénografie na Univerzitě v Leedsu na katedře School of Performance & Cultural Industries, věnovala se praktické scénografii deset let profesionálně. Je hlavní autorkou knihy The Cambridge Introduction to Scenography (2009). Jejím stěžejním tématem, kterému věnovala desítky studií, je vizuální percepce scénografie. Byla předsedkyní pracovní skupiny pro výzkum scénografie při Theatre and Performance Research Association (2005–2008). V současné době je zástupcem Velké Británie pro historii a teorii divadla v OISTAT.

Krymov has directed and designed various productions in Moscow which have established him as one of the most original directorial voices of his generation. Having designed over a hundred productions in Moscow throughout the '80s and '90s, Krymov fuses art, prose, poetry and popular culture to reimagine, with the help of his company, famous stories through a world of expressive and striking design. Krymov and his „laboratory“ present visually stunning, symbolic productions where every moment is original, hugely inventive and surprising. Krymov received a number of prizes including Crystal Turandot (2007 and 2009) and Golden Mask (2008). In 2007 he received the Golden Triga award for the Russian Pavilion at the Prague Quadrennial.

Radivoje Dinulović is an architect, set-designer and theorist. He is author of over one hundred projects in the field of theatrical architecture and set-design. He is the author of the book “The Architecture of the theater of the twentieth century” (2009), editor of numerous publications and the author of articles published in major national and international journals. He is the founder of numerous events in area of scenic design, including the Biennale of stage design and cycle symposium Spectacle - city - identity. He is professor and head of the Department of Applied Arts in Architecture, Technology and Design at the Faculty of Technical Sciences in Novi Sad.

Joslin McKinney is Associate Professor in Scenography in the School of Performance & Cultural Industries at the University of Leeds. Joslin was a professional theatre designer for 10 years, working on main-house, touring and theatre in education shows. She is the lead author of The Cambridge Introduction to Scenography, Cambridge University Press (2009) and she has published chapters on research into scenography and the role of empathy in scenographic experiences. Joslin was co-convenor of the Scenography working group for the Theatre and Performance Research Association 2005–2008, and is currently the UK representative for the History & Theory Commission for OISTAT.

Katrīna Neiburga
Lotyšsko/Latvia
*1978

Katrīna Neiburga je jednou z nejpůlnárnějších lotyšských umělkyní současnosti. Ve svých videoinstalacích kombinuje dokumentární materiály s fikcí, vytváří příběhy založené na osobní zkušenosti, ve kterých lze vysledovat kritické reference k postavení ženy v moderní společnosti. Svoje práce vystavovala na Biennale v Sydney, Moskvě, byla nominována na cenu Ars Fennica (2008) a obdržela cenu Purviša Balva (2008). Katrīna pravidelně spolupracuje s Lotyšskou národní operou, pro kterou vytvořila scénografii a videa k inscenacím Evžen Oněgin (2010), Loutková opera (2008) a video pro operu Lucia De Lammermoor (2012).

Dominic Huber
Švýcarsko/
Switzerland
*1972

Dominic Huber je scénograf a režisér. Spolu s Christinou Wenger založil skupinu Blendwerk GMBH, pod jejíž hlavičkou vytvořil desítky projektů, které hostovaly v Curychu, Berlíně, Lausanne a Basileji atd. Mezi jeho nejznámější projekty patří především Hotel Savoy, Waiting for the Barbarians, nebo neaktuálnější produkce s Rimini Protokoll Situation Rooms. Huber se ve své práci inspirovává principy augmentované „rozšířené“ reality. Za pomoci manipulace, posměňování, hry s diváckým vnímáním, vytváří nové možnosti interpretace prostoru, potažmo světa, který nás obklopuje.

Kamila Polívková
Česká republika/
Czech Republic
*1975

Kamila Polívková je jednou z nejzajímavějších českých scénografek a režisérek. Vytvořila desítky výprav k českým i zahraničním inscenacím, z nichž mnohé získaly ocenění a hrály se na významných českých i zahraničních festivalech. V letech 2004–2012 působila v Pražském komorním divadle (Divadlo Komedie) jako kostýmní výtvarnice a scénografka, grafička a fotografka. S režisérem Dušanem D. Pařízkem pracuje od roku 2005 pravidelně i v německy mluvících zemích (Deutsches Theater Berlin, Staatsschauspiel Dresden, Residenztheater München, Deutsches Schauspielhaus Hamburg, Schauspielhaus Zürich, Düsseldorfer Schauspielhaus a další). V Divadle Komedie uvedla v roce 2009 svůj režijní debut Hrdinové jako my, v současnosti působí jako kmenová režisérka Studia Hrdinů (Den Opričníka, Mileniny recepty). Byla nominována na Cenu Alfréda Radoka v kategoriích Talent roku a Scénografie a na Českého lva za Nejlepší výtvarné řešení.

Latvian Katrīna Neiburga is one of the most popular Latvian artists of this decade. Combining the documentary materials with fiction, she creates stories based on personal experience, in which, alongside with such unique categories as solitude or love, it is possible to find indications both to the woman's social role structures and cultural historical references or critical commentaries on the modern society. She has exhibited her works in Sidney and Moscow Biennale, has been a candidate for Ars Fennica (2008) art prize and is the Purviša Balva winner (2008). Katrīna Neiburga regularly collaborates with the Latvian National Opera (scenography and video for the opera Eugene Onegin (2010), The Puppet's Opera (2008) and the video work for the opera Lucia De Lammermoor (2012).

Dominic Huber is a stage designer and theatre maker. Huber co-founded with Christa Wenger the company Blendwerk GMBH. Productions followed in theatres in Zürich, Berlin, Aachen, Brussels, Lausanne and Basel. Among others his foremost performance projects he developed in last decade are well-known Hotel Savoy, Waiting for the Barbarians or the latest collaboration with Rimini Protokoll Situations Rooms. In line with the principle of "augmented realities", Huber is interested in expanding, manipulating and altering physical spaces, situations and realities by means of precise artistic interventions, inventing new ways of interpreting the world that surrounds us.

Scenographer and director. She has made a number of sets and costumes for Czech and foreign award-winning productions. In 2004–2012, she has worked as a costume designer, scenographer, graphic artist and photographer in the Prague Chamber Theatre (Comedy Theatre). Since 2005, she has worked with director Dušan D. Pařízek in German-speaking countries (Deutsches Theater Berlin, Staatsschauspiel Dresden, Residenztheater München, Deutsches Schauspielhaus Hamburg, Schauspielhaus Zürich, Düsseldorfer Schauspielhaus and others). She made her debut as a director in the Comedy Theatre in 2009 (Hrdinové jako my/Heroes Like Us) and she is currently the resident director in the Studio Hrdinů (Den Opričníka/Day of the Oprichnik, Mileniny recepty/Milena's Recipes). She was nominated for the Alfred Radok Award in the categories of the Talent of the Year and Scenography and she received the Czech Lion Award for the Best Artistic Contribution.

Podle Statutu PQ ceny uděluje ministr kultury České republiky na základě doporučení mezinárodní poroty nebo organizátora PQ, s výjimkou dětské ceny PQ, o níž rozhoduje hlasování dětských diváků.

Ceny mezinárodní
poroty/International
Jury awards

Zlatá Triga PQ 2015 za nejlepší expozici
Zlatá medaile PQ 2015 za nejlepší design expozice
Zlatá medaile PQ 2015 za kurátorský koncept expozice
Zlatá medaile PQ 2015 za scénografii
Čestné uznání PQ 2015 za scénografii
Zlatá medaile PQ 2015 za kostýmní design
Čestné uznání PQ 2015 za kostýmní design
Zlatá medaile PQ 2015 za zvukový design
Zlatá medaile PQ 2015 za použití médií ve scénografii
Zlatá medaile PQ 2015 za divadelní architekturu
Zlatá medaile PQ 2015 za využití prostoru pro divadelní projekty
Zlatá medaile PQ 2015 za celkové výtvarné řešení
Zlatá medaile PQ 2015 za nejlepší expozici ve Studentské sekci
Zlatá medaile PQ 2015 za nejvýraznější talent ve Studentské sekci
Zlatá medaile PQ 2015 za inovativní přístup ke scénografii
Zlatá medaile PQ 2015 za podněcení dialogu
Zlatá medaile PQ 2015 za nejlepší fotografii zachycující scénografii
Zlatá medaile za nejlepší publikaci vydanou v souvislosti s expozicemi v rámci PQ 2015
Zvláštní ceny poroty PQ 2015

Organizátoři Pražského
Quadriennale dále
udělí/The Prague
Quadrennial organizers
will further award

Cena PQ 2015 za nejlepší scénografickou publikaci
Čestné uznání PQ 2015 za nejlepší scénografickou publikaci
Cena PQ 2015 pro mentora v oblasti scénografie (dílo, jež inspirovalo několik generací scénografů – souvislý sled kvalitních děl od jednoho mentora)

Diváci z řad dětí udělí/
Children and youth
audiences of the
PQ 2015 will award

Cena dětských návštěvníků

According to the PQ statute, our prizes are awarded by the Minister of Culture of the Czech Republic at the recommendation of the international jury or of the Organizer of the PQ, except for the PQ Children's Award which is awarded directly by children audiences.

Golden Triga PQ 2015 for the Best Exposition
Gold Medal PQ 2015 for the Best Exhibition Design
Gold Medal PQ 2015 for the Curatorial Concept of an Exhibition
Gold Medal PQ 2015 for Performance Design
Honorary PQ 2015 Award for Performance Design
Gold Medal PQ 2015 for Costume Design
Honorary PQ 2015 Award for Costume Design
Gold Medal PQ 2015 for Sound Design
Gold Medal PQ 2015 for Lighting Design
Gold Medal PQ 2015 for Use of Media in Performance Design
Gold Medal PQ 2015 for Performance Architecture
Gold Medal PQ 2015 for Use of Space for Performance
Gold Medal PQ 2015 for Total Performance Design
Gold Medal PQ 2015 for the Best Exposition in the Student Section
Gold Medal PQ 2015 for Promising Student Talent
Gold Medal PQ 2015 for Innovative Approach to Performance Design
Gold Medal PQ 2015 for Provoking a Dialogue
Gold Medal PQ 2015 for Best Performance Design Photo
Gold Medal for Best PQ 2015 Publication
Special PQ 2015 Jury Awards

PQ 2015 Best Scenography Publication Award
Honorary PQ 2015 Scenography Publication Award
PQ 2015 Scenography Mentor (work that has inspired generations of stage designers – consistently good work from one mentor)

PQ 2015 Children's Audience Award

Cena za nejlepší scénografickou publikaci

V poslední době jsme byli svědky rostoucího zájmu nakladatelů i čtenářů o publikace, které se zabývají problematikou scénografie: monografie scénografů, teoretické studie, scénografické manuály, periodika, práce věnované performativnímu prostoru atd. Je povinností Pražského Quadriennale, jako největší světové akce, která zkoumá oblast scénografie v celé její šíři, zaznamenat tento veskrze pozitivní trend a vyhlášením ceny o nejlepší publikaci s tematikou scénografie podpořit další rozvoj tohoto směřování.

Porota ve složení Sodja Lotker (umělecká ředitelka Pražského Quadriennale), Daniela Pařízková (výkonná ředitelka Pražského Quadriennale), Aby Cohen (scénografka, komisařka tématu Politika PQ'15) rozhodla o následujících oceněných:

Best Scenography Publication Award

Interest in publications about scenography has been rising in recent years, as seen by the rich variety of texts that have been published: historical books; articles about contemporary practices; introductory books on scenography; tool books; theoretical works about performative space; impressive monographs by leading world scenographers; as well as periodicals dedicated to scenography. The Prague Quadrennial aims to support this trend and draw attention to the diversity of publications created about and around scenography by giving out an award for best scenography publication.

The Best Scenography Publication Award Jury: Sodja Lotker (Artistic Director of Prague Quadrennial), Daniela Pařízková (Executive Director of Prague Quadrennial), Aby Cohen (Designer and Art Director, PQ Commissioner of the Politics Theme).

Vítězové/Winners

Cena PQ 2015 za nejlepší scénografickou publikaci / PQ2015 Best Scenography Publication Award
Brack, Katrin. Katrin Brack Bühnenbild/Stages. Berlin: Verlag Theater Der Zeit, 2010. Print.

Čestné uznání PQ 2015 za nejlepší scénografickou publikaci / Honorary PQ 2015 Scenography Publication Award
Marinescu, Sabine, and Janina Poesch. PLOT #9, PLOT #10. Stuttgart: Die Macht des Klangs, 2014. Print.

Nominováni/ Further Nominated Books

1. Kovačević, Igor. Beyond Everydayness Theatre Architecture in Central Europe. Prague: The National Theatre, 2010. Print.
2. Collins, Jane, and Andrew Nisbet. Theatre and Performance Design: A Reader in Scenography. New York and London: Routledge, 2010. Print.
3. Oves, Lyubov. Dorrer's Time. Saint Petersburg, 2013. Print.
4. CHANCE Magazine, Issues 1, 2, 3 & 4. 2014. Print.
5. Haß, Ulrike. Mark Lammert Bühnen Räume Spaces. Berlin: Verlag Theater der Zeit, 2013. Print.

Členové Rady PQ

- Mgr. Vilma Anýžová** — generální ředitelka, Česká centra
- doc. Jan Hančil** — rektor AMU
- PhDr. Petr Hnízdo** — ředitel Odboru mezinárodních vztahů, Ministerstvo kultury ČR
- Ing. Kristina Larischová** — ředitelka Odboru veřejné diplomacie, zástupkyně náměstkyně pro řízení sekce Úřad ministerstva, Ministerstvo zahraničních věcí ČR
- JUDr. Kateřina Kalistová** — 1. náměstkyně ministra kultury, Ministerstvo kultury ČR
- Jan Krejčí, MBA** — radní pro oblast kultury, sportu a zahraničních vztahů, Zastupitelstvo MČ Prahy 1
- Mgr. Milan Němeček, Ph.D.** — ředitel Odboru umění, literatury a knihoven, Ministerstvo kultury ČR
- Ing. Pavla Petrová** — ředitelka Institutu umění – Divadelního ústavu a ředitelka Pražského Quadriennale
- Marta Smolíková** — výkonná ředitelka, Knihovna Václava Havla
- doc. MgA. Zbyněk Srba, Ph.D.** — děkan DIFA JAMU Brno
- Mgr. Doubravka Svobodová** — děkanka DAMU
- Jan Wolf** — radní, Magistrát hlavního města Prahy

- general director of the Czech Centres
- rector of the Academy of the Performing Arts in Prague
- director of the Foreign Relations Department, Ministry of Culture of the Czech Republic
- director of the Public Diplomacy Department, Junior Deputy Minister, Chancery of The Ministry of Foreign Affairs of the Czech Republic
- first deputy minister, Ministry of Culture of the Czech Republic
- councillor for Culture, Sports and Foreign Affairs, Municipality of Prague 1
- director of the Department of Arts, Literature and Libraries, Ministry of Culture of the Czech Republic
- director of the Arts and Theatre Institute, Director of the PQ
- executive director, Václav Havel Library
- dean of the Theatre Faculty, Janacek Academy of Music and Performing Arts in Brno
- dean of the Theatre Faculty, Academy of the Performing Arts in Prague
- councillor, City of Prague

Sodja Zupanc Lotker

Pracuje na svém pátém Pražském Quadriennale. V předešlých ročnících působila na pozici umělecké ředitelky a kurátorky Intersekce (2011), programové ředitelky (2007), koordinátorky speciálního projektu Srdece PQ (2003).

Její dramaturgie se objevuje v nezávislých divadelních, tanečních a site-specific projektech v České republice, USA, Brazílii a dalších místech. Přednášela a vyučovala na Fakultě výtvarného umění VUT v Brně, na Akademii múzických umění v Praze, Columbia University, Central School of Speech and Drama a na řadě festivalů a sympozii.

Simon Banham

Působí již třicet let jako scénograf a divadelní designér na volné noze. Dříve zastával funkci vedoucího designu v Contact Theatre v Manchesteru (1991–1995) a dlouhodobě spolupracuje s Music Theatre Wales. V současné době se věnuje především práci ve skupině Quarantine, kterou založil společně s režiséry Richardem Gregorym a Renny O'Shea v roce 1998. Učí na Department of Theatre, Film and Television na Aberystwyth University.

Aby Cohen

Brazílská designérka a umělecká ředitelka v oborech divadlo, výstavnictví a film. Od roku 1995 se zúčastnila pěti ročníků Pražského Quadriennale, na kterých reprezentovala Brazílii. Na PQ'11, kde působila jako kurátorka a designérka brazilské národní expozice Postavy a pomezí: brazilské scénografické teritorium, získala Zlatou trigu. Svoji kariéru zahájila jako divadelní návrhářka v Macunaima Theatre Group, poté spolupracovala s různými divadelními společnostmi a na mnoha nezávislých divadelních produkcích. Vyučuje také v rámci scénografického M. A. programu na University of Fine Arts, FBA, São Paulo, a pracuje pro řadu mezinárodních výstav výtvarného umění v Brazílii, např. Bienal of Arts of São Paulo a Bienal Mercosul. Od roku 2003 je členkou OISTAT a v současné době spolupracuje na World Stage Design 2013 jako koordinátor sekce „design as performance“ a je součástí kurátorského týmu výstavy.

Jiří Heřman

Jiří Heřman je českým divadelním režisérem. Vystudoval zpěv na Konzervatoři v Plzni a poté operní režii na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze. Na profesionální divadelní scéně působí od roku 2002 a svým vyhraněným, důsledným a uceleným stylem, majícím vedle estetických kvalit vždy také silný duchovní rozměr, se velmi brzy zařadil mezi nejpozoruhodnější současné české operní režiséry.

Sodja Zupanc Lotker is currently working on her fifth Prague Quadrennial. Previously she has acted as Artistic Director and curator of Intersection (2011), Programming Director (2007), the coordinator of the special project The Heart of the PQ (2003).

She operates as a dramaturg for independent theatre, dance and site specific projects in Czech Republic, USA, Brazil etc., and has lectured/taught at Visual Arts Academy in Brno, Prague Performing Arts Academy, Columbia University, Central School of Speech and Drama and a number of festivals and symposia.

Simon Banham has spent the past 30 years working as a freelance Scenographer/Theatre Designer. He was Head of Design (1991-1995) at Contact Theatre, Manchester, and has a long and continuing relationship with Music Theatre Wales. Most of his current work is with Quarantine, the company he co-founded with directors Richard Gregory and Renny O'Shea in 1998. Since September 1999 he has taught in the Department of Theatre, Film and Television at Aberystwyth University.

Aby Cohen Brazilian designer and art director for theater, exhibition and cinema. Has participated of five edition of Prague Quadrennial since 1995, representing Brazil. At PQ'11, as curator and designer for Brazilian National Exhibition Characters and Frontiers: Brazilian Scenographic Territory, awarded with the Golden Triga. She started her career as theatre designer at Macunaima Theatre Group. Since that has been working with distinct theatre companies and for a variety of independent theater productions. In parallel to the professional practice she is Lecturer for a M.A. Scenography program at the University of Fine Arts, FBA, São Paulo, also has been working for a number of Art Exhibitions in Brazil with International interface as such as Bienal of Arts of São Paulo, Bienal Mercosul, among others. Is member of OISTAT since 2003, and currently collaborating for WSD2013, as Design as Performance Coordinator and on the Exhibition curatorial panel.

Jiří Heřman is a Czech stage director. He studied singing at the Pilsen Conservatory and then opera directing at the Faculty of Music of the Academy of Performing Arts in Prague. He has worked in professional theatre since 2002. Owing to his highly original, consistent and rounded style, possessing in addition to aesthetic qualities a bold spiritual dimension, he soon ranked among the most notable contemporary Czech opera directors.

Serge von Arx

Serge von Arx, architekt a profesor scénografie, je uměleckým ředitelem katedry scénografie na Norwegian Theatre Academy (na Østfold University College). V roce 1997 získal absolutorium v oboru architektura na ETH Zürich (Swiss Federal Institute of Technology). Roku 1998 začala jeho dlouholetá spolupráce s Robertem Wilsonem, která se týká designu různých divadelních, výstavních a instalačních projektů po celém světě, a od roku 2003 je poradcem a architektonickým konzultantem ve Watermill Center na Long Island v New Yorku. V roce 2001 otevřel vlastní designérské studio v Berlíně, nyní žije v Oslo. Serge přednáší a realizuje workshopy na mezinárodních univerzitách a dalších institucích a pracuje na mezinárodním poli jako scénograf, designér a architekt, přičemž se specializuje na „performativní architekturu“, spojení architektury a divadla. Jeho odborná práce zahrnuje různé mezinárodní publikace a kurátorské zakázky.

Rebekka
A. Ingimundardóttir

Rebekka A. Ingimundardóttir je islandskou divadelnicí, která se na mezinárodní scéně pohybuje již dvacet let. Režuruje a tvoří vlastní inscenace, stejně tak spolupracuje s ostatními divadelními skupinami a organizacemi: City Theater Iceland, české Národní divadlo, National Theater Iceland, Silo Theatre, Sokkabandid, Second Hand Women, Svöluleikhusid, Studmenn, Dramasmidjan, Dansleikhus med ekka, Komedi Leikhusid, Kazerne, Space, Divadlo Komédie, Dogtroep. Navrhuje scény a kostýmy pro divadlo a film a realizuje workshopy na Icelandic University of Arts.

Tomáš Svoboda

Tomáš Svoboda se řadí k neformálnímu okruhu výtvarných umělců využívajících postupů a výrazových prostředků jiných disciplín. Pohybuje se na pomezí literatury, scénografie i filmu a nejdůležitější je kombinuje v galerijních instalacích zaměřených na alternativní formy narace. Vždy se drží výrazové úspornosti a modelovosti, často pracuje s úsečnými, popisnými texty a jejich jednoduchou skladbou. Instalace doplňuje fragmenty trojrozměrných kulís nebo architektonických konstrukcí odkazujících k efemérním stavbám ve filmových a televizních studiích. Je autorem řady architektonických realizací výstav pro veřejné galerijní instituce. Od roku 2001 se podílí na provozu a koncepci galerie Display, nyní tranzitdisplay.

Serge von Arx, architect and professor of scenography, is the artistic director of the scenography department of the Norwegian Theatre Academy (of the Østfold University College). In 1997 Serge von Arx made his degree in architecture at the ETH Zurich (Swiss Federal Institute of Technology). In 1998 he began his long-term collaboration with Robert Wilson on various stage, exhibition and installation design projects all over the world and since 2003 he is a regular mentor and architectural consultant at the Watermill Center on Long Island, New York. In 2001 he opened his design studio in Berlin and since 2006 he is a resident in Oslo. Serge von Arx is lecturing and implementing workshops at various international universities and other institutions and works internationally as a scenographer, designer and architect, focusing on „performative architecture“, the encounter of architecture and theatre. His research includes various international publications and curatorial engagements.

Rebekka A. Ingimundardóttir is an Icelandic theatermaker working internationally for the last 20 years. Directing and making her own performances as well as working with other theater groups: City Theater Iceland, Czech National Theater, National Theater Iceland, Silo Theatre, Sokkabandid, Second Hand Women, Svöluleikhusid, Studmenn, Dramasmidjan, Dansleikhus med ekka, Komedi Leikhusid, Kazerne, Space, Divadlo Komédie, Dogtroep. Designing stage- and costume for theaters and films and giving workshops the Icelandic University of Arts.

Tomáš Svoboda is one of those visual artists who use processes and expressive tools of other disciplines. He shifts from literature to scenography and film and he combines their elements mostly for gallery exhibitions concerning alternative forms of narration. He always puts emphasis on economic and model solutions, often working with short, descriptive texts and their simple composition. His installations are complemented by fragments of three-dimensional scenes, or architectural constructions, reminiscent of ephemeral structures in film and TV studios. He is an author of several architectural realisations of exhibitions in public gallery institutions. Since 2001 he has taken part in a management and concept of the Display gallery, now under the name tranzitdisplay.

[Vedení Pražského
Quadriennale/
Prague Quadrennial
Leadership](#)

Pavla Petrová, ředitelka / Director
Daniela Pařízková, výkonná ředitelka / Executive Director
Sodja Zupanc Lotker, umělecká ředitelka / Artistic Director

[Tým PQ'15/
The PQ'15 Team](#)

Hlavní umělecký tým PQ'15 / PQ'15 Artistic Core Team
Sodja Zupanc Lotker, umělecká ředitelka PQ a kurátorka výstavy Kmeny / PQ Artistic Director and the Tribes Curator
Jiří Heřman, komisař téma Hudba / Commissioner of Music
Simon Banham, komisař téma Počasí / Commissioner of Weather
Aby Cohen, komisařka téma Politika / Commissioner of Politics
Serge von Arx, komisař části Divadelní prostor / Commissioner of the Performing Space
Rebeka A. Ingimundardóttir, kurátorka výstavy Tvůrci / Commissioner of the Makers Exhibition
Tomáš Svoboda, architektonické a prostorové řešení PQ'15 a kurátor výstavy Předměty / Architectural and Spatial Solution of PQ'15 and Commissioner of the Objects Exhibition
Zbyněk Baladrán, architektonické a prostorové řešení PQ'15 / Architectural and Spatial Solution of PQ'15
Jessica Bowles, umělecké vedení SpaceLabu / Artistic Leadership of SpaceLab
Dorita Hannah, kurátorka teoretických debat / Theory Sessions Curator
Barbora Příhodová, odborná konzultantka / Specialist Consultant
Martina a Jan Svobodovi, kurátoři PQ dětem / Curators of PQ for Children
Karen Lauke, kurátorka Sound Kitchen / Sound Kitchen Curator
Viliam Dočolomanský, režisér zahájení a udílení cen / Opening and Awards Ceremony Director
Rastislav Juhas, scénograf výstavy Tvůrci / the Makers Exhibition Scenographer

Manažeři projektů / Projects Coordination

Marcela Straková, zástupkyně výkonné ředitelky / Deputy Executive Director
Alice Doleželová, hlavní koordinátorka / Chief Coordinator
Jan Mocek, programový koordinátor / Programs Coordinator
Anna Hořejší, projektová manažerka SpaceLab / SpaceLab Project Manager
Karina Kotulková, koordinátorka výstav / Exhibitions Coordinator
Dana Račková, manažerka výstavy Kmeny / Tribes Manager

Produkční tým / Production Team

Michal Zborník, vedoucí produkce / Head of Production
Michaela Buriánková, zástupkyně vedoucího produkce / Deputy Head of Production
Martina Markvartová, produkce / Production
Josef Balous, produkce / Production
Jan Bubal, technická produkce SpaceLab / Technical Director Spacelab
Josefina Lubojacki, office manažerka / Office Manager
Zuzana Šebková, finanční administrativa / Financial Administration
Nikola Matějková, asistentka / Assistant
Kateřina Matějčíková, produkce SpaceLab / SpaceLab Production Manager
Petra Hanzlíková, koordinátorka Guest service / Guest Service Coordinator
Nikola Bratrychová, produkce / Production
Anna Tesařová, vedoucí Colloredo – Mansfeldského paláce / Location Manager Colloredo – Mansfeld Palace
Marie Kašparová, vedoucí Clam – Gallasova paláce / Location Manager Clam – Gallas Palace
Madla Králová, vedoucí akreditace / Head of Accreditation
Anna Bartošková, akreditace / Accreditation
Kateřina Horčicová, produkce akreditační kanceláře / Production of Accreditation Office
Barbora Adolfová, produkce výstavy o Glastonbury / Glastonbury Exhibition Production
Lucie Špačková, produkce zahájení a udílení cen / Production of the Opening and Award Ceremony
Markéta Kocourková, asistentka produkce výstavy Kmeny / Tribes Production Assistant
Barbora Papírníková, asistentka produkce Sound Kitchen / Sound Kitchen Production Assistant
Šárka Mikesková, asistentka produkce Show and Tell / Show and Tell Production Assistant
Tereza Němečková, koordinátorka živých akcí a Ceny za nejlepší scénografickou publikaci / Live Events and Best Publication Award Coordinator
Helen Gethin, Siu-lin Rawlinson, CPR knihkupectví / CPR Bookshop Coordination
Jitka Kadlecová, produkce marketingové kampaně a Topičova salónu / Production of the Marketing Campaign and the Topič Salon location
Alena Součková, popisky expozic / Expositions' Description Coordinator

Klára Mokrý, koordinátorka dobrovolníků / Volunteers Coordinator
Kristýna Martinovská, koordinátorka Instalace Hudba a prostor / Location Coordinator Music and Space Installation
Tereza Janoušková, koordinátorka Galerie Nová síň / Location Coordinator Nová síň Gallery
Gabriella Markovičová, koordinátorka Galerie U Betlémské kaple / Location Coordinator Gallery at Bethlehem Chapel
Olga Plchová, vedoucí Pražské křižovatky / Location Manager Prague Crossroads
Jan Valter, vedoucí Kafkova domu / Location Manager Kafka's House
Ivo Kössler, produkce Clam-Gallasův palác / Location Manager Clam-Gallas Palace
Zuzana Cajtlerová, produkce Kafkova domu / Kafka's House Production
Natálie Krausová, produkce Colloredo – Mansfeldského paláce / Colloredo-Mansfeld Palace Production
Táňa Švehlová, produkce přednáškový sál / Lecture Hall Production
Markéta Lázňovská, produkce přednáškový sál / Lecture Hall Production
Soňa Tichá, asistentka / Assistant
Zdenka Bahníková, administrativa / Administrative Assistance
Erika Frančáková, administrativa / Administrative Assistance
Alice Škrantová, Marcela Peková, Dominika Klepková, Adéla Kořánová, Alice Muziková, Guest Service
Kristýna Maňhalová, asistentka poroty / Assistant of Jury
Jana Winter, vedoucí knihkupectví / Bookshop Manager
Jana Hojčková, Dana Heimeová, Lucie Boučková, Alena Fučíková, ekonomické oddělení IDU / ATI Economics Dpt.
Tomáš Zmrzlý, Daniel Tůma, provozní oddělení IDU / ATI Operations Dpt.

PR tým / PR and Media

Eva Riebová, zahraniční PR / International PR
Eva Holečková, koordinátorka PR a marketingu / PR & Marketing Coordinator
Eliška Míkovcová, Nikola Lörinczová, PR pro ČR / Public relations CZ
Kateřina Krusová, manažerka dokumentace / Documentation Manager
Klára Vlčková, editorka webu a programové brožury / Web and Program Brochure Editor
Zuzana Klinková, redaktorka webu / Web Editor
Ondřej Svoboda, editor katalogu / Catalogue Editor
Lucie Čepcová, koordinátorka a editorka katalogu / Catalogue Coordinator and Editor
Tomáš Kopic, spolupráce na tvorbě webu / Web Consultant
Veronika Daňhelová, koordinátor merchandisingu a dokumentace / Merchandising and Documentation Coordinator
Kateřina Kombercová, zahraniční PR / International PR
Dynamo design, vizuální koncept / Visual Concept
Štěpán Fok Vodrážka, režisér traileru / Trailer Director
Katarína Rakušček, asistentka PR / PR Assistant
Olga Mikhailiv, stážistka / Intern
Adéla Vosičková, Martina Novozámská, Braňo Pažitka, Luděk Neužil, David Kumermann, fotografové / photographers
Jorge Sánchez, Dalibor Fencel, kameraman / DOP
Klára Vlčková, Jakub Zelniček, Romana Maliti, Lenka Vítková, Marija Ilic, Erin Wright, další tým programové brožury / programming brochure additional team

Mezinárodní produkční tým SpaceLab / SpaceLab International Production Team

James McKernan (YORKU), ředitel vzdělávání pro SpaceLab / Director of Education for Spacelab
Shane Kelly (DePaul), zástupce ředitele pro vzdělávání SpaceLabu / Associated Director of Education for SpaceLab
Petr Prokop, koordinátor Zlomvaz festival (DAMU) / Coordinator for Zlomvaz festival (DAMU)

Ostatní spolupracovníci / Other Collaborators

Martin Červenka, produkce Lapidárium
Pavel Štorek, koordinátor Performing Prague / Performing Prague Coordinator
Barbora Doležalová, koordinátor Performing Prague / Performing Prague Coordinator
Ian Evans, koordinátor dne OIStATu / OIStAT Day Coordinator
Scott Palmer and Nick Hunt, IFTR Scenography Working Group Symposium / IFTR Scenography Working Group Symposium
Juliet Rufford and Andrew Filmer, symposium IFTR Architecture Working Group / IFTR Architecture Working Group Symposium
Jan Jiřík, František Fabián, ČOSDAT symposium / ČOSDAT Symposium

Stážisté / Interns

Sára Neuzilová, Amálie Bulandrová, Tereza Wimmerová, Johana Burešová, Lucie Trojanová, Julie Levková, Magdalena Daňková, Barbora Beranová, Tereza Ďurišová, Tereza Palasová, Tereza Fejfarová

...mnoho další spolupracovníků, asistentů, runnerů, kustosů a ostatních členů produkčního týmu... i stovky dobrovolníků z celého světa, kteří se podílejí zejména na projektech SpaceLab, Kmeny, v guest service a dalších částech PQ'15/ ...and hundreds of volunteers from all around the world – for projects SpaceLab, Tribes, Guest service and other part of a great number of collaborators, runners, assistants, guides and other members of production team as well as the PQ'15.

Děkujeme všem! / Thank you all!

Úkol: Definuj ČT art

$\sqrt{\text{The Doors}}$ $\times$ Pražské Quadriennale⁵ = ČT art ✓
 Michelangelo #

$\sqrt{\text{Magnesia Litera}} * (\text{Lucie 2014} + \sqrt{\text{Charlie Chaplin}}) = \text{ČT art} \checkmark$
 $[\text{Giuseppe Verdi} - (2 * \text{Antonín Dvořák})] = \text{ČT art} \checkmark$
 (David Lynch / Bob Dylan)

$\Rightarrow$
 $(\frac{\text{Petr Hapka} \pm \text{Beatles}}{\text{Bohumil Hrabal}^n}) + \sqrt{\text{Beethoven}} = \text{ČT art} \checkmark$ art

Rosamunde Pilcher + Esmeralda $\neq$ ČT art X

ČT art každý den od 20 hodin

www.ctart.cz

DN

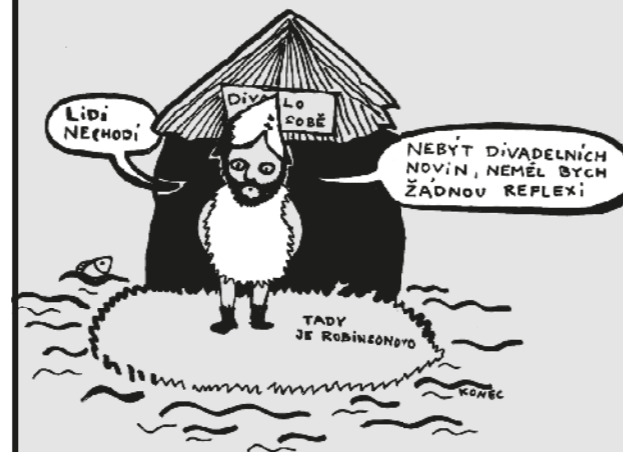
divadelní noviny

Každých 14 dní aktuality z českého i světového divadla

Předplatné tištěné verze poskytujeme pro studenty za příznivou cenu.

- ★ kritiky
- ★ rozhovory
- ★ reportáže

Hledejte denní zpravodajství z festivalu!

www.divadelni-noviny.cz

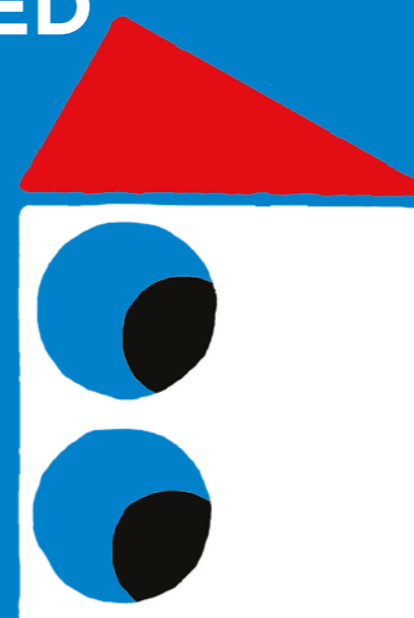
Kde:
Praha

Co:
reSITE 2015

SHARED CITY

Kdy:
18. — 19.
06
2015

Vstupenky:
resite.cz

Zástitvy

Spolupořadatel

Konferenci podporuje

Úplný seznam sponzorů na resite.cz

Na elektrokole po městě je to nejrychlejší.

Zkuste si to sami!

Bezplatná zápůjčka elektrokola: ekolo.cz Bubenská 1 (bývalé Dopravní podniky) tel.: 220991111 www.ekolo.cz

15TH PRAGUE FRINGE FESTIVAL
MAY 2016

FRINGE

WWW.FRINGE.CZ

Z Pražské křižovatky do Kafkova domu a pak zase do Disku? Hodilo by se vám kolo?

Zkuste bikesharing rekola.cz

PURCHASE PUBLICATIONS ON THE THEATRE AND ART ON-LINE

- Theatre history and theory
- Scenography and Theatre Architecture
- Plays
- Music, dance
- Periodicals, anthologies, catalogues
- Foreign-language publications
- Cultural policy
- Audio, video

For a complete list of publications from the Arts and Theatre Institute and selected titles from other publishers go to:

<http://prospero.divadlo.cz/>

Operated by Arts and Theatre Institute

kinosvetozor.cz
 Praha 1

kinoaero.cz
 Žižkov

**„Do Aera, do Oka,
 či do Světozoru, to je
 oč tu běží.“**

biooko.net
 Letná

the watermill center
 a laboratory for performance

The Watermill Center

The Watermill Center is a laboratory for performance founded by Robert Wilson as a unique environment for emerging and established artists from around the world to explore new ideas among a network of international institutions and venues that embrace new interdisciplinary approaches.

www.watermillcenter.org

**studio
 hrdinů**

Jan Horák

Michal Pěchouček

Kamila Polívková

Kai Ohrem

Katharina Schmitt

Jan Nebeský

Dušan D. Pařízek

Miroslav Bambušek

Divadlo ve Veletržním paláci v Praze,
 Vstup E – uprostřed budovy Dukelských hrdinů 47, Praha 7.
www.studiohrdinu.cz

PQ 2015

Pražské Quadriennale
scénografie a divadelního
prostoru

Prague Quadrennial
of Performance Design
and Space

PQ'15 je součástí/
PQ'15 is a part of

SdílenýProstor
Hudba Počasí Politika
2013 — 2016

Organizátor/
Realized by

Pořadatel/
Organized by

Pod záštitou/
Under the auspices of

primátorky hlavního města Prahy Mgr.
Adriany Krnáčové a starosty městské
části Praha 1 Ing. Oldřicha Lomeckého/
the Mayor of the City of Prague Adriana
Krnáčová and the Mayor of Prague 1
Oldřich Lomecký.

Ve spolupráci/
In cooperation with

Generální mediální
partner / General
Media Partner

Za podpory/
Supported by

Hlavní mediální
partneři / Main
Media Partners

Mediální partneři/
Media partners

Partneři/
Partners

Oficiální dopravce/
Official Transport
Partner

Zvláštní poděkování/
Special thanks

Ostatní partneři/
Other Partners

Studio Hrdinů, Divadlo Na zábradlí, Dejvické divadlo, Činoherní klub, Divadlo Komedie, Divadlo Minor, Městská divadla pražská, Divadlo v Dlouhé, Alfred ve dvoře, Divadlo v Celetné, Experimentální prostor NoD, Jatka č.78, Muzeum hlavního města Prahy, Komunitní centrum Kampa, Městské divadlo Brno, Východočeské divadlo Pardubice, Horácké divadlo Jihlava, Divadlo J. K. Tyla v Plzni, Národní divadlo Brno, Divadlo Alfa, DEPO 2015, Divadlo DRÁK, Naivní divadlo Liberec, Západočeské divadlo Cheb, Klicperovo divadlo v Hradci Králové, České centrum Londýn, ESTEC, Eventival, Dynamo design, AZ translations, Centrumsped, Duracfilm, GoOut, Ticketpro, Ticketportal, SphereCard, Studio ALTA, KAFE DAMU, Café NONA, (A)VOID Floating Gallery, Kino Ponrepo, Malá inventura, Tanec Praha, United Islands of Prague, ReSite, Prague Fringe, Mezinárodní festival Divadlo Evropských regionů, Festival Encounter, Open House Praha, Infocentra — členové sítě ATIC: Písek, Hradec Králové, Plzeň, Příbram, Říčany, Pelhřimov, Kutná Hora, Karlovy Vary, Brno, Strakonice, Pardubice, Ústí nad Labem, Mladá Boleslav, Třeboň, Zlín, Olomouc, Cheb, Jindřichův Hradec, Poďěbrady a Ostravský informační servis, Měks Strakonice, Město Liberec, Lidové sady Liberec, Oblastní galerie Liberec

Pražské Quadriennale scénografie a divadelního prostoru 2015 /
Prague Quadrennial of Performance Design and Space 2015

SdílenýProstor: Hudba Počasí Politika /
SharedSpace: Music Weather Politics

Vydal / Published by:
Institut umění – Divadelní ústav jako svou 687. publikaci / Arts and Theatre Institute as its 687 publication

Autoři textů / Authors of individual texts:
Serge von Arx, Simon Banham, Aby Cohen, Jiří Heřman, Rebekka A. Ingimundardóttir, Sodja Lotker,
Daniela Pařízková, Barbora Příhodová, Tomáš Svoboda, kurátoři a umělci jednotlivých projektů a vystavujících
zemí a regionů / curators and artists of individual projects and exhibiting countries and regions

Redakce / Editors:
Lucie Čepcová, Sodja Lotker, Daniela Pařízková, Ondřej Svoboda

Překlady, revize anglických textů / Translation, language revision of English texts:
Překladačská agentura Easytalk s. r. o., AZ Translations, s. r. o.

Grafický koncept, úprava a sazba / Graphic design and typesetting:
Markéta Steinert, Zdeněk Šejdl, Ondřej Nejedlý, Dynamo design s. r. o.

Tisk / Printing:
Durabo

První vydání / First edition

ISBN 978-80-7008-350-5

Texty a obrazové materiály a práva pro jejich publikování v tištěné i elektronické podobě byly poskytnuty
vystavujícími. / The PQ organizers have received the rights from the exhibitors to publish the acquired information
and pictures in printed and electronic form in this catalogue.

© Institut umění – Divadelní ústav, Celetná 17, 110 00 Praha 1, Česká republika, <http://www.idu.cz>
© Arts And Theatre Institute, Celetná 17, 110 00 Praha 1, Czech Republic, <http://www.idu.cz/en/>

PQ
2015

Za obsah publikací odpovídá výlučně autor. Publikace nereprezentuje názory Evropské komise a Evropská
komise neodpovídá za použití informací, jež jsou jejich obsahem. / This publication reflects the views only of the
authors, and the EACEA and the European Commission are not responsible for any use which may be made of
the information it contains.

